

ΨΑΛΜΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ 1

- Ψαλ. 1,1 Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλή ἄσεβων καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρῳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.
- Ψαλ. 1,1 Τρισευτυχισμένος και ευλογημένος από τον Θεόν είναι ο άνθρωπος εκείνος, που δεν επορεύθη ποτε δρόμον σύμφωνα με τας σκέψεις και τα θελήματα των ασεβῶν ανθρώπων και ούτε προς στιγμὴν δεν εστάθη εκεί, όπου διέρχονται οι αμαρτωλοί, ούτε ἐκάθισε να λάβη μέρος εις συναναστροφάς ανθρώπων, που είναι διεφθαρμένοι και διαφθείρουν την κοινωνίαν.
- Ψαλ. 1,2 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός,
Ψαλ. 1,2 Ἀλλ' ἐξ αντιθέτου με ὅλην του την καρδιαν ἔχει δώσει την θέλησιν του και την σκέψιν του στον νόμον του Κυρίου και τον Νομον αὐτόν θα μελετᾷ ἡμέραν και νύκτα.
- Ψαλ. 1,3 καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῦνεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.
- Ψαλ. 1,3 Αὐτός θα ομοιάζῃ με το δένδρον που είναι φυτευμένον εις τα πλούσια τρεχούμενα νερά και το οποίον θα αποδώσῃ τους ωρίμους καρπούς του εις τὴν καταλληλον καιρόν, τα δε φύλλα του ποτὲ δεν θα πέσουν. Ἐτσι και ο ἄνθρωπος ο αφωτισμένος στον νόμον του Θεοῦ. Ὅλα τα ἔργα, που θα επιχειρή, θα ἔχουν με την ευλογίαν του Θεοῦ αἰσιον πέρας.
- Ψαλ. 1,4 οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Ψαλ. 1,4 Δεν θα συμβαίῃ ὁμως το ἴδιον και μέ, τους ασεβεῖς, ὄχι· ἀλλὰ αὐτοὶ θα ομοιάζουν σαν το χνούδι, το οποίον παρασύρει ο ἄνεμος και το εξαφανίζει ἀπὸ το πρόσωπον της γης, ἀπὸ τα μάτια των ανθρώπων.
- Ψαλ. 1,5 διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλή ἰδίων·
Ψαλ. 1,5 Δια τούτο, ἠθικῶς ἀδύνατοι και ἀτολμοι, οι ασεβεῖς δεν θα ἔχουν το σθένος να σταθοῦν ὀρθοὶ ἐνώπιον του Κυρίου κατὰ την μέλλουσαν κρίσιν. Οὔτε και οι αμαρτωλοὶ θα τολμήσουν, να παρουσιασθοῦν εις την σύναξιν των δικαίων.
- Ψαλ. 1,6 ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.
Ψαλ. 1,6 Διότι ο Κυριος γνωρίζει τον δρόμον, την συμπεριφορὰν και τα ἔργα των δικαίων και τους προστατεύει, ἐνὼ οι ασεβεῖς εγκαταλείπονται ἀπὸ τον Θεόν, καταλήγουν εις την ἀπώλειαν τα ἔργα των και αὐτοὶ οι ἴδιοι.

ΨΑΛΜΟΣ 2

- Ψαλ. 2,1 Ἴνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Ψαλ. 2,1 Διατί σαν ἄγρια ἀχαλίνωτα ἄλογα ἀνεστατώθησαν και ἀφηνίασαν τα εἰδωλολατρικά ἔθνη και διατί αὐτοὶ οι λαοὶ ἐμελέτησαν και κατέστρωσαν σχέδια μωρὰ, αμαρτωλὰ και ἀπραγματοποιήτα;
- Ψαλ. 2,2 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 2,2 Παρεστάθησαν απειλητικοὶ οι βασιλεῖς της γης και οι ἄρχοντες συνεκεντρώθησαν ἀπὸ συμφώνου στον ἴδιον τόπον ἐναντίον του Κυρίου και Θεοῦ και ἐναντίον ἐκείνου, τον οποίον αὐτὸς ἔχρισε προφήτην, ἀρχιερέα και βασιλέα.
- Ψαλ. 2,3 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
Ψαλ. 2,3 Εἶπαν τα αμαρτωλὰ αὐτὰ ἔθνη και οι παράνομοι βασιλεῖς μεταξύ των· “ας συντρίψωμεν τους δεσμοὺς, που μας κρατοῦν ὑποτεταγμένους στον Κυριον και στον χριστόν αὐτοῦ και ας ἀποτινάξωμεν μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς το ζυγὸν των”.
- Ψαλ. 2,4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
Ψαλ. 2,4 Ἀλλὰ αὐτός, που κατοικεῖ στους ουρανοὺς, ο παντοδύναμος και δίκαιος Θεός θα τους περιπαίξῃ και θα τους χλευάσῃ, θα τους κάμῃ καταγέλαστους ἐνώπιον ὅλων.
- Ψαλ. 2,5 τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.
Ψαλ. 2,5 Εἰς δε τον κατάλληλον χρόνον θα ομιλήσῃ πρὸς αὐτούς με την ὀργὴν του και θα τους συγκλονίσῃ ἐπάνω εις την ἐκρηξιν του δικαίου του θυμοῦ.
- Ψαλ. 2,6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ
Ψαλ. 2,6 Ἐγὼ ὁμως, ο Χριστός αὐτοῦ, παρὰ τας ἐχθρικές ἐνεργείας των ἀντιθέτων, ἐνεθρονίσθην ἀπὸ αὐτόν τον Θεόν και πατέρα ως βασιλεὺς αἰώνιος στο ἱερόν ὄρος Σιών, εις την Ἱερουσαλήμ,

- Ψαλ. 2,7 διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Ψαλ. 2,7 δια να διαλαλώ και κηρύττω προς ὅλον τον κόσμον το πρόσταγμα του Κυρίου. Αυτό δε είναι το πρόσταγμα, με το οποίον με ανεβίβασεν στον θρόνον· ο Κυριος μου εἶπε· “συ εἶσαι ο μονογενῆς Υἱός μου, τον οποίον από την ιδικήν μου απειροτελείαν ουσίαν ἔχω γεννήσει προ πάντων των αἰώνων, σήμερον δε και σε ανιστώ ἐνδοξον από τον τάφον.
- Ψαλ. 2,8 αἴτησαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ψαλ. 2,8 Ζήτησε ελευθερα από μένα με το θάρρος της υιότητος ο,τι θέλεις, και εγώ θα δώσω ως κληρονομίαν σου ὅλα τα ἔθνη και θα θέσω υπό την ἀπόλυτον εξουσίαν σου ὅλην την γην μέχρι των περάτων αυτής.
- Ψαλ. 2,9 ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Ψαλ. 2,9 Θα τους κυβερνήσης με σιδερένια ῥάβδον, με ακατανίκητον εξουσίαν, αλλά και θα συντρίψης ὅλους εκείνους, οι οποίοι ανθίστανται εις σέ, με τὴσὴν ευκολίαν, σαν να ἦσαν πῆλινα εὐθραυστα αγγεία κατασκευασμένα από τον κεραμιδάν”.
- Ψαλ. 2,10 καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Ψαλ. 2,10 Και τώρα, που ακούετε αὐτάς τας διακηρύξεις, σεις οι βασιλεῖς, συνετισθήτε, παιδαγωγηθήτε από τα παθήματά σας, αλλά και ὅλοι σεις οι ἄρχοντες, οι οποίοι κυβερνάτε και δικάζετε τους λαούς της γης.
- Ψαλ. 2,11 δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Ψαλ. 2,11 Υπηρετήσατε τον Κυριον με φόβον, δια να δοκιμάσετε εις την καρδίαν σας την αγαλλίασιν, που φέρει η ευλάβεια προς τον Θεόν και ο φόβος, μήπως τυχόν τον παροργίσετε με κάποιαν αμαρτίαν σας.
- Ψαλ. 2,12 δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ψαλ. 2,12 Εφ’ ὅσον εἶναι καιρός αρπάξατε με ὅλην σας την δύναμιν και εγκολπωθήτε και κρατήστε στερεά την παιδαγωγίαν αὐτήν εκ μέρους του Κυρίου, μήπως τυχόν δια την ἀμέλειάν σας ὀργισθῆ ο Κυριος εναντίον σας και καταστραφήτε και χαθήτε από την ευθείαν οδόν·
- Ψαλ. 2,13 ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτῷ. Ψαλ. 2,13 ὅταν εντός ολίγου ἀνάψη ωσάν πολλαπλασίως πυρωμένη κάμινος ο δίκαιος θυμὸς του Θεοῦ. Αλλά τρισευτυχισμένοι και ευλογημένοι θα εἶναι, ὅσοι θα ἔχουν στηρίξει την ἐλπίδα και την πεποίθησίν των εις αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ 3

- Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
- Ψαλ. 3,2 Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ’ ἐμέ· Ψαλ. 3,2 Κυριε, εις πόσον ἀμέτρητον πλῆθος ἔχουν αυξηθῆ οι εχθροί, που με καταθλίβουν! Πολλοὶ ἔχουν εξεγερθῆ και επαναστατήσει εναντίον μου.
- Ψαλ. 3,3 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. (διάψαλμα). Ψαλ. 3,3 Πολλοὶ εἶναι εκείνοι, που επιβουλεύονται την ζωὴν μου και λέγουν· “Δεν υπάρχει πλέον δι’ αὐτόν καμμία σωτηρία εκ μέρους του Θεοῦ του”.
- Ψαλ. 3,4 σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Ψαλ. 3,4 Συ ὁμως, Κυριε, εἶσαι ο βοηθός και ο προστάτης μου. Συ εἶσαι η ζωὴ και η δόξα μου, που θα με δοξάσης πάλιν και θα σηκώσης υψηλά το κεφάλι μου, ενώ τώρα το κρατῶ σκυμμένο από την εντροπήν.
- Ψαλ. 3,5 φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. (διάψαλμα). Ψαλ. 3,5 Κατὰ το παρελθόν πολλές φορές, με φωνὴν ισχυράν εφώναξα προς τον Κυριον και ἐζήτησα την βοήθειάν του, και εκείνος με ἤκουσεν από το ὄρος Σιών, από το ἅγιον αὐτοῦ κατοικητήριον (διάψαλμα).
- Ψαλ. 3,6 ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Ψαλ. 3,6 Δια τούτο και τώρα, βέβαιος ὅτι ο Κυριος θα εισακούση την προσευχήν μου, ἐκοιμήθην, ἔπεσα εις ἥρεμον και αναπαυτικόν ὕπνον. Εσηκώθηκα από τον ὕπνον ειρηνικός και αισιόδοξος, διότι ο Κυριος θα με βοηθήση ασφαλῶς και θα με προστατεύση.
- Ψαλ. 3,7 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιπιθεμένων μοι. Ψαλ. 3,7 Δεν θα φοβηθῶ από αναριθμητα πλῆθη εχθρικού λαοῦ, που με ἔχουν περικυκλώσει από ὅλα τα σημεία και ἐπιτίθενται ὅλοι μαζί εναντίον μου.
- Ψαλ. 3,8 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεὸς μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Ψαλ. 3,8 Σηκω ἐπάνω, Κυριε, σῶσε με από τους εχθρούς μου, συ ο Θεός μου. Διότι εἶμαι βέβαιος πλέον ὅτι ἔχεις συντρίψει ὅλους αὐτούς, που με εχθρεύονται χωρὶς λόγον και αιτίαν. Θεωρῶ ως τετελεσμένον γεγονός, ὅτι συνέτριψες τα δόντια των ἀμαρτωλῶν, που ωσάν ἀγρια θηρία ἔρχονται να με κατασπαράξουν
- Ψαλ. 3,9 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλ. 3,9 Από σε λοιπόν τον Κυριον περιμένω την σωτηρίαν μου, η δε ευλογία σου θα σταλή επάνω στον λαόν, που είναι ιδικός σου.

ΨΑΛΜΟΣ 4

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ψαλμοῖς· ὠδὴ τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 4,2 Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ψαλ. 4,2 Κυριε ο Θεός, συ με προστατεύεις και αποδίδστο δικαίον μου. Οσες φορές προηγουμένως δια της προσευχῆς σε εἶχα επικαλεσθῆ με ἠκουσες. Διέλυσες την ψυχικήν μου στενοχωρίαν και ἔδωσες άνεσιν εις την ψυχὴν μου. Και τώρα σπλαγχνίσου μέ, Κυριε· άκουσε και κάμε δεκτὴν την προσευχὴν μου.

Ψαλ. 4,3 υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; (διάψαλμα).

Ψαλ. 4,3 Ω σεις οι άνθρωποι, που με εχθρεύεσθε, έως πότε θα ἔχετε σκληράν την καρδιαν σας; Διατί αγαπάτε να διαδίδετε εις βάρος μου ματαιίας και ανυποστάτους κατηγορίας και επιζητεῖτε πάντοτε νέα ψεύδη εναντίον μου;

Ψαλ. 4,4 καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ψαλ. 4,4 Μαθετε όμως ότι ο Κυριος κατά θαυμαστόν τρόπον με επροστάτευσεν στο παρελθόν, ἐμέ τον αφωσιωμένον εις αυτόν. Και τώρα θα εισακούση ο Κυριος την προσευχὴν μου, καθὼς με ὄλην μου την ψυχὴν κράζω προς αυτόν.

Ψαλ. 4,5 ὀργίξεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. (διάψαλμα).

Ψαλ. 4,5 Σεις οι εχθροί μου, ας οργιζεσθε ἐπὶ τέλους εναντίον μου· μη αμαρτάνετε όμως και εναντίον του Θεοῦ. Οσα κακά σχέδια μελετάτε εις τας καρδίας σας και καταστρώνετε εναντίον μου, ὅταν κοιμάσθε μόνοι σας το εσπέρας, επανεξετάσατέ τα, συντριβήτε δι' αυτά και μετανοήσατε.

Ψαλ. 4,6 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίατε ἐπὶ Κύριον.

Ψαλ. 4,6 Προσφέρετε θυσίας προς τον Θεόν, αι οποῖαι να συνοδεύονται ἀπὸ τα ἔργα της δικαιοσύνης. Και τώρα στηριζατε και σεις τας ελπίδας σας στον Θεόν.

Ψαλ. 4,7 πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ψαλ. 4,7 Πολλοὶ ἀπὸ σας λέγουν· “ποιὸς θα δεῖξη εις ημάς και θα δώση τα αγαθά;” Εἰς ημάς όμως, Κυριε, που πιστεύομεν εις σέ, ἔλαμψε το φως του προσώπου σου και εδοκιμάσαμεν χαράν.

Ψαλ. 4,8 ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ψαλ. 4,8 Εγέμισες την ἰδικὴν μου καρδιαν ἀπὸ χαράν και αγαλλίασιν, την οποίαν δεν δοκιμάζουν ποτέ οι αμαρτωλοὶ ἀντίπαλοί μου, μολονότι εἶναι γεμάτοι ἀπὸ τους καρπούς της γης, ἀπὸ σίτον, οἶνον και ἔλαιον.

Ψαλ. 4,9 ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλ. 4,9 Εγὼ όμως με την ελπίδα μου στερεάν προς σε θα κοιμηθῶ ἡσυχος και ειρηνικός, θα χορτάσω τον ὕπνον, διότι συ Κυριε, αν και εγὼ εἶμαι τώρα εγκαταλελειμμένος και μόνος, μου παρέχεις την προστασίαν σου, ὑπὸ την σκέπη της οποίας κατοικῶ γεμάτος ελπίδα προς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 5

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομουσης· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 5,2 Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου·

Ψαλ. 5,2 Άκουσε, Κυριε, τα λόγια της προσευχῆς μου, κατανόησε αυτά, που με αγωνιώδη κραυγὴν σου απευθύνω.

Ψαλ. 5,3 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου. ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε·

Ψαλ. 5,3 Δώσε προσοχὴν στο περιεχόμενον της δεήσεώς μου, συ, που εἶσαι ο βασιλεὺς μου και ο Θεὸς μου, διότι εγὼ ὄχι εις τα ἄψυχα εἶδωλα οὔτε εις κανένα ἄλλον, ἀλλὰ προς σε θα προσευχηθῶ και τώρα, Κυριε.

Ψαλ. 5,4 τὸ πρῶτ' εἰσακούση τῆς φωνῆς μου, τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με,

Ψαλ. 5,4 Πρῶτ', πριν ἀκόμη αρχίσω κανένα ἔργον, συ θα ακούσης το περιεχόμενον της προσευχῆς μου. Το πρῶτ' θα παρουσιασθῶ ἐνώπιόν σου και συ θα ρίψης ευμενές βλέμμα προς ἐμέ.

Ψαλ. 5,5 ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικῆσει σοι πονηρευόμενος,

Ψαλ. 5,5 Συ εἶσαι Θεός, που ποτέ και κατὰ κανένα τρόπον δεν θέλεις την καταπάτησιν του νόμου Σου και την αδικίαν. Δια τοῦτο οὔτε και προς στιγμὴν δεν θα παραμείνη πλησίον σου ως προστατευόμενός σου ασεβῆς ἄνθρωπος, ο οποίος μηχανεύεται το κακόν.

Ψαλ. 5,6 οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν

άνομιαν·

- Ψαλ. 5,6 Ούτε είναι δυνατόν να σταθούν εμπρός εις τα μάτια σου με θάρρος η με θράσος αυτοί, οι οποίοι καταπατούν τον Νομον σου. Συ εμίσησες όλους εκείνους, οι οποίοι έχουν ως έργον των να πράττουν την ανομίαν και την αμαρτίαν.
- Ψαλ. 5,7 άπολείς πάντας τούς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων και δόλιον βδελύσεται Κύριος.
- Ψαλ. 5,7 Εν τη δικαιοσύνη σου θα εξολοθρευσης, Κυριε, όλους εκείνους, οι οποίοι λένουν ψεύδη. Τον αιμοχαρή άνθρωπον, ο οποίος χύνει αίμα άλλων ανθρώπων, όπως επίσης και τον δόλιον, τους αποστρέφεται μετά βδελυγμίας ο Κυριος.
- Ψαλ. 5,8 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.
- Ψαλ. 5,8 Εγὼ ὁμως στηριζόμενος και ἐλπίζων στο ἄπειρον ἐλέος σου θα εἰσέλθω στο κατοικητήριόν σου. Θα προσκυνήσω Σε με εὐλάβειαν και ιερὸν δέος στον ἅγιον ναὸν σου.
- Ψαλ. 5,9 Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδὸν μου.
- Ψαλ. 5,9 Κυριε, βλέπεις πόσον πολλοὶ εἶναι αυτοὶ που με εχθρεύονται! Δια τοῦτο συ γίνε ἐν τῇ ἀπειρῷ σου δικαιοσύνῃ ὁδηγός μου. Βοήθησέ με, ὥστε με σταθερότητα και αποφασιστικότητα να βαδίζω την ευθείαν ὁδὸν ἐνώπιόν σου.
- Ψαλ. 5,10 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- Ψαλ. 5,10 Διότι στο στόμα των εχθρῶν μου δεν υπάρχει ποτέ η ἀλήθεια. Η καρδιά των σκέπτεται και ἐπιθυμεί πάντοτε μάταια και ἐπιβλαβή. Ο λάρυγξ των εἶναι τάφος ανοικτός, ἀπὸ τον ὁποῖον ἐξέρχονται δυσωδία· με τας ψευδολόγους δε γλώσσας των ἐκχύνουν φαρμακεράς δολιότητας.
- Ψαλ. 5,11 κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπικρανάν σε, Κύριε.
- Ψαλ. 5,11 Κρίνε και καταδικασέ τους συ, ὦ Θεέ μου. Εἶθε να ἀστοχήσουν ὅλα αι συκοφαντία των και ὅλα τα ἐναντίον μου διαβουλίαι των. Συμφωνα με το πλῆθος των ἀσεβειῶν των διασκόρπισέ τους και διώξε τους ἀπὸ κοντά σου, διότι ἐργαζόμενοι αυτοὶ το κακὸν και πολεμοῦντες τους ἰδικούς σου ἀνθρώπους σε ἔχουν πικράνει με το παραπάνω, Κυριε.
- Ψαλ. 5,12 καὶ εὐφρανθῆσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.
- Ψαλ. 5,12 Θα εὐφρανθοῦν δε τότε ὅλοι, ὅσοι στηρίζουν τας ἐλπίδας των εις σέ. Η χαρά των και η ἀγαλλίασις θα εἶναι αἰωνία και ἀναφαίρετος. Συ δε θα κατοικήσης ἐν μέσω αυτῶν και ὅλοι ἐκεῖνοι, που ἀγαποῦν το ὄνομά σου, θα καυχῶνται δια την προστασίαν, που τους παρέχεις.
- Ψαλ. 5,13 ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.
- Ψαλ. 5,13 Διότι συ, Κυριε, ἐν τῇ ἀπειρῷ σου ἀγαθότητι θα εὐλογήσης τον δίκαιον. Κυριε, η ἀπειρος προς ἡμᾶς ευμένειά σου και προστασία εἶναι δι' ἡμᾶς ἀκατανίκητον ὄπλον και στέφανος δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ 6

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 6,2 Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- Ψαλ. 6,2 Κυριε, ἐπάνω στον δίκαιον θυμόν σου μη με τιμωρήσης δια τας ἀμαρτωλάς μου πράξεις, και μη θελήσης ἐπάνω εις την δικαίαν σου ὀργὴν να με παιδαγωγῆσης με σκληρότητα.
- Ψαλ. 6,3 ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενῆς εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου,
- Ψαλ. 6,3 Ελέησέ με, Κυριε, διότι εἶμαι σωματικῶς και ψυχικῶς ἀσθενῆς. Θεράπευσε, Κυριε, ἐμέ τον ἀσθενή, διότι και αὐτὰ τα ὀσᾶ μου ἔχουν ταραχθῆ ἐξ αιτίας των ἀμαρτιῶν μου.
- Ψαλ. 6,4 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἔως πότε;
- Ψαλ. 6,4 Η δε ψυχὴ μου ἐπλημμύρισεν ἀπὸ ταραχὴν και ἀνεστατώθη ἐξ αιτίας της δικαίας σου ὀργῆς. Ἔως πότε ὁμως, Κυριε, θα στέκης μακρὰν ἀπὸ ἐμέ και ὠργισμένος θα στρέφης ἀλλοῦ το πρόσωπόν σου;
- Ψαλ. 6,5 ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
- Ψαλ. 6,5 Στρέψε, Κυριε, το πρόσωπόν σου προς ἐμέ. Γλύτωσε το σῶμα και την ψυχὴν μου ἀπὸ τας συμφοράς. Σῶσε με, ὄχι δια τας καλὰς μου πράξεις, ἀλλὰ δια την ἀπειρον εὐσπλαγχνίαν σου.
- Ψαλ. 6,6 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;
- Ψαλ. 6,6 Διότι, ἐάν ἀποθάνῃ κανεὶς ἀμετανόητος και καταβῆ στον ἄδην, δεν εἶναι δυνατόν να σε ἐνθυμῆται, Κυριε. Εἰς τον ἄδην ποῖός ἀμετανόητος εἶναι δυνατόν να σε δοξολογήσῃ; Εγὼ ὁμως, Κυριε, μετανοῶν δια τας παραβάσεις μου κλαίω.
- Ψαλ. 6,7 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

- Ψαλ. 6,7 Εκοπίασα, απέκαμα από τους στεναγμούς μου δια τας παρεκτρρπάς μου. Ελουσα και λούζω κάθε νύκτα το κρεβάτι μου και βρέχω με τα άφθονα δάκρυά μου το στρώμα μου.
- Ψαλ. 6,8 έταράχθη από θυμού ό όφθαλμός μου, έπαλαιώθην έν πᾶσι τοῖς έχθροῖς μου.
- Ψαλ. 6,8 Κλαίω συνεχώς εξ αιτίας της οργής σου και από τα δάκρυά μου επόνεσαν τα μάτια μου. Εγινα ασήμαντος, σαν το παληωμένο ένδυμα, και περιφρονημένος από τους εχθρούς μου.
- Ψαλ. 6,9 απόστητε άπ' έμοῦ πάντες οἱ έργαζόμενοι τήν άνομίαν, ότι είσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·
- Ψαλ. 6,9 Αλλά το έλεος του Κυρίου είναι άπειρον και δια τούτο εις αυτό ελπίζω και φωνάζω προς τους εχθρούς μου· φύγετε μακριά από μένα κατεντροπιασμένοι, όσοι εργάζεσθε την άνομίαν. Δεν σας φοβούμαι, διότι είμαι βέβαιος ότι ο Κυριος εδέχθη με ευμένειαν την προσευχήν, που με δάκρυα και κλαυθμούς του απηύθυνα.
- Ψαλ. 6,10 ήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τήν προσευχήν μου προσεδέξατο.
- Ψαλ. 6,10 Ηκουσεν ο Κυριος την δέησίν μου. Ο Κυριος ευηρεστήθη να κάμη δεκτήν την προσευχήν μου.
- Ψαλ. 6,11 αίσχυνθείσαν και ταραχθείσαν σφόδρα πάντες οἱ έχθροί μου, άποστραφείσαν και καταισχυνθείσαν σφόδρα διά τάχους.
- Ψαλ. 6,11 Ας κατεντροπιασθούν και ας κυριευθούν από φόβον και τρόμον οι εχθροί μου. Ας γυρίσουν οπίσω και πανικόβλητοι ας τραπούν εις φυγήν, ας καταισχυνθούν γρήγορα.

ΨΑΛΜΟΣ 7

Ψαλμός τῷ Δαυῖδ, όν ήσε τῷ Κυρίῳ ύπέρ τῶν λόγων Χουσί υιοῦ Ἰεμενεί.

- Ψαλ. 7,2 Κύριε ό Θεός μου, επί σοῖ ήλιπιασ· σῶσόν με έκ πάντων τῶν διωκόντων με και ρύσαι με,
- Ψαλ. 7,2 Κυριε, ο Θεός μου, εις σε εστήριξα όλας μου τας ελπίδας. Σώσε με από όλους τους εχθρούς μου, οι οποίοι με καταδιώκουν και γλυτώσέ με από αυτούς, και μάλιστα από τον αρχηγόν των τον Αβεσσαλώμ,
- Ψαλ. 7,3 μήποτε άρπάση ως λέων τήν ψυχήν μου, μή όντος λυτρουμένου μηδέ σῶζοντος.
- Ψαλ. 7,3 δια να μη αρπάση αυτός και ως λέων άγριος κατασπαράξη την ζωήν μου, αφού δεν θα υπάρχει στο πλευρόν μου κανείς, δια να με γλυτώση και να με σώση.
- Ψαλ. 7,4 Κύριε ό Θεός μου, εί έποίησα τοῦτο, εί έστιν άδικία έν χερσί μου,
- Ψαλ. 7,4 Κυριε και Θεέ μου, εάν διέπραξα αυτό το κακόν, δια τα οποιον με καταδιώκουν, εάν αι χείρες μου έκαμαν κάκοιαν άδικίαν εναντίον των,
- Ψαλ. 7,5 εί άνταπέδωκα τοῖς άνταποδιδοῦσί μοι κακά, άποπέσοιμι άρα από τῶν έχθρῶν μου κενός·
- Ψαλ. 7,5 εάν ανταπέδωκα ποτέ κάτι κακόν στους εχθρούς μου, οι οποίοι συνεχώς με καταδιώκουν και με αδικούν, ας χάσω κάθε ελπίδα σωτηρίας από τα χέρια των εχθρών μου, ας πέσω νικημένος από αυτούς, έρημος και γυμνωμένος από κάθε συμπάραστασιν.
- Ψαλ. 7,6 καταδιώξαι άρα ό έχθρός τήν ψυχήν μου και καταλάβοι και καταπατήσαι εις γῆν τήν ζωήν μου και τήν δόξαν μου εις χοῦν κατασκηνώσαι. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 7,6 Ας με καταδιώξη, μαζί με τους εχθρούς μου, ο αρχηγός των, ας με συλλάβη αιχμάλωτον, ας ποδοπατήση κάτω στο χώμα και ας εξευτελίση την ζωήν μου και ας σκεπάση με το χώμα του τάφου όλην την δόξαν μου.
- Ψαλ. 7,7 άνάστηθι, Κύριε, έν όργῆ σου, ύψώθητι έν τοῖς πέρασι τῶν έχθρῶν σου. έξεγέρθητι, Κύριε ό Θεός μου, έν προστάγματι, ᾧ ένετείλω,
- Ψαλ. 7,7 Αλλ' εγώ, Κυριε, δεν θέλω να εκδικηθώ ο ίδιος τους εχθρούς μου· δια τούτο σε παρακαλώ, σήκω, Κυριε, ωργισμένος εναντίον αυτών. Φανέρωσε το ύψος της ακατανίκητου δυνάμεώς σου έως εις τα πέρατα του στρατοπέδου των εχθρών σου, ώστε κανείς να μη διαφύγη την τιμωρίαν. Κυριε ο Θεός μου, σήκω εις προστασίαν μου, σύμφωνα άλλωστε και με τον Νομον, τον οποιον έχεις σχετικώς διατάξει, να τιμωρούνται δηλαδή οι κακοί, οι δε καλοί να προστατεύονται και αμειβωνται.
- Ψαλ. 7,8 και συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, και ύπέρ ταύτης εις ὕψος έπίστρεψον.
- Ψαλ. 7,8 Και όταν, Κυριε, αποκοαστήσης δικαιοσύνην, τότε πλήθη λαών με πίστιν θα σε περιβάλλουν, προς χάριν δε αυτής της συγκεντρώσεως των πιστών λαών, ανέβα στο μεγαλειώδες βήμα της δικαιοσύνης και αγαθότητάς σου.
- Ψαλ. 7,9 Κύριος κρινεί λαούς. κρίνόν με, Κύριε, κατά τήν δικαιοσύνην μου και κατά τήν άκακίαν μου επ' έμοί.
- Ψαλ. 7,9 Ο Κυριος θα κρίνη αργά η γρήγορα όλους τους λαούς. Κρίνε και εμέ τώρα, Κυριε, ανάλογα με την δικαιοσύνην, που έως τώρα έχω δείξει· και σύμφωνα με την αθωότητά μου απέναντι των εχθρών μου δείξε εις εμέ την ιδικήν σου αγαθότητα.
- Ψαλ. 7,10 συντελεσθήτω δη πονηρία άμαρτωλῶν και κατευθυνεῖς δικαιον, έτάζων καρδίας και νεφρούς ό Θεός,
- Ψαλ. 7,10 Θέσε, Κυριε, ένα τέρμα εις την κακίαν των αμαρτωλών ανθρωπών. Ετσι θα οδηγήσης, συ Κυριε, ανενόχλητον και απρόσκοπτον τον δικαιον στον δρόμον της αρετής, διότι γνωρίζεις τα βάθη των ανθρωπίνων καρδιών, τας

σκέψεις και τας επιθυμίας αυτών.

Ψαλ. 7,11

δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. 7,11

Δικαία θα εἶναι ἡ προς ἐμέ βοήθειά σου, Κυριε, διότι συ εἶσαι Θεός, ο οποίος σώζεις ὅλους ὅσοι ἔχουν ευθειαν και ελικρινή την καρδιαν.

Ψαλ. 7,12

ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ψαλ. 7,12

Ὁ Θεός εἶναι κριτὴς δίκαιος και ισχυρός και μακρόθυμος και δεν επιφέρει την οργήν του με καθημερινὰς ποινὰς και τιμωρίας εναντίον των αμαρτωλῶν ανθρωπῶν.

Ψαλ. 7,13

ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ σπιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἠτοίμασεν αὐτό·

Ψαλ. 7,13

Εάν ὁμως σεις οι αμαρτωλοὶ καταφρονήσετε την μακροθυμίαν του Θεοῦ και δεν μετανοήσετε, ο Κυριος θα τροχίση την ρομφαίαν του, το τόξον του το ἔχει ἤδη ἔτοιμον εναντίον σας.

Ψαλ. 7,14

καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκευὴ θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξεργάσατο.

Ψαλ. 7,14

Και στο τόξον αυτό ο Κυριος ετοποθέτησε τα θανατηφόρα του βέλη, τα οποία ητοίμασε εναντίον των φλογιζομένων και εξαπτομένων από την κακότητα και τα πάθη αμετανοήτων αμαρτωλῶν.

Ψαλ. 7,15

ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Ψαλ. 7,15

Ἰδοὺ, αυτός ο εχθρός μου εκυριεύθη από ωδίνας δια το κατ' ἐμοῦ κακόν, συνέλαβεν ετσι εις την ψυχὴν του σχέδιον πόνου εναντίον μου, ἐγέννησε δε την παρανομίαν, η οποία θα εκσπάση εις βάρος του.

Ψαλ. 7,16

λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο·

Ψαλ. 7,16

Ηνοιξε ωσαν παγίδα λάκκον, δια να με συλλάβῃ εις αὐτόν, ὅπως συλλαμβάνουν τα ἀγρια θηρία, τον ανεσκάλευσεν, ὡστε να μη φαίνεται. Ὁμως ὄχι ἐγώ, ἀλλὰ αυτός θα πέση μέσα στον βόθρον, τον οποίον με τόσην τέχνην κατεσκεύασε.

Ψαλ. 7,17

ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ψαλ. 7,17

Σαν πέτρα θα γυρίση από ψηλά και θα πέση εις την κεφαλὴν του το κακόν αυτό, που με πονηρίαν και κόπον πολὺν ητοίμασεν εναντίον μου. Εις την κορυφὴν του θα κατεβῆ βαρεία και συντριπτικὴ ἡ ἀδικία του.

Ψαλ. 7,18

ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλ. 7,18

Εγώ δέ, σωσμένος από την αγαθότητα και δύναμιν του Κυρίου, θα ανυμνολογῶ τον Κυριον δια την δικαιοσύνην του αυτήν και θα ψάλλω ὕμνους δοξολογίας στο ὄνομα Κυρίου του Ὑψιστου.

ΨΑΛΜΟΣ 8

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 8,2

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ· ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ψαλ. 8,2

Κυριε ο κύριος ὄλων των ανθρωπῶν, ιδιαιτέρως δε ημῶν των πιστῶν, πόσον ξακουστὸν και ολόλαμπρον προβάλλει το ὄνομά σου εις ὅλην την γην, εις ὅλα τα δημιουργήματά σου! Η μεγαλοπρέπειά σου ως δημιουργοῦ εἶναι ασυγκρίτως λαμπροτέρα από την λαμπρότητα των ουρανίων κόσμων, τους οποίους συ εδημιούργησες.

Ψαλ. 8,3

ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν.

Ψαλ. 8,3

Από τα στόματα και αυτῶν ἀκόμη των νηπίων και θηλαζόντων παιδίων ἤκουσας και ακοῦεις τέλειον ὕμνον πίστεως και δοξολογίας προς σέ, εις πείσμα των μεγάλων ἀπίστων εχθρῶν σου και εις καταζευτελισμόν και εξουδένωσιν ἐκεῖνου, ο οποίος τολμά να παρουσιασθῆ εχθρός και ἀντίδικός σου.

Ψαλ. 8,4

ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας·

Ψαλ. 8,4

Ὅταν ανυψῶνω τα βλέμματά μου στους ουρανοὺς και βλέπω τα αναρίθμητα ὑπέροχα ἐκεῖ δημιουργήματά σου, τα οποία χωρὶς κόπον σαν με τα δάκτυλα απλῶς των χειρῶν σου ἔκαμες, την σελήνην δηλαδὴ και τους αστέρας, τα οποία συ εστερέωσες στο ἀπέραντον χάος του ουρανοῦ, διερωτῶμαι και λέγω·

Ψαλ. 8,5

τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;

Ψαλ. 8,5

τι εἶναι αυτός ο ἄνθρωπος, ο τόσο μικρός και αφανὴς ἐμπρός στο μεγαλοπρεπές σύμπαν σου, ὡστε συ να καταδέχουσαι να τον ενθυμήσαι; Η τι εἶναι κάθε ἀπόγονος του ανθρωπῶν, ὡστε συ τόσον πατρικῶς και ιδιαιτέρως να φροντίζης δι' αὐτόν;

Ψαλ. 8,6

ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἔστεφάνωσας αὐτόν,

Ψαλ. 8,6

Τον εδημιούργησες ὀλίγον κατώτερον από τους ἀγγέλους, με δόξαν ὁμως και τιμὴν τον ἔχεις στεφανώσει,

Ψαλ. 8,7

καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ψαλ. 8,7

διότι τον εγκατέστησες και τον ἀνεκήρυξες βασιλέα εις ὅλα τα ἔργα των χειρῶν σου, εις ὅλα τα ἐπιγεια δημιουργήματά σου.

Ψαλ. 8,8

πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,

- Ψαλ. 8,8 Τα πάντα υπέταξες κάτω από την εξουσίαν του, όχι μόνον τα κατοικίδια ζώα, πρόβατα και όλα τα βόδια, αλλά και αυτά ακόμη τα άγρια θηρία της υπαίθρου.
- Ψαλ. 8,9 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.
- Ψαλ. 8,9 τα ταχύτατα πτηνά, που διασχίζουν τους ουρανοὺς, τα αναρίθμητα ψάρια της θαλάσσης, τα μεγάλα κήτη, τα οποία τρέχουν δια των υδατίνων δρόμων των ωκεανῶν.
- Ψαλ. 8,10 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!
- Ψαλ. 8,10 Κυριε ο Κυριος ημών, πόσον λαμπρὸν και μεγαλειώδες προβάλλεται το πανένδοξον ὄνομά σου εις ὅλην την γην!

ΨΑΛΜΟΣ 9 (Οι στίχοι 22-39 αντιστοιχουν στο Μασ. 10,1-18)

- Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
- Ψαλ. 9,2 Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·
- Ψαλ. 9,2 Θα σε δοξολογήσω Κυριε, με ὅλην μου την καρδιαν, θα διηγηθῶ με ευγνωμοσύνην ὅλα τα θαυμαστά σου ἔργα.
- Ψαλ. 9,3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.
- Ψαλ. 9,3 Θα πλημμυρίσω ἀπὸ χαρὰν και αγαλλίασιν αναλογιζόμενος την πατρικὴν σου παντοδύναμον προστασίαν. Θα ψάλλω ὕμνους δοξολογίας προς το πάντιμον ὄνομά σου, Ὑψιστε Κυριε.
- Ψαλ. 9,4 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου,
- Ψαλ. 9,4 Όταν κατετροπώθησαν και πανικόβλητοι ετράπησαν εις φυγὴν οι εχθροί μου, συνετρίβη η δύναμις των. Αυτοί εξηφανίσθησαν, εχάθησαν εξ ολοκλήρου, μόλις εφάνη το προστατευτικόν δι' ἐμέ, το ωργισμένον δι' ἐκείνους, πρόσωπόν σου.
- Ψαλ. 9,5 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.
- Ψαλ. 9,5 Διότι συ, ὡς δίκαιος και παντοδύναμος κριτής, ἐκρινες την υπόθεσίν μου, ἔκαμες δίκην υπέρ μου. Ἐκάθισες στον βασιλικὸν δικαστικὸν σου θρόνον, συ ο οποίος κρίνστους πάντας και τα πάντα με δικαιοσύνην.
- Ψαλ. 9,6 ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 9,6 Εβγαλες καταδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ των εθνῶν αυτών, τους ἠλεγξες δια τας παρανομίας των και κατεστράφησαν οι ασεβεῖς αυτοί. Το ὄνομά των, που δι' ἄλλους μεν εἶχε καταντήσει φόβητρον, δι' ἄλλους δε αξιοζήλευτον, το ἐσβησες ἀπαξ δια παντός, ὥστε να μη ακουσθῆ ποτε πλέον.
- Ψαλ. 9,7 τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἤχου,
- Ψαλ. 9,7 Αι πολεμικαί θανατηφόροι μεγάλαι σπάθαι του εχθροῦ αυτού και αι ἄλλαι πολεμικαί μηχαναί κατεστράφησαν εξ ολοκλήρου· τας χωρωμένας του πόλεις κατεκρήμνισες και η ἀνάμνησίς του εξηφανίσθη μετὰ βοῆς.
- Ψαλ. 9,8 καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. ἠτοιμάσεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,
- Ψαλ. 9,8 Ο Κυριος ὁμως και απειροτέλειος Θεός μένει στον αἰῶνα. Ητοιμάσε και ἔχει πάντοτε ἑτοιμον τον βασιλικὸν θρόνον της δικαίας του κρίσεως.
- Ψαλ. 9,9 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
- Ψαλ. 9,9 Αυτός θα κρίνη και θα δικάση την οικουμένην με δικαιοσύνην, θα κρίνη τους λαοὺς της γης με απροσωποληψίαν και ευθύτητα.
- Ψαλ. 9,10 καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει·
- Ψαλ. 9,10 Ἐτσι ο Κυριος ἐγινε καταφύγιον δια τους πτωχοὺς και τους αδυνάτους. Βοηθός αυτών εις την κατάλληλον στιγμήν, ὅταν αυτοί ευρίσκωνται ὑπὸ το κράτος θλίψεων και αδικιών.
- Ψαλ. 9,11 καὶ ἐλπίσάτωσαν ἐπὶ σοί οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.
- Ψαλ. 9,11 Εἰς σέ, λοιπόν, ας ἔχουν στηριγμένας τας ἐλπίδας των ὅσοι σε ἐγνώρισαν, διότι συ δεν εγκαταλείπεις ποτέ ἐκείνους, οι οποίοι μετὰ πόθου σε ζητοῦν και προς σε καταφεύγουν.
- Ψαλ. 9,12 ψάλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ,
- Ψαλ. 9,12 Ψαλατε, λοιπόν, ὅλοι ὕμνους δοξολογίας και ευχαριστίας προς τον Κυριον, ο οποίος μένει στον ιερὸν τόπον, εις την Σιών. Διαλαλήσατε εις ὅλα τα ἔθνη τα μεγαλουργήματα αὐτοῦ.
- Ψαλ. 9,13 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.
- Ψαλ. 9,13 Διότι ο Κυριος, ο εκδικητής των αθῶων αιμάτων και τιμωρός των εγκληματιῶν, ἐνεθυμήθη τους αδικηθέντας, εμακροθύμησε δια τον εγκληματίαν, ἀλλὰ δεν ελησμόνησε την ἰκεσίαν των δεομένων προς αὐτὸν πτωχῶν και αδυνάτων και αδικουμένων.
- Ψαλ. 9,14 ἐλέησόν με, Κύριε, ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου,
- Ψαλ. 9,14 Ἐλέησε με, Κυριε, ἴδε τον εξευτελισμόν, τον ὁποῖον υπέστην εκ μέρους των εχθρῶν μου. Συ, ο οποίος συνεχῶς ἀπὸ θανασίμους κινδύνους με σώζεις, συ που με ἀρπάζεις ἀπὸ αὐτάς ἄκομα τας πύλας του θανάτου, και μου χαρίζεις δόξαν,

- Ψαλ. 9,15 ὅπως ἂν ἐξαγγελῶ πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
- Ψαλ. 9,15 δεῖξε καὶ τώρα τὴν προστασίαν σου, δια να διαλαλήσω, ελεύθερος πλέον καὶ ἀσφαλῆς, ὅλας τὰς δοξολογίας σου εἰς τὰς πύλας τῆς Σιών, τὴν ὁποῖαν ὡς θυγατέρα σου ἀγαπᾷς. Τότε ἐγὼ θα πλημμυρίσω ἀπὸ ἀγαλλιασιν δια τὴν σωτηρίαν, που θα μου ἔχῃς δώσει.
- Ψαλ. 9,16 ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἧ ἔποιησαν, ἐν παγίδι ταύτη, ἧ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν.
- Ψαλ. 9,16 Τα ἐχθρικά ὁμῶς εἰδωλοατρικά ἔθνη ἐβυθίσθησαν καὶ ἐκόλλησαν στον βόρβορον, ὥστε να εἶναι βεβαία πλέον ἡ καταστροφή των, διότι εἰς τὴν παγίδα, τὴν ὁποῖαν με πολλὴν τέχνην ἐσκέπασαν, δια να συλλάβῃ τα ἀνύποπτα ἀθῶα θύματά των, εἰς αὐτήν, ὡς εἰς ἄλλο δόκανον, ἐπάστηκαν τα ἰδικὰ των πόδια.
- Ψαλ. 9,17 γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. (ὡδὴ διαψάλματος).
- Ψαλ. 9,17 Με τα θαυμαστὰ αὐτὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης σου γίνεται υλοφάνερρον καὶ γνωστὸν εἰς ὅλον τον κόσμον, ὅτι ὁ Κύριος πάντοτε δικαίας κρίσεις καὶ ἀποφάσεις λαμβάνει καὶ ἐφαρμόζει. Ἐφερρον ἐν τῇ δικαιοσύνῃ του ἔτσι τα πράγματα ὁ Κύριος, ὥστε ὁ ἁμαρτωλός συλλαμβάνεται ὁ ἴδιος εἰς τὰ παγιδευτικὰ ἔργα, που ἔχει στήσει δια τους ἄλλους.
- Ψαλ. 9,18 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ,
- Ψαλ. 9,18 Ἀς καταδικασθῶν καὶ ἄς ριφθῶν εἰς τὰς οὐνάς του ἄδου οἱ ἀμετανόητοι ἁμαρτωλοὶ, ὅλα τα εἰδωλοατρικά ἔθνη, τα ὁποῖα λησιμονοῦν καὶ καταφρονοῦν τον Θεόν.
- Ψαλ. 9,19 ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.
- Ψαλ. 9,19 Διότι δεν θα λησιμονηθῇ μέχρι τέλους ὁ πτωχός καὶ ἀδύνατος, που πιστεύει καὶ ἐλπίζει στον Θεόν. Ἡ ἐλπίδα πρὸς τον Θεόν καὶ ἡ υπομονή, τὴν ὁποῖαν δεῖχνουν κατὰ το διάστημα των θλίψεων των οἱ πένητες, δεν θα χαθῇ, δεν θα μείνῃ μέχρι τέλους χωρὶς ἰκανοποίησιν ἐκ μέρους του Θεοῦ.
- Ψαλ. 9,20 ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.
- Ψαλ. 9,20 Σηκῶ ἐπάνω, Κυριε, δίκαιος καὶ ἰσχυρός, καὶ ἄς μὴ υψώνεται καὶ μεγαλοφρονῇ ὁ ἀδίκος καὶ ἐξευτελισμένος ἄνθρωπος. Ἀς κριθῶν καὶ ἄς δικασθῶν ἐνώπιόν σου ὅλα τα ἀσεβῆ ἔθνη.
- Ψαλ. 9,21 κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτούς, γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. (διάψαλμα).
- (Μασ. 10, 1-18)
- Ψαλ. 9,21 Θέσε ἐπάνω εἰς αὐτὰ αὐστηρὸν νομοθέτην, που θα τους δεσμεύῃ με τους δικαίους νόμους καὶ θα τους κρίνῃ ὁσάκις τους παραβαίνουν. Ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου δικαίαν καὶ παντοδύναμον παρέμβασιν, ἄς μάθουν οἱ εἰδωλολάτραι, οἱ ἐθνικοὶ, ὅτι δεν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἀσθενεῖς καὶ ἀνόητοι ἄνθρωποι.
- Ψαλ. 9,22 Ἴνατί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν;
- Ψαλ. 9,22 Διατί, Κυριε, ἔχεις σταθῇ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς; Διατί δεν μας προσέχεις τώρα, που ευρισκόμεθα εἰς περιστάσεις θλίψεων;
- Ψαλ. 9,23 ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἔμπυριζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις, οἷς διαλογίζονται.
- Ψαλ. 9,23 Καίεται μέσα στο καμίνι θλίψεως καὶ ἀγωνίας ὁ ἐνάρετος πτωχός, εἰς καιρὸν που ὑπερηφανεύεται ἀλαζονικά δια τὴν ἐπικράτησίν του ὁ ἁμαρτωλός. Συλλαμβάνονται οἱ ταλαίπωροι πτωχοὶ εἰς τὰς παγίδας, τὰς ὁποῖας με πανουργίαν ἐτοιμάζουν ἐναντίον των οἱ ἁμαρτωλοὶ.
- Ψαλ. 9,24 ὅτι ἐπαινῆται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται·
- Ψαλ. 9,24 Στενοχωρεῖται ὁ δίκαιος, διότι βλέπει να καυχᾶται καὶ να θαυμάζεται ἀπὸ τους ὁμοίους του ὁ ἁμαρτωλός. Βλέπει να ἐκπληρώνονται αἱ ἀμαρτωλαὶ ἐπιθυμίαι τῆς ψυχῆς ἐκείνου καὶ να καλοτυχεῖται ὁ ἀδίκος ἀπὸ τους ὁμοίους του.
- Ψαλ. 9,25 παρῶξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσεται· οὐκ ἔστιν ὁ Θεός ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Ψαλ. 9,25 Με αὐτὴν ὁμῶς τὴν συμπεριφορὰν του ὁ ἁμαρτωλός, ὅταν λέγῃ ὅτι δεν θα ζητήσῃ εὐθύνας δια τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰς ἀδικίας του ὁ Θεός, ἐξώργισεν ἐναντίον του τον Κύριον. Ὁ ἁμαρτωλός ζῆ, ὡς εἴαν δεν ὑπάρχῃ ἐνώπιόν του καὶ ὡς εἴαν δεν τον βλέπῃ ὁ Θεός!
- Ψαλ. 9,26 βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ, ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει·
- Ψαλ. 9,26 Εἰς κάθε στιγμὴν καὶ ὥραν εἶναι ρυπαροὶ καὶ βρωμεροὶ οἱ δρόμοι τῆς ζωῆς του. Καταφρονεῖ καὶ καταπατεῖ ἀσυστόλως τὰ προστάγματα καὶ τὰς ἐντολάς σου ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια σου καὶ φαντάζεται ἐν τῇ ἀλαζονίᾳ του ὅτι θα ἐπικρατήσῃ ἐναντίον ὅλων των ἐχθρῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐχθροὶ του εἶναι οἱ ἰδικοὶ σου φίλοι.
- Ψαλ. 9,27 εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ.
- Ψαλ. 9,27 Διότι εἶπεν ἀπὸ μέσα του· “δεν θα μετακινήθῶ ποτὲ ἀπὸ κανένα, ἡ εὐτυχία μου εἶναι μόνιμος. Ἐγὼ καὶ οἱ ἀπόγονοὶ μου θα ζήσωμεν χωρὶς θλίψεως”.

- Ψαλ. 9,28 οὐ ἄρα ἡ σὸτόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος,
 Ψαλ. 9,28 Ἐπι σκέπτεται ἐκεῖνος, του οποιῶ το στόμα εἶναι γεμάτο ἀπὸ κατάραν ἐναντίον του Θεοῦ, ἀπὸ πικρίαν καὶ δολιότητα κατὰ του πλησίον του. Ἐκεῖνος, κάτω ἀπὸ την γλῶσσαν του οποιῶ φωληάζει καὶ ξεχύνεται ἡ κακότης καὶ ἡ μοχθηρία.
- Ψαλ. 9,29 ἐγκάθηται ἐνέδρα μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῶν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν·
 Ψαλ. 9,29 Στήνει ἐνέδραν καὶ παραμονεῦει μαζὴ με ἄλλους πλουσίους, στήνει καρτέρι εἰς ἀποκρύφους τόπους, δια να φονεῦση τον ἀθῶν διαβάτην. Οἱ ὀφθαλμοὶ του κακοποιοῦ αὐτοῦ στρέφονται ἀγριοὶ καὶ ἀπειλητικοὶ ἐναντίον του πτωχοῦ καὶ ἀνυπερασπίστου ἀνθρώπου.
- Ψαλ. 9,30 ἐνεδρεῦει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρα αὐτοῦ, ἐνεδρεῦει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἔλκύσαι αὐτόν·
 Ψαλ. 9,30 Παραμονεῦει εἰς ἀποκρύφους τόπους, ὅπως το ληοντάρι παραφυλάττει κρυμμένο μέσα εἰς την φωλεάν του, ἐνεδρεῦει, δια να ἀρπάση τον πτωχόν, να ἀρπάση τον πτωχόν παρασῦρων αὐτόν με ἀπατηλοῦς τρόπους.
- Ψαλ. 9,31 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.
 Ψαλ. 9,31 Εἰς την ἐνέδραν, που στήνει συμμαζεύεται, σκύβει, ἐξαπλώνεται κάτω στο ἔδαφος, δια να μπορέση με τον τρόπον αὐτόν να ὀρμήση αἰφνιδίως καὶ κατακυριεῦση τους ταλαιπωρημένους πτωχοῦς.
- Ψαλ. 9,32 εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος,
 Ψαλ. 9,32 Εἶπε ἀπὸ μέσα του σύμφωνα με την ἐπιθυμίαν της πονηρᾶς καρδίας του· “ὁ Θεός μας ἐλησμόνησε, ἐγύρισε ἀλλοῦ το πρόσωπόν του καὶ δεν μας βλέπει καθόλου”.
- Ψαλ. 9,33 ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων.
 Ψαλ. 9,33 Σηκω, Κυριε καὶ Θεέ μου, ἐν τη δικαιοσύνη σου. Ἀς ὑψωθῇ ἡ παντοδύναμος δεξιὰ σου καὶ ἀς πέση τιμωρός ἐναντίον ἐκεῖνων. Μὴ λησμονῆς τους ταλαιπωρημένους, τους πτωχοῦς.
- Ψαλ. 9,34 ἔνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἐκζητήσει.
 Ψαλ. 9,34 Διατί ἐπροκάλεσε οὐσίαν την ὀργὴν ὁ ἀσεβὴς; Διότι εἶπεν ἀπὸ μέσα του, σύμφωνα με τους πόθους της πονηρᾶς καρδίας του· “ὁ Θεός δεν ζητεῖ λογαριασμόν καὶ δεν μας καταλογίζει εὐθύναν δια τας πράξεις μας”!
- Ψαλ. 9,35 βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοῦ εἰς χεῖράς σου· σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός, ὀρφανῶ σὺ ἦσθα βοηθός.
 Ψαλ. 9,35 Ἀλλὰ συ, Κυριε, τα βλέπεις ὅλα· ὀχι μόνον τας ἐξωτερικὰς πράξου ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τας σκέψεις καὶ ἐπιθυμίας των καρδιῶν. Γνωρίζεις τόσον τους πόνους καὶ τας θλίψου πτωχοῦ ὅσον καὶ τον θηριώδη θυμὸν του ἀσεβοῦς. Τα βλέπεις ὅλα, δια να παραδώσης ἐν τη δικαιοσύνη σου τους ἀσεβεῖς εἰς την τιμωρόν δεξιάν σου. Εἰς την ἰδικὴν σου ὀμως προστασίαν ἔχει ἐλπίζει καὶ ἔχει ἐγκαταλειφθῇ ὁ πτωχός. Του ὀρφανοῦ συ εἶσαι βοηθός.
- Ψαλ. 9,36 σὺντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ.
 Ψαλ. 9,36 Σύντριψε συ την καταπιεστικὴν δύναμιν του ἀμαρτωλοῦ καὶ του πονηροῦ ἀνθρώπου. Ἐξάλειψε αὐτόν καὶ τας κακὰς του πράξεις, ὅστε, ἐὰν ἀναζητηθῇ το κακόν που ἔκαμε, να μὴ εὐρεθῇ οὔτε αὐτός οὔτε ἐκεῖνο.
- Ψαλ. 9,37 βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
 Ψαλ. 9,37 Μονον ὁ αἰώνιος Κυριος θα βασιλεύση στους αἰῶνας των αἰῶνων. Σεις οἱ εἰδωλολάτραι θα ἐξολοθρευθῆτε ἀπὸ την γῆν του Κυρίου.
- Ψαλ. 9,38 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε Κύριος, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου
 Ψαλ. 9,38 Ὁ Κυριος ἤκουσε την δικαίαν ἐπιθυμίαν των πτωχῶν ἀνθρώπων. Καὶ το αὐτὶ του το ἔτεινε προσεκτικόν στους δικαίους πόθους της καρδίας των.
- Ψαλ. 9,39 κρῖναι ὀρφανῶ καὶ ταπεινῶ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.
 Ψαλ. 9,39 Ἀνέλαβεν αὐτός, να κρῖνη με δικαιοσύνην ἐπὶ της υποθέσεως του ὀρφανοῦ καὶ του πτωχοῦ ἀνθρώπου, να τους ὑπερασπίση ἐν τη παντοδυναμία του, ὅστε να μὴ τολμήση πλέον κανεὶς ἄνθρωπος ἐπὶ της γῆς να ἀλαζονευθῇ εἰς βάρος αὐτῶν καὶ του Θεοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 10 (Μασ. 11)

- Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.
 Ψαλ. 10,1 Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;
 Ψαλ. 10,1 Ἐγὼ ἔχω στηρίζει την πεττοίθησιν καὶ την ἐλπίδα μου στον παντοδύναμον Κυριον καὶ πως σεις μου λέγετε· “φύγε, μετανάστευσε ἀπὸ ἐδῶ, πέταξε σαν στρουθίον τρομαγμένον εἰς τα βουνά, δια να εὐρης ἐκεῖ την σωτηρίαν σου;”
 Ψαλ. 10,2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἠτοιμάσαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
 Ψαλ. 10,2 Φυγε, μου λέγουν, διότι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν ἐτοιμάσει τα βέλη των, δια να τα ἐκτοξεύσουν με μανίαν

από τον σκοτεινό τόπον, που ενεδρεύουν, εναντίον των απονηρευτών και εναρέτων ανθρώπων.

Ψαλ. 10,3

ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον· ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

Ψαλ. 10,3

Ὅλα ὅσα, σὺ Κυριε, σοφῶς και δικαίως ἔχεις νομοθετήσει, αὐτοὶ τα κρημνίζουν και τα καταπατοῦν. Και ἐπάνω εις την αλαζονειαν των ερωτοῦν· “ποῖον εἶναι λοιπόν το κέρδος του δικαίου; Κανένα”.

Ψαλ. 10,4

Κύριος ἐν ναῶ ἁγίῳ αὐτοῦ· Κύριος ἐν οὐρανῶ ὁ θρόνος αὐτοῦ. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εις τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 10,4

Ὁ Κυριος ὁμως εὐρισκεται ακατανίκητος στον ουρανό και στον ιερό ναό του. Ὁ Κυριος ἔχει στήσει τον δικαστικό του θρόνον υψηλά στον ουρανό. Ἀπὸ ἐκεῖ οἱ ὀφθαλμοὶ του βλέπουν με προσοχή και με ευμένειαν τον ταλαιπωρούμενον πτωχόν. Δεισδυτικά ἐξετάζουν και διακρίνουν τους υἱοὺς των ἀνθρώπων.

Ψαλ. 10,5

Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον και τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.

Ψαλ. 10,5

Ὁ Κυριος ἐξετάζει και ξεχωρίζει με ακρίβειαν, χωρίς καμμίαν πλάνην, τον δίκαιον και τον ἀσεβή. Ὁποῖος δε αγαπά την ἀδικίαν και ἐπιμένει εις αὐτήν, αὐτὸς μισεῖ και βλάπτει κυρίως τον εαυτόν του.

Ψαλ. 10,6

ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ και θεῖον και πνεῦμα καταιγίδος ἢ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

Ψαλ. 10,6

Ὁ Κυριος θα εξαπολύση, ὡσάν βροχήν, και θα γεμίση με ολεθρίας παγίδας τον δρόμον των ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων, θα ρίψη εναντίον των φωτιάν και θειάφι, θα εξαπολύση βίαιον και ὀρμητικόν ἄνεμον, δια να αναρριπίζει την φλόγα. Ἀυτό θα εἶναι το ποτήριον της ὀργῆς του Θεοῦ κατάπικρον εναντίον των ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 10,7

ὅτι δίκαιος Κύριος, και δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Ψαλ. 10,7

Διότι ο Κυριος εἶναι δίκαιος και αγαπά δικαιοσύνας, στρέφει τους ὀφθαλμοὺς του με ἰλαρότητα και ευμένειαν στους ευθεῖς και αγαθοὺς ἀνθρώπους.

ΨΑΛΜΟΣ 11 (Μασ. 12)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 11,2

Σῶσον με, Κυριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 11,2

Σῶσε μέ, Κυριε, ἀπὸ την κακίαν και τους κακοὺς, που με περιβάλλουν, διότι δεν ἔχει ἀπομείνει πλέον ἀνθρώπος ἐνάρετος ἐπάνω εις την γην. Σπάνιοι εἶναι οἱ εἰλικρινεῖς και ἀληθινοὶ λόγοι μεταξύ των ἀνθρώπων.

Ψαλ. 11,3

μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, και ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.

Ψαλ. 11,3

Λογια ψευδῆ και ἐπιβλαβῆ ανταλλάσσει ο καθένας με τον πλησίον του. Ἀπὸ την ἀμαρτωλὴν καρδίαν των βγαίνουν δια του στόματός των δολιότητες. Ὁγκος κακίας ὑπάρχει εις την καρδίαν των, την ὁποῖαν εκφράζουν με πανουργίαν τα χεῖλη των.

Ψαλ. 11,4

ἐξολοθρευσαί Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια και γλώσσαν μεγαλορρήμονα.

Ψαλ. 11,4

Εἶθε να ἐξολοθρευση ο Κυριος ὅλα τα δόλια και ἀπατηλά χεῖλη, τας γλώσσας των διτροσώπων αὐτῶν ἀνθρώπων, που καυχησιολογοῦν και κομπάζουν·

Ψαλ. 11,5

τοὺς εἰπόντας· τὴν γλώσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;

Ψαλ. 11,5

ὄλους ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι εἶπαν· “θα δοξάσωμεν και θα ἀναδειξωμεν την γλώσσαν μας με την ευφράδειάν μας. Τα χεῖλη μας εἶναι εις την ἀπόλυτον διάθεσίν μας. Ποῖός εἶναι Κυριος ἐπάνω ἀπὸ ημᾶς; Ἡμεῖς και κανεὶς ἄλλος”.

Ψαλ. 11,6

ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν και ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Ψαλ. 11,6

Εἰς την αλαζονειαν ὁμως και ἀφροσύνην αὐτήν ο Κυριος ἀπήντησεν· “ἐξ αἰτίας της καταδυναστεύσεως των πτωχῶν ἀπὸ τους ἀμαρτωλοὺς πλουσίους, ἐξ αἰτίας των στεναγμῶν των πενήτων, που καταπιέζονται, τώρα ἀμέσως θα ἐγερθῶ, λέγει ο Κυριος, θα θέσω εις ἀσφαλὴ και σωτήριον τόπον τον καταπιεζόμενον πτωχόν και χάριν αὐτοῦ θα δεῖξω εις τα μάτια ὄλων την λαμπράν και ακατανίκητον δικαιοσύνην μου”.

Ψαλ. 11,7

τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Ψαλ. 11,7

Ἀυτά τα λόγια του Κυρίου, ὅπως και ὅλα τα λόγια του, εἶναι καθαρὰ, ἀγνά, ἀπηλλαγμένα ἀπὸ κάθε ψεύδος, ὅμοια προς τον ἀργυρον που ἐπυρακτώθη και ἐχωνεύθη στον κλίβανον της γης, και εἶναι τελείως καθαρὸς.

Ψαλ. 11,8

σὺ, Κυριε, φυλάξαις ἡμᾶς και διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης και εις τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 11,8

Σὺ, Κυριε, εἶθε να μας προφυλάξης ἀπὸ τους κακοὺς και το κακόν, να μας διατηρήσης καθαρὸς και ἀβλαβεῖς μέσα εις την πονηράν αὐτήν γενεάν τώρα και στους αἰῶνας των αἰῶνων.

Ψαλ. 11,9

κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. 11,9

Τριγύρω μας περιπατοῦν οἱ ἀσεβεῖς με δολιότητα. Σὺ ὁμως δεν ἀδιαφορεῖς δια τους υἱοὺς των ἀνθρώπων. Ὅσον εἶναι το ὕψος της δόξης σου, τόση εἶναι και ἡ μεγάλη φροντίς και προσοχή σου δι' αὐτοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ 12 (Μασ. 13)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 12,2 Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- Ψαλ. 12,2 Ἔως πότε, Κυριε, θα με λησμονῆς εντελῶς; Ἔως πότε θα ἀποστρέφης, σα να αδιαφορῆς δια την θλίψιν μου, το πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ;
- Ψαλ. 12,3 ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ;
- Ψαλ. 12,3 Ἔως πότε, Κυριε, θα καταρτίζω μέσα μου σχέδια λυτρώσεώς μου ἀπὸ τους εχθρούς μου, και ὁμως θα δοκιμάζῃ ἡμέραν και νύκτα ἡ καρδιά μου ὀδύνας, διότι θα βλέπη αὐτά να ναυαγούν, ὥστε να μὲνῶ ἔτσι εκτεθειμένος εἰς κινδύνους; Ἔως πότε θα υψώνεται ἀπειλητικὸς και θα θριαμβεῖ εναντίον μου ο εχθρὸς;
- Ψαλ. 12,4 ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεὸς μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον,
- Ψαλ. 12,4 Ρῖψε ἓνα βλέμμα συμπαθείας πρὸς ἐμέ, και ἀκουσε την προσευχὴν μου Κυριε, ο Θεὸς μου. Αναζωογόνησε το φως των ὀφθαλμών μου, το ὁποῖον ἀπὸ το βάρος των μεγάλων και πολυαριθμῶν θλίψεων πρόκειται να σβῆση. Μη ἐπιτρέψης να κλείσουν οριστικῶς τα μάτια μου και κοιμηθῶ τον ὕπνον του θανάτου·
- Ψαλ. 12,5 μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου· ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ.
- Ψαλ. 12,5 δια να μη εἶπη με πολλὴν χαιρεκακίαν ο εχθρὸς μου· “υπερίσχυσα εναντίον του και τον ἐνίκησα”. Οἱ εχθροὶ μου, που με θλίβουν, θα χαροῦν πάρα πολὺ, ἐὰν κλονισθῶ και πέσω.
- Ψαλ. 12,6 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἔλεει σου ἤλπισα, ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.
- Ψαλ. 12,6 Ἐγὼ ὁμως ἔχω στηρίξει την ἐλπίδα μου εἰς σέ. Ἡ καρδιά μου θα αισθανθῇ ἀπερίγραπτον χαράν, ὅταν συ ευδοκήσης και μου στείλῃς την ποθητὴν σωτηρίαν. Τότε ἐγὼ θα τραγουδῶ ὕμνους ευχαριστίας πρὸς σε τον ευεργέτην και Κυριον μου, και θα συνθέσω ὕμνους δοξολογίας εἰς δόξαν του ὀνόματος Κυρίου του Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ 13 (Μασ. 14)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 13,1 Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.
- Ψαλ. 13,1 Ο εσκοτισμένος ἀπὸ την ἀμαρτίαν μωρὸς και ἀσεβῆς ἄνθρωπος, εἶπεν ἀπὸ μέσα του, σύμφωνα με την ἐπιθυμίαν της ἀμαρτωλῆς καρδίας του· “δεν ὑπάρχει Θεός”. Αὐτὸς ὁμως και οἱ ὅμοιοί του διεφθάρησαν μέσα εἰς την ἀμαρτωλότητά των. Ἐγιναν μισητοὶ ἀπὸ τον Θεόν και ἀπὸ τους ευσεβεῖς ἀνθρώπους. Το κακὸν διεδόθη τόσοσ πολλὸ, ὥστε δεν ὑπάρχει κανεὶς, που να πράττη σήμεραν το ἀγαθόν. Δεν ὑπάρχει οὔτε ἓνας.
- Ψαλ. 13,2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιών ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
- Ψαλ. 13,2 Ο Κυριος ἔσκυψεν ἀπὸ το ὕψος του ουρανοῦ και ἔρριψε το βλέμμα του, δια να ἴδῃ τους υἱοὺς των ἀνθρώπων, δια να ἴδῃ ἐὰν ὑπάρχη κανεὶς μεταξύ αὐτῶν, που να ἔχη ἐπίγνωσιν Θεοῦ ἢ να επικαλεῖται με πίστιν τον Θεόν και προσπαθῇ να ευαρεστή εἰς αὐτόν.
- Ψαλ. 13,3 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός [τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς και πικρίας γέμει, ὄξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, σύντριμμα και ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, και ὀδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.]
- Ψαλ. 13,3 Ἀλλοῖμονον! Ὅλοι ἐξετράπησαν ἀπὸ την ευθείαν ὁδόν. Ἐξηχρειώθησαν και διεφθάρησαν. Δεν ὑπάρχει κανεὶς, που να πράττη το ἀγαθόν. Δεν ὑπάρχει οὔτε ἓνας. Ο λάρυγξ των, σαν ανοικτὸς τάφος, αναδίδει δυσώδεις ἀναθυμιάσεις. Με τας πονηράς των γλώσσας ἐπινοοῦν και ἐκφράζουσαν δόλια ψεῦδη και φαρμακεράς συκοφαντίας. Δηλητήριον φαρμακερῶν ἀσπίδων ὑπάρχει κάτω ἀπὸ τα χεῖλη των. Το στόμα των εἶναι γεμάτον ἀπὸ κατάρας εναντίον του Θεοῦ και ἀπὸ δολιότητος και πικρίας εναντίον των ἀνθρώπων. Τα πόδια των τρέχουσαν με ταχύτητα, δια να χύσουσαν αἷμα. Εἰς τους δρόμους της ζωῆς των και εἰς τας πράξεις των σπεῖρουσαν συντρίμματα και ταλαιπωρίας εναντίον ἀθῶων. Εσωτερικὴν εἰρήνην και εἰρηνικὴν ζωὴν με τους ἄλλους ἐξ αιτίας της ἀμαρτωλότητος των δεν ἐγνώρισαν. Δεν ὑπάρχει φόβος Θεοῦ ἐνώπιόν των.
- Ψαλ. 13,4 οὐχὶ γνῶσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
- Ψαλ. 13,4 Δεν θα βάλουν, λοιπόν, ποτέ γνώσιν και δεν θα συνετισθοῦν ὅλοι αυτοί, που ἐργάζονται την παρανομίαν; Οἱ

πωρωμένοι αυτοί, που κατατρώγουν τον λαόν μου, με τόσην ασυνειδησίαν σαν να πρόκειται περί συνήθους άρτου; Δεν επεκαλέσθησαν ποτέ τον Κυριον. Δεν εγνώρισαν, τι είναι προσευχή.

Ψαλ. 13,5

ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβω, οὐ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία.

Ψαλ. 13,5

Εκυριεύθησαν ὁμως ἀπὸ πανικὸν και δειλίαν ἐκεῖ, ὅπου δεν υπήρχε τίποτε το φοβερόν. Και τούτο, διότι ο Κυριος μόνον εις την γενεάν των δικαίων να προστάτης και ὄχι στους αμαρτωλοὺς.

Ψαλ. 13,6

βουλήν πτωχοῦ κατησχύνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

Ψαλ. 13,6

Ἐξευτελιζετε σεις και εμπαιζετε τας σκέψεις και τας αποφάσστου πτωχοῦ, διότι στηρίζει τας ἐλπίδας του στον Κυριον.

Ψαλ. 13,7

τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ και εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ψαλ. 13,7

Ποιός, λοιπόν, θα ἐλθῆ ἀπὸ την Σιών, δια να δώσει την σωτηρίαν στον ισραηλιτικὸν λαόν; Θα δοθῆ εις αυτοὺς η σωτηρία, ὅταν ο Κυριος επαναφέρῃ τους ανθρώπους του λαοῦ του ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν, θα σκιρτήσουν ἀπὸ ἀγαλλίασιν οι ἀπόγονοι αυτοῖ του Ιακώβ. Θα ευφρανθούν αι καρδία των Ισραηλιτών.

ΨΑΛΜΟΣ 14 (Μασ. 15)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 14,1

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἀγίῳ σου;

Ψαλ. 14,1

Κυριε, ποιός είναι ἀξιος να φιλοξενηθῆ, ἔστω και ἐπ' ὀλίγον, στο εν τη Ιερουσαλήμ κατοικητήριόν σου; Η ποιός είναι ἀξιος να στήσῃ την σκηνήν του στο ἅγιον σου ὄρος, ὅπου υπάρχει ο ναός σου;

Ψαλ. 14,2

πορευόμενος ἄμωμος και ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,

Ψαλ. 14,2

Μονον ὁ ἀμειπτος και ακατηγόρητος. Εκείνος ο οποίος εργαζεται και εφαρμόζει δικαιοσύνην, ο οποίος αγαπά την ἀλήθειαν με ὅλην του την καρδίαν και αὐτήν μόνον λέγει.

Ψαλ. 14,3

ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσση αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν και ὄνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ.

Ψαλ. 14,3

Εκείνος, που δεν ἐπλεξε δόλιον σχέδια με την γλώσσαν του και δεν ἐκαμε ποτέ κάτι κακὸν προς τον πλησίον του, οὔτε ἐνέπαιξε ποτέ η εδυσφήμησε τους γύρω του ανθρώπους.

Ψαλ. 14,4

ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει· ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ και οὐκ ἀθετῶν·

Ψαλ. 14,4

Αὐτός, στους οφθαλμοὺς του οποιου θεωρεῖται ἀνάξιος και εξουδενωμένος εκείνος, που βαδίζει τον δρόμον της πονηρίας, ἐνὸς ἐξ ἀντιθέτου τιμώνται και δοξάζονται ἀπὸ αὐτὸν εκείνοι, που φοβούνται τον Κυριον. Αὐτός ἐχει το δικαίωμα παρὰ του Θεοῦ να εισέλθῃ στον ναόν Κυρίου· αὐτός που δίδει τιμίας και ἐνόρκους υποσχέσεις στον πλησίον του και ποτέ δεν τας παραβαίνει, ἀλλὰ τας τηρεῖ με ακρίβειαν.

Ψαλ. 14,5

τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ και δῶρα ἐπ' ἀθήοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 14,5

Αὐτός, ο οποίος δεν δανείζει τα χρήματά του με τόκον και δεν δέχεται δῶρα, δια να εκδώσῃ καταδικαστικὰς αποφάσεις εις βάρος ἀθῶων ἀνθρώπων. Ο ἀνθρωπος, που πράττει αὐτά, δεν θα σαλευθῆ ποτέ οὔτε ἐνώπιον και τον μεγαλυτέρων κινδύνων.

ΨΑΛΜΟΣ 15 (Μασ. 16)

Στηλογραφία τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 15,1

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Ψαλ. 15,1

Φυλαξέ με, Κυριε, ἀπὸ κάθε κακόν, διότι ἐγὼ εις σε ἔχω στηρίζει τας ἐλπίδας μου.

Ψαλ. 15,2

εἶπα τῷ Κυρίῳ· Κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρειαν ἔχεις.

Ψαλ. 15,2

Εἶπα δια της προσευχῆς προς σε τον Κυριον· “συ εἶσαι ο Κυριος μου και συ ωσάν ανενδεής, που εἶσαι, δεν ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ τα ἰδικά μου υλικά ἀγαθὰ”.

Ψαλ. 15,3

τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ψαλ. 15,3

Προς χάριν των ἐναρέτων και ευσεβῶν ἀνθρώπων, που ζουν εις την χώραν του, δηλαδὴ εις την γην της επαγγελίας, μεγάλα και θαυμαστά ἐργα ἐκαμεν ο Κυριος. Ολοι αι αποφάσστου, αι ευμενεῖς και ευάρεστοι δι' αὐτοὺς, που τηροῦν το θέλημά του, εὐρίσκονται ἀνάμεσά των.

Ψαλ. 15,4

ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

- Ψαλ. 15,4 Επληθύνθησαν, βέβαια, πάρα πολύ αι θλίψεις και αι ταλαιπωρίες αυτών, αλλά γρήγορα διελύθησαν και εξηφανίσθησαν. Δεν θα συναθροίσω ποτέ κατά κανένα λόγον και τρόπον εις λατρευτικές συγκεντρώσεις ανθρώπους μολυσμένους με αίματα αθών ανθρώπων η με αίματα ειδωλολατρικών θυσιών. Ποτέ δεν θα αναφέρω εις τα χείλη μου, ούτε καν και θα ενθυμηθώ, τα ονόματα των ασεβών ανθρώπων και των ειδωλολατρικών των θεών.
- Ψαλ. 15,5 Κύριος μερίς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.
Ψαλ. 15,5 Ὁ Κυριος είναι δι' ἐμέ το πολῦτιμον μερίδιον της κληρονομίας μου. Το ποτήριον, ἀπό το οποίον πίνω την γλυκείαν χαράν. Συ, Κυριε, εἶσαι εκείνος, ο οποίος θα με αποκαταστήσης και θα με επαναφέρεις χαίροντα εις την ποθητὴν πατρίδα.
- Ψαλ. 15,6 σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.
Ψαλ. 15,6 Και το μερίδιον, που μου ἔτυχε σαν να μετρήθη με ακριβείας μετροταινίας, είναι ἀπυ τα πλέον καλά. Πράγματι η κληρονομία μου είναι ἀρίστη.
- Ψαλ. 15,7 εὐλογῆσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου.
Ψαλ. 15,7 Κατὰ το διάστημα της ημέρας θα δοξολογῆσω και θα υμνήσω τον Κυριον, ο οποίος μου εχάρισε σύνεσιν. Αλλά και κατὰ το διάστημα της νυκτὸς η φωνὴ της συνειδήσεώς μου και οι πόθοι της καρδίας μου με παιδαγωγούν προς τον Κυριον, ὡστε αὐτὸν να θεωρῶ πλούτον και στήριγμά μου.
- Ψαλ. 15,8 προωρῶμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
Ψαλ. 15,8 Ἡμέραν και νύκτα ἐβλεπα και βλέπω τον Κυριον μου πάντοτε εμπρός μου. Τον βλέπω ὅτι είναι εις τα δεξιὰ μου, ἔτοιμος να με προστατεύση, δια να μη ταραθῶ ἀπὸ οἰονδήποτε φόβον η κίνδυνον.
- Ψαλ. 15,9 διὰ τοῦτο ἠύφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,
Ψαλ. 15,9 Δια τοῦτο ακριβῶς και ευφράνθη η καρδία μου, η δε γλῶσσα μου ἐλάλησε λόγους ἀγαλλιάσεως, ἀκόμη δε και το σῶμα μου, ὅταν ἀποθάνω, θα ἀποτεθῆ στον τάφον με την ἐλπίδα της ἀναστάσεως.
- Ψαλ. 15,10 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
Ψαλ. 15,10 Διότι συ ο Θεός μου δεν θα εγκαταλείψης την ψυχὴν μου στον ἀδην, ὡστε να φυλακισθῆ δια παντός εις αὐτὸν, οὔτε θα επιτρέψης, ἐγὼ ἀφωσιωμένος εις σε να δοκιμάσω την φθοράν και ἀποσύνθεσιν του τάφου. Θα με ἀναστήσης.
- Ψαλ. 15,11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.
Ψαλ. 15,11 Ἐκαμες γνωστούς εις ἐμέ τους δρόμους και τους τρόπους της μακαρίας και εὐλογημένης ζωῆς. Θα με χόρτασης χαράν και ἀγαλλίασιν, ὅταν με αξιώσης να ἴδω το ἐνδοξον πρόσωπόν σου· εις την παντοδύναμον και πανάγαθον δεξιάν σου ὑπάρχουν πάντοτε δια τους ἐκλεκτούς σου, Κυριε, τέλειαι και ἀτελείωτοι τέρψεις και χαραί.

ΨΑΛΜΟΣ 16 (Μασ. 17)

- Προσευχὴ τοῦ Δαυΐδ.
Ψαλ. 16,1 Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις.
Ψαλ. 16,1 Καμε δεκτὴν, Κυριε, την δικαίαν αἴτησιν της προσευχῆς μου· δώσε προσοχὴν εις την δέησίν μου, με ὡτα ευμενὴ ἀκουσε την προσευχὴν μου, την ὁποίαν ἐγὼ τώρα ἀπευθύνω προς σε με χεῖλη ἀδόλα και εἰλικρινή.
- Ψαλ. 16,2 ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας,
Ψαλ. 16,2 Ἀπὸ σε προσωπικῶς ποθῶ και παρακαλῶ να ἐκδοθῆ η δικαία ἀπόφασις υπέρ ἐμοῦ και ἔτσι τα μάτιά μου να ἰδοῦν την επικράτησιν των δικαίων ἀποφάσεών σου.
- Ψαλ. 16,3 ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοί ἀδικία.
Ψαλ. 16,3 Ἐξήτασας τα βάθη της καρδίας μου, ὅταν με ἐπεσκέφθης κατὰ τας νυκτερινὰς ὥρας της αυτοεξετάσεώς μου. Ὡσάν χρυσόν στο χωνευτήριον με υπέβαλες στο πυρ των δοκιμασιῶν και εις ὅλα αὐτὰ δεν εὐρέθη μέσα μου καμμία ἀδικία ἐναντίον ουδενός.
- Ψαλ. 16,4 ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρὰς.
Ψαλ. 16,4 Δια να μη λαλή το στόμα μου τίποτε σχετικόν με τα πονηρὰ ἔργα των ἀνθρώπων και δια να τηρῶ τους λόγους και τα παραγγέλματα του στόματός σου, Κυριε, ἐγὼ ἐβάδισα τας δυσκόλους και πλήρεις ταλαιπωρίας ὁδοὺς του θείου σου θελήματος.
- Ψαλ. 16,5 κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.
Ψαλ. 16,5 Καθοδήγησε και προσάρμοσε πλήρως τα βήματα της ζωῆς μου στους δρόμους των ἐντολῶν σου, δια να μη

κλονισθούν ποτέ αι πορείαι μου.

- Ψαλ. 16,6
Ψαλ. 16,6
Ψαλ. 16,7
Ψαλ. 16,7
Ψαλ. 16,8
Ψαλ. 16,8
Ψαλ. 16,9
Ψαλ. 16,9
Ψαλ. 16,10
Ψαλ. 16,10
Ψαλ. 16,11
Ψαλ. 16,11
Ψαλ. 16,12
Ψαλ. 16,12
Ψαλ. 16,13
Ψαλ. 16,13
Ψαλ. 16,14
Ψαλ. 16,14
Ψαλ. 16,15
Ψαλ. 16,15
- ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.
Εγὼ φωνάζω τώρα προς σε, Κυριε, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι με ἔχεις ακούσει και με ακούεις. Κλῖνε, λοιπόν, το αυτί σου ευμενές εις την φωνήν μου και άκουσε τα λόγια των προσευχών μου.
θαυμάστωσον τὰ ἔλεῃ σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῆ δεξιᾷ σου.
Φανέρωσέ μου κατὰ ἓνα τρόπον θαυμαστόν το ἔλεός σου προς ἐμέ, συ ο οποίος τους ελπίζοντας εις σε τους σώζεις από τους εχθρούς σου, από εκείνους οι οποίοι αντιτάσσονται εις την παντοδύναμον δεξιάν σου.
φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με
Φυλαξέ με ως κόρην οφθαλμοῦ, σκέπασέ με κάτω από την ακατανίκητον προστασίαν των πτερύγων σου, ὅπως η ὄρνις σκεπάζει τους νεοσσούς της.
ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιλαιπωρησάντων με. οἱ ἐχθροὶ μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον·
Διαφύλαξέ με από τους ασεβείς ανθρώπους, οι οποίοι ἔως τώρα με ἔχουν ταιλαιπώρησει. Αυτοὶ οι εχθροὶ μου, Κυριε, με περιεκύκλωσαν από όλα τα σημεία και απειλοῦν την ζωὴν μου.
τὸ στόμα αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
Ἐκλεισαν τελείως τα σπλάγχνα των και ἔγινε σκληρά η καρδιά των ανθρώπων αὐτῶν ἀπέναντί μου. Το στόμα αὐτῶν ἐλάλησε λόγους αλαζονικούς και θρασεῖς ἐναντίον μου.
ἐκβαλόντες με νυκὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῆ γῆ.
Αφού με ἔβγαλαν ἔξω και με εδίωξαν από την πατρίδα μου, με περιεκύκλωσαν με μοχθηρίαν και ἔστρεψαν ὀλόγυρά των τα βλέμματά των με φονικὴν διάθεσιν ἐναντίον μου πως θα με ξαπλώσουν νεκρόν κάτω εις την γην.
ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφους.
Με εθεώρησαν και με ἀντίκρυσαν, ὅπως ο λέων ἀντικρύζει το θύμα του και εἶναι ἔτοιμος να ἐπιτεθῆ ἐναντίον του θηράματός του· σαν νεαρό ὀρμητικὸ ληοντάρι, που ἐνεδρεῦει εις ἀποκρύφους τόπους, δια να συλλάβη την λείαν του.
ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
Σηκω ἐπάνω, Κυριε, και πρόφθασέ τους, πριν με θανατώσουν. Βαλε τους τρικλοποδιά, ρίξε τους κάτω στο χῶμα και γλύτωσε την ζωὴν μου από τον ασεβὴ ἀρχηγόν των, τον Σαούλ. Παρε στο χέρι σου την ρομφαίαν ἐναντίον των εχθρῶν, που ἀνθίστανται εις σέ.
Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῆ ζωῆ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν, ἐχορτάσθησαν ὑείων, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.
Ὡ, Κυριε, από τους ὀλίγους ευσεβεῖς ξεχώρισε και ἀπομάκρυνε το πλῆθος των ασεβῶν. Διασκόρπισέ τους εις την γην, ἐνὸς εὐρίσκονται ἀκόμη εις την παρούσαν ζωὴν. Ὑλόφρονες και λαίμαργοι, καθὼς εἶναι, ἐγέμισαν την κοιλίαν των δε ὅσα αγαθά, συ ἔχεις ἀποκρύψει εις τα βάθη της γης και της θαλάσσης. Εχορτάσαν από χριρινὰ ἀπαγορευμένα κρέατα και ἀφού οι ἴδιοι ἔφαγαν και ἔπιαν και εχρτάσθησαν, ἀφήκαν τα ὑπολείμματα του συμποσίου των εις τα νηπιά των.
ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.
Εγὼ ὁμως θα εργασθῶ την ἀρετὴν και με αὐτὴν θα ἀξιωθῶ της χαράς να ἴδω το πρόσωπόν σου, θα χορτάση η ψυχὴ μου, ὅταν θα βλέπω, Κυριε, την δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ 17 (Μασ. 18)

- Εἰς τὸ τέλος· τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαυῖδ, ὃ ἐλάλησεν τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψῆξης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἔρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν·
- Ψαλ. 17,2
Ψαλ. 17,2
Ψαλ. 17,3
Ψαλ. 17,3
Ψαλ. 17,4
Ψαλ. 17,4
- Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.
Παντοτε θα σε αγαπῶ, Κυριε, σέ, ο οποίος εἶσαι η ακατανίκητος ισχύς μου.
Κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν, ὑπερασπιστῆς μου καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου.
Ὁ Κυριος εἶναι το ασάλευτον θεμέλιον, ἐπὶ του οποιου ἀκλόνητος ἔχω στερεωθῆ. Εἶναι το οχυρόν καταφύγιόν μου και ο σωτήρ μου. Ὁ Θεός εἶναι ο βοηθός μου και εις αὐτόν ἐγὼ θα ἐλπίζω πάντοτε. Αὐτός εἶναι ο ὑπερασπιστῆς μου, η ισχυρά δύναμις, η οποία, ως ακατανίκητος παράταξις, εξασφαλίζει την σωτηρίαν μου. Αὐτός εἶναι ο ταχύς προστάτης μου εις κάθε περίστασιν.
αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.
Με ὕμνους δοξολογίας και ευχαριστίας θα ζητήσω εις βοθητιάν μου τον Κυριον, και με την προστασίαν του θα σωθῶ από τους εχθρούς μου.

- Ψαλ. 17,5 περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, καὶ χειμάρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.
Ψαλ. 17,5 Ὡσάν ἀφόρητοι πόννοι τοκετοῦ με περιέσφιζαν κίνδυνοι θανάτου, τους οποίους παράνομοι ἄνθρωποι εξαπέλυσαν, ὡσάν ὀρμητικούς χειμάρρους, ἐναντίον μου καὶ με συνεκλόνησαν.
- Ψαλ. 17,6 ὡδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.
Ψαλ. 17,6 Συνταρακτικά καὶ θανάσιμοι ἀγωνίαί ἀδου με ἔχουν περικυκλώσει, με ἐπρόφθασαν παγίδες, αἱ ὁποῖα ἐκρυπτον τὸν θάνατον.
- Ψαλ. 17,7 καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
Ψαλ. 17,7 Ἀλλὰ ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης αὐτῆς οὐδύνης μου ἐπεκαλέσθην διὰ τῆς προσευχῆς τὸν Κύριον καὶ με κραυγὴν μεγάλην ἐφώναξα πρὸς τὸν Θεόν. Ὁ δε Θεὸς ἤκουσε τὴν φωνήν μου ἀπὸ τῆς εἰς οὐρανοὺς κατοικίαν του καὶ ἡ κραυγὴ τῆς ἀγωνίας μου ἐφθασεν ἐνώπιόν του, εἰσήλθεν εἰς τὰ ὦτα του.
- Ψαλ. 17,8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
Ψαλ. 17,8 Ἦλθεν εἰς βοήθειάν μου. Εἰσίσθη καὶ ἤρχισε νὰ τρέμη ὁλόκληρος ἡ γῆ, τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων συνεταράχθησαν καὶ ἐκλονίσθησαν διότι ὠργίσθη ἐναντίον αὐτῶν ὁ Θεός.
- Ψαλ. 17,9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγῆσεται, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
Ψαλ. 17,9 Ὡς καπνὸς ἠφαιστείου ἀνέβη ὑψηλὰ ὁ θυμὸς του, φωτιάν καὶ λάβαν ἠφαιστείου ἦναψεν ἡ παρουσία του καὶ εἰς ἀναμμένα κάρβουνα μετεβλήθησαν ὅλα τὰ γύρω ἀπὸ αὐτόν.
- Ψαλ. 17,10 καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
Ψαλ. 17,10 Ἐχαμήλωσε τοὺς οὐρανοὺς καὶ κατέβη εἰς τὴν γῆν. Μαῦρον σκοτεινὸν νέφος ἀπλώνεται κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας του.
Ψαλ. 17,11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ψαλ. 17,11 Ἀνέβη καὶ ἐκάθισεν, ὡσάν ἐπάνω εἰς οὐράνιον ἄρμα, ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐπετούσεν. Ἐπέταξε γρήγορα καὶ ἔτρεχε, ὡσάν νὰ ἐφέρετο ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ψαλ. 17,12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ· κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.
Ψαλ. 17,12 Σκότος ἠπλώσεν ὁλόγυρά του καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀπειρον μεγαλεῖόν του. Γύρω του ἠπλώθη ἡ σκηνὴ του κατασκευασμένη ὄχι ἀπὸ υφάσματα καὶ δέρματα, ἀλλὰ ἀπὸ σκοτεινὰ νέφη βροχῆς, τὰ ὁποῖα μεταφέρονται ἀπὸ τοὺς πνέοντας ἀνέμους.
- Ψαλ. 17,13 ἀπὸ τῆς τηλαυγῆσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός,
Ψαλ. 17,13 Ἀπὸ τὴν ἀπαστράπτουσαν λαμπρότητα τῆς θείας παρουσίας του ἐπερνοῦσαν τὰ σύννεφα καὶ εξαπελύθησαν χάλαζα καὶ οἱ κεραυνοί, ἀναμμένα κάρβουνα, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του.
- Ψαλ. 17,14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ Ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ·
Ψαλ. 17,14 Ὁ Κύριος ἐστειλεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὰς βροντὰς του με τοὺς κεραυνοὺς του. Ὁ Ὕψιστος ἀφῆκε νὰ ἀκουσθῆ ἡ τρομερὰ φωνὴ του ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του.
- Ψαλ. 17,15 ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς.
Ψαλ. 17,15 Ἐξαπέστειλε τὰ ἰδικὰ του πύρινα βέλη καὶ τοὺς διεσκόρπισε· πλήθος ἀπὸ ἀστραπὰς καὶ βροντὰς καὶ κεραυνοῦς καὶ τοὺς συνετάραξε.
- Ψαλ. 17,16 καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.
Ψαλ. 17,16 Ὡσάν νὰ ἐστέγνωσαν τὰ ὑδάτα τῆς γῆς, ὡστε ἐφάνησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων καὶ αἱ κοίται τῶν ποταμῶν, οἱ πυθμένες τῶν ὠκεανῶν καὶ αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἀπὸ τὸν δριμῦν ἐλεγχόν σου, Κύριε, ἀπὸ μίαν καὶ μόνην πνοὴν τῆς συνταρακτικῆς ὀργῆς σου.
- Ψαλ. 17,17 ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.
Ψαλ. 17,17 Καὶ ἐν μέσῳ τῆς τρομερᾶς αὐτῆς ἀναστατώσεως ὁ Κύριος ἠπλώσε τὸ χεῖρ του ἀπὸ τὸν οὐρανόν, με ἐπίασε καὶ με ἔφερε πλησίον του, με ἀνέσυρεν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ὡσάν πολλὰ ὑδάτα ἀπειλοῦσαν νὰ πνίξουν τὴν ζωὴν μου.
- Ψαλ. 17,18 ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ψαλ. 17,18 Με ἐγλύτωσε καὶ θὰ με γλυτώσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ἐχθροὺς μου, οἱ ὁποῖοι με μισοῦν, ὡσάν οὐδὲν ἰσχυρότεροι ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀν εἶναι αὐτοί.
- Ψαλ. 17,19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου
Ψαλ. 17,19 Αὐτοῖ με ἐπρόφθασαν αἰφνιδίως εἰς τὰς πλέον κρισίμους καὶ περιπετειώδεις στιγμὰς τῆς ζωῆς μου, ἀλλὰ ὁ Κύριος ὑπῆρξε τὸ στήριγμά μου καὶ ὁ υπερασπιστής μου ἐναντίον αὐτῶν.
- Ψαλ. 17,20 καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με.
Ψαλ. 17,20 Ἀπὸ τὴν στενόχωρον θέσιν μου με ἐβγαλεν εἰς ἀνεσιν καὶ ἀναψυχὴν. Με ἐγλύτωσεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, διότι με ἠγάπησεν.

- Ψαλ. 17,21 και άνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου άνταποδώσει μοι,
- Ψαλ. 17,21 Ο Κυριος ἐτσι με αντήμειψε δια την αθωότητά μου. Συμφωνα με την καθαρότητα των χειρῶν μου ο Κυριος μου ανταπέδωσε και θα μου ανταποδώση αμοιβάς και ευεργεσίας,
- Ψαλ. 17,22 ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου,
- Ψαλ. 17,22 διότι εγὼ ἐφύλαξα τας εντολάς του Κυρίου, δεν ησέβησα απέναντι του Θεού μου.
- Ψαλ. 17,23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.
- Ψαλ. 17,23 Διότι πάντοτε εἶχα και ἔχω προ οφθαλμῶν τας δικαίας του κρίσεις και ποτέ αι εντολαί του δεν απεμακρύνθησαν από την σκέψιν και την καρδιαν μου.
- Ψαλ. 17,24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.
- Ψαλ. 17,24 Ημην και θα εἶμαι ἀμωμος και ειλικρινής απέναντί του και θα προφυλαχθῶ από κάθε αμαρτιαν.
- Ψαλ. 17,25 καὶ άνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
- Ψαλ. 17,25 Ο Κυριος θα μου ανταποδώση, σύμφωνα με τον αγώνα μου να ζω κατὰ το θέλημά του και σύμφωνα με την προσπάθειάν μου να διατηρῶ τας χεῖρας μου αγνάς και καθαρὰς ἐνώπιον των οφθαλμῶν του.
- Ψαλ. 17,26 μετὰ ὀσίου ὀσιος ἔση, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῶου ἀθῶος ἔση,
- Ψαλ. 17,26 Συ, Κυριε, προς τον αφωσιωμένον εις σε θα φέρεσαι με στοργήν και αγάπην. Προς τον αθῶον και ηθικῶς ἀμεμιττον θα δείχνεσαι αθῶος και ἀμεμιπτος.
- Ψαλ. 17,27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔση καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.
- Ψαλ. 17,27 Με τον εκλεκτὸν θα εἶσαι συ πάντοτε εκλεκτὸς. Απέναντι ὁμως του διεστραμμένου ανθρώπου θα αλλάζης τρόπον και θα φαίνεται στρεβλή η ιδική σου ευθειά και δικαία συμπεριφορά.
- Ψαλ. 17,28 ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.
- Ψαλ. 17,28 Διότι συ τον ταπεινωμένον και το ἐλεός σου ζητούντα λαὸν τον σώζεις και τον ευλογεῖς πάντοτε. Ενώ τους αλαζονικὸς οφθαλμοὺς των υπερηφάνων τους αναγκάζεις να χαμηλώσουν κατησχυμμένοι εις την γην.
- Ψαλ. 17,29 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
- Ψαλ. 17,29 Συ, Κυριε, ανεζωογόνησες και θα αναζωογονήσ τον λύχνον της ζωής μου. Συ, Κυριε ο Θεός μου, ἐρριψες το φως της χαράς και διέλυσες το σκοτάδι της δυστυχίας μου.
- Ψαλ. 17,30 ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τείχος.
- Ψαλ. 17,30 Με την δύναμίν σου πάντοτε θα σώζωμαι από τους κινδύνους και τους πειρασμοὺς και με την βοήθειάν σου θα υπερπηδῶ κάθε ανυπερβλητον δια τας ανθρωπίνας δυνάμεις τείχος, κάθε δυσκολιαν.
- Ψαλ. 17,31 ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστι πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν.
- Ψαλ. 17,31 Ο δρόμος και ο τρόπος της ενεργείας του Θεού μου εἶναι ἀμεμιπτα. Τα λόγια του Κυρίου εἶναι, πυρ, που φωτίζει και κατακαίει. Εἶναι υπεραπιστὴς ὅλων εκείνων, οι οποίοι ελπίζουν εις αὐτόν.
- Ψαλ. 17,32 ὅτι τίς Θεός πλην τοῦ Κυρίου, καὶ τίς Θεός πλην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
- Ψαλ. 17,32 Διότι, ποιὸς ἄλλος Θεός εἶναι αληθινός και πραγματικὸς εκτὸς του Κυρίου μας; Και ποιὸς Θεός εἶναι τόσον ισχυρός και αγαθός πλην του Θεού μας;
- Ψαλ. 17,33 ὁ Θεός ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου·
- Ψαλ. 17,33 Αυτὸς ο αληθινός και παντοδύναμος Θεός με περιέζωσε με μεγάλην και ακατανίκητον δύναμιν, με ανέδειξεν ἀμεμιπτον και καθαρὸν στους δρόμους της ζωής μου.
- Ψαλ. 17,34 καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰσῶν με·
- Ψαλ. 17,34 Αυτὸς κάμνει ευκίνητα τα πόδια μου, τους δίδει την ταχύτητα της ἐλάφου, ὡστε με ευκολιαν να υπερπηδῶ κινδύνους και δυσκολίας. Αυτὸς με ανεβάζει εις τα ὄρη τα υψηλά, ασφαλή από κάθε απειλήν.
- Ψαλ. 17,35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου·
- Ψαλ. 17,35 Αυτὸς γυμνάζει και διδάσκει τα χέρια μου, να πολεμούν νικηφόρως. Κατέστησε τους βραχίονάς μου ευκινήτους και ισχυροὺς ὡσάν χάλκινον τόξον.
- Ψαλ. 17,36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσε με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.
- Ψαλ. 17,36 Συ, Κυριε, ηυδόκησες να με υπερασπίσης απέναντι των εχθρῶν μου και να μου χαρίσης την σωτηριαν. Η προστατευτικὴ δεξιὰ σου με υπεβάστασε, η πατρικὴ σου παιδαγωγία και καθοδήγησις με ἀνώρθωσε τελείως. Αυτὴ η παιδαγωγία σου, Κυριε, θα εξακολουθῆ να με διδάσκη.
- Ψαλ. 17,37 ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.
- Ψαλ. 17,37 Ανοιξες δρόμους πλατεῖς και ασφαλεῖς εις την πορείαν της ζωής μου, Κυριε, και δεν εκουράσθησαν οὔτε εξησθένησαν τα πέλματά μου.
- Ψαλ. 17,38 καταδιώξω τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλίπωσιν·

- Ψαλ. 17,38 Κατεδίωξα τους εχθρούς μου και τους κατέφθασα, ενώ έφευγαν πανικόβλητοι, και δεν εγύρισα οπίσω, μέχρις ότου εκείνοι εξωντώθησαν και εξέλιπον.
- Ψαλ. 17,39 έκθλιψω αυτούς, και ού μή δύνωνται στήναι, πεσοῦνται ὑπό τοὺς πόδας μου.
- Ψαλ. 17,39 Τους συνέθλιψα με την δύναμίν σου και δεν ημπούρεσαν να σταθούν, αλλ' έπεσαν κάτω από τα πόδιά μου.
- Ψαλ. 17,40 και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς έπανισταμένους ἐπ' έμέ ὑποκάτω μου.
- Ψαλ. 17,40 Συ από όλα τα σημεία με ενέδυσες με δύναμιν, δια να πολεμῶ πάντοτε νικηφόρος. Περιέπλεξες τα πόδια των και έπεσαν κάτω από τα πόδια μου ὅλοι εκείνοι, οι οποίοι επαναστατοῦν εναντίον μου.
- Ψαλ. 17,41 και τοὺς εχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον και τοὺς μισοῦντάς με ἔξωλόθρευσας.
- Ψαλ. 17,41 Ετρεψες εις φυγήν τους εχθρούς μου. Πανικόβλητοι εγύρισαν προς εμέ την πλάτην των. Παρέδωκες εις ολοκληρωτικήν καταστροφήν εκείνους, οι οποίοι με εμισούσαν.
- Ψαλ. 17,42 ἐκέκραξαν, και οὐκ ἦν ὁ σῶζων, πρὸς Κύριον, και οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.
- Ψαλ. 17,42 Και επάνω εις την απέλπιδα φυγήν και τον πανικόν των εκραύγασαν ζητούντες την βοήθειάν σου, αλλά δεν υπήρχε δι' αυτούς σωτήρ. Εκραξαν προς σε, αλλά δεν τους εισήκουσες.
- Ψαλ. 17,43 και λεπτυνῶ αυτούς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αυτούς.
- Ψαλ. 17,43 Με την ιδικήν σου βοήθειαν τους συνέτριψα. Τους έκαμα σαν ανάλαφρο χνούδι, το οποίον διασκορπίζει ο άνεμος. Τους επολοτοποίησα ὡσαν την λάσπην, που πατοῦν οι άνθρωποι εις τας πλατείας.
- Ψαλ. 17,44 ῥύσθη με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εις κεφαλὴν ἔθνῶν. λαός, ὃν οὐκ ἔγνων, ἔδούλευσέ μοι,
- Ψαλ. 17,44 Με εγλύτωσες, γλύτωσέ με και στο μέλλον από αντιθέσεις και εμφυλίους πολέμους του ισραηλιτικού λαού. Με εγκατέστησες κυρίαρχον και εις άλλα- ειδωλολατρικά- ἔθνη. Λαός, τον οποίον δεν εγνώριζα προηγουμένως, έγινεν υποτελής εις εμέ.
- Ψαλ. 17,45 εις ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,
- Ψαλ. 17,45 Όταν ήκουσε την φήμην των κατορθωμάτων και της δόξης μου, έγινεν υπήκοός μου. Ξένοι λαοὶ ἔνεκα φόβου υπεκρίθησαν φιλίαν και υποταγήν εις εμέ.
- Ψαλ. 17,46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐपालιώθησαν και ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν.
- Ψαλ. 17,46 Αλλοεθνεῖς λαοὶ εχρηστεύθησαν σαν παλαιὰ εφθαρμένα ενδύματα, σαν χωλοὶ εσκόνταφταν στους δρόμους των.
- Ψαλ. 17,47 ζῆ Κύριος, και εὐλογητὸς ὁ Θεός μου και ὑψωθήτω ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,
- Ψαλ. 17,47 Ο Κυριος ὁμως ζη και θριαμβεύει. Ας είναι δοξασιμένος και ευλογημένος ο Θεός μου και ας υψώνεται και ας υμνολογῆται ο Θεός της σωτηρίας μου,
- Ψαλ. 17,48 ὁ Θεός ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, και ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,
- Ψαλ. 17,48 διότι ο Θεός μου εξεδίκηθη τους εχθρούς μου και υπέταξε λαοὺς ολοκληρούς κάτω από τα πόδιά μου.
- Ψαλ. 17,49 ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων, ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαι με.
- Ψαλ. 17,49 Αυτός με εγλύτωσεν από εχθρούς γεμάτους οργήν και μανίαν εναντίον μου. Συ, Κυριε, με ανέδειξες νικητήν, με ανύψωσες και με εδόξασες απέναντι εκείνων, οι οποίοι είχαν επαναστατήσει εναντίον μου. Αυτρωσέ με και στο μέλλον από κάθε άνδρα δόλιον και άδικον.
- Ψαλ. 17,50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, και τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,
- Ψαλ. 17,50 Δι' όλα αυτά, Κυριε, θα σε δοξολογῶ και θα σε ευγνωμονῶ. Μεταξὺ των εθνῶν θα ψάλλω και θα υμνολογῶ το ὄνομά σου.
- Ψαλ. 17,51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, και ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυῖδ, και τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
- Ψαλ. 17,51 Δοξολογίας και ευχαριστίας θα αναπέμπω προς τον Θεόν μου, ο οποίος επραγματοποίησε μεγαλειώδεις σωτηρίας υπέρ του βασιλέως, που Αυτός τον ανέδειξε και ο οποίος δεικνύει πάντοτε ἔλεος στον βασιλέα, που ἔχρισεν, στον Δαυιδ και στους απογόνους του, εις ὅλας τας κατόπιν γενεάς.

ΨΑΛΜΟΣ 18 (Μασ. 19)

- Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.
- Ψαλ. 18,2 Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.
- Ψαλ. 18,2 Οι ουρανοὶ με την αρμονίαν και το κάλλος των διηγούνται εις κάθε άνθρωπον την δόξαν και την σοφίαν του Θεού. Ο ουρανός, που σαν στερεός θόλος περιβάλλει την γην, διακηρύττει, ὅτι είναι ἔργον του παντοδυνάμου και πανσόφου δημιουργού.
- Ψαλ. 18,3 ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα, και νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.
- Ψαλ. 18,3 Καθε ημέρα βροντοφωνεῖ εις την επομένην ἡμέραν και κάθε νύξ ἀναγγέλλει εις την ἄλλην νύκτα την γνώσιν δια την ὑπαρξιν του απειροτελείου Δημιουργού.

- Ψαλ. 18,4 οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·
 Ψαλ. 18,4 Οἱ λόγοι, τους οποίους διαλαλοῦν οἱ ουρανοί, δεν εἶναι σιωπηλοὶ λόγοι ἀπὸ ἐκείνους, των οποίων αἱ φωναὶ δεν ἀκούονται παντοῦ.
- Ψαλ. 18,5 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
 Ψαλ. 18,5 Τουναντίον, εἰς ολόκληρον τὴν γῆν ἐξῆλθε καὶ ἀκούεται ἡ φωνὴ των. Εφθασαν καὶ εἰς τα πέρατα τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι των.
- Ψαλ. 18,6 ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.
 Ψαλ. 18,6 Ὁ Θεὸς τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸν ἥλιον, ἔκαμεν ἰδιαιτέρον ἐνδιαίτημά του. Τὸν διατάσσει νὰ ἀνατέλλῃ λαμπρὸς ὡσάν νυμφίος, που ἐξέρχεται λαμπροστολισμένος ἀπὸ τὸν νυμφικὸν τοῦ θάλαμον. Ὡσάν γίγας καὶ ἀκούρατος δρομεύς, με ἀγαλλίασιν καὶ χωρὶς ποτέ νὰ ἀποκάμῃ δια μέσου των αἰῶνων, διατρέχει κάθε ἡμέραν τὸν ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν δρόμον του.
- Ψαλ. 18,7 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.
 Ψαλ. 18,7 Ἀπὸ τὸ ἓνα ἄκρον τοῦ ουρανοῦ γίνεται ἡ ἐξοδὸς του καὶ στὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ουρανοῦ τελειώνει ἡ πορεία του. Καὶ δεν ὑπάρχει κανεὶς, ὁ οποίος θὰ ἠμπορέσῃ, νὰ διαφύγῃ τὴν θερμότητά του.
- Ψαλ. 18,8 ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ, σοφίζουσα νήπια.
 Ψαλ. 18,8 Παραπάνω ὁμως ἀπὸ τα μεγαλεῖα, που διηγούνται οἱ ουρανοί, ὑπάρχει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου, ὁ ἀμειπτος, ὁ οποίος ἐπιστρέφει πλανωμένας ψυχὰς στὸν δρόμον τῆς σωτηρίας, στὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ. Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου, που ὑπάρχουν εἰς αὐτόν, εἶναι ἀληθινὰ καὶ πιστὰ, γεμάτα σοφίαν, ἱκανὰ νὰ ἀναδείξουν σοφὰ καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ νήπια.
- Ψαλ. 18,9 τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς·
 Ψαλ. 18,9 Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἀληθινὰ καὶ τέλεια. Εὐφραίνουν τὴν καρδίαν ἐκείνου, που τὰς τηρεῖ. Σκαρπίζουν μέχρι των πλέον μακρυνῶν περάτων ἀπλετον τὸ φῶς καὶ φωτίζουν τοὺς ὀφθαλμοὺς των ἀνθρώπων.
- Ψαλ. 18,10 ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό,
 Ψαλ. 18,10 Τὸ ἱερὸν δέος, που διεγείρει εἰς τὰς καρδίας των ἀνθρώπων ὁ νόμος τοῦ Κυρίου καὶ ὁ εὐλαβὴς φόβος εἶναι ἀγνός, ἀνόθευτος ἀπὸ πλάνην. Ἐχει αἰωνίαν ἰσχύν καὶ κύρος. Αἱ κρίσεις καὶ αἱ ἀποφάστος Κυρίου, που περιέχονται εἰς αὐτόν, εἶναι ἀληθινὰ καὶ ἐπιμαρτυροῦνται ὡς δίκαιαι δια μέσου των αἰῶνων.
- Ψαλ. 18,11 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
 Ψαλ. 18,11 Τα λόγια τοῦ Κυρίου δια τοὺς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους εἶναι ἐπιθυμητὰ περισσότερο ἀπὸ τὸν χρυσόν καὶ ἀπὸ πλῆθος πολυτίμων λίθων. Εἶναι γλυκύτερα ἀπὸ τὸ μέλι καὶ ἀπὸ τὴν κηρήθραν.
- Ψαλ. 18,12 καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτὰ· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.
 Ψαλ. 18,12 Ἐγὼ εδοκίμασα τὴν γλυκότητά των, διότι ὁ δούλος σου, Κυριε, φυλάσσει αὐτὰ τὰ κρίματά σου. Ὅποιος τὰ φυλάσσει, θὰ ἔχῃ μεγάλην ἀνταπόδοσιν καὶ ἀμοιβήν.
- Ψαλ. 18,13 παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.
 Ψαλ. 18,13 Ἀδύνατον ὁμως νὰ τηρήσῃ κανεὶς ἐξ ολόκληρου τὸν Νόμον σου. Ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ τὰ παραπτώματα, εἰς τὰ οποία καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλωμεν ὑποπίπτομεν; Ἀπὸ τὰ ἀπόκρυφα αὐτὰ παραπτώματα, που ἐγὼ ἴσως δεν τὰ γνωρίζω καὶ οὔτε θέλω ποτέ νὰ ἔλθουν εἰς δημοσιότητα, καθάρισόν με, Κυριε.
- Ψαλ. 18,14 καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου· ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσῃ, τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
 Ψαλ. 18,14 Καὶ ἀπὸ ξένα πρὸς τὸν Νόμον σου αἰσθήματα καὶ ἔργα προφύλαξε ἐμέ, τὸν δούλον σου. Ἐὰν αὐτὰ δεν με κυριεύσουν, τότε ἐγὼ θὰ εἶμαι ἀμειπτος καὶ ἔτσι θὰ διατηρηθῶ καθαρὸς ἀπὸ μεγάλας πτώσεις.
- Ψαλ. 18,15 καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός, Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.
 Ψαλ. 18,15 Τότε θὰ εἶναι ευχάριστοι εἰς σε καὶ ευπρόσδεκτοι οἱ λόγοι τῆς προσευχῆς μου καὶ αἱ εὐλαβεῖς σκέψεις καὶ οἱ ἱεροὶ πόθοι τῆς καρδίας μου θὰ εἶναι ὡς θυσία ευπρόσδεκτος καὶ παντοτεινὴ ἐνώπιόν σου, Κυριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ 19 (Μασ. 20)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 19,2 Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
 Ψαλ. 19,2 Εἶθε ὦ βασιλεὺ νὰ εἰσακούσῃ ὁ Κύριος τὴν δέησίν σου κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῆς μεγάλης θλίψεως· εἶθε τὸ παντοδύναμον ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ νὰ σε ὑπερασπίσῃ ἐναντίον των ἐχθρῶν μας.

- Ψαλ. 19,3 ἔξαποστεῖλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
- Ψαλ. 19,3 Εἶθε να σου στείλῃ ὁ Κύριος βοήθειαν ἀπὸ τοῦ ἱερῶν τοῦ ναοῦ καὶ να σε προστατεύσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους Σιών.
- Ψαλ. 19,4 μνησθεῖν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 19,4 Εἶθε να ενθυμηθῇ καὶ να δεχθῇ ευμενῶς ὅλας τὰς αιματηράς καὶ αναϊμάκτους θυσίας, που τοῦ προσέφερες, καὶ να θεωρήσῃ παχὺ καὶ εὐάρεστον τὸ θῦμα, τὸ ὁποῖον ἀφήκες ολόκληρον να καὶ ἐπάνω στοῦ θυσιαστήριον τοῦ.
- Ψαλ. 19,5 δῶν σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.
- Ψαλ. 19,5 Εἶθε ὁ Κύριος να σου δώσῃ σύμφωνα με τὰς ἁγίας ἐπιθυμίας τῆς καρδίας σου καὶ να ἐκπληρώσῃ κάθε ἀγαθὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἀπόφασίν σου, χαρίζων εἰς σε νίκην ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου.
- Ψαλ. 19,6 ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνοθησόμεθα. πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.
- Ψαλ. 19,6 Τότε ὅλοι θα εὐφρανθῶμεν καὶ θα χαρώμεν δια τὴν σωτηρίον αὐτὴν νίκην. Καὶ στο ὄνομα καὶ με τὴν δύναμιν τοῦ ἀπείρου Θεοῦ μας θα ἀναδειχθῶμεν μεγάλοι καὶ ἐνδοξοί. Εἶθε λοιπὸν ὁ Κύριος να ἐκπληρώσῃ ὅλα τὰ αἰτήματα τῆς προσευχῆς σου”.
- Ψαλ. 19,7 νῦν ἔγνωμεν ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
- Ψαλ. 19,7 Τώρα ἐγὼ ὁ ἱερεὺς, που προσφέρω τὴν ἱκετήριον αὐτὴν θυσίαν, ἔχω τὴν ἐσωτερικὴν πληροφορίαν καὶ ἐγνώρισα καλά, ὅτι ὁ Κύριος θα σώσῃ ὁπωσδήποτε τὸν βασιλέα, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐχρῖσε. Θα ἀκούσῃ καὶ θα κάμῃ δεκτὰ τὰ αἰτήματα τῆς προσευχῆς τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνδοξοῦ οὐράνιου θρόνον τοῦ. Με θαυματουργικὰς ἐπεμβάσεις τῆς παντοδυναμίου δεξιᾶς τοῦ θα μας δώσῃ τὴν σωτηρίαν καὶ τὸν θρίαμβον.
- Ψαλ. 19,8 οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνοθησόμεθα.
- Ψαλ. 19,8 Εκείνοι μὲν οἱ ἐχθροὶ ἐπέρχονται ἐναντίον μας με πολεμικὰ ἄρματα καὶ με τὸ φοβερὸν ἰπτικὸν τῶν. Ἡμεῖς ὁμῶς με τὸ παντοδύναμον ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας θα θριαμβεύσωμεν ἐναντίον τῶν.
- Ψαλ. 19,9 αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
- Ψαλ. 19,9 Καὶ ἰδοὺ ὅτι αὐτοὶ ἐπεδικλώθησαν, ἐσκόνταψαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς ὁμῶς ἐσηκώθημεν ἐπάνω, ἐστάθημεν ὀρθοί καὶ ἔχομεν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας νικημένους τοὺς ἐχθροὺς μας.
- Ψαλ. 19,10 Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.
- Ψαλ. 19,10 Κυριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἀκούσε τὴν προσευχήν μας εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν καὶ ἀν σε ἐπικαλεσθῶμεν εὐλαβῶς καὶ με πίστιν.

ΨΑΛΜΟΣ 20 (Μασ. 21)

- Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.
- Ψαλ. 20,2 Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
- Ψαλ. 20,2 Κυριε, ὁ βασιλεὺς εὐφραίνεται καὶ θα εὐφραίνεται χάρις εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν, τὴν ὁποῖαν συ τοῦ ἐδώσες. Θα πλημμυρίζῃ ἀπὸ πολλὴν καὶ μεγάλην ἀγαλλίασιν δια τὴν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μας σωτηρίαν καὶ δια τὴν υγείαν, τὴν ὁποῖαν συ τοῦ ἐχάρισες.
- Ψαλ. 20,3 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 20,3 Ἐδώκες εἰς αὐτόν ὅ,τι ἐπεθύμησεν ἡ καρδία τοῦ καὶ δὲν τὸν ἐστέρησες ἀπὸ ἐκεῖνο, δια τὸ ὁποῖον με τὰ ἴδια τοῦ τα χεῖλη σε παρεκάλεσε.
- Ψαλ. 20,4 ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν ἐὺλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
- Ψαλ. 20,4 Μάλλον δε καὶ πρὶν σε παρακαλέσῃ ἐσπευσες συ καὶ τὸν ἐπρόλαβες με τὰς ἐυλογίας τῶν ὠφελίμων καὶ ἀγαθῶν δωρεῶν σου. Τὸν ἐδόξασες καὶ ἔθεσες εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ λαμπρὸν βασιλικὸν στέμμα με πολυτίμους λίθους.
- Ψαλ. 20,5 ζῶν ἠτήσαστό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
- Ψαλ. 20,5 Σου ἐζήτησε ζῶν καὶ τοῦ ἐχάρισες πλῆθος ἡμερῶν, εἰς αὐτόν καὶ στοὺς ἀπογόνους τοῦ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
- Ψαλ. 20,6 μεγάλη ἢ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ’ αὐτόν·
- Ψαλ. 20,6 Μεγάλη εἶναι ἡ δόξα, τὴν ὁποῖαν συ τοῦ ἐξησφάλισες με τὴν σωτηρίον βοήθειάν σου. Ὅπως δε τώρα, ἐτσι καὶ στο μέλλον θα περιβάλλῃς αὐτόν με δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν.
- Ψαλ. 20,7 ὅτι δώσεις αὐτῷ ἐὺλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
- Ψαλ. 20,7 Διότι θα διδῃς εἰς αὐτόν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως ἐυλογίαν. Θα τὸν εὐφραίνῃς καὶ θα τὸν πλημμυρίζῃς ἀπὸ ἀπερίγραπτον χαρὰν δια τῆς ἐπικοινωνίας, που θα ἔχῃ με σέ.
- Ψαλ. 20,8 ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
- Ψαλ. 20,8 Διότι ὁ βασιλεὺς ἔχει στηρίξει τὰς ἐλπίδας τοῦ εἰς σέ, τὸν Κύριον, καὶ χάρις στο ἔλεος τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου δὲν

- θα κλονισθή ποτέ, αλλά θα μείνη σταθερός και αμετακίνητος εις τον θρόνον του.
- Ψαλ. 20,9
Ψαλ. 20,9
εύρεθει ή χείρ σου πάσι τοίς έχθροίς σου, ή δεξιά σου εύροι πάντας τούς μισοϋντάς σε.
“Είθε, ω βασιλεύ, η χείρ σου στιβαρά να ευρεθή εμπρός και εναντίον όλων των εχθρών σου. Είθε η δεξιά σου να συλλάβη όλους εκείνους, οι οποίοι σε μισούν.
- Ψαλ. 20,10
Ψαλ. 20,10
θήσεις αυτούς εις κλίβανον πυρός εις καιρόν τοϋ προσώπου σου· Κύριος έν όργη ή αυτού συνταράξει αυτούς, και καταφάγεται αυτούς πϋρ.
Όταν το πρόσωπόν σου θα είναι αναμμένον από την δικαίαν όργην σου εναντίον αυτών, θα τους ρίψη εις την πυράν ωσαν ξύλα μέσα εις αναμμένον κλίβανον. Ο Κυριος και Θεός δια σου θα συνταράξη όλους αυτούς και θα τους καταφάγη το πυρ.
- Ψαλ. 20,11
Ψαλ. 20,11
τόν καρπόν αυτών από τής γής άπολείς και τό σπέρμα αυτών από υιών ανθρώπων,
Τον καρπόν της κοιλίας των, τα παιδιά των, θα τα εξαφανίσης από την χώραν των, όπως επίσης και όλους τους απογόνους των ανάμεσα από τους υιούς των ανθρώπων.
- Ψαλ. 20,12
Ψαλ. 20,12
ότι έκλιναν εις σε κακά, διελογίσαντο βουλάς, αίς ου μή δύνωνται στήναι.
Διότι εξύφαναν και κατήρτισαν πονηρά σχέδια εναντίον σου. Συνέλαβαν δολίας σκέψεις και αποφάσεις, τας οποίας όμως δεν ημπόρεσαν να πραγματοποιήσουν.
- Ψαλ. 20,13
Ψαλ. 20,13
ότι θήσεις αυτούς νώτον· έν τοίς περιλοίοις σου έτοιμάσεις τό πρόσωπον αυτών.
Διότι συ, πολεμών εναντίον αυτών νικηφόρος, θα τους αναγκάσης, να στρέψουν τις πλάτες των και να φύγουν πανικόβλητοι. Με ολίγους στρατιώτας σου θα τους αντιμετωπίσης κατά πρόσωπον και θα τους τρέψης εις φυγήν”.
- Ψαλ. 20,14
Ψαλ. 20,14
ύψώθητι, Κύριε, έν τή δυνάμει σου· ᾤσομεν και ψαλοϋμεν τας δυναστείας σου.
Κυριε και Θεέ μου, με την ακατανίκητον δύναμιν σου ας υψώθης και ας δοξαστής ισχυρός και ανίκητος ενώπιον των εχθρών μας. Ημείς θα αναπέμφωμεν ωδάς δια του στόματος και ψαλμούς με τα μουσικά μας όργανα δοξολογούντες και ευχαριστούντες σε δια τα μεγάλα και αξιοθαύμαστα αυτά έργα σου.

ΨΑΛΜΟΣ 21 (Μασ. 22)

- Εις τό τέλος, ύπερ τής άντιλήψεως τής έωθινής· ψαλμός τῷ Δαυΐδ.
- Ψαλ. 21,2
Ψαλ. 21,2
Ό Θεός, ό Θεός μου, πρόσχες μοι· ίνα τί έγκατέλιπές με; μακράν από τής σωτηρίας μου οί λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
Θεέ μου Θεέ μου, δώσε προσοχήν στον πόνον μου. Διατί με έχεις εγκαταλείψει; Βλέπω, ότι η σωτηρία μου είναι πολύ μακράν. Εχω βυθισθή εις απύθμενον βάθος οδύνης, και συ δεν ακούεις τας θρηνώδεις κραυγάς της προσευχής μου.
- Ψαλ. 21,3
Ψαλ. 21,3
ό Θεός μου, κεκράξομαι ήμέρας, και ουκ είσακούση, και νυκτός, και ουκ εις άνοιαν έμοί.
Θεέ μου, φωνάζω προς σε όλην την ήμέραν, χωρίς όμως και να εισακούωμαι. Κράζω όλην την νύκτα, χωρίς ποτέ από κανένα να χαρακτηρισθή ως παραλογισμός και ανοησία η εναγώνιος αυτή προσευχή μου.
- Ψαλ. 21,4
Ψαλ. 21,4
συ δε έν άγίω κατοικείς, ό έπαινος τοϋ Ίσραήλ.
Και όμως αισθάνομαι ότι συ είσαι κοντά μου, διότι κατοικείς στον ιερόν τόπον της σκηνής σου, εις την Σιών. Συ είσαι η δόξα και το καύχημα του λαού σου του ισραηλιτικού.
- Ψαλ. 21,5
Ψαλ. 21,5
έπί σοί ήλπισαν οί πατέρες ήμῶν, ήλπισαν, και έρρύσω αυτούς·
Εις σε είχαν στηρίξει τας ελπίδας των οι πρόγονοί μας. Εις σε ήλπισαν και συ, ανταμείβων την πίστιν των, τους απήλλαξες από τους κινδύνους.
- Ψαλ. 21,6
Ψαλ. 21,6
πρός σε έκέκραξαν και έσώθησαν, επί σοί ήλπισαν και ου κατησχύνθησαν.
Προς σε έκραξαν εκείνοι με όλην των την δύναμιν και έσώθησαν από τα κακά και τους κινδύνους, που τους απειλούσαν. Εις σε εστήριξαν τας ελπίδας των και δεν εντροπιάσθησαν δι' αυτό, αλλά εδικαιώθησαν.
- Ψαλ. 21,7
Ψαλ. 21,7
έγώ δε είμι σκώληξ και ουκ άνθρωπος, όνειδος ανθρώπων και έξουθένημα λαοϋ.
Εγώ όμως είμαι άθλιος ωσαν ένας σκώληξ, δεν είμαι καν άνθρωπος. Εγινα χλευασμός και περίγελως των ανθρώπων. Σαν μια τιποτένια ύπαρξις θεωρούμαι από τον λαόν.
- Ψαλ. 21,8
Ψαλ. 21,8
πάντες οί θεωροϋντές με έξεμυκτήρισάν με, έλάλησαν έν χείλεσιν, έκίνησαν κεφαλήν·
Όλοι όσοι με βλέπουν με εμπαιζουν και με σαρκάζουν· με υβρίζουν και με βλασφημούν, κινούν ειρωνικώς και απειλητικώς την κεφαλήν των λέγοντες·
- Ψαλ. 21,9
Ψαλ. 21,9
ήλπισεν επί Κύριον, ρυσάσθω αυτόν· σωσάτω αυτόν, όπι θέλει αυτόν.
“ισχυρίζεται ότι έχει στηρίξει τας ελπίδας του στον Κυριον. Αν αυτό είναι αληθινόν, ας τον σώση ο Θεός από τον θάνατον. Ας τον σώση, διότι αυτός ισχυρίζετο, ότι ο Κυριος τον θέλει, ότι ο Κυριος τον αγαπά ιδιαιτέρως”.
- Ψαλ. 21,10
Ψαλ. 21,10
ότι σύ εί' ό έκσπάσας με έκ γαστρός, ή έλπίς μου από μαστῶν τής μητρός μου·
Και όμως εγώ αισθάνομαι και έχω την βεβαιότητα ότι αγαπώμαι από σε, διότι συ είσαι εκείνος, ο οποίος με

ανέσπασες από την κοιλία της μητρός μου και με έφερες στον κόσμο. Σου είσαι η ελπίς μου από αυτής ακόμα της βρεφικής μου ηλικίας, όταν εθήλαζα το γάλα της μητρός μου.

Ψαλ. 21,11 ἐπὶ σὲ ἐπεβρίφην ἓκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεὸς μου εἶ σύ·

Ψαλ. 21,11 Και ἔμβρυον, ὅταν ἀκόμη ευρισκόμεν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός μου, εἰς σε εἶχα ἐπιρριφθῆ με πίστιν. Ναι, Κυριε, ἀπὸ τῆς εποχῆς, ποῦ ἡμῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός μου, συ εἶσαι ὁ Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου.

Ψαλ. 21,12 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

Ψαλ. 21,12 Μη, λοιπόν, ἀπομακρυνθῆς καὶ τώρα ἀπὸ ἐμέ, διότι ευρίσκομαι εἰς μεγάλην θλίψιν καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς νὰ μου δώσῃ βοήθειαν.

Ψαλ. 21,13 περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με·

Ψαλ. 21,13 Οἱ ἐχθροὶ μου με ἔχουν περικυκλώσει, ὡσάν ἀγριοὶ μύσχοι. Ἀπὸ παντοῦ με ἔχουν περισφίγξει ὡς δυνατοὶ μαινόμενοι ἀσυγκράτητοι ταῦροι.

Ψαλ. 21,14 ἦνοιξαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

Ψαλ. 21,14 Ἦνοιξαν ἐναντίον μου διάπλατα φοβερόν τὸ στόμα τῶν ὡσάν ἀγρία ληοντάρια, τὰ ὁποῖα ὠρυόμενα ἀρπάζουν με μανίαν τὸ θυμὸν τῶν.

Ψαλ. 21,15 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστέα μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου·

Ψαλ. 21,15 Ἀπὸ τοὺς τρομεροὺς καὶ ἀβάστακτους πόνους παρέλυσα. Ἐγὼ ὡσάν τὸ νερὸν, ποῦ χύνεται ἀσκοπῶς κατὰ γῆς. ὡσάν νὰ ἐξεκλειδῶθησαν αἱ ἀρθρώσεις μου, ὡσάν νὰ διεσκορπίσθησαν τὰ ὀστέα μου. Ἡ καρδία μου μέσα στο στήθος μου εἶναι ὡσάν κερὶ, τὸ ὁποῖον λυώνει ἀπὸ τὴν φωτιά.

Ψαλ. 21,16 ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Ψαλ. 21,16 ὡσάν πῆλινο σκεῦος, τὸ ὁποῖον χωρὶς νεροῦ ξηραίνεται στὸν φλογερόν ἥλιον, ἔτσι ἐξηράνθη καὶ ἐξέλιπεν ἡ δύναμίς μου. Ἡ γλῶσσα μου ἀπὸ τὴν δίψαν, ποῦ με κατακαίει καὶ τὴν αγωνίαν, ἐκόλλησεν στὸν λάρυγγά μου. Καὶ συ, Κυριε, φαίνεται ὡσάν νὰ με ἀφησες, νὰ φθάσω στὸ χῶμα τοῦ βαθέος τάφου.

Ψαλ. 21,17 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με, ὠρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας.

Ψαλ. 21,17 Διότι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ μου ὡσάν ἀγέλη ἀγρίων κυνῶν με ἔχουν περικυκλώσει. Ὁ συρφετὸς αὐτῶν τῶν κακοῦργων ἀνθρώπων ὡσάν με φοβερά καρφιά ἔχουν διατρύπησει τὰ χέρια μου καὶ τὰ πόδια μου.

Ψαλ. 21,18 ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστέα μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖθόν με.

Ψαλ. 21,18 Ἀπὸ τὴν ἐξάντησιν καὶ τὴν ἀδυναμίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔχω καταστήσει, ὑπομένουν ὅλοι νὰ διακρίνουν καὶ νὰ μετροῦν τὰ ὀστέα τοῦ σώματός μου. Οἱ ἐχθροὶ μου με χαιρεκακίαν πολλὴν κατέστησαν τὸν πόνον μου καὶ τὸν σπαραγμὸν μου.

Ψαλ. 21,19 διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ψαλ. 21,19 Ἐμοιράσθησαν μετὰ τῶν ἐνδύματά μου καὶ διὰ τὸ ἀκριβώτερον ἐνδύματός μου- τὸν ἄρραφον χιτῶνα- ἔβαλαν κλῆρον, ποῖός θὰ τὸ πάρῃ.

Ψαλ. 21,20 σὺ δὲ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

Ψαλ. 21,20 Σὺ ὅμως, Κυριε, μὴ βραδύνῃς νὰ με βοηθήσῃς. Μὴ ἀναβάλλῃς ἀλλὰ εἰς τὴν βοήθειάν μου.

Ψαλ. 21,21 ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἓκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·

Ψαλ. 21,21 Γλύτωσε, Κυριε, τὴν ζωὴν μου ἀπὸ τῆς ῥομφαίας, τὴν ὁποῖαν με μανίαν ὑψώνουν καὶ ετοιμάζονται νὰ καταφέρουν ἐναντίον μου οἱ ἐχθροὶ μου. Τὴν μονάκριβον καὶ πολυτίμητον ψυχὴν μου γλύτωσέ τὴν, Κυριε, ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ὡσάν λυσσασμένος σκύλος ὀρμᾷ ἐναντίον μου.

Ψαλ. 21,22 σῶσόν με ἓκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶν τὴν ταπεινώσιν μου.

Ψαλ. 21,22 Σῶσε με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου, οἱ ὁποῖοι ὡσάν ληοντάρια πεινασμένο ἀνοίγουν ἀγρίον τὸ στόμα τῶν, διὰ νὰ με καταβροχθίσουν. Ἐμέ, ποῦ ἔχω θυσιασθῆ εἰς τὴν ταπεινώσιν καὶ ἐξουδένωσιν, γλύτωσέ με ἀπὸ τοὺς ἐπιτιθεμένους ἐναντίον μου με μανίαν ζῶου μονοκέρωτος.

Ψαλ. 21,23 διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Ψαλ. 21,23 Ἐάν, Κυριε, με σώσῃς, καὶ πιστεύω ἀπολύτως ὅτι θὰ με σώσῃς, θὰ διηγούμαι τὰ μεγαλεῖα σου στοὺς ἀδελφούς μου τοὺς Ἰσραηλίτας. Ἐν μέσῳ συναθροίσεως λαοῦ πολλοῦ θὰ σε δοξολογῶ.

Ψαλ. 21,24 οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήτω δὲ ἅπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ,

Ψαλ. 21,24 Σεις, ποῦ φοβεῖσθε τὸν Κύριον, δοξάσατέ τον. Ὅλοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰσραὴλ ὑμνολογήσατέ τον. Λατρεύσατέ τον με φόβον ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται,

Ψαλ. 21,25 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κερῶνι μου πρὸς αὐτόν εἰσήκουσέ μου.

Ψαλ. 21,25 διότι ὁ Κύριος δὲν κατεφρόνησε καὶ δὲν παρέβλεψε με δυσφορίαν ὡς ἐνοχλητικὴν τὴν δέησιν ἐμοῦ τοῦ πτωχοῦ καὶ ἐξευτελισμένου οὔτε καὶ ἐγύρισεν ἀλλοῦ τὸ πρόσωπόν του, ἀλλὰ ὅταν με πίστιν ἐκραξά πρὸς αὐτόν, ἤκουσε καὶ εδέχθη τὴν προσευχήν μου.

- Ψαλ. 21,26 παρά σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, ἔξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε.
- Ψαλ. 21,26 Λυτρωμένος με την δύναμίν σου, Κυριε, και ασφαλῆς, ἀπό σε θα πάρω την ἐμπνευσιν, δια να σε υμνολογήσω ἀνάμεσα εις πολὺν λαόν. Τα τάματα, που ἔχω κάμει ὅταν σε επεκαλούμην να με σώσης, θα τα εκπληρώσω σαν ιερὰν υποχρέωσιν ἐνώπιον ὅλων ἐκείνων, που σέβονται το Ονομά σου.
- Ψαλ. 21,27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδία αὐτῶν εἰς αἶῶνα αἰῶνος,
- Ψαλ. 21,27 Πλουσίαν θυσίαν ευγνωμοσύνης, υλικὴν και πνευματικὴν, θα προσφέρω προς σε δια την σωτηρίαν, που μου ἔδωσες. Ἀπό αὐτήν θα φάγουν οἱ πτωχοὶ και θα χορτάσουν υλικῶς και πνευματικῶς και θα δοξολογήσουν τον Κυριον ὅλοι ἐκεῖνοι, που με προσευχὴν και πίστιν τον ἐπιζητοῦν. Με την ιερὰν αὐτήν τροφήν της θυσίας μου θα ζήσουν αἱ ψυχὰι των εις αἰῶνας αἰῶνων.
- Ψαλ. 21,28 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριάι τῶν ἐθνῶν,
- Ψαλ. 21,28 Και αὐτὰ ἀκόμη τα εἰδωλολατρικὰ ἔθνη θα ἐνθυμηθοῦν τον Κυριον. Ὅλοι οἱ εις τα πέρατα της γης κατοικοῦντες λαοὶ θα πέσουν ἐνώπιόν του και θα προσκυνήσουν αὐτόν ὅλοι αἱ φυλαὶ της γης.
- Ψαλ. 21,29 ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.
- Ψαλ. 21,29 Διότι στον Κυριον ἀνήκει δικαιοματικῶς και ἀπολύτως ἡ βασιλεία ἐπὶ πάντων και αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος, που δικαιούται να δεσπάζη και δεσπάζει ἐπάνω εις ὅλα τα ἔθνη.
- Ψαλ. 21,30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ,
- Ψαλ. 21,30 Ἀπὸ το συμπόσιον αὐτὸ της πνευματικῆς θυσίας θα φάγουν και θα προσκυνήσουν τον Κυριον ὅλοι οἱ ἄρχοντες και οἱ μεγάλοι του κόσμου. Ἐνώπιόν του θα πέσουν με σεβασμόν και θα προσκυνήσουν με ευγνωμοσύνην και ὅλοι οἱ ταλαιπωρημένοι θνητοὶ, που ἔχουν καταπέσει μέχρι του ἐδάφους και καταπατοῦνται ἀπὸ τους ισχυροὺς της γης. Ἡ ψυχὴ μου, ολόκληρος ἡ ὑπαρξις μου ζη και υπάρχει δι' αὐτόν, δια να τον υπηρετῆ και να τον δοξάζη.
- Ψαλ. 21,31 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,
- Ψαλ. 21,31 Και οἱ ἀπόγονοὶ μου θα τον υπηρετήσουν με πίστιν, ἡ γενεὰ αὐτῆ των ευσεβῶν ἀνθρώπων, που πρόκειται να ἔλθῃ, θα ἀναγγελθῆ στον ἐν οὐρανοῖς Κυριον ὡς λαὸς ἰδικός του.
- Ψαλ. 21,32 καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
- Ψαλ. 21,32 Θα ἀναγγεῖλουν και θα καταστήσουν γνωστὴν την δικαιοσύνην του στον λαόν, ὁ οποιός πρόκειται να γεννηθῆ ἀπὸ τὸ πάθημα και τον θρίαμβον του οσίου του, λαόν τον οποιόν ἀνεγέννησε και ἀνέδειξε ὁ Κυριος.

ΨΑΛΜΟΣ 22 (Μασ. 23)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 22,1 Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.
- Ψαλ. 22,1 Ὁ Κυριος μου ὡς στοργικὸς ποιμὴν με περιφρουρεῖ, με συντηρεῖ, με τρέφει. Τιποτε δεν θα μου λείψῃ.
- Ψαλ. 22,2 εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με,
- Ψαλ. 22,2 Εἰς πλουσίους χλοερούς βοσκοτόπους, εις τόπους ευφορίας και ἀναψυχῆς, ἐκεῖ με ἐγκατέστησε. Με τα ολοκάθαρα δροσερὰ νερὰ ἐσβησε την δίψαν μου και με ἀνεζωογόνησε.
- Ψαλ. 22,3 τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
- Ψαλ. 22,3 Και ἔτσι εις την λιποψυχῆσασαν ψυχὴν μου ἐπανεδῶσε σφρίγος και ζωτικότητα. Με ὠδήγησε στοργικῶς στους ευθεῖς και χαρούμενους δρόμους της δικαιοσύνης, ὄχι δια την ἀξίαν μου ἀλλὰ δια το πανάγαθον Ονομά του.
- Ψαλ. 22,4 ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.
- Ψαλ. 22,4 Ἀκριβῶς, διότι συ, Κυριε, εἶσαι ὁ στοργικὸς προστάτης μου και ποιμὴν, ἐὰν βαδίσω και περάσω δια μέσου σκοτεινῶν και ἀποκρήμων περιοχῶν και ἐὰν ἀντικρῶσω τον θάνατον, δεν θα φοβηθῶ μήπως πάθω κάτι κακόν, διότι συ θα εἶσαι μαζί μου. Διότι ἡ ποιμαντικὴ σου ράβδος, ἡ βακτηρία σου, αὐτὴ θα με στηρίξῃ, θα με ἐμψυχώσῃ, θα με παρηγορή.
- Ψαλ. 22,5 ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.
- Ψαλ. 22,5 Συ, Κυριε, ἐν τη ἀγαθότητί σου ἠτοίμασες ἐνώπιόν μου τράπεζαν πλουσιῶν φαγητῶν ἀπέναντι και εις πείσμα των ἐχθρῶν μου. Ἠλειψας την κεφαλὴν μου με εὐώδες ἄρωμα, πρὶν κατακλιθῶ στο δαίπνον σου, και το ποτήριόν σου, με το οποιόν με ἐκέρασες, ἦτο γεμάτο ἀπὸ ἀριστον ευφραντικόν, μεθυστικόν ποτόν.
- Ψαλ. 22,6 καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς

μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 22,6

Το ἔλεος της στοργῆς σου θα με ακολουθῆ και θα με καταδιώκῃ με επιμονήν ὅλας τας ημέρας της ζωῆς μου και ἔτσι ἐγὼ χαρούμενος και ευτυχῆς θα κατοικῶ στον ναόν σου του Κυρίου μου, εἰς ατελεύτητον μακρότητα ημερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 23 (Μασ. 24)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ· τῆς μιᾶς Σαββάτων.

Ψαλ. 23,1

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ και τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη και πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. 23,1

Εἰς τον Κυριον ἀνηκεῖ ἡ γῆ και κάθε τι, το ὁποῖον την γεμίζει, κάθε κατοικουμένη περιοχή και ὅλοι, ὅσοι κατοικοῦν εἰς αὐτήν.

Ψαλ. 23,2

αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἔθεμελίωσεν αὐτήν και ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Ψαλ. 23,2

Αὐτὸς εθεμελίωσε σταθεράν και ἀκλόνητον την γῆν ἐπάνω εἰς τας θαλάσσας, την εστερέωσε ἐπάνω εἰς τα ποτάμια ρεύματα, και παρ' ὅλον τούτο μένει σταθερά και ἀμετακίνητος. Θαλασσαί την περιζώνουν, ποταμοὶ την διασχίζουν, ἀφθονα ὕδατα εὐρίσκονται κάτω ἀπὸ αὐτήν και ὁμως εἶναι και μένει ἀκλόνητος.

Ψαλ. 23,3

τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου και τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ψαλ. 23,3

Ποῖός θα ἀνεβῆ στον ἱερόν λόφον του Κυρίου, την Σιών, δια να προσκυνήσῃ ἀξίως; Ποῖός θα σταθῆ ἀκατάκριτος και με παρρησίαν στον ἅγιον αὐτὸν τόπον;

Ψαλ. 23,4

ἀθῶος χερσὶ και καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ και οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Ψαλ. 23,4

Εκεῖνος ὁ ὁποῖός ἔχει ἀθῶας και ἀγνάς τας χεῖρας του ἀπὸ κάθε κακίαν, καθαρὰν και ἀνένοχον την καρδίαν του, αὐτὸς ὁ ὁποῖός δεν ἔδωσε την ψυχὴν του εἰς τα μάταια και ἐπιβλαβῆ ἔργα και πράγματα του κόσμου αὐτοῦ και δεν ὠρκίσθη δολίως με τον σκοπὸν να εξαπατήσῃ τον πλησίον του καταπατῶν τους ὄρκους του.

Ψαλ. 23,5

οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου και ἔλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Ψαλ. 23,5

Αὐτὸς θα λάβῃ εὐλογίας παρὰ του Κυρίου, και θα τύχῃ ἐλέους εκ μέρους του Θεοῦ και σωτῆρος.

Ψαλ. 23,6

αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 23,6

Αὕτη εἶναι ἡ εὐσεβῆς γενεὰ των ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι πράγματι ἐπιζητοῦν να εὐαρεστήσουν στον Κυριον, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν να λατρεύσουν ἀξίως και να προσκυνήσουν το πρόσωπον του ἀληθινοῦ Θεοῦ, του Θεοῦ του Ἰακώβ.

Ψαλ. 23,7

ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, και ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, και εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. 23,7

Και τώρα που πρόκειται ἡ κιβωτὸς του Κυρίου να εἰσέλθῃ στον ναόν, ἀνοίξατε διάπλατα τας πύλας σεις οἱ ἄρχοντες. Ἄς υψωθοῦν και ἄς πλατυνοῦν αἱ αἰωνόβιαι πύλαι, δια να εἰσέλθῃ στον ναόν ὁ ἐνδοξος βασιλεὺς.

Ψαλ. 23,8

τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖός και δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Ψαλ. 23,8

Ποῖός εἶναι αὐτὸς ὁ ἐνδοξος βασιλεὺς; Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός, ὁ κραταῖός και δυνατός, ὁ Κυριος ὁ πανίσχυρος στους πολέμους.

Ψαλ. 23,9

ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, και ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, και εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. 23,9

Και πάλιν οἱ ἐξω του φρουρίου εὐρισκόμενοι ἀνοίξατε διάπλατα τας πύλας σας, ὦ ἄρχοντες, υψώθητε ἀρχαιόταται πύλαι, δια να εἰσέλθῃ ὁ ἐνδοξος βασιλεὺς.

Ψαλ. 23,10

τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. 23,10

Ποῖός εἶναι αὐτὸς ὁ ἐνδοξος βασιλεὺς; Εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, ὁ Κυριος ὅλων των δυνάμεων του ουρανοῦ και της γῆς. Αὐτὸς εἶναι ὁ βασιλεὺς της δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ 24 (Μασ. 25)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 24,1

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 24,1

Πρὸς σέ, Κυριε, που εἶσαι ὁ Θεός μου, ἀνύψωσα τον νουν και την καρδίαν μου, αφοῦ τα ἀπέσπασα ἀπὸ τας ματαιότητας του κόσμου τούτου.

Ψαλ. 24,2

ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυθηῖν εἰς τὸν αἰῶνα, μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροὶ μου.

Ψαλ. 24,2

Εἰς σε ἔχω στηρίξει την πεποίθησίν μου. Μη ἐπιτρέψῃς ποτέ, Κυριε, και παρασυρθῶ εἰς ἀμαρτίαν και κατεξευτελισθῶ εἰς την παρούσαν ζωὴν. Οὔτε και να γίνω ἀντικείμενον χλευασμοῦ και ονειδισμοῦ εκ μέρους των ἐχθρῶν μου.

Ψαλ. 24,3

καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυθῶσιν· αἰσχυθητήσων οἱ ἀνομοῦντες διακενής.

Ψαλ. 24,3

Ζητῶ αὐτήν την χάριν ἀπὸ σέ, διότι βλέπω ὅτι ὅλοι ὅσοι ὑπομένουν δοκιμασίας και περιμένουν με πίστιν ἀπὸ σε την βοήθειαν, δεν θα καταισχυθοῦν. Ἐξ ἀντιθέτου θα κατεντροπιασθοῦν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκτρέπονται εἰς

- παρανομίας, χωρίς μάλιστα και να αποκομίζουν κανένα κέρδος από αυτές.
- Ψαλ. 24,4
Ψαλ. 24,4
τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.
Καμε γνωστάς, Κυριε, εἰς ἐμέ τας οδοὺς των εντολῶν σου, διδάξέ με με τον ιδικόν σου φωτισμόν και με την ιδικήν σου παιδαγωγίαν τους δρόμους της θεαρέστου ζωής.
- Ψαλ. 24,5
Ψαλ. 24,5
ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
Οδήγησέ με στο να γνωρίσω και να δεχθῶ την αλήθειάν σου. Διδαξέ με, ὥστε να ενοήσω βαθύτατα και να παραδεχθῶ ακλόνητα, ὅτι συ εἶσαι ο Θεός μου και ο σωτὴρ μου. Δι' αυτό και ὅλην την ἡμέραν και ὅλας τας ἡμέρας της ζωής μου ελπίζω και περιμένω ἀπὸ σε βοήθειαν.
- Ψαλ. 24,6
Ψαλ. 24,6
μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
Ενθυμήσου, Κυριε, και στείλε και προς ἐμέ τους οἰκτιρμούς σου και τα ἐλέη σου. Ανεξάντλητα και αἰώνια εἶναι τα ἐλέη σου, τα οποία ἐδειξες στους προγόνους μας, στον λαόν του Ισραήλ.
- Ψαλ. 24,7
Ψαλ. 24,7
ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου, σὺ, ἕνεκεν χρηστότητός σου, Κύριε.
Της νεότητός μας τας ἀμαρτίας, ὅπως και τας ἄλλας, τας οποίας ἐξ ἀγνοίας διέπραξα, μη τας ενθυμηθῆς, Κυριε. Να με ενθυμηθῆς σύμφωνα με το ἀπειρον ἔλεός σου, διότι εἶναι ἀπέραντος η καλωσύνη σου, Κυριε.
- Ψαλ. 24,8
Ψαλ. 24,8
χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
Ἀγαθὸς και ευεργετικὸς και δίκαιος προς ὅλους εἶναι ο Κυριος. Δι' αυτό θα διδάσκη και θα καθοδηγή με τον Νομον του τους ἀμαρτάνοντας, δια να επιστρέψουν στον δρόμον της ἀρετῆς.
- Ψαλ. 24,9
Ψαλ. 24,9
ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
Θα οδηγή πάντοτε ο Κυριος τους πράους και ευθεῖς στον δρόμον της ἀρετῆς και εἰς φωτισμένην ζωὴν. Θα διδάξη τους πράους και ταπεινούς τας οδοὺς των εντολῶν του.
- Ψαλ. 24,10
Ψαλ. 24,10
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
Ὅλαι αι εντολαί του Κυρίου, αι οποῖαι αναφέρονται εἰς ρύθμισιν της ζωής μας, εἶναι γεμάται ἀπὸ την ευσπλαγχνίαν του και την αξιοπιστίαν του εἰς ἐκείνους, οι οποῖοι ενδιαφέρονται και ζητοῦν να μάθουν το θέλημά του και ὅλας τας εντολάς του.
- Ψαλ. 24,11
Ψαλ. 24,11
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστί.
Δια το Ονομά σου, ελεήμων Κυριε, και προς δόξαν της ἀγαθότητός σου συγχώρησε τας ἀμαρτίας μου, αι οποῖαι εἶναι πολλὰ και μεγάλα.
- Ψαλ. 24,12
Ψαλ. 24,12
τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἧ ἡρετίσατο.
Ποῖός εἶναι ο ἄνθρωπος, ο οποίος πράγματι ευλαβεῖται και σέβεται τον Κυριον; Εἰς αὐτόν θα δώση Νομον ο Κυριος, δια να καθοδηγήται στον δρόμον, τον οποίον ἔχει ἐκλέξει.
- Ψαλ. 24,13
Ψαλ. 24,13
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
Ἡ ψυχὴ του ἀνθρώπου αὐτοῦ θα ἀναπαύεται ἀνάμεσα εἰς πλοῦσια ἀγαθὰ και οι ἀπόγονοί του θα κληρονομοῦν και θα κατέχουν πάντοτε την γην των προγόνων των.
- Ψαλ. 24,14
Ψαλ. 24,14
κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
Ὁ Κυριος εἶναι η κραταία και ἀκατανίκητος δύναμις αὐτῶν, που τον φοβούνται. Αὐτὴν την ἀλήθειαν μαρτυρεῖ και θα μαρτυρῆ η διαθήκη, την οποίαν ἔκαμε προς αὐτούς.
- Ψαλ. 24,15
Ψαλ. 24,15
οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
Δια τοῦτο οι οφθαλμοί μου εἶναι πάντοτε εστραμμένοι προς τον Κυριον, διότι αὐτὸς θα ἀποσπάση και θα ἐλευθερώσῃ τα πόδια μου ἀπὸ την παγίδα.
- Ψαλ. 24,16
Ψαλ. 24,16
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ και ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.
Κυριε, ρίψε ευσπλαγχνικόν το βλέμμα σου προς ἐμέ και ἐλέησέ με, διότι εἶμαι μόνος και ταλαιπωρημένος εἰς την ζωὴν.
- Ψαλ. 24,17
Ψαλ. 24,17
αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
Αι θλίψεις της καρδίας μου ἔχουν πληθυνθῆ και βαρυνθῆ. Βγάλε με και λύτρωσέ με ἀπὸ τας στενοχώρους αὐτάς περιστάσεις.
- Ψαλ. 24,18
Ψαλ. 24,18
ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
Ἴδε, Κυριε, την ταπεινώσιν, εἰς την οποίαν ἔχω καταπέσει και τον μόχθον, ἀπὸ τον οποίον βαρύνομαι, και συγχώρησε ὅλας μου τας ἀμαρτίας.
- Ψαλ. 24,19
Ψαλ. 24,19
ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
Ἴδὲ ἀκόμη, Κυριε, και τους ἐχθρούς μου, διότι πάρα πολὺ ἐπληθύνθησαν, και με ἕνα ἀδικον φοβερόν μίσος με ἔχουν μισησει.
- Ψαλ. 24,20
Ψαλ. 24,20
φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ρῦσαί με· μὴ καταισχυνθῆιν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
Φύλαξε την ζωὴν μου ἀπὸ τας ἐπιβουλὰς αὐτῶν των ἐχθρῶν και γλύτωσέ με. Μη επιτρέψῃς να εντροπιασθῶ και κατεξευτελισθῶ ἀπὸ αὐτούς, διότι ἐγὼ ἔχω στηριξῆ εἰς σε την ἐλπίδα της βοηθείας μου.

- Ψαλ. 24,21 ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 Ψαλ. 24,21 Ἀπονήρευτοι καὶ ευθεῖς ἄνθρωποι, ξένοι πρὸς κάθε δολιότητα καὶ κακίαν με ἀκολουθοῦσαν πιστῶς, διότι ἐγώ, Κύριε, ὑπέμεινα καὶ ἐπέμεινα ἐλπίζων εἰς σέ.
 Ψαλ. 24,22 λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.
 Ψαλ. 24,22 Δια να ενθαρρυνθούν και στερεωθούν και αυτοί εἰς την πρὸς σε πίστιν, γλύτωσέ με, Κυριε, ἀπὸ θλίψεις και κινδύνους και ὄχι μόνον ἐμὲ ἀλλὰ ολόκληρον τον Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ ὅλας τας θλίψετου.

ΨΑΛΜΟΣ 25 (Μασ. 26)

Τοῦ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 25,1 Κρίνόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω.
 Ψαλ. 25,1 Κρίνόν με, Κυριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.
 Ψαλ. 25,2 δοκιμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφροὺς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
 Ψαλ. 25,2 Δοκιμασον με, Κυριε, και πείρασόν με, πύρωσον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου.
 Ψαλ. 25,3 ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἔστι, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
 Ψαλ. 25,3 Ὅτι το ἐλεός σου κατέναντι των οφθαλμών μου εστι, και ευηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
 Ψαλ. 25,4 οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω·
 Ψαλ. 25,4 Ουκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος και μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω·
 Ψαλ. 25,5 ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
 Ψαλ. 25,5 ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων και μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
 Ψαλ. 25,6 νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε,
 Ψαλ. 25,6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τας χεῖράς μου και κυκλώσω το θυσιαστήριόν σου, Κυριε,
 Ψαλ. 25,7 τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
 Ψαλ. 25,7 του ἀκούσαί με φωνῆς αἰνέσεως κοι διηγῆσασθαι πάντα τα θαυμάσιά σου.
 Ψαλ. 25,8 Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
 Ψαλ. 25,8 Κυριε, ηγάπησα ευπρέπειαν οἴκου σου και τόπον σκηνώματος δόξης σου.
 Ψαλ. 25,9 μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου,
 Ψαλ. 25,9 Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν την ψυχὴν μου και μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων την ζωὴν μου,
 Ψαλ. 25,10 ὧν ἐν χερσίν ἀνομίαι, ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.
 Ψαλ. 25,10 ὦν ἐν χερσίν ἀνομίαι, η δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.
 Ψαλ. 25,11 ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.
 Ψαλ. 25,11 Ἐγὼ δε ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με και ἐλέησόν με.
 Ψαλ. 25,12 ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.
 Ψαλ. 25,12 Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κυριε.

ΨΑΛΜΟΣ 26 (Μασ. 27)

Τοῦ Δαυῖδ· πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

- Ψαλ. 26,1 Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
 Ψαλ. 26,1 Ὁ Κυριος εἶναι το φως μου μέσα στο σκοτάδι και εἰς την ἀγνοίαν τῆς παρουσίας ζωῆς. Ὁ Κυριος εἶναι ὁ σωτήρ μου. Ποῖόν λοιπὸν ἔχω να φοβηθῶ; Κανένα. Ὁ Κυριος ὑπερασπίζει την ζωὴν μου ἀπὸ κάθε κίνδυνον. Ἀπὸ τας ἀπειλάς ποίου ἔχω να δειλιάσω;
 Ψαλ. 26,2 ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροὶ μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.
 Ψαλ. 26,2 Ἐνῶ με ἐπλησίαζον ὀρμητικοὶ οἱ κακοποιοὶ ἄνθρωποι, δια να με κατασπαράξουν και σαν ἀγρία θηρία να καταφάγουν τας σάρκας μου, αυτοί, που με ἐθλιβαν και με τέτοιαις ἐχθρικὰς διαθέσεις ἐπῆρχοντο ἐναντίον μου, ἐκλονίσθησαν και ἔπεσαν συντετριμμένοι κάτω στο χῶμα. Τους εἶχε κτυπήσει ὁ Κυριος μου και σωτήρ μου.
 Ψαλ. 26,3 ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.
 Ψαλ. 26,3 Ἐάν, λοιπὸν, και παραταχθῇ ολόκληρον στράτευμα ἐναντίον μου, δεν θα δειλιάση καθόλου η καρδία μου. Και ἐάν ἐξεγερθῇ πόλεμος ἐναντίον μου, και εἰς την περίπτωσιν αὐτὴν ἐγὼ θα ἔχω στηριγμένας τας ἐλπίδας μου στον Κυριον.

- Ψαλ. 26,4 μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.
- Ψαλ. 26,4 Μίαν παράκλησιν δια τῆς προσευχῆς υπέβαλα στον Κύριον. Μίαν χάριν του ἐζήτησα και του ζητώ· να κατοικῶ στον οἶκον του Κυρίου ὅλας τας ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, δια να βλέπω και να απολαμβάνω τα θέλητρα του Θεοῦ μου και να επισκέπτομαι, ὡς ευλαβῆς και ταπεινός λάτρης, τον ἅγιον ναὸν του.
- Ψαλ. 26,5 ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με.
- Ψαλ. 26,5 Αὐτοὶ οἱ πόθοι πλημμυρίζουν την καρδίαν μου, διότι εἰς περίοδον μεγάλων κινδύνων ὁ Κύριος με ἔκρυψε και με ἠσφάλισεν εἰς τὴν σκηνὴν του Μαρτυρίου του. Και ὡς εἰς ἡμῶν εἰς υψηλὸν βράχον με ἀνύψωσεν ασφαλή, με ἐδόξασε, με ἔσωσε.
- Ψαλ. 26,6 καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.
- Ψαλ. 26,6 Και τώρα, πιστεύω εἰς τὴν παντοδύναμον προστασίαν του και διακηρύττω ὅτι ἀνύψωσε τὴν κεφαλὴν μου ἐναντίον των ἐχθρῶν μου με ἀνέδειξεν ἀνώτερόν των. Δι' αὐτὸ και εἰς ευλαβὴ λιτανείαν θα κάμω κύκλον περὶ το θυσιαστήριόν του, θα προσφέρω εἰς τὴν Σκηνὴν του ευχαριστήριον θυσίαν με ἀλαλαγμούς χαρᾶς, θα τραγουδῶ τα μεγαλεῖα του και θα παίζω μουσικὰ ὄργανα πρὸς δόξαν του Κυρίου μου.
- Ψαλ. 26,7 εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.
- Ψαλ. 26,7 Κυριε, ἀκουσε τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς μου, με τὴν ὁποῖαν κραυγάζω τώρα πρὸς σέ. Ἐλέησέ με και κάμε δεκτὴν τὴν παράκλησίν μου.
- Ψαλ. 26,8 σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω.
- Ψαλ. 26,8 Πρὸς σε στρέφεται ἡ καρδία μου και λέγει· Σε τον Κύριον ποθῶ και ἀναζητῶ πάντοτε. Με πόθον, Κυριε, ἡ καρδία μου ἀναζητεῖ και θα ἀναζητῇ τὸ πρόσωπόν σου, τὴν ἐπικοινωνίαν σου.
- Ψαλ. 26,9 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ μου.
- Ψαλ. 26,9 Μὴ γυρίσης ἀλλοῦ τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ. Μὴ ἀπομακρυνθῆς ὠργισμένος ἀπὸ ἐμὲ τον δούλόν σου. Γίνε βοηθός μου. Μὴ με ἀποπέμψῃς ὡς ενοχλητικὸν και φορτικόν. Θεέ μου και σωτήρα μου, μὴ με εγκαταλείψῃς.
- Ψαλ. 26,10 ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.
- Ψαλ. 26,10 Διότι ἐνῶ ὁ πατήρ μου και ἡ μητέρα μου με εγκατέλειψαν, ὁ Κύριος με προσέλαβε και με ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του.
- Ψαλ. 26,11 νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τριβῷ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.
- Ψαλ. 26,11 Γίνε συ, Κυριε, ὁ νομοθέτης μου. Διδαξέ με τον δρόμον των ἐντολῶν σου, ὁδήγησέ με εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν των ἐντολῶν σου ἕνεκα των ἐχθρῶν, που με ἀπειλοῦν.
- Ψαλ. 26,12 μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστῆσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῆς.
- Ψαλ. 26,12 Μὴ με παραδώσης εἰς τὰ χέρια ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σκοπὸν να με καταθλίψουν. Διότι κατὰ τον καιρὸν αὐτὸν ἐσηκώθησαν ἐναντίον μου συκοφάνται, διετύπωσαν ψευδεῖς κατηγορίας και συκοφαντίας ἐναντίον μου, δια να ἐξυπηρετήσουν τὰ συμφέροντά των.
- Ψαλ. 26,13 πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων.
- Ψαλ. 26,13 Εγὼ ὁμως πιστεύω, ὅτι θα σωθῶ ἀπὸ τους κινδύνους, που με ἀπειλοῦν. Θα ζήσω και θα ἰδῶ τὰ ἀγαθὰ του Κυρίου εἰς τὴν γῆν αὐτὴν μαζί με τους ἄλλους ἀνθρώπους.
- Ψαλ. 26,14 ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.
- Ψαλ. 26,14 Ὡ ψυχὴ μου, ὑπόμεινε και ἐπίμενε στο θέλημα του Κυρίου. Περίμενε τον Κύριον, ἔχε θάρρος, ἀς ἐνισχύεται ἡ καρδία σου. Ὑπόμεινε τον Κύριον εἰς τὰς θλίψεις σου και περίμενε τὴν λυτρωτικὴν ἐπέμβασίν του.

ΨΑΛΜΟΣ 27 (Μασ. 28)

Τοῦ Δαυΐδ.

- Ψαλ. 27,1 Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, μήποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- Ψαλ. 27,1 Πρὸς σε, Κυριε, συνεχῶς δια τῆς προσευχῆς μου κραυγάζω. Σὺ, ὁ Θεός μου, μὴ κωφεύσης και μὴ ἀντιπαρέλθῃς με σιωπῆν τὴν αἰτησίμ μου. Διότι, ὅταν ἀδιαφορήσης και δὲν ἀπαντήσης εἰς ἐμέ, θα γίνω ὁμοῖος με ἕνα ἀπὸ τους ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ρίπτονται νεκροὶ στον βαθὺν τάφον.
- Ψαλ. 27,2 εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν

ἅγιόν σου.

- Ψαλ. 27,2 Καμε δεκτὴν τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου, τὴν ὥραν που με υψωμένα εὐλαβῶς τα χέρια μου πρὸς τὸν ἅγιον ναὸν σου σου ἀπευθύνω ἐκ βάθους καρδίας ολόθερμον ἱκεσίαν.
- Ψαλ. 27,3 μὴ συνελκύσης με μετὰ ἁμαρτωλῶν καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
- Ψαλ. 27,3 Μὴ με σύρης καὶ μὴ με καταδικάσης εἰς ὄλεθρον μαζὴ με τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους· με ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὡς ἔργον τῶν καὶ σκοπὸν τῆς ζωῆς ἔχουν, τοὺς να ἀδικούν. Αὐτοὶ εἶναι δῖβουλοι καὶ διπρόσωποι. Εἰρηνικοὺς καὶ φιλικοὺς λόγους ομιλοῦν πρὸς τοὺς γύρωτων, σχεδιάζουν ὁμῶς κακὰ ἔργα μέσα εἰς τὰς καρδίας τῶν.
- Ψαλ. 27,4 δὸς αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.
- Ψαλ. 27,4 Δώσε, Κύριε, εἰς αὐτοὺς σύμφωνα με τὰ ἔργα τῶν, σύμφωνα με τὴν πονηρίαν καὶ τὴν πανουργίαν τῶν ἐγκληματικῶν τῶν σχεδίων καὶ ἐνεργειῶν. Δώσε εἰς αὐτοὺς σύμφωνα με τὰ κακὰ ἔργα τῶν, που διαπράττουν με τὰ ἴδια τῶν τα χέρια. Πλήρως ἐκείνους καὶ ἀνταπόδωσέ τους ὡς μισθὸν καὶ ποινὴν αὐτῶν, που ἀρμόζει εἰς τὰς ἁμαρτωλὰς τῶν πράξεις.
- Ψαλ. 27,5 ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.
- Ψαλ. 27,5 Διότι αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ μελετήσουν καὶ κατανοήσουν τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας καὶ δικαιοσύνης τοῦ Κυρίου, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τοῦ. Θὰ τοὺς κατακρημνίσῃς, θὰ τοὺς ἀφήσῃς στο χῶμα συντετριμμένους καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀνεγείρῃς ποτὲ πλέον.
- Ψαλ. 27,6 εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Ψαλ. 27,6 Ἄς εἶναι εὐλογημένος καὶ δοξασμένος ὁ Κύριος, διότι ἤκουσε καὶ ἐδέχθη με εὐμένειαν τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
- Ψαλ. 27,7 Κύριος βοηθὸς μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου· ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην, καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.
- Ψαλ. 27,7 Ὁ Κύριος ἐγένετο βοηθὸς μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου. Ἡ καρδία μου ἐστήριξεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα τῆς. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ ἔλαβα στοργικὴν βοήθειαν ἀπὸ ἐκείνου. Τὸ ταλαιπωρημένον καὶ κατεξηντημένον σῶμα μου ἀνεζωογονήθη. Διὰ τοῦτο με ὅλην μου τὴν θέλησιν καὶ ἐπιθυμίαν θὰ τὸν δοξολογήσω.
- Ψαλ. 27,8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηριῶν τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστίν.
- Ψαλ. 27,8 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἀκατανίκητος δύναμις καὶ κραταία βοήθεια τοῦ λαοῦ τοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ, ὥστε με πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους καὶ εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐχάρισε τὴν σωτηρίαν στον βασιλέα, τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ἔχρισε.
- Ψαλ. 27,9 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου καὶ ποιῶν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 27,9 Σῶσε τὸν λαόν σου τὸν ἰσραηλιτικόν καὶ εὐλόγησε αὐτούς, τοὺς ὁποῖους ἐξεχώρισες ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔθνη ὡς ἰδικὴν σου κληρονομίαν καὶ τοὺς ἐξέλεξες, διὰ νὰ ἀνήκουν εἰς σέ. Ὡς στοργικὸς ποιμὴν προστάτευσέ τους, κυβέρνησέ τους, διάθρεψέ τους, πάρε τους ὑπὸ τὴν προστασίαν σου διὰ παντός.

ΨΑΛΜΟΣ 28 (Μασ. 29)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ἐξοδίου σκηνῆς.

- Ψαλ. 28,1 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,
- Ψαλ. 28,1 Σεις οἱ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου προσφέρατε πρὸς τὸν Κύριον, προσφέρατε ἀμνοὺς θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον. Προσφέρατε με τὰς εὐλαβεῖς αὐτὰς θυσίας δόξαν καὶ τιμὴν πρὸς τὸν Κύριον.
- Ψαλ. 28,2 ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ.
- Ψαλ. 28,2 Προσφέρατε πρὸς τὸν Κύριον τὴν ἀρμόζουσαν στο μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά του δόξαν. Προσκυνήσατε αὐτὸν εἰς τὴν ἱεράν αὐλήν τῆς Σκηνῆς του.
- Ψαλ. 28,3 φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
- Ψαλ. 28,3 Φωνὴ Κυρίου ἀντηχεῖ ἐπάνω ἀπὸ τὰ πυκνά, τὰ φορτωμένα με νερά σύννεφα. Ὁ μέγας καὶ ἐνδοξος Θεὸς ἐξαπέλυσε τὰς βροντάς. Ὁ Κύριος υψώνεται ὑπεράνω ἀπὸ τὰς ἀνυπολογίστους ποσότητες τῶν ὑδάτων, που ὑπάρχουν εἰς τὰ νέφη.
- Ψαλ. 28,4 φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.
- Ψαλ. 28,4 Φωνὴ Κυρίου ἰσχυρά! Φωνὴ Κυρίου ἀκούεται μεγαλοπρεπεστάτη.
- Ψαλ. 28,5 φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου
- Ψαλ. 28,5 Φωνὴ Κυρίου βροντᾷ, καθ' ὃν χρόνον οἱ κερανοὶ τοῦ συντρίβουν τὰ πανύψηλα κέδρα· καὶ θὰ συντρίψῃ ὁ Κύριος με τοὺς κερανοὺς τοῦ τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

- Ψαλ. 28,6 καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.
 Ψαλ. 28,6 Θα λεπτύνῃ και θα μεταβάλλῃ εἰς σκόνιν το τεράστιον δάσος, που σκεπάζει τον Λιβανον, ὅπως εἰς σκόνιν μετέβαλε τον χρυσοῦν μόσχον. Ἀλλά ο ἠγαπημένος στον Θεόν λαός του Ἰσραὴλ ἐν μέσω αὐτῶν των καταγιγίδων και καταστροφῶν παραμένει ἀπτόητος σαν ἰσχυρὸς νεαρός υἱὸς του μονοκέρωτος.
- Ψαλ. 28,7 φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός,
 Ψαλ. 28,7 Ἡ φωνὴ αὐτῆ του Κυρίου, ἡ βροντὴ, που ἐρχεται μετὰ την αστραπὴν, διασχίζει και ἀνακόπτει φλόγα πυρός·
 Ψαλ. 28,8 φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.
 Ψαλ. 28,8 ἡ φωνὴ του Κυρίου συνταράσσει τὴν ἔρημον και θα συνταράξῃ Κυριος τὴν ἔρημον Καδης.
 Ψαλ. 28,9 φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
 Ψαλ. 28,9 Αἱ βρονταὶ με τὴν θύελλαν τρομάζουν τας ἐγκύους ἐλάφους και κινοῦν αὐτὰς εἰς προῶρους τοκετοὺς. Ἀπογυμνώνουν δάση ολόκληρα, ὥστε να φαίνωνται οἱ γυμνοὶ βράχοι. Και ταῦτα, εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν στον ναόν του Κυρίου, πάντες οἱ πιστοί, ἡρεμοὶ δοξάζουν τον Θεόν.
- Ψαλ. 28,10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ψαλ. 28,10 Ὁ Κυριος ἔχει τὴν κατοικίαν του στον κατακλυσμὸν των υδάτων, θα καθῆσῃ μεγαλοπρεπῆς ἐν μέσω των μαινομένων στοιχείων τῆς φύσεως, βασιλεὺς αἰώνιος και κυβερνήτης πάντων, ἐμπύχων και ἀφύχων.
- Ψαλ. 28,11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.
 Ψαλ. 28,11 Ὁ Κυριος θα δώσῃ δύναμιν στον λαόν του, κατὰ τας κρισίμους περιστάσεις. Ὁ Κυριος θα εὐλογῆσῃ τον λαόν του, ὥστε να ζῆ εἰρηνικὸς παρ' ὅλας τας δυσκολίας και τας περιπετείας, που θα του δημιουργῆ το περιβάλλον.

ΨΑΛΜΟΣ 29 (Μασ. 30)

- Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου· Δαυὶδ.
 Ψαλ. 29,2 Ὑψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ εὐφρανας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐπ' ἐμέ.
 Ψαλ. 29,2 Θα σε δοξολογήσω και θα σε υπερυψώσω με εὐγνωμοσύνην, Κυριε, διότι με υπεβάστασες και με εσθίριξες και δεν ἐπέτρεψες να ευφρανθῶν οἱ ἐχθροὶ μου ἀπὸ ἐνδεχομένην πτώσιν και καταστροφὴν μου.
- Ψαλ. 29,3 Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἴασω με·
 Ψαλ. 29,3 Κυριε ο Θεός μου, ἐφώνησα πρὸς σε με ὅλην μου τὴν δύναμιν ἀπὸ τὴν κλίνην τῆς ἀσθενείας μου και συ με εθεράπευσες.
- Ψαλ. 29,4 Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
 Ψαλ. 29,4 Ἀπὸ αὐτὸν τον ἄδην ἀνέβασες και ἐπανέφερες τὴν ψυχὴν μου. Με ἔσωσες και δεν ἀφήκες να συγκαταριθμηθῶ με τους νεκρούς, οἱ ὁποῖοι οδηγοῦνται στον τάφον.
- Ψαλ. 29,5 ψάλατε τῷ Κυρίῳ, οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ·
 Ψαλ. 29,5 Ἀς δοξολογήσουν και ἀς ευχαριστήσουν τον Κυριον μαζὴ μου ὅλοι, ὅσοι εἶναι ἀφοσιωμένοι εἰς αὐτόν. Να διατηρῆτε ζωηράν στον νουν και τὴν καρδίαν σας τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀγιότητός του και τῆς ἀπειροῦ τελειότητος και να δοξολογήτε το ἅγιον Ὄνομά του.
- Ψαλ. 29,6 ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις.
 Ψαλ. 29,6 Δοξολογήσατέ τον, διότι, σαν δίκαιος που εἶναι, ἀφήνει να ἐκσπάσῃ ἡ ἀγανάκτησίς του και να ἐκδηλωθῆ ὡς ὀργὴ και τιμωρία κατὰ των ἀσεβῶν. Ἀλλά και ἀπὸ το θέλημά του και τὴν εὐσπλαγχνίαν του χορηγεῖται ἡ ζωὴ και το ἔλεος στους ἀγαπῶντας αὐτόν, διότι εἶναι πανάγαθος και ἐλεήμων. Ἐάν το βράδου θα διανυκτερεύῃ μαζὴ σας, σαν παροδικὸς ἐπισκέπτης, ο κλαυθμὸς, τὴν πρωῖαν ὁμως θα ἔλθῃ ἀπὸ τον Κυριον ἡ χαρὰ και ἡ ευφροσύνη.
- Ψαλ. 29,7 ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ψαλ. 29,7 Ἀνόητος ἐγώ, βυθισμένος εἰς τα πλούσια υλικά ἀγαθά, εἶπα ἐν τῇ ἀνοησίᾳ μου. Δεν θα μετακινηθῶ ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτὴν τῆς ευτυχίας.
- Ψαλ. 29,8 Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.
 Ψαλ. 29,8 Κυριε, ἐλησμόνησα ὅτι συ με τὴν καλωσύνην σου μου ἔδωσες δύναμιν εἰς ο,τι καλὸν ἔχω. Πικραμμένος ὁμως συ ἀπὸ τὴν ματαιοφροσύνην μου ἐστρεψες ἀλλοῦ το πρόσωπόν σου. Και ἐγὼ τότε περιέπεσα εἰς ταραχὴν και σύγχυσιν.
- Ψαλ. 29,9 πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.
 Ψαλ. 29,9 Πρὸς σε, λοιπόν, Κυριε, κράζω· πρὸς σε τον Θεόν μου ἀπευθύνω και θα ἀπευθύνω τὴν δέησιν αὐτὴν.
- Ψαλ. 29,10 τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογήσεται σοι χυῖς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;
 Ψαλ. 29,10 Ποῖα ὠφέλεια θα προέλθῃ, ἐάν χύσω το αἷμά μου και καταβῶ εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν του τάφου; Μήπως ἀπὸ το

χώρα του τάφου το αποσυντεθειμένον σώμα μου θα αναπέμψη εις σε δοξολογίαν η θα διακηρύξη και θα διαλαλήση την αλήθειάν σου;

Ψαλ. 29,11

ἤκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ψαλ. 29,11

Ἀφησε με, λοιπόν, Κυριε εις την ζωήν. Ο Κυριος ἤκουσε την προσευχήν μου και με ἠλέησεν. Ο Κυριος ἐγινε και πάλιν βοηθός μου.

Ψαλ. 29,12

ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην, Ζυ, Κυριε, μετέβαλες τον θρήνον μου εις χαρὰν, ἔσχισες τον τρίχινον σάκκον, που φορούσα εις ἔνδειξιν του πένθους και της ταπεινώσεώς μου, και με ἐπλημύρισες και με περιέβαλες με εὐφροσύνην·

Ψαλ. 29,13

ὅπως ἂν ψάλη σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαί σοι.

Ψαλ. 29,13

δια να ψάλη ἔτσι προς σε ἕμνους δοξολογίας και ευγνωμοσύνης η ψυχὴ μου και να μη κυριευθῶ ἀπὸ λύπην και παραμελήσω την δοξολογίαν σου. Κυριε και Θεέ μου, πάντοτε θα σε δοξολογῶ.

ΨΑΛΜΟΣ 30 (Μασ. 31)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ· ἐκστάσεως.

Ψαλ. 30,2

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθῆιν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με.

Ψαλ. 30,2

Εἰς σέ, Κυριε, ἔχω στηριζομαι και στηρίζω τας ἐλπίδας μου. Μη επιτρέψης ποτέ και ντροπιασθῶ με την διάψευσιν αυτών. Ἐν ὀνόματι της δικαιοσύνης σου γλύτωσέ με και βγάλε με ἀπὸ τους κινδύνους και κατατρεγμούς.

Ψαλ. 30,3

κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι με· γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σώσαι με.

Ψαλ. 30,3

Σκύψε προς εμέ με καλωσύνην, Κυριε, πλησίασε το αυτί σου κοντά μου και ἄκουσε με ευμένειαν την προσευχήν μου. Σπεύσε γρήγορα να με βγάλης ἀπὸ την δυσκολίαν, εις την ὁποίαν εὐρίσκομαι. Γινε δι' εμέ Θεός υπερασπιστής, οικία ασφαλῆς, ὅπου δύναμαι να καταφύγω, δια να σωθῶ.

Ψαλ. 30,4

ὅτι κραταίωμά μου και καταφυγή μου εἶ σύ και ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με·

Ψαλ. 30,4

Διότι οχύρωμά μου κραταιόν και καταφύγιόν μου ἀπόρθητον εἶσαι συ. Και χάρις στο φιλεύσπλαγχον Ὄνομά σου, θα με ὀδηγήσης ως στοργικός προστάτης εις τόπους ασφαλεῖς και θα με διαθρέψης.

Ψαλ. 30,5

ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σύ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.

Ψαλ. 30,5

Θα με προφυλάξης και θα με βγάλης σώων ἀπὸ την κρυφὴ παγίδα, που μου ἔχουν στήσει δολίως οἱ εχθροί μου, δια να με συλλάβουν. Διότι συ εἶσαι, Κυριε, ο υπερασπιστής μου.

Ψαλ. 30,6

εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε ὁ Θεός τῆς ἀληθείας.

Ψαλ. 30,6

Εἰς την ακαταγώνιστον δεξιάν σου θα ἐμπιστευθῶ την ψυχὴν μου, διότι ἕως τώρα πολλές φορές, Κυριε, με ἐγλύτωσες, συ ο Θεός της ἀληθείας, που τηρεῖς τας υποσχέσεις σου.

Ψαλ. 30,7

ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διακενής· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.

Ψαλ. 30,7

Ἐμίσησες ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσέχουν και λατρεύουν τας ματαιότητας των εἰδώλων, χωρὶς και να βλέπουν κανένα κέρδος ἀπὸ αυτά. Ἐγὼ ὁμως ἀντιθέτως προς αυτοὺς ἐστήριξα και στηρίζω τας ἐλπίδας μου στον Κυριον.

Ψαλ. 30,8

ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεεί σου, ὅτι ἐπέϊδες τὴν ταπεινώσιν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου

Ψαλ. 30,8

Θα γεμίσω ἀπὸ ἀγαλλιασιν, θα πλημμυρίσω ἀπὸ χαρὰν και εὐφροσύνην, ὅταν ἀπολαύσω το ἔλεός σου. Εἶμαι δε βέβαιος ὅτι θα μου στείλῃς το ἔλεός σου, διότι και στο παρελθόν πολλές φορές ἐπέβλεψες με καλωσύνην και συμπάθειαν εις την ταπεινώσιν μου και ἔσωσες ἀπὸ τους κινδύνους και τας ἀνάγκας την ψυχὴν μου.

Ψαλ. 30,9

καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ψαλ. 30,9

Δεν ἐπέτρεψες να περικυκλωθῶ και ἐγκλεισθῶ ἀιχμάλωτος εις τα χέρια των εχθρῶν μου. Εἰς ανοικτόν, εὐρύχωρον τόπον ἐστήριξες ἀκλόνητα τα πόδια μου.

Ψαλ. 30,10

ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ψαλ. 30,10

Ἐλέησέ με, Κυριε, διότι θλίβομαι. Ἐταράχθη η λειτουργία του ὀφθαλμοῦ μου και ἐθόλωσε ἀπὸ την δικαίαν σου ὀργήν. Η ψυχὴ μου και τα σωθικά μου ἀνεστατάθησαν ἐντός μου.

Ψαλ. 30,11

ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστέ μου ἐταράχθησαν.

Ψαλ. 30,11

Διότι ἐπέρασε και ἐφθασεν ἕως τέλους ὀλόκληρος η ζωη μου με θλίψεις και πόνους, και τα ἔτη μου ἐπέρασαν με στεναγμούς. Λογω των πολλῶν ταλαιπωριῶν μου ἐκλονίσθη και ἀδυνάτισεν η σωματικὴ μου δύναμις. Τα ὀστά μου ἐταράχθησαν και κινδυνεύουν να ἐξαρθρωθῶν.

Ψαλ. 30,12

παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθη ἐνδεδος καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

- Ψαλ. 30,12 Εγίνα περιγελως και εξουθένωμα εις όλους τους εχθρούς μου. Οι γείτονές μου με εχλεύασαν ανυπόφορα και έχω φθάσει μέχρι του σημείου, ώστε να προκαλώ φόβον στους γνωστούς μου, οι οποίοι και με αποφεύγουν.
- Ψαλ. 30,13 έπελήσθην ώσει νεκρός από καρδίας, έγενήθην ώσει σκευός άπολωλός.
- Ψαλ. 30,13 Ελημονήθην από την καρδιαν των φίλων μου, σαν να είμαι πλέον νεκρός. Εγίνα σαν σπασμένο αγγείον, το οποίον απορρίπτεται άχρηστον στους δρόμους.
- Ψαλ. 30,14 ότι ήκουσα φόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν· έν τῷ έπισυναχθῆναι αύτούς άμα έπ' έμέ τοῦ λαβεῖν τήν ψυχήν μου έβουλεύσαντο.
- Ψαλ. 30,14 Και επί πλέον ήκουσα συκοφαντίας ανθρωπων, οι οποίοι, κατοικούν γύρω μου. Ολοι αυτοί συνεκεντρώθησαν εναντίον μου και απεφάσισαν να μου πάρουν την ζωήν.
- Ψαλ. 30,15 έγώ δέ επί σοί ήλπισα, Κύριε, είπα· σύ εί' ό Θεός μου.
- Ψαλ. 30,15 Εγώ όμως ήλπισα εις σέ, Κυριε. Εγώ είπα μετά πίστεως και θάρρους· συ είσαι ο Θεός μου.
- Ψαλ. 30,16 έν ταῖς χερσί σου οί κληροί μου· ρύσαι με έκ χειρός έχθρών μου και έκ τῶν καταδιωκόντων με.
- Ψαλ. 30,16 Εις τα χέρια σου υπάρχουν αι τύχαι μου. Αλλάλαξε με από τα χέρια αυτών των εχθρών μου, που με καταδιώκουν.
- Ψαλ. 30,17 έπίφανον τὸ πρόσωπόν σου επί τὸν δούλόν σου, σῶσόν με έν τῷ έλέει σου.
- Ψαλ. 30,17 Ας λάμπη το πρόσωπόν σου με το φως της καλωσύνης και του ελέους σου εις εμέ τον δούλόν σου, και σώσε με όχι δια την αξίαν μου, αλλά δια το έλεός σου.
- Ψαλ. 30,18 Κύριε, μη καταισχυνθείην, ότι έπεκαλεσάμην σε· αισχυνθείησαν οί άσεβεῖς και καταχθείησαν εις άδου.
- Ψαλ. 30,18 Κυριε, μη παραχωρήσης ποτέ, να εντροπιασθῶ, διότι σε και μόνον εγώ δια της προσευχής έχω επικαλεσθῆ και εις σε εστήριξα τας ελπίδας μου. Ας εντροπιασθούν όμως οι ασεβείς και ας κρημισθούν εις τα βάθη του άδου.
- Ψαλ. 30,19 άλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατά τοῦ δικαίου άνομίαν έν ύπερηφανία και έξουδενώσει.
- Ψαλ. 30,19 Βουβά και αμίλητα ας γίνουν τα χείλη των, από τα οποία βγαίνει δόλος και πονηρία και τα οποία λαλούν εναντίον του δικαίου παρανομίας με αλαζονείαν και θράσος, που εξουδενώνει τα πάντα.
- Ψαλ. 30,20 ώς πολύ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ής έκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε, έξειργάσω τοῖς έλπίζουσιν επί σέ εναντίον τῶν υἱῶν τῶν ανθρωπων.
- Ψαλ. 30,20 Ποσον μέγα είναι το πλήθος της αγαθότητος και καλωσύνης σου, Κυριε, το οποίον επιφυλάσσεις δι' εκείνους, που σε φοβούνται, και έχεις ετοιμάσει να το δώσης εις εκείνους, οι οποίοι με θάρρος ενώπιον όλων των ανθρωπων ελπίζουν εις σέ!
- Ψαλ. 30,21 κατακρύψεις αύτούς έν άποκρύφω τοῦ προσώπου σου από ταραχῆς ανθρωπων, σκεπάσεις αύτούς έν σκηνηῖ από αντίλογίας γλωσσῶν.
- Ψαλ. 30,21 Θα κρύψης αυτούς ασφαλώς εις απόκρυφον καταφύγιον της θείας σου προστασίας, όπου και θα προφυλαχθούν από την άδικον οργήν και επίθεσιν των πονηρών ανθρωπων. Θα τους σκεπάσης μέσα εις την Σκηνήν σου, ώστε να μη θίγονται καθόλου από ελεεινάς συκοφαντίας φαρμακερών γλωσσῶν.
- Ψαλ. 30,22 εύλογητός Κύριος, ότι έθαυμάστωσε τὸ έλεος αύτοῦ έν πόλει περιοχῆς.
- Ψαλ. 30,22 Ας είναι δοξοσμένος ο Κυριος, διότι κατά τρόπον θαυμαστόν έδειξεν εις εμέ το έλεός του, και με έσωσε, ως εάν ευρισκόμην μέσα εις οχυράν και απόρθητον πόλιν.
- Ψαλ. 30,23 έγώ δέ είπα έν τῇ έκστάσει μου· απέρριμμαι από προσώπου τῶν όφθαλμῶν σου. διὰ τοῦτο είσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου έν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
- Ψαλ. 30,23 Και όμως εγώ εις στιγμάς παραζάλης και ολιγοπιστίας είχα πει· έχω, λοιπόν, απορριφθῆ μακράν από τα μάτια σου. Συ όμως ήκουσες την πονεμένην φωνήν της παρακλήσεώς μου, όταν εκραύγασα προς σέ.
- Ψαλ. 30,24 άγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οί όσοι αύτοῦ, ότι άληθείας έκζητεῖ Κύριος και άνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ύπερηφανίαν.
- Ψαλ. 30,24 Ολοι σεις οι ευσεβείς αγαπήσατε τον Κυριον, διότι ο Κυριος ευαρεστεῖται εις την αλήθειαν και ανταποδίδει την πρέπουσαν τιμωρίαν εις εκείνους, οι οποίοι φέρονται και ενεργούν με πλεονάζουσιν αλαζονείαν και θράσος.
- Ψαλ. 30,25 άνδρίζεσθε, και κραταιούσθω ή καρδιά υμῶν, πάντες οί έλπίζοντες επί Κύριον.
- Ψαλ. 30,25 Να έχετε γενναίον και ανδρείον φρόνημα και η καρδια όλων εκείνων, οι οποίοι ελπίζουν στον Κυριον, ας γίνεται κραταιά και ατρόμητος.

ΨΑΛΜΟΣ 31 (Μασ. 32)

Τῷ Δαυῖδ· συνέσεως.

- Ψαλ. 31,1 Μακάριοι ὧν άφέθησαν αι άνομιαί και ὧν έπεκαλύφθησαν αι άμαρτιαί·
- Ψαλ. 31,1 Τρισευτυχισμένοι είναι εκείνοι, των οποίων έχουν συγχωρηθῆ από τον Θεόν αι ανομιαί και έχουν σκεπασθῆ, ώστε να μη φαίνωνται καθόλου, αι αμαρτιαί.

- Ψαλ. 31,2 μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογισηται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.
Ψαλ. 31,2 Μακάριος εἶναι ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος, στον ὁποῖον ὁ Κύριος δεν θα καταλογίση ἀμαρτίαν, δια να του ζητήση ευθύνας και οὔτε ὑπάρχει στο στόμα του δόλος και υποκρισία, ἀλλὰ μόνον ειλικρίνεια και ευθύτης.
- Ψαλ. 31,3 ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσᾶ μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν·
Ψαλ. 31,3 Ἐγὼ ὁμως, διότι δεν μετενόησα ειλικρινῶς, ἀλλὰ ἀπεσιώπησα την ἀμαρτίαν μου, δι' αὐτὸ ἐπάληωσαν και ἀδυνάτισαν τα ὀσά μου· περιέπεσα εἰς ἀτονίαν, ὅταν ἐκραζα στενάζων και οδυρυσμένος ὅλην την ἡμέραν.
- Ψαλ. 31,4 ὅτι ἡμέρας και νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγήναί μοι ἄκανθαν. (διάψαλμα).
Ψαλ. 31,4 Ἡμέραν και νύκτα βαρεῖα ἐπεσεν ἐπάνω μου ἡ τιμωρὸς δεξιά σου, Κυριε. Εβυθίστην ολόκληρος εἰς πόνον και ταλαιπωρίαν, διότι σαν αιχημρά και οδυνηρά ἀκανθα ἐνεπήχθη εἰς ἐμέ ἡ ἀμαρτία και ἡ ἐνόχη μου.
- Ψαλ. 31,5 τὴν ἀμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα· ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. (διάψαλμα).
Ψαλ. 31,5 Ἀλλὰ μετενόησα. Εξωμολογήτην στον Κυριον την ἀμαρτίαν μου. Την ἔκαμα εἰς αὐτὸν γνωστήν και δεν συνεκάλυψα πλέον οὔτε ἀπέκρυψα την ἀνομίαν μου. Εἶπα με ὅλη μου την καρδία· Θα ἐξωμολογηθῶ με ειλικρίνειαν την ἀνομίαν μου στον Κυριον, και θα κατηγορήσω δι' αὐτὴν τον εαυτὸν μου. Τοτε ἀμέσως συ, Κυριε, συνεχώρησες την ἀσέβειαν και ἐξήλειψες την ἐνοχὴν της καρδίας μου.
- Ψαλ. 31,6 ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὁσῖος ἐν καιρῷ εὐθέτω· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.
Ψαλ. 31,6 Ἀκριβῶς διότι συ τόσον ἔλεος δεικνύεις ἀπέναντί μας, δι' αὐτὸ θα προσευχηθῆ πρὸς σε κάθε ευσεβῆς και ὁσῖος στον πρέποντα καιρόν. Και ὅταν ὡς ἄλλος κατακλυσμός ὑδάτων συμφοραὶ και πειρασμοὶ ἐπιπέσουν γύρω του, αὐτὸς με την ἰδικὴν σου συμπαράστασιν θα προστατευθῆ ἀπὸ αὐτάς, ὥστε να μη τον ἐγγίσουν καν.
- Ψαλ. 31,7 σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. (διάψαλμα).
Ψαλ. 31,7 Συ εἶσαι ἡ καταφυγὴ μου και ἡ παρηγορία μου στον καιρόν της θλίψεως, που με στενοχωρεῖ. Συ εἶσαι ἡ ἀγαλλίασις και ἡ χαρὰ της ψυχῆς μου. Γλύττωσέ με ἀπὸ τους πειρασμοὺς και τους κινδύνους, που με ἔχουν περικυκλώσει.
- Ψαλ. 31,8 συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτη, ἧ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου.
Ψαλ. 31,8 Ἀκούω να ἀπαντάς εἰς ἐμέ, Κυριε, και να μου λέγης· Θα σε φωτίζω και θα σε καθοδηγῶ στον δρόμον, που πρέπει να βαδίζης. Θα στηρίζω ευμενῶς εἰς σε τους οφθαλμοὺς μου.
- Ψαλ. 31,9 μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις, ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.
Ψαλ. 31,9 Λοιπόν, σεις οἱ ἀνθρώποι με γίνεσθε ὅμοιοι με τον ἵππον και τον ἡμίονον, στους ὁποῖους δεν ὑπάρχει καθόλου σύνεσις. Και ὅπως με σιδερένιο φίμωτρο και χαλινάρι συσφιγγονται αἱ σιαγόνες των αγρίων αὐτῶν ζώων, ετσι και συ, Κυριε, ἀς σφιξῆς με το χαλινάρι των θλίψεων και με τας πολλὰς τιμωρίας ἀς περιορίσης τους ἀμαρτωλοὺς, οἱ ὁποῖοι μένουν ἀμετανόητοι και δεν θέλουν να πλησιάσουν πρὸς σέ.
- Ψαλ. 31,10 πολλὰ αἰ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.
Ψαλ. 31,10 Πολλὰ εἶναι αἱ συμφοραὶ και αἱ μάστιγες των ἀμαρτωλῶν· τον ἐλπίζοντα ὁμως στον Κυριον θα περικυκλώση και θα περιφρουρήση το θεῖον ἔλεος.
- Ψαλ. 31,11 εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Ψαλ. 31,11 Σεις, λοιπόν, οἱ πιστοὶ και δίκαιοι γεμίσατε ἀπὸ χαράν, πλημμυρίσατε ἀπὸ ἀγαλλιασιν ἐν Κυρίῳ, και τον Κυριον να ἔχετε καύχημα σας ὅλοι, ὅσοι ἔχετε ευθειαν και ειλικρινῆ την καρδίαν.

ΨΑΛΜΟΣ 32 (Μασ. 33)

Τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 32,1 Ἀγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις.
Ψαλ. 32,1 Σκιρτήσατε ἀπὸ ἀγαλλιασιν σεις οἱ δίκαιοι, με χαράν που προέρχεται ἀπὸ τον Κυριον. Εἰς σας τους ευθεῖς και ειλικρινεῖς ἀπέναντι Θεοῦ και ἀνθρώπων εἶναι πρέπον και ἀρμόζον να δοξολογήτε με ἀγαλλιασιν τον Κυριον.
- Ψαλ. 32,2 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.
Ψαλ. 32,2 Δοξολογήσατε τον Κυριον με κιθάραν, με δεκάχορδον ψαλτήριον παιξατε ἀρμονικοὺς ὕμνους πρὸς χάριν αὐτοῦ.
- Ψαλ. 32,3 ᾄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.
Ψαλ. 32,3 Ὑμνήσατέ τον με ἄσμα νέον. Παίξατε πρὸς χάριν αὐτοῦ με μεγάλον ἐνθουσιασμόν ἀρμονικὰ μέλη με τα μουσικὰ σας ὄργανα.
- Ψαλ. 32,4 ὅτι εὐθύς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει·

- Ψαλ. 32,4 Υμνήσατέ τον, διότι ο λόγος του Κυρίου είναι ευθύς και αληθινός. Όλα τα έργα του έχουν αποδειχθή αξιόπιστα σύμφωνα με τας υποσχέσεις, που έχει δώσει.
- Ψαλ. 32,5 ἀγαπᾷ ἔλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἑλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
- Ψαλ. 32,5 Ο Κυριος αγαπά και εφαρμόζει την δικαιοσύνην του αλλά και το έλεός του. Η γη είναι γεμάτη από το έλεος της αγαθότητός του.
- Ψαλ. 32,6 τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·
- Ψαλ. 32,6 Με μόνον τον λόγον του έγιναν και εστερεώθησαν οι ουρανοί. Με απλήν πνοήν του στόματός του εδημιουργήθησαν τα απειροπληθῆ άστρα και η συνεκτικῆ μεταξύ των και η εντός ενός εκάστου από αυτά, απερίοριστος δύναμις.
- Ψαλ. 32,7 συνάγων ὡσεὶ ἄσκον ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.
- Ψαλ. 32,7 Συγκεντρώνει ο Θεός και περικλείει τα ύδατα εις τας κοίτας των θαλασσών με όσην ευκολίαν ο άνθρωπος βάζει ύδωρ στο ασκί. Αυτός θέτει και ασφαλιζει τα απύθμενα ύδατα των ωκεανών εις τας απεράντους αβύσσους, όπως μέσα εις τα θησαυροφυλάκια ασφαλιζονται οι θησαυροί των ανθρώπων.
- Ψαλ. 32,8 φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·
- Ψαλ. 32,8 Τον παντοδύναμον, λοιπόν, αυτόν Κυριον ας φοβηθῆ όλος ο κόσμος. Ενώπιόν του ας συγκλονισθούν και ας συγκινηθούν βαθύτατα όλοι οι κάτοικοι της οικουμένης.
- Ψαλ. 32,9 ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ψαλ. 32,9 Διότι αυτός λόγον εἶπε μόνον, και έγιναν όλα εκ του μηδενός. Αυτός έδωσεν εντολήν και εκτίσθησαν τόσοσν στερεά και ωραία όλα τα δημιουργήματά του.
- Ψαλ. 32,10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων·
- Ψαλ. 32,10 Ο Κυριος διαλύει και εκμηδενίζει τας σκέψεις και τας αποφάσεις των αμαρτωλών εθνών και ματαιώνει τα κακόβουλα σχέδια των πονηρών αρχόντων.
- Ψαλ. 32,11 ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
- Ψαλ. 32,11 Το θέλημα του Κυρίου παραμένει πάντοτε ισχυρόν και ακλόνητον. Και τα πάνσοφα σχέδια της θείας βουλῆς του πραγματοποιούνται εις τας γενεάς των γενεών,
- Ψαλ. 32,12 μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ, λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ.
- Ψαλ. 32,12 Τρισευτυχισμένον και ευλογημένον από τον Θεόν είναι το έθνος εκείνο, το οποίον έχει ως Κυριον του τον αληθινόν Θεόν. Μακάριος ο λαός, τον οποίον εξέλεξεν ο Κυριος ως ιδιικήν του κληρονομία.
- Ψαλ. 32,13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
- Ψαλ. 32,13 Ο Κυριος από τον ουρανόν έρριψε και ρίπτει τα βλέμματά του επάνω εις την γην και βλέπει όλους τους ανθρώπους, οι οποίοι κατοικούν εις αυτήν.
- Ψαλ. 32,14 ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν,
- Ψαλ. 32,14 Από το μεγαλοπρεπές ουράνιον κατοικητήριόν του έρριψε το βλέμμα του και είδεν όλους τους κατοίκους της γης.
- Ψαλ. 32,15 ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
- Ψαλ. 32,15 Αυτός μόνος, χωρίς την βοήθειαν κανενός, έπλασε τας καρδίας των. Αυτός κατανοεὶ εις όλον το βάθος και πλάτος τα έργα των ανθρώπων και τα κίνητρα αυτών.
- Ψαλ. 32,16 οὐ σῶζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πληθῇ ἰσχύος αὐτοῦ.
- Ψαλ. 32,16 Κανείς βασιλεύς δεν σῶζεται με την μεγάλην του στρατιωτικὴν δύναμιν και κανείς γίγας δεν ημπορεὶ ποτέ να σωθῆ με την μεγάλην του σωματικὴν ισχύν.
- Ψαλ. 32,17 ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πληθῇ δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
- Ψαλ. 32,17 Το ιππικόν είναι ανίκανον και μάταιον να σώση άλλους, αλλά και κανείς δεν ημπορεὶ να σωθῆ όσην μεγάλην δύναμιν και αν διαθέτη.
- Ψαλ. 32,18 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
- Ψαλ. 32,18 Η σωτηρία από τον Κυριον μόνον προέρχεται. Ιδοὺ οι οφθαλμοὶ του Κυρίου βλέπουν στοργικώς όλους, όσοι τον σέβονται, όλους όσοι ελπίζουν στο έλεός του,
- Ψαλ. 32,19 ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
- Ψαλ. 32,19 δια να γλυτώση από πρόωρον η άδικον θάνατον την ζωὴν των και να τους τροφοδοτήση και τους θρέψη εις περίοδον λιμοῦ.
- Ψαλ. 32,20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν·
- Ψαλ. 32,20 Η ψυχῆ μας, λοιπόν, με υπομονήν και ελπίδα ακλόνητον θα περιμένη την προστασίαν του Κυρίου, διότι αυτός είναι ο βοηθός και υπερασπιστής μας.
- Ψαλ. 32,21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.
- Ψαλ. 32,21 Διότι εις αυτόν τον στοργικόν υπερασπιστήν και σωτήρα θα ευφρανθῆ η καρδία μας και στο Ονομά του το άγιον, που έχομεν ελπίσει και θα εξακολουθοῦμεν να ελπίζωμεν.
- Ψαλ. 32,22 γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ψαλ. 32,22 Είθε, Κυριε, να εκχυθή και να μείνη πλούσιον εις ημάς το έλεός σου, όπως και ημείς με ακλόνητον πίστιν και πεποίθησιν έχομεν ελπίσει εις σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 33 (Μασ. 34)

- Τῷ Δαυΐδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπήλθεν.
Ψαλ. 33,2 Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.
Ψαλ. 33,2 Θα δοξολογῶ τὸν Κυριον εἰς κάθε περίστασιν τῆς ζωῆς μου, ευμενὴ ἡ δυσμενὴ, καὶ ἔτσι ἡ δοξολογία του θα εὐρίσκειται πάντοτε εἰς τὸ στόμα μου.
- Ψαλ. 33,3 ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πρᾶξις, καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Ψαλ. 33,3 Ἡ ψυχὴ μου στὸν Κυριον θα ἔχη τὸ καύχημά της καὶ τὸν ἐπαινὸν της. Ἀς τὸ ακούσουν αὐτὸ ὅσοι με υπομονὴν καὶ πραότητα βαστάζουν τὴν θλίψιν των καὶ ἀς σκιρτήσουν ἀπὸ χαρὰν, διότι θα τοὺς ἐλεήσῃ ὁ Κυριος.
- Ψαλ. 33,4 μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.
Ψαλ. 33,4 Δοξολογήσατε μαζί μου τὸν Κυριον ὅλοι οἱ δίκαιοι. Ὅλοι μαζί ἀς ἀνυμνολογήσωμεν καὶ ἀς διαλαλήσωμεν με αἶνους τὸ ἀπειρον μεγαλεῖον τοῦ ὀνόματός του.
- Ψαλ. 33,5 ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με.
Ψαλ. 33,5 Με πόθον παρεκάλεσα τὸν Κυριον καὶ ἐκεῖνος ἤκουσεν ευμενῶς τὴν παράκλησίν μου καὶ με ἐγλύτωσεν ἀπὸ ὅλας τὰς θλίψεις μου.
- Ψαλ. 33,6 προσέλθετε πρὸς αὐτόν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνοθῆ.
Ψαλ. 33,6 Ἐλάτε, λοιπόν, πρὸς αὐτόν ὅλοι οἱ θλιμμένοι, δια να πάρετε τὸ φῶς τῆς χαρὰς· καὶ ἀς εἰσθε βέβαιοι, ὅτι τὰ θλιμμένα πρόσωπά σας δεν θα ἐντροπιστοῦν, διότι δεν θα διαφρευθοῦν αἱ ἐλπίδες σας.
- Ψαλ. 33,7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
Ψαλ. 33,7 Ἰδοῦ, αὐτὸς ὁ πτωχός, ὅπως καὶ κάθε πτωχός καὶ ἀδύνατος, ἐκραξε με πίστιν πρὸς τὸν Κυριον, καὶ ὁ Κυριος ἐδέχθη ευμενῶς τὴν δέησίν του καὶ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ ὅλας τὰς θλίψετου.
- Ψαλ. 33,8 παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς.
Ψαλ. 33,8 Ἄγγελος Κυρίου θα στρατοπεδεύῃ γύρω καὶ θα περιφρουρῇ ὅσους σέβονται τὸν Κυριον καὶ θα τοὺς γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς κινδύνους, στοὺς ὁποίους ἔχουν ἐκτεθῆ.
- Ψαλ. 33,9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
Ψαλ. 33,9 Δοκιμάστε προσωπικῶς καὶ θα πεισθῆτε, ὅτι ὁ Κυριος εἶναι ἀγαθός καὶ ευεργετικός. Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἰς αὐτόν στηρίζει τὰς ἐλπίδας του.
- Ψαλ. 33,10 φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Ψαλ. 33,10 Σεβασθῆτε καὶ εὐλαβηθῆτε, λοιπόν, τὸν Κυριον ὅλοι οἱ ἅγιοι, οἱ ἀφιερωμένοι εἰς αὐτόν, διότι δεν θα ἐπιτρέψῃ να στερηθοῦν ἀπὸ τίποτε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὸν σέβονται.
- Ψαλ. 33,11 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ.
(διάψαλμα).
Ψαλ. 33,11 Ἐξ ἀντιθέτου, πλούσιοι στὸ παρελθόν ἐπτώχευσαν καὶ θα πτωχεύσουν καὶ θα πεινάσουν, ἐνῶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μετὰ πίστεως παρακαλοῦν τὸν Κυριον καὶ ζητοῦν τὴν προστασίαν του, δεν θα στερηθοῦν ἀπὸ κανένα ἀγαθόν.
- Ψαλ. 33,12 δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
Ψαλ. 33,12 Ἐλάτε, λοιπόν, τέκνα μου, καὶ ἀκούσατέ με. Θα σας διδάξω να σέβεσθε καὶ να εὐλαβῆσθε τὸν Θεόν.
- Ψαλ. 33,13 τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶην, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;
Ψαλ. 33,13 Ποιὸς ἄνθρωπος θέλει να ζῆσῃ ζῶην καλὴν καὶ μακράν; Ποιὸς ἀγαπᾷ να ἴδῃ ευτυχισμένας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του;
- Ψαλ. 33,14 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.
Ψαλ. 33,14 Σὺ, που ποθεῖς καὶ θέλεις τούτο, σταμάτησε τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ τὰς κακολογίας καὶ κλείσε τὰ χεῖλη σου, ὥστε να μὴ λαλοῦν δολιότητας.
- Ψαλ. 33,15 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.
Ψαλ. 33,15 Φυγε μακριὰ ἀπὸ κάθε κακόν, κάμε τὸ ἀγαθόν καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ζήτησε τὴν εἰρήνην με τὸν εαυτὸν σου καὶ με τοὺς ἄλλους, καὶ ἐπιδίωξέ την με κάθε τρόπον.
- Ψαλ. 33,16 ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
Ψαλ. 33,16 Τὰ μάτια τοῦ Κυρίου στρέφονται με ευμένειαν πρὸς τοὺς δίκαιους καὶ τὰ αὐτιά του με προσοχὴν ακοῦν τὴν δέησίν των.
- Ψαλ. 33,17 πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Ψαλ. 33,17 Ἀντιθέτως, ὠργισμένον τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἔχει στραφῆ ἐναντίον των πονηρῶν ἀνθρώπων, δια να τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὴν γῆν καὶ να σβῆσῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀνάμνησίν των.

- Ψαλ. 33,18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
Ψαλ. 33,18 Ἐκραξαν με θερμὴν προσευχὴν πρὸς τον Κυριον οι δίκαιοι και ο Κυριος εισάκουσε με ευμένειαν την δέησίν των
- Ψαλ. 33,19 ἐγγύς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
Ψαλ. 33,19 Ὁ Κυριος εἶναι πλησίον, συμπαραστάτης και βοηθός, εις ὄλους εκείνους, που εἶναι συντετριμμένοι ψυχικῶς ἀπὸ τας θλίψεις και θα σώση αὐτούς, οι οποίοι ἔχουν ἀποκτήσει το ταπεινὸν φρόνημα.
- Ψαλ. 33,20 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος·
Ψαλ. 33,20 Πολλαί εἶναι πράγματι αι θλίψεις των δικαίων. Και ἀπὸ ὅλας αὐτάς θα τους ἀπαλλάξῃ ο Κυριος.
- Ψαλ. 33,21 φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
Ψαλ. 33,21 Ὁ Κυριος προφυλάσσει ὅλα τα οστά αὐτῶν, ὥστε κανένα ἀπὸ αὐτὰ να μὴ πάθῃ οὐδὲ την παραμικροτέραν βλάβην.
- Ψαλ. 33,22 θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.
Ψαλ. 33,22 Ἐξ ἀντιθέτου ὁμως ο θάνατος των αμαρτωλῶν εἶναι κακός και οδυνηρός. Ὅσοι δε μισοῦν τον δίκαιον θα περιπέσουν εις ολέθρια σφάλματα, δια τα οποία θα κατακριθῶν και θα τιμωρηθῶν ἀπὸ τον Θεόν.
- Ψαλ. 33,23 λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.
Ψαλ. 33,23 Ὁ Θεός θα ἀπαλλάξῃ την ζωὴν των δούλων του ἀπὸ τους κινδύνους και δεν θα ἀποτύχουν εις την ζωὴν των ὅλοι, ὅσοι ἐλπίζουν εις αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ 34 (Μασ. 35)

Τῷ Δαυΐδ.

- Ψαλ. 34,1 Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
Ψαλ. 34,1 Δικασε και τιμώρησε, Κυριε, αὐτούς, οι οποίοι με ἀδικοῦν. Πολέμησε αὐτούς, οι οποίοι με πολεμοῦν και ζητοῦν να με ἐξοντώσουν.
- Ψαλ. 34,2 ἐπιλαβοῦ ὄπλου και θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου,
Ψαλ. 34,2 Ἀρπαξε στο παντοδύναμον χέρι σου ὄπλον και ασπίδα, σήκω ἐπάνω και ἔλα εις βοήθειάν μου.
- Ψαλ. 34,3 ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμι ἐγώ.
Ψαλ. 34,3 Βγάλε ἀπὸ την θήκην της γυμνὴν την ρομφαίαν και κλείσε ἀπὸ ὅλα τα σημεῖα τον δρόμον αὐτῶν, οι οποίοι με καταδιώκουν. Πες εις την ψυχὴν μου· Μὴ δειλιάζης, διότι ἐγώ εἰμαι η σωτηρία σου.
- Ψαλ. 34,4 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω και καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.
Ψαλ. 34,4 Ἀς καταισχυρθοῦν και ας κατεντροπιασθοῦν εκείνοι, οι οποίοι ζητοῦν να ἀφαιρέσουν την ζωὴν μου. Ἀς στραφοῦν πρὸς τα ὀπίσω τρεπόμενοι εις ἀτακτον φυγὴν και ας κατεντροπιασθοῦν εκείνοι, οι οποίοι μελετοῦν και ἀποφασίζουν κακά ἐναντίον μου.
- Ψαλ. 34,5 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς·
Ψαλ. 34,5 Ἀς γίνουσαν σαν κονιορτός στο ισχυρόν φύσημα του ἀνέμου. Ἄγγελος Κυρίου ας ἐπέλθῃ ἐναντίον αὐτῶν ποδοπατῶν και συνθλίβων τον ἕνα ἐπάνω στον ἄλλον.
- Ψαλ. 34,6 γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς·
Ψαλ. 34,6 Ἀς γίνῃ ο δρόμος κατὰ την πανικόβλητον ἀτακτον φυγὴν των σκοτάδι και ὀλίσθημα, ὥστε οὔτε να βλέπουν οὔτε και να ἠμποροῦν να βαδίσουν ἀσφαλῶς, ἄγγελος δε Κυρίου ας τους καταδιώκῃ συνεχῶς.
- Ψαλ. 34,7 ὄτι δωρεὰν ἔκρυσάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.
Ψαλ. 34,7 διότι, χωρὶς ἐγὼ να πταίσω τίποτε εις αὐτούς, ἔστησαν κρυφίως δολίαν παγίδα με τον σκοπὸν να πέσω εις λάκκον θανάτου, στον τάφον. Χωρὶς καμμίαν αἰτίαν και ἀφορμὴν με ὕβρισαν και με ἐχλεύασαν.
- Ψαλ. 34,8 ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυσεν, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.
Ψαλ. 34,8 Ὁ ἀρχηγός των ας πέσῃ και ας συλληφθῇ εις ἀφανὴ παγίδα, την ὁποίαν δεν γνωρίζει. Και η παγίς, την ὁποίαν ἔκρυσεν δι' ἐμέ, ας συλλάβῃ αὐτόν τον ἴδιον. Ἀς πέσῃ εις την παγίδα αὐτήν, που ἔστησε δι' ἐμέ.
- Ψαλ. 34,9 ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.
Ψαλ. 34,9 Ἡ ἰδικὴ μου ψυχὴ θα γέμιση ἀπὸ ἀγαλλίασιν δια την προστασίαν του Κυρίου, θα χαρῇ, θα δοκιμάσῃ μεγάλην τέρψιν δια την σωτηρίαν, που μου ἐχαρίσεν.
- Ψαλ. 34,10 πάντα τὰ ὅσα μου ἐροῦσι· Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ και πτωχὸν και πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.
Ψαλ. 34,10 Ὅλα τα οστά μου, τα ἕως τώρα συντετριμμένα ἀπὸ την θλίψιν, ἀναζωογονημένα θα εἶπουν· Κυριε, ποίός ἄλλος εἶναι ὁμοίος με σέ; Κανείς. Σὺ εἶσαι εκείνος, ο οποίος σώζοντον ἀδύνατον πτωχὸν ἀπὸ τα χέρια των ἰσχυροτέρων

- και τον ταλαιπωρημένον και ενδεή άνθρωπον από εκείνους, που αρπάζουν τα υπάρχοντά του.
- Ψαλ. 34,11
Ψαλ. 34,11
ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με.
Οταν εδικάζετο η κατ' εμού κατηγορία των, εσηκώθησαν εναντίον μου μάρτυρες ασυνείδητοι και συκοφάνται. Και με ερωτούσαν δια σφάλματα και παραπτώματα, δια τα οποία ούτε ιδεαν είχα.
- Ψαλ. 34,12
Ψαλ. 34,12
ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά ἀντί ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.
Μου ανταπέδιδαν κακά αντί των ευεργεσιών, που τους είχα κάμει, και πικράν θλίψιν ωσάν εκείνην, που γεύεται η ολομόναχη ἀτεκνος γυναίκα.
- Ψαλ. 34,13
Ψαλ. 34,13
ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ παρενοχλεῖν μοι ἐνεδουόμην σάκκον καὶ ἐταπεῖνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφῆσεται.
Εγὼ ὁμως, ὅταν αυτοὶ με κατέθλιβον με τας συκοφαντίας των, εφορούσα το σάκκινον ἔνδυμα του πένθους και του πόνου. Εταλαιπωρούσα με νηστείαν την ζώην μου και η προσευχή μου, αν δεν ωφελήση εκείνους εξ αιτίας της σκληροκαρδίας των, θα γίνη οπωσδήποτε δεκτή από σε και θα επιστρέψη σωτήριος και αγαθοποιός εις εμέ.
- Ψαλ. 34,14
Ψαλ. 34,14
ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην.
Εφερόμην προς τον καθένα από αυτοὺς ως προς φίλον μου και αδελφόν μου. Σαν ἄνθρωπος, που πενθεὶ και γίνεται κατηφής δια τον θάνατον προσφιλούς προσώπου, ἔτσι και εγὼ τὸσον πολὺ εταπεινωδόμεν ἐνώπιόν των.
- Ψαλ. 34,15
Ψαλ. 34,15
καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμέ μάλιστα, καὶ οὐκ ἔγνων, διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.
Εκείνοι ὁμως εχαιρεκακούσαν εις βάρος μου. Συνηθροίσθησαν εναντίον μου, δια να με κτυπήσουν ανελέητα. Εγὼ δε οὔτε καν και υπωπτεύθην την συνωμοσίαν των. Διεσκορπίσθησαν ὁμως από τον Θεόν, και ὁμως δεν μετενόησαν. Δεν ησθάνθησαν κανένα κέντημα της συνειδήσεώς των.
- Ψαλ. 34,16
Ψαλ. 34,16
ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.
Με επειράζαν, με περιγελοῦσαν με πολλήν καταφρόνησιν. Ετριζαν με αγριότητα εναντίον μου τα δόντια των.
- Ψαλ. 34,17
Ψαλ. 34,17
Κύριε, πότε ἐπόψη; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.
Κυριε, πότε θα ἐπιβλέψης εις τα κακουργήματα των πονηρῶν ἀνθρώπων; Επανάφερε εις την χαρουμένην και ασφαλή κατάστασιν την ζώην μου. Γλύτωσέ με από την κακουργίαν εκείνων. Περιφρούρησε την μίαν και μόνην ζώην μου από τους εχθρούς μου, οι οποίοι σαν λέοντες ορμούν εναντίον μου.
- Ψαλ. 34,18
Ψαλ. 34,18
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.
Τοτε εγὼ θα σε δοξολογήσω με ευγνωμοσύνην πολλήν εν μέσω πολυαρίθμου συγκεντρώσεως. Εν μέσω πυκνοτάτου ακροατηρίου θα ανατέμψω προς σε ευχαριστήριους δοξολογίας.
- Ψαλ. 34,19
Ψαλ. 34,19
μὴ ἐπιχαρείσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντες με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς, ἄς μη χαιρεκακήσουν εις βάρος μου εκείνοι, οι οποίοι με εχθρεύονται ἀδίκως. Αυτοὶ, οι οποίοι τρέφουν ἀδικαιολόγητον μίσος εναντίον μου ὅσοι με νεύματα των πονηρῶν οφθαλμῶν συνεννοοῦνται, δια να με ἐξοντώσουν.
- Ψαλ. 34,20
Ψαλ. 34,20
ὄτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.
Διότι δόλιοι αυτοὶ, με την γλώσσαν των ὠμιλοῦσαν εἰρηνικούς και καλοὺς λόγους προς εμέ. Εσωτερικῶς ὁμως, λόγω του μίσους των, εσκέπτοντο δολιότητος εναντίον μου.
- Ψαλ. 34,21
Ψαλ. 34,21
καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον· εὔγε, εὔγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
Ηνοιξαν διάπλατα το ἀπύλωτον στόμα των και εἶπαν· Ωραία, θαυμάσια! Εἶδαν τα μάτια μας την καταστροφήν αυτού.
- Ψαλ. 34,22
Ψαλ. 34,22
εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης, Κύριε, μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ·
Βλέπεις, Κυριε, την μοχθηρίαν των. Μη την αντιπαρέλθης σιωπῶν. Και, Κυριε μη απομακρυνθῆς από εμέ, μη με εγκαταλείψης στον κίνδυνον.
- Ψαλ. 34,23
Ψαλ. 34,23
ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου.
Σηκω ἐπάνω, Κυριε, δώσε προσοχήν εις την δικαίαν μου υπόθεσιν. Συ, ο Θεός μου και ο Κυριος μου, ἔλα συνήγορος και υπερασπιστής μου εις την αντιδικίαν μου αυτήν.
- Ψαλ. 34,24
Ψαλ. 34,24
κρίνον με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν μοι.
Κρίνε και δίκασέ με, δίκασε Κυριε, σύμφωνα με την δικαιοσύνην σου. Κυριε και Θεέ μου, μη επιτρέψης να καταδικασθῶ ἀδίκως και χαρουν ἔτσι μοχθηρὰν χαρὰν εις βάρος μου οι εχθροὶ μου.
- Ψαλ. 34,25
Ψαλ. 34,25
μὴ εἶποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· εὔγε, εὔγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἶποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν.
Ἄς μη εἶπουν· Εὔγε μας, εὔγε εις την ψυχὴν μας· τον ἐξωλοθρεύσαμεν. Ἄς μη εἶπουν ὅτι τον εφάγαμεν και τον ἐξηφανίσσαμεν πλέον οριστικῶς.
- Ψαλ. 34,26
αἰσχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπείσαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου, ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν οἱ μεγαλοῤῥημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

- Ψαλ. 34,26 Ας καταισχυθούνη και ας κατεντροπιασθούνη όλου μαζή, όσοι δοκιμάζουνη μοχθηράνη χαράνη δια τας δυστυχίας μου. Ας περιβληθούνη, ώσαν μόνιμον ένδυμά των, αισχύνηνη και εντροπήνη οι αλαζόνες, οι οποίοι κομπορρημονούνη εναντίον μου.
- Ψαλ. 34,27 άγαλλιάσθωσαν και εύφρανθήτωσαν οι θέλοντες τήνη δικαιοσύνηνη μου και είπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνηθήτω ό Κύριος, οι θέλοντες τήνη εірήνηνη του δούλου αυτού.
- Ψαλ. 34,27 Ας γεμίσουνη δε αγαλλιάσιν και ας ευφρανθούνη αυτοί, οι οποίοι θέλουνη και επιθυμούνη να μου αποδοθή η δικαιοσύνη και η ειρήνη. Και ας λέγουνη πάντοτε όλου, όσοι θέλουνη την ειρήνηνη και ευτυχίαν του δούλου σου· Ας είναη δοξασμένος ο Κυριος.
- Ψαλ. 34,28 και ή γλώσσά μου μελετήσεται τήνη δικαιοσύνηνη σου, όληνη τήνη ήμέραν τόν έπαιμόνη σου.
- Ψαλ. 34,28 Τότε ο νους μου θα μελετά και η γλώσσα μου θα διηγήται την προς εμέ δικαιοσύνηνη σου. Όληνη δε την ήμέραν θα σου αναπέμψη δοξολογίαν και ευχαριστίαν.

ΨΑΛΜΟΣ 35 (Μασ. 36)

- Είς τώ τέλος· τώ δούλω Κυρίου τώ Δαυΐδ.
- Ψαλ. 35,2 Φησίν ό παράνομος του άμαρτάνειν έν έαυτώ, ούκ έστι φόβος Θεού άπέναντι τών όφθαλμών αυτού·
- Ψαλ. 35,2 Λέγει από μέσα του ο παράνομος, που έχει πάρει πλέον την απόφασιν να αμαρτάνη· Δεν υπάρχει φόβος Θεού ενώπιόν του. Δεν φοβείται την δικαίαν κρίσιν του Θεού.
- Ψαλ. 35,3 ότι έδόλωσεν ενώπιον αυτού του εύρεΐν τήνη άνομίαν αυτού και μισήσαι.
- Ψαλ. 35,3 Διέστρεψε δολίως και εθόλωσε τα πάντα ενώπιόν του, ώστε δεν είναη δυνατόν πλέον να διακρίνη αυτός την αμαρτίαν και να την αποστραφή με αποτροπιασμόν.
- Ψαλ. 35,4 τά ρήματα του στόματος αυτού άνομία και δόλος, ούκ ήβουλήθη συνιέναι του άγαθού·
- Ψαλ. 35,4 Οι λόγοι, οι οποίοι βγαίνουνη από το στόμα του, είναη παρανομία και δολιότης. Δεν ηθέλησε να συνέλθη, να συνετισθή και να πράξη κάτι το αγαθόν.
- Ψαλ. 35,5 άνομίαν διελογίσαστο επί τής κοίτης αυτού, παρέστη πάση όδω ούκ άγαθή, κακία δε ού προσωχθισε.
- Ψαλ. 35,5 Και κατά την νύκτα ακόμη, που ευρίσκεται επάνω εις την κλίνηνη του, εσκεπτετο παρανομίας. Εις κάθε κακόν δρόμον ήτο παρών. Ουδέποτε απетроπιάσθη και εμίσησε το κακόν.
- Ψαλ. 35,6 Κύριε, έν τώ ουρανώ τώ έλεός σου, και ή αλήθειά σου έως τών νεφελών·
- Ψαλ. 35,6 Κυριε, μέχρι του ουρανού απλώνεται το μέγα έλεός σου και η αλήθεια των λόγων σου και η αξιοπιστία των υποσχέσεών σου φθάνει έως τα νέφη του ουρανού.
- Ψαλ. 35,7 ή δικαιοσύνη σου ως όρη Θεού, τά κρίματά σου άβυσσος πολλή· ανθρώπους και κτήνη σώσεις, Κύριε.
- Ψαλ. 35,7 Η δικαιοσύνη σου είναη ασάλευτος και αιωνία, όπως τα όρη του Θεού. Αι κρίσεις σου και αι δικαίαι αποφάσεις σου είναη ανεξερεύνητοι, όπως τα βάθη των ωκεανών. Συ, Κυριε, σώζεις ανθρώπους και ζώα.
- Ψαλ. 35,8 ως έπλήθυνας τώ έλεός σου, ό Θεός· οι δε υίοι τών ανθρώπων έν σκέπη τών πτερύγων σου έλπιούσι.
- Ψαλ. 35,8 Ποσον μέγα, συνεχές και ακατάληπτον έδειξες τα έλεός σου, Θεέ μου! Όλου οι άνθρωποι έχουν τας ελπίδας των εις την σκέπη των πτερύγων σου.
- Ψαλ. 35,9 μεθυσθήσουνη από πόότητος οίκου σου, και τόν χειμάρρουνη τής τρυφής σου ποτιείς αυτούς·
- Ψαλ. 35,9 Θα χορτάσουνη αυτοί και θα μεθύσουνη από την πλουσιωτάτηνη τράπεζαν των αγαθών του οίκου σου. Θα τους ποτίσης με την απεριγραπτον τρυφήνη των πνευματικών σου απολαύσεων, αι οποίαι ρέουνη πλούσιοι ως άλλος χείμαρρος.
- Ψαλ. 35,10 ότι παρά σοι πηγή ζωής, έν τώ φωτί σου όψόμεθα φώς.
- Ψαλ. 35,10 Διότι συ είσαι η πηγή της ζωής και με το ιδιόν σου φως θα ιδώμενη το αληθινόν φως.
- Ψαλ. 35,11 παράτεινον τώ έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε και τήνη δικαιοσύνηνη σου τοίς εύθέσι τή καρδιά.
- Ψαλ. 35,11 Απλώσε και εξακολούθει να παρέχης πάντοτε πλούσιον το έλεός σου εις όλους, όσοι σε γνωρίζουνη. Δώσε την δικαιοσύνηνη σου στους ανθρώπους, τους ευθείς και ειλικρινείς κατά την καρδίαν.
- Ψαλ. 35,12 μη έλθέτω μοι πούς ύπερηφανίας, και χείρ άμαρτωλού μη σαλεύσαι με.
- Ψαλ. 35,12 Εις εμέ δε ας μη πέση επάνω μου το πόδι του υπερηφάνου, δια να μη με καταπατήση, και το χέρι του αμαρτωλού ας μη με συγκλονίση και με διώξη.
- Ψαλ. 35,13 εκεί έπεσον πάντες οι εργαζόμενοι τήνη άνομίαν, έξώσθησαν και ού μη δύνωνται στήναι.
- Ψαλ. 35,13 Ιδού, εκεί κατεκρημνίσθησαν όλου όσοι εργάζουνη την ανομίαν. Απωθήθησαν και εξεδιώχθησαν, ώστε να μη μπορούνη πλέον να σταθούνη όρθιοι εις τα πόδια των.

ΨΑΛΜΟΣ 36 (Μασ. 37)

Τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 36,1 Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·
Ψαλ. 36,1 Μὴ ζηλεύης καὶ μὴ ποθῆς τὴν φαινομενικὴν ευτυχίαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται τὸ πονηρόν. Μὴ ζηλεύης ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πράττουν τὴν ἀνομίαν,
- Ψαλ. 36,2 ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.
Ψαλ. 36,2 διότι αὐτοὶ γρήγορα σαν τὸ χορτάρι θὰ ξηρανθοῦν. Καὶ σαν τὴν πρασίνην χλόην θὰ μαρανθοῦν καὶ θὰ πέσουν στὸ ἔδαφος.
- Ψαλ. 36,3 ἔλπισον ἐπὶ Κύριον καὶ ποίει χρηστότητα καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.
Ψαλ. 36,3 Στήριξε τὴν ἐλπίδα σου στὸν Κύριον, πράττε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐστὶ ἀσφαλῆς καὶ εἰρηνικός θὰ κατοικήσῃς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, καὶ ἀπὸ τὸν καλὸν ποιμένα, τὸν Θεόν, θὰ ποιμανθῆς με στοργὴν καὶ θὰ ἀπολαύσῃς τὸν πλούτον τῆς χώρας, ὅπου κατοικεῖς.
- Ψαλ. 36,4 κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.
Ψαλ. 36,4 Ἐντρυφήμα σου καὶ χαρὰ σου ἀς εἶναι ὁ Κύριος καὶ αὐτὸς θὰ σου δώσῃ κάθε ἀγαθὸν υλικὸν καὶ πνευματικόν, που ποθεῖ ἡ καρδιά σου.
- Ψαλ. 36,5 ἀποκάλυπον πρὸς Κύριον τὴν ὁδὸν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει
Ψαλ. 36,5 Φανερόν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ με πλήρη ἐμπιστοσύνην νὰ ἔχῃς πάντοτε τὸν δρόμον τῆς ζωῆς σου. Ἐχε εἰς αὐτόν τὰς ἐλπίδας σου καὶ αὐτὸς θὰ πράξῃ εἰς σε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σε συμφέρει καὶ σε χαροποιεῖ.
- Ψαλ. 36,6 καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρῖμά σου ὡς μεσημβρίαν.
Ψαλ. 36,6 Ἐὰν φανερώσῃς καὶ θὰ προβάλῃ αὐτὸς τὸ δίκαιόν σου λαμπρόν ὡσάν τὸ φῶς, καὶ θὰ κάμῃ ολοφῶτον τὴν δικαίαν τὸν κρίσιν ὑπὲρ σου, ὡσάν τὸν μεσημβρινὸν ἥλιον.
- Ψαλ. 36,7 ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν.
Ψαλ. 36,7 Νὰ υποταχθῆς στὸν Κύριον καὶ αὐτόν νὰ παρακαλῆς θερμῶς δια τῆς προσευχῆς σου. Μὴ ἀφήσῃς νὰ καταλάβῃ ποτὲ τὴν καρδίαν σου ἡ ζήλεια καὶ ὁ φθόνος δια τὸν ἄνθρωπον, που εὐδοκμεῖ εἰς τὴν ζωὴν του, ὁ ὁποῖος ὁμως πράττει παρανομίας.
- Ψαλ. 36,8 παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι·
Ψαλ. 36,8 Παύσε νὰ ἀγανακτῆς δι' αὐτόν. Ἄφησε κατὰ μέρος κάθε θυμόν. Πρόσεξε, μὴ τὸν ζηλεύης, ὥστε καὶ συ νὰ σκέπτεσαι πονηρά, ὅπως ἐκεῖνος.
- Ψαλ. 36,9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.
Ψαλ. 36,9 Διότι ὅλοι αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται τὸ πονηρόν καὶ πράττουν τὸ κακόν, θὰ ἐξολοθρευθοῦν. Ὅσοι ὁμως με πίστιν στὸν Κύριον υπομένουν τὰς θλίψεις καὶ ἀναμένουν ἀπὸ τὸν Κύριον τὴν λύτρωσιν, αὐτοὶ θὰ ἔχουν ὡς παντοτεινὴν καὶ ἀσφαλῆ κληρονομίαν τῶν τῆν γῆν καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς.
- Ψαλ. 36,10 καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσῃς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς·
Ψαλ. 36,10 Καμὲ υπομονήν· ὀλίγος καιρὸς ἀκόμη θὰ περάσῃ καὶ ὁ ἁμαρτωλός, τοῦ ὁποῖου συ σήμερον τὴν ευτυχίαν ἠμπορεῖ νὰ ζηλεύης, δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον. Ἐὰν ἀναζητήσῃς τὸν τόπον, στὸν ὁποῖον αὐτὸς εἶχε ζῆσει ευτυχῆς, καὶ δὲν θὰ τὸν εὕρῃς.
- Ψαλ. 36,11 οἱ δὲ πρᾶεῖς κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.
Ψαλ. 36,11 Ἐξ ἀντιθέτου αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι πρᾶοι καὶ ἐγίναν πρᾶοι δια μέσου τῶν θλίψεων, θὰ εἶναι οἱ παντοτεινοὶ κληρονόμοι τῆς γῆς τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐὰν ἐντρυφούν εἰς τὰ πλούσια ἀγαθὰ τῆς καὶ θὰ ζουν με πολλὴν εἰρήνην.
- Ψαλ. 36,12 παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλός τὸν δίκαιον καὶ βρῦξει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·
Ψαλ. 36,12 Με μίσος εἰς τὴν καρδίαν θὰ παρατηρήσῃ ὁ ἁμαρτωλός τὸν δίκαιον καὶ θὰ τρίξῃ με μανίαν τοὺς ὀδόντας του ἐναντίον αὐτοῦ.
- Ψαλ. 36,13 ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
Ψαλ. 36,13 Ὁ Κύριος ὁμως θὰ γελάσῃ εἰς βᾶρος τοῦ ἁμαρτωλοῦ, διότι προβλέπει, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς τιμωρίας του καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ του.
- Ψαλ. 36,14 ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῆς καρδίας·
Ψαλ. 36,14 Ἐγύμνωσαν τὴν σπάθην τῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ. Ἐτέντωσαν τὸ τόξον τῶν, δια νὰ κτυπήσουν με αὐτὸ καὶ ρίψουν κατὰ γῆς νεκρὸν τὸν ταλαιπωρημένον καὶ τὸν πτωχόν, καὶ με τὴν μάχαιράν τῶν νὰ σφάξουν ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ευθειαν καὶ εὐκρινὴ τὴν καρδίαν.
- Ψαλ. 36,15 ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.
Ψαλ. 36,15 Ἡ ῥομφαία τῶν θὰ εἰσέλθῃ καὶ θὰ διαπεράσῃ τὴν ἰδικὴν τῶν καρδίαν, τὰ δε τόξα τῶν θὰ συντριβοῦν.
- Ψαλ. 36,16 κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν·
Ψαλ. 36,16 Τὸ ὀλίγον, ἀλλὰ τίμιον, τοῦ δικαίου ἀνθρώπου εἶναι πολυτιμότερον ἀπὸ τὰ πολλὰ πλούτη τῶν ἁμαρτωλῶν.

- Ψαλ. 36,17
Ψαλ. 36,17
ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ δικαίους ὁ Κύριος.
Διότι οἱ βραχίονες τῶν ἀμαρτωλῶν, ποὺ φαίνονται σήμερον τόσον ισχυροὶ, θα συντριβοῦν μετ' ὀλίγον. Ὁ δε Θεός υποστηρίζει καὶ υπερασπίζει τοὺς δικαίους.
- Ψαλ. 36,18
Ψαλ. 36,18
γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται·
Ὁ Κυριος γνωρίζει πολὺ καλὰ καὶ εκτιμᾷ τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς τῶν δικαίων καὶ εὐκρινῶν ἀνθρώπων. Καὶ μετὴν προστασίαν Του ἡ κληρονομία τῶν εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων τῶν θα εἶναι παντοτεινὴ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.
- Ψαλ. 36,19
Ψαλ. 36,19
οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.
Δεν θα εντροπιασθοῦν αὐτοὶ εἰς περιστάσεις δυσκόλους, ἀλλὰ τουναντίον καὶ εἰς εποχὴν λιμοῦ θα χορτάσων.
- Ψαλ. 36,20
Ψαλ. 36,20
ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἄμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.
Ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου οἱ ἀμαρτωλοὶ θα ἐξολοθρευθοῦν. Οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἀμέσως μὲν δοξασθοῦν ἀνερχόμενοι εἰς μεγάλα ἀξιώματα καὶ πλοῦτη, θα εξαφανισθοῦν, ὅπως διαλύεται καὶ εξαφανίζεται ὁ καπνός.
- Ψαλ. 36,21
Ψαλ. 36,21
δανεῖζεται ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτεῖρει καὶ δίδωσιν·
Θα πτωχύνῃ ὁ ἀμαρτωλὸς πλούσιος. Θα εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ δάνειον, ἀλλὰ ἡμπορέσῃ ὅμως λόγῳ τῆς πτωχείας του νὰ το ἀποδώσῃ. Ὁ δίκαιος ὅμως, πλούσιος μετὰ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, θα συμπαθῆ πάντοτε τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, καὶ θα δίδῃ πρὸς αὐτοὺς βοήθειαν.
- Ψαλ. 36,22
Ψαλ. 36,22
ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.
Διότι ὅσοι μετὰ τὰ λόγια καὶ μετὰ τὰ ἔργα τῶν δοξάζουν τὸν Κυριον, θα κληρονομήσουν τὴν γῆν μετὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς. Ἐκεῖνοι ὅμως, οἱ ὁποῖοι τὸν βλασφημοῦν, θα ἐξολοθρευθοῦν.
- Ψαλ. 36,23
Ψαλ. 36,23
παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
Ἀπὸ τὸν Κυριον σταθερῶς καὶ ἀσφαλῶς κατευθύνονται τὰ βήματα τῆς ζωῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ εὐτυχίαν, διότι τὸν τρόπον τῆς ζωῆς του ἐγκρίνει καὶ ἀποδέχεται πλήρως ὁ Κυριος.
- Ψαλ. 36,24
Ψαλ. 36,24
ὅταν πέσῃ, οὐ καταρῶραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀνιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
Καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος πέσῃ, δεν θα ραγίσῃ, δεν θα συντριβῆ, διότι ὁ Κυριος θα τὸν υποβαστάσῃ, θα τὸν συγκρατήσῃ ἀπὸ τὸ χέρι.
- Ψαλ. 36,25
Ψαλ. 36,25
νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·
Υπήρξα νέος καὶ τώρα ἐγήρασα. Καθ' ὅλον δε αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς μου δεν εἶδον δίκαιον ἀνθρώπον νὰ ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὸν Θεόν, οὔτε τοὺς ἀπογόνους τῶν νὰ ζητιανεύουν ψωμί.
- Ψαλ. 36,26
Ψαλ. 36,26
ὄλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.
Ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του συμπαθεῖ ὁ δίκαιος τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ τοὺς ἐλεεῖ. Καὶ ὅμως παρ' ὅλα δὲ διδῆ, οἱ ἀπόγονοί του δεν θα στερηθοῦν, ἀλλὰ θα ζοῦν μέσα εἰς τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ.
- Ψαλ. 36,27
Ψαλ. 36,27
ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθὸν καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Τραβῆξου μακριὰ ἀπὸ τὸ κακὸν καὶ πράττε πάντοτε τὸ καλόν. Τότε θα κατοικήσῃς μονίμως καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἱεράν γῆν τῶν πατέρων σου,
- Ψαλ. 36,28
Ψαλ. 36,28
ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.
Διότι ὁ Κυριος ἀγαπᾷ τὴν δικαίαν κρίσιν. Καὶ διὰ τοῦτο δεν θα ἐγκαταλείψῃ ποτέ τοὺς ἀφωσιωμένους εἰς αὐτόν, ἀλλὰ θα τοὺς προστατεύῃ. Καὶ ἔτσι αὐτοὶ κάτω ἀπὸ τὴν θείαν προστασίαν θα διαφυλάσσωνται πάντοτε ἀσφαλεῖς. Ἐξ ἀντιθέτου οἱ παράνομοι θα ἐξολοθρευθοῦν καὶ θα ἐκδιωχθοῦν ἀπὸ τὸν τόπον τῶν. Καὶ οἱ ἀπόγονοι ἀκόμη τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων θα ἐξολοθρευθοῦν.
- Ψαλ. 36,29
Ψαλ. 36,29
δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.
Οἱ δε δίκαιοι θα εἶναι οἱ παντοτεινοὶ κληρονόμοι τῆς γῆς τῆς Ἐπαγγελίας καὶ εἰς αὐτὴν θα ἐγκατασταθοῦν μονίμως εἰς αἰῶνας αἰῶνων.
- Ψαλ. 36,30
Ψαλ. 36,30
στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.
Ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δικαίου ἀνθρώπου θα ἐξέρχωνται αἱ σοφαὶ σκέψεις καὶ κρίσεις τῆς διανοίας του, καὶ ἡ γλῶσσα του θα λαλή πάντοτε τὸ δίκαιον καὶ τὸ ὀρθόν.
- Ψαλ. 36,31
Ψαλ. 36,31
ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶναι χαραγμένος μονίμως εἰς τὴν καρδίαν του. Διὰ τοῦτο δεν θα υποσκελισθῆ ἀπὸ κανένα ὀρατὸν ἢ ἀόρατον ἐχθρόν καὶ δεν θα σκοντάψῃ εἰς τὰ βήματα τῆς ζωῆς του.
- Ψαλ. 36,32
Ψαλ. 36,32
κατανοεῖ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν,
Ὁ ἀμαρτωλὸς παραμονεύει τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ ευκαιρίαν νὰ τὸν θανατώσῃ.
- Ψαλ. 36,33
Ψαλ. 36,33
ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.
Ὁ Κυριος ὅμως δεν θα ἐγκαταλείψῃ καὶ δεν θα ἀφήσῃ ἀβοήθητον τὸν δίκαιον εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Οὔτε

- θα τον αφήση να καταδικασθή, όταν θα κρίνεται εν αντιδικία με τον επιβουλευθέντα αυτόν αμαρτωλόν.
- Ψαλ. 36,34 **ὕπομεινον τὸν Κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει.**
- Ψαλ. 36,34 **Δείξε υπομονήν, περίμενε με ἐλπίδα τὴν ἐπέμβασιν καὶ προστασίαν τοῦ Κυρίου. Φύλαξε καὶ ζήσε σύμφωνα με τὰς ἐντολάς του. Καὶ αὐτός θα σε δοξάσῃ, θα σε ἀναδείξῃ μέγαν, ὥστε νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς. Θα ἴδῃς δε με τὰ ἴδια σου τὰ μάτια τοὺς αμαρτωλοὺς, ὅταν θα ἐξολοθρεύονται, ἀπὸ τὸν Κύριον.**
- Ψαλ. 36,35 **εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·**
- Ψαλ. 36,35 **Εἶδα τὸν ἀσεβῆ νὰ ἀκμάζῃ, νὰ υπερυψώνεται πανίσχυρος, νὰ ψηλῶνῃ ὡσάν τὰ αἰωνόβια κέδρα τοῦ Λιβάνου.**
- Ψαλ. 36,36 **καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.**
- Ψαλ. 36,36 **Μολὶς ὁμῶς ἐπέρασα πάλιν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ, αὐτὸς δὲν υπῆρχε πλέον. Εὐτύρισα πίσω, ἀνεζήτησα νὰ τὸν εὕρω, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσα νὰ εὕρω οὔτε τὸν τόπον, στὸν ὁποῖον προηγουμένως κατοικοῦσε.**
- Ψαλ. 36,37 **φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ·**
- Ψαλ. 36,37 **Προσπάθει συ νὰ εἶσαι ἀκακος. Βλέπε πάντοτε μπροστὰ σου τὸν εὐθὺν δρόμον τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ εἰρηνικὸς ἄνθρωπος θα ἀφήσῃ ὀπίσω τὸ μνήμην ἀγαθὴν καὶ εὐτυχισμένους ἀπογόνους.**
- Ψαλ. 36,38 **οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.**
- Ψαλ. 36,38 **Οἱ παράνομοι ὁμῶς θα ἐξολοθρευθοῦν ὅλοι μαζῆ. Θα διαλυθοῦν καὶ θα εξαφανισθοῦν τὰ υπολείμματα ἀπὸ τὰ πλοῦτη των, τὸ ὄνομά των καὶ οἱ ἀπόγονοὶ των.**
- Ψαλ. 36,39 **σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως,**
- Ψαλ. 36,39 **Βεβαία ὁμῶς καὶ ἀσφαλὴς θα ἔλθῃ ἀπὸ τὸν Κύριον ἡ σωτηρία τῶν δικαίων διότι αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς των στὸν καιρὸν τῶν θλίψεων καὶ τῶν δοκιμασιῶν των.**
- Ψαλ. 36,40 **καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς καὶ ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.**
- Ψαλ. 36,40 **Ὁ Κύριος θα βοηθήσῃ τοὺς δικαίους. Θα τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς θλίψεις καὶ τὰς συμφορὰς καὶ θα τοὺς γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν αμαρτωλῶν. Θα τοὺς σώσῃ, διότι αὐτοὶ εἰς ἐκεῖνον ἐστήριζαν τὰς ἐλπίδας των.**

ΨΑΛΜΟΣ 37 (Μαθ. 38)

- Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ· εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ σαββάτου.
- Ψαλ. 37,2 **Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.**
- Ψαλ. 37,2 **Κυριε, μὴ με ἐλέγξῃς καὶ μὴ, ἐπάνω εἰς τὴν δικαίαν ὀργὴν σου, με τιμωρήσῃς διὰ τὰς πράξεις μου. Μὴ χρησιμοποίησῃς τὴν παιδαγωγικὴν σου ράβδον ὀργισμένος ἐναντίον μου.**
- Ψαλ. 37,3 **ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου·**
- Ψαλ. 37,3 **Διότι τὰ βέλη τῶν πόνων καὶ τῶν τιμωριῶν ἔχουν ἐμμηχθῆ μέσα στὸ σῶμα μου καὶ βαρὺ ἔχεις ἀφήσει νὰ πέσῃ ἐπάνω μου τὸ παντοδύναμο χεῖρι σου.**
- Ψαλ. 37,4 **οὐκ ἔστιν ἴσους ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.**
- Ψαλ. 37,4 **Δὲν ὑπάρχει κανένα μέλος τοῦ σώματός μου υγιές, ἐξ αἰτίας τῆς δικαίας ὀργῆς σου ἐναντίον μου. Δὲν ὑπάρχει γαλήνη καὶ ἀνάπαυσις εἰς τὰ κόκκαλά μου ἐξ αἰτίας τῶν δύο μεγάλων ἁμαρτιῶν μου.**
- Ψαλ. 37,5 **ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.**
- Ψαλ. 37,5 **Διότι αἱ ἁμαρτίαι μου αὐταὶ εἶναι τόσοσὺν μεγάλα, ὥστε ὡσάν πελώρια κύματα ἐπλημμύρισαν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου καὶ ὡς βαρὺ φορτίον καταθλίβουν καὶ καταπιέζουν τὴν ψυχὴν μου.**
- Ψαλ. 37,6 **προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·**
- Ψαλ. 37,6 **Τὰ ἐξ αἰτίας τῆς ἀφροσύνης μου τραύματα τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐβρώμισαν καὶ ἐσάπησαν.**
- Ψαλ. 37,7 **ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.**
- Ψαλ. 37,7 **Ἐχῶ ταλαιπωρηθῆ καὶ καταβληθῆ. Ἐλύγισαν τὰ γόνατά μου, ἐκυρτώθην τελείως. Ὅλην τὴν ἡμέραν σύρω μετὰ δυσκολίας τὰ βήματά μου, σκυθρωπὸς καὶ λυπημένος.**
- Ψαλ. 37,8 **ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσους ἐν τῇ σαρκί μου·**
- Ψαλ. 37,8 **Διότι οἱ νεφροὶ μου, τὸ κέντρον αὐτῶν τῶν ἐπιθυμιῶν, ἐγέμισαν ἀπὸ ἐλκῆ καὶ πόνους, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν ἀηδίαν καὶ περιφρόνησιν. Δὲν ὑπάρχει μέρος υγιές εἰς τὴν σάρκα μου.**
- Ψαλ. 37,9 **ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.**
- Ψαλ. 37,9 **Ἐκακοπάθησα καὶ ἐταλαιπωρήθην καὶ ἐξητελείσθην πάρα πολὺ. Βαθεῖς καὶ συνεχεῖς ἀναστεναγμοὶ βγαίνουν ἀπὸ τὴν ὀδυνωμένην καρδίαν μου, ὡσάν βρυχηθμοὶ λέοντος πληγωμένου.**
- Ψαλ. 37,10 **Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμὸς μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.**
- Ψαλ. 37,10 **Κυριε, ὀλοφάνερη ἐμπρὸς σου εἶναι ἡ ἐπιθυμία μου, ἡ ἐπιθυμία τῆς σωτηρίας. Ὁ δε κατάπικρος στεναγμὸς τῆς**

καρδίας μου δεν είναι άγνωστος και κρυμμένος από σέ.

Ψαλ. 37,11 ή καρδιά μου έταράχθη, έγκατέλιπέ με ή ίσχύς μου, και τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, και αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἑμοῦ.

Ψαλ. 37,11 Η καρδιά μου είναι ταραγμένη. Παλλει με ορμήν. Η ψυχική και η σωματική δύναμής μου με εγκατέλιπε και το φως των οφθαλμών μου και αυτό σβήνει πλέον· το έχασα, δεν το έχω πλέον.

Ψαλ. 37,12 οἱ φίλοι μου και οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν και ἔστησαν, και οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

Ψαλ. 37,12 Οι φίλοι μου και ὅλοι οι γνωστοί μου με επλησίασαν, αλλά εσταμάτησαν εις απόστασιν, και οι πλησιέστεροι ἀπὸ τους συγγενείς μου εστάθησαν πολὺ μακράν. Κανείς δεν προθυμοποιείται να με βοηθήση.

Ψαλ. 37,13 και ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, και οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότηας, και δολιότηας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ψαλ. 37,13 Μέσα στον πόνον μου και την εγκατάλειψίν μου αυτήν οι εχθροί μου φέρονται ἀπέναντί μου με βιαιότητα και σκληρότητα. Εκείνοι οι οποίοι επιζητοῦν τον θάνατόν μου, εκείνοι που θέλουν και ευφραίνονται εις την δυστυχίαν μου, ἐλάλησαν λόγους συκοφαντικούς και ολεθρίους ἐναντίον μου. Χαιρεκακοῦν δια την κατάστασίν μου. Συγχρόνως δε καταστρώνουν δόλια σχέδια και στήνουν παγίδας ολέθρου ὅλην την ἡμέραν, δια να με εξοντώσουν.

Ψαλ. 37,14 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον και ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·

Ψαλ. 37,14 Αλλά ἐγὼ, ὡς εἴην κωφός, δεν ἤκουα ὅσα εκείνοι ἔλεγον ἐναντίον μου. Ὡς εἴην βωβός και ἄλαλος, ὡσάν να μη ἠμπορούσα να ανοίξω το στόμα μου, δεν ἀπαντούσα καθόλου εις αὐτούς.

Ψαλ. 37,15 και ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων και οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ψαλ. 37,15 Και ἐγίνα ἔτσι σαν ἄνθρωπος, που δεν ἀκούει καθόλου και που δεν ἔχει στο στόμα του δικαίας ἀντιρρήσεις και λόγους αποστομωτικούς ἐναντίον εκείνων, που τον κατηγοροῦν.

Ψαλ. 37,16 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 37,16 Δεν ἀπαντῶ στους εχθρούς μου, διότι ἐγὼ εις σε ἔχω στηρίζει τας ἐλπίδας μου, Κυριε. Εχω πεποιθήσιν ὅτι θα ἀκουσης ευμενῶς την προσευχήν μου και θα σπεύσης εις την βοήθειάν μου.

Ψαλ. 37,17 ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· και ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἑμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ψαλ. 37,17 Δια τούτο και εἶπα ἀπὸ μέσα μου· Βοήθησέ μέ, Κυριε, και μη επιτρέψης να δοκιμάσουν μοχθηράν χαράν εις βάρος μου οι εχθροί μου, οὔτε να κομπορημονοῦν, εἴν με βλέπουν να τρικλίζω κάτω ἀπὸ το βάρος της θλίψεως.

Ψαλ. 37,18 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, και ἡ ἀληθῶν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ψαλ. 37,18 Διότι ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος να υποστῶ τας δικαίας τιμωρίας σου δια την ἀμαρτίαν μου. Ο δε φοβερός πόνος δια την πτώσιν μου εἶναι πάντοτε ἐνώπιόν μου, δεν παύει να διατρυπά την καρδίαν μου.

Ψαλ. 37,19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελάω και μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Ψαλ. 37,19 Συντετριμμένος ἀπὸ το βάρος της ενοχής μου θα εξομολογηθῶ ἐνώπιον ὅλων την ἀμαρτίαν μου και θα καταβάλω κάθε προσπάθειαν να ἀπαλλαγῶ ἀπὸ αὐτήν, και οὐδέποτε πλέον να την ἐπαναλάβω.

Ψαλ. 37,20 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι και κεκραταίωονται ὑπὲρ ἑμέ, και ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

Ψαλ. 37,20 Οι εχθροί μου ὁμως ζουν, εἶναι υγιείς, κινούνται δραστηριῶς, εἶναι ισχυρότεροί μου. Και αὐτοί οι οποίοι με μισοῦν ἀδίκως, ἔχουν πληθυνθή.

Ψαλ. 37,21 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Ψαλ. 37,21 Αὐτοί, οι οποίοι ἀνταποδίδουν εις ἐμέ κακόν ἀντὶ του καλοῦ, που τους ἔκαμα, με συκοφαντοῦν, διότι ἐγὼ θέλω πάντοτε το ἀγαθόν, το σύμφωνον με το θέλημά σου.

Ψαλ. 37,22 μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἑμοῦ·

Ψαλ. 37,22 Μη με εγκαταλίπης, Κυριε και Θεέ μου, μη ἀπομακρύνεσαι ἀπὸ ἐμέ.

Ψαλ. 37,23 πρόσχες εις τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλ. 37,23 Σπεύσε, Κυριε, εις την βοήθειάν μου, συ που εἶσαι ἡ μοναδική μου σωτηρία.

ΨΑΛΜΟΣ 38 (Μασ. 39)

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιούν· ὥδῃ τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 38,2 Εἶπα· φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν γλώσση μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

Ψαλ. 38,2 Εἶπα και ἀπεφάσισα· να προσέχω ὅλην την συμπεριφορὰν και διαγωγὴν μου, ὡστε να μη ἀμαρτάνω με την γλώσσαν μου, παραπονούμενος δια το πλῆθος των δοκιμασιῶν μου και επικρίνων τας μυστηριώδεις, αλλά τόσον ἀγαθὰς, βουλὰς του Κυρίου. Απεφάσισα να θέσω φραγμόν εις τα χεῖλη μου και να μη ἐκφράσω κανένα παράπονον, καμμίαν κατάκρισιν, ὅταν ο ἀμαρτωλὸς σταθῆ ἀπειλητικὸς ἐνώπιόν μου.

- Ψαλ. 38,3
Ψαλ. 38,3
έκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.
Θεληματικῶς ἐγίνα κωφός και ἀλαλος ἐνώπιον του πονηροῦ ἀνθρώπου. Επήρησα ταπεινωμένος ἀπόλυτον σιωπὴν, ἀκόμη και περί διαθέσεων και λόγων και πράξεών μου ἀγαθῶν. Η κατάθλιψις και ο πόνος ὁμως της ψυχῆς μου ἐτσι ανεζωογονήθη και ηυξήθη.
- Ψαλ. 38,4
Ψαλ. 38,4
ἐθερμάνθη ἡ καρδιά μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου·
Φωτιά ἀναψε μέσα εις την καρδιά μου. Ερευνῶν το πρόβλημα της ευτυχίας των ἀσεβῶν και της φαινομενικῆς εγκαταλείψεως των δικαίων ησθάνθη να καίη πυρκαϊά μέσα μου. Τοτε πλέον ωμίλησεν η γλώσσα μου και εἶπα προς τον Κυριον·
- Ψαλ. 38,5
Ψαλ. 38,5
γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.
Σε παρακαλῶ, Κυριε, κατὰστησε εις ἐμέ γνωστὸν, πότε θα ἐλθῃ το τέρμα της ζωῆς μου και ποίος εἶναι ο ἀριθμὸς των ἡμερῶν μου, δια να ἐνοήσω κατὰ το διάστημα αὐτὸ και να ἀναπληρώσω το υστέρημά μου.
- Ψαλ. 38,6
Ψαλ. 38,6
ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθέν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. (διάψαλμα).
Μετρημέναι και πολὺ ολίγα εἶναι αι ἡμέραι μου και η ζωη μου, ὡς ἓνα τίποτε εἶναι ἐμπρός εις την αἰωνιότητά σου. Τα πάντα εις την ζωὴν του ἀνθρώπου εἶναι μάταια. Και αὐτὸς ο ἄνθρωπος εἶναι ματαιότης.
- Ψαλ. 38,7
Ψαλ. 38,7
μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίτι συνάξει αὐτὰ.
Πράγματι σαν μια σκιώδης εἰκὼν, που ἐντός ολίγου σβήνει, πορεύεται ο ἄνθρωπος δια μέσου του ορατοῦ αὐτοῦ κόσμου. Δεν θέλει ὁμως να παραδεχθῆ αὐτὴν την ἀλήθειαν, δια τούτο ταράσσεται και κοπιᾶζει και μοχθεῖ. Θησαυρίζει και δεν γνωρίζει εις ποῖον θα ἀφήσῃ τους θησαυροὺς του, ὅταν θα ἀποθάνῃ.
- Ψαλ. 38,8
Ψαλ. 38,8
καὶ νῦν τίς ἢ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοὶ ἐστίν.
Και τώρα, λοιπὸν, ἀφοῦ τόσον βραχύς εἶναι ο βίος και μάταια αι προσπάθειαι των ἀνθρώπων, τι περιμένω ἐδῶ ἐγώ; Ποιὰ εἶναι και ποῖα πρέπει να εἶναι η ἐλπίς μου; Ἐλπίς μου δεν εἶναι ο Κυριος; Βεβαίως. Εἰς σέ, Κυριε, ἐναποθέτω με ἐμπιστοσύνην ὅλην μου την ὑπαρξιν.
- Ψαλ. 38,9
Ψαλ. 38,9
ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
Συγχώρησε ὅλας τας ἀμαρτίας μου, διότι ἐξ αιτίας αὐτῶν ἐπέτρεψες, να γίνω περίγελως των ἀσεβῶν ἀνθρώπων.
- Ψαλ. 38,10
Ψαλ. 38,10
ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας.
Εγίνα κωφός και ἀμιλητος, δεν ἤνοιξα το στόμα μου, δια να παραπονεθῶ, διότι συ ἐπέτρεψες να ἔλθουν εις βάρος μου αι δοκιμασίαι και αι θλίψεις αὐταί.
- Ψαλ. 38,11
Ψαλ. 38,11
ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μαστιγὰς σου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλιπον.
Ἀπομάκρυνε ἀπὸ ἐμέ τας δικαίας μαστιγώσεις σου, παύσε πλέον να με τιμωρῆς, διότι εἶναι πολὺ ἰσχυρά τα παιδαγωγικά κτυπήματα, που καταφέρει το παντοδύναμόν σου χέρι, ὡστε κινδυνεύω να σβήσω.
- Ψαλ. 38,12
Ψαλ. 38,12
ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. (διάψαλμα).
Με τιμωρίας παιδαγωγεῖς τον ἄνθρωπον ἐξ αιτίας των ἀμαρτιῶν του. Ὡσάν ἰστὸν ἀράχνης εὐθραυστον κάνεις την ζωὴν του. Χωρὶς την βοήθειάν σου, κάθε ἄνθρωπος ματαιῶς ταράσσεται και κοπιᾶζει και θησαυρίζει.
- Ψαλ. 38,13
Ψαλ. 38,13
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώπιον τῶν δακρῦν μου· μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἶμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.
Ἀκουσε, λοιπὸν, Κυριε, την προσευχὴν μου. Δέξαι την δέησίμ μου, ἴδε τα δάκρυά μου, ἀκουσε τους λυγμοὺς των θρήνων μου. Μη κωφεύσῃς, διότι προσωρινός και ξένος εἶμαι εις την γην αὐτὴν, ὅπως και οι πρόγονοί μου.
- Ψαλ. 38,14
Ψαλ. 38,14
ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.
Ἀφησέ με, ἔστω και ἐπ' ολίγον· πάψε να με τιμωρῆς, δια να ἀνακουφισθῶ και να εὕρω κάποιαν ἀναψυχὴν, πρὶν η φύγω ἀπὸ την ζωὴν αὐτὴν, ὁπότε και δεν θα ὑπάρχω πλέον ἐπὶ της γης.

ΨΑΛΜΟΣ 39 (Μασ. 40)

- Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.
- Ψαλ. 39,2
Ψαλ. 39,2
Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου
Με πολλὴν ὑπομονὴν και ἐλπίδα κατὰ το διάστημα της θλίψεώς μου ἐπερίμενα την βοήθειαν παρὰ του Κυρίου. Και ο Κυριος με ἐπρόσεξεν, ἐδέχθη ευμενῶς την δέησίμ μου.
- Ψαλ. 39,3
Ψαλ. 39,3
καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου τάλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου
Με ἀνέσυρεν ἀπὸ τον λάκκον, ὅπου ἐταλαιπωροῦμην, ἐβγάλε τα πόδια μου ἀπὸ το τέλμα, στο ὁποῖον εἶχα βυθισθῆκαὶ κολλήσει, και τα ἐτοποθέτησεν στον στερεὸν βράχον. Καθωδήγησεν ἔπειτα την πορείαν της ζωῆς μου

στον ορθόν και ασφαλή δρόμον της προόδου.

Ψαλ. 39,4 καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ῥῆσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὄφονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ Κύριον.

Ψαλ. 39,4 Ἐθεσεν στο στόμα μου νέον ἄσμα, ὕμνον δοξολογίας και ευχαριστίας προς αυτόν δια τας πολλές, παλαιάς και νέας, ευεργεσίας του. Πολλοὶ ἄνθρωποι θα ἰδοῦν τα θαυμαστά ἔργα του, θα ευλαβηθούν τον Κυριον και θα στηρίξουν εις αυτόν τας ἐλπίδας των.

Ψαλ. 39,5 μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἔστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

Ψαλ. 39,5 Τρισευτυχισμένος και ευλογημένος είναι ο ἄνθρωπος, ο οποίος ἔχει την ἐλπίδα του στον Θεόν και δεν ἐρριξε τα μάτια του στον μάταιον πλούτον, εις την δόξαν, εις τας μανίας και ἐξάλλους ψευδοπροφητείας μάγων και μάντεων.

Ψαλ. 39,6 πολλὰ ἐποίησας σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεται σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

Ψαλ. 39,6 Συ, Κυριε και Θεέ μου, πολλά θαυμαστά ἔργα ἔκαμες και κανείς από τους ανθρώπους η τους ψευδεῖς θεούς δεν ημπορεῖ να συγκριθῆ προς σέ, ως προς τας πανσόφους και παναγάθους σκέψεις και βουλάς σου. Ἀνήγγειλα και διελάλησα αὐτάς. Ὑπερβαίνουν ὁμως κάθε αριθμόν και υπολογισμόν.

Ψαλ. 39,7 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας.

Ψαλ. 39,7 Γεμάτος ευγνωμοσύνην ηθέλησα να σου προσφέρω θυσίαν, ἀλλά συ οὔτε αιματηράν οὔτε αναίμακτον θυσίαν η άλλας προσφοράς ηθέλησες. Μου ἔδωσες τέλειον σῶμα, προικισμένον με λογικὴν και ἀθάνατον ψυχὴν, δια να σου το προσφέρω εὐάρεστον θυσίαν. Αὐτὸ ἐζήτησες και ὄχι θυσίας ζῶων καιομένας ἐξ ολοκλήρου στο θυσιαστήριον, οὔτε ἐξίλαστήριους περὶ ἁμαρτίας θυσίας.

Ψαλ. 39,8 τότε εἶπον· ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ·

Ψαλ. 39,8 Ὅταν ἐγνώρισα το θέλημά σου και τι ζητεῖς ἀπὸ ἐμέ, τότε εἶπα· ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι να τεθῶ ὑπὸ τας διαταγὰς σου. Ἐν περιλήψει εις τα βιβλίον του Νομου εἶναι γραμμένον δι' ἐμέ, πως θα ευαρεστήσω εις σέ.

Ψαλ. 39,9 τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἐβουλήθη καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Ψαλ. 39,9 Πρέπει, δηλαδὴ, να εκτελώ το θέλημά σου, ω Θεέ μου. Ἐπόθησα και ηθέλησα τον Νομον σου με ὅλην την καρδίαν μου, με ὅλα μου τα σπλάγχνα, Κυριε.

Ψαλ. 39,10 εὐήγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη· ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω· Κύριε, σὺ ἔγνωσ.

Ψαλ. 39,10 Ἐκήρυξα πρὰς ὅλους, εις μεγάλας συγκεντρώσεις λαών, την δικαιοσύνην σου. Ἰδοὺ, οὔτε ημπόδισα οὔτε θα σφαλίσω ποτὲ τα χεῖλη μου, να διακηρύττουν αὐτά. Κυριε, συ γνωρίζοῦτο.

Ψαλ. 39,11 τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα, οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Ψαλ. 39,11 Ποτὲ δεν ἔκρυψα μέσα εις την καρδίαν μου και δεν παρεσιώπησα την δικαιοσύνην σου. Ἀλλά την ἀλήθειαν των λόγων σου και την αξιοπιστίαν των υποσχέσεών σου και την σωτηρίαν, που μου ἐχάρισες, την ἀνήγγειλα. Δεν ἀπέκρυψα το ἔλεός σου και την ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναξιν πολλοῦ λαοῦ.

Ψαλ. 39,12 σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Ψαλ. 39,12 Συ λοιπόν, Κυριε, μη απομακρύνῃς ἀπὸ ἐμέ το ἔλεός σου και την ευσπλαγχνίαν σου. Το ἔλεός σου και η ἀλήθειά σου ας με συγκατοῦν και ας με ενισχύουν πάντοτε.

Ψαλ. 39,13 ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθη τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἀπὸ τῶν κακῶν μου· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

Ψαλ. 39,13 Διότι με ἐκύκλωσαν πολλαὶ συμφοραὶ, ἀναρίθμητοι. Ἐπῆσαν ἐπάνω μου αἱ τιμωρίαι δια τας ἀνομίας μου και κινδυνεύω να χάσω το φως των οφθαλμών μου. Αἱ ἁμαρτίαι μου ἐπληθύνθησαν περισσότερο ἀπὸ τας τρίχας της κεφαλῆς μου και ο ἱερός ενθουσιασμός και το σθένος της καρδίας μου με ἔχουν ἐγκαταλείψει.

Ψαλ. 39,14 εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ρύσασθαι με· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι πρόσχες.

Ψαλ. 39,14 Ευδόκησε λοιπόν, Κυριε, να με λυτρώσης ἀπὸ την κατάστασιν αὐτήν. Κυριε, σπεύσε εις την βοήθειάν μου.

Ψαλ. 39,15 καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξῆραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά·

Ψαλ. 39,15 Ἀς καταισχυνθούν και ας εντροπιασθούν ὅλοι μαζί αὐτοί, που ζητοῦν να αφαιρέσουν την ζωὴν μου. Ἀς στρέψουν πανικόβλητοι τα νῶτα των και ας τραποῦν κατεντροπιασμένοι εις φυγὴν, ὅσοι θέλουν την συμφορὰν μου και την καταστροφὴν μου.

Ψαλ. 39,16 κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι· εὗγε, εὗγε.

Ψαλ. 39,16 Ἀς πάρουν ἀμέσως ως μισθόν της κακότητός των την εντροπήν, αὐτοὶ οἱ οἱ οποίοι ἐπιχαίρουν δια τας συμφορὰς μου και λέγουν εὗγε, εὗγε.

- Ψαλ. 39,17 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
- Ψαλ. 39,17 Ἀς πλημμυρίσουν δε ἀπὸ ἀγαλλιασιν καὶ χαρὰν κοντὰ σου ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σε ποθοῦν καὶ σε επικαλοῦνται. Αυτοί, οἱ ὁποῖοι σε ἀγαποῦν καὶ ἀπὸ σε περιμένουν καὶ παίρνουν τὴν σωτηρίαν των, ἀς λέγουν πάντοτε δοξασμένοι ἀς εἶναι ὁ Κύριος.
- Ψαλ. 39,18 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, Κύριος φροντιεῖ μου. βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σύ· ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.
- Ψαλ. 39,18 Ἐγὼ δε εἶμαι πτωχός καὶ ἄθλιος. Ἐλπίζω ὁμως καὶ πιστεύω ἀκλόνητα ὅτι ὁ Κύριος θα φροντίσῃ δι' ἐμέ. Συ, Κυριε, εἶσαι βοηθός καὶ ὑπερασπιστής μου. Μὴ ἀργοπορήσῃς νὰ με βοηθήσῃς εἰς τὴν περιστάσιν μου αὐτήν.

ΨΑΛΜΟΣ 40 (Μασ. 41)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 40,2 Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχῶν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος,
- Ψαλ. 40,2 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, που κατανοεῖ τὴν θέσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τοῦ πένητος, τὸν συμπαθεῖ καὶ ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὸν. Αὐτὸν εἰς ἡμέραν δύσκολον θα τὸν βοηθήσῃ ὁ Κύριος δι' αὐτὴν τὴν καλωσύνην του.
- Ψαλ. 40,3 Κύριος διαφυλάξει αὐτὸν καὶ ζήσῃ αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῆ καὶ μὴ παραδῶ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.
- Ψαλ. 40,3 Ὁ Κύριος θα τὸν διαφύλαξῃ ἀπὸ κάθε κίνδυνον. Θα τοῦ χαρίσῃ μακρότητα ζωῆς καὶ ἀσφάλειαν. Θα τὸν καταστήσῃ εὐτυχισμένον καὶ χαρούμενον στὸν κόσμον αὐτὸν καὶ δὲν θα τὸν παραδῶσῃ ποτὲ εἰς τὰ χεῖρα των ἐχθρῶν του.
- Ψαλ. 40,4 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ· ὄλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρώστιά αὐτοῦ.
- Ψαλ. 40,4 Ὁ Κύριος θα τὸν βοηθήσῃ νὰ ἐγερθῇ υγιῆς ἀπὸ τὴν κλίνην του. Ναι, Κυριε, θα μεταβάλλῃς τὸ στρώμα του, ὅπου κατὰκειται ἀσθενῆς καὶ πονῶν, εἰς κλίνην ἀνέσεως, ὅπου υγιῆς θα ἀναπαύεται.
- Ψαλ. 40,5 ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.
- Ψαλ. 40,5 Ἐγὼ, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας μου, προσουχῆθην καὶ εἶπα πρὸς τὸν Θεόν· Κυριε, ἐλέησόν με. Θεράπευσε τὴν ζωὴν μου ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν της, διότι εἰς σε ἠμάρτησα καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἀμαρτίας μου ἠσθένησα.
- Ψαλ. 40,6 οἱ ἐχθροὶ μου εἶπαν κακά μοι· πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;
- Ψαλ. 40,6 Οἱ ἐχθροὶ μου εἶπαν λόγια κακεντρεχῆ καὶ πονηρὰ ἐναντίον μου· Ποτε θα ἀποθάνῃ καὶ θα σβῆσῃ αὐτός καὶ τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὴν γῆν;
- Ψαλ. 40,7 καὶ εἰσπορευέτο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει· ἡ καρδιά αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορευέτο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.
- Ψαλ. 40,7 Καὶ ἐὰν κανεῖς ἀπὸ τους κακεντρεχεῖς αὐτοὺς ἀνθρώπους εἰσῆρχετο στὸν οἶκόν μου, τάχα πρὸς ἐπίσκεψίν μου, ἔλεγε πρὸς ἐμέ λόγια δόλια καὶ ὑποκριτικά. Συγχρόνως δε ἡ καρδιά του συνήθροζε καὶ ἐσχεδίαζε συκοφαντίας καὶ διαβολάς, αἱ ὁποῖα τελικῶς θα ἐξεσπούσαν εἰς βάρος του. Ἐβγαίνεν ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιόν μου καὶ συζητοῦσε κακά ἐναντίον μου.
- Ψαλ. 40,8 κατ' ἐμοῦ ἐπιθυροῖζον πάντες οἱ ἐχθροὶ μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι·
- Ψαλ. 40,8 Ἐπιθυροῖζαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ μου ἐναντίον μου. Διελογίζοντο πάντοτε κακά εἰς βάρος μου.
- Ψαλ. 40,9 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;
- Ψαλ. 40,9 Λογους ψευδεῖς καὶ ἀντιθέτους πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ἔθεταν εἰς κυκλοφορίαν ἐναντίον μου καὶ ἔλεγαν· Μηπως καὶ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ σηκωθῇ πλέον υγιῆς, αὐτός ὁ ἀσθενῆς, που κατὰκειται καὶ κοιμάται εἰς τὴν κλίνην του;
- Ψαλ. 40,10 καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερισμόν.
- Ψαλ. 40,10 Ὁχι δε μόνον οἱ ἐχθροὶ μου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπιστήθιος φίλος μου, στὸν ὁποῖον εἶχα στηρίξει τὰς ἐλπίδας μου, αὐτός ὁ ὁποῖος ἐτρώγε εἰς τὴν τράπεζάν μου τὸ φάγητόν μου, κατέφερε ἐναντίον μου μεγάλον λάκτισμα.
- Ψαλ. 40,11 σύ δέ, Κύριε, ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
- Ψαλ. 40,11 Συ λοιπόν, Κυριε, ἐλέησέ με, σπλαγχνίσου με, σῆκώσέ με ἀπὸ τὴν κλίνην τῆς ἀσθενείας μου, καὶ ἐγὼ θα ἀνταποδώσω τὰ πρέποντα εἰς ἐκείνους, που με ἀδικοῦν.
- Ψαλ. 40,12 ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.
- Ψαλ. 40,12 Με αὐτὸ τὸ θαυμαστόν ἐργον τοῦ ἐλέους σου θα ἐχῶ πεισθῆ, ὅτι ἀπολαμβάνω τὴν εὐνοίαν σου. Χάρις εἰς αὐτὸ δὲν θα καταστραφῶ καὶ δὲν θα χαρῆ εἰς βάρος μου ὁ ἐχθρός μου.
- Ψαλ. 40,13 ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ψαλ. 40,13 Συ, δια τὴν ἀθωότητά μου αὐτήν, με ἐστήριξες στὸ παρελθόν καὶ θα με υποστήριξῃς καὶ τώρα. Τὴν βοήθειάν σου

αυτήν εις εμέ θα την καταστήσης μόνιμον και εις όλας τας επερχομένας γενεάς.

Ψαλ. 40,14

εύλογητός Κύριος ό Θεός Ισραήλ από τοῦ αἰῶνος και εἰς τόν αἰῶνα. γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. 40,14

Ας είναι δοξασμένος ο Κυριος, ο Θεός του ισραηλιτικού λαού, στους αιῶνας των αιῶνων. Αμήν, αμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 41 (Μασ. 42)

Εἰς τὸ τέλος· εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ψαλ. 41,2

Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός.

Ψαλ. 41,2

Ὅπως ἡ διψασμένη ἔλαφος ποθεῖ πολὺ και τρέχει εἰς τὰς πηγὰς τῶν καθαρῶν ὑδάτων, ἔτσι και ἡ ψυχὴ μου ποθεῖ σέ, ὦ Θεέ μου.

Ψαλ. 41,3

ἔδιψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα· πότε ἤξω και ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

Ψαλ. 41,3

Μεγάλην δῖψαν ἠσθάνθη και αισθάνεται ἡ ψυχὴ μου δια σε τον αιωνίως ζῶντα, τον πραγματικόν Θεόν. Ποτε λοιπόν θα αξιωθῶ της χαράς να ἔλθω και να ἴδω τον ναόν, τον ιερὸν τόπον της παρουσίας σου, του Θεοῦ μου;

Ψαλ. 41,4

ἔγενθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας και νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἔστιν ὁ Θεός σου;

Ψαλ. 41,4

Ἐπέρασα περιπετείας και θλίψεις. Τα δάκρυά μου ἔγιναν δι' ἐμέ φαγητόν μου ἡμέραν και νύκτα, διότι οἱ εχθροὶ ἔλεγον ἐναντίον μου κάθε ἡμέραν· Που εἶναι ὁ Θεός σου;

Ψαλ. 41,5

ταῦτα ἐμνήσθην και ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως και ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

Ψαλ. 41,5

Αὐτὸν ἐνεθυμήθην και ἡ ψυχὴ μου ἐξεχύθη εἰς θερμὴν προσευχὴν. Πιστεύω ὅτι θα αξιωθῶ της μεγάλης τιμῆς και χαράς να περάσω και πάλιν ἀπὸ τον ιερὸν χώρον της θαυμαστῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου σου, ἀπὸ τον ιερὸν ναόν του Θεοῦ μου, με φωνὴν ἀγαλλιάσεως και δοξολογίας, με εορταστικὸς ψαλμοὺς και ὕμνους.

Ψαλ. 41,6

ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, και ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου και ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 41,6

Διατί λοιπόν, ὦ ψυχὴ μου, εἶσαι περίλυπος; Διατί ἀναταράσσεσαι ἐξ ολοκλήρου ἀπὸ αὐτὰ, που ἀκούεις; Ἐχε την ἐλπίδα σου στον Θεόν, διότι θα ἔλθῃ πάλιν ἡ ἡμέρα, κατὰ την ὁποῖαν θα τον δοξολογήσω ὡς σωτήρα μου και Θεόν μου. Ἡ ψυχὴ μου εταράχθη και πάλιν ἐντὸς μου.

Ψαλ. 41,7

πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου και Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Ψαλ. 41,7

Δια τούτο ἀπὸ την περιοχὴν αὐτὴν, που εὐρίσκομαι, κοντὰ στον Ἰορδάνην, ἀπὸ τὰς κορυφὰς του ὄρους Ἑρμών, ἀπὸ τον μικρὸν λόφον, ἐνθυμούμαι και πάλιν σε και ζητῶ παρηγορίαν ἀπὸ την ἀνάμνησίν σου.

Ψαλ. 41,8

ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου, πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου και τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Ψαλ. 41,8

Ὅπως ἐδὴ τὰ ὕδατα του Ἰορδάνου σαν κύματα ἐρχονται και σαν να ἐπικαλεῖται το ἓνα το ἄλλο, ὅπως ἀκούεται ἡ βοή των καταρρακτῶν, που ξεχύνονται ἀπὸ το ὄρος Ἑρμών, ἔτσι ἐπήλθαν και ἐπέρχονται ἐναντίον μου ἀλλεπάλληλα ὅλα τὰ ἀγριεμένα κύματα της δικαίας σου οργῆς, αἱ συμφοραὶ μου.

Ψαλ. 41,9

ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, και νυκτὸς ὠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί, προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

Ψαλ. 41,9

Ἀλλὰ ὁ Κυριος θα με βοηθήσῃ, θα ἀποστελῇ εἰς ἐμέ το ἔλεός του, θα με ἐπισκεφθῇ κάποιον ἡμέραν και κατὰ την επακολουθοῦσαν νύκτα θα ἀναπέμψω εὐχαριστηριον ὠδὴν, προσευχὴν, πρὸς τον Θεόν και Κυριον της ζωῆς μου.

Ψαλ. 41,10

ἔρῳ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; και ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ψαλ. 41,10

Θα εἶπω τότε, ὅπως λέγω και τώρα, στον Κυριον· Σὺ εἶσαι ὁ προστάτης μου, διατί ἕως τώρα με ἐλησμόνησες; Διατί να διέρχωμαι τὰς ἡμέρας μου κατηφῆς και πενθῶν και ὁ εχθρός μου να με καταθλίβῃ;

Ψαλ. 41,11

ἐν τῷ καταθλαῖσθαι τὰ ὀστέ μου ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροὶ μου, ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεός σου;

Ψαλ. 41,11

Ἐνῶ ἀπὸ την πολλὴν ταλαιπωρίαν και οδύνην συντρίβονται τὰ ὀστά μου, οἱ εχθροὶ μου με υβρίζουν, με ἐμπαίζουν και μου λέγουν κάθε ἡμέραν· Που εἶναι λοιπόν ὁ Θεός σου, δια να σε σώσῃ;

Ψαλ. 41,12

ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; και ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου και ὁ Θεός μου.

Ψαλ. 41,12

Διατί, λοιπόν, εἶσαι τόσο λυπημένη, ὦ ψυχὴ μου; Διατί με συγκλονίζεις; Ἐχε την ἐλπίδα σου στον Θεόν, διότι θα ἔλθῃ και πάλιν ἡμέρα, που θα δοξολογήσω τον Κυριον, τον σωτήρα μου και Θεόν μου, στον ιερὸν ναόν του.

ΨΑΛΜΟΣ 42 (Μαθ. 43)

Ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

- Ψαλ. 42,1 Κρῖνόν με, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαι με.
- Ψαλ. 42,1 Κυριε και Θεέ μου, συ ο δίκαιος κριτής, κάμε την δικαίαν υπέρ εμού κρίσιν σου, δίκασε την υπόθεσίν μου εναντίον ενός ἔθνους ανοσίου και ξένου προς σέ. Γλύτωσέ με και σώσε με ἀπὸ κάθε ἀδίκου και δόλιου ἀνθρώπου.
- Ψαλ. 42,2 ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κραταίωμά μου· ἰνατί ἀπώσω με; καὶ ἰνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐχθρῷ μου;
- Ψαλ. 42,2 Διότι συ, ω Θεέ μου, εἶσαι η κραταιά προστασία μου και δύναμις. Διατί φαίνεται, σαν να με ἀπώθησες ἀπὸ κοντά σου; Διατί με εγκατέλειπες, ὥστε ἐγὼ να διέρχομαι τας ημέρας μου σκυθρωπός και θλιμμένος, καθ' ὃν χρόνον με καταβαρύνει και με καταπατεῖ ο εχθρός μου;
- Ψαλ. 42,3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
- Ψαλ. 42,3 Στείλε το λυτρωτικόν και χαρμόσυνον ἰδικόν σου φως. Δεῖξε γρήγορα την ἀλήθειάν σου, τήρησε τας υποσχέσεις σου περὶ της σωτηρίας μου. Το ἰδικόν σου φως και η ἀλήθειά σου με ὠδήγησαν ἀσφαλῶς και θα με φέρουν στο ἅγιον ὄρος, εἰς τα σκηνώματα τα ἰδικά σου.
- Ψαλ. 42,4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἔξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου.
- Ψαλ. 42,4 Θα εἰσέλθω στο θυσιαστήριον του Θεοῦ μου, θα παρουσιασθῶ προς τον Θεόν μου, ο οποίος ευφραίνει και ανακαινίζει την νεότητά μου. Θα σε δοξολογήσω με ὕμνους κιθάρας, ω Κυριέ μου και Θεέ μου.
- Ψαλ. 42,5 ἰνατί περιλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἰνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.
- Ψαλ. 42,5 Λοιπόν, διατί, ω ψυχὴ μου, εἶσαι περιλυπος; Διατί με συνταράσσεις και με συγκλονίζεις; Στήριξε τας ἐλπίδας σου στον Θεόν, διότι αὐτός ἀσφαλῶς θα ἔλθῃ βοηθός σου, και τότε θα δοξολογήσω αὐτόν, ο οποίος εἶναι η σωτηρία μου και ο Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ 43 (Μαθ. 44)

Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ψαλμός.

- Ψαλ. 43,2 Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
- Ψαλ. 43,2 Με τα αυτιά μας, ω Θεέ, ἠκούσαμεν, ὅταν ἀκόμη εἴμεθα παιδιά, και οι πατέρες μας σύμφωνα με την ἐντολήν σου μας διηγήθησαν το θαυμαστόν ἔργον, το ὁποῖον συ εἰς ἐκεῖνας τας ημέρας των ἔκαμες.
- Ψαλ. 43,3 ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
- Ψαλ. 43,3 Η παντοδύναμος δεξιὰ σου ἐξωλόθρευσε τα κατοικούντα την Χαναάν ἀμαρτωλά εἰδωλολατρικά ἔθνη και κατεφύτευσας εἰς την Χαναάν ὡς μονίμους κατοίκους της αὐτοῦς. Ετιώρησες ἐν τη δικαιοσύνη σου λαοὺς ἀσεβεῖς και τους ἐξεδίωξες ἀπὸ την γην της Επαγγελίας.
- Ψαλ. 43,4 οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμός τοῦ προσώπου σου, ὅτι ἠυδόκησας ἐν αὐτοῖς.
- Ψαλ. 43,4 Οι πρόγονοί μας δεν κατέκτησαν με την ρομφαίαν των ὡς κληρονομίαν των παντοτεινὴν την γην Χαναάν. Δεν τους ἔσωσε κατὰ τας μάχας εναντίον των εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν η δύναμις του βραχίονός των, ἀλλὰ η παντοδύναμος δεξιὰ σου, Κυριε, και ο ἰδικός σου βραχίων, η προσωπική σου ἐμφάνις και εὐνοία, αὐτά τους ἔσωσαν. Διότι συ ἀπὸ τον εαυτόν σου εὐδόκησες να τους προσφέρῃς την γην Χαναάν.
- Ψαλ. 43,5 σὺ εἶ αὐτός ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ·
- Ψαλ. 43,5 Συ ο ἴδιος εἶσαι και σήμερον ο ἰδικός μου βασιλεὺς και Θεός, ο οποίος διέταξες και ἐπραγματοποιήθησαν νικηφόροι πόλεμοι του Ἰσραὴλ κατὰ το παρελθόν.
- Ψαλ. 43,6 ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.
- Ψαλ. 43,6 Δια σου και τώρα θα συντριψόμεν και θα καταβάλωμεν τους ἐχθροὺς μας και ἐν τῷ ὀνόματί σου θα ἐκμηδενίσωμεν ἐκείνους, οι οποίοι ἐπέρχονται εναντίον μας.
- Ψαλ. 43,7 οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με·
- Ψαλ. 43,7 Δεν στηρίζω ἐγὼ σήμερον τας ἐλπίδας μου στο τόξον μου, οὔτε πιστεύω ὅτι η ρομφαία μου θα με σώσῃ, ἀλλὰ Συ θα με σώσης.

- Ψαλ. 43,8
Ψαλ. 43,8
ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.
Διότι και στο παρελθόν συ μας διέσωσες ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μας κατέθλιβαν, και κατεξητελίσεσ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μας εμισούσαν.
- Ψαλ. 43,9
Ψαλ. 43,9
ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογηθσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.
(διάψαλμα).
Εἰς σέ, λοιπόν, τον παντοδύναμον και πανάγαθον Θεὸν θα καυχώμεθα ὅλασ τασ ἡμέρας της ζωῆς μας και θα δοξολογούμεν την παντοδυναμίαν σου ακαταπαύστως.
- Ψαλ. 43,10
Ψαλ. 43,10
νυνὶ δὲ ἀπόσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύση, ὁ Θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
Τώρα ὁμως μας ἐσπρωξες μακρὰ σου και μας εντρόπιασεσ εἰς τα μάτια των ἄλλων λαῶν. Δεν εκστρατεύεἰς πλέον, ὦ Θεέ μου, μαζή με τασ στρατιωτικὰσ δυνάμεισ μας.
- Ψαλ. 43,11
Ψαλ. 43,11
ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντεσ ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖσ.
Παρεχώρησεσ να γυρίσωμεν νικημένοι τἰσ πλάτεσ προ των εχθρῶν μας και ἐκείνοι, που μας εμισούσαν, μας ελαφυραγωγούσαν, δια να θησαυρίζουν εἰς βάροσ μας.
- Ψαλ. 43,12
Ψαλ. 43,12
ἔδωκασ ἡμᾶς ὡσ πρόβατα βρώσεωσ καὶ ἐν τοῖσ ἔθνεσιν διέσπειρασ ἡμᾶσ.
Μασ παρέδωκεσ στοὺσ εχθροὺσ μας σαν πρόβατα προωρισμένα εἰσ σφαγήν και εἰσ βρώσιν. Μασ διεσκόρπισεσ μεταξύ των εἰδωλοατρικῶν εθνῶν αιχμαλώτουσ.
- Ψαλ. 43,13
Ψαλ. 43,13
ἀπέδου τὸν λαὸν σου ἄνευ τιμῆσ, καὶ οὐκ ἦν πλήθοσ ἐν τοῖσ ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.
Επέτρεψεσ να πωληθῆ ὁ λαὸσ σου δια το τίποτε, σαν ἀχρηστοὶ και χωρὶσ καμίαν αξίαν δούλοι. Και ὅλα αὐτὰ, καθ' ὃν χρόνον δεν ἦτο πολὺ το πλήθοσ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι με ἀλαλαγμοὺσ ἐπετέθησαν εναντίον μας και μας κατενίκησαν.
- Ψαλ. 43,14
Ψαλ. 43,14
ἔθου ἡμᾶσ ὄνειδοσ τοῖσ γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖσ κύκλω ἡμῶν.
Παρεχώρησεσ να γίνωμεν εμπαιγμοὺσ στοὺσ γειτονικοὺσ μας λαοὺσ. Χλευασμὸσ και περιγέλωσ εἰσ τα τριγύρω ἀπὸ ημάσ ἔθνη.
- Ψαλ. 43,15
Ψαλ. 43,15
ἔθου ἡμᾶσ εἰσ παραβολὴν ἐν τοῖσ ἔθνεσιν, κίνησιν κεφαλῆσ ἐν τοῖσ λαοῖσ.
Παροιμιώδησ κατήνησεσ η τρομερὰ κατὰπτωσίσ μας μεταξύ των εἰδωλοατρικῶν εθνῶν, των ὁποῖων οἱ λαοὶ κινούν εμπαικτικὰσ τασ κεφαλὰσ των δια την καταστροφὴν μας.
- Ψαλ. 43,16
Ψαλ. 43,16
ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἔστι, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυπέ με.
Καθ' ὅλην αὐτὴν την περίοδο, ὁ ἐξευτελισμὸσ του ταπεινωμένου λαοῦ εὑρίσκεται προ των οφθαλμῶν μου και η ἐντροπή μου ἔχει ἀπλωθῆ και ἔχει σκεπάσει το πρόσωπόν μου.
- Ψαλ. 43,17
Ψαλ. 43,17
ἀπὸ φωνῆσ ὄνειδίζοντοσ καὶ καταλαλοῦντοσ, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντοσ.
Και τούτο ἐξ αιτίας των εμπαιγμῶν ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μας υβρίζουν και μας περιφρονούν, ἐξ αιτίας της καταφρονήσεωσ, η ὁποία διαγράφεται ἐντονα στο πρόσωπον και το βλέμμα των εχθρῶν μας και των καταδιωκόντων ημάσ.
- Ψαλ. 43,18
Ψαλ. 43,18
ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶσ και οὐκ ἐπελαθόμεθά σου και οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου,
Ὅλα αὐτὰ τα δεινὰ ἐξέσπασαν εναντίον μας, και ὁμως ημεῖσ δεν σε ελησμονήσαμεν. Δεν κατεπατήσαμεν τον νόμον σου και την διαθήκην σου.
- Ψαλ. 43,19
Ψαλ. 43,19
και οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν και ἐξέκλινασ τὰσ τρίβουσ ἡμῶν ἀπὸ τῆσ ὁδοῦ σου.
Η καρδία μας δεν απεμακρύνθη ἀπὸ σέ. Συ ὁμως, Κυριε, επέτρεψεσ με τασ θλίψεισ αὐτὰσ να χάσωμεν τον δρόμον μας και να παρεκκλίνωμεν ἀπὸ τον ἰδικόν σου δρόμον.
- Ψαλ. 43,20
Ψαλ. 43,20
ὅτι ἐταπεινώσεσ ἡμᾶσ ἐν τόπῳ κακώσεωσ, και ἐπεκάλυψεν ἡμᾶσ σκιά θανάτου.
Διότι μας εταπεινώσεσ στον τόπον αὐτόν της ταλαιπωρίασ και υποδουλώσεωσ. Εκεί μας ἐκάλυψεν η ζοφερά σκία του θανάτου.
- Ψαλ. 43,21
Ψαλ. 43,21
εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματοσ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν και εἰ διεπετάσαμεν χεῖρασ ἡμῶν πρὸσ Θεὸν ἄλλότριον,
Εάν εἶχαμεν λησμονήσει το ὄνομα του Θεοῦ μας, εάν εἶχαμεν υψώσει ἰκετευτικὰσ τασ χεῖρασ πρὸσ ἄλλον θεὸν ψευδὴ εἰδωλοατρικόν,
- Ψαλ. 43,22
Ψαλ. 43,22
οὐχὶ ὁ Θεὸσ ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτόσ γὰρ γίνωσκει τὰ κρύφια τῆσ καρδίασ.
ὁ Θεὸσ μας δεν θα εἶχε αντιληφθῆ τούτο και δεν θα μας ἐζητούσε τον λόγον; Αὐτόσ γνωρίζει και τα πλέον ἀπόκρυφα αἰσθήματα και βουλεύματα των καρδιῶν μας.
- Ψαλ. 43,23
Ψαλ. 43,23
ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡσ πρόβατα σφαγῆσ.
Ἀλλ' ημεῖσ, Κυριε, πρὸσ χάριν σου υφιστάμεθα θανάσιμα μαρτύρια ὅλην την ἡμέραν. Εθεωρήθημεν ὡσ πρόβατα συρόμενα εἰσ την σφαγήν.
- Ψαλ. 43,24
Ψαλ. 43,24
ἐξεγέρθητι· ἰνατί ὑπνοῖσ, Κύριε; ἀνάστηθι και μὴ ἀπόσῃ εἰσ τέλος.
Σηκῶ ἐπάνω. Διατί φαίνεται ὅτι κοιμάσαι, Κυριε; Σηκῶ και μη μας σπρώχνης μακρὰ ἀπὸ κοντὰ σου, δια να μη καταστραφώμεν ἐξ ολοκλήρου.
- Ψαλ. 43,25
Ψαλ. 43,25
ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεισ; ἐπιλανθάνῃ τῆσ πτωχείασ ἡμῶν και τῆσ θλίψεωσ ἡμῶν;
Διατί γυρίζεἰσ ἀλλοῦ το πρόσωπόν σου; Λησμονεῖσ την δυστυχίαν και την θλίψιν μας;

- Ψαλ. 43,26 ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.
 Ψαλ. 43,26 Σπλαγχνίσου μας, Κυριε, διότι ἡ ζωὴ μας κατέπεσεν στο χῶμα του τάφου. Ἡ κοιλία μας ἐκολλήθη στο ἔδαφος καὶ ἐποδοπατήθημεν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μας.
- Ψαλ. 43,27 ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
 Ψαλ. 43,27 Σηκω, Κυριε, βοήθησέ μας, καὶ γλύτωσέ μας εἰς δόξαν του ἁγίου σου Ὀνόματος.

ΨΑΛΜΟΣ 44 (Μαθ. 45)

- Ψαλ. 44,2 Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν· ὥδῃ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.
 Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
- Ψαλ. 44,2 Ἀπὸ τὴν γεμάτην ἱερά αἰσθήματα καρδίαν μου υπερεξεχείλισε καὶ ἐξεπήγασε λόγος ἐξοχος, ωραῖος, σωτήριος. Ναι· ἀπαγγέλλω ἐγὼ τὸ ποίημά μου στον βασιλέα. Ἡ γλῶσσά μου θα μεταβληθῆ εἰς πένναν ταχογράφου γραμματέως, δια να ἐκφράση τα ἱερά συναισθήματα τῆς καρδίας μου.
- Ψαλ. 44,3 ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χειλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ψαλ. 44,3 Εἶσαι συ, ὦ Χριστέ καὶ Μεσσία, ωραιότατος. Ἡ ωραιότης σου υπερβαίνει ὅλας τας καλλονάς των ἀνθρώπων. Ἰδιαιτέρα χάρις ἔχει χυθῆ στους λόγους των χειλέων σου. Δια τούτο ὁ Θεὸς σε ηυλόγησε, σου ἔδωσε χάριτας καὶ δωρεάς εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.
- Ψαλ. 44,4 περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου
 Ψαλ. 44,4 Ζώσε γύρω ἀπὸ τὴ μέσην σου καὶ κρέμασε παρὰ τον μηρόν σου τὴν ῥομφαίαν σου, ὦ δυνατέ, ὥστε αὐτὴ να εἶναι ὡ ἐπὶ πλέον ὀπλισμὸς εἰς τὴν ωραιότητά σου καὶ τὸ κάλλος σου.
- Ψαλ. 44,5 καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾶότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.
- Ψαλ. 44,5 Τέντωσε τὸ τόξον σου καὶ προχώρει με ἐπιτυχίαν. Στήσε τὸ βασιλεῖον τῆς ἀληθείας σου, τῆς πρᾶότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ἀσφαλῶς ἡ παντοδύναμος δεξιὰ σου θα σε ὀδηγήσῃ εἰς θαυμαστά κατορθώματα.
- Ψαλ. 44,6 τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ -λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται- ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
 Ψαλ. 44,6 Τα βέλη σου, ὦ δυνατέ, εἶναι ἀκονισμένα καὶ αἰχμηρά. Πλήθος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σου θα πέσουν νεκροὶ κάτω εἰς τὴν γῆν, διότι αὐτὰ θα ἐμπηγνύωνται εἰς τας καρδίας των ἐχθρῶν του βασιλέως.
- Ψαλ. 44,7 ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
 Ψαλ. 44,7 Ὁ βασιλικὸς σου θρόνος, ὦ Θεέ Χριστέ μου, θα παραμένῃ ἀκλόνητος εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ ἡ βασιλικὴ σου ῥάβδος θα εἶναι ἐξουσία εὐθύτητος καὶ δικαιοσύνης.
- Ψαλ. 44,8 ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
- Ψαλ. 44,8 ἠγάπησες τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησες τὴν παρανομίαν. Δια τούτο, ὦ Θεέ Χριστέ μου, ὁ Θεὸς πατήρ σου σε ἔχρισε με πνευματικὸν χρίσμα ἀγαλλιάσεως, ἀσυγκρίτως ἀνώτερον ἀπὸ τὸ χρίσμα του ελαίου, με τὸ ὁποῖον ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, οἱ προφῆται καὶ οἱ βασιλεῖς, αὐτοὶ που συμβολικῶς μετεῖχον εἰς ὁμοίαν χρίσιν με τὴν ἰδικὴν σου.
- Ψαλ. 44,9 σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὐφρανάν σε.
 Ψαλ. 44,9 Εὐώδη μύρα, σμύρνα, ἀρωματώδες δάκρυ πολυτίμου δένδρου καὶ κασία, ἐκτέμπουν τὴν εὐωδίαν των ἀπὸ τα ἱμάτιά σου, τα ὁποῖα μόλις τώρα ἐξήχθησαν ἀπὸ πολῦτιμα κιβώτια ἐλεφαντοστοῦ καὶ σε ἠύφραναν με τὴν γλυκεῖαν εὐωδίαν των.
- Ψαλ. 44,10 θυγατέρας βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
- Ψαλ. 44,10 Πριγκίπισσαι, θυγατέρες βασιλέων, ἀποτελοῦν τὴν τιμητικὴν συνοδείαν σου. Εἰς τα δεξιὰ σου μεγαλοπρεπῆς ἴσταται ἡ βασίλισσα, στολισμένη καὶ φέρουσα φόρεμα υφασμένον με χρυσᾶς κλωστᾶς καὶ ποικίλα κεντήματα καὶ χρώματα.
- Ψαλ. 44,11 ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔριόν σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου·
 Ψαλ. 44,11 Συ, ὦ μελλόνυμφος κόρη, ἀκουσε τὴν συμβουλήν μου. Κλῖνε τὸ αὐτί σου, ὥστε να ἀκοῦῃ με προσοχὴν καὶ να δέχεται τας ἐντολάς του καὶ λησμόνησε ἐντελῶς τον λαόν, στον ὁποῖον μέχρι τώρα ἀνήκες, καὶ αὐτὸν ἀκόμη των πατρικόν σου οἶκον.
- Ψαλ. 44,12 καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου,
 Ψαλ. 44,12 Τότε ὁ βασιλεὺς νυμφίος σου θα ἀγαπήσῃ τὸ κάλλος σου. Ἐπειδὴ ὁμοῦ αὐτός εἶναι καὶ ὁ Κύριος σου,

- Ψαλ. 44,13 καὶ προσκυνήσεις αὐτῶ. καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
- Ψαλ. 44,13 θα προσκυνήσης αὐτόν. Ἡ περίφημος καὶ πλουσιωτάτη Τυρος θα αποστειλῆ, τιμῆς ἐνεκεν, πολλά δῶρα. Οἱ πλούσιοι ἄρχοντες τῶν λαῶν θα ζητοῦν ἱκετευτικῶς, ὡσαν εἰς λιτανείαν, τὴν εὐνοίαν τοῦ προσώπου σου.
- Ψαλ. 44,14 πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσθθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
- Ψαλ. 44,14 Ὁλη ἡ δόξα τῆς νύμφης, ἡ ὁποία εἶναι θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, προέρχεται ἀπὸ τὸν πλούσιον εσωτερικὸν στολισμὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν πνευματικῶν τῆς χαρίτων. Με κροσσωτὸν χρυσοκέντητον ἔνδυμα εἶναι περιβεβλημένη καὶ στολισμένη.
- Ψαλ. 44,15 ἀπενεχθήσονται τῶ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι·
- Ψαλ. 44,15 Θα προσαχθῶν στον βασιλέα παρθένοι, αἱ ὁποῖαι θα ἀκολουθοῦν ὀπίσω ἀπὸ αὐτὴν ὡς τιμητικὴ τῆς συνοδείας. Αἱ φίλαι τῆς, ποὺ τὴν συνοδεύουν, θα προσαχθῶν εἰς σε τὸν βασιλέα καὶ νυμφίον.
- Ψαλ. 44,16 ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.
- Ψαλ. 44,16 Οὕτως αἱ δύο μεγαλοπρεπεῖς πομπαί, νυμφίου καὶ νύμφης, θα προχωροῦν με χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν καὶ θα φθάσουν στο ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως νυμφίου.
- Ψαλ. 44,17 ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοί· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
- Ψαλ. 44,17 Ὡ βασιλίσσα, ἀντὶ τῶν προγόνων σου τοὺς ὁποῖους ἐγκατέλειπες καὶ ἠρνήθης, θα εἶναι τώρα εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν τὰ τέκνα σου, τὰ ὁποῖα ἐγενήθησαν εἰς σε ἀπὸ τὸν πνευματικὸν σου γάμον με τὸν νυμφίον Χριστόν. Θα ἀναδείξῃς καὶ θα καταστήσῃς αὐτοὺς ἄρχοντας εἰς ὁλόκληρον τὴν γῆν.
- Ψαλ. 44,18 μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 44,18 Ὡ βασιλεῦ, θα μνημονεύω καὶ θα διαλαλῶ τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς γενεὰς τῶν γενεῶν. Διὰ τοῦτο λαοὶ καὶ φυλαὶ διάφοροι θα σε υμνολογοῦν ἀκατοπαύστως στον αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ 45 (Μασ. 46)

- Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ, ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.
- Ψαλ. 45,2 Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.
- Ψαλ. 45,2 Ὁ Θεὸς μας στο παρελθόν ὑπῆρξε τὸ ἀπόρητον καταφύγιόν μας, ἡ ἀκατανίκητος δύναμις μας, ὁ βοηθὸς εἰς τὰς μεγάλας θλίψεις, αἱ ὁποῖαι μας εἶχαν εὐρεῖ.
- Ψαλ. 45,3 διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῶ παρασσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
- Ψαλ. 45,3 Διὰ τοῦτο δεν θα φοβηθῶμεν καὶ τώρα, ἔστω καὶ ἀν συγκλονίζεται ἐκ θεμελίων ὅλη ἡ γῆ, καὶ βουνὰ ὁλόκληρα ἀποσπώνται καὶ βυθίζονται στο μέσον τῶν ὠκεανῶν.
- Ψαλ. 45,4 ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 45,4 Ἐστω καὶ ἀν ταραχθῶν καὶ βουίζουν τὰ ὕδατα τῶν θαλασσῶν, καὶ ἀν ἀναστατωθῶν τὰ ὄρη με τὴν τρομερὰν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ἡμεῖς δεν θα φοβηθῶμεν.
- Ψαλ. 45,5 τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ψαλ. 45,5 Ἡ Ἱερουσαλήμ κατὰ τὸν καιρὸν αὐτὸν τῆς ἀναταραχῆς τῶν στοιχείων θα διατηρηθῇ ἐν ἀσφαλείᾳ. Τὰ ρεῦματα τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος ρεεὶ πλησίον τῆς, εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ὁ Ὑψιστος ἡγίασε, διὰ νὰ εἶναι ἱερός τόπος κατοικίας του.
- Ψαλ. 45,6 ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωτὶ πρωτῆ.
- Ψαλ. 45,6 Ὁ Θεὸς κατοικεῖ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς καὶ τὴν προστατεύει, ὥστε νὰ μὴ σαλευθῇ. Ταχέως στον κατάλληλον καιρὸν καὶ ἀποτελεσματικῶς θα τὴν βοηθήσῃ ὁ Κύριος.
- Ψαλ. 45,7 ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἔσαλεύθη ἡ γῆ.
- Ψαλ. 45,7 Ἐταράχθησαν τὰ ἔθνη ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐκινήθησαν ἐναντίον τῆς βασιλείας ὁλόκληρα, ἀλλὰ ὁ Κύριος ἐξαπέλυσεν ἐκ τῶν ἄνω φωνὴν καὶ ἐβροντήσῃ καὶ ἐσεισθῇ ὁλόκληρος ἡ γῆ.
- Ψαλ. 45,8 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 45,8 Ὁ Κύριος ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς εἶναι μαζὴ μας. Προστάτης μας εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Θεὸς τοῦ πατριάρχου μας Ἰακώβ.
- Ψαλ. 45,9 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ψαλ. 45,9 Ἐλάτε ὅλοι καὶ ἴδετε τὰ μεγάλα ἔργα τοῦ Θεοῦ. Τὰ θαυμαστά τρόπαια, τὰ ὁποῖα ἔστησεν εἰς τὴν χώραν μας.
- Ψαλ. 45,10 ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὄπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.
- Ψαλ. 45,10 Αὐτὸς εἶναι ποὺ καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς τῆς Ἐπαγγελίας. Συντρίβει τὰ τόξα τῶν ἐχθρῶν, σπάζει τὰ ὄπλα τῶν καὶ κατακαίει τὰς μεγάλας ἀσπίδας τῶν με φωτιά.

- Ψαλ. 45,11 σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ.
 Ψαλ. 45,11 Ἀφήσατε κατὰ μέρος κάθε βιοτικὸν περισπασμὸν καὶ μάθετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀληθινὸς Θεός. Θα δοξασθῶ δε καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, θα μεγαλυθῶ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην.
- Ψαλ. 45,12 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
 Ψαλ. 45,12 Ὁ Κύριος τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων εἶναι μαζὴ μας, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ αὐτὸς εἶναι ὁ βοηθὸς καὶ προστάτης μας.

ΨΑΛΜΟΣ 46 (Μασ. 47)

- Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμός.
- Ψαλ. 46,2 Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
 Ψαλ. 46,2 Ὅλα τὰ ἔθνη χειροκροτήσατε. Ζητωκραυγάσατε καὶ ἀλαλάξατε πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ με φωνὴν μεγάλης χαράς.
 Ψαλ. 46,3 ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
 Ψαλ. 46,3 Διότι ὁ Κύριος εἶναι ὁ Ὑψιστος Θεός, φοβερὸς, μέγας βασιλεὺς ολοκλήρου τῆς οἰκουμένης.
 Ψαλ. 46,4 ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν·
 Ψαλ. 46,4 Ὑπεδούλωσεν εἰς ἡμᾶς ἄλλους λαοὺς, ἔθνη εἰδωλολατρικὰ υπέταξε κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας μας.
 Ψαλ. 46,5 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. (διάψαλμα).
 Ψαλ. 46,5 Ἐδιόλεξε καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὡς μόνιμον πατρίδα τὴν ἰδικὴν τοῦ κληρονομίαν, τὴν ὠραιότητην αὐτὴν χώραν τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τὴν ὁποῖαν πολὺ ἠγάπησεν.
- Ψαλ. 46,6 ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
 Ψαλ. 46,6 Ἐνίκησεν ὁ Θεός καὶ ἀνέβη στὸν οὐρανὸν ἐν μέσω ἀλαλαγμῶν. Ἀνέβη ὁ Κύριος, ἐν αἰ σάλπιγγες ἀντηχοῦσαν θριαμβευτικὰ θοῦρα.
- Ψαλ. 46,7 ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε,
 Ψαλ. 46,7 Ψάλατε ὕμνους στὸν Θεὸν μας, ψάλατε, ψάλατε με μουσικὰ ὄργανα ἐγκωμιάζοντες τὸν βασιλεῖα μας.
 Ψαλ. 46,8 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς,
 Ψαλ. 46,8 Ψάλατε, διότι ὁ Θεός μας εἶναι βασιλεὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Ψάλατε πρὸς αὐτὸν με ἐπίγνωσιν τοῦ μεγαλείου του.
 Ψαλ. 46,9 ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.
 Ψαλ. 46,9 Ὁ Θεός μας ἐβασίλευσε καὶ θα βασιλεύσῃ εἰς ὅλα τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη. Ὁ Θεός κάθεται ἐπάνω στὸν ἅγιον, τὸν υπέρλαμπρον οὐράνιον θρόνον του.
- Ψαλ. 46,10 ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.
 Ψαλ. 46,10 Οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν συνήχθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἀβραάμ, διότι τοῦ Θεοῦ δούλοι εἶναι οἱ κραταιοὶ αὐτοὶ ἄρχοντες τοῦ κόσμου καὶ δια τούτο πλησίον τοῦ Θεοῦ ἐξυψώθησαν καὶ εδοξάσθησαν πάρα πολὺ.

ΨΑΛΜΟΣ 47 (Μασ. 48)

- Ψαλμός ὥδῆς τοῖς υἱοῖς Κορέ· δευτέρα σαββάτου.
- Ψαλ. 47,2 Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ,
 Ψαλ. 47,2 Μέγας εἶναι, ὁ Κύριος καὶ ἄξιός να ὑμνολογήται ἀκαταπαύστως με τὸ παραπάνω ἀπὸ ὅλους μας εἰς τὴν πόλιν του καὶ στὸν ἱερὸν λόφον τῆς Σιών·
- Ψαλ. 47,3 εὐρίζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ὄρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.
 Ψαλ. 47,3 στο ἀσφαλῶς καὶ ἀκλονήτως ριζωμένον ἀγαλλίαμα αὐτὸ ὅλου τοῦ κόσμου. Ποσον ὠραία εἶναι τὰ ὑψώματά σου, Σιών! Μαλιστα τὰ πρὸς βορρᾶν ὑψωμένα πλευρὰ του, ὅπου εἶναι ὁ ναὸς καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὰ ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ πόλις τοῦ μεγάλου βασιλέως.
- Ψαλ. 47,4 ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.
 Ψαλ. 47,4 Ὁ Θεός καθιστὰ γνωστὴν καὶ ἐμφανὴ τὴν παρουσίαν του στους οχυροὺς πλουσίους πύργους τῆς πόλεως, ὅταν προσφέρῃ τὴν ἐγκαίριον βοήθειάν του καὶ προστασίαν εἰς αὐτήν.
- Ψαλ. 47,5 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
 Ψαλ. 47,5 Διότι ἰδοὺ, οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνεκεντρώθησαν ἀπὸ τὰς διαφόρους χώρας. Εἰσῆλθον ὅλοι μαζὴ εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, ἐφθάσαν ἀπέναντι τῆς Ἱερουσαλήμ.
- Ψαλ. 47,6 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,
 Ψαλ. 47,6 Μολὶς ὁμῶς ἀντίκρυσαν τὴν πόλιν, κατεπλάγησαν, ἐταράχθησαν, συνεκλονίσθησαν,
 Ψαλ. 47,7 τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν, ἐκεῖ ὥδινες ὡς τικτούσης.
 Ψαλ. 47,7 τρόμος τοὺς κατέλαβε. Ἐδοκίμασαν πόνους, ὡσὰν ἐκείνους που αἰσθάνεται ἡ ἐπίτοκος γυνή.

- Ψαλ. 47,8 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς.
 Ψαλ. 47,8 Θα τους συντρίψεις, συ Κυριε, με την δύναμίν σου, ὅπως με τον ορμητικὸν ἄνεμον συντρίβεις τα περίφημα πλοῖα, τα οποία πλέουν εἰς την Θαρσίς, ἕως εἰς τα ἄκρα της Μεσογείου.
- Ψαλ. 47,9 καθάπερ ἤκουσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἔθεμελιώσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (διάψαλμα).
 Ψαλ. 47,9 Καθὼς ἠκούσαμεν νὰ μας διηγούνται οἱ πρόγονοὶ μας, ἔτσι εἶδαμεν σήμερον εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τοῦ Κυρίου καὶ βασιλέως τῶν ουρανίων καὶ ἐπιγείων δυνάμεων, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ μας. Εἶδομεν μεγάλα πράγματα. Ὁ Θεὸς ἔχει θεμελιώσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ μὲνη ἀκλόνητος στὸν αἰῶνα.
- Ψαλ. 47,10 ὑπελάβομεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
 Ψαλ. 47,10 Ἀπὸ τὴν προσωπικὴν μας πείραν ἐγνωρίσαμεν, ὦ Θεέ μας, τὸ ἔλεός σου, νὰ πραγματοποιηθῇ θαυμαστά ἔργα ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
- Ψαλ. 47,11 κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς· δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.
 Ψαλ. 47,11 Ὅπως τὸ ὄνομά σου, ὦ Θεέ, εἶναι μέγα καὶ φοβερὸν, ἔτσι πρέπει καὶ ἡ δοξολογία σου κατὰ παρόμοιον τρόπον νὰ ἀκουσθῇ ἕως εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ἡ παντοδύναμος δεξιὰ σου εἶναι γεμάτη ἀπὸ δικαίας ἀμοιβᾶς ἀλλὰ καὶ δικαίας τιμωρίας.
- Ψαλ. 47,12 εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν κριμάτων σου, Κύριε.
 Ψαλ. 47,12 Ἄς εὐφρανθῇ, λοιπόν, ὁ λόφος Σιών διὰ τὴν προστασίαν, ποῦ ἀπολαμβάνει ἐκ μέρους σου. Ἄς πλημμυρίσουν, Κυριε, ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας διὰ τὰς δικαίας αὐτὰς ἐπὶ τῶν λαῶν κρίσεις καὶ αποφάσεις σου.
- Ψαλ. 47,13 κυκλώσατε Σιών καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς,
 Ψαλ. 47,13 Σεῖς δε οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ περιτριγυρίσατε με χαρὰν τὴν πόλιν σας, κυττάξατέ τὴν καὶ μετρήσατε ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς πύργους, οἱ ὅποιοι με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ διεφυλάχθησαν ἀκέραιοι καὶ σώοι.
- Ψαλ. 47,14 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
 Ψαλ. 47,14 Ἀναλογισθῆτε τὴν δύναμίν τῆς καὶ κατανοήσατε, πόσον εἶναι ἰσχυρά. Περιεργασθῆτε με ἀκόμη μεγαλυτέραν προσοχὴν ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς υπερηφάνους πύργους τῶν θησαυρῶν, διὰ νὰ διηγηθῆτε αὐτὰ καὶ εἰς τὴν ἄλλην γενεάν, ἡ ὁποία καὶ θὰ σας διαδεχθῇ.
- Ψαλ. 47,15 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Ψαλ. 47,15 νὰ διηγηθῆτε ὅτι ὁ Θεὸς μας εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔστειλε τὴν σωτηρίαν μας. Ὁ Θεὸς μας, ὁ ζῶν στὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων, αὐτὸς θὰ μας προστατεύῃ καὶ θὰ μας καθοδηγῇ διὰ παντός.

ΨΑΛΜΟΣ 48 (Μαθ. 49)

- Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.
 Ψαλ. 48,2 Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,
 Ψαλ. 48,2 Ὅλα τὰ ἔθνη αὐτὰ τα ὁποῖα θὰ σας πῶ. Ἀνοίξατε τὰ αὐτιά σας καὶ ἀκροασθήτε με προσοχὴν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς.
- Ψαλ. 48,3 οἷ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλοῦσιος καὶ πένης.
 Ψαλ. 48,3 οἱ ἐντόπιοι κάθε περιοχῆς καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ὅλοι μαζῇ πλοῦσιοι καὶ πτωχοὶ.
- Ψαλ. 48,4 τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·
 Ψαλ. 48,4 Τὸ στόμα μου θὰ λαλήσῃ σοφίαν, βαθειὰ καὶ ἐμπεριστατωμένη μελέτη τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοῦ μου θὰ ἐκφρασθῇ με λόγους γεμάτους σύνεσιν.
- Ψαλ. 48,5 κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.
 Ψαλ. 48,5 Ἐγὼ ὁ ἴδιος θὰ κλινῶ τὸ αὐτί μου εἰς τὰς ἀληθείας, τὰς ὁποίας τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ὑπὸ μορφὴν παραβολῆς μου ἐμπνέει. Με τὴν μουσικὴν ἀρμονίαν τοῦ ψαλτηρίου θὰ ἐκθέσω τὸ σκοτεινὸν καὶ δύσκολον πρόβλημα, ποῦ θὰ διαπραγματευθῶ.
- Ψαλ. 48,6 ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.
 Ψαλ. 48,6 Διὰ τί νὰ φοβοῦμαι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν κινδύνων; Μονὴν ἡ ἰδική μου ἀμαρτία καὶ ὁ κακὸς τρόπος τῆς ζωῆς μου ἠμπορεῖ νὰ με βλάψῃ, ἀλλὰ δὲν μου καταμαρτυρεῖ κάτι τέτοιο ἡ συνείδησίς μου.
- Ψαλ. 48,7 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτου αὐτῶν καυχώμενοι,
 Ψαλ. 48,7 Ἄλλοι εἶναι, ποῦ ζητοῦν τὴν ἐξουσίαν μου· ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν πεποιθήσιν εἰς τὴν δύναμιν τῶν, αὐτοὶ ποῦ καυχῶνται διὰ τὸν πολὺν αὐτῶν πλοῦτον.

- Ψαλ. 48,8 ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ
 Ψαλ. 48,8 Θα αντικρῦνῃσιν ὁμῶς και αυτοί τον θάνατον, από τον οποίον ούτε ο στοργικώτερος αδελφός δεν ημπορεί να τους σώση. Πως λοιπόν είναι δυνατόν να τους γλυτώση ο οποιοσδήποτε ξένος ἄνθρωπος; Κανείς δεν ημπορεί να προσφέρῃ προς τον Θεόν εξιλεωτικὴν προσφοράν, δια να διαφύγῃ τον θάνατον·
- Ψαλ. 48,9 καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα
 Ψαλ. 48,9 να προσφέρῃ τιμημα, δια να εξαγοράσῃ την ζωὴν του από τον θάνατον, ἔστω και αν εκοπίασεν εις ὅλην του την ζωὴν, ὥστε να θησαυρίσῃ πολλά χρήματα,
- Ψαλ. 48,10 καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψεται καταφθοράν,
 Ψαλ. 48,10 δια να ζῆσῃ παντοτεινὰ ευτυχῆς μέχρι τέλους. Ο ασεβῆς δεν θα θελήσῃ να ἴδῃ και να εννοήσῃ την φθοράν του ανθρώπου δια του θανάτου,
- Ψαλ. 48,11 ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν,
 Ψαλ. 48,11 ἔστω και αν βλέπῃ και αυτούς ἀκόμη τους σοφοὺς να αποθνήσκουν. Κατὰ τον ἴδιον τρόπον, ο ἄφρων ασεβῆς και ο ἀνόητος αμαρτωλὸς θα αποθάνουν και θα αφήσουν τα πλούτη των εις τα χέρια ξένων.
- Ψαλ. 48,12 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.
 Ψαλ. 48,12 Οἱ τάφοι των θα εἶναι αἱ παντοτειναὶ κατοικίαι των. Αυτὴ θα εἶναι ἡ κατασκήνωσις των, εις την οποίαν θα μένουν εις ὅλας τας γενεάς. Κατέγραψαν ανοήτως ἐπ' ὀνοματί των τα κτήματα και τα οικόπεδά των νομίζοντες ὅτι ἔτσι θα τα κατέχουν αἰωνίως.
- Ψαλ. 48,13 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.
 Ψαλ. 48,13 Ταλαιπῶρος ἄνθρωπος! Ἐνῶ ἔχει τιμὴν και αξίαν, ὡς λογικὸν δημιούργημα του Θεοῦ, δεν κατενόησε τούτο. Ἀλλὰ ἤλθε και ἐτάχθη εις την θέσιν των ἀνοήτων κτηνῶν, ἐγένεν ὁμοιος με αὐτὰ κατὰ την ἀνοησίαν και την ζωὴν.
- Ψαλ. 48,14 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. (διάψαλμα).
 Ψαλ. 48,14 Αυτὸς εἶναι ὁ τρόπος της ζωῆς των αμαρτωλῶν, που τους ἐξομοιώνει με τα κτήνη και γίνεται εις αυτούς πρόσκομμα δια την ἀρετὴν και αἰτία της καταστροφῆς των. Και παρ' ὅλα αὐτὰ, ἀφοῦ αὐτοὶ ἀποθάνουν, παρουσιάζονται ἄλλοι ασεβεῖς, οἱ ὁποῖοι τους ἐπαινοῦν με τα λόγια των, εγκρίνουν την διαγωγὴν και την ζωὴν των και θέλουν να τους μιμηθούν.
- Ψαλ. 48,15 ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶτ', καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδῃ, ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.
 Ψαλ. 48,15 Σαν πρόβατα προς σφαγὴν τους ἐρριπεν ὁ Θεὸς στον ἄδην. Ο θάνατος ὡς ἄλλος κακὸς ποιμὴν θα τους ὀδηγῇ ἐκεῖ. Ἐξ ἄλλου πολὺ σύντομα οἱ προς το παρὸν ἀφανεῖς και πτωχοὶ δίκαιοι θα ἀναδειχθούν ὑπέρτεροί των και κύριοί των και ἡ βοήθεια, την οποίαν ἐκείνοι ἀντλούσαν ἀπὸ τα πλούτη των, θα ἀποδειχθῇ ἐντελῶς ἀχρηστος μέσα στον ἄδην. Ἀπὸ την ἐπίγειον δόξαν και μεγαλοπρέπειάν των ἐξεδιώχθησαν και ἀπεγυμνώθησαν.
- Ψαλ. 48,16 πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. (διάψαλμα).
 Ψαλ. 48,16 Ἀλλὰ ὡς προς ἐμὲ, ὁ Θεὸς θα ἐλευθερώσῃ την ψυχὴν μου ἀπὸ την ἐξουσίαν του ἄδου, ὅταν θα με παραλάβῃ ἀπὸ την παρούσαν ζωὴν.
- Ψαλ. 48,17 μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
 Ψαλ. 48,17 Μὴ καταπλήσσεσαι, λοιπόν, και μὴ ταράσσεσαι ψυχικῶς, ὅταν ὁ ασεβῆς ἄνθρωπος πλουτίσῃ, ὅταν μεγαλώσῃ ἡ δόξα του οἴκου του.
- Ψαλ. 48,18 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
 Ψαλ. 48,18 Διότι, ὅταν θα ἀποθάνῃ, τίποτε δεν θα πάρῃ μαζί του ἀπὸ τα πλούτη του, οὔτε ἡ δόξα του θα κατεβῇ μαζί με αὐτὸν στον ἄδην.
- Ψαλ. 48,19 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσεται σοι, ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
 Ψαλ. 48,19 Ἐφ' ὅσον βέβαια ζῆ τον παρόντα ἐπίγειον βίον, θα ἐπαινῆται ἀπὸ τους κόλακας, αὐτὸς δε ὁ ἴδιος θα ἐπαινέσῃ και σέ, ὅταν θα ἐκτραπῆς εις κολακείας και ἐπαίνους προς αὐτόν.
- Ψαλ. 48,20 εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς,
 Ψαλ. 48,20 Θα ἀποθάνῃ ὁμῶς και θα μεταβῇ να συναντήσῃ τους προγόνους του. Ποτὲ πλέον δεν θα ἴδῃ το φῶς του ἡλίου.
- Ψαλ. 48,21 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.
 Ψαλ. 48,21 Ταλαιπῶρος ἄνθρωπος! Ἐνῶ ἔχει πάρει ἀπὸ τον Θεόν την ἀνυπολόγιστον τιμὴν της λογικῆς του φύσεως, δεν ἐσυνετίσθη, ἀλλὰ ἔταξε τον ἑαυτὸν του εις την θέσιν των ἀνοήτων κτηνῶν, ἐγένε ὁμοιος με αὐτὰ κατὰ τον τρόπον της ζωῆς και τα ἐνοστικτα.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

- Ψαλ. 49,1 Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.
Ψαλ. 49,1 Ὁ αἰώνιος καὶ ἀπειροτέλειος Θεός, ὁ Κύριος ὅλων των κατὰ χάριν Θεῶν, των ἀρχόντων καὶ δικαστῶν τῆς γῆς, προσκαλεῖ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν.
- Ψαλ. 49,2 ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ,
Ψαλ. 49,2 Ἀκτινοβολεῖται ἀπὸ τὴν Σιών ἡ ἀσύλληπτος λαμπρότης καὶ ὠραιότης τῆς ἀείρου τελειότητός του.
Ψαλ. 49,3 ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταίγῃ σφόδρα.
Ψαλ. 49,3 Ὁ Κύριος ἔρχεται ολοφάνερα με τὸ μεγαλεῖον τῆς δόξης του. Δεν θα τηρήσῃ πλέον σιωπὴν. Καυστικὸν πυρ προπορεύεται ἐμπροσθέν του. Καὶ καταίγῃ μεγάλη ἐκσπᾶ ὀλόγυρά του.
- Ψαλ. 49,4 προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Ψαλ. 49,4 Προσκαλεῖ ὡς μάρτυρας τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν κάτω, προκειμένου νὰ στήσῃ δικαστήριον καὶ νὰ δικάσῃ τὸν λαὸν του.
- Ψαλ. 49,5 συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις,
Ψαλ. 49,5 Σεις οἱ ἄγγελοι συναθροίσατε, λοιπὸν, ἐνώπιόν του τοὺς ἀγίους του, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ οἱποῖοι ἐδειξαν τὴν ἀγαθὴν διάθεσίν των με τὰς εὐλαβεῖς θυσίας τότε, ποὺ ἐδέχθησαν τὴν διαθήκην του στο ὄρος Σινά.
Ψαλ. 49,6 καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστί. (διάψαλμα).
Ψαλ. 49,6 Οἱ οὐρανοὶ θα καταθέσουν ὡς μάρτυρες διὰ τὴν δικαιοσύνην του, διότι αὐτὸς εἶναι τὴν ὥρᾳ τῆς δικαστικῆς.
Ψαλ. 49,7 ἄκουσον, λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου εἰμι ἐγώ.
Ψαλ. 49,7 Ὁ Κύριος ὁμιλεῖ. Ἀκουσε, λαέ μου, διότι θα ὁμιλήσω πρὸς σέ, Ἰσραηλιτικέ λαέ· δώσε προσοχὴν, διότι θα διαμαρτυρηθῶ ἐντόνως πρὸς σέ. Ἐγώ, ποὺ ὁμιλῶ, εἰμαι ὁ Θεός ὅλου του κόσμου καὶ ἰδιαιτέρως ὁ ἰδικός σου Θεός.
Ψαλ. 49,8 οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ψαλ. 49,8 Δεν θα σε ἐλέγξω διὰ τὰς διαφόρους θυσίας σου. Τὰ ὀλοκαυτώματά σου, ποὺ προσφέρονται πρὸς ἐμέ, εὐρίσκονται πάντοτε ἐνώπιόν μου.
- Ψαλ. 49,9 οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους,
Ψαλ. 49,9 Ἀλλὰ δεν ἔχω ἀνάγκη νὰ δεχθῶ μόσχους ἀπὸ τὸν οἶκόν σου καὶ τράγους ἀπὸ τὰ κοπάδια σου.
Ψαλ. 49,10 ὅτι ἐμά ἐστί πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες·
Ψαλ. 49,10 Διότι ὅλα τὰ ἀγρία θηρία τῶν δασῶν εἶναι ἰδικὰ μου, ὅπως καὶ τὰ κατοικίδια ζῶα, τὰ ὁποῖα βόσκουν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ βόες, ὅλα εἶναι ἰδικὰ μου.
- Ψαλ. 49,11 ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.
Ψαλ. 49,11 Ἐγὼ γνωρίζω πολὺ καλὰ τὰ πάντα. Εἰμαι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν πτηνῶν του οὐρανοῦ καὶ ἡ ὠραία πολὺχρωμος βλάστησις του ἀγροῦ εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν κυριότητά μου.
- Ψαλ. 49,12 ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἶπω· ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
Ψαλ. 49,12 Ἐὰν θὰ πεινάσω, δεν πρόκειται νὰ σου εἶπω νὰ μου δώσης φαγητόν, διότι ἰδική μου εἶναι ὅλη ἡ γῆ καὶ ὅλα ἐκεῖνα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα αὐτὴ εἶναι γεμάτη.
- Ψαλ. 49,13 μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;
Ψαλ. 49,13 Μηπως ἔχω ἐγὼ ἀνάγκη νὰ φάγω κρέατα ταύρων καὶ νὰ πῶ αἷμα τράγων; Ὁχι βέβαια.
Ψαλ. 49,14 θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου·
Ψαλ. 49,14 Δι' αὐτό συ πρόσφερε στον Θεόν σου ὡς θυσίαν τὴν δοξολογίαν καὶ εκπλήρωσε ὅλα τὰ τάματα, ποὺ ἔχεις τάξει πρὸς αὐτόν.
- Ψαλ. 49,15 καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. (διάψαλμα).
Ψαλ. 49,15 Ἐπικάλεσαί με εἰς περίοδον θλίψεως καὶ ἐγὼ θὰ σε ἀπαλλάξω ἀπὸ αὐτὴν καὶ συ εὐγνωμονῶν θὰ με δοξολογήσῃς.
Ψαλ. 49,16 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός· ἵνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;
Ψαλ. 49,16 Εἰς δε τὸν ἁμαρτωλὸν εἶπεν ὁ Θεός· Διατί συ τολμάς καὶ διηγείσαι τοὺς νόμους καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ παίρνεις στο ἁμαρτωλὸν στόμα σου τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποῖαν συ καταπατεῖς;
- Ψαλ. 49,17 σὺ δὲ ἐμίσησας παιδεῖαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.
Ψαλ. 49,17 Συ ἐμίσησες τὴν διορθωτικὴν παιδαγωγίαν μου καὶ πετὰς πρὸς τὰ ὀπίσω με περιφρόνησιν τοὺς λόγους μου.
Ψαλ. 49,18 εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.
Ψαλ. 49,18 Ἐὰν ἐβλεπες κλέπτην ἐτρέχες καὶ συ μαζὴ του ὡς συνεργός του· συμμετείχες δε εἰς τὰς ἀθλιότητας των μοιχῶν.
Ψαλ. 49,19 τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας·
Ψαλ. 49,19 Τὸ στόμα σου εἶναι ἀπύλωτον εἰς πλῆθος κακιῶν, ἡ δε γλῶσσα σου ἐξυφαίνει πάντοτε δολιότητας.
Ψαλ. 49,20 καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον.
Ψαλ. 49,20 Καθήμενος ἀργός κατηγοροῦσες καὶ δυσφημοῦσες τὸν ἀδελφόν σου καὶ ἐναντίον του υἱοῦ τῆς μητρὸς σου, ἐναντίον του ἀδελφοῦ σου, ἐστηνες παγίδας καὶ ἐθετες προσκόμματα, διὰ νὰ σκοντάψῃ καὶ πέσῃ.

- Ψαλ. 49,21 ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου.
- Ψαλ. 49,21 Ἀυτὰ ἐπραξες καὶ ἐγὼ ἐδείξα μακροθυμίαν καὶ ἐσιώπησα. Ἐνόμισες ὁμως παραλόγως καὶ παρανόμως, ὅτι θα εἶμαι ὅμοιος με σέ. Θα ἔλθῃ ὁμως ἡ στιγμή, ὁπότε θα σε ἐλέγξω καὶ θα φανερώσω ἐνώπιόν σου καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων τὰς ἀμαρτίας σου, δια να σε ἐξευτελίσω.
- Ψαλ. 49,22 σύνετε δὴ ταῦτα, οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾗ ὁ ρύόμενος.
- Ψαλ. 49,22 Ἐννοήσατε, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ ὅσοι λησμονεῖτε τον Θεόν, μήπως καὶ σας ἀρπάσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἡθεῖα δικαιοσύνης, ὁπότε δεν θα ὑπάρχῃ κανεῖς να σας γλυτώσῃ.
- Ψαλ. 49,23 θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἣ δειξῶ αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.
- Ψαλ. 49,23 Ἐθυσία δοξολογίας ἀπὸ ἀγνήν καρδίαν ἀρκεῖ να με δοξάσῃ πράγματι· καὶ αὐτός εἶναι ὁ ευθύς δρόμος, τον ὁποῖον ἐγὼ θα δειξῶ εἰς καθένα, που ποθεῖ την σωτηριώδη βοήθειάν μου.

ΨΑΛΜΟΣ 50 (Μασ. 51)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ
ἐν τῷ ἔλθειν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσήλθε πρὸς Βηρσαβεέ.

- Ψαλ. 50,3 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·
- Ψαλ. 50,3 Ἐλέησέ με, ὦ Θεέ μου, σύμφωνα πρὸς τὸ ἀπειρον ἔλεός σου· καὶ σύμφωνα με τὸ ἀπέραντον πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου σβήσῃ ἐντελῶς τὴν παρανομίαν μου.
- Ψαλ. 50,4 ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- Ψαλ. 50,4 Πλύνε με καὶ ξαναπλύνε με ἀπὸ τὴν παρανομίαν μου, καὶ ἀπὸ τον ρύπον τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισέ με.
- Ψαλ. 50,5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
- Ψαλ. 50,5 Τὸ ἔλεός σου ζητῶ, διότι καὶ ἐγὼ ἀναγνωρίζω καὶ ὁμολογῶ τὴν παρανομίαν μου. Ἀυτὴ δε ἡ ἀμαρτία μου εἶναι πάντοτε ἐνώπιόν μου, εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ εἰς τὴν σκέψιν, δια να με ἐλέγῃ καὶ να με τυρανῇ.
- Ψαλ. 50,6 σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- Ψαλ. 50,6 Ζητῶ ἀπὸ σε τὴν συγχώρησιν, διότι αἱ ἀμαρτίαι, τὰς ὁποίας διέπραξα, εἶναι παράβασις τοῦ ἰδικού σου Νομοῦ. Ἐνώπιόν σου ἐγὼ διέπραξα τὸ πονηρὸν. Ὁμολογῶ ὅτι εἶμαι ἀξίος τιμωρίας δια τὰς ἀμαρτίας μου, δια να φανῇ ἔτσι πόσον δίκαιον εἶχες εἰς τὰς ἐναντίον μου καταδικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ να ἐξέλθῃς ἔτσι νικητής, ὅταν ἀσεβεῖς καὶ μωροὶ θελήσουν να σε επικρίνουν.
- Ψαλ. 50,7 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- Ψαλ. 50,7 Ἐλέησέ με, διότι ἀπὸ γονεῖς ἀμαρτωλοῦς συνελήφθην καὶ ἐν μέσω ἀμαρτιῶν με ἐκυοφόρησεν ἡ μητέρα μου.
- Ψαλ. 50,8 ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- Ψαλ. 50,8 Θεός τῆς ἀληθείας συ ἠγάπησες καὶ ἀγαπὰς πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ευθύτητα. Ἐφανέρωσες εἰς ἐμέ τα ἄδηλα καὶ τα κρύφια τῆς σοφίας σου, δια να ἔχω ἔτσι τὴν δυνατὰτητα να προφυλαχθῶ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν.
- Ψαλ. 50,9 ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθῆσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- Ψαλ. 50,9 Σαν με συμβολικὰ κλωνάρια ὑσσώπου θα με ραντίσῃς με τὸ ἔλεός σου, καὶ ἔτσι ἐγὼ θα καθαρισθῶ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν μου. Θα με πλύνῃς με τὴν χάριν σου καὶ θα γίνω τόσο καθαρός, ὥστε να εἶμαι λευκώτερος ἀπὸ τὸ χιόνι.
- Ψαλ. 50,10 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- Ψαλ. 50,10 Τότε θα με κάμῃς να αἰσθανθῶ ἀγαλλίασιν καὶ ευφροσύνην, ὥστε καὶ αὐτὰ τα συντετριμμένα καὶ παράλυτα ὀστά μου να σκιρτήσουν ἀπὸ χαρὰν.
- Ψαλ. 50,11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- Ψαλ. 50,11 Γυρίσε τὸ πρόσωπόν σου μακριὰ ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας μου, ὥστε να μὴ τὰς βλέπῃς, καὶ σβήσῃ ὅλες τὶς παρανομίες μου.
- Ψαλ. 50,12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- Ψαλ. 50,12 Πλάσε μέσα μου καὶ κτίσε νέαν καρδίαν καθαρὰν, Θεέ μου, δια να ἐνθρονίσῃς καὶ ἐγκαινιάσῃς εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου πνεῦμα ἀληθείας, πνεῦμα ὀρθοφροσύνης.
- Ψαλ. 50,13 μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- Ψαλ. 50,13 Μὴ με ἀπομακρύνῃς καὶ μὴ με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τὸ γεμάτον καλωσύνην πρόσωπόν σου καὶ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ το ἀφαιρέσῃς ἀπὸ ἐμέ.
- Ψαλ. 50,14 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- Ψαλ. 50,14 Ἐναδὸς μου τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας μου, που προέρχεται ἀπὸ σέ, καὶ στήριξέ με με σταθεράν

και άκαμπτον θέλησιν στο αγαθόν, στον άγιον Νομον σου.

Ψαλ. 50,15 διδάξω άνόμους τας όδους σου, και άσεβεις επί σε έπιστρέψουσι.

Ψαλ. 50,15 Ετσι δε εξηγησιμένος και φωτισμένος εγώ θα διδάξω εις πολλούς παρανομούντας τους ιδικούς σου δρόμους, τον Νομον σου. Με το παράδειγμά μου δε και με τα λόγια μου θα συντελέσω, ώστε πολλοί άσεβεις να επιστρέψουν εν μετάνοια προς σε, όπως επέστρεψα και εγώ.

Ψαλ. 50,16 ρύσαι με έξ αιμάτων, ό Θεός ό Θεός τής σωτηρίας μου· αγαλλιιάσεται ή γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου.

Ψαλ. 50,16 Απάλλαξέ με, Κυριε, από την ενοχήν των αθών αιμάτων, που εχύθησαν εξ αιτίας μου, Θεέ και Κυριε της σωτηρίας μου. Η γλώσσα γεμάτη χαράν θα διαλαλή την δικαιοσύνην και την αγαθότητά σου.

Ψαλ. 50,17 Κύριε, τά χειλη μου άνοιξεις, και τó στόμα μου άναγγελεϊ τήν αϊνεσίν σου.

Ψαλ. 50,17 Ναι, Κυριε, θα ανοίξης συ τα χειλη μου και το στόμα μου με παρρησιάν και θάρρος και θα αναπέμπη αίνους και δοξολογίας προς σε.

Ψαλ. 50,18 ότι ει ήθέλησας θυσίαν, έδωκα αν· όλοκαυτώματα ούκ εύδοκήσεις.

Ψαλ. 50,18 Δοξολογίας ολοθέρμους θα σου αναπέμπω, Κυριε, διότι εάν ήθελες και κάποιαν θυσίαν δια την άφεσιν των αμαρτιών μου, θα σου την προσέφερα. Συ όμως δεν ευαρεστείσαι τόσον εις τα ολοκαυτώματα των θυσιών.

Ψαλ. 50,19 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδιαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ό Θεός ούκ έξουδενώσει.

Ψαλ. 50,19 Η ευάρεστος θυσία δια σε τον Θεόν είναι ψυχή συντετριμμένη από τον πόνον και την συναίσθησιν της αμαρτίας. Καρδιαν δε ανθρώπου, η οποία έχει συντριβή από την μετάνοιαν και έχει ταπεινωθή, συ ο πανάγαθος και πολυέλεος Θεός ουδέποτε θα την εξουθενώσης.

Ψαλ. 50,20 άγάθυνον, Κύριε, έν τῇ εύδοκίᾳ σου τήν Σιών, και οίκοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλήμ·

Ψαλ. 50,20 Ευδόκησον, λοιπόν, Κυριε, να φανής αγαθός και ευεργετικός εις την Ιερουσαλήμ. Δείξε την καλωσύνην σου, ώστε να ανοικοδομηθούν και πάλιν τα τείχη της Ιερουσαλήμ.

Ψαλ. 50,21 τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και όλοκαυτώματα· τότε άνοισουσιν επί τó θυσιαστήριόν σου μόσχους,

Ψαλ. 50,21 Τότε θα ευδοκήσης να δεχθής κάθε θυσίαν, η οποία θα σου προσφέρεται σύμφωνα με όσα έχεις διατάξει στον Νομον σου, θυσίας αναφερομένας εις σε, θυσίας ολοκαυτωμάτων. Τότε θα ανεβάσουν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων σου μόσχους προς θυσίαν εις έκφρασιν ευγνωμοσύνης και δοξολογίας προς σε.

ΨΑΛΜΟΣ 51 (Μασ. 52)

Είς τó τέλος· συνέσεως τῷ Δαυϊδ·

έν τῷ έλθειν Δωήκ τόν Ιδουμαϊόν και άναγγεϊλαι τῷ Σαουλ και ειπεϊν αύτῷ· ήλθε Δαυϊδ εις τόν οϊκον Αβιμέλεχ.

Ψαλ. 51,3 Τί έγκαυχῶ έν κακίᾳ, ό δυνατός, άνομίαν όλην τήν ήμέραν;

Ψαλ. 51,3 Διατί αλαζονεύεσαι δια την κακίαν σου συ, ω δυνατέ, ώστε να διαπράττης ανομίας με θρασύτητα και να παραβαίνης όλην την ήμέραν τον νόμον του Θεού;

Ψαλ. 51,4 άδικίαν έλογίσατο ή γλώσσά σου· ώσει ξυρόν ήκονημένον έποίησας δόλον.

Ψαλ. 51,4 Αδικους λογισμούς της καρδιάς σου ελάλησε το απύλωτον στόμα σου· ώσαν με ξυράφι ακονισμένον δια της γλώσσης σου ειργάσθης δολίως προς καταστροφήν του πλησίον.

Ψαλ. 51,5 ήγάπησας κακίαν υπέρ αγαθωσύνην, άδικίαν υπέρ τοῦ λαλήσαι δικαιοσύνην. (διάψαλμα).

Ψαλ. 51,5 Ηγάπησες την κακίαν και όχι την αγαθότητα. Επροτίμησες την δολιότητα και συκοφαντιαν από του να λαλής την αλήθειαν και την δικαιοσύνην.

Ψαλ. 51,6 ήγάπησας πάντα τά ρήματα καταποντισμοῦ, γλώσσαν δολίαν.

Ψαλ. 51,6 Επροτίμησες να λέγης λόγους, οι οποίοι φέρουν καταποντισμόν και όλεθρον, και να έχης γλώσσαν δολίαν και συκοφαντικήν εναντίον των άλλων.

Ψαλ. 51,7 δια τοῦτο ό Θεός καθέλοι σε εις τέλος· έκτίλαι σε και μεταναστεύσαι σε από σκηνώματός σου και τó ρίζωμά σου έκ γῆς ζώντων. (διάψαλμα).

Ψαλ. 51,7 Δια τούτο ο Θεός θα σε κατακρημνίση, θα σε ξεριζώση εντελώς, θα σε μαδήση και θα σε γυμνώση από όλα όσα έχεις. Θα σε εκδιώξη και θα σε εξορίση από την πατρίδα σου, και αυτάς ακόμη τας ρίζας των απογόνων σου θα εξαφανίση εκ μέσου των ζώντων.

Ψαλ. 51,8 όψονται δίκαιοι και φοβηθήσονται και επί αύτόν γελάσονται και έροῦσιν·

Ψαλ. 51,8 Θα ιδουν οι δίκαιοι την δικαίαν εκ μέρους του Θεού τιμωρίαν σου και θα φοβηθούν. Κατόπιν όμως θα γελάσουν με ικανοποίησιν και χαράν, διότι απεδόθη η πρέπουσα δικαιοσύνη και θα είπουν·

- Ψαλ. 51,9 ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῆ ματαιότητι αὐτοῦ.
- Ψαλ. 51,9 Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ὁποῖος δεν ηθέλησε τον Θεόν ως συμπαραστάτην και βοηθόν του, αλλά ἤλπισεν στον πολὺν πλούτον του. Εστήριξε και εμεγάλωσε την δύναμίν του ἐπὶ ματαίων και ερημέρων πραγμάτων.
- Ψαλ. 51,10 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 51,10 Εγὼ ὁμῶς ἀντιθέτως θα εἶμαι μέσα στον οἶκον του Κυρίου, ὅπως ἡ κατάκαρπος ελαία. Εγὼ ἐστήριξα τας ἐλπίδας μου στο ἔλεος του Θεοῦ μου πάντοτε, στους αἰῶνας των αἰῶνων.
- Ψαλ. 51,11 ἔξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου.
- Ψαλ. 51,11 Κυριε, σε δοξολογῶ και θα σε δοξολογῶ πάντοτε, διότι ἐκάμες και θα κάμης δεκτὰ τα αιτήματά μου. Εἰς κάθε δε δυσκολίαν της ζωῆς μου θα περιμένω την ιδικὴν σου ἐπέμβασιν, διότι αὐτὴ εἶναι πάντοτε ἀγαθοποιός και ευεργετικὴ στους ἀφωσιωμένους προς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 52 (Μασ. 53)

- Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελέθ· συνέσεως τῷ Δαυῖδ.
- Ψαλ. 52,2 Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός, διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.
- Ψαλ. 52,2 Σκοτισμένος μέχρις ἀφροσύνης ἀπὸ τας πολλὰς του ἀμαρτίας ὁ ἀσεβὴς λέγει ἀπὸ μέσα του· Δεν ὑπάρχει Θεός. Αὐτός και οἱ ὅμοιοί του διεφθάρησαν ἀπὸ την κακίαν των. Ἐγιναν ἀηδιαστικοὶ και συχαμεροὶ με τας παρανομίας των. Κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δεν σκέπτεται και δεν πρᾶττει το ἀγαθόν.
- Ψαλ. 52,3 ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
- Ψαλ. 52,3 Ὁ Θεός ἐσκυψεν ἀπὸ τον οὐρανόν, δια να ἴδῃ τους υἱοὺς των ἀνθρώπων· ἐάν ὑπάρχη κανεὶς μεταξύ αὐτῶν, που να ἔχη σύνεσιν και γνώσιν Θεοῦ ἢ να ἀναζητῆ και να προσεύχεται προς τον Θεόν.
- Ψαλ. 52,4 πάντες ἐξέκλιναν, ἄμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.
- Ψαλ. 52,4 Εἶδεν ὅτι ὅλοι ἔχουν παρεκκλίνει ἀπὸ την ὀρθὴν ὁδόν. Ἐγιναν διεφθαρμένοι και ἀχρεῖοι. Δεν ὑπάρχει κανεὶς, που να ζητῆ το ἀγαθόν, δεν ὑπάρχει οὔτε ενας.
- Ψαλ. 52,5 οὐχὶ γνῶσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
- Ψαλ. 52,5 Δεν θα γνῶσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο;
- Ψαλ. 52,6 ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς διεσπόρπισεν ὅσα ἄνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.
- Ψαλ. 52,6 Αὐτοὶ ἐφοβήθησαν και ἐπανικοβλήθησαν ἐκεῖ, ὅπου δεν υπήρχε φόβος. Συνετρίβησαν, διότι, ὁ Θεός συνέτριψε και διεσκόρπισε τα ὀστά των ἀνθρώπων ἐκείνων, που θέλουν να ἀρέσουν στους ἄλλους και ὄχι στον Θεόν. Αὐτοὶ κατεξηυτελίσθησαν, διότι ὁ Θεός τους ἐξουθένωσε.
- Ψαλ. 52,7 τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ και εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.
- Ψαλ. 52,7 Ποῖος ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ τον Κυριον ζεκινῶν ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ θα προσφέρῃ σωτηρίαν και ἀσφάλειαν στον ἰσραηλιτικὸν λαόν; Κανεὶς ἄλλος, παρὰ ὁ Θεός. Ὄταν ὁ Κύριος ἐπαναφέρῃ τους ἐξορίστους του λαοῦ του ἀπὸ την αἰχμαλωσίαν, θα πλημμυρίσουν ἀπὸ ἀγαλλίασιν οἱ ἀπόγονοι του Ἰακώβ, θα εὐφρανθῶν αἱ καρδίαι των Ἰσραηλιτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 53 (Μασ. 54)

- Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυῖδ
ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφάιους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ Δαυῖδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;
- Ψαλ. 53,3 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με και ἐν τῆ δυνάμει σου κρῖνόν με.
- Ψαλ. 53,3 Θεέ μου, συ που το ὄνομά σου εἶναι εὐσπλαγχνία και ἀγαθότης, σῶσε με και με την παντοδύναμον δικαιοσύνην

- σου κρίνε την υπόθεσίν μου.
- Ψαλ. 53,4 ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
- Ψαλ. 53,4 Ω Κυριε, ἄκουσε και κάμε δεκτὴν την προσευχὴν μου. Βαλε εις τα αυτιά σου τα λόγια του στόματός μου.
- Ψαλ. 53,5 ὅτι ἄλλότριοι ἐπανεστῆσαν ἐπ' ἐμέ και κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου και οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 53,5 Διότι ἰδοὺ, ἄνθρωποι ξένοι και εχθροὶ προς ἐμέ επανεστάτησαν εναντίον μου, και ισχυροὶ ἐπεδίωξαν να αφαιρέσουν την ζωὴν μου και δεν ἔλαβον υπ' ὄψιν των τον δίκαιον Θεόν.
- Ψαλ. 53,6 ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, και ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
- Ψαλ. 53,6 Αυτοὶ με ἐνόμισαν εγκαταλελειμμένον ἀπὸ σέ. Ἠπατήθησαν ὅμως, διότι ἰδοὺ, ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς και μέχρι σήμερον με βοηθεῖ. Ὁ Κύριος ἀπ' ἀρχῆς και μέχρι τώρα εἶναι ὁ υπερασπιστὴς και προστάτης της ζωῆς μου.
- Ψαλ. 53,7 ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
- Ψαλ. 53,7 Αυτὸς και τα κακὰ της παρουσίας περιόδου θα τα ἐπιστρέψη και θα τα ρίψη ἐπάνω εις τας κεφαλὰς των εχθρῶν μου. Συ, Κυριε, ως αξιόπιστος, που εἶσαι εις τας υποσχέσεις σου, ἐξολόθρευσε τους εχθροὺς μου.
- Ψαλ. 53,8 ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν·
- Ψαλ. 53,8 Εγὼ δε με ὅλην μου την θέλησιν και την καρδιαν θα προσφέρω εις σε την θυσίαν μου και με ευγνωμοσύνην θα σε δοξολογήσω, διότι εἶσαι πανάγαθος.
- Ψαλ. 53,9 ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, και ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.
- Ψαλ. 53,9 Διότι και στο παρελθόν με ἐγλύτωσες ἀπὸ κάθε θλίψιν, τα δε μάτια μου εἶδον τον ἐξευτελισμὸν των εχθρῶν μου. Πιστεύω ὅτι αὐτὸ θα γίνῃ και τώρα, Κυριε.

ΨΑΛΜΟΣ 54 (Μασ. 55)

- Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· συνέσεως τῷ Δαυΐδ.
- Ψαλ. 54,2 Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου και μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου,
- Ψαλ. 54,2 Ἀκουσε, ω Θεέ μου, την προσευχὴν μου, μη καταφρόνησης την δέησίν μου.
- Ψαλ. 54,3 πρόσχες μοι και εἰσάκουσόν μου. ἔλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου και ἐταράχθην
- Ψαλ. 54,3 Δώσε εις ἐμέ προσοχὴν και ἀκουσέ με. Ἡ συνεχὴς σκέψις και μελέτη της θλιβεράς μου καταστάσεως με ἔχει γεμίσει, ἀπὸ λύπην.
- Ψαλ. 54,4 ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ και ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ, ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν και ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
- Ψαλ. 54,4 Συνεκλονίσθην και εταράχθην ἀπὸ τας ἀπειλητικὰς κραυγὰς των εχθρῶν μου, ἀπὸ την κατάθλιψιν και καταπίεσιν, που οι ἀμαρτωλοὶ ἀσκοῦν εναντίον μου. Διότι αυτοὶ ἐρριψαν και ἐπεσώρευσαν εναντίον μου κάθε παρανομίαν των και κυριευμένοι ἀπὸ μοχθηρὰν ὀργὴν ἐτρεφαν και τρέφουν φοβερόν μίσος εναντίον μου.
- Ψαλ. 54,5 ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, και δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ·
- Ψαλ. 54,5 Ἡ καρδία μου συνεταράχθη εντὸς μου. Ἀνίκητος φόβος θανάτου ἐπεσεν ἐπάνω μου.
- Ψαλ. 54,6 φόβος και τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, και ἐκάλυψέ με σκότος.
- Ψαλ. 54,6 Φοβος και τρόμος ἐπλημύρισε το εσωτερικόν μου και σκοτάδι ἀθυμίας και απογοητεῦσεως με ἐσκέπασεν ολόκληρον.
- Ψαλ. 54,7 και εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς και πετασθήσομαι και καταπαύσω;
- Ψαλ. 54,7 Και εἶπα ἀπὸ μέσα μου· ποιὸς ἠμπορεῖ να μου δώσῃ πτέρυγας ὡσαν αυτὰς της αγρίας περιστερᾶς, δια να πετάξω ταχέως και να φύγω ἀμέσως εις τόπον ἡσυχον και ασφαλή;
- Ψαλ. 54,8 ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων και ἠύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 54,8 Ἰδοὺ, ἐὰν εἶχα τέτοιες πτέρυγες, θα ἀπεμακρυνόμην ἀπὸ τον τόπον αὐτόν, θα ἐφευγα· θα κατοικοῦσα εις ἕνα ἔρημον και ἡσυχον τόπον.
- Ψαλ. 54,9 προσεδεχόμεν τὸν Θεόν, τὸν σῶζοντά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας και ἀπὸ καταιγίδος.
- Ψαλ. 54,9 Εκεί θα ἐπερίμενα τον σωτήρα και Θεόν μου, δια να με ἀπαλλάξῃ ἀπὸ την λιποψυχίαν μου αὐτὴν και ἀπὸ την μαινομένην εναντίον μου καταιγίδα των εχθρῶν μου.
- Ψαλ. 54,10 καταπόντισον, Κύριε, και καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν και ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
- Ψαλ. 54,10 Καταπόντισέ τους και εξαφάνισέ τους, Κυριε, εις τα βάθη της θαλάσσης. Φέρε σύγχυσιν και ἀντιλογίαν εις τας γλώσσας των, διότι ἐγὼ εἶδα ὅτι ἐξ αιτίας των εις την Ἱερουσαλήμ υπάρχουν παρανομίαι, φιλονεικία και διαπληκτισμοί.
- Ψαλ. 54,11 ἡμέρας και νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, και ἀνομία και κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς
- Ψαλ. 54,11 Ἡμέραν και νύκτα μαίνεται ἡ παρανομία γύρω ἀπὸ τα τείχη της Ἱερουσαλήμ. Εντὸς δε της πόλεως επικρατεῖ τέτοια καταπίεσις και μόχθος και παρανομία
- Ψαλ. 54,12 και ἀδικία, και οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος και δόλος.

- Ψαλ. 54,12 και αδικία, ώστε και εις αυτάς τας δημοσίας πλατειάς δεν έλειπεν ο παράνομος τόκος και η δολιότης, αλλά διενεργείται με θρασύτητα.
- Ψαλ. 54,13 ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.
- Ψαλ. 54,13 Η κατάθλιψίς μου είναι πολύ μεγάλη, διότι εάν επί τέλους ένας από τους εχθρούς μου με ύβριζε, θα υπέφερα με υπομονήν την ύβριν. Και αν άνθρωπος, ο οποίος με μισεί, εξανίστατο με θρασύτητα εναντίον μου και εκομπορρημονούσε, εγώ θα εκρυπτόμην από αυτόν.
- Ψαλ. 54,14 σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμὼν μου καὶ γνωστὲ μου,
- Ψαλ. 54,14 Αυτοί είναι εχθροί μου. Συ όμως, ω άνθρωπε, τον οποίον εθεωρούσα και αγαπούσα ωσάν τον εαυτόν μου, άρχοντά μου και σύμβουλέ μου, φίλε μου και γνωστé μου,
- Ψαλ. 54,15 ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθην ἐν ὁμονοίᾳ.
- Ψαλ. 54,15 συ ο οποίος συνέτρωγες μαζή μου και με την παρουσίαν σου εγλύκαινες τα φαγητά μου, συ με τον οποίον ανέβαινα στον οίκον του Θεού με τόσην αγάπτην και ομόνοιαν, έπραξες αυτό;
- Ψαλ. 54,16 ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾄδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.
- Ψαλ. 54,16 Ας πέση, λοιπόν, εναντίον αυτών ο θάνατος. Ας ανοίξη ο άδης το στόμα του και ας καταβούν, και αυτοί και ο προδότης, ζωντανοί στον τάφον. Διότι μόνον πονηρία και κακία υπάρχει ανάμεσά των και εις τας κατοικίας των.
- Ψαλ. 54,17 ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.
- Ψαλ. 54,17 Εγώ όμως προς τον Θεόν με πίστιν έκραξα και ο Κυριος ήκουσε την προσευχήν μου.
- Ψαλ. 54,18 ἐσπέρας καὶ πρωῖ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.
- Ψαλ. 54,18 Την εσπέραν και το πρωί και την μεσημβρίαν, καθ' όλην την ημέραν, εγώ θα διηγούμαι προς τον Κυριον τας συμφοράς μου. Θα αναγγέλλω εις αυτόν την θλιβεράν κατάστασίν μου με την προσευχήν μου και πιστεύω ότι θα προσέξη την φωνήν μου.
- Ψαλ. 54,19 λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
- Ψαλ. 54,19 Πιστεύω δε απολύτως, ότι ο Θεός θα απαλλάξη την ζωήν μου από τους ανθρώπους αυτούς, οι οποίοι με πλησιάζουν με εχθρικός διαθέσεις, όσον πολλοί και αν είναι εναντίον μου και θα μου χαρίση ειρήνην και ασφάλειαν.
- Ψαλ. 54,20 εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰῶνων. (διάψαλμα). οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
- Ψαλ. 54,20 Ο Θεός θα ακούση με ευμένειαν την δέησίν μου. Αυτός ο προαιώνιος Κυριος, θα κατεξευτελίση τους εχθρούς μου, θα τους ταπεινώση, διότι καμμία αλλαγή και μεταβολή προς το καλύτερον δεν υπάρχει εις αυτούς. Καμμία διόρθωσις δεν παρατηρείται, διότι δεν εφοβήθησαν ούτε και φοβούνται τον Κυριον.
- Ψαλ. 54,21 ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
- Ψαλ. 54,21 Ο Κυριος άπλωσε την παντοδύναμον δεξιάν του, δια να αποδώση εις αυτούς την δικαίαν τιμωρίαν, διότι κατεφρόνησαν και κατεπάτησαν αναιδώς την διαθήκην του.
- Ψαλ. 54,22 διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.
- Ψαλ. 54,22 Εξέσπασεν όμως η οργή του προσώπου του Κυρίου εναντίον των. Διεμελίσθησαν και εξεσχίσθησαν εις κομμάτια εκείνοι, των οποίων η καρδιά είχαν ενωθή εις συνωμοσίαν εναντίον μου. Οι λόγοι του αρχηγού των και προδότου ήσαν γλυκεῖς, απαλοί περισσότερον από το έλαιον. Εις την πραγματικότητα όμως ήσαν φαρμακερά βέλη.
- Ψαλ. 54,23 ἐπὶρρίψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
- Ψαλ. 54,23 Ριψε, ω ψυχή μου, την φροντίδα σου και την μέριμνά σου δια την σωτηρίαν και ασφάλειάν σου στον Κυριον και αυτός θα σε διαθρέψη και θα συντηρήση την ζωήν σου. Αυτός δεν θα επιτρέψη να επιπέση στον δίκαιον αδιάκοπος και συνεχής ταραχή σαν τα κύματα της τρικυμισμένης θαλάσσης. Αλλά θα δώση αισίαν έκβασιν εις την περιπέτειάν του.
- Ψαλ. 54,24 σὺ δὲ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ, Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.
- Ψαλ. 54,24 Συ δέ, ω Θεέ μου, θα κατακρημνίσης και θα καταθάψης τους δολίους εχθρούς μου εις φρέαρ καταστροφής και αφανισμού. Άνθρωποι, που χύνουν αίματα αθώων και σκέπτονται
- συνεχώς δολιότητας εις βάρος των άλλων, δεν θα φθάσουν ούτε στο ήμισυ των ημερών της ζωής των. Εγώ όμως, Κυριε, έχω και θα έχω στηριγμένας εις σε τας ελπίδας μου πάντοτε.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου· τῷ Δαυῖδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

- Ψαλ. 55,2 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὄλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
Ψαλ. 55,2 Ἐλέησέ με, ὦ Θεέ μου, διότι, ἄνθρωπος με ἐποδοπάτησε κάτω στο χῶμα, σαν να εἶμαι σκουλήκι. Ὅλας τας ἡμέρας με κατέθλιψε με τον πόλεμον, που ἐξήγειρεν ἐναντίον μου.
- Ψαλ. 55,3 κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὄλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντες με ἀπὸ ὕψους.
Ψαλ. 55,3 Με καταπατοῦν οἱ ἐχθροί μου ὅλας τας ἡμέρας, διότι οἱ πολεμοῦντες με εἶναι ἰσχυροί, και με πολεμοῦν ἀπὸ υψηλόν, ἀσφαλές και ἀπρόσβλητον μέρος.
- Ψαλ. 55,4 ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.
Ψαλ. 55,4 Ἐγὼ ὁμως ὅλας αὐτάς τας ἡμέρας του πολέμου των δεν τους φοβοῦμαι, διότι εἰς σε ἔχω στηρίξει τας ἐλπίδας μου.
Ψαλ. 55,5 ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.
Ψαλ. 55,5 Με την βοήθειαν του Θεοῦ μου οἱ λόγοι αυτοί θα ἀποδειχθῶν πραγματικῶς ἐπαινός μου. Εἰς τον Θεόν μου ἐστήριξα τας ἐλπίδας μου. Δεν θα φοβηθῶ, τι θα σκεφθῆ και θα πράξῃ ἐναντίον μου φθαρτὴ ἀνθρωπίνη σαρξ.
Ψαλ. 55,6 ὄλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.
Ψαλ. 55,6 Ὅλην την ἡμέραν ἐκεῖνοι ἀηδίαζαν και ἀπεστρέφοντο τους λόγους μου. Αἱ δε σκέψεις και αἱ ἀποφάσεις των ἐστρέφοντο ἐναντίον μου, δια να μου κάμουν κακόν.
- Ψαλ. 55,7 παροικήσουσι και κατακρύψουσιν· αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν, καθάπερ ὑπέμειναν τῇ ψυχῇ μου.
Ψαλ. 55,7 Συναθροίζονται εἰς συνωμοσίαν, παραμονεύουν, προσπαθοῦν να κρύψουν τα πονηρά των σχέδια. Αὐτοὶ παρακολουθοῦν τα ἴχνη μου, ὅπως οἱ κυνηγοὶ τα ἴχνη των θηραμάτων, δια να με ἐξοντώσουν, με την ἴδιαν ἐπιμονήν, με ὅσην ἐγὼ ἐπιμένω και ἐπιζητῶ την σωτηρίαν μου ἀπὸ σέ.
- Ψαλ. 55,8 ὑπὲρ τοῦ μηθενός σώσεις αὐτοῦς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις, ὁ Θεός,
Ψαλ. 55,8 Μηδενικά και ἀρνητικά στοιχεῖα εἶναι εἰς την ζωὴν των. Συ, λοιπόν, θα τους σώσης; Ὁχι βέβαια. Ἀλλὰ και λαοὺς ἀκόμη ολοκλήρους θα οδηγήσης στον ἀδην, ὦ Θεέ μου, ἐν τη δικαίᾳ σου ὀργῇ.
- Ψαλ. 55,9 τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς και ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.
Ψαλ. 55,9 Σου ἐξέθεσα, Κυριε, ὀλόκληρον την πολυβασανισμένην μου ζωὴν. Συ δε ἔλαβες ὑπ' ὄψιν σου τα δάκρυά μου, σύμφωνα και με την υπόσχεσίν σου.
- Ψαλ. 55,10 ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.
Ψαλ. 55,10 Οἱ ἐχθροί μου πανικόβλητοι θα τραποῦν εἰς φυγὴν εἰς ἡμέραν, κατὰ την ὁποῖαν ἐγὼ θα ἐπικαλεσθῶ την βοήθειάν σου. Ἰδοὺ, ἐγνώρισα και ἐπίστην μέχρι σήμερον, ὅτι συ εἶσαι ὁ Θεός μου.
- Ψαλ. 55,11 ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.
Ψαλ. 55,11 Εἰς δόξαν του Θεοῦ μου θα μελοποιήσω τον ὕμνον μου. Θα ψάλλω προς τον Κυριον ἐκτενὴ δοξολογίαν.
Ψαλ. 55,12 ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Ψαλ. 55,12 Εἰς τον Θεόν μου ἤλπισα και δεν ἔχω να φοβηθῶ, τι σκέπτεται να μου κάμη ὁ οἰοσδήποτε ἄνθρωπος.
Ψαλ. 55,13 ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου,
Ψαλ. 55,13 Ἐχω κάμει, Κυριε, τάματα, τα ὁποῖα με ὄλην μου την καρδίαν και δοξάζων το ἅγιον Ὄνομά σου θα ἐκπληρώσω,
Ψαλ. 55,14 ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου και τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν φωτὶ ζώντων.
Ψαλ. 55,14 διότι συ ἐγλύτωσες την ζωὴν μου ἀπὸ βέβαιον θάνατον, διεφυλάξες τους πόδας μου ἀπὸ θανατηφόρον ὀλισθημα. Θα πράττω πάντοτε το εὐάρεστον ἐνώπιον του Κυρίου, ἐφ' ὅσον εὐρίσκομαι ὑπὸ το φως του ἡλίου ἐν μέσῳ των ζώντων ἀνθρώπων εἰς την γην.

ΨΑΛΜΟΣ 56 (Μασ. 57)

Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυῖδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

- Ψαλ. 56,2 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου και ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπῶ, ἕως οὔ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
Ψαλ. 56,2 Ἐλέησέ με, Κυριε και Θεέ μου. Δείξε την εὐσπλαγχνίαν σου και το ἐλέός σου εἰς ἐμέ, διότι ἐγὼ εἰς σε ἔχω στηρίξει την πεποίθησίν μου και κάτω ἀπὸ την προστατευτικὴν σκιαν των παντοδυνάμων πτερύγων σου ἐλπίζω ὅτι θα διαφυλαχθῶ ἀσφαλῆς, ἕως ὅτου παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, τον ὁποῖον οἱ ἀνομοὶ ἔχουν στήσει ἐναντίον μου.
- Ψαλ. 56,3 κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.
Ψαλ. 56,3 Ἐκραξα και κράζω ἀπὸ τα βάθη της ψυχῆς μου προς τον Θεόν τον ὕψιστον, ὁ ὁποῖος πολλὰς φορές ἕως τώρα με ἔχει εὐεργετήσει.
- Ψαλ. 56,4 ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ και ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. (διάψαλμα).

- Ψαλ. 56,4 **ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ**
 Ἐστειλεν ἀπὸ τοῦ οὐρανόθεν τὴν βοήθειάν του καὶ με ἔσωσε. Θα κατεντροπιᾶσῃ καὶ θα κατεξευτελίῃ καὶ τώρα ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι θέλουν νὰ με ποδοπατήσουν ὡς σκουλήκι. Ὁ Κύριος ἔστειλε καὶ θα στείλῃ τὸ ἔλεός του εἰς ἐμὲ καὶ θα φανῇ κατὰ πάντα ἀληθὴς καὶ ἀξιόπιστος εἰς τὰς υποσχέσους σου.
- Ψαλ. 56,5 **καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύνων. ἔκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.**
 Ἐγλύτωσε καὶ θα γλυτώσῃ τὴν ζωὴν μου ἀπὸ ἐχθρῶν, οἱ οἱποῖοι ὁμοιάζουν με ἀγρίους νεαροὺς λέοντας. Ἐκοιμήθην με φόβον καὶ ταραχὴν, διότι οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ, οἱ ἐχθροὶ μου, ἔχουν, ὡσανὶ δόντια λέοντων, ὄπλα καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα των εἶναι ἀκονισμένη, κοπτερὴ μάχαιρα ἐναντίον μου.
- Ψαλ. 56,6 **ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.**
 Ἄς φανῇ καὶ πάλιν τὸ μεγαλεῖόν σου, Κύριε, στὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ ἡ δόξα σου κάτω εἰς ὅλην τὴν γῆν.
- Ψαλ. 56,7 **παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. (διάψαλμα).**
 Οἱ ἐχθροὶ μου ἔστησαν παγίδα στὸν δρόμον μου καὶ με τὰς ἐπιβουλὰς των κατέκαμψαν καὶ ἀπεθάρρυναν τὴν ψυχὴν μου. Ἡνοιξαν ἐνώπιόν μου βορβορώδη λάκκον, διὰ νὰ πέσω εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ ἔπεσαν οἱ ἴδιοι ἐντὸς αὐτοῦ.
- Ψαλ. 56,8 **ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ἕσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.**
 Καὶ τώρα ἡ καρδία μου με τὴν πίστιν καὶ τὸ θάρρος της εἰς σέ, εἶναι ἐτοίμη νὰ νικήσῃ τοὺς πειρασμοὺς, νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς κινδύνους. Ἐγὼ θα σε δοξολογῶ με τὸ στόμα μου καὶ θα συνθέτω ὕμνους με τὰ μουσικὰ ὄργανα εἰς δόξαν σου.
- Ψαλ. 56,9 **ἔξεγέρθητι, ἡ δόξα σου· ἔξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἔξεγερθήσομαι ὄρθρου.**
 Σηκώ ἐπάνω, ὦ ψυχὴ μου. Σηκώθητε καὶ σεις τὰ μουσικὰ ὄργανα, ψαλτήριον καὶ κιθάρα. Πολὺ πρῶτῃ θα σηκωθῶ, θα σε δοξολογήσω, Κύριε,
- Ψαλ. 56,10 **ἔξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσι,**
 ἀνάμεσα εἰς πολλοὺς λαοὺς, θα ψάλλω εἰς σε ἀνάμεσα εἰς πολλὰ ἔθνη,
- Ψαλ. 56,11 **ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.**
 διότι ἡ εὐσπλαγχνία σου καὶ τὸ ἔλεός σου ἐμεγαλύνθησαν καὶ ὑψώθησαν ἕως τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἡ ἀξιόπιστία των υποσχέσεών σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἀνέβη ἕως τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ.
- Ψαλ. 56,12 **ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.**
 Ἄς ὑψωθῇ καὶ ἄς λάμψῃ τὸ μεγαλεῖόν σου, ὦ Θεέ, ὑπεράνω ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἡ δόξα σου ἄς ἀπλωθῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ 57 (Μασ. 58)

- Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυΐδ εἰς στηλογραφίαν.
- Ψαλ. 57,2 **Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε; εὐθείας κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;**
 Λαλεῖτε πράγματι καὶ ἀληθεῖα, ὦ κριταὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφαρμόζετε δικαιοσύνην; Ἐκδίδετε σεις, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, δικαίας αποφάσεις;
- Ψαλ. 57,3 **καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῆ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.**
 Ὁχι. Διότι με τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν σας ἐπεξεργάζεσθε τὴν ἀδικίαν εἰς τὴν ἱερὰν χώραν τῆς Παλαιστίνης. Τὰ δε χέρια σας ἐξυφαίνουσι δολίαν ἀδικίαν εἰς βάρος των ἄλλων.
- Ψαλ. 57,4 **ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.**
 Οἱ ἁμαρτωλοὶ αὐτοὶ δικασταὶ ἀπεξενώθησαν ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἀκόμη κατὰ τὴν ὁποίαν συνελήφθησαν ἐμβρυα εἰς τὴν μήτραν. Ἐπλανήθησαν ἐκ κοιλίας μητρὸς, ἐλάλησαν καὶ λαλοῦν συνεχῶς ψέματα.
- Ψαλ. 57,5 **θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,**
 Ἄγρια μανία τοὺς κατέχει διὰ τὸ κακόν, ὡστε νὰ ὁμοιάζουν με φίδια, με ἀσπίδα κωφὴν,
- Ψαλ. 57,5 **ἧτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.**
 ἧτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.
- Ψαλ. 57,6 **ποῦ κλείει τὰ αὐτιά της καὶ δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ τὰς γοητευτικὰς ᾠδὰς των μάγων, με τὰς ὁποίας ὁ πεπειραμένος γόης προσπαθεῖ νὰ τὴν καταπραῦνη.**
 ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας των λέοντων συνέθλασεν ὁ Κύριος·
- Ψαλ. 57,7 **Ὁ Θεὸς θα συντρίψῃ τὰ δόντια των ἀσεβῶν αὐτῶν δικαστῶν μέσα στὸ στόμα των. Θα καταθρυμματίσῃ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν, οἱ οἱποῖοι ὡσανὶ ἀγριοὶ λέοντες ἐπιζητοῦν νὰ κατασπαράξουν καὶ νὰ ἀλέσουν τὰ θύματά των.**
 ἔξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἄσθενήσουσιν.
- Ψαλ. 57,8 **Θα σβήσουν, θα περάσουν, θα εξαφανισθῶν σαν τὸ νερό, τὸ ὁποῖον τρέχει ταχέως καὶ δὲν ἐπιστρέφει. Ὁ Κύριος**

- θα τενώση το τόξον του, και θα ρίψη εναντίον αυτών τα βέλη του, μέχρις ότου εξασθενήσουν τελείως.
- Ψαλ. 57,9
Ψαλ. 57,9
ώσεϊ κηρός τακείς άνταναιρεθήσονται· έπεσε πύρ επ' αυτούς, και ούκ είδον τον ήλιον.
Οπως λυώνει το κερι, έτσι και αυτοί θα λυώσουν, θα διαλυθούν και θα εξαφανισθούν. Φωτιά της οργής του Κυρίου θα πέση επάνω τους, θα κατακαούν και έτσι δεν θα ιδούν ποτέ το φως του ηλίου, θα παύσουν να υπάρχουν μεταξύ των ζώντων ανθρωπων.
- Ψαλ. 57,10
Ψαλ. 57,10
πρό τοϋ συνιέναι τας άκάνθας αυτών την ράμονον, ώσεϊ ζώντας, ώσεϊ έν όργη καταπίεται αυτούς.
Προτού αυξηθούν αι άκανθαι, ώστε να γίνουν ακανθώδεις θάμνοι, πριν εξανθήσει και καρποφορήσει εις κακά έργα η πονηρία αυτών, σαν με ασυγκράτητον κύμα οργής θα τους καταπιή η θεία δικαιοσύνη.
- Ψαλ. 57,11
Ψαλ. 57,11
εύφρανθήσεται δικαιος, όταν ιδη έκδίκησιν· τας χείρας αυτού νίψεται έν τῷ αίματι τοϋ άμαρτωλοϋ.
Θα ευφρανθή ο δικαιος όταν ιδη την θείαν αυτήν εκδίκησιν. Τοσον άφθονον θα χυθή το αίμα των αδικων κριτών, ώστε εις αυτό θα νίψη τα χέρια του ο δικαιος, ικανοποιημένος από την θείαν δικαιοσύνην.
- Ψαλ. 57,12
Ψαλ. 57,12
και έρεϊ άνθρωπος· εί άρα έστι καρπός τῷ δικαίῳ, άρα έστιν ό Θεός κρίνων αυτούς έν τῇ γῆ.
Και τότε κάθε άνθρωπος θα πη· Πράγματι υπάρχει στον δικαιον η αμοιβή δια τα καλά του έργα. Πράγματι υπάρχει ο Θεός, ο οποίος κρίνει και κατακρίνει τους αδικους κριτάς επάνω εις την γην.

ΨΑΛΜΟΣ 58 (Μασ. 59)

- Εις τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυῖδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
- Ψαλ. 58,2
Ψαλ. 58,2
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με·
Ω Θεέ μου, βγάλε με από τα χέρια των εχθρών μου. Γλύτωσέ με από την επιβουλήν εκείνων, οι οποίοι έχουν εξεγερθή εναντίον μου.
- Ψαλ. 58,3
Ψαλ. 58,3
ῤῥύσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.
Γλύτωσέ με από τους ανθρώπους, που εργάζονται την ανομίαν. Σώσε με από ανθρώπους αιμοβόρους, που σκέπτονται και διαπράττουν εγκλήματα.
- Ψαλ. 58,4
Ψαλ. 58,4
ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμέ κραταιοί. οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε·
Διότι ιδού, έστησαν ενέδρας, δια να μου πάρουν την ζωήν. Επετέθησαν εναντίον μου οι ισχυροί της εποχής αυτής. Ούτε η παρανομία μου, ούτε η αμαρτία μου υπήρξαν, Κυριε, αιτία της καταφοράς των αυτής.
- Ψαλ. 58,5
Ψαλ. 58,5
ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε.
Μέχρι σήμερα επέρασα τας ημέρας της ζωής μου χωρίς παρανομία. Εξ αντιθέτου συμπεριεφέρθη με ευθύτητα. Σηκω, λοιπόν, Κυριε, και έλα εις συνάντησίν μου και ιδε τον κίνδυνον, που με απειλεί.
- Ψαλ. 58,6
Ψαλ. 58,6
καὶ σύ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. (διάψαλμα).
Συ, Κυριε, ο Θεός των επουρανίων και επιγείων δυνάμεων, συ ο Θεός του Ισραηλιτικού λαού, σπεύσε εν τη δικαιοσύνη σου να επισκεφθής με την τιμωρόν ράβδον σου όλα τα αμαρτωλά έθνη. Μη δείξης ευσπλαγχνίαν προς εκείνους, οι οποίοι εργάζονται την παρανομίαν.
- Ψαλ. 58,7
Ψαλ. 58,7
ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
Οπως ο κύων κατά την εσπέραν περιέρχεται αναζητών τροφήν εις τα απορρίμματα, έτσι και αυτοί, διψασμένοι και πεινασμένοι δι' ανθρώπινον αίμα, θα περιέλθουν την πόλιν αναζητούντες τα θύματά των.
- Ψαλ. 58,8
Ψαλ. 58,8
ἰδοὺ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;
Ιδού, αυτοί εκτοξεύουν από το στόμα τους φαρμακερούς και υβριστικούς λόγους. Κοφτερή ρομφαία τα χείλη των. Με θρασύτητα λέγουν· Ποιός μας ακούει; Και αν μας ακούη, άνθρωπος η Θεός, μήπως και θα δώσωμεν λόγον;
- Ψαλ. 58,9
Ψαλ. 58,9
καὶ σύ, Κύριε, ἐκγελάσῃ αὐτοὺς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.
Συ όμως, Κυριε, θα τους περιγελάσης. Θα εκμηδενίσης γενικώς όλα τα ειδωλολατρικά αμαρτωλά έθνη.
- Ψαλ. 58,10
Ψαλ. 58,10
τὸ κράτος μου, πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σύ, ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ.
Την δύναμίν μου, Κυριε, την σωτηρίαν και ασφάλειάν μου, θα αναθέσω εις σέ, διότι συ είσαι ο Θεός μου, ο προστάτης και υπερασπιστής μου.
- Ψαλ. 58,11
Ψαλ. 58,11
ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με· ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.
Ω Θεέ μου, πιστεύω απολύτως, ότι θα έλθη προς εμέ το έλεός σου στον κατάλληλον καιρόν, δια να με προφθάση, πριν πάθω τι. Συ, ο Θεός μου, θα μου δείξης το έργον της δικαιοσύνης σου εναντίον των εχθρών μου.
- Ψαλ. 58,12
Ψαλ. 58,12
μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ κατάγαγε αὐτοὺς, ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε.
Μη τους θανατώσης όμως, Κυριε, αλλά τιμώρησέ τους κατ' άλλον τρόπον, δια να βλέπη το έθνος μου την

τιμωρίαν αυτήν και μη λησμονή τον Νομον σου. Διασκόρπισέ τους εν τη παντοδυναμία σου μακράν από την πατρίδα των. Ριψε τους ταπεινωμένους και εξευτελισμένους κάτω στο χώμα, συ Κυριε, που είσαι ο υπερασπιστής και προστάτης μου.

- Ψαλ. 58,13 άμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἄρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ,
- Ψαλ. 58,13 Ποσον αηδιαστική ἦτο ἡ αμαρτία, που ἐξεμούσε το στόμα αὐτῶν! Ποσον πονηρός και δόλιος ο λόγος των χειλέων των! Ἀς συλληφθῶν αυτοὶ μέσα εἰς τα δίκτυα των εγωπαθῶν και φθονερῶν σχεδίων των. Τα αμαρτωλά λόγια, με τα οποία αυτοὶ με κατηρώντο και εψεύδοντο εἰς βάρος μου, θα διαλαληθῶν εἰς ὅλους ἔπειτα ἀπὸ την συντριβὴν των.
- Ψαλ. 58,14 ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν· καὶ γνώσονται, ὅτι Θεὸς δεσπάζει τοῦ Ἰακώβ τῶν περάτων τῆς γῆς. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 58,14 Ἡ τιμωρία των, εν τη δικαία σου οργῇ, θα εἶναι πλήρης και δεν θα ὑπάρχουν πλέον. Τότε θα μάθουν ὅλοι, ὅτι ο Θεὸς εἶναι ο Κυριος και προστάτης των Ἰσραηλιτῶν, μέχρι και των περάτων της γης.
- Ψαλ. 58,15 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
- Ψαλ. 58,15 Αυτοὶ, ὡπως ο πεινασμένος κύων κατὰ την ἐσπέραν περιέρχεται τους δρόμους εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς του μέσα εἰς τα ἀπορρίμματα, ἔτσι και αυτοὶ πεινασμένοι και διψασμένοι δι' αἶμα ἀνθρώπων, θα περιτριγυρίζουν γύρω την πόλιν ζητούντες θύματα.
- Ψαλ. 58,16 αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.
- Ψαλ. 58,16 Αυτοὶ θα διασκορπισθῶν ἀπὸ ἐδῶ και ἀπὸ ἐκεῖ, δια να φάγουν κάποιον. Ἐὰν δε και δεν κορέσουν τα αἰμοβόρα ἐνστικτὰ των, θα γογγύζουν και θα γαυγίζουν.
- Ψαλ. 58,17 ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.
- Ψαλ. 58,17 Ἐγὼ ὅμως θα ψάλλω δοξολογίαν προς σέ, τον παντοδύναμον Θεόν. Θα πλημμυρίσω ἀπὸ ἀγαλλίασιν την πμῶϊαν, που θα ἰδῶ το ἔλεός σου, διότι συ υπῆρξες προστάτης μου και καταφύγιόν μου εἰς περίοδον θλίψεων και κινδύνων.
- Ψαλ. 58,18 βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ· ὅτι σύ, ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.
- Ψαλ. 58,18 Συ, Κυριε, εἶσαι βοηθός μου. Θα ψάλλω και θα ὑμνολογῶ σέ, διότι συ ἦσουν και εἶσαι ο προστάτης μου, ο Θεός μου, γεμάτος ἔλεος και ευσπλαγχίαν προς ἐμέ.

ΨΑΛΜΟΣ 59 (Μασ. 60)

Εἰς τὸ τέλος· τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυιδ, εἰς διδαχὴν, ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν Ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

- Ψαλ. 59,3 Ὁ Θεός, ἀπόσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ὤκτειρσας ἡμᾶς.
- Ψαλ. 59,3 Ὡ Θεέ, μας ἀπόθησες και μας ἀπεμάκρυνες ἀπὸ κοντὰ σου. Μας κατεκρήμνισες, ὠργίσθης ἐναντίον μας. Και τώρα, Κυριε, μετὰ την τιμωρίαν μας, δεῖξε προς ἡμᾶς το ἔλεός σου και την ευσπλαγχίαν σου.
- Ψαλ. 59,4 συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν· ἴσασιν τὰ συντρίμματα αὐτῆς ὅτι ἐσαλεύθη.
- Ψαλ. 59,4 Συνεκλόνησες την χώραν της Παλαιστίνης με την επιδρομὴν και τας δηώσεις των αλλοφύλων. Την συνετάραξες ὡσάν με σεισμούς μεγάλους και καταστρεπτικούς. Θεράπευσε, Κυριε, τα συντρίμματα και τα ερείπια της, διότι τα πάντα εἰς αὐτήν ἐσαλεύθησαν.
- Ψαλ. 59,5 ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.
- Ψαλ. 59,5 Παρεχώρησες να ἰδῶ ο λαός σου σκληράς δοκιμασίας. Μας ἐπότισες με τον πικρόν οἶνον της οργῆς σου.
- Ψαλ. 59,6 ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 59,6 Ἐδωκες ὅμως, εν τη ευσπλαγχία και τη ἀγαθότητι σου, στους Ἰσραηλίτας, που εὐλαβούνται το ὄνομά σου, σημεῖον, δια να ἀποφύγουν το ἐχθρικόν τόξον και διασωθῶν.
- Ψαλ. 59,7 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου, σώσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
- Ψαλ. 59,7 Δια να γλυτώσουν οἱ ἀγαπητοὶ σου και μη ἐξοντῶθῶν ἀπὸ τους ἐχθρούς, σώσε τους με την ἀκατανίκητον δεξιάν σου και κάμε δεκτὴν εὐμενῶς την προσευχὴν μου υπέρ του λαοῦ.
- Ψαλ. 59,8 ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
- Ψαλ. 59,8 Ὁ Θεός, εν τη ἀγιότητι αὐτοῦ, μίλησε ἐπισήμως και εἶπε· Με χαρὰν και ἀγαλλίασιν θα διαμοιράσω εἰς σας την πόλιν Συχέμ και θα καταμετρήσω την κοιλάδα των σκηνῶν, που ἐκτείνεται πέραν του Ἰορδάνου, ὅλην αὐτήν την χώραν, δια να την διαμοιράσω προς σας.

- Ψαλ. 59,9
Ψαλ. 59,9
έμὸς ἐστὶ Γαλαάδ, καὶ ἐμὸς ἐστὶ Μανασσή, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰούδας βασιλεὺς μου·
Διότι εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ χώρα Γαλαάδ, ἰδικὴ μου εἶναι ἡ περιοχὴ Μανασσὴ ἡ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἐπίσης ἰδικὴ μου εἶναι καὶ ἡ ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου περιοχὴ Ἐφραὶμ, ἡ κραταία αὐτῆς δύναμις περικεφαλαία μου, ὅπως ἐπίσης καὶ φυλὴ τοῦ Ἰούδα, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν προέρχονται οἱ βασιλεῖς τοῦ λαοῦ μου.
- Ψαλ. 59,10
Ψαλ. 59,10
Μωάβ λέβηθ τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
Ἡ χώρα τῶν Μωαβιτῶν θὰ γίνῃ λεκάνη, μέσα εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ ἐκλεκτὸς μου λαὸς θὰ πλύνῃ τοὺς πόδας του. Εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰδουμαίας θὰ ἐκτείνω τὸ ὑπόδημά μου καὶ θὰ τὴν υποτάξω. Εἰς ἐμὲ ὅλοι οἱ ἀλλόφυλοι υπετάγησαν καὶ θὰ υποταχθούν.
- Ψαλ. 59,11
Ψαλ. 59,11
τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
Ἐπειτα, λοιπὸν, ἀπὸ τὰς μεγάλων αὐτῶν υποσχέσσομαι Κυρίου, ποῖος θὰ με φέρῃ νικητὴν εἰς τὴν οχυρὰν πόλιν, που εἶναι πρωτεύουσα τῆς Ἰδουμαίας; Ποῖος θὰ με ὀδηγήσῃ τὸ συντομώτερον μέχρι τῆς χώρας Ἰδουμαίας;
- Ψαλ. 59,12
Ψαλ. 59,12
οὐχὶ σὺ, ὁ Θεός, ὁ ἀπώσαμένον ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
Δεν θὰ μας ὀδηγήσῃς σὺ, ὦ Θεέ μου, ὁ ὁποῖος προηγουμένως μας εἶχες ἀποθήσει ἀπὸ κοντὰ σου; Καὶ σὺ δεν θὰ ἐκστρατεύσῃς μαζί με τὰς ἰδικὰς μας στρατιωτικὰς δυνάμεις ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μας;
- Ψαλ. 59,13
Ψαλ. 59,13
δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
Δος μας βοήθειαν, δια νὰ σωθώμεν ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν, ἡ ὁποία μας συνέχει, διότι ματαία καὶ ἀκαρπὸς εἰς σωτηρίαν εἶναι κάθε βοήθεια, που προέρχεται ἀπὸ ἄνθρωπον.
- Ψαλ. 59,14
Ψαλ. 59,14
ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσῃ τοὺς θλίβοντάς ἡμᾶς.
Με τὴν βοήθειαν σου τοῦ Θεοῦ μας θὰ δράσωμεν ἀποτελεσματικῶς καὶ μετὰ δυνάμεως. Αὐτὸς ὁ ἴδιος θὰ ἐκμηδενίσῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μας θλίβουν.

ΨΑΛΜΟΣ 60 (Μασ. 61)

- Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· τῷ Δαυῖδ.
- Ψαλ. 60,2
Ψαλ. 60,2
Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχεθ τῇ προσευχῇ μου.
Ἀκουσε, ὦ Θεέ μου, καὶ κάμε δεκτὴν τὴν δέησίν μου. Δώσε προσοχὴν εἰς τὴν προσευχὴν μου.
- Ψαλ. 60,3
Ψαλ. 60,3
ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδιάσει τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὑψώσάς με, ὠδήγησάς με,
Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς, μακρὰν ἀπὸ τὴν Σιών, κράζω πρὸς σε εἰς περίοδον, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ καρδία μου ἔχει καταληφθῆ ἀπὸ μεγάλην λύπην καὶ ἀτονίαν. Καὶ σὺ, Κυριε, ὅπως στο παρελθὸν ἔτσι καὶ τώρα, με ὑψώσες καὶ με ἐστήριξες εἰς ἀπρόσιτους ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου βράχους. Ἐκεῖ, σὺ ὁ ἴδιος με ὀδηγήσες ἀσφαλῆ.
- Ψαλ. 60,4
Ψαλ. 60,4
ὅτι ἐγενήθηθες ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
Διότι ἐγὼ καὶ στο παρελθὸν εἰς σε εἶχα στηρίξει τὰς ἐλπίδας μου καὶ με ἐπροστάτευσες ὡς πύργον καὶ φρούριον ἀπόρθητον ἐναντίον τοῦ οἰουδιότου ἐχθροῦ μου.
- Ψαλ. 60,5
Ψαλ. 60,5
παροικῆσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. (διάψαλμα).
Πιστεύω, ὅτι καὶ τώρα θὰ εὐδοκήσῃς νὰ κατοικήσω παντοτείνᾳ πλησίον τοῦ ἱεροῦ σου σκηνώματος εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὥστε νὰ εὐρίσκωμαι ὑπὸ τὴν ἀκατανίκητον σκέπην τῶν πτερύγων τῆς θείας σου προστασίας.
- Ψαλ. 60,6
Ψαλ. 60,6
ὅτι σὺ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.
Διότι σὺ, ὦ Θεέ μου, ἤκουσες καὶ ἔκαμες εὐμενῶς δεκτὰς τὰς προσευχὰς μου καὶ τὰ τάματά μου, καὶ ἔδωκας εἰς ἡμᾶς, που σε εὐλαβούμεθα, τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας ὡς κληρονομίαν.
- Ψαλ. 60,7
Ψαλ. 60,7
ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
Ἡμέρας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως θὰ προσθήσῃς, ὥστε τὰ ἔτη τοῦ δια τῶν ἀπογόνων του, καὶ μάλιστα δια τοῦ Μεσσίου, νὰ συνεχισθούν αἰωνίως ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς μίας γενεᾶς μέχρι καὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἄλλης εἰς αἰῶνας αἰῶνων.
- Ψαλ. 60,8
Ψαλ. 60,8
διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;
Καὶ ἔτσι θὰ παραμένῃ αὐτὸς αἰώνιος βασιλεὺς ἐνώπιόν σου. Ποῖος ἀπὸ τοὺς θνητοὺς θὰ ἠμπορέσῃ ποτε νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ κατανοήσῃ τὸ βάθος τοῦ ἐλέους καὶ τὴν πιστότητα τῶν υποσχέσεών σου;
- Ψαλ. 60,9
Ψαλ. 60,9
οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναι με τὰς εὐχὰς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.
Γεμάτος θαυμασμὸν πρὸ τοῦ ἀπείρου μεγαλείου σου θὰ ψάλλω ὕμνον εἰς δόξαν τοῦ ὀνόματός σου δια μέσου ὅλων τῶν αἰῶνων καὶ ὡσάν χρέος οφειλόμενον θὰ ἀποδίδω εἰς σε τὰ τάματά μου καθημερινῶς ἀπὸ τὴν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἄλλην.

ΨΑΛΜΟΣ 61 (Μασ. 62)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδοῦν· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

- Ψαλ. 61,2 Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου·
- Ψαλ. 61,2 Εἰς τον Θεόν δεν θα υποταθῆ ἡ ψυχὴ μου; Βεβαίως. Διότι εἰς τα χέρια αὐτοῦ ὑπάρχει ἡ σωτηρία μου.
- Ψαλ. 61,3 καὶ γὰρ αὐτὸς Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
- Ψαλ. 61,3 Ἀκριβῶς ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Θεὸς μου, εἶναι ὁ σωτὴρ μου καὶ ὁ υπερασπιστὴς μου, δεν θα κλονισθῶ πλέον στους πειρασμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐνδεχομένως θα με προσβάλουν.
- Ψαλ. 61,4 ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμαῷ ὠσμένῳ.
- Ψαλ. 61,4 Ἐως πότε σεις θα ἐπιτίθεσθε με φονικὴν μανίαν ἐναντίον ἀθῶου ἀνθρώπου; Ἐως πότε σεις θα ἐπιζητήτε να με φονεύσετε ἐπιτίπτοντες ἐναντίον μου, ὡσάν προς ετοιμόρροπον τοῖχον καὶ προς φράκτην ὁ ὁποῖος ἔχει σπρωχθῆ καὶ εἶναι ἔτοιμος να σωριασθῆ στο ἔδαφος;
- Ψαλ. 61,5 πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει, τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 61,5 Παρ' ὄλην τὴν τραγικὴν μου κατάστασιν, οἱ ἐχθροὶ μου ἐσκέφθησαν να ποδοπατήσουν στο χῶμα τὴν βασιλικὴν μου τιμὴν. Καὶ προς τοῦτο, διψασμένοι δια το αἷμα μου, ἔτρεξαν ἐναντίον μου. Με το στόμα των ἔλεγαν λόγους ἐπαινετικούς καὶ κολακευτικούς. Με τὴν καρδιάν των ὁμως με κατηρῶντο.
- Ψαλ. 61,6 πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι, ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονὴ μου.
- Ψαλ. 61,6 Πλὴν συ, ὦ ψυχὴ μου, στον Θεόν πρέπει να υποταχθῆς, διότι ἀπὸ αὐτὸν με ὑπομονὴν καὶ πίστιν θα περιμένω λύτρωσιν ἀπὸ τὰς θλίψεις μου.
- Ψαλ. 61,7 ὅτι αὐτὸς Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.
- Ψαλ. 61,7 Διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς καὶ σωτὴρ μου, το στήριγμά μου· καὶ παρὰ τὴν μανίαν των ἐχθρῶν μου δεν θα μεταναστεύσω ἐξόριστος εἰς ξένας περιοχάς.
- Ψαλ. 61,8 ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
- Ψαλ. 61,8 Εἰς τον Θεόν ἔχω στηρίζε με πίστιν τὴν σωτηρίαν μου καὶ τὴν δόξαν μου. Ὁ Θεὸς αὐτὸς εἶναι ὁ βοηθός μου καὶ ὅλαι αἱ ἐλπίδες μου εἰς αὐτὸν στηρίζονται.
- Ψαλ. 61,9 ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 61,9 Εἰς τον Θεόν στηρίζατε τὰς ἐλπίδας σας ὅλα τα πλήθη του λαοῦ. Ἀφήσατε να ἐκχυθῆ προς αὐτὸν το περιεχόμενον τῆς καρδίας σας, εἴτε θλίψις εἶναι καὶ πόνοι, εἴτε χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις. Διότι ὁ Θεὸς εἶναι βοηθός μας.
- Ψαλ. 61,10 πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.
- Ψαλ. 61,10 Ἐξ ἀντιθέτου οἱ ἀνθρωποὶ εἶναι ματαιολόγοι καὶ κούφοι, ψεύδονται μεταξύ των, ἀπατοῦν καὶ ἀπατώνται, καὶ ἀδικοῦν ὁ ενας τον ἄλλον. Ὅλοι αὐτοὶ κινούνται ἀπὸ συμφώνου ἔνεκα τῆς ματαιοδοξίας των.
- Ψαλ. 61,11 μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἀρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέη, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.
- Ψαλ. 61,11 Σεις, οἱ ἀνθρωποὶ, μὴ στηρίζετε τὰς ἐλπίδας σας στον πλοῦτον καὶ εἰς τὴν ἀδικίαν. Μὴ φλογίζεσθε ἀπὸ τον πόθον δια πλοῦτη, που προέρχονται ἀπὸ ἀρπαγὰς. Καὶ αν ἴδετε ὡσάν ποτάμι να ῥέη ὁ πλοῦτος ἐμπρὸς σας, μὴ προσκολλάτε εἰς αὐτὸν τὴν καρδίαν σας.
- Ψαλ. 61,12 ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,
- Ψαλ. 61,12 Ἀπαξ δια παντός διεκήρυξεν ὁ Θεός, ἐγὼ δε ἤκουσα τα δύο αὐτὰ πράγματα. Πρῶτον ὅτι ἡ κραταιὰ δύναμις ἀνήκει εἰς σε τον Θεόν
- Ψαλ. 61,13 καὶ σοῦ, Κύριε, τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
- Ψαλ. 61,13 καὶ δεῦτερον ὅτι ἡ εὐσπλαγχνία εἶναι ἐπίσης ἰδικὴ σου. Βασιε λοιπὸν αὐτῶν, Κυριε, συ θα ἀποδώσης εἰς ἕκαστον κατὰ τα ἔργα του. Θα τιμωρήσης δια τὰς ἀδικίας του τον ἐνοχον. Θα ἀμείψης τον ἀγαθὸν δια τα καλὰ του ἔργα.

ΨΑΛΜΟΣ 62 (Μασ. 63)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

- Ψαλ. 62,2 Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- Ψαλ. 62,2 Θεέ μου, που εἶσαι ὁ Θεός μου, ἀπὸ πολὺ πρῶϊ, ἀπὸ τα χαράματα προσεύχομαι προς σέ. Σε διψά καὶ σε ποθεῖ ἡ ψυχὴ μου. Ποσες φορές καὶ αὐταὶ αἱ αἰσθήσους τοῦ σώματός μου, εἰς τὴν ἐρημον αὐτὴν χώραν τὴν δύσδατον καὶ ἀνυδρον ἐπόθησαν να ἴδουν καὶ να ἀπολαύσουν τον ἀγιόν σου ναόν!
- Ψαλ. 62,3 οὔτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθη σοὶ τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

- Ψαλ. 62,3 Με την δίψαν αυτήν επαρουσιαζόμενη σωματικώς και ψυχικώς άλλοτε στον ιερών σου τόπον, δια να ιδω και σκεφθώ την δύναμίν σου και την δόξαν σου.
- Ψαλ. 62,4 ὄτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- Ψαλ. 62,4 Σε ἐπόθησα και σε ποθῶ σφοδρῶς, Κυριέ μου, διότι το ἔλεός σου εἶναι ἀνώτερον ἀπὸ χιλιάδας και χιλιάδας ζωάς. Τα χεῖλη μου θα σε υμνοῦν και θα σε δοξολογούν.
- Ψαλ. 62,5 οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου και ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
- Ψαλ. 62,5 Με τον αὐτὸν τρόπον θα σε εὐλογῶ και θα σε δοξολογῶ καθ' ὅλον το διάστημα της ζωῆς μου και μόνον στο Ονομά σου θα υψώνω τας χεῖράς μου, και προς σε θα προσεύχωμαι.
- Ψαλ. 62,6 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, και χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- Ψαλ. 62,6 Με την χαράν και την ευφροσύνην της προσευχῆς θα χορταίνη και θα ευφραίνεται η ψυχὴ μου, ὅπως θα ηυφραίνεται το σῶμα, ὅταν θα ἐτρωγε λιπαρά και νόστιμα φαγητά. Με χεῖλη πλημμυρισμένα ἀπὸ ἀγαλλίασιν θα σε υμνή τότε το στόμα μου.
- Ψαλ. 62,7 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθοις ἐμελέτων εἰς σέ·
- Ψαλ. 62,7 Ὅταν, καθὼς πέφτω κατὰ την νύκτα στο στρώμα μου, σε ἐνθυμούμαι και κοιμῶμαι με την παράστασιν του μεγαλείου σου, τότε πολὺ προῖθι θα ἐξυπνώ και θα μελετῶ τα μεγαλεῖα σου και θα σε δοξολογῶ.
- Ψαλ. 62,8 ὄτι ἐγενήθης βοηθός μου, και ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- Ψαλ. 62,8 Διότι συ κατὰ το παρελθόν υπήρξες βοηθός και στο μέλλον θα δοκιμάζω ἀγαλλίασιν και χαράν ευρισκόμενος κάτω ἀπὸ την σκέπην των πτερύγων σου.
- Ψαλ. 62,9 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- Ψαλ. 62,9 Προσεκολλήθη πάντοτε η ψυχὴ μου προς σέ. Συ δε ἠπλώσες την δεξιάν σου χεῖρα και με ἐστήριξες, με καθωδήγησες και με ἐπροστάτευσες.
- Ψαλ. 62,10 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·
- Ψαλ. 62,10 Αὐτοὶ δε οἱ ἐχθροὶ μου, οἱ ὁποῖοι με πολεμοῦν, ματαίως προσεπάθησαν να ἀφαιρέσουν την ζωὴν μου. Θα ἀποτύχουν στο ἔργον των, ἀλλὰ και οἱ ἴδιοι θα φονευθῶν και θα κατέλθουν στον ἀδην, εἰς τα βάθη της γῆς.
- Ψαλ. 62,11 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται.
- Ψαλ. 62,11 Θα παραδοθῶν εἰς σφαγὴν ῥομφαίας, τα σῶματά των ἀταφα θα γίνουν τροφή δια τας ἀλώπεκας.
- Ψαλ. 62,12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.
- Ψαλ. 62,12 Ἐγὼ ὁμως ο βασιλεὺς θα εὐφρανθῶ με την προστασίαν και την χαράν, την ὁποίαν ο Θεός μου δίδει. Και καθένας, ο ὁποῖος ὀρκίζεται στον ἀληθινόν Θεόν, θα δοξασθῆ. Ἐξ ἀντιθέτου θα φραγῆ και θα κλείσῃ το στόμα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι λαλοῦν ἀδικίας και ψεύδη.

ΨΑΛΜΟΣ 63 (Μασ. 64)

- Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.
- Ψαλ. 63,2 Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.
- Ψαλ. 63,2 Ἀκουσε και κάμε δεκτὴν, Κυριε και Θεέ μου, την προσευχὴν μου τώρα που δέομαι προς σε και ἐλευθέρωσε την ψυχὴν μου ἀπὸ τον φόβον, που μου ἐμπνέει ο ἐχθρός μου.
- Ψαλ. 63,3 σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν,
- Ψαλ. 63,3 Σκέπασέ με και προστάτευσέ με ἀπὸ τας μυστικὰς συνωμοσίας των πονηρῶν ἀνθρώπων και ἀπὸ το πλήθος των κακῶν ἀνθρώπων, που συστηματικῶς ἐργάζονται την ἀδικίαν.
- Ψαλ. 63,4 οἴπινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν
- Ψαλ. 63,4 Ὅλοι αὐτοὶ ἠκόνησαν, ὡς μεγάλην μάχαιραν, τας γλώσσας των, ἐτέντωσαν το τόξον των και ἔθεσαν ἐπάνω εἰς αὐτό, δια να ἐκσφενδονίσουν ἐναντίον μου ἀντὶ βέλους λόγους πικροὺς και συκοφαντικῶς,
- Ψαλ. 63,5 τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν και οὐ φοβηθήσονται.
- Ψαλ. 63,5 δια να κατατοξεύσουν και κτυπήσουν ὑποῦλως και κρυφίως τον ἀμωμπτον. Θέλουν αἰφνιδιαστικῶς να με κτυπήσουν χωρὶς κανένα φόβον και δισταγμόν.
- Ψαλ. 63,6 ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα, εἶπαν· τίς ὄψεται αὐτούς;
- Ψαλ. 63,6 Ἐμελέτησαν, ἐτελειοποίησαν και ἐνίσχυσαν με κάθε τρόπον το πονηρόν σχέδιον μεταξὺ των. Συνεννοήθησαν να μου στήσουν κρυφὴν παγίδα και εἶπαν· Ποιός, ἀνθρωπος η ο Θεός, θα τους ἴδῃ; Κανείς.
- Ψαλ. 63,7 ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις, προσελεύσεται ἄνθρωπος, και καρδία βαθεῖα,
- Ψαλ. 63,7 Ἐπενόησαν ποικίλους τρόπους δια το καταχθόνιον ἔργον των. Ἐξηντλήθησαν μελετῶντες τας μηχανορραφίας των.

Καθέννας από αυτούς θα με πλησιάση με δολιότητα και μοχθηρίαν. Καταχθονία είναι η καρδιά των, μέσα εις την οποίαν κρύπτονται αι πονηραί των προθέσεις.

Ψαλ. 63,8 καὶ ὑψωθήσεται, ὁ Θεός, βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

Ψαλ. 63,8 Τα σχέδιά των ὁμως δεν θα πραγματοποιηθῶν. Θα υψωθῆ και θα νικήσῃ ο κραταιός Θεός, ο προστάτης μου. Αι πληγαί, τας οποίας θα μου προξενήσουν, θα εἶναι ωσάν τας πληγὰς, που προέρχονται ἀπὸ βέλη ριπτόμενα ἀπὸ νήπια.

Ψαλ. 63,9 καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτούς αἱ γλώσσαι αὐτῶν. ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς,

Ψαλ. 63,9 Ἡτόνησαν και παρέλυσαν εις τα στόματά των, αι κομπορρημονούσαι γλώσσαι των. Ολοι, ὅσοι εἶδαν τας ενεργείας των και τας αποτυχίας των, ἐξεπλάγησαν.

Ψαλ. 63,10 καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

Ψαλ. 63,10 Και κάθε ἄνθρωπος ἰδὼν την συντριβὴν των πονηρῶν σχεδίων των εφοβήθη και ευλαβήθη τον Θεόν. Ολοι δε διεκήρυξαν τα ἔργα της θαυμαστῆς προστασίας του Θεοῦ, διότι κατενόησαν τα ἔργα αὐτά ως ἔργα Κυρίου.

Ψαλ. 63,11 εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. 63,11 Καθε δε δίκαιος ἄνθρωπος, βλέπων τα μεγαλεία του Θεοῦ, θα ευφρανθῆ εν Κυρίῳ και θα ἐπιζῆ περισσότερον τώρα εις αὐτόν. Ολοι οι ευθεῖς και εὐκρινεῖς ἄνθρωποι θα δοξασθῶν ἀπὸ τον Θεόν και ἀπὸ τους συνανθρώπους των.

ΨΑΛΜΟΣ 64 (Μασ. 65)

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ, ᾠδὴ Ἰερεμίου καὶ Ἰεζεκιήλ ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἐμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Ψαλ. 64,2 Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 64,2 Εἰς σέ, Κυριε, εἶναι πρέπον να αναπέμπεται κάθε δοξολογία εις την Σιών. Εἰς την Ἱερουσαλήμ πρέπει να εκπληρώνεται το τάξιμον του λαοῦ σου προς σέ.

Ψαλ. 64,3 εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Ψαλ. 64,3 Ἀκουσε, Κυριε, και κάμε δεκτὴν την προσευχὴν μου, διότι κάθε ἀνθρωπίνη σαρξ, ἀσθενής καθὼς εἶναι, προς σε θα ἔλθῃ να ζητήσῃ βοήθειαν.

Ψαλ. 64,4 λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.

Ψαλ. 64,4 Πολλὰ και διάφοροι ἀνομίαι με λόγια και με ἔργα υπερίσχυσαν, υπεδούλωσαν την θέλησίν μας, ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιόν σου. Συ ὁμως, Κυριε, θα φανῆς ἐλεήμων εις τας ἀμαρτίας μας και θα μας συγχωρήσῃς.

Ψαλ. 64,5 μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου,

Ψαλ. 64,5 Τρισευτυχισμένος ἐκεῖνος, τον οποίον συ ἐξέλεξες και με στοργὴν ἐπήρες κοντά σου. Αὐτός θα μένη διαρκῶς εις τας ἱεράς αὐλὰς του ναοῦ σου. Εἴαν ἀξιώσης και ἡμᾶς αὐτῆς της δωρεάς, θα χορτάσωμεν ἀπὸ τα πλούσια ἀγαθὰ του οἴκου σου. Ἅγιος εἶναι και ἱερός ο ναός σου. Ἀξιοθαύμαστος ο ναός σου δια τα πλούσια ἔργα της δικαιοσύνης σου.

Ψαλ. 64,6 θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν,

Ψαλ. 64,6 Κάμε δεκτὴν την προσευχὴν μας συ, ο Θεός και ο σωτὴρ μας· η ἐλπίς ὅλων των ἀνθρώπων μέχρι και των περάτων της γῆς και αὐτῶν που διαπλέουν θαλάσσας και κατοικοῦν εις νήσους μακρὰν.

Ψαλ. 64,7 ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ,

Ψαλ. 64,7 Συ, ο οποίος στερεώνεις με την τεραστίαν δύνάμιν σου τα ὄρη, συ ο οποίος εἶσαι περιεζωσμένος με ἀπειρον ἰσχύν.

Ψαλ. 64,8 ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς, παραχθήσονται τὰ ἔθνη,

Ψαλ. 64,8 Συ, ο οποίος ἀναταράσσεις την θάλασσαν καθ' ὅλον το πλάτος και βάθος αὐτῆς, και προκαλεῖς την βοήν των κυμάτων της. Ἀπὸ ὅλας αὐτάς τας μεγαλειώδεις ἐκδηλώσεις της δυνάμεώς σου θα καταπλαγοῦν και θα παραχθοῦν τα ἔθνη.

Ψαλ. 64,9 καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις,

Ψαλ. 64,9 Ἀπὸ τα αξιοθαύμαστα ἔργα σου θα τρομάξουν οι κατοικοῦντες μέχρι και εις τα πέρατα του κόσμου. Θα τέρψῃς ὁμως και θα γοητεύσῃς τους ἀνθρώπους με το πρωϊνὸν φως, τότε που ἀρχίζει η πρωΐα και με το ἡλιοβασιλεμμα, τότε που ἀρχίζει η ἑσπέρα.

Ψαλ. 64,10 ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοιμάσας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Ψαλ. 64,10 Ἐπεσκέφθῃς, Κυριε, με ευεργετικὴν βροχὴν την γην. Ἐρριψες ἀφθονο νερό και την ἐμέθυσες, ἐβρεξες πολὺ, δια να πλουτίσῃς την χώραν μας με πλουσίαν καρποφορίαν. Ο Ἰορδάνης, ο ποταμὸς του Θεοῦ, ἐγέμισεν ἀπὸ ὕδατα. Με

τας βροχάς σου ητοιμάσας πλουσίαν τροφήν στους κατοίκους της Παλαιστίνης. Διότι έτσι γίνεται η καλλιέργεια και η καρποφορία της γης.

Ψαλ. 64,11 τούς αΰλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Ψαλ. 64,11 Ποτισε, λοιπόν, τα αυλάκια της γης με τα πλούσια νερά της βροχής, πλήθυνε τα γεννήματα και τους καρπούς της. Με την σιγαλήν ποτιστικήν βροχήν θα ευφρανθή η χώρα μας, διότι θα πλημμυρίση από βλάστησιν.

Ψαλ. 64,12 εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος·

Ψαλ. 64,12 Ολον τον κύκλον του ετησίου χρόνου θα πλουτίσης, Κυριε, με τα αγαθά σου και έτσι αι πεδιάδες της χώρας σου θα πλημμυρίσουν από μεγάλην ευφορίαν.

Ψαλ. 64,13 πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ψαλ. 64,13 Και αυτά τα ὄρη της ἐρημου και τα βουνά θα παρουσιάσουν πλουσίαν βλάστησιν. Θα περιβληθὺν την αγαλλίασιν και την ωραιότητα του πρασίνου.

Ψαλ. 64,14 ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθουοῦσι σῆτον· κεκράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσι.

Ψαλ. 64,14 Οι κριοι των προβάτων, χορτασμένοι από την πλουσίαν βοσκήν πεδιάδων και βουνών, θα ενδυθὺν το νέον μαλλί των. Αι πεδιάδες θα παράγουν ἀφθονον σῆτον. Δι' ὅλα αυτά ἄνθρωποι και φύσις θα κραυγάζουν και θα υμνολογήσουν τον Κυριον.

ΨΑΛΜΟΣ 65 (Μασ. 66)

Εἰς τὸ τέλος· ᾠδὴ ψαλμοῦ· ἀναστάσεως.

Ψαλ. 65,1 Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,

Ψαλ. 65,1 Ἀλαλάξατε με ιερὸν ενθουσιασμόν προς δόξαν του Κυρίου, οι κατοικούντες ὅλην την γην.

Ψαλ. 65,2 ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ψαλ. 65,2 Δοξάσατε και τα υμνολογήσατε αὐτόν.

Ψαλ. 65,3 εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου.

Ψαλ. 65,3 Εἶπατε προς τον Θεόν με ὕμνους· Ποσον θαυμαστά και φοβερὰ είναι τα ἔργα σου, δια την σωτηρίαν μας, Κυριε! Ἐμπρός εις την ἀπειρον δυνάμιν σου θα καταληφθὺν ἀπὸ φόβον οι εχθροὶ σου, θα ταπεινωθὺν και θα υποταχθὺν, χωρὶς και να το θέλουν, προς σέ.

Ψαλ. 65,4 πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (διάψαλμα).

Ψαλ. 65,4 Ολοι οι ἄνθρωποι, που κατοικὺν την γην, ας προσκυνήσουν και ας δοξολογήσουν σε τον παντοδύναμον Θεόν. Ας ψάλλουν ὕμνους με μουσικά ὄργανα προς δόξαν του Ὀνόματός σου.

Ψαλ. 65,5 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

Ψαλ. 65,5 Ἐλάτε και ἴδετε τα καταπληκτικά ἔργα του Θεοῦ. Ποσον φοβερὸς και ἀφθαστος είναι ο Θεός εις τας σκέψεις και τας αποφάσους! Ἀπειρὸς ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους μαζὴ τους ἀνθρώπους.

Ψαλ. 65,6 ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,

Ψαλ. 65,6 Αὐτός, ο οποίος μεταστρέφει την θάλασσαν εις ξηρὰν, ὅπως ἔκαμεν εις την Ερυθρὰν Θάλασσαν. Εστέγνωσε τον Ιορδάνην ποταμόν και επερασαν με τα πόδια των οι πρόγονοί μας. Αναλογιζόμενοι τα καταπληκτικά θαύματα εις προστασίαν των προγόνων μας θα χαρῶμεν δια τον Κυριον.

Ψαλ. 65,7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑπούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. (διάψαλμα).

Ψαλ. 65,7 Δι' αὐτόν, ο οποίος κυριαρχεῖ με την ακατανίκητον δυνάμιν του εις ὅλους τους αἰῶνας. Τα μάτια του παρακολουθὺν και βλέπουν ὅλους τους ἀνθρώπους ὅλων των ἐθνῶν. Σεις δε οι ἀποστάται, οι οποίοι με τα ἀμαρτωλά σας ἔργα πικραίνετε τον Κυριον, μη υψηλοφρονήτε.

Ψαλ. 65,8 εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσασθε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ,

Ψαλ. 65,8 Δοξολογήστε τα ἔθνη τον Θεόν μας, με βοήν ισχυράν. Καμετε ακουστήν την φωνήν της δοξολογίας σας προς αὐτόν,

Ψαλ. 65,9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Ψαλ. 65,9 ο οποίος ελύτρωσεν ἐμέ και τον λαόν μου ἀπὸ θανάσιμον κίνδυνον και μας ἐπανέφερεν εις την ζωήν. Δεν ἐπέτρεψε να σαλευθὺν οι πόδες μου και να πέσω.

Ψαλ. 65,10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον·

Ψαλ. 65,10 Διότι μας ἐδοκίμασες, ὦ Θεέ. Μας ἐρριψες εις την κάμινον του πυρός, του πόνου και των θλίψεων, ἀλλὰ και μας ἐκαθάρισες, ὅπως δια του πυρός καθαρίζεται ο ἀργυρος.

Ψαλ. 65,11 εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Ψαλ. 65,11 Ἐπέτρεψες να πέσωμεν εις την παγίδα των ἐχθρῶν μας και να γίνωμεν δούλοι. Εφόρτωσες ἐπάνω εις την ράχιν

μας φορτίον θλίψεων.

- Ψαλ. 65,12 έπεβίβασας ανθρώπους επί τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
- Ψαλ. 65,12 Αφῆκες να καθήσουν βαρεῖς ἐπάνω ἀπὸ τα κεφάλια μας οι εχθροὶ μας. Επεράσαμεν δια μέσου πολλῶν και βαρειῶν θλίψεων, ὡσάν δια μέσου πυρακτωμένης καμίνου, και δια μέσου υδάτων κατακλυσμοῦ. Τελικῶς ὁμως συ μας ἐβγαλες εἰς τόπον ἀνέσεως και ἀναψυχῆς.
- Ψαλ. 65,13 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου,
- Ψαλ. 65,13 Θα ἔλθω στον ναόν σου με ολοκαυτώματα, θα ἀποδώσω εἰς σε και θα εκπληρώσω ἐκεῖ ὅλα τα τάματά μου,
- Ψαλ. 65,14 ἃς διέστειλε τὰ χεῖλη μου καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου·
- Ψαλ. 65,14 ὅσα τα πικραμμένα χεῖλη μου μισοάνοιξε και ἔταξαν, ὅσα εἶπε και υπεσχέθη το στόμα μου κατὰ το διάστημα των θλίψεών μου.
- Ψαλ. 65,15 ὀλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 65,15 Θα σου προσφέρω, μαζή με θυμίαμα, ζῶα καλοθρεμμένα ὡς ολοκαυτώματα. Θα σου προσφέρω κριους και βόδια και τράγους.
- Ψαλ. 65,16 δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
- Ψαλ. 65,16 Ελάτε να ἀκούσετε, διότι, ἐγὼ θα διηγηθῶ προς σας, οι ὁποιοι εὐλαβεῖσθε τον Θεόν, ὅσα θαυμαστά ἔργα ἔκαμεν εἰς ἐμὲ ο Θεὸς καθ' ὅλον τον βίον μου.
- Ψαλ. 65,17 πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
- Ψαλ. 65,17 Ἦνοιξα το στόμα μου και προς αὐτὸν κατὰ το διάστημα των θλίψεών μου ἐκράξα· και ἐπειδὴ ἀμέσως ἔλαβα βοήθειαν και σωτηρίαν ἀνέφερα με την γλῶσσάν μου προς το ὕψος της μεγαλωσύνης του ὕμνους δοξολογίας και ευχαριστίας.
- Ψαλ. 65,18 ἀδικίαν εἰ ἐθέωρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.
- Ψαλ. 65,18 Εὰν ἐβλεπα ἀδικίαν μέσα εἰς την καρδίαν μου και η συνειδησίς μου με ἔτυπτεν ὡς ἔνοχον, ας μη με εἰσήκουεν ο Κυριος.
- Ψαλ. 65,19 διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
- Ψαλ. 65,19 Ἐπειδὴ ὁμως ἤμουν ἀθῶος, ο Κυριος ἤκουσε και ἔκαμε δεκτὴν την προσευχήν μου. Ἐπρόσεξεν εἰς την φωνὴν της δεήσεώς μου.
- Ψαλ. 65,20 εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.
- Ψαλ. 65,20 Ἀς εἶναι δοξασμένος ο Κυριος, ο ὁποῖος δεν ἀπέρριψε την προσευχήν μου και δεν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ ἐμὲ το ἔλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ 66 (Μασ. 67)

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 66,2 Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσῃ ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 66,2 Εἶθε, Κυριος ο Θεός, να δεῖξη και να στείλῃ προς ημάς την ἀπειρον ευσπλαγχνίαν του, να μας εὐλογήσῃ, να ἐμφανίση εἰς ημάς γεμάτο καλωσύνην το πρόσωπόν του και να μας ἐλεήσῃ·
- Ψαλ. 66,3 τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
- Ψαλ. 66,3 ὡστε δια μέσου ημῶν, που ἀπολαμβάνομεν τας εὐλογίας σου, να γνωρίση ὅλος ο κόσμος την πορείαν της θείας σου προνοίας, και να κηρυχθῆ η σωτηρία σου εἰς ὅλα τα ἔθνη.
- Ψαλ. 66,4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
- Ψαλ. 66,4 Τότε θα σε δοξολογήσουν οι λαοί, Θεέ μου. Ναι, θα δοξολογήσουν σε ὅλοι οι λαοί.
- Ψαλ. 66,5 εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 66,5 Θα πλημμυρίσουν ἀπὸ ευφροσύνην και ἀγαλλίασιν ὅλα τα ἔθνη, διότι συ ὡς βασιλεὺς θα κρίνης τους λαοὺς με δικαιοσύνην και εὐθύτητα και θα καθοδηγῆς τα ἔθνη ἀσφαλῆ και εἰρηνικά εἰς τας χώρας των.
- Ψαλ. 66,6 ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
- Ψαλ. 66,6 Θα σε δοξολογήσουν, ὦ Θεέ, λαοί. Θα δοξολογήσουν σε ὅλοι οι λαοί.
- Ψαλ. 66,7 γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.
- Ψαλ. 66,7 Ἡ γη θα δώσῃ πλοῦσιον τον καρπὸν αὐτῆς. Εἶθε να μας εὐλογήσῃ ο Θεός, ο Θεός μας.
- Ψαλ. 66,8 εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
- Ψαλ. 66,8 Εἶθε να μας εὐλογήσῃ ο Θεός. Να εὐλαβηθοῦν δε και να λατρεύσουν αὐτὸν ὅλοι οι κάτοικοι της γης μέχρι και των

ΨΑΛΜΟΣ 67 (Μασ. 68)

- Εἰς τὸ τέλος· ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.
- Ψαλ. 67,2 Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ψαλ. 67,2 Ἀς ἐγερθῆ ὁ Θεός, ἀς κάμη αισθητὴν τὴν παρουσίαν καὶ τὴν δυνάμιν τοῦ Κυρίου, καὶ ἀμέσως οἱ ἐχθροὶ τοῦ θα διασκορπισθοῦν. Θα φύγουν πανικόβλητοι ἀπὸ ἐμπρὸς τοῦ ὅλου ἐκείνοι, οἱ ὁποῖοι τὸν μισοῦν.
- Ψαλ. 67,3 ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
- Ψαλ. 67,3 Ὅπως εξαφανίζεται καὶ διαλύεται ὁ καπνός, ἔτσι θα εξαφανισθοῦν καὶ αὐτοί. Ὅπως διαλύεται τὸ κηρί ἐμπρὸς στο πῦρ, κατὰ παρόμοιον τρόπον θα ἐξολοθρευθοῦν καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐμπρὸς εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ.
- Ψαλ. 67,4 καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
- Ψαλ. 67,4 Οἱ δίκαιοι ὁμῶς θα εὐφρανθοῦν. Θα πλημμυρίσουν ἀπὸ ἀγαλλίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Θα ἀπολαύσουν θεοσδότους τέρψεις με κάθε εὐφροσύνην.
- Ψαλ. 67,5 ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Ψαλ. 67,5 Ψάλατε, λοιπόν, πρὸς τὸν Θεόν, συνθέσατε ἀρμονικοὺς ὕμνους εἰς δόξαν τοῦ ὀνοματός του. Ἐτοιμάσατε εἰς τὴν ἔρημον τὴν ὁδόν, δι' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὡς θριαμβευτὴς κάθεται ἐπάνω στο ἄρμα καὶ προχωρεῖ πρὸς δυσμὰς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Κύριος εἶναι τὸ ὄνομά του. Σκιρτήσατε οἱ πιστοὶ ἀπὸ ἀγαλλίας ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Ψαλ. 67,6 ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν· ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
- Ψαλ. 67,6 Οἱ ἀδικοὶ καὶ οἱ παράνομοι θα τρομάξουν καὶ με μόνην τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ πατὴρ καὶ προστάτης τῶν ὀρφανῶν, ὁ κριτὴς καὶ υπερασπιστὴς τῶν χηρῶν. Ἀς τὸ ἀκούσουν οἱ ἀδικοὶ· ὑπάρχει ὁ Θεὸς στὸν ἱερὸν τόπον τῆς κατοικίας του, στὸν ναόν, καὶ παρακολουθεῖ τα πάντα.
- Ψαλ. 67,7 ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
- Ψαλ. 67,7 Ὁ Θεὸς ἐγκαθιστὰ εἰς οἶκον καὶ ἀναδεικνύει εὐτυχισμένους οἰκογενεάρχες τοὺς μεμονωμένους καὶ ἐγκαταλειμμένους, οἱ ὅποιοι πιστεύουν εἰς αὐτόν. Αὐτὸς βγάζει ἀνδρείους ἀπὸ τὰς φυλακάς τοὺς αλυσοδεμένους καὶ λυτρώνει ἀπὸ τὰς ἀιχμαλωσίας. Αὐτὸς ἐπίσης, ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι με τὰς παραβάσεις τῶν τῶν πικραίνου, τοὺς ἀφήνει στὸς σκοτεινοὺς τάφους τῆς δυστυχίας τῶν.
- Ψαλ. 67,8 ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 67,8 Ὡ Κυριε καὶ Θεέ! Ὅταν ἐβγαίνεις ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, προπορευόμενος τοῦ λαοῦ σου, ὅταν μαζὴ σου διέβαινε τὴν ἔρημον ὁ λαός, ἡ γῆ συνεκλονίσθη.
- Ψαλ. 67,9 γῆ ἐσεισθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.
- Ψαλ. 67,9 Οἱ δε οὐρανοὶ ἐβρεξαν τὸ μάνα κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε φανερωθῆ στο ὄρος Σινά. Ἐγινε τοῦτο ἀμέσως μόλις παρουσιάσθη ὁ Θεὸς στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- Ψαλ. 67,10 βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.
- Ψαλ. 67,10 Ἐν τῇ ἀπειρῳ σου καλωσύνη καὶ εὐμενεῖα, ὦ Θεέ, βροχὴν πλουσιῶν δωρεῶν ἐστείλες ἀπὸ τὸν οὐρανόν, στὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, που εἶναι κληρονομία σου. Καὶ ὅταν αὐτοὶ ἀπέκαμαν καὶ ἐξησθένησαν, σὺ τοὺς ἐστήριξες μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεώς τῶν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας.
- Ψαλ. 67,11 τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.
- Ψαλ. 67,11 Καὶ τὰ ζῶα τοῦ λαοῦ σου, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ αὐτὰ ἰδικὰ σου, θα ζουν πλέον καὶ θα παχύνονται μέσα εἰς τὴν ἀφθονίαν τῆς γῆς αὐτῆς, τὴν ὁποῖαν σὺ με τὴν καλωσύνην σου ἔκαμες εὐφορὸν καὶ γόνιμον, ὦ Θεέ, δια τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ σου.
- Ψαλ. 67,12 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,
- Ψαλ. 67,12 Ὁ Κύριος δίδει καὶ θα δίδῃ πάντοτε λόγον καὶ ἐντολὴν αὐθεντίας καὶ κύρους εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι με εὐγλωττίαν καὶ δυνατὴν φωνὴν θα εὐαγγελίζονται τὸ ἀγγελμα τῆς νίκης λέγοντες πρὸς τὸν λαόν·
- Ψαλ. 67,13 ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.
- Ψαλ. 67,13 Ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ λαοῦ, τοῦ ἰσραηλιτικοῦ, παραγγέλλει νὰ μοιρασθοῦν τὰ λάφυρα μεταξὺ τῶν ἰσραηλιτῶν δια τὸν καλλωπισμὸν τῶν οἰκιῶν τῶν καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῶν

δωρεών του Θεού.

- Ψαλ. 67,14 **ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ.**
- Ψαλ. 67,14 **Ὅταν νικηταὶ τότε ἀναπαύεσθε εἰς τὰ δοθέντα πρὸς ἡμᾶς με κλήρον μερίδια τῆς γῆς Χαναάν, θὰ γίνετε περιφανεῖς καὶ ἐνδοξοί. Ἐὰν ομοιάζετε πρὸς πτέρυγας τῆς περιστερᾶς, πού ἀπὸ το χρῶμα τῶν παρουσιάζονται ὡς ἐπαργυρωμένοι καὶ με χρυσοπράσινα μεταξὺ τῶν πτερύγων τῶν πτερά.**
- Ψαλ. 67,15 **ἐν τῷ διαστελλεῖν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.**
- Ψαλ. 67,15 **Ὅταν ὁ ἐπουράνιος Κύριος διεσκόρπιζε πανικοβλήτους τοὺς αλλοφύλους βασιλεῖς τῆς Χαναάν, οἱ Ἰσραηλίται, κατάφορτοι ἀπὸ τὰ λάφυρα, ἦσαν λαμπροὶ ὡσάν τὸ χιονισμένον ὄρος Σελμών.**
- Ψαλ. 67,16 **ὄρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖνον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖνον.**
- Ψαλ. 67,16 **Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, ἡ Σιών. Ὅρος παχύ, ὄρος στερεόν, ὄρος πλουσίας πνευματικῆς ζωῆς.**
- Ψαλ. 67,17 **ἰνατὶ ὑπολαμβάνετε, ὄρη τετυρωμένα, τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ; καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.**
- Ψαλ. 67,17 **Διὰ τὴν παίρνετε τὸν λόγον καὶ παραπονεῖσθε σεις ὄρη μεγάλα καὶ στερεὰ διὰ τὰ ὄρος τῆς, Σιών, στο ὁποῖον ἠυδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ κατοική; Πράγματι ὁ Κύριος θὰ κατοική ἐκεῖ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος κόσμου.**
- Ψαλ. 67,18 **τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθινοῦντων· Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἦν, ἐν τῷ ἁγίῳ.**
- Ψαλ. 67,18 **Τὸ ἐνδοξὸν ἄρμα, ἐπάνω στο ὁποῖον κάθεται ὁ Θεός, ὁ ἐρχόμενος, διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Σιών, το συνοδεύουν μυριάδες καὶ χιλιάδες ἀγγέλων καὶ ἁγίων πλημμυρισμένοι ἀπὸ χαρὰν. Ὁ Κύριος, ὅπως ἄλλοτε ἐν μέσω τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἦτο στο ὄρος Σινᾶ, ἐτσι καὶ τῶρα εἶναι στον ἅγιον τόπον.**
- Ψαλ. 67,19 **ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.**
- Ψαλ. 67,19 **Ἦψιστε Κυριε, ἀνέβης εἰς τὴν Σιών. Ἀνέβης εἰς τὰ ἀνώτατα ὕψη τοῦ οὐρανοῦ, ἀφού κατήγαγες θρίαμβον εἰς τὴν γῆν, συνέλαβες αἰχμαλώτους, ἐπήρες φόρον ὑποτέλειαν ἀπὸ τοὺς υποδουλωθέντας πρὸς σε λαοὺς. Ἀκόμη δε καὶ ἀπὸ δυστροποῦντας, οἱ ὁποῖοι ὑπετάγησαν εἰς σέ, ὥστε νὰ κατασκηνώσης, ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, ἐν μέσω αὐτῶν.**
- Ψαλ. 67,20 **Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. (διάψαλμα).**
- Ψαλ. 67,20 **Ὁ Κύριος καὶ ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς ἄς εἶναι εὐλογημένος, ἄς εἶναι ὁ μόνος δοξασιμένος καὶ εὐλογημένος ὅλας τὰς ἡμέρας. Εἶθε νὰ μας κατευδῶσῃ ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος πολλὰς φορὰς μέχρι σήμερον ὑπῆρξεν ἡ σωτηρία μας.**
- Ψαλ. 67,21 **ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.**
- Ψαλ. 67,21 **Ὁ Θεὸς μας εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μας σώζει. Εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον καὶ Θεὸν μας οφείλεται τὸ γεγονός, ὅτι πολλὰς φορὰς ἀπηλλάγημεν ἀπὸ θανασίμους κινδύνους.**
- Ψαλ. 67,22 **πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Θεὸς προστατεύῃ καὶ σώζῃ τὸν εὐσεβῆ λαόν, συντριβεί καὶ θὰ συντριψῇ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν του, τὰς ἀλαζονικὰς κεφαλὰς τὰς στολισμένας με πλουσίαν ὑπερήφανον κόμην. Ἐὰν συντριψῇ τὴν κεφαλὴν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν καὶ περιφέρονται μέσα εἰς τὰς ἀμαρτίας τῶν.**
- Ψαλ. 67,23 **εἶπε Κύριος· ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.**
- Ψαλ. 67,23 **Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἐπαναφέρω τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τὸ ὄρος Βασάν, ἐὰν καταφύγουν ἐκεῖ καὶ ἀποκρυβοῦν εἰς τὰ πυκνά τοῦ δάση· ἐστὼ καὶ ἀν βυθισθοῦν εἰς τὴν θάλασσαν, θὰ τοὺς ἀνασύρω ἀπὸ τοὺς βυθοὺς τῆς καὶ θὰ τοὺς ἐπαναφέρω,**
- Ψαλ. 67,24 **ὅπως ἂν βαφῆ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἢ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.**
- Ψαλ. 67,24 **διὰ νὰ σφαγῶν καὶ νὰ ρεῦσῃ τόσον ἀφθονον τὸ αἷμα τῶν, ὥστε εἰς αὐτὸ νὰ βαφοῦν, ὡ Ἰσραηλίται, οἱ πόδες σας, καὶ αἱ γλῶσσαι τῶν σκυλιῶν σας νὰ βαφοῦν καὶ αὐταὶ στο αἷμα τῶν ἐχθρῶν σας.**
- Ψαλ. 67,25 **ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαί τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.**
- Ψαλ. 67,25 **Ἐγίναν αἰσθηταὶ καὶ θεαταὶ ἐκ μέρους ὅλων μας αἱ πορεῖαί σου, ὦ Θεέ μου. Αἱ ἐπεμβάσεις σου τοῦ Θεοῦ καὶ βασιλέως μας, ἐγίναν φανεραὶ στον ἱερόν τοῦτον λόφον Σιών.**
- Ψαλ. 67,26 **προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν μέσω νεανίδων τυμπανιστριῶν.**
- Ψαλ. 67,26 **Προπορεύονται ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν ἐνθουσιώδη συνοδείαν ἄρχοντες, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦνται ἀπὸ μουσικοὺς, πού παίζουν ἐγχόρδα ὄργανα ἀνάμεσα εἰς νεανίδας, πού κτυποῦν τὰ τύμπανα.**
- Ψαλ. 67,27 **ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.**
- Ψαλ. 67,27 **Καὶ ὅλοι μαζί ψάλλουν· Συναθροισθῆτε εἰς ἱεράς συναξεῖς καὶ δοξολογήσατε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον, ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ἀπόγονοι τῆς ἀστειρευτοῦ πηγῆς τοῦ Ἰακώβ.**
- Ψαλ. 67,28 **ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλεὶμ.**
- Ψαλ. 67,28 **Ἐκεῖ εἰς τὴν ἱεράν αὐτὴν λιτανεῖαν, ὑπάρχει ὁ νεώτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς δώδεκα πατριάρχας, ὁ Βενιαμὴν, ἐκθαμβος καὶ ὡς ἐξω ἀπὸ τὸν εαυτὸν τοῦ ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης τοῦ χαρὰς. Ἐκεῖ εἶναι ἡ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς τοῦ Ἰουδα με**

- τους άλλους άρχοντας. Εκεί υπάρχουν οι άρχοντες της φυλής Ζαβουλών και οι άρχοντες της φυλής Νεφθαλείμ.
- Ψαλ. 67,29 ἔντειλαι, ὁ Θεός, τῆ δύναμει σου, δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.
Ψαλ. 67,29 Δώσε, Κυριε, εντολήν εις την δύναμίν σου, να συμπαρασταθῆ στον λαόν σου. Ενίσχυσε, Θεέ μου, το έργον τούτο, το οποίον συ επραγματοποίησες εν μέσω ημών.
- Ψαλ. 67,30 ἀπό τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.
Ψαλ. 67,30 Με θαυμασμόν και ευλάβειαν προς τον ναόν σου, ο οποίος υψοῦται ἐπάνω εις την Ιερουσαλήμ, θα ανέλθουν ἐπὶ της Σιών και θα σου προσφέρουν δῶρα λατρείας οι βασιλεῖς του κόσμου.
- Ψαλ. 67,31 ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγή τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.
Ψαλ. 67,31 Ελεγξε και επιτίμησε τους αμαρτωλούς και αγρίους λαούς, που ομοιάζουν προς θηρία και κροκοδειλους κρυμμένους στους καλαμώνας των ελών. Ὡς ἀν ἀγέλη αγρίων ταύρων ανάμεσα εις τας δαμάλεις ομοιάζουν οι συνηγμένοι βάρβαροι αυτοί λαοί, που θέλουν να πολιορκήσουν τον λαόν σου, τον καθαρὸν ως άργυρον στο χωνευτήριον. Διασκόρπισε, Κυριε, τα έθνη, τα οποία θέλουν τους πολέμους.
- Ψαλ. 67,32 ἦξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.
Ψαλ. 67,32 Και αφού τα διασκορπίσης και αποκατασταθῆ η ειρήνη, θα έλθουν πρέσβεις από την Αίγυπτον εις την Ιερουσαλήμ. Και αυτή η μακρυνή Αιθιοπία θα απλώση με προθυμίαν το χέρι της γεμάτο δῶρα προς τον Θεόν της Ιερουσαλήμ.
- Ψαλ. 67,33 αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ. (διάψαλμα).
Ψαλ. 67,33 Σεις, αι βασιλείαι της γης δοξολογήσατε τον Θεόν. Συνθέσατε ψαλμούς εις δόξαν του Κυρίου.
- Ψαλ. 67,34 ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει τῆ φωνῆ αὐτοῦ φωνήν δυνάμεως.
Ψαλ. 67,34 Ψάλατε στον Θεόν, ο οποίος ως ἀν ἐπὶ μεγαλοπρεπούς άρματος ανεβαίνει εις τα ανώτατα σημεία του ουρανοῦ προς ανατολάς. Ἰδοὺ, θα δώση φωνήν, και η φωνή του θα γίνη βροντη δυνατή.
- Ψαλ. 67,35 δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
Ψαλ. 67,35 Δώσατε δόξαν στον Θεόν. Η μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ εκτείνεται προστατευτικῆ ἐπάνω στον ισραηλιτικόν λαόν και η δύναμις του απλώνεται ἐπάνω από τα νέφη, από το ένα άκρον εως το άλλο άκρον του οριζοντος.
- Ψαλ. 67,36 θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δυνάμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. εὐλογητὸς ὁ Θεός.
Ψαλ. 67,36 Αξιοθαύμαστος είναι ο Θεός δια την προστασίαν, που παρέχει στους αγίους του. Ο Θεός του ισραηλιτικου λαου αὐτὸς θα δώση δυνάμιν εις ενίσχυσιν και σωτηρίαν του λαου του. Δοξασμένος ας είναι Κυριος ο Θεός.

ΨΑΛΜΟΣ 68 (Μασ. 69)

- Εἰς τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.
- Ψαλ. 68,2 Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
Ψαλ. 68,2 Σώσε με, ω Θεέ μου. Τα κύματα των θλίψεων κατακλύζουν την ψυχὴν μου. Απειλούν και αυτήν ακόμη την ζωὴν μου.
- Ψαλ. 68,3 ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ καταίγισ κατεπόντισέ με.
Ψαλ. 68,3 Εχω χωθῆ εις λάσπην βυθοῦ, κάτω από την οποιαν δεν υπάρχει στερεός πυθμὴν. Ομοιάζω ως εὐν έχω βυθισθῆ εις τα βάθη της θαλάσσης, ως εὐν φοβερὰ καταίγισ με κατεπόντισεν στο πέλαγος.
- Ψαλ. 68,4 ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεὸν μου.
Ψαλ. 68,4 Απέκαμα να φωνάζω προς σε δυνατά. Ο λάρυγξ μου εβράχνιασε, τα μάτια μου, προσηλωμένα προς σε τον Θεόν μου, έχασαν το φως των, διότι έχασαν την ελπίδα βοηθείας.
- Ψαλ. 68,5 ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν, ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίνυον.
Ψαλ. 68,5 Εκείνοι, που με μισοῦν χωρὶς καμμίαν αιτίαν και αφορμὴν, ἐπληθύνθησαν περισσότερον από τας τρίχας της κεφαλῆς μου. Εγιναν πολὺ ισχυροὶ οι ἐχθροί μου· αυτοί, οι οποίοι με καταδιώκουν ἀδίκως και ἀδικαιολογητῶς. Με τας διαβολὰς και τας συκοφαντίας των ἐπλήρωσα πράγματα, τα οποία εγὼ ποτὲ δεν εἶχα αρπάσει.
- Ψαλ. 68,6 ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἱ πλημμέλειά μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.
Ψαλ. 68,6 Συ, ω Θεέ μου, γνωρίζεις τας άλλας ἀπερισκεψίας μου. Και τα πλημμελήματά μου δεν είναι κρυμμένα από τα μάτια σου. Γνωρίζεις όμως επίσης, ὅτι ποτὲ δεν έχασα τον σεβασμόν μου προς σέ.
- Ψαλ. 68,7 μὴ αἰσχυνθῆισαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησον ἐπ' ἐμέ οἱ

- Ψαλ. 68,7
ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
Ἀς μη κατεντροπιασθῶν ἐξ αἰτίας μου ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι με μεγάλην υπομονὴν περιμένουν τὴν προστασίαν σου, ὦ Κυριε, Κυριε τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων τοῦ οὐρανοῦ. Ὄταν με βλέπουν ἀβοήθητον καὶ εγκαταλελειμμένον, ἀς μη ἐντροπιασθῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν βοήθειαν ἀπὸ σέ, ὦ Θεέ του Ἰσραὴλ.
- Ψαλ. 68,8
ὄτι ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.
Μη με εγκαταλείψης Κυριε, διότι ἐγὼ πρὸς χάριν σου υπομένω ἐμπαιγμούς καὶ ὕβρεις. Τὸ πρόσωπόν μου ἐπλημμύρισε ἀπὸ ἐντροπῆν, ἐγένε κατακόκκινον.
- Ψαλ. 68,9
ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου,
Ξένος καὶ ἀγνώριστος κατήντησα μεταξύ τῶν ἀδελφῶν μου. Ἀγνώστος καὶ ξένος καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ὁμομητρίους ἀδελφούς μου.
- Ψαλ. 68,10
ὄτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.
Πασχῶ δε ὅλα αὐτά, διότι ὁ φλογερὸς ζῆλος ὑπὲρ τοῦ ναοῦ σου ὡς πυρ με ἔχει καταφλέξει· Αἱ ἀναίσχυντοι ὕβρεις, αἱ ὁποῖαι ἐκτοξεύονται ἐναντίον σου ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους, πίπτουν ὅλα βαρεῖα ἐπάνω μου.
- Ψαλ. 68,11
καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμούς ἐμοί·
Δια τὴν ἀσέβειαν τῶν αὐτῆν ἐπόνεσα βαθύτατα. Ἐταπεινώσα με ἀστίαν τὴν ζωὴν μου καὶ ἀντὶ τὸ πένθος μου δι' αὐτοὺς νὰ τοὺς συγκινήσῃ, ἐγένε ἐξ ἀντιθέτου αἰτία ὄνειδισμῶν ἐναντίον μου.
- Ψαλ. 68,12
καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολὴν.
Ἀντὶ τοῦ συνήθους ἐνδύματος ἐφόρεσα τρίχινον σάκκον θλίψεως καὶ μετανοίας. Κατήντησα δι' αὐτοὺς παροιμιώδεις πρόσωπον διακωμωδήσεως καὶ ὕβρεων.
- Ψαλ. 68,13
κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.
Ἐναντίον μου ἐφλυαροῦσαν οἱ ἀργόσχολοι πρὸ τῶν πυλῶν τῶν τειχῶν. Καὶ εἰς βάρος μου ἐτραγουδοῦσαν οἱ μέθυσοι πίνοντες τὸν οἶνον.
- Ψαλ. 68,14
ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε· καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἑλέους σου· ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.
Ἐγὼ ὁμῶς, Κυριε, καὶ τότε δια τῆς προσευχῆς μου εἶχα στραφῆ πρὸς σέ. Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ δείξῃς πρὸς ἐμέ τὴν εὐδοκίαν σου, Θεέ μου, σύμφωνα με τὸ ἀπειρον ἔλεός σου. Καμὲ δεκτὴν τὴν προσευχὴν μου σύμφωνα με τὰς ἀληθεῖς ὑποσχέσεις σου περὶ τῆς σωτηρίας τῶν δούλων σου.
- Ψαλ. 68,15
σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαῶ· ῥυσθίην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.
Σώσε με ἀπὸ τὴν λάσπην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐυρίσκομαι, δια νὰ μὴ βυθισθῶ ἐξ ὀλοκλήρου. Γλύτωσέ με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ποὺ με μισοῦν. Βγάλε με ἀπὸ τὰ βαθεῖα ὕδατα τῶν θλίψεων, ποὺ με ἔχουν κοπαπλημμυρίσει.
- Ψαλ. 68,16
μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
Ἀς μὴ με καταποντίσῃ νεροποντὴ καταιγίδος. Ἀς μὴ με καταπῆ ὁ βυθὸς τῆς θαλάσσης, ἀς μὴ κλείσῃ ἐπάνω μου τὸ στόμιον τοῦ φρέατος τῶν θλίψεων μου καὶ χαθῶ ὀριστικῶς.
- Ψαλ. 68,17
εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.
Ἄκουσε, Κυριε, καὶ κάμῃ δεκτὴν τὴν προσευχὴν μου, διότι εἶναι ἀγαθὸν καὶ εὐεργετικὸν τὸ ἔλεός σου πρὸς πάντας. Σύμφωνα με τὴν ἀπειρον εὐσπλαγχνίαν σου ρίψε ἓνα στοργικὸν βλέμμα εἰς ἐμέ.
- Ψαλ. 68,18
μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
Μη ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ τὸν δούλον σου, διότι θλίβομαι πάρα πολὺ. Συνοτμα, Κυριε, ἄκουσε τὴν προσευχὴν μου.
- Ψαλ. 68,19
πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.
Δώσε προσοχὴν εἰς τὰς ἱκεσίας μου καὶ εἰς τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς μου καὶ σπεύσε νὰ με γλυτώσῃς. Ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, δια νὰ μὴ καυχῶνται καὶ ἀποθρασύνωνται αὐτοί, σώσε μέ.
- Ψαλ. 68,20
σύ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπὴν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.
Γρήγορα ἔλα εἰς βοήθειάν μου, Κυριε, διότι σὺ γνωρίζεις τοὺς ἐμπαιγμούς τῶν, ποὺ ἐξαπολύουν ἐναντίον μου, τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ἐντροπὴν μου ἐξ αἰτίας τῶν. Ἐνώπιόν σου, Κυριε, ἐυρίσκονται ὅλοι αὐτοὶ ποὺ με θλίβουν καὶ τῶν ὁποῖων ἡ κακία δὲν σου διαφεύγει.
- Ψαλ. 68,21
ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν, καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον.
Ὄπου καὶ ἀν στραφῆ ἡ πονεμένη μου ψυχὴ, δὲν περιμένει τίποτε ἄλλο παρά ὕβρεις καὶ ταλαιπωρίαν. Ἐπερίμενα νὰ εὐρεθῆ κάποιος, νὰ με συμπόνεσῃ καὶ κανεῖς δὲν παρουσιάσθηκε. Ἀνεζήτησα κάποιον νὰ με παρηγορήσῃ, καὶ δὲν εὐρήκα κανένα.
- Ψαλ. 68,22
καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.
Ὄταν δε ἐπείνασα μου ἔδωκαν ἀντὶ φαγητοῦ χολὴν, καὶ ὅταν ἐδίψησα, μου ἔδωκαν νὰ πῶ ξίδι.

- Ψαλ. 68,23 γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.
Ψαλ. 68,23 Ἡ πλουσία τράπεζά των, που απολαμβάνουν τα αγαθά της ζωῆς, εἶθε να μετατραπῆ εἰς παγίδα ἐνώπιόν των. Να γίνῃ τιμωρία καὶ ανταπόδοσις δια τα κακά, τα ὁποῖα μου κάνουν. Πρόσκομμα, δια να σκοντάψουν καὶ πέσουν.
- Ψαλ. 68,24 σκοπισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.
Ψαλ. 68,24 Ἀς σκοπισθοῦν τα μάτια των μέχρι σημείου, ὥστε να μὴ βλέπουν. Κυρτώσε την ράχιν των δια παντός, ὥστε να μένουν ἀνήμποροι καὶ συντετριμμένοι.
- Ψαλ. 68,25 ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.
Ψαλ. 68,25 Χύσε ἐπάνω των, σαν ποτάμι, ὀλόκληρον την ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς μεγάλης ἀγανακτῆσεώς σου εἶθε να τους καταλάβῃ.
- Ψαλ. 68,26 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν·
Ψαλ. 68,26 Ἀς γίνῃ το περιποιημένον ἀγρόκτημά των ἔρημον καὶ εἰς τὰς κατοικίας των ἀς μὴ ὑπάρξῃ κανεὶς ἀπόγονός των, που να κατοικήσῃ.
- Ψαλ. 68,27 ὅτι ὄν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
Ψαλ. 68,27 Διότι ἐκεῖνον, τον ὁποῖον σὺ ἐπέτρεψες θλίψεις καὶ οδυνηράς μαστιγώσεις, ἀντὶ να τον συμπονέσουν, τον κατεδίωξαν καὶ στον δριμύν πόνον των τραυμάτων μου προσέθεσαν ἄλλον πόνον.
- Ψαλ. 68,28 πρόσθετες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου·
Ψαλ. 68,28 Ἐγκατάλειπέ τους, ὥστε να περιπίπτουν ἀπὸ ἀμαρτίας εἰς ἀμαρτίαν, δια να μὴ εἰσέλθουν στον δρόμον τῆς μετανοίας καὶ εὐρουν δικαίωσιν ἐνώπιόν σου.
- Ψαλ. 68,29 ἐξάλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.
Ψαλ. 68,29 Ἀς σβησθοῦν ἐξ ὀλοκλήρου τα ὀνόματά των ἀπὸ το βιβλίον των σωζομένων εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀς καταγραφοῦν με τα ὀνόματα των δικαίων.
- Ψαλ. 68,30 πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.
Ψαλ. 68,30 Ἐγώ εἰμι πτωχὸς καὶ ἀβοήθητος γεμάτος πόνους καὶ οἰκτύου. Ἡ σωτηρία σου, ὦ Θεέ μου, εἶθε να με στηρίξῃ καὶ με βοηθήσῃ.
- Ψαλ. 68,31 αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὥδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει,
Ψαλ. 68,31 Τότε ἐγώ γεμάτος ευγνωμοσύνην θα υμνολογήσω το ὄνομα του Θεοῦ μου με ὠδὴν. Θα διαλαλήσω το μεγαλεῖον του με αἴνεσιν δοξολογίας.
- Ψαλ. 68,32 καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.
Ψαλ. 68,32 Καὶ ἡ ευγνώμων αὐτῆ δοξολογία καὶ λατρεία μου θα ἀρέσῃ στον Θεόν περισσότερο ἀπὸ την θυσίαν μόσχου ἀρτιμελοῦς, του ὁποῖου μόλις ἔχουν ἀρχίσει να φυτρῶνουν τα κέρατα καὶ αἱ ὀπλαὶ στους πόδας του.
- Ψαλ. 68,33 ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν,
Ψαλ. 68,33 Ἀς ἴδουν την θαυμαστὴν λύτρωσίν μου οἱ πονεμένοι καὶ οἱ ταιπεινοὶ του κόσμου καὶ ἀς ευφρανθοῦν με την πεποίθησιν ὅτι ὁ Θεὸς προστατεύει τους ἰδικούς του. Ζητήσατε με ὅλην σας την καρδίαν τον Θεόν καὶ θα ἀναζωογονηθῆτε.
- Ψαλ. 68,34 ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.
Ψαλ. 68,34 Διότι ὁ Κύριος ἀκούει καὶ κάνει δεκτὰς τὰς προσευχὰς των πτωχῶν καὶ δὲν καταφρονεῖ τους ἀλυσσοδεμένους ἀιχμαλώτους του λαοῦ του.
- Ψαλ. 68,35 αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.
Ψαλ. 68,35 Ἀς δοξολογήσουν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τον Θεόν, ἡ θάλασσα καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν εἰς αὐτὴν καὶ διασχίζουν τα νερά τῆς.
- Ψαλ. 68,36 ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν·
Ψαλ. 68,36 Διότι ὁ Θεὸς θα σώσῃ την πόλιν Σιών καὶ θα ἀνοικοδομηθοῦν αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας καὶ θα κατοικήσουν εἰς αὐτὰς ὡς εἰς μόνιμον καὶ ὀριστικὴν των κληρονομίαν οἱ Ἰσραηλίται.
- Ψαλ. 68,37 καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.
Ψαλ. 68,37 Καὶ οἱ ἀπόγονοι των δούλων σου αὐτῶν θα συνεχίσουν να κατέχουν την γην αὐτήν. Ἐκεῖνοι που ἀγαποῦν το ὄνομά σου, θα στήσουν μόνιμωσ τὰς κατοικίας των εἰς την ἱερὰν γην τῆς Ἐπαγγελίας.

ΨΑΛΜΟΣ 69 (Μασ. 70)

- Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυῖδ, εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.
Ψαλ. 69,2 Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον.
Ψαλ. 69,2 Ὁ Θεέ μου, δώσε προσοχὴν εἰς την κατάστασίν μου καὶ ἔλα εἰς βοήθειάν μου. Ναι, Κυριε, σπεύσε να με βοηθήσῃς.

- Ψαλ. 69,3 αίσχυνθήτωσαν και έντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου· άποστραφήτωσαν εις τὰ όπίσω και καταίσχυνθήτωσαν οι βουλόμενοι μου κακά·
- Ψαλ. 69,3 Ας εντραπούν και ας καταίσχυνθούν όλοι εκείνοι, οι οποίοι ζητούν να μου αφαιρέσουν την ζωήν. Ας στραφούν εις τα οπίσω και ας εντροπιασθούν όσοι θέλουν τα κακά μου.
- Ψαλ. 69,4 άποστραφήτωσαν παραυτικά αίσχυνόμενοι οι λέγοντές μοι· εϋγε εϋγε.
- Ψαλ. 69,4 Ας γυρίσουν αμέσως προς τα οπίσω κατεντροπιασμένοι αυτοί, οι οποίοι χαιρεκακούν εις την δυστυχίαν μου και λέγουν ειρωνικώς· Ωραία, ωραία!
- Ψαλ. 69,5 άγαλλιάσθωσαν και εύφρανθήτωσαν επί σοι πάντες οι ζητούντές σε, ό Θεός, και λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνηθήτω ό Κύριος, οι άγαπώντες τὸ σωτήριόν σου.
- Ψαλ. 69,5 Όλοι δε όσοι βλέπουν την βοήθειαν και προστασίαν, την οποίαν συ προσφέρεις προς τους πιστούς, ας σκιρτήσουν από αγαλλίασιν. Και ας ευφρανθούν, ω Θεέ μου, όλοι αυτοί, οι οποίοι ζητούν και επικαλούνται σέ· όλοι όσοι ποθούν την σωτηρίαν, που συ προσφέρεις, ας λέγουν πάντοτε ακαταπαύστως· Ας δοξάζεται και ας μεγαλύνεται ο Κυριος.
- Ψαλ. 69,6 έγώ δε πτωχός είμι και πένης· ό Θεός, βοήθησόν μοι. βοηθός μου και ρύστης μου εί σύ· Κύριε, μη χρονίσης.
- Ψαλ. 69,6 Εγώ δε είμαι πτωχός και άθλιος. Βοήθησέ με, Θεέ μου. Βοηθός μου και λυτρωτής μου είσαι συ, Κυριε, μη βραδύνης, μη αργοπορήσης.

ΨΑΛΜΟΣ 70 (Μασ. 71)

- Ψαλ. 70,1 Τῷ Δαυΐδ ψαλμός τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις, Ἐπί σοί, Κύριε, ἤλπισα, μη καταίσχυνθείην εις τὸν αἰῶνα.
- Ψαλ. 70,1 Εις σε Κυριε έχω στηριξει και στηρίζω τας ελπίδας μου. Πιστεύω ότι ποτέ δεν θα εντροπιασθῶ.
- Ψαλ. 70,2 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.
- Ψαλ. 70,2 Εν ονόματι της δικαιοσύνης σου και δια της δικαιοσύνης σου γλύτωσέ με και ελευθέρωσέ με από αδικους πειρασμούς και κατατρεγμούς. Κλινε το αυτί σου προς εμέ, άκουσε την προσευχήν μου και σώσε με.
- Ψαλ. 70,3 γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαι με, ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
- Ψαλ. 70,3 Γινε εις εμέ Θεός υπερασπιστής και φρούριον απόρθητον, δια να με σώσης από τους κινδύνους. Διότι βράχος, επί του οποίου σταθερά στηρίζομαι, και ασφαλές καταφύγιόν μου είσαι συ.
- Ψαλ. 70,4 ό Θεός μου, ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος·
- Ψαλ. 70,4 Ω Θεέ μου, γλύτωσέ με από τα χέρια του κάθε αμαρτωλού. Από τα χέρια εκείνων, οι οποίοι παραβαίνουν τον Νομον σου και διαπράττουν αδικίας.
- Ψαλ. 70,5 ὅτι σύ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου,
- Ψαλ. 70,5 Διότι συ, Κυριε είσαι εκείνος, από τον οποίον με υπομονήν περιμένω βοήθειαν. Συ είσαι η ελπίς μου από αυτών ακόμη των χρόνων της νεότητός μου.
- Ψαλ. 70,6 ἐπί σέ ἐπεστηρίχθην ἀπό γαστρος, ἐκ κοιλίας μητρος μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοί ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.
- Ψαλ. 70,6 Από τότε που ήμουν ακόμη έμβρυον, εις σε είχα στηριχθῆ. Από την κοιλίαν της μητρος μου συ ήσουν και είσαι προστάτης και υπερασπιστής μου. Δια τούτο και εγώ ακαταπαύστως θα σε δοξολογῶ.
- Ψαλ. 70,7 ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σύ βοηθός μου κραταιός.
- Ψαλ. 70,7 Ωσάν κάποιο παράδοξον φαινόμενον συμφορών εφάνηκα στους πολλούς. Εν μέσω όμως των δυστυχιών μου αυτών συ ήσουν ο πανίσχυρος βοηθός μου.
- Ψαλ. 70,8 πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὕμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
- Ψαλ. 70,8 Ας γεμίση το στόμα μου από ύμνους, δια να υμνῶ το μεγαλειον σου, όλην την ημέραν την θείαν σου μεγαλοπρέπειαν.
- Ψαλ. 70,9 μὴ ἀπορρίψης με εἰς καιρὸν γήρωσ, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπης με.
- Ψαλ. 70,9 Μη με εγκαταλείψης τώρα εις τα γηράματά μου. Τωρα που με αφήνουν αι σωματικά μου δυνάμεις συ, Κυριε, μη με εγκαταλείψης.
- Ψαλ. 70,10 ὅτι εἶπαν οι ἐχθροί μου ἐμοὶ καὶ οι φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό
- Ψαλ. 70,10 Διότι οι εχθροί μου, αυτοί που καιροφυλακτούν να αφαιρέσουν την ζωήν μου, συνεσκέφθησαν μεταξύ των
- Ψαλ. 70,11 λέγοντες· ό Θεός ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος,
- Ψαλ. 70,11 και ειπαν· Ο Θεός τον εγκατέλειψε. Καταδιώξατε, λοιπόν, αυτόν και συλλάβετέ τον, διότι δεν υπάρχει κανείς να

τον γλυτώση από τα χέρια μας.

Ψαλ. 70,12

ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε,ς,

Ψαλ. 70,12

ὦ Θεέ μου, μὴ απομακρύνῃσαι ἀπὸ ἐμέ. ὦ Θεέ μου, δώσε προσοχὴν εἰς τὴν κατάστασίν μου καὶ σπεύσε νὰ με βοηθήσῃς.

Ψαλ. 70,13

αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι.

Ψαλ. 70,13

Ὡς καταισχυθούνη καὶ ὡς αφανισθούνη ἐκεῖνοι, οἱ οἱποῖοι ἐπιβουλεύονται τὴν ζωὴν μου. Ὡς φορέσουνη ὡσαν ἔνδυμα τὴν καταισχύνην καὶ τὴν ἐντροπήνη ἐκεῖνοι, οἱ οἱποῖοι σκέπτονται καὶ ἐπιζητοῦνη τὴν καταστροφὴνη μου.

Ψαλ. 70,14

ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ ἐπὶ σὲ καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

Ψαλ. 70,14

Εγὼ δε συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως θα ἔχω τας ἐλπίδας μου εἰς σε καὶ κοντὰ εἰς τας ἄλλας αἰνέσεις καὶ δοξολογίας, που σου ἀνέπεμψα, θα προσθέσω καὶ νέαν ὑμνολογίαν πρὸς δόξαν του Ὀνόματός σου.

Ψαλ. 70,15

τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι οὐκ ἔγνω ν γραμματείας.

Ψαλ. 70,15

Ὀταν συ θα με σώσης ἀπὸ αυτοῦς, που ἀπειλοῦνη τὴν ζωὴν μου, τότε τὸ στόμα μου θα διαλαλήση τὴν δικαιοσύνην σου αὐτήνη πρὸς ὅλους. Ὀλην τὴν ἡμέραν θα διακηρύττω τὴν σωτηρίαν, τὴν οἱοῖαν συ στέλλεις. Προφορικῶς θα ἐξαγγέλλω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς σὲ, διότι ἐγὼ δεν εἶμαι γραμματεὺς δια νὰ συγγράφω βιβλία καὶ νὰ καταγράφω εἰς αὐτὰ τα θαυμαστὰ ἔργα σου.

Ψαλ. 70,16

εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

Ψαλ. 70,16

Θα εἰσέλθω εἰς τὴν ἐξιστόρησιν ὅλων των θαυμαστών ἔργων, που ἔκαμε νη παντοδυναμία του Κυρίου. Ναι, Κυριε, θα ἐνθυμηθῶ τὴν δικαιοσύνην σου, διότι συ εἶσαι ὁ ἀπόλυτος καὶ μόνος δίκαιος.

Ψαλ. 70,17

ὁ Θεός, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

Ψαλ. 70,17

ὦ Θεέ μου, θα ἀναγγεῖλω καὶ θα διαλαλήσω τας θαυμαστάς ἐπεμβάσεις τῆς προστασίας σου, με τας οἱοῖας με ἐδίδαξες ἀπὸ τὴν νεότητά μου μέχρι σῆμερα νὰ ἐλπίζω εἰς τὴν προστασίαν σου.

Ψαλ. 70,18

καὶ ἔως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεός, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἔως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεῇ πάση τῇ ἐπερχομένην,

Ψαλ. 70,18

Καὶ μέχρι των γηρατειών μου καὶ μέχρι τῆς πλέον προχωρημένης ηλικίας μου, ὦ Θεέ μου, μὴ με ἐγκαταλείπῃς, μέχρις ὅτου διαλαλήσω τὴν προστασίαν τῆς παντοδυνάμου δεξιᾶς σου εἰς κάθε γενεάν, ἡ οἱοῖα ἐπακολουθεῖ.

Ψαλ. 70,19

τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου. ὁ Θεός, ἔως ὑψίστων ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα· ὁ Θεός, τίς ὅμοιός σοι;

Ψαλ. 70,19

Μα ἐξαγγεῖλω τὴν ἀκατανίκητον δύναμίν σου, τὴν ἀπειρον δικαιοσύνην σου. ὦ Θεέ, μέχρι των ὑψίστων καὶ ἀπεριορίστων περιοχών του ουρανοῦ κόσμου φθάνουν τα μεγαλεῖα τα οἱοῖα ἔκαμες. Ὀ Θεός, ποῖός ὅμοιος ὑπάρχει πρὸς σὲ;

Ψαλ. 70,20

ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Ψαλ. 70,20

Ποσας καὶ πόσας θλίψεις, βαρείας καὶ οδυνηράς, μου ἔστειλες! Πλην ἔστρεψες πρὸς ἐμέ στοργικόν το βλέμμα σου καὶ τὴν ἀγάπην σου, καὶ με ἀνεζωογόνησες, καὶ ἀπὸ τα ἀπύθμενα βάθη τῆς γῆς πάλιν με ἀνεβίβασες.

Ψαλ. 70,21

ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμέ τὴν μεγαλωσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Ψαλ. 70,21

Πλουσίαν ἐδείξεις εἰς ἐμέ τὴν μεγαλειώδη συγκατάβασίν σου, διότι συ ἐπιστραφεῖς με ἐπαρηγόρησες. Καὶ ἀπὸ τα κατώτατα βάθη των συμφορών, ὅπου εἶχα βυθισθῆ, πάλιν με ἐπανέφερες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ψαλ. 70,22

καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου, ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρα, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ψαλ. 70,22

Δια τούτο καὶ ἐγὼ θα ὑμνολογήσω με μουσικά ὄργανα τὴν ἀξιοπιστίαν καὶ ἀλήθειαν των λόγων καὶ των ὑποσχέσεων σου. Θα σε ὑμνολογήσω με τὴν κιθάραν, ὦ ἅγιε Θεέ του Ἰσραὴλ.

Ψαλ. 70,23

ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου, ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἦν ἐλυτρώσω.

Ψαλ. 70,23

Ὀταν ἐγὼ ψάλλω ὕμνους πρὸς το μεγαλεῖον σου, θα γεμίσουν ἀπὸ ἀγαλλίας τα χεῖλη μου καὶ ἡ ψυχὴ μου, τὴν οἱοῖαν τόσες καὶ τόσες φορὲς συ ἐγλύτρωσες.

Ψαλ. 70,24

ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι.

Ψαλ. 70,24

Ἀκόμη δε καὶ ἡ γλῶσσα μου θα μελετὰ ὅλας τας ἡμέρας τὴν δικαιοσύνην σου. Ὀταν μάλιστα βλέπω νὰ ἀποτυγχάνουν αὐτοῖ, που ζητοῦνη τὴν καταστροφὴνη μου, νὰ καταισχύνηνται καὶ νὰ κατεντροπιάζωνται.

Εἰς τὸ τέλος· Εἰς Σαλωμών· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 71,1 Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως
Ψαλ. 71,1 Ω Θεέ μου, δώσε στον βασιλέα και στον διάδοχον αυτού, υἱὸν του βασιλέως, την σύνεσιν και την σοφίαν,
Ψαλ. 71,2 κρίνειν τὸν λαὸν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.
Ψαλ. 71,2 ὥστε να κρίνη και να απονέμη το δικαίον σύμφωνα με την ιδιὴν σου δικαιοσύνην. Δος του σοφίαν, δια να κρίνη
δικαίως τον λαὸν σου και να υπερασπίζη τους αδυνάτους και αδικουμένους εις τας διαφόρους δίκας.
Ψαλ. 71,3 ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Ψαλ. 71,3 Με την ιδιὴν σου αγαθότητα και παντοδυναμίαν ας καρποφορήσουν τα ὄρη εἰρήνην δια τον λαὸν σου και εις τα
βουνά ας φυτρώση η δικαιοσύνη.
Ψαλ. 71,4 κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην
Ψαλ. 71,4 Ὁ προτυπούμενος ἀπὸ τον βασιλέα βασιλεὺς Μεσσίας θα αποδώση το δικαίον στους πτωχοὺς και
καταφρονημένους ανθρώπους του λαοῦ. Θα τους σώση ἀπὸ την αδικίαν και θα ταπεινώση τους ψευδολόγους και
τους συκοφάντας.
Ψαλ. 71,5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.
Ψαλ. 71,5 Και θα συμπαραμεῖνη ζων και βασιλεύων αἰωνίως λαμπρός, ὅπως ο ἥλιος, θα προηγῆται και θα υπερέχη ἀπὸ την
σελήνην εις δόξαν εις τας γενεὰς των γενεῶν.
Ψαλ. 71,6 καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
Ψαλ. 71,6 Ὁ βασιλεὺς Μεσσίας θα κατεβῆ ἀπὸ τον ουρανὸν αθορύβως, ὅπως η βροχή, η ὁποία πίπτει ἐπάνω στο ποκάρι των
μαλλιών, ευεργετικὸς ὅπως η ποτιστικὴ βροχὴ η ποτίζουσα την γην.
Ψαλ. 71,7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλήθος εἰρήνης, ἕως οὔ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη.
Ψαλ. 71,7 Ἀπὸ την πνευματικὴν δε αὐτὴν γλυκείαν ἀρδευσιν θα αναβλαστήση και θα ανθίσῃ ἐπὶ των ἡμερῶν του δικαιοσύνη
και εἰρήνην πλουσία και ατελείωτος, μέχρις ὅτου κατὰ την συντέλειαν του κόσμου λάβη τέλος η σελήνη.
Ψαλ. 71,8 καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.
Ψαλ. 71,8 Αὐτὸς θα κατακυριεύση ολόκληρον την γην ἀπὸ τον ἕνα ὠκεανὸν ἕως τον ἄλλον και ἀπὸ τους μεγάλους ποταμοὺς
ἕως εις τα πέρατα της οἰκουμένης.
Ψαλ. 71,9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λειξοῦσι.
Ψαλ. 71,9 Ἐνώπιόν του θα προσπέσουν, δια να τον προσκυνήσουν, Αἰθίοπες. Οἱ δε εχθροὶ αὐτοῦ, ταπεινωμένοι και
συντετριμμένοι, θα κύψουν την κεφαλὴν και με την γλώσσαν των θα γλείφουν χῶμα.
Ψαλ. 71,10 βασιλεῖς Θαρσῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι.
Ψαλ. 71,10 Οἱ βασιλεῖς της Ἰσπανικῆς πόλεως Θαρσῖς και αἱ νῆσοι, που εἶναι διάσπαρτοι ἀνά την Μεσόγειον, θα προσφέρουν
εις αὐτὸν ὡς φόρον υποτελείας δῶρα. Το ἴδιον θα πράξουν και οἱ βασιλεῖς της Αραβίας, ὅπως ἐπίσης και της
Σαβά.
Ψαλ. 71,11 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.
Ψαλ. 71,11 Θα τον προσκυνήσουν ὅλοι οἱ βασιλεῖς της γης, και ὅλα τα ἔθνη θα υποταχθὸν και θα δουλεύσουν εις αὐτόν.
Ψαλ. 71,12 ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
Ψαλ. 71,12 Τοῦτο δέ, διότι αὐτὸς θα γλυτώση τον πτωχὸν ἀπὸ τον ισχυρόν που τον καταπιέζει, ὅπως ἐπίσης τον αδύνατον και
περιφρονημένον, στον ὁποῖον δεν υπῆρχε κανεὶς βοηθός.
Ψαλ. 71,13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.
Ψαλ. 71,13 Θα σπλαγχνισθῆ τον πτωχὸν και τον πένητα και θα σώση την ζωὴν ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εις
στέρησιν και αδυναμίαν.
Ψαλ. 71,14 ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν.
Ψαλ. 71,14 Θα γλυτώση ἀπὸ την τοκογλυφίαν και την αδικίαν την ζωὴν των και θα εἶναι ἔντιμον και προσκυνητόν το ὄνομά
του εις αὐτούς.
Ψαλ. 71,15 καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεῦξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός,
ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.
Ψαλ. 71,15 Θα ζήσῃ αὐτὸς μεγαλειώδη ἀτέρμονα ζωὴν. Εἰς αὐτόν θα δοθῆ ο χρυσὸς της Αραβίας, και οἱ πιστοὶ του θα
προσεύχωνται υπέρ της βασιλείας αὐτοῦ πάντοτε. Ὅλας τας ἡμέρας των θα τον δοξολογούν και θα τον υμνούν.
Ψαλ. 71,16 ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπερραθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ
ἔξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.
Ψαλ. 71,16 Θα εἶναι αὐτὸς βεβαία ἐλπίς και σταθερόν στήριγμα ὅλων, που κατοικοῦν εις την γην μέχρι και αὐτῶν, που
εὐρίσκονται εις τας κορυφὰς των ὀρέων. Οἱ καρποὶ της δικαίας αὐτοῦ διοικήσεως θα στοιβάζωνται ολονὲν
ἀφθονοί, ὥστε να υπερκαλύψουν και αὐτόν ἀκόμη τον Λιβανον. Οἱ πιστοὶ θα αυξηθούν, θα πλημμυρίσουν τας
πόλεις, θα ανθίσουν και θα καρποφορήσουν, ὅπως το χορτάρι πλημμυρίζει την γην στον κατάλληλον καιρόν.
Ψαλ. 71,17 ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ
ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

- Ψαλ. 71,17 Θα είναι το Ονομά του ένδοξον και ευλογημένον εις όλους τους αιώνας. Αιωνίως ένδοξον και άσβεστον, περισσότερον από τον λαμπρόν ήλιον. Δι' αυτού θα απολαύσουν τας ευλογίας του Θεού όλα αι φυλαί της γης, όλα τα έθνη θα τον επαινούν και θα τον μακαρίζουν.
- Ψαλ. 71,18 εύλογητός Κύριος, ό Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ό ποιῶν θαυμάσια μόνος,
- Ψαλ. 71,18 Ευλογητός είναι ο Κυριος ο Θεός, ο οποίος λατρεύεται και προσκυνείται από τον Ισραήλ, αυτός που μόνος έχει την δύναμιν να επιτελή θαυμάσια, έργα καταπληκτικά.
- Ψαλ. 71,19 και εύλογητόν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. γένοιτο, γένοιτο. (Εξέλιπον οί ὕμνοι Δαυῖδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.)
- Ψαλ. 71,19 Ας είναι ευλογημένον το ένδοξον Ονομά του και τώρα και πάντοτε και στους αιώνας των αιώνων. Ας γεμίση από την δόξαν του όλη η γη. Αμήν, Αμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 72 (Μασ. 73)

Ψαλμός τῷ Ἀσάφ.

- Ψαλ. 72,1 Ὡς αγαθός ό Θεός τῷ Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
- Ψαλ. 72,1 Ποσον αγαθός είναι ο Θεός και πλήρης ευεργεσιών προς τους Ισραηλίτας και μάλιστα εις όσους έχουν καρδιαν ευθειαν και ειλικρινή!
- Ψαλ. 72,2 ἐμοῦ δὲ παραμικρόν ἔσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.
- Ψαλ. 72,2 Αλλά εις εμέ παρ' ολίγον να σαλευθούν οι πόδες μου, να κλονισθούν από αμφιβολίαν αι πεποιθήσεις μου. Παρ' ολίγον αι πορεία της ζωής μου να είχαν εκκλίνει από την οδόν του Κυρίου.
- Ψαλ. 72,3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν,
- Ψαλ. 72,3 Διότι κατελήφθην από ζήλειαν και από δυσφορίαν, επειδή έβλεπα την ευημερίαν των αμαρτωλῶν ανθρώπων.
- Ψαλ. 72,4 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν·
- Ψαλ. 72,4 Εβλεπα ότι δεν υπάρχει, μακρά αγωνία και βάσανος κατά τον θάνατόν των και δεν διαρκεί επί πολύ η τυχόν μαστιζουσα αυτούς θλίψις.
- Ψαλ. 72,5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.
- Ψαλ. 72,5 Αυτοί δεν κοπιάζουν, όπως οι άλλοι άνθρωποι, δια τον πορισμόν των αγαθών της ζωής. Και γενικώς δεν καταθλίβονται, όπως οι άλλοι.
- Ψαλ. 72,6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτούς ἡ ὑπερηφάνια αὐτῶν, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.
- Ψαλ. 72,6 Δι' αυτό και τους κατέλαβεν εξ ολοκλήρου η υπερηφάνειά των. Κατά τρόπον επιδεικτικόν φοροῦν και φέρουν την αδικίαν προς τους άλλους και την ασέβειαν προς τον Θεόν.
- Ψαλ. 72,7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν, διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας·
- Ψαλ. 72,7 Η αδικία των θα εξέλθῃ λιπαρά, πλουσία και μεστωμένη από την διεφθαρμένην των καρδιαν. Εξεπέρασαν κάθε όριον αι πονηραί επιθυμιαί της καρδίας των.
- Ψαλ. 728 διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·
- Ψαλ. 72,8 Εσκέφθησαν και απεφάσισαν πονηρά εναντίον των άλλων ανθρώπων. Διελάλησαν χωρίς εντροπήν μεγαλοφώνως τα κακουργήματά των.
- Ψαλ. 72,9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
- Ψαλ. 72,9 Ηνοιξαν το στόμα των και έφθασε μέχρι του ουρανού, δια να υβρίση και αυτόν τον Θεόν. Και από εκεί η γλώσσα των επέρασε επάνω εις την γην εξαπολύουσα συκοφαντίας και ύβρεις.
- Ψαλ. 72,10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.
- Ψαλ. 72,10 Δια τούτο ο ισραηλιτικός λαός από το κακόν παράδειγμα εκείνων εγκαταλείπει εμέ και επιστρέφει εδῶ, όπου ευρίσκονται αυτοί, παρασυρόμενος από την φαινομενικήν των ευτυχίαν. Φαντάζονται οι σκανδαλισμένοι Ισραηλίται ότι και μεταξύ αυτών θα ανατείλουν έτσι ημέραι ευτυχίας.
- Ψαλ. 72,11 καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω ὁ Θεός; καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ;
- Ψαλ. 72,11 Και είπαν πολλοί σκανδαλισθέντες από την φαινομενικήν ειδαιμονίαν των ασεβῶν· άρα γε λαμβάνει γνώσιν ο Θεός αυτών, που συμβαίνουν εις την γην; Και υπάρχει πράγματι γνώσις αυτών στον Υψιστο
- Ψαλ. 72,12 ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ εὐθνηοῦντες· εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτου.
- Ψαλ. 72,12 Ιδοῦ, ότι αυτοί εδῶ είναι αμαρτωλοί και όμως ευτυχοῦν. Απέκτησαν πλοῦτον, ο οποίος συνεχῶς και αυξάνει εις τα χέρια των.
- Ψαλ. 72,13 καὶ εἶπα· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου·
- Ψαλ. 72,13 Είπα και εγώ παρασυρθείς προς στιγμήν από τας σκέψεις αυτάς· άρα γε ματαίως διετήρησα καθαράν την καρδίαν μου και έχω νίψει τας χείρας μου ως αθῶος μεταξύ των αθῶων;
- Ψαλ. 72,14 καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

- Ψαλ. 72,14 Ματαίως υφιστάμην με υπομονήν τας μαστιγώσεις των διαφόρων θλίψεων όλην την ημέραν, και κάθε πρωϊ εξετάζω και ελέγχω τον εαυτόν μου, μήπως έχω πταίσει εις τίποτε, δια να προλάβω ενδεχομένας άλλας πτώσεις.
- Ψαλ. 72,15 εί ἔλεγον· διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῆ γενεᾶ τῶν υἱῶν σου ἤσυνθέτηκα.
- Ψαλ. 72,15 Εάν ἔλεγα, ὅτι θα διηγηθῶ αυτοὺς τοὺς δισταγμοὺς τῆς ὀλιγοπιστίας μου, θα εκθέσω τας σκέψεις μου εις τὴν γενεάν των υἱῶν σου, τότε θα ανεδεικνυόμην ἀσύνετος και ἀποστάτης, διδάσκαλος του κακοῦ.
- Ψαλ. 72,16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο· κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου,
- Ψαλ. 72,16 Ἐνόμισα ὁμως ὅτι ἐπρεπε να μελετήσω, δια να κατανοήσω καλῶς αὐτὸ το ζήτημα. Ἡ μελέτη ὁμως αὐτὴ υπήρξε δι' ἐμέ κόπος ἀνωφελῆς και ἐξαντλητικὸς. Λυσιν δεν εὐρήκα·
- Ψαλ. 72,17 ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
- Ψαλ. 72,17 μέχρις ὅτου εἰσήλθα στον ἅγιον ναόν του Θεοῦ και ἐκεῖ φωτισθεῖς εἶδα και ἐνόησα τα τέλη των ἀμαρτωλῶν αὐτῶν ἀνθρώπων.
- Ψαλ. 72,18 πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
- Ψαλ. 72,18 Τώρα εὐτυχούν, ἀλλὰ δια τας δολιότητάς των ἐπεφύλαξες δι' αὐτοὺς συμφοράς. Θα τοὺς ταπεινώσης, θα συντρίψης τὴν υπερηφάνειάν των.
- Ψαλ. 72,19 πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα· ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
- Ψαλ. 72,19 Πως ἐξάφνα ἐρημώθηκαν ὅλοι; Ἐξηφανίσθησαν, ἐχάθησαν ἐξ αἰτίας τῆς παρανομίας των.
- Ψαλ. 72,20 ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.
- Ψαλ. 72,20 Ὅπως διαλύεται και σβήνει το ὄνειρον του ἀνθρώπου που ἐξυπνά και σηκώνεται, ἔτσι και συ, Κυριε, ἐξεμηδένισας εις τὴν πόλιν σου Ἱερουσαλήμ τὴν πρόσκαιρον και λαμπρὰν ἐμφάνισιν των ἀμαρτωλῶν.
- Ψαλ. 72,21 ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν,
- Ψαλ. 72,21 Προηγουμένως εἶχε φλογισθῆ ἀπὸ ζηλοτυτίαν και δυσφορίαν ἡ καρδία μου δια τὴν εὐτυχίαν των ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Οἱ νεφροὶ μου και το ἐσωτερικόν μου ἀνεστατώθησαν, ἠλλάξαν ὄψιν.
- Ψαλ. 72,22 κἀγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοι.
- Ψαλ. 72,22 Κατω ἀπὸ τας σκέψεις αὐτάς ἐγίνα και ἐγὼ ἕνα τίποτε. Δεν ἐνόησα καθόλου το πρόβλημα τοῦτο. Ἐνώπιόν σου ἐγίνα ὡσάν ζῶον· ὡσάν ἕνα κτήνος κατὰ τον νουν.
- Ψαλ. 72,23 κἀγὼ διαπαντός μετὰ σοῦ, ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου
- Ψαλ. 72,23 Ἀλλὰ ἐγὼ, ὡς πιστός σου, θα εἶμαι πάντοτε μαζί σου. Διότι συ με ἐκράτησες ἀπὸ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ὥστε να μη πέσω.
- Ψαλ. 72,24 καὶ ἐν τῇ βουλή σου ὠδήγησάς με καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
- Ψαλ. 72,24 Συ, ἐν τῇ ἀγαθῇ και παντοδυνάμῳ βουλή σου, με ὠδήγησας εις τὴν παρούσαν ζωὴν, και με δόξαν θα με παραλάβης εις τὴν ἄλλην ζωὴν.
- Ψαλ. 72,25 τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
- Ψαλ. 72,25 Διότι τι ἄλλο ἄξιον προσοχῆς και ἀγάπης ὑπάρχει στον οὐρανὸν πλην ἀπὸ σέ; Τι ἄλλο, πλην ἀπὸ σέ, θα ἐπιθυμοῦσα ἐδὼ εις τὴν γην;
- Ψαλ. 72,26 ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ψαλ. 72,26 Ἡ καρδία μου και ὅλον μου το σῶμα ἐσβησαν ἀπὸ τας ταλαιπωρίας μου. Και ὁμως ὁ Θεὸς εἶναι και παραμένει ὁ πόθος τῆς καρδίας μου. Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἀναφαίρετος και αἰωνία κληρονομία μου.
- Ψαλ. 72,27 ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
- Ψαλ. 72,27 Ἰδοὺ, αὐτοῖ οἱ ὁποῖοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ σέ, θα καταστραφούν, διότι συ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξωλόθρευσες και θα ἐξολοθρεῦης πάντοτε καθένα που ἀποστατεῖ ἀπὸ σέ.
- Ψαλ. 72,28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαι με πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.
- Ψαλ. 72,28 Εἰς ἐμέ ἕνα μόνον ὑψιστον ἀγαθὸν ὑπάρχει, να προσκολλῶμαι στον Θεόν, να ἀποθέτω τὴν ἐλπίδα μου στον Κυριον, να κηρύττω και να διαλαλῶ ὅλους τοὺς αἰνοὺς σου και τας ευχαριστίας μου δια τας εὐεργεσίας σου ἐνώπιον πλήθους λαοῦ εις τας πύλας τῆς κόρης σου, τῆς Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ 73 (Μασ. 74)

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

- Ψαλ. 73,1 Ἴνατί ἀπώσω, ὁ Θεός, εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
- Ψαλ. 73,1 Διατί ἀρά γε, ὦ Θεέ μου, μας ἀπώθησες και μας ἀπεμάκρυνες ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ κοντά σου; Διατί ἐξέσπασεν ὁ θυμός σου ἐναντίον των προβάτων τῆς ποιμνῆς σου και τῆς βοσκῆς σου;
- Ψαλ. 73,2 μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

- Ψαλ. 73,2 Ενθυμήσου ημάς, τον λαόν σου, τον οποίον έκαμες ιδικόν σου κτήμα από αρχαιοτάτων χρόνων. Τον ελευθέρωσες από την Αίγυπτον δια να είναι ωσάν βασιλική ράβδος της κληρονομιάς σου, δείγμα της ιδικής σου εξουσίας, και να κατοική στο όρος τούτο, την Σιών, στο οποίον συ έστησας την σκηνήν σου, τον ναόν σου.
- Ψαλ. 73,3 Έπαρον τὰς χειράς σου επί τὰς υπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου.
- Ψαλ. 73,3 Σηκωσε τὰς χειράς σου και κύττα με ορμήν τὰς αλαζονικὰς ἐπάρσεις των εχθρῶν σου. Συντριπέ τους εξ ολοκλήρου ἔνεκα των κακουργημάτων, που ἐτόλμησαν οι εχθροὶ σου να διαπράξουν εἰς βάρος των ἁγίων σου.
- Ψαλ. 73,4 καὶ ἔνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα και οὐκ ἔγνωσαν.
- Ψαλ. 73,4 Οι εἰδωλολατρικοὶ αυτοὶ λαοί, που σε εμισούσαν, εκαυχῶντο, διότι εισηλθον στον ναόν σου ἐν ὥρᾳ λατρείας και ἔθεσαν τὰ εἰδωλολατρικὰ των σήματα ως σημεῖα θριάμβου και δεν ἐνόησαν, ποῖαν τρομεράν βεβήλωσιν ἔκαμαν στον ἅγιόν σου τόπον.
- Ψαλ. 73,5 ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω,
- Ψαλ. 73,5 Ἔστησαν τὰς σημαίας των προς τὴν ἔξοδον του ναοῦ, ἐπάνω ἀπὸ τὴν πύλην.
- Ψαλ. 73,6 ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
- Ψαλ. 73,6 Σαν να εὑρίσκοντο εἰς πυκνὸν δάσος δένδρων ὅλοι μαζί κατέκοψαν με ἀξίνας τὰς θύρας τῆς. Με πέλεκυν και με σφήνα οξείαν τὴν κατεθρυμάτισαν.
- Ψαλ. 73,7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου.
- Ψαλ. 73,7 Ἐβαλαν φωτιά και κατέκαυσαν τὸ θυσιαστήριόν σου, ἐβεβήλωσαν και ἔρριψαν κάτω εἰς τὴν γην εἰς ερείπια τὸ σκῆνωμα του ἁγίου ὀνόματός σου.
- Ψαλ. 73,8 εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.
- Ψαλ. 73,8 Εἶπαν ἀπὸ κοινού εἰς τὰς καρδίας των αι φυλαὶ και συγγένειαι των· Ἐλάτε και ας θέσωμεν οριστικὸν τέρμα εἰς ὅλας τὰς εορτάς του Θεοῦ ἀπὸ τὴν γην, ὥστε να μη γίνουν ποτέ πλέον.
- Ψαλ. 73,9 τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσεται ἔτι.
- Ψαλ. 73,9 Εἶπαν ἐν συνεχείᾳ· Δεν εἶδαμε ἄλλως τε κανένα ἀπὸ τὰ σημεῖα και τὰ θαύματα, με τὰ ὁποῖα λέγουν ὅτι ο Θεὸς τους ἐπροστάτευε. Δεν ὑπάρχει πλέον προφήτης μεταξύ των και δεν θα μάθῃ ο Θεὸς των αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς πράττομεν!
- Ψαλ. 73,10 ἕως πότε, ὁ Θεός, ὄνειδιεὶ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;
- Ψαλ. 73,10 Κυριε και Θεέ, ἕως πότε θα υβρίζῃ και θα χλευάζῃ ο εχθρὸς μας και θα παροξύνῃ τὸ ὄνομά σου και θα προκαλῇ τόσον πολὺ ο ἀντίθετός μας τὴν οργὴν σου με τὰς βλασφημίας του;
- Ψαλ. 73,11 ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χειρὰ σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;
- Ψαλ. 73,11 Διατί ἀπομακρύνστο προστατευτικόν σου χέρι ἀπὸ ημάς; Και διατί δεν βγάζεις τὴν παντοδύναμον δεξιάν σου ἀπὸ τον κόλπον σου, δια να κτυπήσῃς οριστικὰ τους εχθρούς σου;
- Ψαλ. 73,12 ὁ δὲ Θεός βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- Ψαλ. 73,12 Και ὁμως ο Θεὸς μας εἶναι ο προαἰώνιος βασιλεὺς μας. Αὐτὸς ἐπραγματοποίησε κατὰ τρόπον θαυμαστόν τὴν σωτηρίαν μας φανερά ἐν μέσῳ ὅλης τῆς γῆς, ὥστε να γίνῃ γνωστὴ εἰς ὅλον τον κόσμον.
- Ψαλ. 73,13 σὺ ἐκράταισας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
- Ψαλ. 73,13 Σὺ, με τὴν ἀκατανίκητον δυνάμιν σου διέρρηξες τὴν θάλασσαν και ἐκράτησες ἀκίνητα ἐκατέρωθεν τὰ ὕδατά τῆς, δια να διέλθῃ ο λαὸς σου. Σὺ συνέτριψες τὰς κεφαλὰς των δρακόντων, των ἀρχηγῶν δηλαδὴ του αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ, και ἐπνίξες αὐτούς μαζί με τον στρατὸν των εἰς τὰ ὕδατα.
- Ψαλ. 73,14 σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.
- Ψαλ. 73,14 Σὺ συνέτριψες τὴν κεφαλὴν του ἄλλου δράκοντός, του Φαραώ, και παρέδωκες τὴν χώραν του ως λάφυρον στους λαοὺς των Αἰθιόπων.
- Ψαλ. 73,15 σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρνας ποταμοὺς Ἡθάμ.
- Ψαλ. 73,15 Σὺ ἔσπασες βράχους και ἀνέβλυσαν πηγαὶ με ὕδατα. Σὺ ἐξ ἀντιθέτου ἐξήρνες τους πλουσίους ποταμοὺς Ἡθάμ και τους εστεῖρευες.
- Ψαλ. 73,16 σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.
- Ψαλ. 73,16 Ἰδικὴ σου εἶναι ἡ ἡμέρα, ἰδικὴ σου εἶναι και ἡ νύκτα. Σὺ ἐδημιούργησες τὸ φῶς και τον ἥλιον.
- Ψαλ. 73,17 σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· θέρος και ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτὰ.
- Ψαλ. 73,17 Σὺ ἐδημιούργησες ὅλα τὰ ὠραῖα πράγματα τῆς φύσεως, σὺ ἔπλασες τὸ θέρος και τὴν ἀνοιξιν.
- Ψαλ. 73,18 μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.
- Ψαλ. 73,18 Ἐνθυμησου, Κυριε, τούτο· ὅτι εχθρὸς ἄνθρωπος ὕβρισε και ἐχλεύασε τον Κυριον, και λαὸς, ἐξ αἰτίας τῆς ἀσεβείας

του άμναλος, ύβρισε εξοργιστικώς το Ονομά σου.

- Ψαλ. 73,19
Ψαλ. 73,19
μη παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
Μη λοιπόν παραδώσης στους θηριώδεις αυτούς ανθρώπους την ζωὴν ἡμῶν, οἱ οποίοι σε δοξολογοῦμεν. Μη λησμονήσης ἡμᾶς τους πτωχοὺς και συντετριμμένους και μη μας αφήσης να καταστραφῶμεν τελείως.
- Ψαλ. 73,20
Ψαλ. 73,20
ἐπίβλεπον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
Ρίξε ἓνα βλέμμα εἰς την διαθήκην, την οποίαν ἔχεις κάμει συ με ἡμᾶς. Τιμώρησε τους κακοὺς, διότι ὅλοι οἱ ἀπόμεροι και ἀπόκρυφοι τόποι της χώρας μας ἐγέμισαν ἀπὸ κακοποιούς, ἐγιναν κρησφύγετα της ανομίας.
- Ψαλ. 73,21
Ψαλ. 73,21
μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.
Ἄς μη γυρίση πίσω ταπεινωμένος και κατατρωπιασμένος ο πτωχὸς λαὸς σου, ο οποίος σε ικετεῦει. Ἄλλως τε, ὄχι οἱ πλούσιοι ἀλλὰ οἱ πτωχοὶ και οἱ ἄποροι, αυτοὶ θα υμνολογήσουν το ὄνομά σου.
- Ψαλ. 73,22
Ψαλ. 73,22
ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν.
Σηκω ἐπάνω, ὦ Θεέ, δίκασε την υποθεσίαν σου, που εἶναι και ἰδικόν σου ζήτημα. Ενθυμήσου τους χλευασμούς και τας βλασφημίας, που σου απευθύνουν οἱ μωροὶ αυτοὶ λαοὶ ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς των.
- Ψαλ. 73,23
Ψαλ. 73,23
μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφάνια τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντός.
Μη λησμονήσης, Κυριε, την φωνὴν αυτών, οἱ οποίοι τώρα σε ικετεῦουν. Ἡ ἀλαζονεία ἐκείνων, που σε μισοῦν, ἐξεπέρασε κάθε ὄριον, και διαρκῶς ἀνεβαίνει ἐξοργιστικὴ μέχρις αυτοῦ του ουρανοῦ θρόνου σου.

ΨΑΛΜΟΣ 74 (Μασ. 75)

Εἰς τὸ τέλος· μὴ διαφθείρης· ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

- Ψαλ. 74,2
Ψαλ. 74,2
Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου.
Θα σε δοξολογήσωμεν, ὦ Θεέ. Θα σε δοξολογήσωμεν δια την προστασίαν και τας ευεργεσίας, που μας παρέχεις και θα επικαλούμεθα πάντοτε το ἅγιον Ονομά σου.
- Ψαλ. 74,3
Ψαλ. 74,3
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, ὅταν λάβω καιρὸν· ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
Εγὼ προσωπικῶς θα διηγηθῶ και θα διακηρύττω μεταξύ των ἄλλων τας θαυματουργικὰς σου υπέρ ἡμῶν ἐπεμβάσεις. Και ο Κυριος ἀπαντά· Όταν θα ἐλθῇ ο κατάλληλος καιρὸς, τότε ἐγὼ θα κρίνω και θα δικάσω με εὐθύτητα και δικαιοσύνην.
- Ψαλ. 74,4
Ψαλ. 74,4
ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. (διάψαλμα).
Ἡ γη και οἱ κάτοικοὶ της θα λυώσουν ἀπὸ τον τρόπον των τιμωριῶν, που ἐγὼ θα στείλω. Εγὼ ἔχω ἀκλόνητα στερεώσει τους στύλους του κόσμου και επομένως δεν θα σαλευθοῦν.
- Ψαλ. 74,5
Ψαλ. 74,5
εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι· μὴ ὑψοῦτε κέρας,
Επειτα ἀπὸ την διακήρυξιν αὐτὴν του Θεοῦ ο ψαλμωδὸς λέγει· Εἶπα, λοιπόν, και ἐγὼ στους παρανόμους· μη παρανομεῖτε πλέον. Και στους ἁμαρτωλοὺς· μη ἁμαρτάνετε και μη σηκώνετε το μέτωπόν σας.
- Ψαλ. 74,6
Ψαλ. 74,6
μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.
Μη υψώνετε ἐγωϊστικῶς την δύναμίν σας και μη ἀλαζονεῦσθε δι' αὐτήν. Μη προβάλλετε με ἀλαζονείαν την ἰσχύν σας και καταφέρεσθε ἀδίκως ἐναντίον του παντοδυνάμου Θεοῦ.
- Ψαλ. 74,7
Ψαλ. 74,7
ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων,
Διότι σωτηρία και διαφυγὴ σας δεν ὑπάρχει οὔτε ἀπὸ ανατολῶν, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ τας ἐρήμους ορεινὰς περιοχὰς, που εὐρίσκονται προς νότον.
- Ψαλ. 74,8
Ψαλ. 74,8
ὅτι ὁ Θεὸς κριτῆς ἐστι, τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
Διότι ο Θεὸς εἶναι κριτῆς, κύριος του σύμπαντος, και ἄλλον ἐν τη παντοδυναμίᾳ του ἀνυψώνει, ἄλλον δε ταπεινώνει.
- Ψαλ. 74,9
Ψαλ. 74,9
ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες κεράσματος, καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς·
Και τούτο, διότι στο χέρι του Κυρίου ὑπάρχει ποτήρι γεμάτο ἀπὸ ἀνόθευτον, χωρὶς νερό, δριμύτατο κρασί, πότισμα δια κάθε ἁμαρτωλόν. Ο Κυριος κλίνει το ποτήριον τούτο και προσφέρει το πικρὸν περιεχόμενον του τώρα μένστούτον τον ἁμαρτωλόν, ἄλλοτε εἰς ἐκείνον. Το πικρὸν ὅμως περιεχόμενον του ποτηρίου, παρ' ὅλα τα ποτίσματα, δεν ἐξεκενώθη θα πουν ἐν καιρῷ ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ του κόσμου και θα τιμωρηθοῦν.
- Ψαλ. 74,10
Ψαλ. 74,10
ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ· καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.
Τοτε δε και ἐγὼ, ὅταν θα βλέπω να τιμωροῦνται οἱ ἀμετανόητοι ἁμαρτωλοὶ, θα σκιρτῶ πάντοτε ἀπὸ δικαίαν χαρὰν και ἀγαλλίασιν και θα υμνολώγῃ τον Θεόν του Ἰσραὴλ. Και ο Θεὸς διαβεβαιώνει· Ναι, θα συντρίψω ὅλας τας δυνάμεις των ἁμαρτωλῶν και θα υψώσω τας δυνάμεις των δικαίων ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ 75 (Μασ. 76)

- Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.
- Ψαλ. 75,2 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
- Ψαλ. 75,2 Γνωστὸς εἶναι, ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ἰουδαίαν, μέγα καὶ πολυύμνητον εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Ψαλ. 75,3 καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών·
- Ψαλ. 75,3 Εἰρήνη ἐπεκράτησεν στον τόπον του, εἰρήνη ὑπάρχει στο κατοικητήριόν του, εἰς τὴν Σιών.
- Ψαλ. 75,4 ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 75,4 Διότι εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν αὐτὴν συνέτριψε τὰ πανίσχυρα τόξα τῶν ἐχθρῶν, ὄπλα καὶ ξίφη καὶ πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις.
- Ψαλ. 75,5 φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰώνιων·
- Ψαλ. 75,5 Ὅπως ὁ ἥλιος ἀπὸ τὰ αἰωνόβια ὀρη σκορπίζει τὸ φῶς του εἰς ἀνθρώπους, ἔτσι καὶ συ, Κυριε, κατὰ θαυμαστὸν τρόπον φωτίζεις με τὸ φῶς τῆς ἀληθείας τοὺς καλοπροαίρετους.
- Ψαλ. 75,6 ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ, ὑπνώσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
- Ψαλ. 75,6 Ὅλοι οἱ ἐχθροὶ σου καὶ ἐχθροὶ μας, οἱ ἀσύνετοι κατὰ τὴν καρδίαν Ἀσσύριοι ἐκοιμήθησαν τὸν αἰώνιον ὕπνον τοῦ θανάτου καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐπεθύμησαν νὰ λαφυραγωγῆσουν τὴν Ἱερουσαλὴμ δια νὰ πλουτίσουν, ὅταν ἀπέθαναν, δὲν εἶχαν εἰς τὰ χέρια τῶν τίποτε ἀπὸ ὅσα εἶχαν ἐπιθυμήσει.
- Ψαλ. 75,7 ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις,
- Ψαλ. 75,7 Μονον με μίαν ἰδικὴν σου ἐπίπληξιν, ὦ Θεέ καὶ Κυριε τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, κατελήφθησαν ἀπὸ ὑψηλῶν καὶ νάρκη, ἀνίκανοι νὰ πολεμήσουν οἱ ἐφιπποὶ αὐτοὶ ἐχθροὶ σου.
- Ψαλ. 75,8 σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.
- Ψαλ. 75,8 Σὺ εἶσαι τρομερός· καὶ ποιὸς δύναται νὰ ἀντισταθῇ εἰς σε ἀπὸ τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ ἀνάψῃ ἡ ὀργή σου;
- Ψαλ. 75,9 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν
- Ψαλ. 75,9 Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐβροντοφώνησες καὶ ἕκαμες ἀκουστὴν τὴν δικαίαν καταδικαστικὴν σου ἀπόφασιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Ἡ γῆ ολόκληρος ἐφοβήθη, ἡ δε Ἰουδαία ἠσύχασεν ἀπὸ τῶν πολέμων.
- Ψαλ. 75,10 ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεῖς τῆς γῆς. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 75,10 Διότι, συ ὁ Κύριος, ἠγέρθης εἰς καταδικὴν τῶν ἐχθρῶν σου, δια νὰ σώσης ὅλους τοὺς πρᾶεῖς καὶ ταπεινοὺς δούλους τῆς χώρας, ἡμᾶς τοὺς Ἰουδαίους.
- Ψαλ. 75,11 ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι.
- Ψαλ. 75,11 Ἐτσι δε κάθε ἀνθρωπινὴ σκέψις καὶ καρδία, ὄχι μόνον τῶν πιστῶν εἰς σε ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐχθρῶν σου, θὰ ἔχη μεταστραφῆ εἰς δοξολογίαν σου· καὶ τὰ υπολείμματα ἀκόμη τῶν πικρῶν ἀναμνήσεων, ὅπως καὶ οἱ ἀπομένοντες ἐχθροὶ, θὰ πανηγυρίσουν πρὸς δόξαν σου.
- Ψαλ. 75,12 εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα
- Ψαλ. 75,12 Σεις, λοιπόν, οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι, κάμετε τάματα πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἀποδώσατέ τα πρὸς αὐτὸν ὡς χρέος οφειλόμενον. Καὶ ὅλοι ἐπίσης οἱ γύρω ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ λαοῦ θὰ προσφέρουν δῶρα πρὸς αὐτόν.
- Ψαλ. 75,13 τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματι ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
- Ψαλ. 75,13 Πρὸς τὸν φοβερόν Κύριον, ὁ ὁποῖος ἀφαιρεῖ τὴν ἀναπνοὴν καὶ ζωὴν τῶν ἀρχόντων, στὸν φοβερόν δι' ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ 76 (Μασ. 77)

- Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούν· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
- Ψαλ. 76,2 Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι.
- Ψαλ. 76,2 Με φωνὴν ἰσχυραν ἐκράξα πρὸς τὸν Κύριον, με ἔντονον τὴν φωνὴν ἐπεκαλέσθην τὸν Θεόν καὶ ἐκεῖνος ἐπρόσεξε τὴν δέησίν μου.
- Ψαλ. 76,3 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου.
- Ψαλ. 76,3 Εἰς περίοδον μεγάλης θλίψεώς μου με πόνον πολὺν κατέφυγα πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ κατὰ τὰς νύκτας ὑψῶνα ἱκετευτικῶς τὰς χεῖρας μου πρὸς αὐτόν καὶ δὲν διεψεύσθην εἰς τὰς ἐλπίδας μου. Λογῶ τῆς πολλῆς καὶ βαρείας θλίψεώς μου, ἡ ψυχὴ μου ἠρνεῖτο καὶ ἀπεστρέφετο κάθε παρηγορίαν.
- Ψαλ. 76,4 ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχῃσα, καὶ ὀλιγοψύχησα τὸ πνεῦμά μου. (διάψαλμα).

- Ψαλ. 76,4 Καθε φοράν όμως που κατά το διάστημα της θλίψεώς μου ενεθυμούμην τον Κυριον, εύρισκα γαλήνην και χαράν. Αλλ' όταν ενέστρεφα το βλέμμα μου και ενεβάθυνα εις την συμφοράν μου, ελιποψυχούσε το πνεύμα μου.
- Ψαλ. 76,5 προκατελάβοντο φυλακάς οί όφθαλμοί μου, έταράχθην και ούκ έλάλησα.
- Ψαλ. 76,5 Αγρυπνα έμεναν τα μάτια μου όλην την νύκτα και επρολάμβαναν τας αλλαγάς των νυκτερινών φρουρών. Κατά τας αύπνίας μου αυτάς με ετάρασεν η σκέψις της θλίψεώς μου και έμεινα σιωπηλός.
- Ψαλ. 76,6 διελογοισάμην ήμέρας άρχαίας, και έτη αιώνια έμνήσθην και έμελέτησα·
- Ψαλ. 76,6 Εσκέφθην έπειτα παλαιάς ενδόξους ήμέρας του έθνους μας. Ενεθυμήθην αιώνια έτη, παναρχαίας εποχάς, και εβυθίσθην εις την μελέτην αυτών.
- Ψαλ. 76,7 νυκτός μετά τής καρδιάς μου ήδολέσχουν, και έσκαλλε τó πνευμά μου.
- Ψαλ. 76,7 Κατά τας νύκτας της αυπνίας μου εσκεπτόμουν και εφιλοσοφούσα. Το πνεύμα μου εσκάλιζε παλαιά και σύγχρονα γεγονότα.
- Ψαλ. 76,8 μη εις τούς αιώνας άπώσεται Κύριος και ού προσθήσει τοϋ εύδοκήσαι έτι;
- Ψαλ. 76,8 Εσκέφθην μεταξύ των άλλων, μήπως τάχα ο Κυριος θα μας απομακρύνη από κοντά του, θα μας εγκαταλείψη τελείως και δεν θα θελήση ποτέ πλέον να δείξη προς ημάς την ευμένειάν του και την προστασίαν του;
- Ψαλ. 76,9 ή εις τέλος τó έλεος αύτοϋ άποκόψει; συνετέλεσε ρήμα από γενεάς εις γενεάν;
- Ψαλ. 76,9 Μήπως έχει αποκόψει εξ ολοκλήρου το έλεός του από ημάς; Εθεσε τέρμα εις τας υποσχέσεις της διαθήκης του από τας αρχαίας γενεάς μέχρι της ιδικής μας, ώστε να παύσωμεν πλέον ημείς να είμεθα ο εκλεκτός και περιούσιος λαός του;
- Ψαλ. 76,10 ή έπιλήσεται τοϋ οικτειρήσαι ó Θεός; ή συνέξει έν τή όργη αύτοϋ τούς οικτιρμούς αύτοϋ; (διάψαλμα).
- Ψαλ. 76,10 Μήπως ο Θεός θα λησμονήση την ευσπλαγχνίαν του προς ημάς; Μήπως θα συγκρατήση και θα αναστείλη με την όργην του το έλεός του;
- Ψαλ. 76,11 και είπα· νϋν ήρξάμην, αύτη ή αλλοίωσις τής δεξιός τοϋ Υψίστου.
- Ψαλ. 76,11 Είπα εν συνεχεία από μέσα μου· Τώρα αρχίζω να εννοώ. Η μεταβολή αυτή της καταστάσεώς μας είναι έργον της δεξιός του Υψίστου Θεού μας.
- Ψαλ. 76,12 έμνήσθην τών έργων Κυρίου, ότι μνησθήσομαι από τής άρχής τών θαυμασιών σου
- Ψαλ. 76,12 Διότι ενεθυμήθην από αρχαίων χρόνων τα έργα του Κυρίου. Τα επαναφέρω και θα επαναφέρω εις την μνήμην μου τα θαυμάσια έργα σου απ' αρχής.
- Ψαλ. 76,13 και μελετήσω έν πᾶσι τοίς έργοις σου και έν τοίς έπιτηδεύμασί σου άδολεσχήσω.
- Ψαλ. 76,13 Θα μελετήσω με πολλήν προσοχήν και σύννεσιν όλα τα έργα σου. θα εμβαθύνω εις τα ολόλαμπρα και ένδοξα κατορθώματά σου.
- Ψαλ. 76,14 ó Θεός, έν τῷ άγίω ή όδός σου· τίς Θεός μέγας ώς ó Θεός ήμῶν;
- Ψαλ. 76,14 Ω Θεέ, άγιος είναι ο τρόπος της συμπεριφοράς σου προς ημάς. Ποιός άλλος θεός είναι μέγας, όπως είσαι συ ο Θεός μας;
- Ψαλ. 76,15 σύ εί' ό Θεός ό ποιών θαυμάσια, έγνώρισας έν τοίς λαοίς τήν δύναμίν σου·
- Ψαλ. 76,15 Συ είσαι ο Θεός μας, ο οποίος έκαμες και κάμνεις τόσον θαυμαστά έργα, ώστε και στους ειδωλολατρικούς ακόμη λαούς να καθιστάς γνωστήν την μεγάλην σου δύναμιν.
- Ψαλ. 76,16 έλυτρώσω έν τῷ βραχίονί σου τόν λαόν σου, τούς υίους Ιακώβ και Ιωσήφ. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 76,16 Συ, ηλευθέρωσες τον ισραηλιτικόν λαόν σου, τους απογόνους του πατριάρχου Ιακώβ και Ιωσήφ, από την σκληράν δουλείαν των Αιγυπτίων.
- Ψαλ. 76,17 είδοσάν σε ύδατα, ó Θεός, είδοσάν σε ύδατα και έφοβήθησαν, έταράχθησαν άβυσσοι,
- Ψαλ. 76,17 Τα ύδατα της Ερυθράς Θαλάσσης σε είδαν, ω Θεέ, άλλοτε, σε είδαν αυτά τα ύδατα και ετρόμαξαν. Εταράχθησαν τα κατώτατα βάθη της θαλάσσης, ώστε μεγάλη να ακούεται η βοή των κυμάτων.
- Ψαλ. 76,18 πληθος ήχους ύδάτων, φωνήν έδωκαν αί νεφέλαι, και γάρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται·
- Ψαλ. 76,18 Βρονταί εξαπελύθησαν από τα σύννεφα, διότι αι αστραπαί εφαινοντο σαν βέλη να διασχίζουν αυτά.
- Ψαλ. 76,19 φωνή τής βροντής σου έν τῷ τροχῷ, έφαναν αί άστραπαί σου τή οικουμένη, έσαλεύθη και έντρομος έγενήθη ή γή.
- Ψαλ. 76,19 Η βροντερά φωνή σου, Κυριε, αντήχησεν ολόγυρα, αι αναριθμητοι αστραπαί σου εφώτιζαν την οικουμένην, συνεκλονίσθη εκ θεμελίων και κατετρόμαξεν η γη.
- Ψαλ. 76,20 έν τή θαλάσση αί όδοί σου, και αί τρίβοι σου έν ύδasi πολλοίς, και τὰ ίχνη σου ού γνωσθήσονται.
- Ψαλ. 76,20 Συ ήνοιξες δρόμους μέσα εις την Ερυθράν Θαλασσαν. Ιδικαί σου είναι αι πορείαι του λαού σου δια μέσου των αναριθμητών υδάτων της θαλάσσης αυτής. Συ επραγματοποίησας τα συγκλονιστικά αυτά γεγονότα, χωρίς να φαίνεσαι, διότι είσαι αόρατος, και ανεξιχνίαστοι είναι αι ενέργειαι σου.
- Ψαλ. 76,21 ώδήγησας ώς πρόβατα τόν λαόν σου έν χειρι Μωϋσή και Άαρών.
- Ψαλ. 76,21 Συ, δια του Μωϋσέως και του Ααρών ωδήγησες με ασφάλειαν και στοργήν, ωσάν πρόβατα, τον ισραηλιτικόν σου λαόν.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

- Ψαλ. 77,1 Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·
 Ψαλ. 77,1 Ἀνθρωποι του ισραηλιτικῆς λαοῦ μου, προσέχετε εἰς τὴν διδασκαλίαν μου, κλίνετε πρὸς ἐμὲ τα αὐτιά σας καὶ ἀκούσατε με προσοχὴν τα λόγια του στόματός μου.
- Ψαλ. 77,2 ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
 Ψαλ. 77,2 Θα αρχίσω με διδακτικὰς παραβολικὰς ιστορίας, γεμάτας ιερὰ διδάγματα. Θα σας διηγηθῶ ἀρχαία γεγονότα με βαθύτατα νοήματα.
- Ψαλ. 77,3 ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν,
 Ψαλ. 77,3 Ἀυτὰ εἶναι ἀπὸ ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθαμεν καλά, αὐτὰ που οἱ πατέρες μας ἔχουν διηγηθῆ εἰς ἡμᾶς.
 Ψαλ. 77,4 οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε.
 Ψαλ. 77,4 Δεν ἀπεκρύβησαν τα μεγάλα αὐτὰ γεγονότα ἀπὸ τα τέκνα των προγόνων μας, ἀλλὰ μετεδόθησαν πιστὰ ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεάν. Με αὐτὰ ἐξιστοροῦνται αἱ πανένδοξοι πράξου Κυρίου καὶ τα ἔργα της καταπληκτικῆς δυνάμεως του· τα θαυμαστὰ του αὐτὰ ἔργα, τα ὁποῖα ἔκαμε πρὸς χάριν του ισραηλιτικῆς λαοῦ.
- Ψαλ. 77,5 καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ, ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,
 Ψαλ. 77,5 Ἀνήγειρε καὶ ἔστησεν ολοφάνερην τὴν μαρτυρίαν του μεταξύ των ἀπογόνων του Ἰακώβ, ἔθεσε Νομον στους Ἰσραηλίτας καὶ τους διέταξεν ὅσα ἐκεῖνος εἶχε νομοθετήσῃ στους προγόνους μας να τα καταστήσουν αὐτοὶ γνωστὰ εἰς τα τέκνα των.
- Ψαλ. 77,6 ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
 Ψαλ. 77,6 Δια να τα μάθῃ ἡ μεταγενεστέρα γενεὰ, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι θα ἐγεννῶντο βραδύτερον. Καὶ αὐτοὶ, ὅταν θα ἀνδρωθῶν, να τα ἀναγγεῖλουν εἰς τα παιδιὰ των καὶ ἐν συνεχείᾳ να μεταδίδονται αὐτὰ ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεάν.
- Ψαλ. 77,7 ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·
 Ψαλ. 77,7 Τοῦτο δέ, δια να ἀποθέτουν οἱ ἀκούοντες τὴν ἐλπίδα των στον Θεόν καὶ να μὴ λησμονήσουν τα θαυμαστὰ αὐτὰ ἔργα του Θεοῦ, ἀλλὰ με πόθον να ζητοῦν πάντοτε να μανθάνουν καὶ να πράττουν τὰς ἐντολὰς του,
- Ψαλ. 77,8 ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ, ἥτις οὐ κατηύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς καὶ οὐκ ἐπιστῶθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
 Ψαλ. 77,8 ὡστε να μὴ γίνονται οἱ μεταγενέστεροι, ὅπως ἦσαν οἱ πατέρες των, γενεὰ δηλαδὴ διεστραμμένη, ἡ ὁποῖα ἐλυπούσε τον Κυρίον, γενεὰ ἡ ὁποῖα δὲν ἐφύλαξεν εὐθείαν τὴν καρδίαν της ἀπέναντι του Θεοῦ, καὶ δὲν παρέμεινε πιστὸν το πνεῦμα της στον Θεόν.
- Ψαλ. 77,9 υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντεινόντες καὶ βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
 Ψαλ. 77,9 Οἱ ἄνδρες της φυλῆς Ἐφραὶμ, ἀν καὶ ἦσαν ἰσχυροὶ να τεντώνουν τα τόξα καὶ να ρίπτουν με ἐπιτυχίαν τα βέλη των, ἐστρεψαν ἐν τούτοις τα νῶτα των ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.
- Ψαλ. 77,10 οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορευέσθαι.
 Ψαλ. 77,10 Τοῦτο δέ, διότι δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἐντολήν του Θεοῦ καὶ δὲν ἠθέλησαν να ζήσουν σύμφωνα με τον νόμον αὐτοῦ.
 Ψαλ. 77,11 καὶ ἐπελάθοντο τῶν ἐυεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς,
 Ψαλ. 77,11 Αὐτοὶ ἐλησμόνησαν τὰς εὐεργεσίας του Θεοῦ καὶ τα θαυμαστὰ ἔργα, τα ὁποῖα ολοφάνερα εἶχε δεῖξει πρὸς αὐτοὺς ὁ Κύριος.
- Ψαλ. 77,12 ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.
 Ψαλ. 77,12 Τα θαυμαστὰ ἔργα, τα ὁποῖα ἔκαμεν ἐνώπιον των προγόνων των, εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τὴν πεδιάδα Τανεως.
 Ψαλ. 77,13 διέρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον
 Ψαλ. 77,13 Διέρρηξε τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν εἰς δύο, ἔστησεν ὄρθια τα ὕδατα αὐτῆς, ὡς εἴαν ἦταν κλεισμένα εἰς ἀσκούς, καὶ δια μέσου αὐτῆς ὠδήγησεν ἀσφαλεῖς τους Ἰσραηλίτας.
- Ψαλ. 77,14 καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
 Ψαλ. 77,14 Τὴν ἡμέραν τους ὠδήγησε δια της νεφέλης, καθ' ὄλην δε τὴν νύκτα με το φῶς του πυρίνου στύλου.
 Ψαλ. 77,15 διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτούς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ
 Ψαλ. 77,15 Διέρρηξε βράχον εἰς ἐρημον καὶ ἀνυδρον τόπον καὶ τους ἐπότιζεν ἀπὸ πηγῆν, που ἀνέβλυζεν ἀφθονα ὕδατα ὡσαν μεγάλης Θαλάσσης.
- Ψαλ. 77,16 καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμούς ὕδατα.
 Ψαλ. 77,16 Αὐτὸς ἔκαμε να ἀναβλύσουν πλούσια νερά ἀπὸ τον βράχον καὶ κατέβασε ποτάμια ὑδάτων ἀπὸ αὐτόν.
 Ψαλ. 77,17 καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν τὸν Ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ

- Ψαλ. 77,17 Εν τούτοις όμως οι Ισραηλίται προσέθεσαν πάλιν νέας αμαρτίας και επίκραναν τον Υψιστον εις περιοχήν, όπου δεν υπήρχεν ύδωρ.
- Ψαλ. 77,18 και έξεπείρασαν τόν Θεόν έν ταίς καρδίαις αύτῶν, τοῦ αίτήσαι βρώματα ταίς ψυχαίς αύτῶν
- Ψαλ. 77,18 Ηθέλησαν να θέσουν εις δοκιμασίαν τον Θεόν και τον ελύπησαν με τας αμαρτωλάς και λαιμάργους επιθυμίας των καρδιών των, διότι εξήτησαν φαγητά κατά τας επιθυμίας της καρδιάς των.
- Ψαλ. 77,19 και κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ και εἶπαν· μή δυνήσεται ὁ Θεός έτοιμάσαι τράπεζαν έν έρήμῳ;
- Ψαλ. 77,19 Ωλιγοπίστησαν, κατεφέρθησαν κατά του Θεού και εἶπαν· Μηπως τάχα δύναται να ετοιμάση ο Θεός τράπεζαν με φαγητά εις την έρημον;
- Ψαλ. 77,20 έπει έπάταξε πέτραν και έρρύησαν ὕδατα και χείμαρροι κατεκλύσθησαν, μή και ἄρτον δύναται δοῦναι ἢ έτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αύτοῦ;
- Ψαλ. 77,20 Επειδή, τάχα, εκτύπησε τον βράχον και ανέβλυσαν ὕδατα και χείμαρροι πολλοί, και κατέκλυσαν την περιοχήν, μήπως δύναται να μας δώση και ἄρτον η να ετοιμάση τράπεζαν με φαγητά δια τον λαόν του;
- Ψαλ. 77,21 δια τοῦτο ἤκουσε Κύριος και άνεβάλετο, και πῦρ άνήφθη έν Ἰακώβ, και ὀργή άνέβη επί τόν Ἰσραήλ,
- Ψαλ. 77,21 Δια τας αναιδείς και ασεβείς αυτάς κατηγορίας, τας οποίας ἤκουσεν ο Κυριος, ανέβαλε την εισοδόν των εις την γην της Επαγγελίας. Καταστρεπτικόν πυρ ἦναψε τότε ανάμεσα στους απογόνους του Ιακώβ και η οργή του Κυρίου εξέσπασεν επάνω στους Ισραηλίτας.
- Ψαλ. 77,22 ὅτι οὐκ έπίστευσαν έν τῷ Θεῷ οὐδέ ἤλπισαν επί τὸ σωτήριον αύτοῦ.
- Ψαλ. 77,22 Διότι δεν έπίστευσαν στον Θεόν, ούτε ἤλπισαν εις την σωτηρίαν των, την οποίαν αυτός θα τους έδιδε.
- Ψαλ. 77,23 και έντείλατο νεφέλαις υπεράνωθεν και θύρας ούρανοῦ άνέωξε
- Ψαλ. 77,23 Εν τούτοις ο Θεός εμακροθύμησεν, έδωσεν εντολήν εις τα υπεράνω της γης σύννεφα, ἠνοιξε τας θύρας του ουρανοῦ
- Ψαλ. 77,24 και έβρεξεν αύτοῖς μάννα φαγεῖν και ἄρτον ούρανοῦ έδωκεν αύτοῖς·
- Ψαλ. 77,24 και έβρεξε προς χάριν αυτών μάννα, δια να φάγουν. Έδωσεν εις αυτοῦς ἄρτον ουρανοκατέβατον.
- Ψαλ. 77,25 ἄρτον ἀγγέλων έφαγεν ἄνθρωπος, έπισπισμὸν άπέστειλεν αύτοῖς εις πλησμονήν.
- Ψαλ. 77,25 Έτσι δε ο άνθρωπος έφαγεν ἄρτον έτοιμασμένον από τους αγγέλους. Πλουσίαν διατροφήν έστειλεν ο Κυριος προς αυτοῦς.
- Ψαλ. 77,26 άπήρε Νότον έξ ούρανοῦ και έπήγαγεν έν τῇ δυνάμει αύτοῦ λίβα
- Ψαλ. 77,26 Εσήκωσεν από τον ουρανόν νότιον άνεμον, εν τη παντοδυναμία του έφερεν προς αυτοῦς λίβαν
- Ψαλ. 77,27 και έβρεξεν έπ' αυτοῦς ὡσει χοῦν σάρκας και ὡσει ἄμμον θαλασσῶν πετεινά πτερωτά,
- Ψαλ. 77,27 και έβρεξεν επάνω τους, ὡσαν πυκνότατον σύννεφον από σκόνιν, ορτύκια ὡσαν την ἄμμον της θαλάσσης κατά τὸ πλήθος, πτηνά πτερωτά.
- Ψαλ. 77,28 και έπέπεσον έν μέσῳ παρεμβολῆς αύτῶν κύκλω τῶν σκηνωμάτων αύτῶν,
- Ψαλ. 77,28 Αυτά έπεσαν στο μέσον του στρατοπέδου των Ισραηλιτών, ολόγυρα από τας σκηνάς των.
- Ψαλ. 77,29 και έφαγον και ένεπλήσθησαν σφόδρα, και τήν έπιθυμίαν αύτῶν ἤνεγκεν αύτοῖς,
- Ψαλ. 77,29 Εκείνοι έφαγαν, παραέφαγαν και εχόρτασαν πολύ, διότι ο Κυριος ικανοποίησε με το παραπάνω τας επιθυμίας των.
- Ψαλ. 77,30 οὐκ έστερηθήσαν από τῆς έπιθυμίας αύτῶν. ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης έν τῷ στόματι αύτῶν,
- Ψαλ. 77,30 Τηποτε δεν εστερηθήσαν, από ὅσα είχαν επιθυμήσει. Αλλα ενώ η τροφή ἦτο ἀκόμη στο στόμα των,
- Ψαλ. 77,31 και ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ άνέβη έπ' αυτοῦς, και άπέκτεινεν έν τοῖς πλείοσιν αύτῶν, και τοῦς έκλεκτοῦς τοῦ Ἰσραήλ συνεπόδισεν.
- Ψαλ. 77,31 η οργή του Θεού εξέσπασε, δια την αχαριστίαν των, εναντίον αυτών και εθανάτωσε πάρα πολλοῦς από αυτοῦς. Και αυτοῦς ἀκόμη τους επισήμους άνδρας των Ισραηλιτών τους έρριψε κάτω νεκροῦς.
- Ψαλ. 77,32 έν πᾶσι τούτοις ἡμαρτον έτι και οὐκ έπίστευσαν έν τοῖς θαυμασίοις αύτοῦ,
- Ψαλ. 77,32 Παρ' ὅλας ὁμως τας ευεργεσίας και τας τιμωρίας αυτάς του Θεού, εξακολουθοῦσαν ἀκόμη οι Ισραηλίται να αμαρτάνουν, και δεν έπίστευσαν εις αυτόν, μολονότι έβλεπαν τα θαυμάσια έργα του.
- Ψαλ. 77,33 και έξέλιπον έν ματαιότητι αι ἡμέραι αύτῶν και τὰ έτη αύτῶν μετά σπουδῆς.
- Ψαλ. 77,33 Επέρασαν ματαιῶς και ασκόπως τας ημέρας των. Πολύ γρήγορα έφυγαν, χωρὶς κανένα καρπὸν αρετῆς, τα έτη της ζωῆς των.
- Ψαλ. 77,34 ὅταν άπέκτεινεν αυτοῦς, τότε έξεζήτουν αυτόν και έπέστρεφον και ὠρθριζον πρὸς τόν Θεόν
- Ψαλ. 77,34 Όταν ο Κυριος τους παρέδιδεν εις θάνατον, προς τιμωρίαν και παιδαγωγίαν, τότε εξητούσαν αυτόν με ζήλον, επέστρεφαν εις αυτόν και από τον βαθὺν ὄρθρον κατέφευγαν προς αυτόν δια της προσευχῆς.
- Ψαλ. 77,35 και έμνήσθησαν ὅτι ὁ Θεός βοηθὸς αύτῶν έστι και ὁ Θεός ὁ Ὑψιστος λυτρωτῆς αύτῶν έστι.
- Ψαλ. 77,35 Τότε ενεθυμούντο, ὅτι ο Θεός είναι ο παντοδύναμος βοηθός των, ὅτι ο Θεός ο Υψιστος είναι ο ελευθερωτής και σωτήρ των.
- Ψαλ. 77,36 και ἠγάπησαν αυτόν έν τῷ στόματι αύτῶν και τῇ γλώσσει αύτῶν έψεύσαντο αύτῷ,

- Ψαλ. 77,36 Αλλά τον ηγάπησαν επιφανειακώς, μόνον με το στόμα των, ενώ με τα λόγια των και με την άλλην συμπεριφοράν των επεύσθησαν απεναντί του, εφέρθησαν ανειλικρινώς.
- Ψαλ. 77,37 ή δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
- Ψαλ. 77,37 Διότι ἡ καρδία των δὲν ἦτο ευθεῖα ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἐφάνησαν πιστοὶ εἰς τὰς υποχρεώσεις, που ἀνέλαβαν δια τῆς Διαθήκης ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ.
- Ψαλ. 77,38 αὐτὸς δὲ ἔστιν οἰκτίρμων καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
- Ψαλ. 77,38 Ὁ Θεὸς ὁμῶς εἶναι ελεήμων καὶ ἐδειχνε τὸ ἐλέος του εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Δὲν ἠθέλησε νὰ τους καταστρέψῃ. Εἰς πολυαριθμοὺς περιστάσεις ἀνέστειλε καὶ ἀπεμάκρυνε τὸν θυμὸν του· δὲν ἀφῆκε νὰ ἀνάψῃ καὶ νὰ ἐκσπάσῃ ὅλη ἡ ὀργὴ του ἐναντίον των.
- Ψαλ. 77,39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
- Ψαλ. 77,39 Εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὁ Κυριος, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἁμαρτάνοντες ἦσαν ἀδύνατοι σάρκες, πνοὴ ἀνέμου περαστικὴ, ἡ ὁποία δὲν ἐπιστρέφει πάλιν.
- Ψαλ. 77,40 ποσάκις παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀνύδρω;
- Ψαλ. 77,40 Ποσες καὶ πόσες φορὲς τὸν ἐπύκρναν πολὺ εἰς τὴν ἐρήμον, τὸν ἐξώργισαν εἰς τόπον ἀνυδρον!
- Ψαλ. 77,41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπέρασαν τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
- Ψαλ. 77,41 Καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἐστράφησαν, δια νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ αὐτὸν. Ἐθεσαν ὑπὸ δοκιμασίαν καὶ πειρασμὸν τὸν Θεὸν των· ἐξώργισαν τὸν ἅγιον αὐτὸν Κυριον τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Ψαλ. 77,42 καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος,
- Ψαλ. 77,42 Δὲν ἐνεθυμήθησαν τὴν παντοδύναμον καὶ στοργικὴν δι' αὐτοὺς δεξιάν του, με τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν τους ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ καταθλίβοντος αὐτοὺς Φαραῶ.
- Ψαλ. 77,43 ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
- Ψαλ. 77,43 Ἐλησμόνησαν, πῶς ὁ Θεὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐδειξε τὰ καταπληκτικὰ σημεῖα, που ἐμαρτυροῦσαν τὴν παντοδυναμίαν του, τὰ τεράστια πρωτοφανῆ ἔργα που εἶχε κάμει εἰς τὴν πεδιάδα Τανεως καὶ τὰ ὁποία ἐγέμισαν φόβον καὶ τρόμον τοὺς Αἰγυπτίους.
- Ψαλ. 77,44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὄμβρῆματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν·
- Ψαλ. 77,44 Ἐλησμόνησαν, ὅτι ὁ Κυριος μετέβαλε τὸ ὕδωρ των ποταμῶν εἰς αἷμα, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ βρόχινα νερά των δεξαμενῶν των δια νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ πίοῦν οἱ Αἰγύπτιοι.
- Ψαλ. 77,45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυϊαν, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς·
- Ψαλ. 77,45 Ὁ Κυριος ἐξαπέστειλεν ἐπίσης ἐναντίον των Αἰγυπτίων κυνόμυϊαν, ἡ ὁποία τους κατέφαγε, καὶ βατράχους οἱ ὁποῖοι μετέδωσαν εἰς αὐτοὺς φθοροποιούς καὶ μολυσματικὰς ἀσθενείας.
- Ψαλ. 77,46 καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρπούς αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκριδί·
- Ψαλ. 77,46 Παρέδωκεν εἰς τὴν σκωρίασιν τοὺς καρπούς των ἀγρῶν των, καὶ τοὺς κόπους των καλλιεργημένων ἀγρῶν των εἰς τὰς ἀκρίδας.
- Ψαλ. 77,47 ἀπέκτεινεν ἐν χιλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ·
- Ψαλ. 77,47 Κατέστρεψε τὰ ἀμπέλια των με χιλάζαν καὶ τὰς συκομορέας των με παγωνιά.
- Ψαλ. 77,48 καὶ παρέδωκεν εἰς χιλάζαν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί·
- Ψαλ. 77,48 Παρέδωκεν εἰς καταστρεπτικὴν θανατηφόρον χιλάζαν τὰ ζῶα των καὶ τὴν ὑπόλοιπον περιουσίαν των παρέδωκεν στο πῦρ των κεραυνῶν του.
- Ψαλ. 77,49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
- Ψαλ. 77,49 Ἐξαπέστειλεν ἐναντίον των τὴν τιμωρὸν ὀργὴν τῆς ἀγανακτικῆσεώς του, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, δεινὰ φοβερά, τὰ ὁποία ἔστειλε με ἐξολοθρευτὰς ἀγγέλους.
- Ψαλ. 77,50 ὠδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε
- Ψαλ. 77,50 Ἀφῆκε νὰ ἐκδηλωθῇ ἀσυγκράτητος ἡ ὀργὴ του, δὲν ἐλυπήθη τὴν ζωὴν των καὶ δὲν ἐπροφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ κατοικίδια ζῶα των τὰ συνέκλεισεν μέσα εἰς τὰς παγίδας τοῦ θανάτου καὶ τῆς καταστροφῆς.
- Ψαλ. 77,51 καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ,
- Ψαλ. 77,51 Ἐκτύπησε με θάνατον ὅλα τὰ πρωτότοκα τῆς γῆς Αἰγύπτου· αὐτὰ που ἀποτελοῦν τὴν ἀπαρχὴν των πόνων τῆς τεκνοποιΐας στους οἴκους των Αἰγυπτίων, των ἀπογόνων αὐτῶν του Χαμ.
- Ψαλ. 77,52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ
- Ψαλ. 77,52 Ἀνέλαβε δε ὁ Κυριος ὡς στοργικὸς ποιμὴν τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, ὡσάν πρόβατά του, καὶ τὰ ὠδήγησεν ὡς ἰδικὸν τοῦ ποιμνιον δια μέσου τῆς ἐρήμου.
- Ψαλ. 77,53 καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

- Ψαλ. 77,53 Αυτός τους ωδήγησε, τους ενέπνευσε ελπίδα και θάρρος, ώστε εκείνοι δεν εδειλίασαν κατά την διάβαση της Ερυθράς Θαλάσσης. Τους δε εχθρούς των τους εσκέπασε και τους έπνιξε η θάλασσα.
- Ψαλ. 77,54 και είσήγαγεν αυτούς εις όρος αγιάσματος αυτού, όρος τουτο, ό έκτήσατο ή δεξιά αυτού,
- Ψαλ. 77,54 Τους εισήγαγε κατόπιν εις την γην της Ελαγγελίας, εις την οποίαν υψώνεται το όρος Σιών το άγιον, προς λατρείαν αυτού, το όρος αυτό το οποίον κατέκτησεν η παντοδύναμος δεξιά του.
- Ψαλ. 77,55 και εξέβαλεν από προσώπου αυτών έθνη και έκληροδότησεν αυτούς έν σχοινίω κληροδοσίας και κατεσκήνωσεν έν τοίς σκηνώμασιν αυτών τας φυλάς του Ισραήλ.
- Ψαλ. 77,55 Εδιώξε εμπρός από αυτούς τα ειδωλολατρικά έθνη και εμοίρασε την χώραν εκείνων εις αυτούς με σχοινί καταμετρήσεως· και εκεί όπου προηγουμένως κατοικούσαν οι λαοί εκείνοι, εγκατέστησε τας φυλάς του Ισραήλ.
- Ψαλ. 77,56 και έπέiraσαν και παρεπίκραναν τον Θεόν τον Υψιστον και τὰ μαρτύρια αυτού ούκ έφυλάξαντο
- Ψαλ. 77,56 Αυτοί όμως έθεσαν υπό δοκιμασίαν τον Θεόν, παρεπίκραναν και εξώργισαν τον Υψιστον, και τας εντολάς αυτού δεν ετήρησαν.
- Ψαλ. 77,57 και απέστρεψαν και ήθέτησαν, καθώς και οι πατέρες αυτών, μετεστράφησαν εις τόξον στρεβλόν
- Ψαλ. 77,57 Απεμακρύνθησαν από αυτόν, ηρνήθησαν και παρέβησαν τας εντολάς του, όπως και οι πρόγονοί των, και έγιναν ωςάν το στρεβλόν τόξον, που δεν ρίπτει με ευθυβολίαν.
- Ψαλ. 77,58 και παρώργισαν αυτόν έν τοίς βουνοίς αυτών, και έν τοίς γλυπτοίς αυτών παρεζήλωσαν αυτόν.
- Ψαλ. 77,58 Τον εξώργισαν με την ειδωλολατρεία των επάνω εις τα όρη. Προεκάλεσαν την ζηλοτυπίαν του με τα γλυπτά είδωλα, που ελάτρευαν εκεί.
- Ψαλ. 77,59 ήκουσεν ό Θεός και ύπερεΐδε και έξουδένωσε σφόδρα τον Ισραήλ.
- Ψαλ. 77,59 Ο Κυριος ήκουσε τας ειδωλολατρικάς αυτών προαευχάς, απέστρεψεν από αυτούς το βλέμμα του, δια να μη τους βλέπη, και παρέδωσεν εις εξουθένωσαν και καταφρόνησιν μεγάλην τον ισραηλιτικόν λαόν.
- Ψαλ. 77,60 και άπώσατο την σκηνήν Σιλώμ, σκηνώμα, ό κατεσκήνωσεν έν ανθρώποις.
- Ψαλ. 77,60 Απώθησε και εστέρησε την πόλιν Σηλώμ από την προστασίαν του, την οποίαν πόλιν ο ίδιος είχε εκλέξει, δια να εγκατασταθή μεταξύ των ανθρώπων η Σκηνή του Μαρτυρίου του.
- Ψαλ. 77,61 και παρέδωκεν εις αίχμαλωσίαν την ίσχύν αυτών και την καλλονήν αυτών εις χείρας έχθρών
- Ψαλ. 77,61 Παρέδωσεν εις τα χέρια των εχθρών των, στους Φιλισταίους, την δύναμιν των, όπως επίσης και το λαμπρόν των στόλισμα, δηλαδή την Κιβωτόν του Μαρτυρίου.
- Ψαλ. 77,62 και συνέκλεισεν έν ρομφαία τον λαόν αυτού και την κληρονομίαν αυτού ύπερεΐδε.
- Ψαλ. 77,62 Αφήκε να περικυκλωθή ο λαός του από εχθρούς, οι οποίοι εκρατούσαν γυμνήν την ρομφαίαν, και εγύρισεν αλλού το βλέμμα του, όταν αυτοί, η περίφημος κληρονομία του, εσφάζοντο.
- Ψαλ. 77,63 τους νεανίσκους αυτών κατέφαγε πύρ, και αί παρθένοι αυτών ούκ έπενθήθησαν·
- Ψαλ. 77,63 Τους νεαρούς υιούς των κατέφαγε το πυρ του πολέμου, τας θυγατέρας δε παρθένους των, όταν ωδηγούντο εις αιχμαλωσίαν και εξευτελισμόν, δεν ευρέθη κανείς να τας πενήση.
- Ψαλ. 77,64 οι ιερείς αυτών έν ρομφαία έπεσον, και αί χήραι αυτών ού κλαυθήσονται.
- Ψαλ. 77,64 Οι ιερείς των έπεσαν εν στόματι ρομφαίας, και τας χήρας των σφαγιασθέντων ανδρών δεν ευρέθη κανείς να τας παρηγορήση και να κλαύση μαζί των.
- Ψαλ. 77,65 και έξηγέρθη ως ό ύπνών Κυριος, ως δυνατός κεκραιπαληκώς έξ οΐνου,
- Ψαλ. 77,65 Αλλά ο μακρόθυμος Κυριος ηγέρθη από την φαινομενικήν απραξίαν του, όπως εγείρεται ο εξυπνών από τον ύπνον του, όπως ο γίγας που συνέρχεται από την μέθην του.
- Ψαλ. 77,66 και επάταξε τους έχθρούς αυτού εις τὰ όπίσω, όνειδος αίώνιον έδωκεν αυτοίς.
- Ψαλ. 77,66 Και εκτύπησε τους εχθρούς του, τους έτρεψε πανικόβλητους εις φυγήν και έδωκεν εις αυτούς αιωνίαν κατασχύνην με την ταπεινωτικήν ήτταν των.
- Ψαλ. 77,67 και άπώσατο τὸ σκηνώμα Ιωσήφ και την φυλήν Έφραιμ ούκ έξελέξατο·
- Ψαλ. 77,67 Αλλά και απεμάκρυνεν από την προστασίαν του τους απογόνους του Ιωσήφ, έπαυσε να έχη ως εκλεκτήν ηγεμονεύουσαν φυλήν τους Εφραιμίτας.
- Ψαλ. 77,68 και έξελέξατο την φυλήν Ιούδα, τὸ όρος τὸ Σιών, ό ήγάπησε,
- Ψαλ. 77,68 Αλλά εξέλεξεν ως άρχουσαν φυλήν την φυλήν του Ιούδα και ως τόπον ιερόν του το όρος Σιών, το οποίον ιδιαιτέρως ηγάπησεν.
- Ψαλ. 77,69 και ώκοδόμησεν ως μονοκέρωτος τὸ άγίασμα αυτού, έν τή γή έθεμελίωσεν αυτήν εις τον αίώνα.
- Ψαλ. 77,69 Εκεί ηυδόκησεν ο Κυριος και οικοδομήθη το θυσιαστήριόν του, ισχυρότατον όπως ο μονόκερως. Εις την γην της Παλαιστίνης εστερέωσεν αιωνίαν την φυλήν του Ιούδα.
- Ψαλ. 77,70 και έξελέξατο Δαυΐδ τον δοϋλον αυτού και ανέλαβεν αυτόν έκ τών ποιμνίων τών προβάτων,
- Ψαλ. 77,70 Ο Κυριος εξέλεξεν ως βασιλέα τον δούλον του Δαυΐδ και τον επήρεν από τα κοπάδια των προβάτων.
- Ψαλ. 77,71 έξόπισθεν τών λοχειομένων έλαβεν αυτόν ποιμαίνειν Ιακώβ τον δοϋλον αυτού και Ισραήλ την κληρονομίαν αυτού

- Ψαλ. 77,71 Τον επήρην από εκεί, που ακολουθούσε τα ετοιμόγεννα πρόβατα, και τον έβαλε να κυβερνά και να καθοδηγή τους δούλους του, τους απογόνους του Ιακώβ, τους Ισραηλίτας, οι οποίοι είναι ιδική του κληρονομία.
- Ψαλ. 77,72 και έποιμανεν αυτούς έν τῆ ἀκακία τῆς καρδίας αὐτοῦ, καί έν τῆ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.
- Ψαλ. 77,72 Ο Δαυίδ εκυβέρνησε πράγματι αυτούς με άδολον καρδίαν και τους καθωδήγησεν στον δρόμον του Θεού και της ασφαλείας με τα πλήρη συνέσεως έργα του.

ΨΑΛΜΟΣ 78 (Μασ. 79)

Ψαλμός τῷ Ἀσάφ.

- Ψαλ. 78,1 Ὁ Θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον.
- Ψαλ. 78,1 Ὡ Θεέ, ειδωλολατρικά έθνη επήλθον, εναντίον της ιδικής σου κληρονομίας και κατεπλημύρισαν την γην, εβεβήλωσαν τον άγιόν σου ναόν και μετέβαλαν την Ιερουσαλήμ εις ερείπια, ωσάν μίαν αχυροκαλύβην, η οποία ειχε χρησιμεύσει δια την πρόχειρον συγκέντρωσιν των σπωρικών.
- Ψαλ. 78,2 ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·
- Ψαλ. 78,2 Αφήκαν άταφα τα πτώματα των δούλων σου, τροφήν εις τα πτηνά του ουρανού, και τας σάρκας των ανθρώπων των αφωσιωμένων εις σέ, ως βοράν εις τα θηρία της γης.
- Ψαλ. 78,3 ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
- Ψαλ. 78,3 Αφθονον έχυσαν το αίμα των, ωσάν το νερό κύκλω από την Ιερουσαλήμ και κανείς δεν υπήρξε να τους θάψη.
- Ψαλ. 78,4 ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
- Ψαλ. 78,4 Εγίναμεν περιγελως και εξευτελισμός στους γειτονικούς μας ειδωλολατρικούς λαούς, τους Μωαβίτας, τους Αμμωνίτας και τους Ιδουμαίους. Εγίναμεν χλευασμός και εμπαιγμός στους περικυκλόντας την χώραν μας αλλοφύλους.
- Ψαλ. 78,5 ἕως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;
- Ψαλ. 78,5 Εως πότε, Κυριε, θα οργίζεσαι εναντίον μας, χωρίς και να έχη τελειωμόν η οργή σου; Εως πότε θα αναρριπίζεται ως φοβερά πυρκαϊά εναντίον μας η ζηλοτυπία σου;
- Ψαλ. 78,6 ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο,
- Ψαλ. 78,6 Στρέψε ορμητικὴν την οργήν σου εναντίον των ειδωλολατρικών εθνών, τα οποία δεν σε αναγνωρίζουν ως Θεόν των, εναντίον των βασιλείων, τα οποία ποτέ δεν επεκαλέσθησαν το Ονομά σου.
- Ψαλ. 78,7 ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
- Ψαλ. 78,7 Τα έθνη και αι βασιλείαι αυταί κατέφαγαν τους απογόνους του Ιακώβ, ερήμωσαν την χώραν των.
- Ψαλ. 78,8 μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπρωχεύσαμεν σφόδρα.
- Ψαλ. 78,8 Μη ενθυμηθής, Κυριε, τας από αρχαιότατα χρόνια και μέχρι σημερον συνεχιζόμενας αμαρτίας μας. Ταχέως, πριν καταστραφώμεν, Κυριε, ας μας προλάβουν τα ελέη σου, διότι έχομεν περιπέσει εις αθλιωτάτην κατάστασιν.
- Ψαλ. 78,9 βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥύσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου,
- Ψαλ. 78,9 Ὡ Θεέ, συ ο οποίος είσαι ο Θεός μας, ο σωτήρ μας, βοήθησέ μας. Προς δόξαν του αγίου Ονόματός σου, Κυριε, γλύτωσέ μας από τους εχθρούς μας, συγχώρησε τας αμαρτίας μας δια το Ονομά σου, το οποίον διαλαλεῖ πάντοτε έλεος και ευσπλαγχνίαν.
- Ψαλ. 78,10 μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἔστιν ὁ Θεός αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω έν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.
- Ψαλ. 78,10 Σώσε μας, δια να μη καταστραφώμεν και έπειτα οι ειδωλολατρικοί λαοί ειπουν· Που είναι ο Θεός των; Ας γίνη φανερά και πασίγνωστος εις τα ειδωλολατρικά έθνη, δια να την ιδωμεν με τους οφθαλμούς μας τώρα που ζώμεν, η εκ μέρους σου δικαία τιμωρία των δια το χυθέν από αυτούς αίμα των δούλων σου.
- Ψαλ. 78,11 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποιῆσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.
- Ψαλ. 78,11 Ο στεναγμός των αλυσοδεμένων αιχμαλώτων Ιουδαίων ας φθάση ενώπιόν σου, Κυριε. Και σύμφωνα με την μεγαλειώδη και παντοδύναμον ισχύν του βραχιονός σου, λάβε υπό την προστασίαν σου, σώσε και περιποιήσου τα παιδιά των φονευθέντων.
- Ψαλ. 78,12 ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνειδισάν σε,

Κύριε.

- Ψαλ. 78,12 Ανταπόδωσε στους γειτονικούς μας λαούς τιμωρίαν πολλαπλασίαν εις τας καρδίας των και τον ονειδισμόν, με τον οποίον αυτοί σε ωνειδισαν, Κυριε.
- Ψαλ. 78,13 ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.
- Ψαλ. 78,13 Ἡμεῖς δέ, οἱ ὁποῖοι εἰμεθα ἰδικὸς σου λαὸς καὶ πρόβατα τῆς ἰδικῆς σου ποιμνῆς, θα σε ευχαριστούμεν καὶ θα σε δοξάζωμεν πάντοτε, δια τας εὐεργεσίας σου. Θα αναγγέλλωμεν εἰς ὅλας τας γενεάς τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ 79 (Μασ. 80)

- Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.
- Ψαλ. 79,2 Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχευς, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι.
- Ψαλ. 79,2 Σὺ, ὁ ὁποῖος ὡς καλὸς καὶ στοργικὸς ποιμὴν προστατεύεις καὶ καθοδηγεῖς τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, ἰδὲ καὶ δώσε προσοχὴν εἰς τὴν συμφορὰν, που μας εὐρήκε. Σὺ, ὁ ὁποῖος ὀδηγεῖς ὡς ἰδικὰ σου πρόβατα τὴν φυλὴν τοῦ Ἰωσήφ, κάθησε ὡς ἐπὶ θρόνου ἐπάνω εἰς τὰ Χερουβίμ, δεῖξε φανερά τὴν προστασίαν σου.
- Ψαλ. 79,3 ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθέ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
- Ψαλ. 79,3 Ἐμφανίσου πρόμαχος ἐμπρὸς εἰς τὰς φυλάς Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ, που ταλαιπωροῦνται ἀπὸ τὰς ἐπιδρομάς τῶν Ἀσσυρίων. Θέσε εἰς ἐνέργειαν τὴν ἀκατανίκητον δυνάμιν σου καὶ ἔλα ταχέως, δια να μας σώσης.
- Ψαλ. 79,4 Ὁ Θεὸς, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.
- Ψαλ. 79,4 Κυριε ὁ Θεὸς, ἀποκατάστησέ μας ἐλευθέρους καὶ ασφαλεῖς εἰς τὴν χώραν μας, δεῖξε εὐμενὲς τὸ πρόσωπόν σου πρὸς ἡμᾶς καὶ ἔτσι ἡμεῖς θα σωθῶμεν ἀπὸ τὸν πλήρη ὀλεθρον.
- Ψαλ. 79,5 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου;
- Ψαλ. 79,5 Κυριε καὶ Θεὸς τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων δυνάμεων, ἕως πότε θα ὀργίζεσαι ἐναντίον μας, ἐναντίον δε καὶ αὐτῆς τῆς προσευχῆς τῶν δούλων σου;
- Ψαλ. 79,6 ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων; καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ;
- Ψαλ. 79,6 Ἔως πότε θα μας διδῆς ἀντὶ ἄρτου δάκρυα καὶ ἀντὶ ὕδατος θα μας ποτιζῆς με πλήρες, κατὰ τὴν δικαίαν σου κρίσιν, τὸ δοχεῖον ἀπὸ τὰ δάκρυά μας;
- Ψαλ. 79,7 ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
- Ψαλ. 79,7 Μας κατέστησες δια τὰς ἀμαρτίας μας ἀντικείμενον ἐμπαιγμῶν εἰς τὰ γειτονικά μας ἔθνη. Οἱ δε ἐχθροὶ μας μας χλευάζουν καὶ μας περιγελοῦν.
- Ψαλ. 79,8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 79,8 Κυριε καὶ Θεὸς τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων δυνάμεων, ἀποκατάστησέ μας εἰς τὴν χώραν μας ἐλευθέρους καὶ ασφαλεῖς. Γύρισε καὶ δεῖξε ἰλαρὸν γεμάτο καλωσύνην τὸ πρόσωπόν σου πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς θα σωθῶμεν ἀπὸ τὸν ἐξαφανισμόν.
- Ψαλ. 79,9 ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν·
- Ψαλ. 79,9 Τὸν λαόν τοῦ Ἰσραήλ, ὡσὰν πολὺκαρπον εὐλογημένην ἀμπελὸν σου, μετέφερες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον εἰς τὴν Παλαιστίνην. Ἐδίωξες ἀπὸ ἐκεῖ τὰ εἰδωλολατρικά ἔθνη καὶ τὴν ἐφύτευσες καὶ τὴν ἐρριζώσες εἰς αὐτήν.
- Ψαλ. 79,10 ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.
- Ψαλ. 79,10 Ἡνοιξες ἐνώπιόν τῆς τὴν ὁδὸν ἀπὸ Αἰγύπτου μέχρι Παλαιστίνης, τὴν ἐφύτευσες με βαθειὰς ρίζες καὶ ἐγένευσεν ὅλην τὴν Παλαιστίνην.
- Ψαλ. 79,11 ἐκάλυπεν ὄρη ἢ σκιά αὐτῆς καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ·
- Ψαλ. 79,11 Ἡ σκία τῆς ἀμπέλου αὐτῆς ἐκάλυψε τὰ ὄρη τῆς χώρας καὶ αἱ διακλαδώσεις τῆς ἐσκέπασαν τὰς θεοφυτεῦτους κέδρους τοῦ Λιβάνου.
- Ψαλ. 79,12 ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.
- Ψαλ. 79,12 Ἡυδόκησας καὶ ἐξηπλώθησαν πρὸς δυσμὰς τὰ κλήματα τῆς, μέχρι τῆς Μεσογείου Θαλάσσης καὶ πρὸς ἀνατολάς οἱ κλάδοι τῆς μέχρι τοῦ Ευφράτου καὶ τῶν παραποτάμων του.
- Ψαλ. 79,13 ἵνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;
- Ψαλ. 79,13 Διατί τώρα ἐκρήμισες τὸν ὀλόγυρα φράκτῃν τῆς, τὴν προστασίαν σου, ὥστε ὅλοι οἱ διερχόμενοι ἀπὸ τὴν ὁδὸν διαβάται να τρυγῶν τοὺς καρπούς τῆς;
- Ψαλ. 79,14 ἐλυμήνατο αὐτήν ὡς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.
- Ψαλ. 79,14 Φοβερός ἀγριόχοιρος, ὁ Ἀσσύριος, ἐπέδραμεν ἀπὸ ἀβάτους δρυμούς καὶ τὴν κατέστρεψεν. Ἄγριος μονιός, περισσότερο φοβερός ἀγριόχοιρος, που ζῆ μόνος του, κατέφαγεν αὐτήν.

- Ψαλ. 79,15 ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην
- Ψαλ. 79,15 Ω Θεέ των ουρανίων και επιγείων δυνάμεων, στρέψε και πάλιν ἰλαρόν το πρόσωπόν σου προς αυτήν. Ρίξε ένα βλέμμα καλωσύνης και στοργῆς από τον ουράνιόν σου θρόνον και ἴδε και ἐπίσκεψαι την ἄμπελον αυτήν.
- Ψαλ. 79,16 καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.
- Ψαλ. 79,16 Επανάφερε την εις την προτέραν θαλερότητα, την ασφάλειαν και την καρποφορίαν, αυτήν, την οποιαν ἐφύτευσεν η δεξιὰ σου. Ἐπίβλεψε με ευμένειαν και στοργῆν στον ἄνθρωπον εκείνον, στον οποιον συ ἔδωσες την ισχύν να ἀρχη ἐπὶ του ἔθνους σου προς δόξαν του Ονόματός σου.
- Ψαλ. 79,17 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.
- Ψαλ. 79,17 Η χώρα μας ἔχει κατακαή, ἔχει ανασκαφή. Οι Ἰσραηλίται κινδυνεύουν να χαθούν από τους ἐλέγχους και τας τιμωρίας του ὠργισμένου προσώπου σου.
- Ψαλ. 79,18 γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ·
- Ψαλ. 79,18 Ἄς ἔλθῃ προστατευτικὴ η παντοδύναμος χεὶρ σου στον ἄνδρα εκείνον, τον οποιον συ θα τιμήσης και θα θέσης αὐτὸν εκ δεξιῶν σου, και στον υἱὸν ἀνθρώπου τον οποιον ἀνέδειξες συ κραταίον προς δόξαν του Ονόματός σου.
- Ψαλ. 79,19 καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
- Ψαλ. 79,19 Ὑποσχόμεθα δε ὅλοι, ὅτι δεν θα απομακρυνθῶμεν πλέον από σέ. Συ δε θα μας αναζωογονήσης και ημεῖς θα ἐπικαλούμεθα το ὄνομά σου.
- Ψαλ. 79,20 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.
- Ψαλ. 79,20 Ω Κυριε και Θεέ των εν ουρανοίς και ἐπὶ γῆς δυνάμεων, αποκατάστησέ μας ελευθέρους και ασφαλείς εις την χώραν μας, δεῖξε ἰλαρόν το πρόσωπόν σου εις ημάς και ημεῖς θα διαφύγωμεν την τελείαν καταστροφὴν.

ΨΑΛΜΟΣ 80 (Μασ. 81)

- Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς ὠδῆς τῷ Ἀσάφ.
- Ψαλ. 80,2 Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
- Ψαλ. 80,2 Πλημμυρίσατε ὅλοι ἀπὸ ἀγαλλιασιν και χαρὰν διὰ τον Θεόν, που εἶναι βοηθός μας. Ἀλαλάξατε ὅλοι προς δόξαν του Θεοῦ, τον οποιον ἐπίστευε και ἐλάτρευε ο γενάρχης μας ο Ἰακώβ.
- Ψαλ. 80,3 λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
- Ψαλ. 80,3 Ἀρχίσατε να ψάλλετε σεις οι Λευῖται, δώσατε στους τυμπανιστὰς το τύμπανον και στους ἄλλους μουσικούς ψαλτήριον τερπνὸν και κιθάραν, δια να συνοδεύουν τους ὕμνους σας.
- Ψαλ. 80,4 σαλπίατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἐορτῆς ὑμῶν·
- Ψαλ. 80,4 Σεις οι ιερεῖς σαλπίατε με την ιερὰν σάλπιγγα κατὰ την πρώτην του εβδόμου μηνός Τισρῆ, κατὰ την ἐξόχως ἐπίσημον ἡμέραν της μεγάλης εορτῆς σας.
- Ψαλ. 80,5 ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
- Ψαλ. 80,5 Διότι η εορτὴ αὐτὴ εἶναι πρόσταγμα του Θεοῦ προς τον ἰσραηλιτικὸν λαόν, ἐντολὴ του Θεοῦ προς τους ἀπογόνους του Ἰακώβ.
- Ψαλ. 80,6 μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἔξελεθῆν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλώσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν·
- Ψαλ. 80,6 Τον Νομον αὐτὸν, που καθορίζει τας ἐπισήμους εορτὰς, ἔδωσεν ο Κύριος ἐν μέσω του λαοῦ, των ἀδελφῶν του Ἰωσήφ, ὅταν αὐτοὶ ἐφύγαν ἐλευθεροὶ ἀπὸ την Αἴγυπτον. Τότε αὐτοὶ ἤκουσαν γλώσσαν, την οποιαν ποτὲ ἄλλοτε δεν εἶχαν γνωρίσει.
- Ψαλ. 80,7 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδόυλευσαν.
- Ψαλ. 80,7 Ο Κύριος ἀπῆλλαξε την ράχιν των ἀπὸ τα βαρῆα φορτία, και αι χεῖρες των, που ἐδούλευαν ἕως τότε εις τα κοφίνια δια την μεταφορὰν πηλοῦ, ἀπηλευθερώθησαν.
- Ψαλ. 80,8 ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρῦσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγιγδὸς, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 80,8 Ἐζήτησες την βοήθειάν μου, ὅταν εὐρίσκετο ὑπὸ βᾶρος μεγάλης θλίψεως και ἐγὼ σε ἐγλύτωσα ἀπὸ τας συμφορὰς. Σε ἤκουσα κρυμμένος στον γνόφον και τας ἀστραπὰς της καταγιγδὸς. Σε ἐδοκίμασα τότε και συ ἐδείξες ποιός εἶσαι στο ὕδωρ της ἀντιλογίας σου, τότε που ἐγόγγυσες ἐναντίον μου.
- Ψαλ. 80,9 ἄκουσον, λαὸς μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, Ἰσραὴλ, ἐὰν ἀκούσης μου,
- Ψαλ. 80,9 Ἀκουσε λαέ μου, την ἐντονον διαμαρτυρίαν μου και προτροπήν. Ἰσραηλιτικέ λαέ μου, ἐὰν θα με ἀκούσης
- Ψαλ. 80,10 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ·
- Ψαλ. 80,10 δεν θα πρέπει να υπάρχῃ εις σε ἄλλος νέος θεός, δεν πρέπει ποτὲ να προσκυνήσης ξένον θεόν,
- Ψαλ. 80,11 ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω

αυτό.

- Ψαλ. 80,11 διότι εγώ είμαι ο Κύριος και Θεός σου, ο οποίος σε ηλευθέρωσα και σε καθωδήγησα από την γην της Αιγύπτου έως εις την Παλαιστίνη. Ανοιξε διάπλατα το στόμα σου, προσευχόμενος και δοξολογών εμέ, και εγώ θα ικανοποιήσω τα αιτήματά σου.
- Ψαλ. 80,12 και ούκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·
- Ψαλ. 80,12 Ὁ λαός μου ὅμως δεν ἤκουσε την φωνήν μου και οι Ισραηλίται δεν ἔδωσαν προσοχήν εις εμέ.
- Ψαλ. 80,13 καὶ ἔξαπέστειλα αὐτούς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
- Ψαλ. 80,13 Δια τοῦτο και εγώ τους αφήκα να πορεύονται σύμφωνα με τας ἐνόχους ἐπιθυμίας των ἀμαρτωλῶν καρδιῶν των, να πορεύονται και να συμπεριφέρονται σύμφωνα με την σκοτισμένην θέλησιν και διάθεσιν των.
- Ψαλ. 80,14 εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,
- Ψαλ. 80,14 Ἐάν ο λαός μου με ἤκουεν, εἰάν ο ισραηλιτικός λαός ἐπορεύετο στους δρόμους μου, ἀμέσως
- Ψαλ. 80,15 ἐν τῷ μηδενί ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπεινώσω καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτούς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.
- Ψαλ. 80,15 και στο μηδέν θα εἶχα ταπεινώσει τους ἐχθρούς των και θα ἀπλῶνα βαρείαν και τιμωρόν την χεῖρα μου ἐναντίον ἐκείνων, οι οποίοι τους καταθλίβουν και τους ταπεινώνουν.
- Ψαλ. 80,16 οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ψαλ. 80,16 Οι ἐχθροὶ του Κυρίου θα ηναγκάζοντο, ἔστω και ὑποκριτικῶς, να δηλώσουν ὑποταγήν εις αὐτόν, ἐνῶ ο λαός του Ἰσραὴλ θα ἔμενεν εἰρηνικός και εὐτυχής παντοτεινά.
- Ψαλ. 80,17 καὶ ἐψώμισεν αὐτούς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.
- Ψαλ. 80,17 Τότε ο Θεός τους ἔθρεψεν εις την ἔρημον με το πλέον ἐκλεκτόν ἄλευρον του σίτου και τους ἐχόρτασε με ἀφθονον μέλι ἀπὸ την ξηράν και ἀγονον πέτραν. Ἐτσι και τώρα θα τους διέτρεφε και θα τους ἐχόρταινε, εἰάν ὑπήκουον εις τας ἐντολάς του.

ΨΑΛΜΟΣ 81 (Μασ. 82)

Ψαλμός τῷ Ἀσάφ.

- Ψαλ. 81,1 Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ διακρινεῖ.
- Ψαλ. 81,1 Ὁ Θεός ἐστάθη ἀνάμεσα εις συγκέντρωσιν των κριτῶν και ἀρχόντων της Ἰουδαίας. Ἐν μέσῳ δε αὐτῶν ὡς ὑπέρτατος Θεός- κριτῆς θα κρίνη αὐτούς, που ἔχουν ἀναλάβει και διαχειρίζονται θεῖαν ἐξουσίαν. Θα τους ἐρωτήσῃ και θα τους ἐλέγξῃ λέγων·
- Ψαλ. 81,2 ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; (διάψαλμα).
- Ψαλ. 81,2 Ἐως πότε θα δικάζετε ἀδικῶς και θα λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν πρόσωπα χαριζόμενοι εις ἀμαρτωλοὺς, πλουσίους και ἰσχυροὺς;
- Ψαλ. 81,3 κρίνατε ὄρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·
- Ψαλ. 81,3 Φροντίσατε να ἐκδίδετε δικαίας ἀποφάσεις ὑπὲρ του ὀρφανοῦ και του πτωχοῦ να ἀποδίδετε το δίκαιον στον ἀθῶον, στον ταπεινὸν και πτωχὸν ἄνθρωπον.
- Ψαλ. 81,4 ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.
- Ψαλ. 81,4 Ἐλευθερώσατε τον ἀξιοδάκρυτον και πτωχὸν ἀπὸ τους ἐκμεταλλεομένους αὐτόν, γλυτώσατέ τον ἀπὸ τα χέρια του ἀδίκου και ἀμαρτωλοῦ.
- Ψαλ. 81,5 οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
- Ψαλ. 81,5 Οι ἀδικοὶ ὅμως κριταί, σκοτισμένοι εις την ηθικὴν ἀναλησίαν των, δεν εἶχαν και δεν ηθέλησαν να ἔχουν ἐπίγνωσιν των καθηκόντων, που τους ἐπιβάλλει το ἀξίωμα των. Οὔτε ἀντελήφθησαν με ποῖαν σύνεσιν πρέπει να ἀσκούν το ἔργον των. Περιπατοῦν εις τα σκοτάδια των ἀδίκων κρίσεων. Ἐξ αἰτίας των ἀδίκων ἀποφάσεών των συνεκλονίσθησαν τα θεμέλια της κοινωνίας των.
- Ψαλ. 81,6 ἐγὼ εἶπα· θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες·
- Ψαλ. 81,6 Ἐγώ δε εἶπα προς σας, ὦ δικασταί. Ὅλοι σεις εἰσθε ἀντιπρόσωποι του δικαίου Θεοῦ, υἱοὶ του Ὑψίστου, του ἐνός και μοναδικοῦ Θεοῦ.
- Ψαλ. 81,7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς εἶς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
- Ψαλ. 81,7 Σεις ὅμως, ἀναίσθητοι εις την τιμὴν του ἀξιώματός σας, ἀδικεῖτε, δι' αὐτό και θα ἀποθάνετε ὡσάν ἕνας ἀπὸ τους κοινούς και συνηθεῖς και χωρὶς ὑπόληψιν ἀρχοντας.
- Ψαλ. 81,8 ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.
- Ψαλ. 81,8 Ἀκούων αὐτά εγώ, ο ἐμπνευσμένος ποιητής, κράζω προς τον Θεόν- Σηκῶ, λοιπόν, ὦ Θεέ, και ἐφάρμοσε την δικαίαν σου κρίσιν και ἀπόφασιν ἐπὶ της γῆς, διότι κάτω ἀπὸ την ἰδικὴν σου κυριότητα και κατοχήν εὐρίσκονται

ΨΑΛΜΟΣ 82 (Μασ. 83)

ῥδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

- Ψαλ. 82,2 Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης μὴδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός·
Ψαλ. 82,2 Ω Θεέ μου, ποίος εἶναι δυνατόν να συγκριθῆ και αντιπαραβληθῆ με σένα; Δι' αυτό, ως παντοδύναμος και πάνσοφος που εἶσαι, μὴ μένης σιωπηλός, μὴδὲ καταπραΰνης και μὴ ἀφήσης ἀνεκδήλωτον την δικαίαν σου οργήν, ω Θεέ μου.
- Ψαλ. 82,3 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤραν κεφαλὴν,
Ψαλ. 82,3 Διότι οἱ ἐχθροὶ μας, που εἶναι και ἰδιοὶ σου ἐχθροὶ, ἐξέσπασαν εἰς οχλοβοήν πολεμικὴν και οἱ μισοῦντες σε ἐσήκωσαν υπερήφανον την κεφαλὴν των ἐναντίον μας.
- Ψαλ. 82,4 ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέυσαντο γνῶμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·
Ψαλ. 82,4 Συνέλαβαν και κατέστρωσαν πανούργα σχέδια ἐναντίον του λαοῦ σου. Ἐλάβαν ολεθρίας ἀποφάσεις ἐναντίον των ἁγίων σου Ἰσραηλιτῶν.
- Ψαλ. 82,5 εἶπαν· δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
Ψαλ. 82,5 Ἀπεφάσισαν και εἶπαν μεταξύ των· Ἐλάτε να τους ἐξολοθρεύσωμεν, ὥστε να παύσουν να ἀποτελοῦν ἔθνος και κανεῖς να μὴ ἐνθυμῆται πλέον το ὄνομα των Ἰσραηλιτῶν.
- Ψαλ. 82,6 ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο
Ψαλ. 82,6 Μὴ μείνης ἀδιάφορος, Κυριε, διότι αὐτοὶ ἀπὸ κοινού και ἐκ συστάσεως με μίαν καρδίαν ὅλοι των ἀπεφάσισαν την καταστροφὴν μας. Ὑπέγραψαν ἐνορκον συμφωνίαν ἐναντίον σου.
- Ψαλ. 82,7 τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωάβ και οἱ Ἀγαρηνοί,
Ψαλ. 82,7 Αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ μας εἶναι οἱ σκηνῖται, οἱ Ἰδουμαῖοι, οἱ Ἰσμαηλῖται, οἱ Μωαβῖται και οἱ Ἀγαρηνοί.
- Ψαλ. 82,8 Γεβάλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλῆκ καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.
Ψαλ. 82,8 Οἱ της φυλῆς Γεβάλ και Ἀμμὼν και Ἀμαλῆκ, οἱ Φιλισταῖοι και οἱ κάτοικοι της Τυρου.
- Ψαλ. 82,9 καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοῦρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λῶτ. (διάψαλμα).
Ψαλ. 82,9 Ἀλλὰ και οἱ Ἀσσύριοι συνετάχθησαν και ἦλθον με το μέρος αὐτῶν. Εβοήθησαν τους ἀπογόνους του Λωτ ἐναντίον μας, τους Μωαβῖτας και Ἀμμωνίτας.
- Ψαλ. 82,10 ποιήσον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεισῶν·
Ψαλ. 82,10 Πράξε ἐναντίον αὐτῶν ο,τι ἄλλοτε ἐκάμες ἐναντίον των Μαδιανιτῶν, ἐναντίον του σκληροῦ στρατηγού των Σισάρα και του βασιλέως Ἰαβεὶμ εἰς τον χειμάρρον Κεισῶν.
- Ψαλ. 82,11 ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδῶρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ.
Ψαλ. 82,11 Ἐκεῖνοι ἐξωλοθρεύθησαν δια της δικαίας σου οργῆς εἰς Ἀενδῶρ και τα σώματά των ἐγιναν κόπρος και λίπασμα της γῆς.
- Ψαλ. 82,12 θεοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ και Ζήβ και Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν,
Ψαλ. 82,12 Ὅλους τους ἄρχοντας αὐτῶν θέσε τους εἰς την αὐτὴν μοίραν και τιμώρησέ τους, ὅπως δια του Γεδεῶν ἐξωλόθρευσας τον Ὠρήβ και Ζηβ και Ζεβεὲ και Σαλμανὰ, ὅλους τους ἄρχοντας των Μαδιανιτῶν·
- Ψαλ. 82,13 οἵτινες εἶπαν· Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.
Ψαλ. 82,13 αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶπαν· Ἀς κατακτήσωμεν ὡς ἰδικὴν μας κληρονομίαν και εἰς ὄφελος του εαυτοῦ μας τον ἅγιον τόπον, τον ναόν και το θυσιαστήριον του Θεοῦ.
- Ψαλ. 82,14 ὁ Θεός μου, θεοῦ αὐτοῦς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·
Ψαλ. 82,14 Ω Θεέ μου, κάμε τους ὡσάν ἀνεμοστρόβιλον, ὥστε να μὴ ἠμποροῦν να σταθοῦν πουθενά. Κάμε τους ὡσάν το ξηρόν ἀχυρον, που το φυσά και το διασκορπίζει ο ἀνεμος.
- Ψαλ. 82,15 ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλόξ, ἢ κατακαύσει ὄρη,
Ψαλ. 82,15 Κατάκαυσέ τους, ὅπως η πυρκαϊὰ κατακαίει τα δάση του δρυμοῦ, ὅπως μια μεγάλη φλόγα κατακαίει τα κατάφυτα ὄρη.
- Ψαλ. 82,16 οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.
Ψαλ. 82,16 Ἔτσι και συ, Κυριε, καταδιώξέ τους εἰς την καταιγίδα της οργῆς σου, ἀναστάτωσέ τους και συγκλόνησέ τους ἐπάνω στον δίκαιον θυμόν σου.
- Ψαλ. 82,17 πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε.
Ψαλ. 82,17 Γέμισε τα πρόσωπά των με καταισχύνην και ἐξευτελισμόν, ὥστε να ἀναγκασθοῦν να ἐπικαλεσθοῦν το ὄνομά σου, Κυριε.
- Ψαλ. 82,18 αἰσχυνθήτωσαν καὶ παραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν
Ψαλ. 82,18 Ἀς κατεντροπιασθοῦν, ἀς ἀναστατωθοῦν δια μέσου ὅλων των αἰῶνων, ἀς ἐντροπιασθοῦν και ἀς ἐξολοθρευθοῦν.

Ψαλ. 82,19 και γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Ψαλ. 82,19 Ἀς αναγνωρίσουν αυτοί, ὅτι το ὄνομά σου εἶναι Κυριος, ὅτι συ εἶσαι ὁ μοναδικός και Ὑψιστος Κυριος εἰς ὅλην τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ 83 (Μασ. 84)

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· τοῖς υἱοῖς Κορέ.
Ψαλ. 83,2 Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων.
Ψαλ. 83,2 Ποσον ἀγαπητοὶ και ποθητοὶ εἶναι εἰς ἐμὲ οἱ ἱεροὶ χώροι του ναοῦ σου, ὅπου κατοικεῖς συ, ὁ Κυριος των ουρανίων και ἐπιγείων δυνάμεων.
Ψαλ. 83,3 ἐπιποθεῖ και ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδιά μου και ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.
Ψαλ. 83,3 Φλέγεται ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τον πόθον, λυώνει ἀπὸ την ἐπιθυμίαν να εὐρεθῆ εἰς τὰς αὐλάς του Κυρίου. Ἡ ψυχὴ μου και το σώμα μου σκιρτοῦν ἀπὸ χαρὰν και ευφροσύνην διὰ τον ἀληθινόν και ζῶντα Θεόν.
Ψαλ. 83,4 και γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν και τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου και ὁ Θεός μου.
Ψαλ. 83,4 Και αὐτὰ τὰ στρουθία εὐρήκαν στον ναόν σου κατοικίαν. Ἡ τρυγῶν ἔκαμε ἐκεῖ την φωλεάν δια τους νεοσσούς της. Το θυσιαστήριόν σου ποθῶ και ἐγώ, Κυριε των δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μου και ὁ Θεός μου.
Ψαλ. 83,5 μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε. (διάψαλμα).
Ψαλ. 83,5 Τρισευτυχισμένοι και ευλογημένοι εἶναι ἐκεῖνοι, που κατοικοῦν εἰς τὰς αὐλάς του ναοῦ σου, διότι αὐτοὶ και οἱ ἀπόγονοὶ των θα σε υμνολογοῦν παντοτεινά.
Ψαλ. 83,6 μακάριος ἀνὴρ, ὃ ἔστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο
Ψαλ. 83,6 Τρισευτυχισμένος ὁ ἀνθρωπος, που εὐρίσκεται κάτω ἀπὸ την κραταιὰν προστασίαν σου και ἀπεφάσισε με την καρδιά του να πραγματοποιήσῃ ἱερὰν ἀνοδον, εὐλαβῆ ἐπίσκεψιν προς την Σιών.
Ψαλ. 83,7 εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο· και γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.
Ψαλ. 83,7 Θα διέλθῃ ἀπὸ την κοιλάδα του κλαυθμῶνος, θα ἀνεβῆ στον ἱερόν τόπον της Σιών, ἐκεῖ ὅπου ἐσκόπευε να φθάσῃ. Και ὁ Κυριος, που ἐθεσμοθέτησε τὰς εορτὰς και τους ἱεροὺς αὐτοὺς τόπους, θα γεμίσῃ με τὰς εὐλογίας του τους προσκυνητὰς.
Ψαλ. 83,8 πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.
Ψαλ. 83,8 Αὐτοὶ θα πορεύονται προς την Σιών, με νέας πάντοτε και ἀκμιαίαις δυνάμεις. Και ὅταν φθάσουν ἐκεῖ, θα ἐμφανισθῇ ὁ Θεός των Θεῶν και Κυριος των κυρίων εἰς την Σιών.
Ψαλ. 83,9 Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (διάψαλμα).
Ψαλ. 83,9 Κυριε και Θεέ των ουρανίων και ἐπιγείων δυνάμεων, ἄκουσε με ευμένειαν την προσευχήν μου, δέξαι την εἰς τὰ αὐτὰ σου, ὦ Θεέ του Ἰακώβ και των ἀπογόνων του.
Ψαλ. 83,10 ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, και ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
Ψαλ. 83,10 Ὡ Θεέ, συ ὁ ὁποῖος εἶσαι ὁ υπερασπιστής και προστάτης μας, ρίξε ἕνα ευμενὲς βλέμμα στο πρόσωπον του βασιλέως, τον ὁποῖον συ ἐχρῖσες ὡς βασιλέα.
Ψαλ. 83,11 ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.
Ψαλ. 83,11 Δι' ἐμὲ εἶναι προτιμότερον να ζῆσω ἐστῶ και μίαν ἡμέραν εἰς τὰς αὐλάς του ναοῦ σου, παρά να ζῶ χιλιάδας ἡμέρας μακρὰν ἀπὸ σε και τον ναόν σου. Ἐγὼ πλέον προτιμήσει και προτιμῶ να εἶμαι κάπου παραπεταμένος στον ναόν του Θεοῦ μου, παρά να κατοικῶ εἰς πλουσίας κατοικίας ἀμαρτωλῶν ἀνθρώπων.
Ψαλ. 83,12 ὅτι ἔλεος και ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν και δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.
Ψαλ. 83,12 Διότι ὁ Κυριος και Θεός ἀγαπᾷ το ἔλεος και την ἀλήθειαν, θα δώσῃς δε στους προσκυνούντας και πιστεύοντας εἰς αὐτόν χάριν και δόξαν. Ὁ Κυριος δεν θα στερήσῃ ποτέ τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πορεύονται με ἀγαθότητα και ἀπλότητα.
Ψαλ. 83,13 Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἀνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
Ψαλ. 83,13 Ὡ Κυριε και Θεέ των δυνάμεων ουρανοῦ και γῆς, τρισευτυχισμένος και ευλογημένος εἶναι ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐχει ἀποθέσει την ἐλπίδα του μετὰ πίστεως εἰς σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 84 (Μασ. 85)

- Εἰς τὸ τέλος· τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.
- Ψαλ. 84,2 Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ·
Ψαλ. 84,2 Ἐκαμες φανεράν και ἔστειλες, Κυριε, τὴν ευαρέσκειάν σου εἰς τὴν γην τῆς Ἐπαγγελίας, διότι επανέφερες εἰς αὐτὴν τοὺς αἰχμαλώτους απογόνους τοῦ Ἰακώβ.
- Ψαλ. 84,3 ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. (διάψαλμα).
Ψαλ. 84,3 Ἐδωσες συγχώρησιν εἰς τὰς παρανομίας τοῦ λαοῦ σου και εσκέπασες εν τῷ ἐλέει σου ὅλας τὰς ἀμαρτίας των.
Ψαλ. 84,4 κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
Ψαλ. 84,4 Ἐσταμάτησες τὴν ἐναντίον μας δικαίαν σου ὀργὴν, ἀφήκες κατὰ μέρος τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ σου.
Ψαλ. 84,5 ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, και ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.
Ψαλ. 84,5 Ἐπανάφερε ὅλους μας ἀπὸ τὴν εξορίαν, ὦ Κυριε, συ ο ὁποῖος πολλές φορές μας ἔχεις σώσει κατὰ το παρελθόν. Ἀπομάκρυνε τὸν δίκαιον θυμόν σου ἀπὸ ημᾶς.
- Ψαλ. 84,6 μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
Ψαλ. 84,6 Μῆπως τάχα και θα μένης ὠργισμένος ἐναντίον μας δια παντός; Ἡ μήπως θα παρατείνης τὴν ὀργὴν σου πάντοτε ἀπὸ τῆς μας γενεᾶς εἰς τὴν ἄλλην;
- Ψαλ. 84,7 ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, και ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.
Ψαλ. 84,7 Ὡ Θεέ, συ θα στρέψης το πρόσωπόν σου και ἄλιν με ευμένειαν προς ημᾶς. Θα μας δώσης νέαν ζωὴν και ο πονεμένος και θλιμμένος λαός σου θα χαρὴ ἀπὸ τὰς δωρεάς σου.
- Ψαλ. 84,8 δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου και τὸ σωτήριόν σου δόξης ἡμῖν.
Ψαλ. 84,8 Δεῖξε μας λοιπόν, Κυριε, τὴν ευσπλαγχνίαν σου και δώσε μας τὴν σωτηρίαν που ποθοῦμεν.
Ψαλ. 84,9 ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ και ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ και ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.
Ψαλ. 84,9 Ἐγὼ θα ἀκούσω, τι θα εἶπη εἰς τὴν καρδίαν μου Κυριος ο Θεός, διότι θα ομιλήση εἰρηνικά στον λαόν του, στους ἀφοσιωμένους προς αὐτόν Ἰσραηλίτας· στους ἐπιστρέφοντας με ὄλην των τὴν καρδίαν δι' ελκρινούς μετανοίας προς αὐτόν.
- Ψαλ. 84,10 πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
Ψαλ. 84,10 Βεβαίως ἡ σωτηρία, που παρέχεται ἀπὸ τὸν Θεὸν στον λαόν του, εἶναι πάντοτε κοντὰ εἰς ἐκείνους, που τον ευλαβούνται, ὥστε δι' αὐτῆς να εγκατασταθῆ ἡ δόξα του εἰς τὴν χώραν μας.
- Ψαλ. 84,11 ἔλεος και ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη και εἰρήνη κατεφίλησαν·
Ψαλ. 84,11 Το ἔλεος τοῦ Θεοῦ και ἡ ακριβὴς ἐπαλήθευσις των υποσχέσεών του συνηντήθησαν και ἠνώθησαν. Ἡ δικαιοσύνη του, ἡ τιμωροῦσα το κακόν και ἀμείβουσα το αγαθόν, και ἡ εἰρήνη ἔδωσαν ἀμοιβαίον ἀσπασμόν.
- Ψαλ. 84,12 ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, και δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
Ψαλ. 84,12 Ἀνεβλάστησεν ὠραία και καρποφόρος ἡ ἀλήθεια ἀπὸ τὴν γην, ἀπὸ δε τον ουρανόν ἔσκυψε προς τα κάτω και ἐπεσκέφθη τὴν γην ἡ δικαιοσύνη και κάθε ἀρετὴ.
- Ψαλ. 84,13 και γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, και ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·
Ψαλ. 84,13 Διότι ο Κυριος πλουσίαν θα δεῖξη και θα δώση τὴν καλωσύνην του, και ἡ γη μας θα δώση ἀφθόνους τοὺς καρπούς τῆς.
- Ψαλ. 84,14 δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται και θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
Ψαλ. 84,14 Προ του Κυρίου θα προπορεύεται ἡ δικαιοσύνη, τὴν δε πορείαν του και τον τρόπον τῆς συμπεριφορᾶς του θα καταστήσῃ ἅγιον παράδειγμα συμπεριφορᾶς δι' ὅλους μας.

ΨΑΛΜΟΣ 85 (Μασ. 86)

Προσευχὴ τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 85,1 Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου και ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς και πένης εἰμὶ ἐγώ.
Ψαλ. 85,1 Κλίνε, Κυριε, το ἀυτί σου εἰς τα λόγια μου. Ἀκουσε με ευμένειαν τὴν προσευχήν μου, διότι ἐγὼ εἶμαι πτωχός και δυστυχής.
- Ψαλ. 85,2 φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
Ψαλ. 85,2 Προφύλαξε τὴν ζωὴν μου ἀπὸ τοὺς θανασίμους κινδύνους, διότι εἰς σε εἶμαι ἀφιερωμένος· ἰδικός σου εἶμαι, Κυριε. Σώσε ἐμέ τον δούλον σου, ὦ Θεέ μου, ο ὁποῖος ἔχω στηριζέι εἰς σε τὰς ἐλπίδας μου.
- Ψαλ. 85,3 ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὄλην τὴν ἡμέραν.
Ψαλ. 85,3 Ἐλέησέ με, Κυριε, διότι δεν ἔπαυσα ὄλην τὴν ἡμέραν να κράζω μετὰ πίστεως προς σε.
- Ψαλ. 85,4 εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
Ψαλ. 85,4 Γέμισε με χαράν και ευφροσύνην, τὴν καρδίαν του δούλου σου, διότι προς σε ἐγὼ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου και ἐναπέθεσα τὴν ζωὴν μου.

- Ψαλ. 85,5 ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
Ψαλ. 85,5 Διότι συ, Κυριε, εἶσαι ευεργετικὸς καὶ αγαθός, ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι σε ἐπικαλοῦνται με θερμὴν προσευχὴν.
- Ψαλ. 85,6 ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
Ψαλ. 85,6 Ἀκουσε, Κυριε, τὴν προσευχὴν μου, δώσε προσοχὴν εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
- Ψαλ. 85,7 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.
Ψαλ. 85,7 Καὶ ἄλλοτε, εἰς περίοδον θλίψεώς μου, ἐκραξα δια τῆς προσευχῆς μου πρὸς σε καὶ με ἤκουσες. Ἐτσι καὶ τώρα, Κυριε, κάμε δεκτὴν τὴν προσευχὴν μου.
- Ψαλ. 85,8 οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
Ψαλ. 85,8 Κανένας ἀπὸ τοὺς θεοὺς τῶν εἰδωλολατρικῶν λαῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῆ με σένα, Κυριε. Κανένα ἔργον αὐτῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῆ με τὰ ἰδικά σου πανθαύμαστα ἔργα.
- Ψαλ. 85,9 πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.
Ψαλ. 85,9 Ὅλα τὰ ἔθνη, τὰ οἱποῖα συ εδημιούργησες, καὶ αὐτὰ τὰ εἰδωλολατρικά, θὰ ἔλθουν καὶ θὰ προσκυνήσουν ἐνώπιόν σου. Κυριε, καὶ θὰ δοξολογήσουν τὸ Ὄνομά σου.
- Ψαλ. 85,10 ὅτι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σύ εἶ Θεὸς μόνος.
Ψαλ. 85,10 Διότι συ εἶσαι μέγας καὶ κάνεις πάντοτε ἔργα ἄξια παντός θαυμασμοῦ. Συ εἶσαι ὁ μόνος ἀληθινὸς καὶ τέλειος Θεός.
- Ψαλ. 85,11 ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
Ψαλ. 85,11 Ὁδήγησέ με, Κυριε, στὸν δρόμον τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἐγὼ θὰ πορεύωμαι καὶ θὰ φέρωμαι σύμφωνα με τὴν ἀληθειάν σου. Θὰ εὐφρανθῆ ἡ καρδίᾳ μου πλημμυρισμένη με τὸν ἱερὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ Ὄνομά σου.
- Ψαλ. 85,12 ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Ψαλ. 85,12 Θὰ σε δοξολογῶ, Κυριε καὶ Θεέ μου, με ὅλην μου τὴν καρδίαν καὶ θὰ δοξάζω πάντοτε τὸ πανένδοζον Ὄνομά σου.
- Ψαλ. 85,13 ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ᾄδου κατωτάτου.
Ψαλ. 85,13 Διότι μέγα εἶναι τὸ ἔλεος, πὺ ἐδειξες πρὸς ἐμέ, ἀφοῦ ἔσωσες τὴν ζωὴν μου ἀπὸ βέβαιον θάνατον, ἀπὸ αὐτὸν τὸν βαθύτατον ἄδην.
- Ψαλ. 85,14 ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
Ψαλ. 85,14 Ὁ Θεέ μου, ἄνθρωποι παράνομοι ἐπανεστάτησαν ἐναντίον μου καὶ συμμορία ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἐζήτησαν νὰ μου ἀφαιρέσουν τὴν ζωὴν, καὶ δὲν ἔλαβαν καθόλου ὑπ' ὄψιν τῶν σέ, τὸν δίκαιον Θεόν.
- Ψαλ. 85,15 καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός,
Ψαλ. 85,15 Συ ὅμως, Κυριε καὶ Θεέ μου, εἶσαι εὐσπλαγχνικός, ἐλεήμων, μακρόθυμος, πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς πάντοτε εἰς ὅσα λέγεις.
- Ψαλ. 85,16 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου.
Ψαλ. 85,16 Ρίψε, λοιπὸν, εὐμενὲς βλέμμα εἰς ἐμέ καὶ ἐλέησέ με. Δώσε τὴν δυνάμιν σου εἰς ἐμέ τὸν δούλον σου καὶ σῶσε ἐμέ, τὸν υἱὸν τῆς δούλης σου, τῆς μητρός μου.
- Ψαλ. 85,17 ποιήσον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
Ψαλ. 85,17 Κάμε πρὸς σωτηρίαν μου ἑκτακτὸν θαῦμα, ἀς το ἴδουν αὐτοί, οἱ οἱποῖοι με μισοῦν καὶ ἀς κατεντροπιασθῶν, διότι συ, Κυριε, πράγματι με ἐβοήθησες εἰς τὴν θλίψιν μου καὶ με παρηγόρησες.

ΨΑΛΜΟΣ 86 (Μασ. 87)

- Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.
Ψαλ. 86,1 Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις·
Ψαλ. 86,1 Τα ασάλευτα θεμέλια, τὰ οἱποῖα ὁ ἴδιος ὁ Κυριος ἔθεσεν, εὐρίσκονται εἰς τὰ ἱερά υψώματα τῆς Σιών.
Ψαλ. 86,2 ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
Ψαλ. 86,2 Ὁ Κυριος ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰακώβ τὰς πύλας τῆς Ἱερουσαλήμ.
Ψαλ. 86,3 δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (διάψαλμα).
Ψαλ. 86,3 Πόλις τοῦ Θεοῦ, ἁγία Ἱερουσαλήμ, ἐνδοξα καὶ θαυμαστά διαλαλοῦνται πανταχοῦ δια σέ.
Ψαλ. 86,4 μνησθήσομαι Ἰακώβ καὶ Βαβυλώνας τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἴδου ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.
Ψαλ. 86,4 Θὰ ἐνθυμηθῶ τὴν ἀμαρτωλὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Βαβυλώνα καὶ θὰ συμπεριλάβω αὐτὰς μετὰ ἐκείνων, οἱ οἱποῖοι

με γνωρίζουν και με αναγνωρίζουν ως Θεόν των. Ιδού και αυτοί οι Φιλισταίοι, η Τυρος και οι Αιθίοπες, θα πορευθούν εις την Ιερουσαλήμ, δια να με προσκυνήσουν.

Ψαλ. 86,5 μήτηρ Σιών, έρεϊ άνθρωπος, και άνθρωπος έγενήθη εν αύτῃ, και αύτὸς έθεμελίωσεν αύτὴν ὁ Ὑψιστος.
Ψαλ. 86,5 Πνευματικὴν μητέρα θα ονομάσῃ την Σιών κάθε άνθρωπος. Πλήθος ανθρώπων έχουν έλθει προς αυτὴν, διότι αυτός ο ίδιος ο Υψιστος έθεσε τα θεμέλιά της.

Ψαλ. 86,6 Κύριος διηγῆσεται εν γραφῇ λαῶν και αρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων εν αύτῃ. (διάψαλμα).
Ψαλ. 86,6 Ο Κυριος θα διηγηθῇ τα στο βιβλίον του γραμμένα ονόματα των λαῶν και των αρχόντων, οι οποίοι έχουν έλθει και έχουν εγκατασταθῆ εις την πόλιν αυτὴν.

Ψαλ. 86,7 ὡς εύφραινομένων πάντων ἢ κατοικία εν σοί.
Ψαλ. 86,7 Ὅλον το ευλαβές πλήθος, ὦ Σιών, που θα εγκατασταθῆ εις σε θα ευφραίνεται πράγματι και θα αγάλλεται πάντοτε.

ΨΑΛΜΟΣ 87 (Μασ. 88)

Ἰδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ· εις τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελέθ τοῦ ἀποκριθῆναι λόγον συνέσεως Αἰθάμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Ψαλ. 87,2 Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα και εν νυκτὶ ἐναντίον σου·
Ψαλ. 87,2 Κυριε, ο Θεός και σωτῆρ μου, προς σε έκραξα ὅλην την ημέραν και την νύκτα ὀρθιος ἐνώπιόν σου προσευχόμενος.
Ψαλ. 87,3 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἢ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εις τὴν δέησίν μου.

Ψαλ. 87,3 Εἶθε να ανοίξῃ η θύρα του ελέους σου, δια να εισέλθῃ ἐνώπιόν σου η προσευχή μου. Κλίνει το αυτί σου, δια να ακούσῃ τα λόγια της δεήσεώς μου

Ψαλ. 87,4 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἢ ψυχὴ μου, και ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·

Ψαλ. 87,4 Διότι υπερεπλημμύρισεν η καρδία μου ἀπὸ συμφορᾶς και η ζωη μου έχει φθάσει εις το χεῖλος του ἄδου.

Ψαλ. 87,5 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εις λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος εν νεκροῖς ἐλεύθερος,

Ψαλ. 87,5 Θεωροῦμαι πλέον ὅμοιος με εκείνους, οι οποίοι κατέρχονται στον βαθὺν λάκκον του τάφου. Εγὼ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ερριμμένος ἀνάμεσα στους νεκρούς, μακρὰν ἀπὸ κάθε ἐπικοινωνίαν με τους ζῶντας.

Ψαλ. 87,6 ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες εν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι και αυτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ψαλ. 87,6 Εἶμαι ὡσὰν τους θανασίμως τραυματισμένους ἄνδρας, οι οποίοι κοιμῶνται την νάρκην του θανάτου στον τάφον, και τους οποιους δεν ἐνθυμείσαι πλέον ὡς ζωντανούς, ἀλλὰ τους ἀπόθησες μακρὰν ἀπὸ την προστασίαν σου.

Ψαλ. 87,7 ἔθεντό με εν λάκκῳ κατωτάτῳ, εν σκοτεινοῖς και εν σκιᾷ θανάτου.

Ψαλ. 87,7 Οι πόνοι και αι συμφοραὶ μου με ἐβύθισαν στον βαθύτατον λάκκον του θανάτου, εις τας σκοτεινὰς περιοχὰς του ἄδου, ὅπου βασιλεύει η σκία του θανάτου

Ψαλ. 87,8 ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, και πάντας τοὺς μετεωρισμοὺς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

Ψαλ. 87,8 Βαρὺς ἐπεσεν ἐπάνω μου ο θυμός σου και ὅλα τα κύματα της οργῆς σου τα ἀφήκες να ἐκσπάσουν ἐναντίον μου.

Ψαλ. 87,9 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθη και οὐκ ἐξεπορευόμην.

Ψαλ. 87,9 Ἀπεμάκρυνες ἀπὸ ἐμὲ τους γνωστούς μου, με ἐσχάθησαν και με ἀηδίασαν. Παρεδόθη εις την δυστυχίαν και δεν ἠμπορῶ πλέον να ἀπαλλαγῶ ἀπὸ αυτὴν.

Ψαλ. 87,10 οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·

Ψαλ. 87,10 Τα μάτια μου ἀδυνατίσαν, ἐθάμπωσαν ἀπὸ τας ταλαιπωρίας και ἀπὸ τα πολλὰ μου δάκρυα. Ἐκραξα προς σέ, Κυριε, προσευχόμενος ὅλην την ημέραν. Ἀπλώσα και ὑψωσα προς σε τα χέρια μου.

Ψαλ. 87,11 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, και ἐξομολογήσονται σοι;

Ψαλ. 87,11 Βοήθησέ με, Κυριε, πριν η αποθάνω. Μήπως, τάχα, και θα δείξῃς τα θαυμαστά σου ἔργα στους νεκρούς, και εις ἐμὲ ὅταν αποθάνω; Η μήπως οι ἰατροὶ ἠμποροῦν να ἀναστήσουν τους νεκρούς, δια να σε δοξολογήσουν;

Ψαλ. 87,12 μὴ διηγῆσεται τις εν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου και τὴν ἀλήθειάν σου εν τῇ ἀπωλείᾳ;

Ψαλ. 87,12 Μήπως ἐπίσης εἶναι δυνατόν να διηγηθῇ κανεὶς το ἔλεός σου και την ἀλήθειάν σου μετὰξὺ των νεκρῶν κάτω τον ἄδην;

Ψαλ. 87,13 μὴ γνωσθήσεται εν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου και ἡ δικαιοσύνη σου εν γῆ ἐπιλελησμένη;

Ψαλ. 87,13 Μήπως και εἶναι δυνατόν να γίνουν γνωστά τα θαυμαστά σου ἔργα εις τας σκοτεινὰς περιοχὰς του ἄδου και τα ἔργα της δικαιοσύνης σου εις την λησμονημένην χώραν των νεκρῶν;

Ψαλ. 87,14 κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, και τὸ πρῶτῃ ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε.

Ψαλ. 87,14 Δια τούτο και ἐγώ, Κυριε, τώρα που εὐρίσκομαι ἀκόμη εν τη ζωῇ, έκραξα καθ' ὅλον το διάστημα της νυκτός προς σέ· και το πρῶτῃ η προσευχὴ μου θα σε προφθάσῃ.

Ψαλ. 87,15 ἵνατί, Κύριε, ἀπώθη τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ψαλ. 87,15 Διατί, Κυριε, απώθεις την ψυχήν μου, και γυρίζεις αλλού το πρόσωπόν σου, μακράν από εμέ;
Ψαλ. 87,16 πτωχός είμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ψαλ. 87,16 Ἐγὼ εἶμαι πτωχός και ἀνάμεσα εις κόπους ἐχὼ ζήσει ἀπὸ την νεότητά μου. Οταν δε κοινωνικῶς και υλικῶς ἐξυψώθην, εταπεινώθηκα και πάλιν κατόπιν και περιέπεσα εις ἀμηχανίαν και ἀπορίαν.
Ψαλ. 87,17 ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαὶ σου, οἱ φοβερῖμοί σου ἐξετάραξαν με,
Ψαλ. 87,17 Ἐπέρασαν ἀπὸ ἐπάνω μου αἱ ὀργαὶ σου, αἱ φοβεραὶ ἀπειλαὶ σου με συνεκλόνησαν,
Ψαλ. 87,18 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
Ψαλ. 87,18 αὐταὶ με περιεκύκλωσαν ὡσάν ὕδωρ ὅλην την ἡμέραν, με περιέβαλαν ταυτοχρόνως ἀπὸ παντοῦ.
Ψαλ. 87,19 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
Ψαλ. 87,19 Ἐμάκρυνες ἀπὸ ἐμὲ ὄλους τους φίλους μου και τους γείτονάς μου και γενικῶς ὄλους τους γνωστούς μου ἐξ αἰτίας της δυστυχίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ 88 (Μασ. 89)

Συνέσεως Αἰθᾶμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.
Ψαλ. 88,2 Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου,
Ψαλ. 88,2 Τα ἐλέη σου, Κυριε, θα υμνολογῶ ἐγὼ παντοτείνᾳ· εἰς γενεὰν και γενεὰν θα διαλαλῶ με το στόμα μου την ἀλήθειάν σου.
Ψαλ. 88,3 ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου·
Ψαλ. 88,3 Διότι συ εἶπες· το οἰκοδόμημα του ἐλέους μου θα ὀρθώνεται και συνεχῶς θα ανοικοδομήται στους αἰῶνας των αἰῶνων. Εἰς τους αἰωνίους και ἀδιασείστους ουρανοὺς εστηρίχθη και στερεώνεται ἡ ἀλήθεια και ἡ αξιοπιστία σου.
Ψαλ. 88,4 διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου·
Ψαλ. 88,4 Συ εἶπες· Ἐκαμα συμφωνίαν με τους ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους του λαοῦ μου, ἔδωσα ὑπόσχεσίν με ὀρκον εἰς τον δούλον μου τον Δαυὶδ και εἶπα·
Ψαλ. 88,5 ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.
(διάψαλμα).
Ψαλ. 88,5 μέχρι της συντελείας του αἰῶνος θα στερεώσω και θα ενισχύσω τους ἀπογόνους σου. Ὡς στερεόν και ἀκλόνητον οἰκοδόμημα θα θεμελιώσω και θα ἀνεγείρω τον βασιλικόν σου θρόνον ἀπὸ γενεάς εἰς γενεὰν.
Ψαλ. 88,6 ἔξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
Ψαλ. 88,6 Αἱ ουράνια ἀγγελικὰ δυνάμεις θα ἀνυμνολογήσουν τα θαυμάσια ἔργα σου, Κυριε, και την αξιοπιστίαν των λόγων σου θα δοξολογήσουν εἰς την ἐπουράνιον ἐκκλησίαν των ἀγγέλων και των ἁγίων σου.
Ψαλ. 88,7 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὀμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;
Ψαλ. 88,7 Διότι ποιός και ἀπὸ ἐκείνους, που ὑπάρχουν ὑπεράνω ἀπὸ τας νεφέλας στους ουρανοὺς, δύναται να ἐξισωθῆ και ἀντιπαραβληθῆ προς τον Κυριον; Ἡ ποιός ἀπὸ τους ἀγγέλους του ουρανοῦ ἡ τους κατὰ χάριν υἱοὺς του Θεοῦ εἶναι δυνατόν να ὀμοιωθῆ προς τον Κυριον;
Ψαλ. 88,8 ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλήῳ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.
Ψαλ. 88,8 Ὁ Θεός, αὐτός δοξάζεται ἀκспаπαύστως ἐν μέσω συγκεντρώσεων των ἁγίων ἀγγέλων του στους ουρανοὺς· εἶναι μέγας, θαυμαστός και φοβερός εἰς ὄλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τον περικυκλώνουν.
Ψαλ. 88,9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὀμοιός σοι; δυνατός εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου.
Ψαλ. 88,9 Ὡ Κυριε και Θεέ των ἐν ουρανοῖς ἀγγελικῶν δυνάμεων, ποιός εἶναι δυνατόν να συγκριθῆ προς σέ; Συ Κυριε, εἶσαι παντοδύναμος και ἡ ἀλήθειά σου σε περιβάλλει και ἀκτινοβολεῖται γύρω σου.
Ψαλ. 88,10 σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραῖνεις.
Ψαλ. 88,10 Συ κυριαρχεῖς ἀπολύτως εἰς την δύναμιν της θαλάσσης την δε ἀναταραχὴν των κυμάτων της συ την καταπραῖνεις και την γαληνεύεις.
Ψαλ. 88,11 σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.
Ψαλ. 88,11 Συ εταπεινώσες τον ὑπερήφανον Φαραὼ ὡς τραυματίαν πολέμου, και με τον ἀκατανίκητον βραχίονά σου διεσκόρπισες τους ἐχθρούς σου ἐκεῖ, παρά την Ἐρυθρὰν Θαλασσαν.
Ψαλ. 88,12 σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
Ψαλ. 88,12 Ἰδικοὶ σου εἶναι οἱ ουρανοί, ἰδική σου εἶναι ἡ γῆ. Την οἰκουμένην και ὄλα, ὄσα γεμίζουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον την γῆν, συ ἐθεμελίωσες ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων.
Ψαλ. 88,13 τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Ψαλ. 88,13 Την προς βορρᾶν ἔκτασιν και την Μεσόγειον Θαλασσαν συ ἐδημιούργησες. Το καταπράσινον Θαβῶρ και το

χιονισμένον Ερμών, όταν ακούουν το όνομά σου, σκιρτούν από αγαλλίασιν και δοξολογούν σέ, τον δημιουργόν των.

Ψαλ. 88,14

σός ό βραχίων μετά δυναστείας· κραταιωθήτω ή χεір σου, ύψωθήτω ή δεξιά σου.

Ψαλ. 88,14

Ο ιδικός σου βραχίων ενεργεί με ακατανίκητον δύναμιν. Ας είναι λοιπόν πάντοτε πανίσχυρος η χεір σου, δια να υπερασπίξη τους δικαίους και παρέξη τας ευλογίας σου. Ας μεγαλύνεται αυτή με τα θαυμαστά της έργα.

Ψαλ. 88,15

δικαιοσύνη καί κρίμα έτοιμασία τοῦ θρόνου σου, έλεος καί αλήθεια προπορεύονται πρό προσώπου σου.

Ψαλ. 88,15

Η δικαιοσύνη σου και αι ορθαί και δίκαιαι πάντοτε αποφάσεις σου αναδεικνύουν ένδοξον τον θρόνον σου. Η δε ευσπλαγχνία σου και η αλήθειά σου εις τα λόγια σου, εις τας αποφάσεις σου, εις τας υποσχέσεις σου, ως άλλοι άγγελοι, προπορεύονται ενώπιόν σου, δια να εξαγγέλλουν το μεγαλείον σου.

Ψαλ. 88,16

μακάριος ό λαός ό γινώσκων άλαλαγμόν· Κύριε, έν τῷ φωτί τοῦ προσώπου σου πορεύονται

Ψαλ. 88,16

Ευτυχής και ευλογημένος είναι ο λαός εκείνος, που έμαθε με αλαλαγμούς να δοξολογή τον Κυριον κατά τας εορτάς. Κυριε, με το φως της ιδικής σου παρουσίας θα πορεύονται τον ορθόν δρόμον οι άνθρωποι αυτοί.

Ψαλ. 88,17

καί έν τῷ όνόματί σου άγαλλιάσονται όλην τήν ήμέραν καί έν τῇ δικαιοσύνη σου ύψωθήσονται.

Ψαλ. 88,17

Με την πίστιν και την ελπίδα στο πάντιμον και σεβαστόν Ονομά σου θα χαίρουν και θα αγάλλονται όλας τας ημέρας της ζωής των, και με την ιδικήν σου προστατευτικήν δικαιοσύνην θα υψωθούν και θα δοξασθούν.

Ψαλ. 88,18

ότι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σύ εἶ, καί έν τῇ εύδοκία σου ύψωθήσεται τὸ κέρας ήμῶν.

Ψαλ. 88,18

Διότι συ είσαι το καύχημα της δυνάμεός των και με την ιδικήν σου ευμένειαν και προστασίαν θα αναδειχθή ένδοξος η παράταξις μας.

Ψαλ. 88,19

ότι τοῦ Κυρίου ή αντίληψις καί τοῦ άγίου Ἰσραήλ βασιλέως ήμῶν.

Ψαλ. 88,19

Ο Κυριος είναι ο προστάτης και σωτήρ εις τας δυσκόλους περιστάσεις της ζωής μας. Αυτός, ο άγιος Θεός του ισραηλιτικού λαού, ο βασιλεύς μας.

Ψαλ. 88,20

τότε έλάλησας έν όράσει τοῖς υιοῖς σου καί εἶπας· έθέμην βοήθειαν επί δυνατόν, ύψωσα έκλεκτόν εκ τοῦ λαοῦ μου·

Ψαλ. 88,20

Εις τον κατάλληλον τότε και ωρισμένον χρόνον με οράματα συ απεκάλυψες το θέλημά σου στους υιούς σου, τους προφήτας, και είπες· Εδωσα την βοήθειάν μου εις ένα άνθρωπον, τον ανέδειξα ισχυρόν, τον ύψωσα ως τον εκλεκτόν μου μεταξύ του λαού,

Ψαλ. 88,21

εἶρον Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου, ό έν έλαίῳ άγίῳ μου έχρισα αὐτόν.

Ψαλ. 88,21

ευρήκα, δηλαδή, εκ μέσου του ισραηλιτικού λαού τον Δαυίδ, τον δούλον μου, και με άγιον έλαιον έχρισα αὐτόν βασιλέα.

Ψαλ. 88,22

ή γάρ χεір μου συναντηλήψεται αὐτῷ καί ό βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν·

Ψαλ. 88,22

Η παντοδύναμος δεξιά μου θα βοηθή και θα προστατεύη αὐτόν, και ο βραχίων της δυνάμεός μου θα τον ενδυναμώνη πάντοτε.

Ψαλ. 88,23

οὐκ ώφελήσει έχθρός έν αὐτῷ, καί υιός άνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

Ψαλ. 88,23

Ο εχθρός του δεν έχει τίποτε να επιτύχη εις βάρος του, να ωφεληθή και κερδίση από αὐτόν. Και κανείς κακοποιός ποτέ δεν θα κατορθώση και δεν θα επιχειρήση πάλιν να του κάμη κάτι κακόν.

Ψαλ. 88,24

καί συγκόψω από προσώπου αὐτοῦ τοὺς έχθρους αὐτοῦ καί τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσομαι.

Ψαλ. 88,24

Ενώπιόν του θα κατακόψω όλους τους εχθρούς του και εκείνους, οι οποίοι τον μισούν, θα τους κατατροπώσω, θα τους τρέψω πανικόβλητους εις φυγήν.

Ψαλ. 88,25

καί ή αλήθειά μου καί τὸ έλέός μου μετ' αὐτοῦ, καί έν τῷ όνόματί μου ύψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

Ψαλ. 88,25

Η αλήθειά μου και η ευσπλαγχνία μου θα είναι πάντοτε μαζί του. Δι' εμού θα εξυψωθή και θα δοξασθή η δύναμις του.

Ψαλ. 88,26

καί θήσομαι έν θαλάσση χεῖρα αὐτοῦ καί έν ποταμοῖς δεξιάν αὐτοῦ.

Ψαλ. 88,26

Θα θεμελιώσω την κυριαρχίαν του μέχρι και της Μεσογειου Θαλάσσης και την δύναμιν της δεξιάς του μέχρι και των ποταμών Ευφράτου και Τίγρητος.

Ψαλ. 88,27

αὐτός επικαλέσεται με· πατήρ μου εἶ σύ, Θεός μου καί αντίληπτω τῆς σωτηρίας μου·

Ψαλ. 88,27

Αυτός με πίστιν θα με επικαλεσθή και θα μου πη· Συ είσαι ο πατήρ μου, ο Θεός μου, ο προστάτης και σωτήρ μου.

Ψαλ. 88,28

κάγώ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ύψηλόν παρά τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. 88,28

Και εγώ, ως άλλον προνομιούχον πρωτότοκον υιόν μου, θα τον αναδείξω, θα τον κάμω ενδοξότατον μεταξύ όλων των βασιλέων της γης.

Ψαλ. 88,29

εις τὸν αίῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ έλέός μου, καί ή διαθήκη μου πιστή αὐτῷ·

Ψαλ. 88,29

Αιωνία θα είναι η προς αὐτόν ευσπλαγχνία μου και η μετ' αὐτοῦ διαθήκη μου θα παραμένη πάντοτε αξιόπιστος και βεβαία εις όφελός του.

Ψαλ. 88,30

καί θήσομαι εις τὸν αίῶνα τοῦ αίῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καί τὸν θρόνον αὐτοῦ ως τὰς ήμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

Ψαλ. 88,30

Θα αναδεικνύω πάντοτε τους απογόνους και διαδόχους του, ώστε ο βασιλικός του θρόνος να διαρκή όσον και ο ουρανός· να μείνη αιώνιος.

- Ψαλ. 88,31 ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν,
Ψαλ. 88,31 Ἐὰν ὁμως οἱ ἀπόγονοι του εγκαταλείψουν τον Νομον μου και δεν ζήσουν σύμφωνα με τας εντολάς μου,
Ψαλ. 88,32 ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν,
Ψαλ. 88,32 ἐὰν βεβηλώσουν τα προστάγματά μου και δεν τηρήσουν τας εντολάς μου,
Ψαλ. 88,33 ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάλιστα τὰς ἀδικίας αὐτῶν·
Ψαλ. 88,33 τότε εγώ θα τους επισκεφθώ με ράβδον τιμωρίας δια τας παρανομίας των και με μαστιγώσεις δια τας αδικίας, τας οποίας θα διαπράττουν.
Ψαλ. 88,34 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,
Ψαλ. 88,34 Παρ' ὅλον τοῦτο ὁμως δεν θα απομακρύνω εγώ το ἐλεός μου από αυτούς, ούτε και θα αθετήσω τας υποσχέσεις, που τους ἔχω δώσει.
Ψαλ. 88,35 οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.
Ψαλ. 88,35 Δεν θα καταπατήσω εγώ την ἐνορκον υπόσχεσί μου και δεν θα αθετήσω τα λόγια, τα οποία ἐξήλθον από το στόμα μου.
Ψαλ. 88,36 ἄπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυῖδ ψεύσομαι·
Ψαλ. 88,36 Μια φορά ωρκίστην εις την αγιότητά μου· δεν θα ψευθῶ, λοιπόν, προς τον Δαυίδ σχετικώς με τας υποσχέσεις μου.
Ψαλ. 88,37 τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου
Ψαλ. 88,37 Οἱ ἀπόγονοι και διάδοχοι του θρόνου του θα υπάρχουν πάντοτε και ο βασιλικός του θρόνου θα παραμένη ἐνώπιόν μου ὅπως ο φωτεινός ἥλιος,
Ψαλ. 88,38 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρητισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. (διάψαλμα).
Ψαλ. 88,38 και ὅπως η σελήνη, η οποία ἔχει δημιουργηθῆ δια να υπάρχη αἰωνίως. Ο μάρτυς δε ο αξιόπιστος και φιλαλήθης εἶμαι εγώ, ο οποίος κατοικῶ στον ουρανόν.
Ψαλ. 88,39 σὺ δὲ ἀπόσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστὸν σου·
Ψαλ. 88,39 Συ ὁμως, Κυριε, που τόσας και τόσας υποσχέσεις ἔδωκες δια τον Δαυίδ, ἀπώθησες, ἐξηυτέλισες, και ἀπέβαλες και δεν θέλεις να ἴδης τον καταγόμενον από τον Δαυίδ χρισμένον βασιλέα του Ισραήλ τον Ροβοάμ.
Ψαλ. 88,40 κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ.
Ψαλ. 88,40 Ἠκύρωσες και κατέλυσες την διαθήκην σου προς τον δούλόν σου Δαυίδ και παρεχώρησες να βεβηλωθῆ και ποδοπατηθῆ εις την γην το ιερὸν του βασιλέως μας στέμμα και ἀνάκτορον.
Ψαλ. 88,41 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλιαν·
Ψαλ. 88,41 Ἐκρήμνισες και μετέβαλες εις ερείπια τα τείχη της πόλεως του. Τα οχυρωματικά του ἔργα τα ἔκαμες ἀσθενή και μηδαμινά, ὥστε να φέρουν δειλιαν στους στρατιώτας.
Ψαλ. 88,42 διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διδοεῦοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.
Ψαλ. 88,42 Ἐληλάτησαν και λεηλατοῦν την χώραν του ὅλοι οἱ διαβάται και ο λαός σου ἐγένεν ἐμπαιγμός και περιγέλως εις τα γειτονικά ἐιδωλολατρικά ἔθνη.
Ψαλ. 88,43 ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὐφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Ψαλ. 88,43 Ἐνίσχυσες την δεξιάν χεῖρα και την δύναμιν των ἀνθρώπων, οἱ οποίοι τον καταπιέζουν, και ἔτσι παρεχώρησες να ευφρανθῶν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ του.
Ψαλ. 88,44 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.
Ψαλ. 88,44 Ἀπεμάκρυνες την βοήθειάν σου από τα στρατεύματά του και δεν τον εβοήθησες εις ὦραν πολέμου.
Ψαλ. 88,45 κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας,
Ψαλ. 88,45 Κατήργησες την υπό του Νομου σου προβλεπομένην τελετουργικὴν κάθαρσιν, και τον θρόνον του τον συνέτριψες και ερείπια τον ερριψες κάτω εις την γην.
Ψαλ. 88,46 ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. (διάψαλμα).
Ψαλ. 88,46 Περιώρισες και ἐμίκρυνες τας ἡμέρας της ζωῆς του και τον περιέλουσες με καταισχύνην.
Ψαλ. 88,47 ἕως πότε, Κύριε, ἀποστρέφη εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;
Ψαλ. 88,47 Ἐως πότε, Κυριε, θα ἀποστρέφης τελείως από ημάς το πρόσωπόν σου και η ὀργή σου θα ἀνάπτη ὀλονέν και περισσότερο ὡς πυρκαϊά;
Ψαλ. 88,48 μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;
Ψαλ. 88,48 Ἐνθυμήσου πόσον βραχεία και παροδική εἶναι η ζωὴ ἐμοῦ και ὄλων των ἀνθρώπων. Μηπως, Κυριε, ματαίως και χωρὶς κανένα σκοπὸν ἐπλασες ὄλους τους ἀνθρώπους;
Ψαλ. 88,49 τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου;
(διάψαλμα).
Ψαλ. 88,49 Ποιός εἶναι ο ἀνθρωπος ἐκεῖνος, ο οποίος θα ζῆση και δεν θα ἴδῃ τον θάνατον; Θα ευρεθῆ, τάχα, ποτέ κανεῖς, να ἀπαλλάξῃ τον ἀποθανόντα ἀνθρωπον από τα χέρια του ἄδου;
Ψαλ. 88,50 ποῦ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ὥμοσας τῷ Δαυῖδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

- Ψαλ. 88,50 Που είναι, λοιπόν, Κυριε, τα αρχαία ελέη σου, τα οποία με όρκον υπεσχέθης εν τη φιλαληθεία σου προς τον Δαβίδ;
- Ψαλ. 88,51 μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὄνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ πολλῶν ἐθνῶν,
- Ψαλ. 88,51 Ενθυμήσου, Κυριε, και ιδέ τον εξευτελισμόν και την κατασχύνην των δούλων σου, των ομοεθνών μου, την οποίαν υπέστησαν μέχρι εις τα κατάβαθα της καρδίας των εκ μέρους πολλών εθνών.
- Ψαλ. 88,52 οὗ ὄνειδισαν οἱ ἐχθροὶ σου, Κύριε, οὗ ὄνειδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.
- Ψαλ. 88,52 Ιδέ τον χλευασμόν, με τον οποίον μας περιύβρισαν οι εχθροί σου, Κυριε, και κατεξηυτέλισαν έτσι τον βασιλέα, αυτόν τον οποίον συ εις αντικατάστασιν του χρισθέντος υπό σου Δαβίδ μας έδωκες.
- Ψαλ. 88,53 εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο.
- Ψαλ. 88,53 Παρ' ὅλας ὁμως αὐτάς τας δοκιμασίας και ταπεινώσεις, που υφιστάμεθα, ας είναι δοξασμένος ο Κυριος στους αιῶνας. Διότι και πάλιν θα μας επισκεφθῆ με το έλεός του και με τας δωρεάς του. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ 89 (Μασ. 90)

- Προσευχή τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
- Ψαλ. 89,1 Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
- Ψαλ. 89,1 Κυριε, συ από γενεάς εις γενεάν, μέχρι και των ημερών μας, υπήρξες το ασφαλές καταφύγιόν μας εις ὅλας τας περιστάσεις της ζωῆς μας.
- Ψαλ. 89,2 πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
- Ψαλ. 89,2 Πριν γίνουν τα ὄρη και πριν διαμορφωθῆ η γη και η οικουμένη, προ πάντων των αιῶνων συ υπήρξες, υπάρχεις και θα υπάρξεις.
- Ψαλ. 89,3 μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν· καὶ εἴπας· ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
- Ψαλ. 89,3 Μη επιτρέψης, Κυριε, να επανέλθῃ ο ἄνθρωπος δια της αμαρτίας στον εξευτελισμόν και τον ὄλεθρον. Συ είπες· επιστρέψατε δια της μετανοίας, ὡ ἄνθρωποι, προς εμέ, δια να έχετε ζωήν και ευλογίαν.
- Ψαλ. 89,4 ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθές, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
- Ψαλ. 89,4 Χιλια έτη της ζωῆς μας, δια σε τον προαιώνιον Θεόν είναι μία ημέρα, ὡσάν η χθεσινή, η οποία επέρασε. Μάλλον δε σαν ένα τετράωρον νυκτερινῆς φρουράς.
- Ψαλ. 89,5 τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἕσσονται. τὸ πρωῖ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,
- Ψαλ. 89,5 Η εξουδενωμένη ὁμως από τας αθλιότητας και τας αμαρτίας ζωή των ανθρώπων, ὀλίγα μόνον έτη διαρκεί είναι ὡσάν την χλόην, η οποία βλαστάνει το πρωῖ και ταχέως παρέρχεται.
- Ψαλ. 89,6 τὸ πρωῖ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθεὶ καὶ ξηρανθεῖ.
- Ψαλ. 89,6 Το πρωῖ, πριν ανατείλῃ ο ἥλιος, θα ανθίσῃ και ὅταν το καῦμα του ηλίου την κτυπήσῃ, θα μαρανθῆ και θα πέσῃ, θα σκληρυνθῆ και θα ξηρανθῆ.
- Ψαλ. 89,7 ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
- Ψαλ. 89,7 Έτσι συνέβῃ και με ημάς, που είμεθα λαός σου. Εξωλοθρευθῆμεν ἔνεκα της οργῆς σου. Συνεταράγημεν από τον μεγάλον σου θυμόν.
- Ψαλ. 89,8 ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
- Ψαλ. 89,8 Έβαλες εμπρός εις τα μάτια μας ὅλας τας αμαρτίας και αθλιότητάς μας. Ολόκληρος η ζωη μας ευρίσκεται κάτω από το απαστράπτον φως, που εκπέμπει το πρόσωπόν σου.
- Ψαλ. 89,9 ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων.
- Ψαλ. 89,9 Ακριβώς, διότι ὅλαι αι ημέραι μας εχάθησαν ματαιῶς, δια τούτο τώρα εξαφανιζόμεθα υπό της οργῆς σου. Τα χρόνια μας είναι γεμάτα από ματαιούς και αμαρτωλούς διαλογισμούς. Ομοιάζουν με τον ιστόν της αράχνης, που ευκολώτατα διαλύεται.
- Ψαλ. 89,10 αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπήλθε πρᾶότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.
- Ψαλ. 89,10 Ὅλαι αι ημέραι των ετών της ζωῆς μας ἀνέρχονται περίπου εις εβδομήκοντα έτη. Εάν δε κανείς έχῃ ισχυράν κράσιν ημπορεῖ να φθάσῃ εις τα ογδοήκοντα έτη. Τα πέραν τούτων είναι κόπος και ταλαιπωρία. Διότι λόγω του γήρατος επέρχεται σιγά σιγά η κατάπτωσις των σωματικῶν και ψυχικῶν δυνάμεων και ταλαιπωρούμεθα.
- Ψαλ. 89,11 τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;
- Ψαλ. 89,11 Ποιός, προς συνετισμόν και διόρθωσίν του, έχει κατανοήσει, ὅσον πρέπει, το μέγεθος της οργῆς σου; Ποιός ημπορεῖ να υπολογίσῃ τον θυμόν σου με το ευλαβές ιερὸν δέος, που εμπνέει ο σεβασμός προς σέ;
- Ψαλ. 89,12 τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
- Ψαλ. 89,12 Την παντοδύναμον δεξιάν σου, η οποία τιμωρεῖ και παιδαγωγεῖ, κατὰστησέ μου την γνωστήν με την σοφὴν παιδαγωγίαν σου. Γνώρισέ μου δε και τους μορφωμένους κατὰ την καρδίαν εις την αληθινήν σοφίαν, δια να

αποκτήσω και εγώ από αυτούς σοφίαν.

Ψαλ. 89,13

ἐπίστρεψον, Κύριε· ἔως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ψαλ. 89,13

Στρέψε, Κυριε, ευμενές και ιλαρόν το πρόσωπόν σου εις ημάς. Εως πότε θα οργίζεσαι εναντίον μας; Δέξου τας παρακλήσεις των δούλων σου.

Ψαλ. 89,14

ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθήμεν

Ψαλ. 89,14

Ευδόκησες Κυριε, να γεμίσωμεν ταχέως από το ἐλέός σου. Ας σκιρτήσωμεν από χαράν και αγαλλιασιν ὅλας τας ημέρας της ζωής μας.

Ψαλ. 89,15

ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Ψαλ. 89,15

Εἶθε να ευφρανθῶμεν, ἀντί των ημερῶν, κατὰ τας οποίας μας ετιμώρησες και μας εταπεινώσες, ἀντί των ἐτῶν, κατὰ τα οποία εδοκιμάσαμεν θλίψεις και κακοπαθείας.

Ψαλ. 89,16

καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν,

Ψαλ. 89,16

Κυτταξε με συμπάθειαν τους δούλους σου Ισραηλῆτας, ιδέ τα προς χάριν αυτών έργα των χειρῶν σου και καθοδήγησε τους απογόνους του Ιακώβ εις δρόμους σωτηρίας.

Ψαλ. 89,17

καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ψαλ. 89,17

Λαμπρά ας είναι και πάλιν η ευσπλαγχνία, η εὖνοια και η καλωσύνη Κυρίου του Θεού μας εις ημάς. Ευδόωσε εις καλήν και πλουσίαν καρποφορίαν τα έργα των χειρῶν μας, Κυριε. Καμε να προοδεύση εις επιτυχίαν τα κάθε καλὸν ἔργον των χειρῶν μας.

ΨΑΛΜΟΣ 90 (Μασ. 91)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

Ψαλ. 90,1

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.

Ψαλ. 90,1

Εκεῖνος που ευρίσκεται, και παραμένει κάτω από την ακατανίκητον βοήθειαν του Υψίστου, αὐτός θα αναπαύεται από την σκέπην του Θεού του ουρανοῦ.

Ψαλ. 90,2

ἔρει τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν,

Ψαλ. 90,2

Θα εἶπη και θα λέγη προς τον Κυριον· Συ εἶσαι ο βοηθός μου, το καταφύγιόν μου εις ὅλην μου την ζωήν, μάλιστα δε εις περιπετείας και κινδύνους. Αὐτός είναι ο Θεός μου, στον οποίον εγώ στηρίζω και θα στηρίζω τας ἐλπίδας μου.

Ψαλ. 90,3

ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου παραχώδους.

Ψαλ. 90,3

Ελπίζε και συ εις αυτόν, διότι αὐτός θα σε γλυτώση από τας δολίας παγίδας των πονηρῶν εχθρῶν σου, οι οποίοι, ὡσάν πανούργοι θηρευταί, ζητοῦν να, συλλάβουν την ψυχὴν σου. Αὐτός θα σε προφυλάξη από δηλητηριώδη λόγια, τα οποία αναστατώνουν και πικραίνουν την ψυχὴν.

Ψαλ. 90,4

ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλ. 90,4

Αὐτός, ιστάμενος εμπρός από σέ, θα σε υπερασπίζη από τους εχθρούς σου, ὡστε συ να ευρίσκησας ασφάλειαν οπίσω από αυτόν. Κατω από την προστασίαν των περυγῶν του θα ἐλπίσης εις αποτελεσματικὴν βοήθειαν. Ὡσάν με ασπίδα θα σε περιβάλλη ολόκληρον η φιλαλήθειά του και η προστασία, την οποίαν ἔχει υποσχεθη.

Ψαλ. 90,5

οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

Ψαλ. 90,5

Δεν θα φοβηθῆς ἀπὸ κίνδυνον νυκτερινόν, οὔτε ἀπὸ βέλος που ρίπτεται εναντίον σου εν καιρῷ ἡμέρας.

Ψαλ. 90,6

ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Ψαλ. 90,6

Δεν θα φοβηθῆς ἀπὸ φόβητρον, που ἐπέρχεται κατὰ την νύκτα, οὔτε ἀπὸ κανένα δυσάρεστον γεγονός της ἡμέρας, η ἀπὸ δαιμόνιον πονηρόν, που ενεργεῖ κατὰ την μεσημβρίαν.

Ψαλ. 90,7

πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·

Ψαλ. 90,7

Χιλιοι θα πέσουν νεκροί ἐξ ἀριστερῶν σου και χιλιάδες χιλιάδων ἀπὸ τα δεξιά σου. Θα χάνωνται πολυάριθμοι ἄνθρωποι γύρω σου. Αλλά σε οὔτε καν και θα σε ἐγγίση το κακόν.

Ψαλ. 90,8

πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

Ψαλ. 90,8

Διότι συ εἶσαι δίκαιος, θα ἔχης ανοικτά τα μάτια σου, δια να βλέπης πως ἐξολοθρεύονται οι ἀμαρτωλοί και να δοξάζης ἐτσι τον δίκαιον Θεόν. Γεμάτος δε ευλάβειαν θα αναφωνήσῃ·

Ψαλ. 90,9

ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Ψαλ. 90,9

συ, Κυριε, εἶσαι η ἐλπίς μου· και θα ἔχης ὡς ἀπάντησιν. Τον Κυριον ἔθεσες πράγματι ὡς καταφύγιόν σου·

Ψαλ. 90,10

οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ψαλ. 90,10

και δεν θα σε πλησιάσουν συμφοραί, και μάστιγες δοκιμασιῶν δεν θα φθάσουν εις την κατοικίαν σου.

- Ψαλ. 90,11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·
Ψαλ. 90,11 Διότι ὁ Κύριος θα δώσῃ ἐντολὴν τοῖς ἀγγέλοις σου διὰ σε, ὥστε οἱ ἀγγέλοις σου νὰ σε προφυλάξουν εἰς ὅλους τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς σου.
- Ψαλ. 90,12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·
Ψαλ. 90,12 Θα σε ἀναλάβουν οἱ ἀγγέλοις εἰς τὰ χέρια των καὶ θα σε καθοδηγούν, ὥστε οὔτε τὸ ἓνα σου πόδι νὰ μὴ σκοντάψῃ εἰς κανένα λίθον.
- Ψαλ. 90,13 ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
Ψαλ. 90,13 Θα πατήσῃς ἀφοβα ἐπάνω εἰς δηλητηριώδεις ὄφεις, ὅπως εἶναι ἡ ἀσπίς καὶ ὁ βασιλίσκος, καὶ θα καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα, χωρὶς κανένα ἀπὸ τὰ θηρία αὐτὰ νὰ σε βλάψῃ.
- Ψαλ. 90,14 ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
Ψαλ. 90,14 Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς διακηρύσσει καὶ λέγει· Ἐπειδὴ ὁ δούλος μου ἐσθίρηξεν εἰς ἐμέ τὰς ἐλπίδας του, ἐγὼ θα τον γλυτώσω ἀπὸ κάθε κίνδυνον. Θα τον σκεπάσω με τὴν προστασίαν μου, διότι αὐτὸς ἐγνώρισε καὶ ἐδόξασε τὸ ὄνομά μου.
- Ψαλ. 90,15 κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
Ψαλ. 90,15 Θα κράξῃ διὰ τῆς προσευχῆς του πρὸς ἐμέ καὶ ἐγὼ θα κάμω δεκτὴν τὴν προσευχὴν του. Θα εὐρεθῶ παρὰ τὸ πλευρόν του εἰς τὰς θλίψεις τῆς ζωῆς του. Θα τον βγάλω ἀπὸ τὰς δοκιμασίας καὶ περιπετείας καὶ θα τον δοξάσω ἀκόμη περισσότερο.
- Ψαλ. 90,16 μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.
Ψαλ. 90,16 Θα χαρίσω εἰς αὐτόν μακρότητα ἡμερῶν καὶ θα του δεικνύω καθ' ὅλον τον μακρόν βίον του τὴν σωτηρίαν μου.

ΨΑΛΜΟΣ 91 (Μασ. 92)

- Ψαλμὸς ὠδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.
- Ψαλ. 91,2 Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε,
Ψαλ. 91,2 Ἐυχαριστον καὶ ωφέλιμον εἶναι, εἰς ἐμέ νὰ δοξάζω σε τον Κύριον καὶ νὰ υμνολογῶ τὸ πάντιμον ὄνομά σου, ὦ Ὕψιστε.
- Ψαλ. 91,3 τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα
Ψαλ. 91,3 Νὰ διαλαλῶ ἡμέραν καὶ νύκτα τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, τὴν φιλαλήθειάν σου καὶ τὴν αξιοπιστίαν σου εἰς τὰς υποσχέσεις σου.
- Ψαλ. 91,4 ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρᾳ.
Ψαλ. 91,4 Με ψαλτήριον δεκάχορδον, με ἄσμα το ὁποῖον θα το συνοδεύῃ ἡ κιθάρα,
Ψαλ. 91,5 ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.
Ψαλ. 91,5 διότι συ, Κύριε, μου δίδεις χαρὰν καὶ ευφροσύνην, με γεμίζεις ἀγαλλίασιν με τὰ θαυμαστά ἔργα των χειρῶν σου.
Ψαλ. 91,6 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοὶ σου.
Ψαλ. 91,6 Ποσον μεγαλειώδη καὶ αξιοθαύμαστα εἶναι, Κύριε, τὰ ἔργα σου! Βαθεῖς καὶ ανεξερευνήτοι εἶναι οἱ διαλογισμοὶ σου καὶ αἱ ἀποφάσεις σου.
- Ψαλ. 91,7 ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.
Ψαλ. 91,7 Ἀνθρώπος ὅμως, τον ὁποῖον ὁ ἀμαρτωλὸς βίος ἔκαμεν ἄφρονα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ τὰ θαυμάσια αὐτὰ ἔργα σου. Καὶ ἀσύνετος, ἐξ αἰτίας του σκοτισμοῦ τῆς ἀμαρτίας, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τα κατανοήσῃ.
- Ψαλ. 91,8 ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ψαλ. 91,8 Οἱ ἀσύνετοι ἀμαρτωλοὶ φυτρώνουν ταχέως καὶ αυξάνουν καὶ ανθοφοροῦν, ὡσάν τον χόρτον. Ὅλοι οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας σηκώνουν τὴν κεφαλὴν καὶ υψώνονται· ματαίως ὅμως, διότι τὸ κατάντημά των θα εἶναι ὁ αἰώνιος ὀλεθρος.
- Ψαλ. 91,9 σὺ δὲ Ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε·
Ψαλ. 91,9 Σὺ ὅμως, Κύριε, παραμένεις ὁ μόνος Ὕψιστος Θεὸς στους αἰῶνας των αἰώνων.
Ψαλ. 91,10 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου, Κύριε, ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
Ψαλ. 91,10 Ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου, Κύριε, τὸ πιστεῦω καὶ τὸ διακηρύττω, ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ὀλωσθήποτε θα καταστραφούν καὶ θα διασκορπισθούσιν ἀνά τὰ διάφορα σημεῖα ὅλοι, ὅσοι ἐργάζονται τὴν ἀνομίαν.
- Ψαλ. 91,11 καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι·
Ψαλ. 91,11 Ἐξ ἀντιθέτου ἡ ἰδική μου ὅμως δύναμις θα υψωθῇ, θα ἐνισχυθῇ, ὅπως του ἰσχυροῦ μονοκέρωτος, καὶ τὰ γηράματά μου, χάρις εἰς τὰς ἰδικὰς σου δωρεάς, θα εἶναι θαλερά, ὅπως τὸ σῶμα που ἀλείφεται με παχὺ ἐλαῖον.
- Ψαλ. 91,12 καὶ ἐπειῖδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευόμενοις

ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

- Ψαλ. 91,12 Το μάτι μου θα ιδῆ με δικαίαν ικανοποίησιν τον ὄλεθρον των εχθρῶν μου και το αυτί μου θα ακούσῃ την τιμωρίαν των πονηρῶν εχθρῶν μου, οι οποίοι επαναστατοῦν εναντίον μου.
- Ψαλ. 91,13 δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
- Ψαλ. 91,13 Ὁμως ο δίκαιος ἄνθρωπος θα ανθίξῃ πάντοτε, ὅπως ο φοῖνιξ· θα αυξηθῆ και θα πληθυνθῆ, ὅπως τα κέδρα του Λιβάνου.
- Ψαλ. 91,14 πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν·
- Ψαλ. 91,14 Φυτευμένοι οι δίκαιοι στον οἶκον του Κυρίου, εἰς τὰς ιερὰς αὐλὰς του Θεοῦ μου, θα ανθίζουν και θα καρποφοροῦν τὰς ἀρετὰς.
- Ψαλ. 91,15 ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι
- Ψαλ. 91,15 Καὶ στο βαθύ ἀκόμη γῆρας των θα προκόπτουν εἰς ἀρετὴν και καλὰ ἔργα, θα εἶναι θαλεροὶ και ακμαῖοι, δια να ἀναγγέλλουν πάντοτε τὰ μεγαλεῖα του Θεοῦ.
- Ψαλ. 91,16 ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.
- Ψαλ. 91,16 Διότι ο Κυριος ο Θεός μας εἶναι δίκαιος και ευθύς και δεν ὑπάρχει εἰς αὐτόν καμμία ἀδικία.

ΨΑΛΜΟΣ 92 (Μασ. 93)

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε κατῶκισται ἡ γῆ· αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 92,1 Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.
- Ψαλ. 92,1 Ὁ Κυριος, ο μόνος και ὑψιστος Βασιλεύς του ουρανίου και επιγείου κόσμου, ἐνεδύθη μεγαλοπρέπειαν και δόξαν· ἐφόρεσε και ἐζώσε γύρω ἀπὸ τὴν μέσην του ἀκατανίκητον δύναμιν εἰς υπεράσπισιν των ἀνθρώπων του. Διότι αὐτὸς ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣ οποία δεν πρόκειται ποτέ να σαλευθῆ ἀπὸ τὴν θέσιν της.
- Ψαλ. 92,2 ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
- Ψαλ. 92,2 Ὁ ἐνδοξος βασιλικὸς σου θρόνος, Κυριε, εἶναι ἀσάλευτος και αἰώνιος. Ἀπὸ τότε που ἐδημιουργεῖτο ο κόσμος, προ πάντων των αἰῶνων, συ ὡς ἀναρχος Θεός ὑπάρχεις.
- Ψαλ. 92,3 ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἄροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιπρίψεις αὐτῶν.
- Ψαλ. 92,3 Οἱ ἐκάστοτε πλημμυροῦντες ποταμοὶ, Κυριε, ὑψωσαν τὴν βοήν των ὑδάτων των, ὑψωσαν και τὰς φωνὰς των. Θα σηκώσουν ὑψηλὰ τὰ θραυόμενα κύματά των και θα προκαλοῦν θόρυβον με τὰ ἐξορμόντα και πλημμυρίζοντα ὑδάτα αὐτῶν.
- Ψαλ. 92,4 ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.
- Ψαλ. 92,4 Ἀξιοθαύμαστος εἶναι ο ρόχθος των υψουμένων κυμάτων εἰς τὴν τρικυμισμένην θάλασσαν. Περισσότερον ὅμως ἀξιὸς παντός θαυμασμοῦ εἶναι ο Κυριος, ο οποίος κατοικεῖ εἰς τὰ ὑψη των ουρανῶν.
- Ψαλ. 92,5 τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
- Ψαλ. 92,5 Οἱ λόγοι σου, τους οποίους ἀπ' ἀρχῆς και των προφητῶν σου διελάλησες, ἀπεδείχθησαν ἀπὸ τὰ πράγματα ἀπολύτως ἀξιόπιστοι. Εἰς τον ιερὸν ναόν σου Κυριε, ἀρμόζει ἡ ἀγιότης και ἡ καθαρότης πάντοτε, ὅπως και ἡ ἀγιότης ὅλων ἐκείνων, οι οποίοι εισέρχονται εἰς αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ 93 (Μασ. 94)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ, τετράδι σαββάτου.

- Ψαλ. 93,1 Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρήσιάσατο.
- Ψαλ. 93,1 Ὁ Θεός και Κυριος εἶναι ο δίκαιος κριτής, ο τιμωρῶν τον κακόν, βραβεῦων και περιφρουρῶν τον δίκαιον. Ὁ Θεός των δικαίων ἀποφάσεων κατέστησε και καθιστὰ πάντοτε ὀλοφάνερον τὴν παρουσίαν του.
- Ψαλ. 93,2 ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.
- Ψαλ. 93,2 Συ, ο κριτής της οἰκουμένης, υψώθητι υπεράνω ἀπὸ ὅλους, δίκασε, δώσε τὴν πρέπουσαν ἀνταπόδοσιν στους υπερηφάνους.
- Ψαλ. 93,3 ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ, Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῆσονται,
- Ψαλ. 93,3 Διότι ἕως πότε, Κυριε, ο ἀμετανόητοι ἀσεβεῖς, ο ἀμετανόητοι ἁμαρτωλοὶ θα ἀλαζονεύονται και θα καυχῶνται;
- Ψαλ. 93,4 φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;
- Ψαλ. 93,4 Ἔως πότε με κομπασμόν και ἀναίδειαν θα ἀποφαίνωνται; Θα λαλοῦν και θα υποστηρίζουν τὴν ἀδικίαν; Ἔως πότε με τὰ ἀδιάκριτα στόματα θα διαφημίζουν οι ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν τὰς ἀδικίας των;
- Ψαλ. 93,5 τὸν λαόν σου, Κύριε, ἔταπείνωσαν καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν,

- Ψαλ. 93,5 Αυτοί τον ιδικόν σου λαόν τον εξηυτέλισαν, την ιδικήν σου κληρονομίαν την εκακοποίησαν,
Ψαλ. 93,6 χήραν καὶ ὄρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν
Ψαλ. 93,6 διότι την χήραν και το ορφανόν εθανάτωσαν και τους προσηλύτους εφόνευσαν.
Ψαλ. 93,7 καὶ εἶπαν· οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
Ψαλ. 93,7 Και εἶπαν· Δεν θα ἴδη ο Κυριος τα εγκλήματά μας. Ο Θεός των απογόνων του Ιακώβ δεν θα εννοήση, τι ημεῖς διαπράττομεν.
Ψαλ. 93,8 σὺνετε δὴ, ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καί, μωροί, ποτὲ φρονήσατε.
Ψαλ. 93,8 Ὡ ἀφρονες ασεβεῖς μεταξύ του λαού τούτου, συνετισθίτε λοιπόν. Σεις οι μωροὶ βάλετε ἐπὶ τέλους μυαλό και γνώσιν.
Ψαλ. 93,9 ὁ φυτεύσας τὸ οὖζ οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;
Ψαλ. 93,9 Αυτός, ο οποίος εφύτευσεν εις την κεφαλὴν μας το αυτί, δεν ἀκούει; Αυτός, ο οποίος ἐπλασε τον οφθαλμόν, ὡστε να βλέπωμεν, δεν βλέπει και δεν εννοεῖ τι συμβαίνει;
Ψαλ. 93,10 ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;
Ψαλ. 93,10 Αυτός, που παιδαγωγικῶς ἀνέκαθεν τιμωρεῖ τα αμαρτάνοντα ειδωλολατρικά ἔθνη, δεν θα ἐλέγξη και τον ισραηλιτικόν λαόν; Εκείνος, ο οποίος διδάσκει τους ανθρώπους την γνώσιν, εἶναι δυνατόν να μη ἔχη γνώσιν των ὁσων συμβαίνουν;
Ψαλ. 93,11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
Ψαλ. 93,11 Ο Κυριος γνωρίζει ὅτι οι συλλογισμοὶ και αι αποφάσεις των ἀνθρώπων εἶναι πλανημένοι, μωραὶ και αμαρτωλαί.
Ψαλ. 93,12 μακάριος ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἄν παιδεύσης, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξης αὐτὸν
Ψαλ. 93,12 Τρισευτυχισμένος εἶναι ο ἄνθρωπος, τον οποίον συ, Κυριε, θα παιδαγωγήσης, και θα τον διδάξη το Νομου σου,
Ψαλ. 93,13 τοῦ πραῦναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὔ ὀρουγῆ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος.
Ψαλ. 93,13 ὡστε να μένη ἡρεμος και ἀτάραχος κατὰ τας ημέρας των δοκιμασιῶν, που του παρασκευάζει ο αμαρτωλός, ἕως ὅτου ανοιχθῆ βαθὺς ο τάφος και καταπιῆ και εξαφανίση τον αμαρτωλόν.
Ψαλ. 93,14 ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει,
Ψαλ. 93,14 Διότι ο Κυριος δεν θα απωθήση ποτὲ τον λαόν του και δεν θα ἐγκαταλείψη την κληρονομίαν του,
Ψαλ. 93,15 ἕως οὔ δικαιοσύνη ἐπιστρέψη εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῆ καρδία. (διάψαλμα).
Ψαλ. 93,15 μέχρις ὅτου αποκατασταθῆ και θεμελιωθῆ η δικαιοσύνη. Μαζῆ δὲ με αὐτὸν θα αποκατασταθῶν ὅλοι οι ευθεῖς κατὰ την καρδιαν ἄνθρωποι.
Ψαλ. 93,16 τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;
Ψαλ. 93,16 Ποιός θα σηκωθῆ και θα αναλάβη την υπεράσπισίν μου εναντίον εκείνων, οι οποίοι σκέπτονται και θέλουν πονηρά κατ' εμοῦ; Μονον ο Θεός. Ποιός θα εἶναι ο συμπαραστάτης και βοηθός μου εναντίον των ἀνθρώπων, που εργάζονται την παρανομίαν;
Ψαλ. 93,17 εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παρὰ βραχὺ παρώκησε τῷ ἄδῃ ἢ ψυχῇ μου.
Ψαλ. 93,17 Εὰν ο Κυριος κατὰ το παρελθόν δεν με βοηθοῦσε, η ψυχῇ μου ὀλίγον ἀκόμη και θα κατέβαινε στον ἀδην.
Ψαλ. 93,18 εἰ ἔλεγον· σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐβοήθει μοι.
Ψαλ. 93,18 Καθε φορὰ, που φοβισμένος ἔλεγα προς σέ, Κυριε· “Κλονίζονται τα πόδια μου”, η ευσπλαγχνία σου με βοηθοῦσε ἀμέσως.
Ψαλ. 93,19 Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῆ καρδίᾳ μου αἱ παρακλήσεις σου εὐφραναν τὴν ψυχὴν μου.
Ψαλ. 93,19 Κυριε, ἀνάλογοι με το πλῆθος και την δριμύτητα των οδυνῶν, αι ὁποῖαι κατεξέσχίζον την καρδιαν μου, ἦσαν και αι παρηγορία σου, αι ὁποῖαι ἐδιναν ευφροσύνην και χαράν εις την ψυχὴν μου.
Ψαλ. 93,20 μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα.
Ψαλ. 93,20 Παράνομος βασιλικὸς θρόνος η ἀδικον δικαστικόν βῆμα, που υποστηρίζουν ἀδικίας και εν ὀνόματι τάχα του νόμου ασκοῦν καταπιέσεις ἐπὶ των ἀνθρώπων, ας μη ἔχουν καμμίαν ποτὲ σχέσιν προς σέ.
Ψαλ. 93,21 θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάζονται.
Ψαλ. 93,21 Αυτοί, που κάθονται ἐπάνω εις τέτοιους θρόνους και εις τέτοια παράνομα βῆματα, θηρεύουν ὡς ιδικήν των λείαν την ζωὴν του δικαίου ἀνθρώπου και καταδικάζουν τον αθῶον.
Ψαλ. 93,22 καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου·
Ψαλ. 93,22 Ο Κυριος υπήρξε και υπάρχει δι' ἐμέ το καταφύγιόν μου. Ο Θεός μου δίδει βέβαιον την ἐλπίδα ὅτι εἶναι και θα εἶναι βοηθός μου.
Ψαλ. 93,23 καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός,
Ψαλ. 93,23 Εἰς τους αμαρτωλοὺς ὁμως ο Κυριος θα ανταποδώσῃ σύμφωνα με τας παρανομίας των, ἐξ αιτίας των κακιῶν των θα τους εξαφανίση ἀπὸ το πρόσωπον της γης.

ΨΑΛΜΟΣ 94 (Μασ. 95)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

- Ψαλ. 94,1 Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν·
Ψαλ. 94,1 Ἐλάτε, ας γεμίση ἡ καρδία μας ἀπὸ ἀγαλλίαςιν καὶ χαρὰν δια τὸν Κύριον μας. Ἀς ἀλαλάξωμεν γεμάτοι ἐνθουσιασμόν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν σωτήρα μας.
- Ψαλ. 94,2 προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.
Ψαλ. 94,2 Χωρὶς ἀναβολὴν ας σπεύσωμεν ἐνώπιόν του με δοξολογίας· με ψαλμούς ας τὸν δοξολογήσωμεν,
Ψαλ. 94,3 ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
Ψαλ. 94,3 διότι ὁ Κύριος αὐτὸς εἶναι Θεὸς μέγας, μέγας βασιλεὺς ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς γῆς.
Ψαλ. 94,4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν·
Ψαλ. 94,4 Εἰς τὰ παντοδύναμα χέρια του εὐρίσκεται ὅλη ἡ γῆ μέχρι καὶ τῶν περάτων αὐτῆς. Αἱ πανύψηλοι κορυφαὶ τῶν ὀρέων εἶναι ἰδικαὶ του.
- Ψαλ. 94,5 ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.
Ψαλ. 94,5 Ἰδικὴ του εἶναι ἡ θάλασσα, διότι αὐτὸς τὴν ἔκαμε. Τα χέρια του ἐπίσης ἔπλασαν τὴν ξηρὰν.
- Ψαλ. 94,6 δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς·
Ψαλ. 94,6 Ἐλάτε, ας προσκυνήσωμεν αὐτὸν με ευγνωμοσύνην δια τὰς εὐεργεσίας του, καὶ με συντριβὴν δια τὰς ἀμαρτίας μας ας πέσωμεν ἐνώπιόν του· ας κλαύσωμεν ἐν μετανοίᾳ ἐνώπιόν του Κυρίου ὁ ὁποῖός μας ἔχει δημιουργήσει.
Ψαλ. 94,7 ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.
Ψαλ. 94,7 Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς μας καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ὁ λαός, τὸν ὁποῖόν με στοργὴν διατρέφει καὶ προστατεύει. Εἴμεθα τὰ πρόβατά του, πού τα καθοδηγεῖ με τὸ στοργικὸν παντοδύναμον χέρι του.
- Ψαλ. 94,8 σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Ψαλ. 94,8 Σήμερον, πού τὸν καθένα μας καλεῖ εἰς δρόμους σωτηρίας, εἴθε νὰ ἀκούσετε τὴν πατρικὴν φωνὴν του, ἡ ὁποία μας λέγει· Μὴ κάνετε σκληρὰς καὶ ἀνυποτάκτους τὰς καρδίας σας, ὅπως ἐγένε κατὰ τὸν καιρὸν, πού με κατεπίκραναν οἱ πρόγονοί σας, τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν με ἐπροκάλεσαν εἰς τὴν ἐρημόν.
- Ψαλ. 94,9 οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.
Ψαλ. 94,9 Ἐκεῖ οἱ προπάτορές σας ἔθεσαν εἰς πειρασμόν, ἔθεσαν ὑπὸ δοκιμὴν τὴν δυνάμιν μου, ἀν καὶ τόσας καὶ τόσας φορές προηγουμένως εἶχον ἴδει τὰ ἔργα μου.
- Ψαλ. 94,10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου,
Ψαλ. 94,10 Ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβαρέθηκα, ἀλλὰ καὶ ἠνέχθην, τὴν γενεάν ἐκείνην καὶ εἶπα· πάντοτε αὐτοὶ πλανῶνται με τὰς ἀμαρτωλὰς ἐπιθυμίας τῆς πονηρὰς καρδίας των. Αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ γνωρίσουν τοὺς δρόμους τῆς παιδαγωγίας καὶ σωτηρίας, πού ἐγὼ τοὺς ἤνοιγα.
- Ψαλ. 94,11 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.
Ψαλ. 94,11 Τόσον πολὺ ἐσκληρύνθησαν εἰς τὴν ἀμαρτωλήν των πλάνην, ὥστε, ὅταν ἐθύμωσα ἐναντίον των, ὠρκίσθηκα καὶ εἶπα· Ὁχι, δὲν θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν γῆν τῆς ἀναπαύσεως, εἰς τὴν γῆν, πού ὑπεσχέθην ἐγὼ στοὺς προγόνους των.

ΨΑΛΜΟΣ 95 (Μασ. 96)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ, ὅτι ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

- Ψαλ. 95,1 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ψαλ. 95,1 Ψάλατε πρὸς τὸν Κύριον νέον ὕμνον, ψάλατε ὅλοι μαζῆ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς.
- Ψαλ. 95,2 ἄσατε τῷ Κυρίῳ· εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
Ψαλ. 95,2 Ψάλατε στὸν Κύριον. Δοξολογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, με χαρὰν μεγάλῃν κάθε ἡμέραν νὰ διακηρύττετε συνεχῶς τὴν χαρμόσυνον ἀγγελίαν τῆς σωτηρίας, πού μας ἔστειλε.
- Ψαλ. 95,3 ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Ψαλ. 95,3 Διαλαλήσατε μεταξύ τῶν ἐθνικῶν λαῶν τὴν μεγαλοπρέπειάν του. Ἀναγγεῖλατε εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τὰ θαυμαστά του ἔργα.
- Ψαλ. 95,4 ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστὶν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς·
Ψαλ. 95,4 Διότι εἶναι μέγας ὁ Κύριος καὶ ἄξιος νὰ υμνῆται με τὸ παραπάνω ἀπὸ ὅλους. Εἶναι φοβερός καὶ ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους θεοὺς τῆς γῆς.
- Ψαλ. 95,5 ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.
Ψαλ. 95,5 Διότι ὅλοι οἱ θεοὶ τῶν εἰδωλολατρικῶν λαῶν εἶναι ἀνύπαρκτοι, εἶναι ἐπινοήσεις δαιμονίων. Ὁ ἰδικός μας ὁμως

Θεός είναι ο αληθινός και πραγματικός, ο παντοδύναμος και αιώνιος, ο οποίος εκ του μηδενός εδημιούργησε τα σύμπαντα.

- Ψαλ. 95,6 ἔξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ. ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.
Ψαλ. 95,6 Δόξα καὶ ὠραιότης ἀκτινοβολεῖται ἐνώπιόν του. Ἀγιότης καὶ μεγαλοπρέπεια ἀπαστρέπτουν στον ναόν καὶ το θυσιαστήριόν του.
- Ψαλ. 95,7 ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν·
Ψαλ. 95,7 Προσφέρατε στον Κυριον καὶ σεις, αἱ διάφοροι φυλαὶ των ἐθνῶν, προσφέρατε στον Κυριον δόξαν καὶ τιμὴν.
- Ψαλ. 95,8 ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ·
Ψαλ. 95,8 Προσφέρατε δοξολογίαν στο πάντιμον ὄνομα του Κυρίου, υψώσατε θυσίας προς αὐτόν καὶ ἔτσι με εὐλάβειαν εἰσέλθετε εἰς τὰς αὐλὰς του ναοῦ του.
- Ψαλ. 95,9 προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
Ψαλ. 95,9 Προσκυνήσατε τον Κυριον μέσα εἰς την ἁγίαν αὐλὴν του ναοῦ του. Ἀς συγκλονισθῆ ὁλόκληρος ἡ γῆ ἀπὸ την παρουσίαν του Κυρίου.
- Ψαλ. 95,10 εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
Ψαλ. 95,10 Διαλαλήσατε καὶ καταστήσατε γνωστὸν μεταξὺ ὅλων των ἐθνῶν, ὅτι ὁ Κυριος ἐβασίλευσε πανταχοῦ καὶ πάντοτε, διότι αὐτὸς ἀνώρθωσε την φυσικῶς καὶ πνευματικῶς πεσμένην οἰκουμένην, ἡ οποία καὶ δεν θα κλονισθῆ καὶ δεν θα σαλευθῆ πλέον ἀπὸ την θέσιν της. Ὁ Κυριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ οποίος θα κρίνη καὶ θα δικάσῃ με δικαιοσύνην τους λαοὺς.
- Ψαλ. 95,11 εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
Ψαλ. 95,11 Ἀς ευφρανθῶν οἱ ουρανοί, ἀς πλημμυρίσῃ ἀπὸ ἀγαλλίασιν ἡ γῆ. Ἀς σαλευθῆ με χαρὰν ἡ θάλασσα καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν εἰς αὐτήν.
- Ψαλ. 95,12 χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ
Ψαλ. 95,12 Ἀς χαροῦν αἱ πεδιάδες καὶ ὅλα τα φυτὰ καὶ τα ζῶα, που ὑπάρχουν εἰς αὐτάς. Τότε καὶ αὐτὰ ἀκόμη τα δένδρα του πυκνοῦ δάσους θα σκιρτήσουν ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν
- Ψαλ. 95,13 ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρίναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.
Ψαλ. 95,13 ἐνώπιον του Κυρίου, ὁ οποίος ἔρχεται, ναὶ ἔρχεται δια να κρίνη με δικαιοσύνην τους ἀνθρώπους της γῆς. Θα κρίνη καὶ θα δικάσῃ ὁλόκληρον την οἰκουμένην με δικαιοσύνην, ὅλους τους λαοὺς με την φιλαλήθειάν του καὶ την πιστότητα εἰς τὰς διακηρύξιστον.

ΨΑΛΜΟΣ 96 (Μασ. 97)

Τῷ Δαυΐδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ ἀποκαθίστατο.

- Ψαλ. 96,1 Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.
Ψαλ. 96,1 Ὁ Κυριος εθεμελίωσε αἰωνίαν καὶ ἀσάλευτον παντοῦ την βασιλείαν του. Ἀς γεμίσῃ ἀπὸ ἀγαλλίασιν ἡ γῆ. Ἀς ευφρανθῶν αἱ πολυάριθμοι, νῆσοι των θαλασσῶν.
- Ψαλ. 96,2 νέφη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
Ψαλ. 96,2 Ἀπρόσιτος καὶ ἀκατάληπτος εἶναι ἡ τελειότης του, ὡς εἰν νεφέλη καὶ γνόφος ἀπλώνεται γύρω του. Δικαιοσύνη καὶ δίκαιαι ἀποφάσεις εἶναι το θεμέλιον του βασιλικῆ καὶ δικαστικῆ θρόνου του.
- Ψαλ. 96,3 πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ φλογιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
Ψαλ. 96,3 Ἀσβεστον πυρ προπορεύεται ἀπὸ αὐτόν καὶ ἡ πυρκαϊὰ αὐτῆ θα περικυκλώσῃ καὶ θα κατακαύσῃ τους ἐχθροὺς του.
- Ψαλ. 96,4 ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
Ψαλ. 96,4 Ἐλαμπαν αἱ ἀστραπαὶ του καὶ ἐφώτισαν ὅλην την οἰκουμένην. Ἡ γῆ εἶδε την μεγαλοπρέπειάν του καὶ συνεκλονίσθη ὡς ἀπὸ ἰσχυρόν σεισμόν.
- Ψαλ. 96,5 τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς.
Ψαλ. 96,5 Ὅπως το κερὶ λιώνει ἐμπρὸς στο πυρ, ἔτσι λιώνουν τα ὄρη ἐμπρὸς εἰς την παντοδύναμον παρουσίαν του Κυρίου, ἐνώπιον του κυριάρχου καὶ ἐξουσιαστοῦ ὅλης της γῆς.
- Ψαλ. 96,6 ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
Ψαλ. 96,6 Οἱ ἄγγελοι του ουρανοῦ διαλαλοῦν καὶ διαλαλοῦν την δικαιοσύνην του. Ὅλοι οἱ λαοὶ της γῆς εἶδαν την δόξαν του.
- Ψαλ. 96,7 αἰσχυνήτησαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
Ψαλ. 96,7 προσκυνήσατε αὐτῷ, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.
- Ψαλ. 96,7 Ἀς κατεντροπιασθῶν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ οποίοι προσκυνοῦν γλυπτὰ ὁμοιώματα, αὐτοὶ οἱ οποίοι καυχῶνται δια τα εἰδωλά των. Ὅλοι ὁμως οἱ ἄγγελοι του ουρανοῦ προσκυνήσατέ με εὐλάβειαν τον Θεόν.

- Ψαλ. 96,8 ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε·
- Ψαλ. 96,8 Οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ ἤκουσαν αὐτὰ καὶ ἐπλημύρισαν ἀπὸ χαρᾶν. Ἐσκίρτησαν ἀπὸ ἀγαλλίασιν ὅλοι οἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, πνευματικαὶ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, ἕνεκα τῶν δικαίων κρίσεων καὶ ἀποφάσεών σου, Κύριε.
- Ψαλ. 96,9 ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.
- Ψαλ. 96,9 Διότι σὺ εἶσαι ὁ μόνος Κύριος, ὁ ὕψιστος καὶ ἀπόλυτος κυρίαρχος ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς γῆς. Ὑπερέχεις ἀπείρως καὶ ἀσυγκρίτως ἀπὸ ὅλους τοὺς ψευδεῖς θεοὺς τῶν εἰδώλων.
- Ψαλ. 96,10 οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρὰ· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.
- Ψαλ. 96,10 Ὅσοι ὁμως ἀγαπάτε με εὐκρινῆ καρδίαν τὸν Κύριον, μισεῖτε πάντοτε τὸ πονηρὸν. Ὁ Κύριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος φυλάσσει καὶ περιφρουρεῖ τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων ἀνθρώπων. Αὐτὸς καὶ θὰ γλυτώσῃ ἐκείνους ἀπὸ τὰ χεῖρα τῶν ἀμαρτωλῶν.
- Ψαλ. 96,11 φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
- Ψαλ. 96,11 Φῶς Θεοῦ ἀνέτειλε καὶ ἀνατέλλει στους δικαίους. Χαρὰ καὶ εὐφροσύνη ἐπικρατεῖ εἰς τὰς καρδίας τῶν εὐθέων καὶ εὐκρινῶν ἀνθρώπων.
- Ψαλ. 96,12 εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.
- Ψαλ. 96,12 Εὐφρανθήτε δίκαιοι κάτω ἀπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου, ἀναπέμπετε συνεχῶς δοξολογίας πρὸς αὐτὸν ἀναλογιζόμενοι τὴν ἀπειρον ἀγιότητά του.

ΨΑΛΜΟΣ 97 (Μασ. 98)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 97,1 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
- Ψαλ. 97,1 Ψάλατε πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Κυρίου νέον ὕμνον, διότι νέα ἀξιοθαύμαστα καὶ καταπληκτικὰ ἔργα ἔκαμεν ὁ Κύριος. Διότι ἔσωσε καὶ πάλιν με τὴν παντοδύναμον δεξιάν του τὸν λαόν του. Ὁ ἅγιος καὶ παντοδύναμος βραχίον του ἔκαμε τὰ θαυμαστὰ αὐτὰ ἔργα.
- Ψαλ. 97,2 ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπέκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
- Ψαλ. 97,2 Ὁ Κύριος κατέστησε τὴν σωτηρίαν αὐτῆν τοῦ λαοῦ του γνωστὴν καὶ περιφανῆ ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐθνῶν ἔκαμεν ἐπίσης ὀλοφάνερη τὴν δικαιοσύνην του, ἡ ὁποία τιμωρεῖ τοὺς κακοὺς καὶ προστατεύει τοὺς ἀγαθοὺς.
- Ψαλ. 97,3 ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ψαλ. 97,3 Ἐνεθυμήθη τὴν περί του ἐλέους ὑπόσχασιν, ποὺ εἶχε δώσει στους ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ, τὴν φιλαλήθειάν του καὶ τὴν πιστότητά του εἰς τὰς ὑποσχέσεις, ποὺ εἶχε δώσει στον Ἰσραηλιτικὸν λαόν. Ὅλα τὰ ἔθνη, ποὺ κατοικοῦν ἕως εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, εἶδαν καὶ ἐγνώρισαν τὴν σωτηρίαν αὐτῆν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ μας.
- Ψαλ. 97,4 ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε·
- Ψαλ. 97,4 Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκουμένης ἀλαλάξατε με ἐνθουσιασμόν εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ψάλατε, γεμίσατε ἀπὸ εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλίασιν, ψάλατε καὶ ὑμνήσατε τὸν Θεόν.
- Ψαλ. 97,5 ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ·
- Ψαλ. 97,5 Με συνοδίαν κιθάρας ψάλατε εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου. Με κιθάραν καὶ με τὴν φωνὴν σας ὑμνολογήσατε αὐτόν.
- Ψαλ. 97,6 ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου.
- Ψαλ. 97,6 Με σάλπιγγας ἀπὸ σφυρηλατημένον μέταλλον καὶ με σάλπιγγας κερατίνας ἀλαλάξατε εὐλαβῶς με ἱερόν ἐνθουσιασμόν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου μας.
- Ψαλ. 97,7 σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
- Ψαλ. 97,7 Ἄς συγκλονισθῇ ἡ θάλασσα ἀπὸ τὴν χαρὰν καὶ ὅλα τὰ ζῶα, ποὺ ὑπάρχουν εἰς αὐτήν, ἡ γῆ καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοί της.
- Ψαλ. 97,8 ποταμοὶ κροτήσουσι χεῖρι ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται,
- Ψαλ. 97,8 Οἱ ποταμοὶ ἄς χειροκροτήσουν με χαρὰν ὅλοι μαζῇ, τὰ ὄρη ἄς σκιρτήσουν ἀπὸ ἀγαλλίαςιν,
- Ψαλ. 97,9 ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
- Ψαλ. 97,9 διότι ὁ Κύριος ἔρχεται νὰ κυβερνήσῃ καὶ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν. Θὰ κρίνῃ δε αὐτὴν με δικαιοσύνην. Θὰ κυβερνήσῃ τοὺς λαοὺς με εὐθύτητα καὶ καλωσύνην.

ΨΑΛΜΟΣ 98 (Μασ. 99)

Ψαλμός τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 98,1 Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
Ψαλ. 98,1 Ὁ Κύριος εθεμελ' ἴωσε αἰωνίαν και ἀπαρασάλευτον παντοῦ την βασιλείαν του. Ἀς ὀργίζονται και ἀς μαίνονται οἱ ἀσεβεῖς λαοί. Ὁ καθήμενος Κύριος ἐπάνω εἰς τὰ Χερουβὶμ ἐβασίλευσεν· ἀς ἀναστατωθούν ἀπὸ ἀγανάκτησιν οἱ ἀμετανόητοι ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
- Ψαλ. 98,2 Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς.
Ψαλ. 98,2 Ὁ Κύριος, που ἔχει τον θρόνον του εἰς την Σιών, εἶναι μέγας. Ἀνώτερος και κύριος ἐπάνω εἰς ὅλους τους λαοὺς τῆς γῆς.
- Ψαλ. 98,3 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.
Ψαλ. 98,3 Ἀς δοξολογήσουν το μέγα Ὄνομά σου ὅλοι, διότι εἶναι ἅγιον ἀλλά και τρομερόν.
- Ψαλ. 98,4 καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἠτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν και δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας.
Ψαλ. 98,4 Ἡ ἐντιμότης και εὐθύτης σου του βασιλέως μας ἀγαπᾷ και ποθεῖ την ἐφαρμογὴν τῆς δικαιοσύνης. Σὺ εθέσπισες και εθεμελίωσες διατάξεις και ἐντολὰς εὐθύτητος και ἀληθείας. Σὺ ἔκαμες κρίσιν και ἐφήρμοσες δικαιοσύνην μεταξύ των ἀπογόνων του Ἰακώβ.
- Ψαλ. 98,5 ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν και προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.
Ψαλ. 98,5 Μεγαλύνετε Κυριον τον Θεὸν ἡμῶν. Προσκυνήσατε το ὑποπόδιον των ποδῶν του, διότι εἶναι ἅγιος.
- Ψαλ. 98,6 Μωυσῆς και Ἄαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, και Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, και αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν,
Ψαλ. 98,6 Ὁ Μωϋσῆς και ο Ἀαρὼν ἦσαν οἱ πρῶτοι μεταξύ των ἱερέων. Ὁ Σαμουὴλ ἦτο ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπεκαλοῦντο με πίστιν το ὄνομα του Κυρίου. Ὅσες φορές αὐτοὶ τον ἐπεκαλοῦντο, ἐκεῖνος ἤκουε και ἐδέχετο τὰς προσευχὰς των.
- Ψαλ. 98,7 ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ και τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς,
Ψαλ. 98,7 Με στυλὸν νεφέλης ὠμιλοῦσε πρὸς αὐτούς, διότι αὐτοὶ ἐφύλαττον τότε τὰς ἐντολὰς του και τὰ προστάγματα, που εἶχε δώσει εἰς αὐτούς.
- Ψαλ. 98,8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουσε αὐτῶν· ὁ Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς και ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.
Ψαλ. 98,8 Κυριε και Θεέ μας, συ ἔκανες ευμενῶς δεκτὰς τὰς προσευχὰς των, συ ο Θεός ἐδείχθης ἐλεήμων και συγκатаβατικός εἰς αὐτούς, ἀποδίδων πάντοτε το δίκαιον εἰς ὅλα τὰ ἔργα των χειρῶν των.
- Ψαλ. 98,9 ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν και προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.
Ψαλ. 98,9 Δοξολογεῖτε, λοιπόν, Κυριον τον Θεὸν μας και προσκυνεῖτε αὐτὸν στον ἱερόν λόφον τῆς Σιών, ὅπου ο ναός του, διότι ἅγιος εἶναι ο Κύριος ο Θεός μας.

ΨΑΛΜΟΣ 99 (Μασ. 100)

Ψαλμός τῷ Δαυῖδ εἰς ἐξομολόγησιν.

- Ψαλ. 99,1 Ἀλαλάξετε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ,
Ψαλ. 99,1 Ἀλαλάξατε με ἱερόν ἐνθουσιασμόν δοξολογούντες τον Κυριον. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἀς τον ὑμνολογήσουν.
- Ψαλ. 99,2 δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
Ψαλ. 99,2 Ὑπηρετήσατε τον Κυριον με χαρουμένην καρδίαν, προσέλθετε στον ναόν του με ἀγαλλίασιν ψυχῆς.
- Ψαλ. 99,3 γνῶτε ὅτι Κύριος, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς και οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ και πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.
Ψαλ. 99,3 Μαθετε καλὰ ὅτι ο Κύριος, κυρίαρχος και δημιουργός του παντός, εἶναι ο Θεός μας. Αὐτός μας ἐδημιούργησε και μας ἀνέδειξε και ὡς ἀνθρώπους και ὡς ἔθνος. Δεν ἀνεδείξαμεν ἡμεῖς τον εαυτὸν μας με την δύναμιν μας. Ἠμεῖς εἴμεθα λαὸς του και πρόβατα, τὰ ὁποῖα αὐτός με στοργὴν καθοδηγεῖ και διατρέφει.
- Ψαλ. 99,4 εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ψαλ. 99,4 Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας των αὐλῶν του ναοῦ του με δοξολογίας. Εἰσέλθετε εἰς τὰς αὐλὰς του ἱεροῦ περιβόλου του με ὕμνους. Δοξολογεῖτε αὐτὸν, ὑμνεῖτε πάντοτε το πάντιμον ὄνομά του·
- Ψαλ. 99,5 ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, και ἔως γενεᾶς και γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
Ψαλ. 99,5 διότι ο Κύριος εἶναι ἀγαθός. Ἡ εὐσπλαγχνία του εἶναι αἰωνία και ἀκατάλυτος, και ἡ ἀξιοπιστία των λόγων του παραμένει εἰς ὅλας τὰς γενεὰς.

ΨΑΛΜΟΣ 100 (Μασ. 101)

Ψαλμός τῷ Δαυΐδ.

- Ψαλ. 100,1 Ἔλεος καὶ κρίσιν ἕσομαί σοι, Κύριε·
Ψαλ. 100,1 Την ευσπλαγχνίαν σου καὶ τὴν δικαιοκρισίαν σου θα υμνολογήσω πρὸς δόξαν σου, Κυριε.
Ψαλ. 100,2 ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδοῦ ἀμώμω· πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
Ψαλ. 100,2 Θα σε δοξολογήσω. Κυριε, καὶ θα κατανοήσω ποιὸς εἶναι ὁ ἀμώμος τρόπος καὶ δρόμος τῆς ζωῆς μου. Ποτε θα ἔλθῃς πρὸς ἐμέ, Κυριε, ελεήμων καὶ ευεργετικός; Εγὼ συμπεριφέρθη κατὰ τὸ παρελθόν καὶ μέχρι σήμερον, ἐν μέσῳ τῆς οικογενείας μου, με ἀκακίαν καρδίας, με εὐθύτητα καὶ ἀνιδιοτέλειαν.
Ψαλ. 100,3 οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή.
Ψαλ. 100,3 Ποτέ δεν ἔθεσα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ δεν ἐπεδίωξα ὡς συμφέρον μου παράνομον τινα πράξιν. Τουναντίον ἐμίσησα ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι παρέβαιναν τὸν Νόμον σου. Ποτέ ἕως τώρα δεν προσεκολλήθη κοντά μου ὡς φίλος ἢ ὡς μέλος τῆς αὐλῆς μου ἄνθρωπος με καρδίαν στρεβλήν.
Ψαλ. 100,4 ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.
Ψαλ. 100,4 Καμμίαν γνώσιν καὶ καμμίαν σχέσιν δεν εἶχον πρὸς πονηρόν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ματαίως ἐπιχειροῦσε νὰ με πλησίασῃ, ἀπεμακρύνετο ἀπὸ ἐμέ.
Ψαλ. 100,5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῶ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.
Ψαλ. 100,5 Τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος κατέκρινε κρυφίως τὸν πλησίον του, τὸν ἐξεδίωκα ἀπὸ κοντά μου. Με ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀλαζονικούς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐφέρετο με περιφρόνησιν πρὸς τοὺς ἄλλους, εἶχε δε καὶ ἀπληστον καρδίαν, ποτέ δεν συνέτρωγα, ποτέ δεν τὸν εἶχα σύντροφόν μου.
Ψαλ. 100,6 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδοῦ ἀμώμω, οὗτός μοι ἐλειτούργει.
Ψαλ. 100,6 Ἀλλὰ εἶχα ἐστραμμένους πάντοτε τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τοὺς πιστοὺς καὶ ἐνάρετους ἀνθρώπους τῆς χώρας μου. Αὐτοὺς προσεκάλουν νὰ παρακάθηνται μαζί μου ὡς φίλοι καὶ σύμβουλοί μου. Εκείνον, ὁ ὁποῖος ἐζούσε βίον ἀνεπιληπτον καὶ καθαρὸν, αὐτὸν προσελάμβανα ὡς υπάλληλόν μου, ὡς βοηθόν μου καὶ συνεργάτην μου.
Ψαλ. 100,7 οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.
Ψαλ. 100,7 Μέσα στὸν οἶκόν μου δεν κατώκησε οὔτε θα κατοικήσῃ ἄνθρωπος ἐγωῖστῆς καὶ υπερήφανος· ἄνθρωπος, πὺ λαλεῖ καὶ ἐπιδιώκει ἀδικίας, δεν θα εὐδοκηθῆσῃ οὔτε θα ἠμπορέσῃ νὰ σταθῆ ἐνώπιόν μου.
Ψαλ. 100,8 εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.
Ψαλ. 100,8 Καθε πρωίαν ἐδίκαζα καὶ κατεδίκαζα εἰς θάνατον ὅλους τοὺς ἐγκληματίας τῆς χώρας μου, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσω ἀπὸ τὴν πόλιν του Κυρίου, τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πεισιμόνως καὶ ἀμετανοήτως ἐργάζονται τὸ κακόν.

ΨΑΛΜΟΣ 101 (Μασ. 102)

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

- Ψαλ. 101,2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
Ψαλ. 101,2 Κυριε, ἀκουσε καὶ κάμε δεκτὴν τὴν προσευχήν μου. Ἡ κραυγὴ τῆς δεήσεώς μου ἀς φθάσῃ ἐνώπιόν σου.
Ψαλ. 101,3 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἧ ἄν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου· ἐν ἧ ἄν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου,
Ψαλ. 101,3 Μὴ γυρίσῃς ἀλλοῦ τὸ πρόσωπόν σου, ὥστε νὰ παύσῃς νὰ με βλέπῃς. Εἰς ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θλίβομαι, ὅπως εἶναι ἡ σημερινὴ ἡμέρα, πλησίασε τὸ ἀντί σου πρὸς ἐμέ. Ὄταν εἰς περιστάσεις δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων σε ἐπικαλοῦμαι, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀκουσε καὶ κάμε σύντομα δεκτὴν τὴν προσευχήν μου.
Ψαλ. 101,4 ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.
Ψαλ. 101,4 διότι αἱ ἡμέραι μου ἐχάθησαν ὡσαν καπνός, πὺ διαλύεται στὸν αἶρα. Καὶ τὰ κόκκαλά μου ἐξηράνθησαν ὡσαν τὰ φρύγανα.
Ψαλ. 101,5 ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
Ψαλ. 101,5 Ἐμαράθηκα καὶ ἐκτυπήθηκα ὡσαν τὸ χόρτον, πὺ τὸ ξηραίνει ὁ ἥλιος. Ἡ καρδία μου ἐστέγνωσε ἀπὸ τὴν νηστείαν,

- διότι μέσα στο βάρος του πόνου μου ελησμόνησα να φάγω τον άρτον μου.
Ψαλ. 101,6 από φωνής τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστοῦν μου τῆ σαρκί μου.
Ψαλ. 101,6 Ἐξ αἰτίας των γοερῶν μου στεναγμῶν ἐγίνα πετοσί και κόκκαλο, ἐκολλήθη το δέρμα μου ἐπάνω εις τα οστά μου.
Ψαλ. 101,7 ὠμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ,
Ψαλ. 101,7 Ἐγκατελείφθην και ἀπεμονώθην ἀπὸ τους ἄλλους ἀνθρώπους, ἔμεινα μόνος ὡσάν τον ἐρημικὸν πελεκᾶνο. Ἐγίνα ὁμοιος με το κλαυποῦλι της νύχτας, που θρηνεὶ στους ἐρειπωμένους οἴκους.
Ψαλ. 101,8 ἠγγρύπησα και ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
Ψαλ. 101,8 Ἐμεινα ἀγρυπνος, ἐγίνα ὁμοιος με το στρουθίον, που ἔχασε τον σύντροφόν του, και θλιμμένον μένει μόνον του ἐπάνω εις την στέγην.
Ψαλ. 101,9 ὄλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζὸν με οἱ ἐχθροὶ μου, και οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὦμνουον.
Ψαλ. 101,9 Καθ' ὅλον το διάστημα της ημέρας με ἐνέπαιζαν και με ὑβρίζαν οἱ ἐχθροὶ μου· και αυτοὶ οἱ ὁποῖοι προηγουμένως με ἐπαινοῦσαν, ορκίζονται τώρα ἐναντίον μου και με καταρώνται.
Ψαλ. 101,10 ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον και τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων
Ψαλ. 101,10 Ἐξ αἰτίας του βάρους των θλίψεῶν μου κατήνησα να τρώγω στάκτην ἀντὶ του ἄρτου και το νερό, το ὁποῖον πίνω, το αναμιγνύω με τα δάκρυα του κλαυθμοῦ μου.
Ψαλ. 101,11 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου και τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
Ψαλ. 101,11 Αυτὰ υποφέρω ἐξ αἰτίας της ὀργῆς και του μεγάλου θυμοῦ σου δια τας ἀμαρτίας μου. Διότι συ, ἀφοῦ με ἐσῆκωσες υψηλά, με ἀπέσπασες ἀπὸ την πατριδα μου και συντετριμμένον με ἐξετίναξες εις την ξένην γην.
Ψαλ. 101,12 αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, κάγῳ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
Ψαλ. 101,12 Και ἐτσι αἱ ἡμέραι της ζωῆς μου χάνονται, ὅπως αἱ σκiai κατὰ την δύσιν του ἡλίου. Ἐστέγνωσα, ὡσάν το ἐφήμερο χορτάρι που ξηραίνεται ἀπὸ το καῦμα του ἡλίου και εἶναι ἐτοιμον να ριφθῆ εις την φωτιάν.
Ψαλ. 101,13 σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, και τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν και γενεὰν.
Ψαλ. 101,13 Σὺ ὁμως, Κυριε, μένεις ἀναλλοίωτος στους αἰῶνας των αἰῶνων, και το Ονομά σου μνημονεῦεται δια μέσου ὅλων των γενεῶν.
Ψαλ. 101,14 σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς·
Ψαλ. 101,14 Σὺ, λοιπόν, ο αἰώνιος και παντοδύναμος Θεός, σῆκω ἀπὸ τον θρόνον της μεγαλωσύνης σου, σπλαχνίσου την Σιών, διότι ἐφθασεν ο καιρὸς, που πρέπει να την λυπηθῆς, να την ἐλεήσης, να την σώσης. Ἠλθε πλέον ο προσδιωρισμένος ἀπὸ σε χρόνος της ἀπελευθερώσεώς μας.
Ψαλ. 101,15 ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, και τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.
Ψαλ. 101,15 Διότι οἱ ταλαιπωρούμενοι εις την αἰχμαλωσίαν δούλοι σου, ἐπόθησαν και αὐτὰ ἀκόμη τα λιθάρια των ἐρειπωμένων κτιρίων της. Το ἀπὸ την καταστροφὴν ἀπολειφθέν χῶμα της πονοῦν να ἴδουν.
Ψαλ. 101,16 και φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, και πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου,
Ψαλ. 101,16 Ὄταν συ, Κυριε, ἐν τη παντοδυναμία σου μας στείλῃς την σωτηρίαν, τα ἔθνη θα φοβηθοῦν το Ονομά σου και ὅλοι οἱ βασιλεῖς του κόσμου θα εὐλαβηθοῦν και θα θαυμάσουν την δόξαν σου.
Ψαλ. 101,17 ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών και ὀφθήσεται ἐν τῆ δόξῃ αὐτοῦ.
Ψαλ. 101,17 Διότι ο Κυριος θα ανοικοδομήσῃ την ἐρειπωμένην Σιών και θα ἐμφανισθῇ ἐκεῖ με την δόξαν του.
Ψαλ. 101,18 ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν και οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.
Ψαλ. 101,18 Ἡ ἀνόρθωσις αὐτῆς της Σιών θα σημάνη ὅτι ο Κυριος ἐρριψε ευμενές βλέμμα εις την προσευχὴν των ταλαιπωρουμένων δούλων του και δεν ἐξουθενῶνει πλέον ὡς μηδαμινὴν την δέησιν των.
Ψαλ. 101,19 γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, και λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.
Ψαλ. 101,19 Ἄς καταγραφῆ αὕτη ἡ προφητεία και ἡ προσεχῆς ἐκπλήρωσίς της, δια να γνωσθῆ εις την γενεὰν που πρόκειται να γεννηθῆ, ὡστε ο λαός, που πρόκειται να δημιουργηθῆ, να υμνήσῃ τον Κυριον.
Ψαλ. 101,20 ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε
Ψαλ. 101,20 Διότι ο Κυριος ἐσκυψεν ἀπὸ τα ἅγια ὕψη του, ἀπὸ τον οὐράνιον θρόνον του, ἐρριψεν ο Κυριος βλέμμα στοργικὸν και ευμενές ἐπάνω εις την γην,
Ψαλ. 101,21 τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,
Ψαλ. 101,21 δια να ακούσῃ τον στεναγμὸν των ἀλυσοδεμένων αἰχμαλώτων, δια να λύσῃ τα δεσμά ἀπὸ τα παιδιὰ ἐκείνων, που εἶχαν αἰχμαλωτισθῆ και θανατωθῆ.
Ψαλ. 101,22 τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου και τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ
Ψαλ. 101,22 Ὡστε οἱ τέως σιδηροδέσμιοι δούλοι, ἐλεύθεροι πλέον, να διακηρύξουν εις την Σιών και να ἀναγγεῖλουν το Ονομα του Κυρίου και την δοξολογίαν αὐτοῦ εις την Ἱερουσαλήμ,
Ψαλ. 101,23 ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ και βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.
Ψαλ. 101,23 ὅταν θα συγκεντρωθοῦν ἐκεῖ οἱ λαοὶ και οἱ βασιλεῖς της γης, δια να υπηρετοῦν τον Κυριον.
Ψαλ. 101,24 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὀδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγελόν μοι·
Ψαλ. 101,24 Ὁ αἰχμαλωτισμένος και ταλαιπωρημένος εις την ἐξορίαν λαός των Ἰουδαίων, με ὄσσην δύναμιν του ἀπέμεινε, εἶπε προς τον Κυριον· Καμε με να ἐνοήσω, Κυριε, πόσον ὀλίγα ἡμέραι ζωῆς μου υπολείπονται, και να σκεφθῶ, ἀν θα

προφθάσω άραγε να ιδω την θαυμαστήν σου απελευθέρωσίν μου.

Ψαλ. 101,25

μη άναγάγησ με έν ήμίσει ήμερών μου· έν γενεά γενεών τά έτη σου.

Ψαλ. 101,25

Μη με αφαρπάσης στο μέσον της ζωής μου· δώσε παράτασιν εις τας ημέρας μου, διότι συ έχεις ατελείωτα τα έτη σου, που μένουν από γενεάς εις γενεάν.

Ψαλ. 101,26

κατ' άρχάς σύ, Κύριε, τήν γήν έθεμελίωσας, και έργα τών χειρών σου είσιν οί ούρανοι·

Ψαλ. 101,26

Συ, Κυριε, κατ' αρχάς εδημιούργησες και εθεμελίωσες την γην, και έργα των παντοδυνάμων χειρών σου είναι οι ουρανοί.

Ψαλ. 101,27

αυτοί άπολοϋνται, σύ δέ διαμένεις, και πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται, και ώσει περιβόλαιον έλίξεις αυτούς και άλλαγήσονται·

Ψαλ. 101,27

Αυτοί θα καταστραφούν, συ όμως παραμένεις ο αυτός και αναλλοίωτος δια μέσου των αιώνων. Ολος ο υλικός κόσμος σαν ένδυμα θα παληώση και σαν πανωφόρι, που περιβάλλονται οι άνθρωποι, θα τον γυρίσης, θα τον περιτυλίξης, θα τον αλλάξης, ώστε να γίνη καινούργιος.

Ψαλ. 101,28

σύ δέ ο αυτός εί, και τά έτη σου ούκ εκλείψουσιν.

Ψαλ. 101,28

Συ όμως είσαι ο ίδιος και αναλλοίωτος και τα έτη της αιωνιότητός σου δεν θα εξαντληθούν ποτέ.

Ψαλ. 101,29

οί υιοί τών δούλων σου κατασκηνώσουσι, και τὸ σπέρμα αυτών εις τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ψαλ. 101,29

Κατω από την ιδικήν σου παντοδύναμον προστασίαν τα τέκνα και οι απόγονοι των δούλων σου, των πατριαρχών, θα εύρουν ασφαλή κατοικίαν και οι απόγονοί των χάρις εις σε θα ευδοκίμουν δια μέσου όλων των αιώνων.

ΨΑΛΜΟΣ 102 (Μασ. 103)

Τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 102,1

Εϋλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον και, πάντα τὰ έντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

Ψαλ. 102,1

Ω ψυχή μου, δοξολόγει ακατάπαυστα τον Κυριον, και όλαι αι εσωτερικά μου δυνάμεις, ο νους και η καρδιά μου, ας δοξολογούν το ἅγιον ὄνομά του, δια τα μεγαλεία και τας πολλές του ευεργεσίας.

Ψαλ. 102,2

εϋλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον και μη έπιλανθάνου πάσας τὰς άνταποδόσεις αὐτοῦ·

Ψαλ. 102,2

Δοξολόγει, ω ψυχή μου, τον Κυριον και μη λησμονής ποτέ καμμίαν από τας ευεργεσίας του προς σέ.

Ψαλ. 102,3

τὸν εϋίλατεϋοντα πάσας τὰς άνομίας σου, τὸν ίώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

Ψαλ. 102,3

Δοξολόγει τον Θεόν σου, ο οποίος σου συγχωρεί ὅλας τας ανομίας, θεραπεύει ὅλας τας σωματικές και πνευματικές ασθενείας σου.

Ψαλ. 102,4

τὸν λυτροϋμενον έκ φθορᾶς τήν ζωήν σου, τὸν στεφανοϋντά σε έν έλέει και οίκτιρμοῖς·

Ψαλ. 102,4

Αυτόν, που λυτρώνει και απαλλάσσει την ζωήν σου, πολλές φορές, από την φθοράν του θανάτου και του ἄδου και περικοσμεῖ πάντοτε την κεφαλήν σου, ὡσάν με λαμπρόν στέφανον, με το πλήθος του ελέους και των οίκτιρμών του.

Ψαλ. 102,5

τὸν έμπιπλῶντα έν αγαθοῖς τήν έπιθυμίαν σου, άνακαινισθήσεται ως άετοῦ ή νεότης σου.

Ψαλ. 102,5

Δοξολόγησε τον Κυριον, ο οποίος χορταίνει με ὅλα τα αγαθά τας ευγενείς επιθυμίας σου, ώστε η νεανική σου ηλικία και ακμή να ανανεώνεται πάντοτε, ὅπως του αετού.

Ψαλ. 102,6

ποιῶν έλεημοσύνας ὁ Κύριος και κρῖμα πᾶσι τοῖς άδικουμένοις.

Ψαλ. 102,6

Ο Κυριος είναι εκείνος, που πάντοτε κάνει έργα ελέους και ευσπλαγχνίας και αποδίδει το δίκαιον εις ὅλους τους αθῶους ανθρώπους, που αδικούνται.

Ψαλ. 102,7

έγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυση, τοῖς υιοῖς Ἰσραήλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ψαλ. 102,7

Αυτός κατέστησεν στον Μωϋσήν γνωστούς ὅλους τους τρόπους της ενεργείας του δια την απελευθέρωσιν του ισραηλιτικού λαού, εις δε τον ισραηλιτικόν λαόν εφανέρωσε το θέλημά του.

Ψαλ. 102,8

οίκτιρμων και έλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος·

Ψαλ. 102,8

Ο Κυριος είναι οίκτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και γεμάτος από ελέη.

Ψαλ. 102,9

ούκ εις τέλος ὀργισθήσεται, οὐδέ εις τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·

Ψαλ. 102,9

Δεν οργίζεται, δια να μας καταστρέψη τελείως, ούτε κρατεῖ αιωνίαν την οργήν του.

Ψαλ. 102,10

ού κατὰ τὰς άνομίας ήμῶν έποίησεν ήμῖν, οὐδέ κατὰ τὰς άμαρτίας ήμῶν άνταπέδωκεν ήμῖν,

Ψαλ. 102,10

Δεν μας επιώρησέ ποτέ ανάλογά με την βαρύτητα και το πλήθος των ανομιών μας, ούτε και σύμφωνα με τας αμαρτίας μας ανταπέδωκεν εις ημάς την πρέπουσαν τιμωρίαν.

Ψαλ. 102,11

ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ούρανοῦ από τῆς γῆς έκραταίωσε Κύριος τὸ έλεος αὐτοῦ επί τοὺς φοβουμένους αὐτόν·

Ψαλ. 102,11

Διότι, ὡσον απροσμέτρητον είναι το ὕψος του ουρανοῦ από την γην, τόσον μέγα και κραταιόν, τόσον αμέτρητον είναι το έλεος του Θεοῦ προς εκείνους που τον φοβούνται και τον ευλαβούνται.

Ψαλ. 102,12

καθὸσον απέχουσιν άνατολαί από δυσμῶν, έμάκρυνεν άφ' ήμῶν τὰς άνομίας ήμῶν.

- Ψαλ. 102,12 Όσον απροσμέτρητος είναι η απόστασις της ανατολής από την δύσιν, τόσον απεμάκρυνεν από ημάς ο Θεός τας αμαρτίας μας, ὥστε να εἴμεθα απηλλαγμένοι ἀπὸ αὐτάς.
- Ψαλ. 102,13 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
- Ψαλ. 102,13 Ὅπως ευσπλαγχνίζεται ο στοργικὸς πατὴρ τα παιδιὰ του, ἔτσι και ο Κυριος σπλαγχνίζεται πάντοτε ἐκείνους, που τον φοβούνται.
- Ψαλ. 102,14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμην.
- Ψαλ. 102,14 Διότι αὐτὸς γνωρίζει ἀπὸ τι ἐπλάσθημεν, ἔχει πάντοτε ὑπ' ὄψιν του, ὅτι εἴμεθα πλασμένοι ἀπὸ το ευτελὲς χῶμα τῆς γῆς.
- Ψαλ. 102,15 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
- Ψαλ. 102,15 Αἱ ἡμέραι του ἀνθρώπου ομοιάζουν με το εφήμερον χόρτον του ἀγροῦ. Ἐτσι και αὐτὸς σαν το ἄνθος του ἀγροῦ ἀνθίζει και φαίνεται ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν γῆν.
- Ψαλ. 102,16 ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Ψαλ. 102,16 Ὅταν δε καυστικὸς ἀνεμος περάσῃ ἀπὸ το ἄνθος, το καταστρέφει, το εξαφανίζει και ἔτσι αὐτὸ δεν ὑπάρχει πλέον, δεν ἀφήνει κανένα ἴχνος στον τόπον του, ὥστε κανεὶς να μὴ ξέρῃ, που εἶχε αὐτὸ προηγουμένως φυτρώσει. Ἐτσι και ο ἄνθρωπος ἐρχεται και παρέρχεται και γρήγορα λησμονεῖται.
- Ψαλ. 102,17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
- Ψαλ. 102,17 Ἡ ευσπλαγχνία ὁμως του Κυρίου ἀπλώνεται εἰς αἰῶνας αἰῶνων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τον φοβούνται. Και ἡ δικαιοσύνη του, φρουρὸς ἀσφαλῆς, παραμένει εἰς ὅλας τας γενεὰς των ἀνθρώπων.
- Ψαλ. 102,18 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- Ψαλ. 102,18 Των ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι φυλάσσουν τον Νόμον του και ἔχουν πάντοτε στον νουν και τὴν καρδίαν των τας ἐντολάς του, δια να τας τηροῦν και συμμορφώνωνται πρὸς αὐτάς.
- Ψαλ. 102,19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
- Ψαλ. 102,19 Ὁ Κυριος ἠτοίμασε και ἐστερέωσε τον θρόνον του υψηλὰ στον ουρανὸν και ἡ βασιλεία του κυριαρχεῖ ἐπὶ του σύμπαντος.
- Ψαλ. 102,20 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
- Ψαλ. 102,20 Δοξολογεῖτε, λοιπὸν, τον Κυριον ὅλοι οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, σεις οἱ ὁποῖοι εἰσθε ἰσχυροὶ, ὥστε να πράττετε το θέλημά του, πρόθυμοι να ἀκούετε και να ἐκτελεῖτε τὴν διαταγὴν των λόγων του.
- Ψαλ. 102,21 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- Ψαλ. 102,21 Εὐλογεῖτε τον Κυριον ὅλαι αἱ στρατιαὶ των ἀγγελικῶν δυνάμεων, οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, ὅλοι ὅσοι τηροῦν το θέλημά του.
- Ψαλ. 102,22 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
- Ψαλ. 102,22 Εὐλογεῖτε τον Κυριον ὅλα τα ἔργα, τα ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς κάθε τόπον τῆς κυριαρχίας του. Ὡ ψυχὴ μου, δοξολογεῖ πάντοτε τον Κυριον.

ΨΑΛΜΟΣ 103 (Μασ. 104)

- Τῷ Δαυΐδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.
- Ψαλ. 103,1 Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα, ἐξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω
- Ψαλ. 103,1 Δοξολογεῖ ἀκατάπαυστα, ὦ ψυχὴ μου, τον Κυριον. Κυριε και Θεέ μου, ἀσύγκριτον και ἀφθαστον εἶναι το μεγαλεῖον σου.
- Ψαλ. 103,2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δῆρῖν·
- Ψαλ. 103,2 Ὡς ἄλλο ἱμάτιον περιεβλήθης τὴν δόξαν και μεγαλοπρέπειαν. Σὲ, που ἀκτινοβολεῖς ὀλόγουρά σου το φως, ὡσάν να το ἔχῃς ἐνδυθῆ ὡς ἐνδυμα· ἀπλώνστων ουρανὸν ἀπὸ το ἓνα ἄκρον του ὀρίζοντος ἕως στο ἄλλο, ὡσάν πολῦτιμον δερμάτινον κάλυμμα σκηνῆς.
- Ψαλ. 103,3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ πιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
- Ψαλ. 103,3 Ὁ Κυριος εἶναι ἐκεῖνος, ο ὁποῖος στεγάζει τα ἀνώτερα στρώματα του ουρανοῦ με ὕδατα νεφῶν, αὐτὸς που ἐπιβαίνει ἐπάνω εἰς τα νέφη ὡς εἰς πολυτελῆ ταχέα ἄρματα· αὐτὸς που περιπατεῖ ταχέως φερόμενος ἐπάνω εἰς τας πτέρυγας των ἀνέμων.
- Ψαλ. 103,4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

- Ψαλ. 103,4 Αυτάς είναι εκείνος, ο οποίος έπλασε τους αγγέλους ταχείς ως τους ανέμους και τους ασωμάτους λειτουργούς του δραστηρίους και φωτεινούς σαν την φλόγα του πυρός.
- Ψαλ. 103,5 ό θεμελιών την γήν επί την ασφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ψαλ. 103,5 Αυτός είναι εκείνος, ο οποίος εστερέωσεν ασφαλή την γην επί θεμελιών απαρασαλεύτων, ώστε ποτέ στον αιώνα να μη κλονισθῆ.
- Ψαλ. 103,6 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
Ψαλ. 103,6 Ἀβυσσος υδάτων την σκεπάζει ως ἱμάτιον, και ἐπάνω εἰς τα ὄρη ἔχουν σταθῆ υπό την μορφήν χιόνος τα ὕδατα.
- Ψαλ. 103,7 ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ψαλ. 103,7 Όταν ὁμως ἀνηχήσῃ ἡ προσταγὴ σου, Κυριε, τα ὕδατα θα υποχωρήσουν, θα φύγουν, θα κατεβούν εἰς τας πεδιάδας, θα καταλήξουν εἰς τας θαλάσσας. Ἡ βροντερὰ φωνὴ σου τα ἀναγκάζει να ἀποχωρήσουν και να φανῆ ἡ ξηρά.
- Ψαλ. 103,8 ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά·
Ψαλ. 103,8 Ἀνυψώνονται τα ὄρη προς τα ἄνω και αἱ πεδιάδες φέρονται προς τα κάτω, το καθένα στους τόπους, ὅπου συ τα εθεμελίωσες.
- Ψαλ. 103,9 ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ψαλ. 103,9 Ἐθεσες ὄριον ἀνάμεσα εἰς την θάλασσαν και την ξηράν, το ὁποῖον τα ὕδατα της θαλάσσης δεν θα υπερβούν, οὔτε θα ἐπιστρέψουν πλέον να κατακλύσουν την γην.
- Ψαλ. 103,10 ὃ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
Ψαλ. 103,10 Αυτός εἶναι, που ἔστειλε και καθόρισε τας πηγὰς να ἀναβλύζουν ἀνάμεσα εἰς τας φάραγγας και ἔτσι δια μέσου των ὀρέων διέρχονται τα ὕδατά των.
- Ψαλ. 103,11 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
Ψαλ. 103,11 Τα ὕδατα αὐτὰ ποτίζουν τα θηρία της υπαίθρου και οἱ ἀγριοὶ ὄνοι σβήνουν την δίψαν των εἰς αὐτά.
- Ψαλ. 103,12 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ψαλ. 103,12 Ἐπάνω εἰς τα δένδρα, που φυτρώνουν και μεγαλώνουν πλησίον εἰς τα ὕδατα, τα πτηνά του ουρανοῦ κτίζουν τας φωλεὰς των και ἀπὸ τους γύρω βράχους σκορπίζουν το κελάδημά των.
- Ψαλ. 103,13 ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶν αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ψαλ. 103,13 Ὁ Κυριος εἶναι, που ποτίζει τα ξηρά βουνά με τας βροχὰς του ουρανοῦ. Ἀπὸ την βροχὴν, που εἶναι ἔργον των χειρῶν σου, Κυριε, θα χορταίνῃ πάντοτε ἡ γη.
- Ψαλ. 103,14 ὃ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλειᾷ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
Ψαλ. 103,14 Ὁ Κυριος εἶναι, που διατάσσει χαι ἀναβλαστάνει ἀπὸ την γην το χόρτον δια τα φυτοφάγα ζῶα και ἡ χλόη δια την ἐξυπηρέτησιν των ἀναγκῶν του ἀνθρώπου, ὥστε να βγάξῃ ἡ γη και να προμηθευεταῖ ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ αὐτὴν ἄρτον,
- Ψαλ. 103,15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Ψαλ. 103,15 ἀλλὰ και οἶνον που ευφραίνει την καρδίαν του ἀνθρώπου. Ἐλαιον προς τροφήν, ὥστε να γίνεται ἰλαρόν το πρόσωπον του ἀνθρώπου και ἄρτον, ὁ ὁποῖος θα στηρίξῃ την καρδίαν του.
- Ψαλ. 103,16 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ψαλ. 103,16 Θα χορτάσουν ἀπὸ ὕδατα τα δένδρα της υπαίθρου, ὅπως και αἱ πελώριοι κέδροι του Λιβάνου, τας ὁποίας συ ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἐφύτευσες.
- Ψαλ. 103,17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ψαλ. 103,17 Εἰς τους κλάδους των δένδρων τα μικρά στρουθία στήνουν τας φωλεὰς των, ἐπάνω δε ἀπὸ αὐτὰς προεξέχει υψηλότερα κτισμένη ἡ φωλεὰ του τσικνιά (αστερίου).
- Ψαλ. 103,18 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ψαλ. 103,18 Τα υψηλά χλοερά βουνά ὠρισεν ὁ Κυριος ὡς τόπον κατοικίας των ἐλάφων, τα δε πετρώδη ἀδενδρα μέρη ὡς καταφύγιον των λαγῶν.
- Ψαλ. 103,19 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ψαλ. 103,19 Ὁ Κυριος ἐδημιούργησε την σελήνην, δια να προσδιορίξῃ τας εποχὰς. Ὁ ἥλιος γνωρίζει το σημεῖον, στο ὁποῖον θα δύσῃ.
- Ψαλ. 103,20 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Ψαλ. 103,20 Συ, Κυριε, ἔθεσες το σκοτάδι και γίνεται νύκτα. Κατὰ το διάστημα αὐτῆς τριγυρίζουν εἰς τα δάση και τας πεδιάδας τα ἀγρια θηρία και ἀναζητοῦν την τροφήν των.
- Ψαλ. 103,21 σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ψαλ. 103,21 Ἐξέρχονται ἀνά τα δάση βρυχώμενα τα μικρά των λεόντων, δια να ἀρπάσουν την λείαν των και ὁ βρυχηθμός των εἶναι δέησις προς τον Θεόν, δια να τους δώσῃ τροφήν.
- Ψαλ. 103,22 ἀνέτειλεν ὃ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ψαλ. 103,22 Όταν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος, τα ἀγρια θηρία συγκεντρώνονται εἰς τις σπηλιές των, δια να κοιμηθοῦν.

- Ψαλ. 103,23
Ψαλ. 103,23
έξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Τότε, περὶ τὴν ανατολήν του ἡλίου, ἐξέρχεται ὁ ἄνθρωπος στὸ ἔργον του. Θα ασχοληθῆ με τὰς ἐργασίας του ἕως τὴν ἑσπέραν.
- Ψαλ. 103,24
Ψαλ. 103,24
ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Ποσὸν μεγαλειώδη εἶναι, Κυριε, τὰ ἔργα σου! Ὅλα τὰ ἐδημιούργησες με ἀπειρον σοφίαν. Ἡ γῆ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὰ πολυάριθμα κτίσματά σου, που μαρτυροῦν τὴν πανσοφίαν, τὴν παντοδυναμίαν καὶ τὴν ἀγαθότητά σου.
- Ψαλ. 103,25
Ψαλ. 103,25
αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
Ἐμπρὸς μας ἀπλώνεται αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος. Ἐκεῖ υπάρχουν ἀναρίθμητα ψάρια, ἐντὸς αὐτῆς ζοῦν καὶ κινούνται μικρὰ καὶ μεγάλα ζῶα.
- Ψαλ. 103,26
Ψαλ. 103,26
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῆ.
Αὐτὴν διασχίζουν πρὸς διαφόρους διευθύνσεις τὰ πλοῖα. Ἐκεῖ ζῆ τὸ μέγα θαλάσσιον κῆτος, τὸ ὁποῖον σὺ ἐπλασες τόσον ἰσχυρόν, ὥστε νὰ ἐμπαίξῃ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.
- Ψαλ. 103,27
Ψαλ. 103,27
πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.
Ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα του οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης ἀπὸ σε περιμένουν νὰ τοὺς δώσῃς εἰς τὴν κατάλληλον ὥραν τὴν τροφήν των.
- Ψαλ. 103,28
Ψαλ. 103,28
δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.
Ὅταν δε σὺ τοὺς τῆς δώσῃς ἐκεῖνα θὰ σπεύσουν νὰ τὴν συλλέξουν. Ὅταν ἐν τῇ ἀγαθότητί σου ἀνοίγῃς τὸ πλουσιόδωρο χεῖρ σου, τὰ σύμπαντα γεμίζουν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ σου.
- Ψαλ. 103,29
Ψαλ. 103,29
ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ὅταν ὁμως ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου, θὰ καταλυθοῦν τὰ πάντα ἀπὸ ταραχὴν καὶ τρόμον. Τοὺς ἀφαιρεῖς τὴν ζωογόνον πνοὴν καὶ σβήνουν ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ ἐπιστρέφουν στὸ χῶμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπλάσθησαν.
- Ψαλ. 103,30
Ψαλ. 103,30
ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἀποστέλλεις ὁμως πάλιν εἰς αὐτὰ τὸ ζωογόνον πνεῦμα σου καὶ ἀναδημιουργοῦνται καὶ τοιοῦτοτρόπως ξανακαινουργώνστω πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ψαλ. 103,31
Ψαλ. 103,31
ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
Ἄς εἶναι, λοιπόν, ἡ δόξα του Κυρίου αἰωνία καὶ ὁ Κύριος ἄς ευφραίνεται βλέπων τὴν σκοπιμότητα καὶ ωραιότητα των θαυμασίων ἔργων του.
- Ψαλ. 103,32
Ψαλ. 103,32
ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ὁ Κύριος εἶναι τόσον ἰσχυρός, ὥστε ρίπτει ἓνα βλέμμα εἰς τὴν γῆν καὶ τὴν κάμνει νὰ τρέμῃ. Ἐγγίζει μόνον τὰ ὄρη καὶ ἐκεῖνα πυρακτώνονται καὶ καπνίζονται.
- Ψαλ. 103,33
Ψαλ. 103,33
ἦσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
Θὰ ψάλλω εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν πρὸς τὸν Κύριον. Θα ὑμνολογῶ τὸν Θεόν μου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχω.
- Ψαλ. 103,34
Ψαλ. 103,34
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Εἶθε νὰ δοκιμάζω πάντοτε ἰδιαιτέραν γλυκύτητα καὶ χαρὰν, διαλεγόμενος πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ θὰ ευφραίνωμαι δοξολογῶν αὐτόν.
- Ψαλ. 103,35
Ψαλ. 103,35
ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Εἶθε νὰ λείψουν ἐντελῶς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὴν γῆν καὶ οἱ ἄνομοι, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν πλέον, ἀλλὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου. Δοξολόγει σὺ, ὦ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 104 (Μαθ. 105)

Ἀλληλουῖα.

- Ψαλ. 104,1
Ψαλ. 104,1
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ·
Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον με θυμασμόν δια τὸ μεγαλεῖον του καὶ με ευγνωμοσύνην δια τὰς εὐεργεσίας του. Ἐπικαλεῖσθε πάντοτε τὸ ἅγιον ὄνομά του, διαλαλήσατε εἰς τὰ ἔθνη τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἔργα.
- Ψαλ. 104,2
Ψαλ. 104,2
ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Ψαλατε μελωδικούς ὕμνους καὶ συνθέσατε μουσικὰς ἀρμονίας πρὸς αὐτόν. Διηγηθῆτε μετὰξὺ σας ὅλα τὰ ἀξιοθαύμαστα ἔργα του.
- Ψαλ. 104,3
Ψαλ. 104,3
ἐπαινέσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον·
Πλημμυρίσατε ἀπὸ δικαιολογημένην καύχησιν στὸ ἅγιον ὄνομα του Θεοῦ, καυχόμενοι διότι τέτοιον ἔχετε Θεόν. Ἄς ευφρανθῇ ἡ καρδία ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὸν Κύριον.
- Ψαλ. 104,4
Ψαλ. 104,4
ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
Ἐπιζητήσατε τὸν Κύριον ὡς προστάτην καὶ θὰ λάβετε μεγάλην δύναμιν. Ζητήσατε πάντοτε τὴν στοργικὴν καὶ

παντοδύναμον προστασίαν του.

- Ψαλ. 104,5
Ψαλ. 104,5
μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἐνθυμηθῆτε τα θαυμαστά ἔργα, τα οποία ἐπραγματοποίησεν ὁ Κύριος· τα καταπληκτικὰ υπερφυσικὰ ἔργα του, τας δικαίας κρίσεις καὶ αποφάσστου.
- Ψαλ. 104,6
Ψαλ. 104,6
σπέρμα Ἀβραάμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
ἐνθυμηθῆτε σεις, ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, δούλοι τοῦ Θεοῦ, ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ, τοὺς οὐσίους ὁ Θεὸς ἀνάμεσα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς ἐξέλεξεν ὡς λαὸν του.
- Ψαλ. 104,7
Ψαλ. 104,7
αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
Ὁ δημιουργὸς καὶ κυβερνήτης τοῦ σύμπαντος, αὐτὸς εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας. Καὶ αἱ δίκαιαι αὐτοῦ αποφάσεις ἔχουν κύρος καὶ ἰσχὺν εἰς ὅλην τὴν γῆν.
- Ψαλ. 104,8
Ψαλ. 104,8
ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου, οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,
ἐνεθυμήθη καὶ ἐνθυμεῖται πάντοτε τὴν διαθήκην, τὴν ὁποίαν συνήψε με τὸν λαὸν του, τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὡς ἐντολὴν του διὰ τας γενεάς τῶν γενεῶν,
- Ψαλ. 104,9
Ψαλ. 104,9
ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ
αὐτὸν τὸν ὁποῖον συνήψε με τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν ὁποῖον ἐνόρκως διεβεβαίωσεν στὸν Ἰσαάκ.
- Ψαλ. 104,10
Ψαλ. 104,10
καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον
αὐτὸν τὸν λόγον ἐθέσπισε καὶ ὥρισεν στὸν Ἰακώβ ὡς ἀμετακίνητον καὶ ἀπαράβατον πρόσταγμα καὶ ὡς αἰώνιον διαθήκην πρὸς χάριν τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ
- Ψαλ. 104,11
Ψαλ. 104,11
λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.
λέγων ρητῶς· εἰς σὰς θα δώσω τὴν γῆν Χαναὰν ὡς κληρονομικὸν μερίδιόν σας.
- Ψαλ. 104,12
Ψαλ. 104,12
ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ
αὐτὰ δε ὑπεσχέθη καὶ διεκήρυξεν ὁ Θεός, ὅταν αὐτοὶ ἦσαν ὀλιγάριθμοι, ἐλάχιστοι καὶ κατοικοῦσαν ὡς πάροικοι καὶ ξένοι εἰς τὴν γῆν Χαναὰν.
- Ψαλ. 104,13
Ψαλ. 104,13
καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.
Ἀκριβῶς δε διότι δὲν εἶχον ἰδικὴν τῶν γῆν ἐκεῖνοι οἱ πατριάρχαι μας, μετεκινούντο ἀπὸ το ἓνα ἔθνος στὸ ἄλλο καὶ ἀπὸ το ἓνα βασιλεῖον στὸ ἄλλο βασιλεῖον.
- Ψαλ. 104,14
Ψαλ. 104,14
οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς καὶ ἠλεγεξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
Ἄν καὶ ἦσαν ξένοι καὶ ἀνίσχυροι ἀνάμεσα στὸς ἄλλους λαοὺς, δὲν ἐπέτρεψεν ὁ Κύριος εἰς κανένα ἄνθρωπον νὰ τοὺς βλάψῃ καὶ ἠλεγεξε βασιλεῖς πρὸς χάριν τῶν λέγων·
- Ψαλ. 104,15
Ψαλ. 104,15
μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεῦσθε.
Μὴ ἐγγίζετε με διαθέσεις κακὰς αὐτοὺς, πὺ ἔχουν τὸ χρίσμα μου. Καὶ μὴ σκέπτεσθε πονηρὰ ἐναντίον τῶν προφητῶν μου, ἐκεῖνων οἱ ὁποῖοι ἐμπνέονται ἀπὸ τὸ πνεῦμα μου.
- Ψαλ. 104,16
Ψαλ. 104,16
καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν·
Ἐπροκάλεσε πείναν, στέρησιν ἄρτου καὶ φαγητοῦ ἀνάμεσα εἰς τὴν χώραν τῶν. Κατέστρεψε κάθε ἀπόθεμα ἄρτου, ὁ ὁποῖος στηρίζει καὶ ἐνδυναμώνει τὸν ἄνθρωπον.
- Ψαλ. 104,17
Ψαλ. 104,17
ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.
Ἐστειλεν ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοὺς ἐκλεκτὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἐκεῖ ἐπωλήθη ὡς δούλος ὁ Ἰωσήφ.
- Ψαλ. 104,18
Ψαλ. 104,18
ἐταπεινώσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
Ἐκεῖ τὸν ἐρρίψαν εἰς τὴν φυλακὴν, ἔδεσαν με σιδηρὰ δεσμά τοὺς πόδας του καὶ τὸν ἐξηντέλισαν, ὡς εἰάν ἐπρόκειτο περὶ κακούργου. Ἡ ψυχὴ του ὑπέφερε τὴν ἀγωνίαν τῶν σιδηρῶν αὐτῶν ἀλύσεων·
- Ψαλ. 104,19
Ψαλ. 104,19
μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
μέχρις ὅτου ἐφθασεν ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον πρὸς αὐτὸν εἶπει ὁ Κύριος καὶ τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκπλήρωσιν ἐπερίμενον ὁ Ἰωσήφ, εὐρισκόμενος μέσα εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός τῆς δοκιμασίας.
- Ψαλ. 104,20
Ψαλ. 104,20
ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσε αὐτόν, ἄρχων λαοῦ, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.
Ὁ Φαραὼ ἔστειλεν ἄνθρωπον εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τὸν ἔλυσε. Ὁ ἄρχων αὐτός του αἰγυπτιακοῦ λαοῦ διέταξε καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐλεύθερον.
- Ψαλ. 104,21
Ψαλ. 104,21
κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ
Τὸν ἐγκατέστησε κύριον στὸν οἶκον του, ἄρχοντα καὶ διαχειριστὴν ὅλης τῆς περιουσίας του.
- Ψαλ. 104,22
Ψαλ. 104,22
τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίαι.
Ἐδωκεν ὁ Φαραὼ αὐτὸ τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα στὸν Ἰωσήφ, διὰ νὰ ἐκπαιδεύσῃ καὶ καθοδηγήσῃ τοὺς ἄρχοντας τῆς Αἰγύπτου, νὰ τοὺς ἀναδείξῃ κατὰ τὸ δυνατόν ὡσάν τὸν ἑαυτὸν τοῦ συνετοῦ κυβερνήτη. Νὰ διδάξῃ καὶ τοὺς μεγαλυτέρους τοῦ σοφίαν καὶ σύνεσιν.
- Ψαλ. 104,23
Ψαλ. 104,23
καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῆ Χάμ.
Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ εἰσῆλθεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Ἰακώβ ἐγκατεστάθη ὡς προσωρινός καὶ πάροικος εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τοῦ Χαμ.

- Ψαλ. 104,24 και ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Ψαλ. 104,24 Καὶ ὁ Κύριος ἠὔξησε καὶ ἐπολλαπλασίασε τὸν ἰσραηλιτικὸν τοῦ λαόν. Τὸν ἔκαμεν ἰσχυρόν, ἰσχυρότερον ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς του.
- Ψαλ. 104,25 μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ψαλ. 104,25 Ἐπέστρεψεν ὁμῶς ὁ Κύριος καὶ μετεστράφη ἡ καρδία του νέου Φαραώ, ὥστε αὐτὸς νὰ μισήσῃ τὸν λαὸν τούτον καὶ νὰ χρησιμοποίησῃ δόλια καὶ ἐξοντωτικὰ μέσα μετὰ τὰ ὄργανά του ἐναντίον τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Ψαλ. 104,26 ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δούλον αὐτοῦ, Ἀαρών, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ.
Ψαλ. 104,26 Ἀλλὰ τότε ὁ Κύριος ἐστειλε τὸν δούλον του τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών, τοὺς ὁποίους αὐτὸς εἶχεν ἐκλέξει, δια νὰ τοὺς χρησιμοποιήσῃ εἰς τὴν υπηρεσίαν του.
- Ψαλ. 104,27 ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῆ Χάμ.
Ψαλ. 104,27 Ἐθεσεν στὸν νοῦν καὶ τὸ στόμα αὐτῶν τοὺς λόγους του, τὴν δύναμιν τῶν καταπληκτικῶν θαυμάτων του καὶ τῶν ἐξαιρετικῶν γεγονότων, ποὺ θὰ ἐπραγματοποιούσαν εἰς τὴν χώραν του Χαμ.
- Ψαλ. 104,28 ἐξαπέστειλε σκοτός καὶ ἐσκοτάσεν, ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
Ψαλ. 104,28 Ἐτσι δὲ ὁ Θεὸς ἐξαπέστειλε σκοτάδι καὶ ἐσκοτείνιασε τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, διότι οἱ Αἰγύπτιοι ἀντεστάθησαν εἰς τὰς ἐντολάς του καὶ τὸν ἐξώργισαν.
- Ψαλ. 104,29 μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
Ψαλ. 104,29 Αὐτὸς μετέβαλε τὰ ὕδατά των εἰς αἷμα καὶ ἐφόνευσε τὰ ψάρια, ποὺ ἐζούσαν μέσα εἰς τὰ ὕδατα.
- Ψαλ. 104,30 ἐξήρπην ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμειοῖς τῶν βασιλέων αὐτῶν.
Ψαλ. 104,30 Ἡ χώρα των ἐβγάλε βατράχους, οἱ ὁποῖοι ἐπηδούσαν καὶ ἐσύροντο φθάνοντες μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν βασιλικῶν διαμερισμάτων.
- Ψαλ. 104,31 εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὄριοις αὐτῶν.
Ψαλ. 104,31 Διέταξε καὶ ἦλθαν κυνόμυια καὶ σκνίπες εἰς ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν ὁρίων τῆς Αἰγύπτου.
- Ψαλ. 104,32 ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν,
Ψαλ. 104,32 Μετέβαλε τὰς βροχὰς, ποὺ ὡς εὐεργετικὰς ἐπερίμεναν οἱ Αἰγύπτιοι, εἰς χάλαζαν. Ἐστειλεν ἀστραπὰς καὶ κεραυνοὺς ἐναντίον τῆς χώρας των.
- Ψαλ. 104,33 καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.
Ψαλ. 104,33 Ἐκτύπησε καὶ ἀπεγύμνωσε ἀπὸ καρπῶν καὶ φύλλα τὰ ἀμπέλια των καὶ τὶς συκιὰς των. Συνέτριψε καὶ κατέστρεψε κάθε δένδρον εἰς τὴν περιοχὴν των.
- Ψαλ. 104,34 εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός,
Ψαλ. 104,34 Διέταξε καὶ ἦλθεν ἀκρίδα καὶ βροῦχος, καταστρεπτικὰ ἕντομα ἀναρίθμητα.
- Ψαλ. 104,35 καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
Ψαλ. 104,35 Τα σμήνη αὐτῶν τῶν ἀκρίδων κατέφαγον ὅλο τὸ χορτάρι τῆς χώρας των καὶ τοὺς καρποὺς τῆς καλλιεργημένης γῆς των.
- Ψαλ. 104,36 καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.
Ψαλ. 104,36 Ἐθανάτωσεν ὅλα τὰ πρωτότοκα εἰς τὴν χώραν των· τὴν ἀπαρχὴν τῆς τεκνοποιΐας καὶ γεννήσεως ἀνθρώπων καὶ ζώων.
- Ψαλ. 104,37 καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.
Ψαλ. 104,37 Ἐβγαλεν ἔπειτα αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον μετὰ ἀργυρον καὶ μετὰ χρυσόν, ποὺ τοὺς εἶχαν δώσει οἱ Αἰγύπτιοι. Κανεῖς δὲ ἀσθενῆς καὶ ἀνίκανος νὰ βαδίσῃ δὲν υπῆρχε μετὰ τῶν ἰσραηλιτῶν.
- Ψαλ. 104,38 εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ’ αὐτοὺς.
Ψαλ. 104,38 Ἡυφράνθησαν οἱ Αἰγύπτιοι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἰσραηλιτῶν, διότι θὰ ἐσταματοῦσαν πλέον αἱ ἐναντίον των τιμωρίαι τοῦ Θεοῦ καὶ διότι εἶχεν ἐπιπέσει ὁ φόβος τῶν ἰσραηλιτῶν βαρὺς ἐπάνω των.
- Ψαλ. 104,39 διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.
Ψαλ. 104,39 Ἡπλώσεν ὁ Κύριος νεφέλην, δια νὰ σκεπάσῃ τοὺς ἰσραηλίτας ἀπὸ τοῦ καύματος τῶν ἠλιακῶν ακτίνων κατὰ τὴν ἡμέραν, στύλον δὲ πυρός, δια νὰ τοὺς φωτίσῃ κατὰ τὴν νύκτα.
- Ψαλ. 104,40 ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ὄρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτοὺς.
Ψαλ. 104,40 Ἐζήτησαν τροφήν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀφθονὰ ὄρτυκια, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸ μᾶνα, ἄρτον ποὺ κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανόν καὶ δι’ αὐτῶν τοὺς ἐχόρτασε μετὰ τὸ παραπάνω.
- Ψαλ. 104,41 διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοῖ.
Ψαλ. 104,41 Διέρρηξε τὸν ξηρὸν βράχον καὶ ἀνέβλυσαν ἀφθονὰ νερά. Μέσα εἰς ἀνύδρους τόπους ἐξεχύθησαν ποταμοί.
- Ψαλ. 104,42 ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ
Ψαλ. 104,42 Ἐκαμεν ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμάσια ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του ὁ Κύριος, διότι ἐνεθυμήθη τὸν ἅγιον λόγον του, τὴν ἱεράν υπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν ἔδωκε πρὸς τὸν Ἀβραάμ τὸν δούλον του.
- Ψαλ. 104,43 καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
Ψαλ. 104,43 Καὶ ἀπὸ τὴν χώραν τῆς δουλείας, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἐβγάλε τὸν λαὸν τοῦ ἐλευθέρου χαίροντα καὶ εὐφραινόμενον.

- αυτούς, που εδιάλεξεν ανάμεσα από τα αλλά έθνη, τους ωδήγησεν ευφραινομένους προς την γην της επαγγελίας.
Ψαλ. 104,44 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόρους λαῶν κατεκληρονόμησαν,
Ψαλ. 104,44 Ἐδωκεν εἰς αὐτοὺς χώρας, τὰς ὁποίας κατεῖχον εἰδωλολατρικά ἔθνη, καὶ ἔτσι αὐτοὶ ἐκληρονόμησαν ὡς ἰδικούς τῶν πολυχρονίουσ κόπουσ ἄλλων λαῶν.
Ψαλ. 104,45 ὁπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.
Ψαλ. 104,45 Ἐστεῖλε δε ο Κυριος ὄλασ αὐτὰσ τὰσ ἀνεκτιμητήτουσ καὶ θαυμαστὰσ ευεργεσίασ του προς τον λαόν, δια να φυλάξουν καὶ ἐκεῖνοι τὰσ ἐντολάσ καὶ τὰ δικαιώματά του καὶ να ἐπιζητήσουν με ὄλην τῶν την θέλησιν την ακριβή γνώσιν καὶ ἐφαρμογήν του νόμου του.

ΨΑΛΜΟΣ 105 (Μαθ. 106)

Ἀλληλουῖα.

- Ψαλ. 105,1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστόσ, ὅτι εἰσ τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεοσ αὐτοῦ.
Ψαλ. 105,1 Δοξολογεῖτε πάντοτε τον Κυριον, δια το ἄπειρον αὐτοῦ μεγαλεῖον καὶ τὰσ ἀναριθμητήτουσ ευεργεσίασ, που μασ ἔχει κάμει, διότι εἶναι ἀγαθὸσ καὶ ευεργετικὸσ, το δε ἔλεόσ του προς ημάσ εἶναι ἀνεξάντλητον καὶ αἰώνιον.
Ψαλ. 105,2 τίσ λαλήσει τὰσ δυναστείασ τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰσ ποιήσει πάσασ τὰσ αἰνέσεισ αὐτοῦ;
Ψαλ. 105,2 Ποιὸσ εἶναι δυνατὸν να διηγηθῆ τα θαυμαστὰ ἔργα της δυνάμεωσ του Κυρίου, να διαλαλήσῃ καὶ να κάμη ακουστὰσ εἰσ ὄλον τον κόσμον τὰσ δοξολογίασ, που του πρέπουσ;
Ψαλ. 105,3 μακάριοι οἱ φυλάσσουντεσ κρίσιν καὶ ποιοῦντεσ δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
Ψαλ. 105,3 Τρισευτυχισμένοσ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τηροῦν τὰσ ἐντολάσ του, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι πράττουσ πάντοτε ο,τι εἶναι δίκαιον καὶ σύμφωνον, με τον Νομον του.
Ψαλ. 105,4 μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶσ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου
Ψαλ. 105,4 Ἐνθυμήσου καὶ ημάσ, Κυριε, με την ευμένειαν καὶ την καλωσύνην, με την ὁποῖαν περιέβαλεσ τον λαόν σου. Ἐλα εἰσ ἐπίσκεψίν μασ προσφέρων εἰσ ημάσ την ἰδικήν σου σωτηρίαν,
Ψαλ. 105,5 τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνη τοῦ ἔθνουσ σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆσ κληρονομίασ σου.
Ψαλ. 105,5 δια να γνωρίσωμεν καὶ ἀπολαύσωμεν το ἔλεοσ καὶ τὰσ ευεργεσίασ, που συ προσφέρεις στους ἐκλεκτοὺσ σου· δια να ευφρανθῶμεν την χαράν του ἔθνουσ σου, δια να καυχώμεθα στο Ὄνομά σου μαζή με τον λαόν, που εἶναι ἰδική σου κληρονομία.
Ψαλ. 105,6 ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.
Ψαλ. 105,6 Ἡμεῖσ ὁμωσ ἠμαρτήσαμεν μαζή με τουσ προγόνουσ μασ, παρέβημεν τον Νομον σου, διεπράξαμεν ἀδικήματα.
Ψαλ. 105,7 οἱ πατέρεσ ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσια σου καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθουσ τοῦ ἔλεουσ σου καὶ παρεπῖκραναν ἀναβαίνοντεσ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.
Ψαλ. 105,7 Οἱ πρόγονοὶ μασ ἐκεῖ εἰσ την Αἰγύπτουσ δεν εσυνετίσθησαν ἀπό τα θαυμάσια ἔργα σου καὶ δεν ἐνεθυμήθησαν το ἀμέτρητον πλήθοσ της ευσπλαχνίασ σου, ἀλλὰ ἐγόγγυσαν ἐναντίον σου, σε παρεπῖκραναν καὶ σε ἐξώργισαν, ὅταν ἀνέβαιναν εἰσ την Ἐρυθράν Θαλασσαν.
Ψαλ. 105,8 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺσ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματοσ αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ·
Ψαλ. 105,8 Ἐσωσεν ὁμωσ αὐτοὺσ ο Κυριος ἔνεκεν του Ὄνοματόσ του, που σημαίνει πάντοτε ἀγαθότητα καὶ ἔλεοσ, δια να καταστήσῃ γνωστήν την ἀκατανίκητον δυνάμιν του εἰσ ὄλουσ.
Ψαλ. 105,9 καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη, καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺσ ἐν ἀβύσσῳ ὡσ ἐν ἐρήμῳ·
Ψαλ. 105,9 Ἐδωσε διαταγήν εἰσ την Ἐρυθράν Θαλασσαν καὶ ἐξηράνθη το ὕδωρ αὐτήσ, καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺσ δια του βυθοῦ της θαλάσσησ ὡσάν ἐπάνω εἰσ ξηράν καὶ ἐρημον περιοχήν.
Ψαλ. 105,10 καὶ ἔσωσεν αὐτοὺσ ἐκ χειρὸσ μισοῦντοσ καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺσ ἐκ χειρὸσ ἐχθρῶν·
Ψαλ. 105,10 Ἐτσι δε τουσ ἔσωσεν ἀπό τα χέρια τῶν διωκτῶν, που τουσ ἐμισούσαν, τουσ ἐγλύτωσησ ἀπό τα χέρια τῶν ἐχθρῶν τῶν.
Ψαλ. 105,11 ἐκάλυψεν ὕδωρ τουσ θλίβοντεσ αὐτοὺσ, εἶσ ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
Ψαλ. 105,11 Το δε ὕδωρ της Ἐρυθράσ Θαλάσσησ ἐσκέπασε καὶ κατεπόντισεν ἐκεῖνουσ, οἱ ὁποῖοι τουσ ἐθλίψαν. Οὔτε ἕνασ ἀπό τουσ ἐχθροὺσ τῶν δεν ὑπελείφθη ζωντανόσ.
Ψαλ. 105,12 καὶ ἐπίστευσαν τοῖσ λόγοισ αὐτοῦ καὶ ᾔσσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
Ψαλ. 105,12 Ἐνώπιον αὐτοῦ του καταπληκτικοῦ θαύματοσ καὶ της ἀκατανίκητουσ προστασίασ ἐπίστευσαν εἰσ τὰ λόγια του οἱ Ἰσραηλίται καὶ ἔψαλαν την ἐπινικεῖον ὠδήν.
Ψαλ. 105,13 ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ·
Ψαλ. 105,13 Ἀλλὰ πολὺ γρήγορα ἐλησμόνησαν τὰ θαυμάσια δια την προστασίαν τῶν ἔργα του· δεν εἶχαν την υπομονήν να ἴδουσ καὶ γνωρίσουσ, ποῖον ἦτο το πάνσοφον καὶ ἀγαθὸν σχέδιον του Κυρίου δι' αὐτοὺσ.

- Ψαλ. 105,14 και έπεθύμησαν έπιθυμίαν έν τή έρήμω και έπειρασαν τόν Θεόν έν άνύδρω.
Ψαλ. 105,14 Όταν δε ευρίσκοντο εις την έρημον, κατελήφθησαν από την σφοδράν επιθυμίαν των λαχανικών της Αιγύπτου και εις τόπον, που δεν υπήρχεν ύδωρ, ωλιγοπίστησαν και έθεσαν εις δοκιμασίαν την δύναμιν και την αγαθότητα του Θεού.
- Ψαλ. 105,15 και έδωκεν αύτοίς τò αίτημα αύτῶν, και έξαπέστειλε πλησμονήν εις τας ψυχάς αύτῶν.
Ψαλ. 105,15 Ο Κυριος όμως εξεπλήρωσε το αίτημά των, έδωκε και έστειλε προς αυτούς πλούσιον χορτασμόν, κρέατα, άφθονον ύδωρ, δια να χορτάσουν αι ψυχαί των.
- Ψαλ. 105,16 και παρώργισαν Μωυσήν έν τή παρεμβολή, τόν Άαρών τόν άγιον Κυρίου·
Ψαλ. 105,16 Αυτοί όμως, εκεί εις την κατασκήνωσίν των, εξώργισαν τον Μωϋσήν και τον Ααρών, τον οποίον ο Θεός εδιάλεξε και εξεχώρισε προς χάριν αυτών.
- Ψαλ. 105,17 ήνοιχθη ή γή και κατέπιε Δαθάν και εκάλυψεν επί τήν συναγωγήν Άβειρών·
Ψαλ. 105,17 Τότε ήνοιξεν η γη και κατέπιε τον Δαθάν και αυτή η ανοιχθείσα γη εσκέπασε όλην την ομάδα του Άβειρών.
- Ψαλ. 105,18 και έξεκαύθη πύρ έν τή συναγωγή αύτῶν, φλόξ κατέφλεξεν άμαρτωλούς.
Ψαλ. 105,18 Φωτιά εξεπήδησεν εκεί, όπου ήσαν συγκεντρωμένοι εκείνοι, και η φλόγα της κατέκαυσε τους αμαρτωλούς εκείνους ανθρώπους.
- Ψαλ. 105,19 και έποίησαν μόσχον έν Χωρήβ και προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
Ψαλ. 105,19 Αυτοί κατεσκεύασαν χρυσούν μόσχον εις Χωρήβ και προσεκύνησαν το άνάγλυφον αυτό άγαλμα ως θεόν των και ελησμόνησαν τον πραγματικόν Θεόν.
- Ψαλ. 105,20 και ήλλάξαντο τήν δόξαν αύτῶν έν όμοιώματι μόσχου έσθιοντος χόρτον.
Ψαλ. 105,20 Έτσι δε αντικατέστησαν τον αληθινόν Θεόν, που ήτο δόξα και καύχημά των, με το είδωλον ενός μόσχου, ο οποίος τρώγει και τρέφεται με χορτάρι!
- Ψαλ. 105,21 και έπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σῶζοντος αύτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα έν Αιγύπτω,
Ψαλ. 105,21 Ελησμόνησαν τον Θεόν, τον σωτήρα των, ο οποίος προς χάριν αυτών ειχε κάμει τόσα και τόσα μεγάλα και αξιοθαύμαστα έργα εις την Αίγυπτον·
- Ψαλ. 105,22 θαυμαστά έν γή Χάμ, φοβερὰ επί θαλάσσης έρυθρᾶς.
Ψαλ. 105,22 θαυμαστά έργα εις την χώραν του Χαμ, φοβερὰ θαύματα εις την Ερυθράν Θαλασσαν.
- Ψαλ. 105,23 και είπε τοῦ έξολοθρευῆσαι αύτούς, εί μη Μωυσής ό εκλεκτός αύτουῦ έστη έν τή θραύσει ένώπιον αύτουῦ τοῦ άποστρέψαι τόν θυμόν αύτουῦ τοῦ μη έξολοθρευῆσαι αύτούς.
Ψαλ. 105,23 Και επάνω εις την δικαίαν του οργήν απεφάσισε και είπεν ο Κυριος να τους εξολοθρευση· και θα τους εξωλόθρευεν, εάν ο Μωϋσής, ο εκλεκτός αυτός δούλος του, δεν ίστατο ενώπιον του Θεού κατά την εξοντωτικήν εκείνην θραύσιν του Ισραήλ, δια να κατευνάση με την θερμήν παράκλησίν του τον δίκαιον θυμόν του Κυρίου, ώστε να μη εξολοθρευση εντελώς τους Ισραηλίτας.
- Ψαλ. 105,24 και έξουδένωσαν γήν έπιθυμητήν, ούκ έπίστευσαν τῷ λόγῳ αύτουῦ·
Ψαλ. 105,24 Και όταν ολίγον βραδύτερον, τρομοκρατημένοι από τας υπερβολικάς διηγήσεις των δέκα κατασκοπών, κατεφρόνησαν την επιθυμητήν γην, την γην της Επαγγελίας, και δεν έπίστευσαν στον λόγον του Κυρίου, ότι θα εγίνετο εκείνη με την ιδικήν του βοήθειαν ιδική των,
- Ψαλ. 105,25 και έγόγγυσαν έν τοίς σκηνώμασιν αύτῶν, ούκ είσήκουσαν τής φωνής Κυρίου.
Ψαλ. 105,25 εγόγγυσαν μέσα εις τας σκηνάς των και δεν έδωσαν προσοχήν εις τας τόσας και τόσας φορές τους ειχεν υποσχεθή ο Κυριος.
- Ψαλ. 105,26 και έπήρε τήν χείρα αύτουῦ έπ' αύτούς τοῦ καταβαλεῖν αύτούς έν τή έρήμῳ
Ψαλ. 105,26 Δικαίως ωργισμένος ο Κυριος ύψωσε την τιμωρόν χείρα του, να τους συντρίψη και τους εξοντώση εκεί εις την έρημον·
- Ψαλ. 105,27 και τοῦ καταβαλεῖν τò σπέρμα αύτῶν έν τοίς έθνεσι και διασκορπίσαι αύτούς έν ταίς χώραις,
Ψαλ. 105,27 να καταβάλη και διασπείρη ταπεινωμένους τους απογόνους των ανάμεσα, εις τα αλλά έθνη και να τους διασκορπίση μεταξύ των ξένων χωρών.
- Ψαλ. 105,28 και έτελέσθησαν τῷ Βεελφεγῶρ και έφαγον θυσίας νεκρῶν·
Ψαλ. 105,28 Ελαβον μέρος εις τας αποκρουστικάς και αηδιαστικάς τελετάς του ειδωλολατρικού θεοῦ Βεελφεγῶρ και έφαγον από τας θυσίας θεών, που είναι ανύπαρκτοι και νεκροί.
- Ψαλ. 105,29 και παρώξυναν αύτὸν έν τοίς έπιτηδεύμασιν αύτῶν, και έπληθύνθη έν αύτοίς ή πτώσις,
Ψαλ. 105,29 Εξώργισαν τον Κυριον με τα πονηρά αυτών έργα και ένεκα τούτου πολύ πλήθος από αυτούς έπεσαν νεκροί, κτυπημένοι από την δικαίαν άργήν του Θεού.
- Ψαλ. 105,30 και έστη Φινεές και έξιλάσατο, και εκόπασεν ή θραύσις·
Ψαλ. 105,30 Γεμάτος όμως ζήλον Θεοῦ ο Φινεές εξηγέρθη εναντίον των παρανομούντων, εξιλέωσε τον Κυριον και έτσι εσταμάτησεν η θραύσις εναντίον των Ισραηλιτών.
- Ψαλ. 105,31 και έλογίσθη αύτῷ εις δικαιοσύνην εις γενεάν και γενεάν έως τοῦ αιώνος,
Ψαλ. 105,31 Η πράξις του αυτή κατελογίσθη ως πράξις δικαία, αξία να επαινῆται και να υμνῆται από γενεάς εις γενεάν μέχρι

συντελείας του αιώνας.

- Ψαλ. 105,32 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς,
Ψαλ. 105,32 Καὶ πάλιν ἐξώργισαν τὸν Κύριον στὸν τόπον, ποὺ εἶχεν ὀνομασθῆ ὕδωρ ἀντιλογίας, καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἐτιμωρήθη ὁ Μωϋσῆς, ὥστε νὰ μὴ ἀξιωθῆ τῆς χαρὰς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας.
- Ψαλ. 105,33 ὅτι παρεπικράναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ.
Ψαλ. 105,33 Διότι ἐκεῖνοι ἐπικράναν καὶ ἀνετάραξαν τὸ πνεῦμα τοῦ Μωϋσέως, ὥστε αὐτὸς ὁμίλησε με δισταγμὸν καὶ ὀλιγοπιστίαν.
- Ψαλ. 105,34 οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς,
Ψαλ. 105,34 Καὶ ὅταν οἱ πρόγονοὶ μας κατέλαβαν τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, δὲν ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τοὺς εἶχε διατάξει νὰ ἐξοντώσουν.
- Ψαλ. 105,35 καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
Ψαλ. 105,35 Ἦλθαν εἰς ἐπικοινωνίαν με αὐτούς, συνήψαν συνοικέσια με τὰ ἔθνη αὐτὰ καὶ ἔμαθον νὰ πράττουν τὰ πονηρὰ ἔργα ἐκείνων.
- Ψαλ. 105,36 καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον·
Ψαλ. 105,36 Ἐγίναν ἀξιοδάκρυτοι δούλοι καὶ προσκυνηταὶ εἰς τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν. Αὐτὸ δὲ ἐγένεν αἰτία νὰ περιπέσουν αὐτοὶ εἰς πολλὰς περιπετείας καὶ θλίψεις.
- Ψαλ. 105,37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις
Ψαλ. 105,37 Ἐθυσίασαν τοὺς υἱοὺς τῶν καὶ τὰς θυγατέρας τῶν εἰς τὰ δαιμόνια, εἰς τὰ εἰδῶλα.
- Ψαλ. 105,38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναὰν καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι
Ψαλ. 105,38 Ἐχυσαν αἷμα ἀθῶον, τὸ αἷμα δηλαδὴ τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων τῶν, ποὺ ἐθυσίασαν εἰς τὰ γλυπτὰ εἰδῶλα τῶν Χανααίων, καὶ ἔτσι ἡ γῆ τῶν ἐγέμισε με τὸ ἀδικοχυμένον αἷμα τῶν ἀθῶων παιδιῶν τῶν.
- Ψαλ. 105,39 καὶ ἐμίανθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
Ψαλ. 105,39 Ἐμιόλυνθη ἡ γῆ με τὰ ἀποκρουστικὰ αὐτὰ ἔργα τῶν καὶ αὐτοὶ ἐξετράπησαν εἰς τὴν πορνείαν με τὰ ἀμαρτωλὰ καὶ ἀηδιαστικὰ ἔργα τῶν.
- Ψαλ. 105,40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
Ψαλ. 105,40 Διὰ τοῦτο ὠργίσθη πολὺ ὁ Κύριος ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ἐσιχάθηκε τὴν κληρονομίαν τοῦ.
- Ψαλ. 105,41 καὶ παρέδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.
Ψαλ. 105,41 Τοὺς παρέδωκε δούλους εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἐχθρῶν τῶν καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐμισούσαν, ἐγίναν κύριοι καὶ αὐθένται τῶν.
- Ψαλ. 105,42 καὶ ἔθλιψαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
Ψαλ. 105,42 Οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν τοὺς κατέθλιψαν καὶ ἔτσι οἱ Ἰσραηλίται κάτω ἀπὸ τὴν τυραννίαν ἐκείνων ἐταπεινώθησαν καὶ ἐξηυτελίσθησαν.
- Ψαλ. 105,43 πλεονάκις ἐρῥύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπικράναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
Ψαλ. 105,43 Ἀλλὰ πολλὰς φορὰς ὁ Κύριος τοὺς ἐγλύτωσεν ἀπὸ κινδύνους ὀλεθρίους. Αὐτοὶ ὁμῶς πολλὰς φορὰς τὸν ἐπικράναν με τὰς παρανόμους ἐπιθυμίας καὶ ἀποφάσεις τῶν καὶ ἐξηυτελίσθησαν μέσα εἰς τὰς παρανομίας τῶν.
- Ψαλ. 105,44 καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·
Ψαλ. 105,44 Καθ' ὃν χρόνον ὁμῶς ἐταλαιπωροῦντο καὶ κατεθλίβοντο εἰς τὰς περιπετείας τῶν αὐτῶν, ὁ Κύριος ἐρρίξε ευμενὲς βλέμμα πρὸς αὐτούς, ὥστε νὰ ἀκούσῃ καὶ νὰ κάμῃ δεκτὴν τὴν προσευχὴν τῶν.
- Ψαλ. 105,45 καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ
Ψαλ. 105,45 Ἐνεθυμήθη τὴν υπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν εἶχε δώσει πρὸς τοὺς πατριάρχας, καὶ κατὰ τὸ ἀπειρον αὐτοῦ ἐλεος ἐλυπήθη διὰ τὰ δεινὰ τοῦ λαοῦ τοῦ.
- Ψαλ. 105,46 καὶ ἔδωκεν αὐτούς εἰς οἰκτιρμούς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.
Ψαλ. 105,46 Ἐνέπνευσεν οἰκτον καὶ ἐλεος ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὰς καρδίας ἐκείνων, ποὺ τοὺς εἶχαν αἰχμαλωτίσει.
- Ψαλ. 105,47 σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκραυᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.
Ψαλ. 105,47 Καὶ ἡμεῖς, οἱ ταλαιπωρημένοι ἀπόγονοι ἐκείνων, σε παρακαλοῦμεν, Κυριε καὶ Θεέ μας, σῶσε μας καὶ συνάθροισέ μας πάλιν ἀπὸ τὰ διάφορα ἔθνη ἐλευθέρους εἰς τὴν πατρίδα μας, διὰ νὰ δοξολογήσωμεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σου καὶ διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος καὶ τὸ δικαίωμα νὰ καυχώμεθα, ὅτι λατρεύομεν καὶ ὑμνοῦμεν σε, τὸν ἀληθινὸν καὶ ἅγιον Θεόν μας.
- Ψαλ. 105,48 εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γένοιτο.
Ψαλ. 105,48 Δοξαζόμενος ἄς εἶναι ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἄς ἀναφωνήσῃ “γένειτο, γένοιτο”.

Αλληλουϊα.

- Ψαλ. 106,1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 106,1 Δοξολογεῖτε και ευχαριστεῖτε τον Κυριον δια το ἀπειρον αυτου μεγαλειον και τας αναριθμητους ευεργεσιαις του, διότι εἶναι αγαθός και ευεργετικός, η δε ευσπλαγχνία του παραμένει ανεξάντλητος στους αιῶνας των αιῶνων.
- Ψαλ. 106,2 εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
Ψαλ. 106,2 Ἀς διαλαλήσουν εκείνοι, που ἔχουν λυτρωθῆ ὑπὸ του Κυρίου, αυτοί τους οποίους απηλευθέρωσεν ο Κυριος ἀπὸ την εξουσίαν του εχθροῦ,
- Ψαλ. 106,3 και ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς, ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης,
Ψαλ. 106,3 και ἀπὸ τας διαφόρους ξέναις χώρας τους επανέφερον εις την πατρίδα των, ἀπὸ ἀνατολῶν και δυσμῶν, ἀπὸ βορρᾶ και νότου.
- Ψαλ. 106,4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῆ ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὔρον,
Ψαλ. 106,4 Περιεπλανήθησαν εις την ἔρημον, εις περιοχὴν, η οποία ἦτο ἀνυδρος και δεν ἔβρισκαν δρόμον, που θα τους ὠδηγοῦσεν εις πόλιν κατοικουμένην, δια να εὔρουν στέγην και τροφήν.
- Ψαλ. 106,5 πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε·
Ψαλ. 106,5 Πεινῶντες και διψῶντες περιπλανῶντο εις την ἔρημον, η δε ζωη των εκινδύνευε να σβῆση και να λείψη.
Ψαλ. 106,6 καὶ ἐέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς
Ψαλ. 106,6 Μέσα εις την θλίψιν των αυτην ἐέκραξαν δια της προσευχῆς των προς τον Κυριον και τους εγλύτωσεν ἀπὸ τας συμφορὰς εκείνας.
- Ψαλ. 106,7 καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
Ψαλ. 106,7 Τους ὠδήγησεν στον ευθύν δρόμον, δια να μεταβούν εις πάλιν κατοικουμένην.
- Ψαλ. 106,8 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
Ψαλ. 106,8 Ἀς δοξολογήσουν, λοιπόν, αυτοί τον Κυριον δια τας πολυαριθμους προς αυτους ευεργεσιαις του και ας διακηρύξουν τα θαυμαστά αυτου ἔργα εις τους ἄλλους ανθρώπους.
- Ψαλ. 106,9 ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
Ψαλ. 106,9 Διότι ο Κυριος εχόρτασε ψυχὴν, που εἶχεν αδειάσει και εξαντληθῆ ἀπὸ την στέρησιν, και τους πεινῶντας τους ἐγέμισεν ἀπὸ αγαθά.
- Ψαλ. 106,10 καθήμενους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ,
Ψαλ. 106,10 Το ἴδιον ἐκαμε και εις τους φυλακισμένους, που ευρίσκοντο εις σκοτεινὴν φυλακὴν, εκεί όπου τους εβάρυνεν η σκια του θανάτου. Ἦσαν αυτοί δεμένοι χέρια και πόδια με σιδηρά δεσμά. Εζούσαν με στερήσεις και ταλαιπωρίας.
- Ψαλ. 106,11 ὅτι παρεπικράναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλήν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν,
Ψαλ. 106,11 Τοῦτο δέ, διότι εἶχαν πικράνει τον Κυριον με τας παραβάσεις των αγίων εντολῶν του. Εξώργισαν τον Ὑψιστον και ἀντετάχθησαν εις τα αγαθά αυτου δι' εκείνους σχέδια.
- Ψαλ. 106,12 καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἡσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·
Ψαλ. 106,12 Ἀπὸ τους πολλούς κόπους και τας ταλαιπωρίας της δουλειᾶς εταπεινώθη και ἔχασε κάθε θάρρος η καρδία των, ἐξηντλήθησαν και παρέλυσαν, χωρὶς να ὑπάρχη κανεις, δια να τους βοηθήση.
- Ψαλ. 106,13 καὶ ἐέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς
Ψαλ. 106,13 Ὑπὸ το κράτος ὁμως της τρομερᾶς αυτης καταθλίψεως ἐέκραξαν δια της προσευχῆς των προς τον Κυριον και ο σπλαγγνικός Κυριος τους ἔσωσεν ἀπὸ τας ταλαιπωρίας των.
- Ψαλ. 106,14 καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ σκοτόους καὶ σκιᾶς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.
Ψαλ. 106,14 Τους ἐβγαζεν ἐξω ἀπὸ την σκοτεινὴν φυλακὴν, ἀπὸ την καταθλιπτικὴν σκιαν του θανάτου. Εσπασε τα δεσμά ἀπὸ τα χέρια και τα πόδια των και τους ηλευθέρωσε.
- Ψαλ. 106,15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
Ψαλ. 106,15 Ἀς δοξολογήσουν, λοιπόν, αυτοί με ευγνωμοσύνην τον Κυριον δια τα ελεη και τας ευεργεσιαις του και ας διαλαλήσουν εις τους ἄλλους ανθρώπους το θαυμάσια ἔργα του Θεοῦ.
- Ψαλ. 106,16 ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.
Ψαλ. 106,16 Διότι ο Κυριος, εν τη αγαθότητι του, συνέτριψε τας χαλκινὰς πύλας των φυλακῶν των και τους σιδηρούς μοχλοὺς τους εθρυμάτισε.
- Ψαλ. 106,17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν·
Ψαλ. 106,17 Τους ἀνέσυρεν ο Κυριος με την παντοδυναμον δεξιάν του ἀπὸ τον δρόμον των παρανομιών των, διότι αυτοί εξ αιτίας των παρανομιών των υπέστησαν αυτὰς τας ταπεινώσεις.
- Ψαλ. 106,18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
Ψαλ. 106,18 Εξ αιτίας των φοβερῶν ταλαιπωριῶν των ἐκόπηκεν η ὀρεξις των. Απεστρέφοντο με ἀηδίαν κάθε φαγητόν και

- έφθασαν ἔτσι ἕως εἰς τὰς πύλας τοῦ ἁδου.
Ψαλ. 106,19 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς,
Ψαλ. 106,19 Ἀλλὰ καθ' ὃν χρόνον τόσον πολὺ ἐθλίβοντο, ἔκραξαν με θερμὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ ὁ Κύριος τοὺς ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τὰς φοβερὰς αὐτὰς ἀνάγκας τῶν.
- Ψαλ. 106,20 ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἴασατο αὐτούς καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.
Ψαλ. 106,20 Ὡς διαταγὴν ἔστειλε τὸν λόγον του, ὁ ὁποῖος καὶ τοὺς εθεράπευσε. Τοὺς ἔσωσεν ἀπὸ τὰ κακά, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐφθειραν καὶ τοὺς ἔλυωναν.
- Ψαλ. 106,21 ἔξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἑλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
Ψαλ. 106,21 Ἄς δοξολογήσουν, λοιπόν, καὶ αὐτοὶ με ευγνωμοσύνην τὰς ἀμετρήτους ευεργεσίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἄς διαλαλήσουν στους ἄλλους ἀνθρώπους τὰς θαυματουργικὰς ἐνεργεῖας ἐκεῖνου.
- Ψαλ. 106,22 καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἑξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
Ψαλ. 106,22 Ἄς προσφέρουν πρὸς αὐτὸν θυσίαν δοξολογίας καὶ ἄς βροντοφωνήσουν τὰ ἔργα τοῦ γεμάτου ἀγαλλίας καὶ ευφροσύνης.
- Ψαλ. 106,23 οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,
Ψαλ. 106,23 Ἐπίσης αὐτοὶ, ποὺ καταβαίνουν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ταξιδεύουν με πλοία καὶ διασχίζουν πελάγη μεγάλα, ὅπου ἡ ἐργασία τῶν τοὺς καλεῖ,
- Ψαλ. 106,24 αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.
Ψαλ. 106,24 αὐτοὶ εἶδαν τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ εἰς τὰς βαθεῖας θαλάσσης.
- Ψαλ. 106,25 εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταϊγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς·
Ψαλ. 106,25 Εἶδον ὅτι ὁ Κύριος διέταξε καὶ ἀμέσως ἐσηκώθη σφοδρὸς καταϊγίδος ἄνεμος καὶ ἀνυψώθησαν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.
- Ψαλ. 106,26 ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·
Ψαλ. 106,26 Ἀναβαίνουν με τὰ πλοία τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τῶν κυμάτων ἕως εἰς τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταβαίνουν ἕως εἰς τὰ βάθη τῶν θαλασσίων ἀβύσσων. Ἡ ψυχὴ τῶν ἔλυωνε ἀπὸ φόβον ἐμπρὸς εἰς τὰ φοβερὰ αὐτὰ σημεῖα.
- Ψαλ. 106,27 ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη·
Ψαλ. 106,27 Κατελήφθησαν ἀπὸ ζήτην, ἐτρικύλιζαν ἐξ αἰτίας τῆς τρικυμίας ὡς ἀνέμενοι, ὅλη δὲ ἡ ναυτικὴ τῶν γνώσις καὶ πείρα ἀπεδείχθη ἀχρηστος, ἐξηφανίσθη.
- Ψαλ. 106,28 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς
Ψαλ. 106,28 Ἐκραξαν καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν Κύριον, καθ' ὃν χρόνον ἐταλαιπωροῦντο ἀπὸ τῆς τρικυμίας, καὶ ὁ Κύριος τοὺς ἐβγάλεν ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν περιπέτειάν τῶν.
- Ψαλ. 106,29 καὶ ἐπέταξε τῇ καταϊγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὐραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς·
Ψαλ. 106,29 Διότι διέταξε τὴν καταϊγίδα τῆς θαλάσσης καὶ ἐσταμάτησε καὶ μετεβλήθη εἰς λεπτὴν ευχάριστον αὐραν. Καὶ ἠρέμησαν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.
- Ψαλ. 106,30 καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ.
Ψαλ. 106,30 Οἱ ναῦται καὶ ὅσοι ἄλλοι ἦσαν εἰς τὰ πλοία ἐγέμισαν ἀπὸ χαρὰν καὶ ευφροσύνην, διότι ἠσύχασαν ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῆς τρικυμίας. Καὶ ὁ Κύριος τοὺς ὠδήγησεν ἀσφαλεῖς ἐπὶ τὸν λιμένα, ποὺ ἠθέλε.
- Ψαλ. 106,31 ἔξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἑλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
Ψαλ. 106,31 Ἄς δοξολογήσουν, λοιπόν, καὶ αὐτοὶ τὸν Κύριον διὰ τὰ πολυάρθματα ἐλέη του. Ἄς διαλαλήσουν καὶ στους ἄλλους ἀνθρώπους τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἔργα.
- Ψαλ. 106,32 ὑψώσατο αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτὸν.
Ψαλ. 106,32 Ἄς τὸν μεγαλύνουν καὶ ἄς τὸν ἐξυψώσουν εἰς συγκέντρωσιν πλήθους λαοῦ καὶ ἄς ψάλουν πρὸς αὐτὸν αἶνον καὶ ὠδὴν δοξολογίας, εἰς τόπον ὁποῦ συνεδριάζουν οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἄρχοντες.
- Ψαλ. 106,33 ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν,
Ψαλ. 106,33 Αὐτὸς ἐξήρανε ποταμούς καὶ μετέβαλε τὰς κοίτας αὐτῶν εἰς ἔρημον περιοχὴν, καὶ τὰς πηγὰς, ἀπὸ ὅπου ἀνέβλυζαν ἀφθονα ὕδατα, μετέβαλεν εἰς ἑκτασιν ἀνυδρον καὶ διψασμένην.
- Ψαλ. 106,34 γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
Ψαλ. 106,34 Μετέβαλε γῆν εὐφορον καὶ καρποφόρον εἰς ἀλμυρὸν βάλτον ἐξ αἰτίας τῆς κακίας τῶν κατοίκων τῆς.
- Ψαλ. 106,35 ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.
Ψαλ. 106,35 Ἐξ ἀντιθέτου μετέβαλε χώραν ἀνυδρον, ἔρημον καὶ ἀγονον, εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ χώραν διψασμένην εἰς πηγὰς ὑδάτων.
- Ψαλ. 106,36 καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας
Ψαλ. 106,36 Ἐκεῖ ὁ Κύριος ἐγκατέστησεν ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐπεινούσαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκτίσαν πόλεις, διὰ νὰ κατοικούν.
- Ψαλ. 106,37 καὶ ἔσπειραν ἀγρούς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελώνας καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος,
Ψαλ. 106,37 Ἐσπειραν ἐκεῖ ἀγρούς, ἐφύτευσαν ἀμπέλια, παρήγαγον γεννήματα καὶ καρπούς ἀπὸ τὰ καλλιεργηθέντα ἐδάφη.
- Ψαλ. 106,38 καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

- Ψαλ. 106,38 Ο Κυριος τους ηυλόγησε και επληθύνθησαν αυτοί πάρα πολύ, και τα κατοικίδια ζώα των έγιναν πολυάριθμα.
 Ψαλ. 106,39 καὶ ὠλιγόωθησαν καὶ ἐκακώωθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης,
 Ψαλ. 106,39 Ἐν τῷ μεταξύ ὠλιγόωσαν εἰς ἀριθμὸν, διότι ἐκακοπάθησαν καὶ ἐδεινοπάθησαν, ἀπὸ τοὺς πόνους καὶ τὰς συμφορὰς, τὰς ὁποίας κακοὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἐπλήθον ἐναντίον τῶν, τοὺς ἐπροκάλεσαν.
- Ψαλ. 106,40 ἔξεχύθη ἔξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῶ.
 Ψαλ. 106,40 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξαπεστάλη ἐκμηδένισις καὶ ἐξευτελισμὸς ἐναντίον τῶν ἀρχόντων· τοὺς ἠνάγκασε νὰ πλανῶνται εἰς μέρη ἀβάτα καὶ ὄχι εἰς δρόμον βατὸν καὶ γνωστὸν.
- Ψαλ. 106,41 καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.
 Ψαλ. 106,41 Ἐβοήθησεν ὁ Θεὸς τὸν πτωχὸν λαόν, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν πτωχείαν, ἡ ὁποία τὸν ἐμάστιζεν, καὶ ἀποκατέστησε τὰς οἰκογενεῖας τῶν πολυπληθεῖς ὡσὰν ποίμνια προβάτων.
- Ψαλ. 106,42 ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς,
 Ψαλ. 106,42 Οἱ δίκαιοι ἄνθρωποι θὰ ἴδουν ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμάσια ἔργα τῆς ἀγαθότητος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ εὐφρανθῶν. Ἐξ ἀντιθέτου ὁμῶς κάθε παράνομος θὰ κλείσῃ τὸ στόμα τοῦ κατεντροπιασμένου.
- Ψαλ. 106,43 τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσει τὰ ἑλέη τοῦ Κυρίου;
 Ψαλ. 106,43 Ποιὸς εἶναι σοφὸς καὶ συνετὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θὰ τηρήσῃ αὐτὰ καὶ θὰ κατανοήσῃ τὴν ἀπειρον εὐσπλαγχνίαν τοῦ Κυρίου;

ΨΑΛΜΟΣ 107 (Μαθ. 108)

Ἰσδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυὶδ.

- Ψαλ. 107,2 Ἔτοιμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔτοιμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
 Ψαλ. 107,2 Εἶναι ἔτοιμη ἡ καρδιά μου, ὦ Θεέ μου, εἶναι ἔτοιμη, διὰ νὰ ψάλλω με τὴν φωνὴν μου πρὸς δόξαν σου, νὰ παίζω μουσικὰ ὄργανα με ὅλην μου τὴν ψυχὴν.
- Ψαλ. 107,3 ἔξεγέρθητι, ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
 Ψαλ. 107,3 Σηκῶ ἐπάνω, ψυχὴ μου, καὶ σεις μουσικὰ μου ὄργανα, λύρα καὶ κιθάρα, σηκωθήτε, διὰ νὰ ὑμολογήσετε τὸν Θεόν. Ναι, θὰ σηκωθῶ λίαν πρῶτῃ διὰ νὰ ψάλλω πρὸς τὸν Θεόν μου.
- Ψαλ. 107,4 ἔξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν,
 Ψαλ. 107,4 Ἐὰν σε δοξολογήσω, Κυριε, ἐν μέσῳ λαῶν. Ἐὰν ψάλλω εἰς δόξαν σου ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.
 Ψαλ. 107,5 ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
 Ψαλ. 107,5 Διότι ἡ εὐσπλαγχνία σου εἶναι μεγάλη καὶ ἀπροσμέτρητος. Ὑψώνεται ὑπεράνω ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς. Μέχρι τῶν νεφελῶν φθάνει ἡ ἀλήθειά σου καὶ ἡ ἀξιοπιστία σου.
- Ψαλ. 107,6 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
 Ψαλ. 107,6 Ἄς ὑψωθῇ τὸ μεγαλεῖόν σου ἐπάνω στοὺς οὐρανοὺς, ὦ Θεέ μου, καὶ ἡ δόξα σου ἄς ἀπλωθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν οἰκουμένην.
- Ψαλ. 107,7 ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
 Ψαλ. 107,7 Καμὲ ἀισθητὴν τὴν ἐνδοξον ἐμφάνισίν σου, Κυριε, διὰ νὰ γλυτώσουν οἱ ἀγαπητοὶ σου Ἰουδαῖοι ἀπὸ τοὺς κινδύνους. Με τὴν παντοδύναμον δεξιάν σου σῶσον με καὶ κάμμε δεκτὴν τὴν προσευχήν μου.
- Ψαλ. 107,8 ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψώθησομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·
 Ψαλ. 107,8 Ὁ Θεὸς ἀπῆντησε με ἐπισημότητα. Ἐλάλησεν ἐκεῖ στο ἅγιον θυσιαστήριόν του καὶ εἶπε· Ἐὰν δεῖξω τὸ μεγαλεῖόν καὶ τὴν δυνάμιν μου, θὰ διαμοιράσω εἰς σὰς τὴν Συχέμ, ποὺ εὐρίσκεται πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου, θὰ μετρήσω καὶ θὰ σὰς παραχωρήσω τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν, ποὺ εὐρίσκεται πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ὀλόκληρον τὴν Παλαιστίνην θὰ τὴν μετρήσω καὶ θὰ τὴν χαρίσω εἰς σὰς.
- Ψαλ. 107,9 ἔμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἔμός ἐστι Μανασσή, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰούδας βασιλεὺς μου,
 Ψαλ. 107,9 Διότι εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ χώρα Γαλαὰδ. Ἰδικὴ μου χώρα εἶναι ἡ περιοχὴ Μανασσὴ ἢ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἡ ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου φυλὴ τοῦ Ἐφραὶμ, ἡ προστασία καὶ τὸ κράνος τῆς κεφαλῆς μου, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ φυλὴ Ἰούδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν προέρχονται οἱ βασιλεῖς τοῦ λαοῦ μου.
- Ψαλ. 107,10 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδομαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
 Ψαλ. 107,10 Οἱ Μωαβίται θὰ ταπεινωθῶν, θὰ γίνων λεκάνη ποδονιψίματος διὰ τὸν ἐλπιδοφόρον λαόν μου, καὶ στοὺς Ἰδομαίους θὰ ἀπλώσω τὴν κυριαρχίαν μου. Εἰς ἐμὲ θὰ ὑποταχθῶν οἱ Φιλισταῖοι.
- Ψαλ. 107,11 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδομαίας;
 Ψαλ. 107,11 Αὐτὰ εἶπες, Κυριε. Ποιὸς τώρα θὰ με φέρῃ νικητὴν εἰς περιτειχισμένην πόλιν, ὅπως εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰδομαίας; Ποιὸς θὰ με ὀδηγήσῃ ἕως εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰδομαίας;

- Ψαλ. 107,12 οὐχὶ σὺ, ὁ Θεός, ὁ ἀπώσαμένος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
 Ψαλ. 107,12 Σὺ, Κυριε, δεν θα εἶσαι ὁ ὁδηγός μου, σὺ ὁ ὁποῖος προηγουμένως μας εἶχες ἀπομακρύνει ἀπὸ κοντὰ σου; Σὺ ὁ Θεός μου δεν θα ἐξέλθῃς μαζί με τὰς στρατιωτικὰς μας δυνάμεις, δια να μας ὁδηγήσῃς εἰς νίκας;
- Ψαλ. 107,13 δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαίᾳ σωτηρίᾳ ἀνθρώπου.
 Ψαλ. 107,13 Δὸς μας, λοιπόν, βοήθειαν εἰς τὴν παρούσαν θλίψιν, διότι εἶναι μάταιον να περιμένωμεν σωτηρίαν καὶ βοήθειαν ἀπὸ ἀνθρώπους.
- Ψαλ. 107,14 ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσῃ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.
 Ψαλ. 107,14 Με τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θα ἐνεργήσωμεν με δύναμιν καὶ θα νικήσωμεν. Καὶ αὐτὸς μόνος θα ἐκμηδενίσῃ καὶ θα ἐξευτελίσῃ τοὺς ἐχθροὺς μας.

ΨΑΛΜΟΣ 108 (Μασ. 109)

- Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.
 Ψαλ. 108,1 Ὁ Θεός, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς,
 Ψαλ. 108,1 Ὁ Θεέ μου, μὴ σιωπήσῃς ἐμπρὸς εἰς τὴν προσευχήν, τὴν ὁποῖαν μετὰ δοξολογίας ἀπευθύνω πρὸς σέ.
 Ψαλ. 108,2 ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμέ ἠνοιχθη, ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία
 Ψαλ. 108,2 Διότι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ δολίου ἀνθρώπου ἠνοιχθη ἐναντίον μου. Ἄνδρες ἀσεβεῖς καὶ πονηροὶ ἐστράφησαν ἐναντίον μου με δολίαν γλώσσαν.
 Ψαλ. 108,3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.
 Ψαλ. 108,3 Με περιεκύκλωσαν με λόγια μίσους καὶ με πολεμοῦν χωρὶς καμμίαν αἰτίαν καὶ ἀφορμὴν.
 Ψαλ. 108,4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην·
 Ψαλ. 108,4 Ἀντὶ να με ἀγαποῦν δια τὴν καλωσύνην μου, με συκοφαντούσαν· ἐγὼ δε προσηυχόμην δι' αὐτοῦ.
 Ψαλ. 108,5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
 Ψαλ. 108,5 Μου ἀνταπέδωσαν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγάπης, ποὺ ἔτρεφα πρὸς αὐτοῦς.
 Ψαλ. 108,6 κατὰστησον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
 Ψαλ. 108,6 Βαλε ἀσεβὴ καὶ σκληρὸν αὐθέντην ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κυρίως ὑπευθύνου δια τὴν ἀδικὸν αὐτὴν καταφορὰν καὶ ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ ἀσ σταθῆ διαβολικὸς κατήγορος.
 Ψαλ. 108,7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθῃ καταδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν.
 Ψαλ. 108,7 Ὄταν αὐτὸς θα δικάζεται, εἴθε να ἐξέλθῃ καταδικασμένος καὶ ἡ προσευχὴ, τὴν ὁποῖαν εἰς τὴν ὥραν αὐτὴν τῆς ἀνάγκης θα κάμῃ, ἀσ καταλογισθῆ εἰς αὐτὸν ὡς ἀμαρτία καὶ ἀσ γίνῃ εἰς καταδικὴν τοῦ.
 Ψαλ. 108,8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.
 Ψαλ. 108,8 Αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς τοῦ ἀσ γίνουσι ὀλίγαι καὶ τὸ ἀξιωματὶοῦ εἴθε να τὸ πάρῃ ἄλλος.
 Ψαλ. 108,9 γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα·
 Ψαλ. 108,9 Ὁρφανὰ καὶ ἀπροστάτευτα ἀσ μείνουσι τὰ παιδιὰ τοῦ, χήρα ἀσ μείνει ἡ γυναῖκα τοῦ.
 Ψαλ. 108,10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
 Ψαλ. 108,10 Τὰ παιδιὰ τοῦ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταφερόμενα ἀσ γίνουσι ἐπαῖται. Ἀσ ἐκδιωχθῶσι ἀπὸ τὰ κρημισμένα σπιτὰ τῶν.
 Ψαλ. 108,11 ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα, ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἄλλότριοι τοὺς πόρους αὐτοῦ·
 Ψαλ. 108,11 Ὁ δανειστὴς ἀσ ἐρευνησῇ καὶ ἀσ καταγράψῃ ὅλα ὅσα ἀνήκουσι εἰς αὐτὸν, καὶ ξένοι ἀνθρώποι ἀσ διαρπάσουσι τοὺς κόπους τῶν χειρῶν τοῦ.
 Ψαλ. 108,12 μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ·
 Ψαλ. 108,12 Ἀσ μὴ ὑπάρξῃ ἀνθρώπος να τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν συμφορὰν τοῦ αὐτῆν, οὔτε κανεῖς δια να λυπηθῇ τὰ ὄρφανὰ τοῦ.
 Ψαλ. 108,13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσις, ἐν γενεῇ μιᾷ ἐξαλειφθεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 Ψαλ. 108,13 Ἀσ ἐξολοθρευθῶσι τὰ παιδιὰ τοῦ, ὥστε τὸ ὄνομά τοῦ να σβῆσῃ, χωρὶς να φθάσῃ εἰς δευτερόν γενεάν τέκνων.
 Ψαλ. 108,14 ἀναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ·
 Ψαλ. 108,14 Εἴθε να μείνουσι ὀλοφάνεροι καὶ ἀλησιμόνητοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, οὐ μόνον αἱ ἰδικαὶ τοῦ ἀμαρτίας ἀλλὰ καὶ αἱ ἀμαρτίας τῶν προγόνων τοῦ. Ἀσ μὴ διαγραφῶσι ὅσα ἡμάρτησεν ἡ μητέρα τοῦ, ὥστε καὶ δια τὰς προγονικὰς παραβάσεις να τιμωρηθῇ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ.
 Ψαλ. 108,15 γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυον αὐτῶν,
 Ψαλ. 108,15 Ἀσ παραμένουσι πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὅλα αὐτὰ ἀμαρτία, δια να ἐπισύρουσι τὴν θείαν ὀργήν, ὥστε να ἐξολοθρευθῇ ὀπὸ τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων ἡ μνήμη αὐτοῦ, με τοὺς προγόνους καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ.
 Ψαλ. 108,16 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος καὶ κατεδίωξεν ἀνθρώπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

- Ψαλ. 108,16 Διότι δεν εσκέφθη και δεν απεφάσισε να φανή εύσπλαγχνος, αλλά τουναντίον κατεδίωξεν άνθρωπον δυστυχῆ, πτωχόν, καταλυπημένον εις την καρδίαν, δια να τον εξοντώσῃ.
- Ψαλ. 108,17 καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
- Ψαλ. 108,17 Ο εχθρός μου ἠγάπησε την κατάραν, και θα πέση επάνω του αυτή. Δεν ἠθέλησε την ευλογίαν και δια τούτο η ευλογία θα απομακρυνθῆ από αυτόν.
- Ψαλ. 108,18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἰμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.
- Ψαλ. 108,18 Ὡς ἄλλο ἐνδυμα εφόρεσε και ἔφερε μαζί του την κατάραν και αυτή εἰσῆλθεν στο εσωτερικόν του, ὅπως το ὕδωρ που πίνομεν, ὅπως το ἔλαιον που τρώγομεν και το οποίοι εισέρχεται μέχρι των οστών.
- Ψαλ. 108,19 γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἰμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διαπαντός περιζώννυται.
- Ψαλ. 108,19 Η κατάραν ας γίνῃ δι' αυτόν, αφού το θέλει, ως ἐνδυμα, το οποίοι φορεῖ, και ὡσαν ζώνη, με την οποίαν πάντοτε εἶναι ζωσμένος.
- Ψαλ. 108,20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
- Ψαλ. 108,20 Αυτό εἶναι το τραγικόν κατάντημα εκ μέρους του Κυρίου εναντίον εκείνων γενικώς, οι οποίοι με συκοφαντοῦν και λαλοῦν πονηρὰ και παράνομα κατὰ της ψυχῆς μου.
- Ψαλ. 108,21 καὶ σύ, Κύριε Κύριε, ποιήσον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. ῥύσάι με,
- Ψαλ. 108,21 Συ, Κυριέ μου Κυριε, ἐνέργησε κατὰ τέτοιον τρόπον, ὡστε να φανῆ, ὅτι εἶσαι πράγματι μαζί μου. Βοήθησέ με ἕνεκεν του Ὄνόματός σου, που εκφράζει ἔλεος και ευσπλαγχνίαν. Αγαθῆ και ευεργετικῆ εἶναι η ευσπλαγχνία σου.
- Ψαλ. 108,22 ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρραται ἐντός μου.
- Ψαλ. 108,22 Λυτρωσέ με, διότι ἐγώ εἶμαι πτωχός και ταλαιπωρημένος, και η καρδία μου ἔχει συγκλονισθῆ εντός μου.
- Ψαλ. 108,23 ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίῃναι αὐτὴν ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκριδες,
- Ψαλ. 108,23 Ὅπως η σκία κατὰ την δύσιν του ἡλίου κλίνει και σβῆνει, ἔτσι και ἐγώ κινδυνεύω να χαθῶ. Ὅπως αι ἀκριδες εκτινάσσονται ἀπὸ τον σφοδρόν ἀνεμον, ἔτσι και ἐγώ τινάσσομαι και ὠθοῦμαι ἀπὸ την δυστυχίαν μου.
- Ψαλ. 108,24 τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.
- Ψαλ. 108,24 Τα γόνατά μου ἀπὸ την πείναν και την αστιάν ἔχουν εξασθενῆσει, ὅλη δε η εμφάνισίς μου ἔχει αλλοιωθῆ ἀπὸ την ἔλλειψιν λαδιοῦ· ἐγὼ ἀγνώριστος.
- Ψαλ. 108,25 κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
- Ψαλ. 108,25 Κατήντησα ἀντικείμενον χλευασμοῦ και ὕδρεων στους εχθρούς μου. Αυτοῖ με εἶδαν και ευχαριστήθησαν. Ἐκίνησαν εμπαικτικῶς τας κεφαλὰς των εναντίον μου.
- Ψαλ. 108,26 βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.
- Ψαλ. 108,26 Βοήθησέ με, λουπόν, Κυριε και Θεέ μου, και σώσε με ἀπὸ τα χέρια αυτών, σύμφωνα με το ἀμέτρητον ἔλεός σου.
- Ψαλ. 108,27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτὴν.
- Ψαλ. 108,27 Ἀς μάθουν ὅτι η σωτηρία μου εἶναι ἔργον της παντοδυνάμου δεξιᾶς σου. Συ ἐπραγματοποίησες την λύτρωσίν μου.
- Ψαλ. 108,28 καταράσσονται αὐτοί, καὶ σύ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.
- Ψαλ. 108,28 Εκείνοι θα καταρώνται, συ ὁμως θα με ευλογῆς. Ἐτσι δε οι εχθροί, που επαναστατοῦν εναντίον μου, θα κατεντροπιασθῶν και θα εξευτελισθῶν, ἐγώ δε ο δούλός σου θα ευφρανθῶ δια τας δωρεὰς σου.
- Ψαλ. 108,29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν.
- Ψαλ. 108,29 Οι συκοφάνται μου ας ενδυθῶν ὡς μόνιμον ισοβιον ἐνδυμα την εντροπήν. Ἀς περιβληθῶν μόνιμον την καταισχύνην, ὡσαν πλατύν μανδύαν με πολλὰς περιτυλίξεις.
- Ψαλ. 108,30 ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν,
- Ψαλ. 108,30 Ἐγώ δε θα δοξολογήσω τον Κυριον με ὅλην μου την δύναμιν δια του στόματός μου. Ἐν μέσῳ πολλῶν ἄλλων θα υμνολογήσω αὐτόν.
- Ψαλ. 108,31 ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.
- Ψαλ. 108,31 Διότι παρεστάθῃ βοηθός εκ δεξιῶν ἐμοῦ του πτωχοῦ, δια να σώσῃ την ζωὴν μου ἀπὸ εκείνους, που με καταδιώκουν.

ΨΑΛΜΟΣ 109 (Μαθ. 110)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 109,1 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
- Ψαλ. 109,1 Εἶπεν ο Κυριος και Θεός μου προς τον Κυριον και Θεόν μου, προς τον Μεσσίαν· Καθησαι εις τα δεξιὰ του θρόνου μου και ἐγώ θα θέσω ὅλους τους εχθρούς σου ὡς υποπόδιον των ποδῶν σου.

- Ψαλ. 109,2
Ψαλ. 109,2
ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.
Καὶ ὁ Δαυὶδ λαβὼν τὴν αποκάλυψιν αὐτὴν λέγει πρὸς τὸν Μεσσίαν· Βασιλικὴν ράβδον ἀκατανικήτου δυνάμεως
θα χορηγήσῃ εἰς σε ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν ἁγίαν Σιών. Κυριάρχησε, λοιπὸν, καὶ μένε κύριος καὶ ἐξουσιαστὴς ἐν μέσῳ
τῶν ἐχθρῶν σου.
- Ψαλ. 109,3
Ψαλ. 109,3
μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ
ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
Μαζὴ σου, ἀναφαίρετος καὶ προαιωνία, εἶναι ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία καὶ κυριαρχία, τὴν ὁποίαν κυρίως κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς ἐπιφανείας σου θα ἐκδηλώσῃς ἐν μέσῳ τῆς λαμπρότητος τῶν ἁγίων, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ὁ Θεὸς
καὶ Πατὴρ λέγει πρὸς τὸν Μεσσίαν· Ἀπὸ τοὺς κόλπους μου, ἀπὸ τὴν ἰδίαν τὴν οὐσίαν μου, πρὶν ἀπὸ τὸν αὐγερινὸν
καὶ τὰ ἄλλα ἀστέρια, προαιωνίως καὶ αἰδίως, σε ἔχω γεννήσει.
- Ψαλ. 109,4
Ψαλ. 109,4
ᾧμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Καὶ ὁ Δαυὶδ λέγει· Ὁ Κύριος ὠρκίσθη καὶ δὲν πρόκειται νὰ ἀλλάξῃ γνώμην. Σὺ, ὁ Μεσσίας εἶσαι ἀρχιερεὺς στοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.
- Ψαλ. 109,5
Ψαλ. 109,5
Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς·
Ὁ Κύριος, ὁ συμπαραστάτης καὶ βοηθὸς σου ἐκ δεξιῶν σου, θα συντρίψῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς τοὺς
βασιλεῖς τῆς γῆς, ποὺ θα πάρουν ἐχθρικὴν στάσιν ἀπέναντί σου.
- Ψαλ. 109,6
Ψαλ. 109,6
κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.
Θα κρίνῃ καὶ θα καταδικάσῃ ὅλα τὰ ἀμαρτωλά καὶ ἀσεβῆ ἔθνη, θα γεμίσῃ με πτώματα τὴν οἰκουμένην, θα
συντρίψῃ τὰς κεφαλὰς πολλῶν ἀρχόντων τῆς γῆς.
- Ψαλ. 109,7
Ψαλ. 109,7
ἐκ χειμάρρου ἐν ὄδῳ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.
Ὁ Μεσσίας ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ θα πῖν με ἀπλότητα νερὸ ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον. Δια δε τὴν κακοπάθειάν
τοῦ αὐτὴν καὶ τὴν ταπεινώσιν θα τὸν ἀναδείξῃ καὶ θα τὸν δοξάσῃ ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ 110 (Μαθ. 111)

Ἀλληλουῖα.

- Ψαλ. 110,1
Ψαλ. 110,1
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλήῳ εὐθέων καὶ συναγωγῆ.
Θα σε δοξολογήσω, Κυριε, με ὅλην μου τὴν ψυχὴν ἐν μέσῳ ἐκλεκτῶν καὶ ἐναρέτων ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ εἰς
πολυπληθεῖ ἰσχυρῶν πιστῶν.
- Ψαλ. 110,2
Ψαλ. 110,2
μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ·
Μεγάλα καὶ ἀξιοθαύμαστα εἶναι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου· ὠλοκληρωμένα λεπτομερῶς με κάθε σοφίαν καὶ ἀγαθότητα,
σύμφωνα με τὸ σοφὸν καὶ ἀγαθὸν θέλημά του.
- Ψαλ. 110,3
Ψαλ. 110,3
ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Τὸ κάθε ἔργον του εἶναι μαρτυρία καὶ διακήρυξις τῆς δόξης καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας του. Ἡ δικαιοσύνη του
παραμένει λαμπρὰ καὶ ἀναλλοίωτος στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
- Ψαλ. 110,4
Ψαλ. 110,4
μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος·
Ὁ Κύριος διέταξε τοὺς γονεῖς νὰ ἐνθυμῶνται οἱ ἴδιοι, νὰ διδάσκουν δε καὶ εἰς τὰ παιδιά τῶν θαυμάσια αὐτοῦ
ἔργα. Ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ ἐξαιρετὰ αὐτὰ ἔργα, εἶναι σπλαγχνικός καὶ οἰκτίρμων.
- Ψαλ. 110,5
Ψαλ. 110,5
τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.
Αὐτὸς ἔδωκε τροφήν τὸ μᾶνα στοὺς σεβομένους τὸ ὄνομά του. Θα ἐνθυμῆται πάντοτε τὴν διαθήκην του, δια τῆς
ὁποίας ὑπεσχέθη νὰ προστατεύῃ τὸν λαὸν του.
- Ψαλ. 110,6
Ψαλ. 110,6
ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
Τὴν δύναμιν τῶν μεγάλων καὶ καταπληκτικῶν ἔργων του ἀνήγγειλε καὶ κατέστησε γνωστὴν στον λαὸν του, με τὸ
νὰ δώσῃ εἰς αὐτόν κληρονομίαν τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, τὴν χώραν τῆς Παλαιστίνης.
- Ψαλ. 110,7
Ψαλ. 110,7
ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του διακηρύττουν πάντοτε τὴν φιλαλήθειάν του, τὴν πιστότητά του, τὴν δικαιοκρισίαν του.
Ἀξιόπιστοι καὶ ἀσάλευτοι εἶναι ὅλα αἱ ἐντολαὶ του,
- Ψαλ. 110,8
Ψαλ. 110,8
ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
θεμελιωμένοι καὶ ἀκλόνητοι στον αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Εἶναι θεοπισμένοι καὶ περιέχουν ἀλήθειαν καὶ εὐθύτητα,
χωρὶς ἴχνος ψεύδους καὶ ἰδιοτελείας.
- Ψαλ. 110,9
Ψαλ. 110,9
λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.
Λύτρωσιν, ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὴν σκληρὰν δουλείαν τῶν Αἰγυπτίων, ἔστειλεν ὁ Κύριος στον λαὸν του. Ἐδωσεν
ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινὰ τὸν αἰώνιον Νόμον του. Ἅγιον καὶ σεβαστὸν εἶναι πάντοτε τὸ ὄνομα του.

- Ψαλ. 110,10 ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 110,10 Ἀρχὴ καὶ θεμέλιον τῆς πραγματικῆς σοφίας εἶναι ἡ εὐλάβεια καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν Κύριον, ἡ δὲ σύνεσις εἶναι ὠφέλιμος μόνον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐφαρμόζουν καὶ ζουν σύμφωνα με αὐτήν. Ἡ δοξολογία πρὸς τὸν Κύριον μένει καὶ πρέπει νὰ μὲνῃ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ 111 (Μασ. 112)

Ἀλληλουϊα.

- Ψαλ. 111,1 Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
- Ψαλ. 111,1 Τρισευτυχισμένος καὶ εὐλογημένος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος σέβεται καὶ εὐλαβεῖται τὸν Κύριον. Αὐτὸς με ὅλην τοὺν θῆλησιν θὰ ποθῆ νὰ γνωρίζῃ καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ.
- Ψαλ. 111,2 δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.
- Ψαλ. 111,2 Ἰσχυροὶ καὶ ἀκατανίκητοι θὰ εἶναι οἱ ἀπόγονοὶ του στὸν κόσμον αὐτόν. Ὡς γενεὰ δὲ δικαία θὰ ἔχουν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.
- Ψαλ. 111,3 δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
- Ψαλ. 111,3 Ἡ δόξα καὶ ὁ πλοῦτος θὰ ὑπάρχουν εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ θὰ παραμῆνῃ εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
- Ψαλ. 111,4 ἔξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος,
- Ψαλ. 111,4 Μέσα στὸ σκότος τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς πλάνης καὶ τῶν δυσχερῶν περιστάσεων ἔλαμψε παρὰ Θεοῦ τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς γνώσεως στους ευθεῖς κατὰ τὴν καρδίαν. Διότι ὁ Κύριος εἶναι ἐλεήμων, οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.
- Ψαλ. 111,5 χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτεῖρων καὶ κυχρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει,
- Ψαλ. 111,5 Ἀγαθὸς καὶ χρήσιμος στους περὶ αὐτὸν εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ποὺ σπλαγχνίζεται τοὺς ἄλλους, καὶ τοὺς δανεῖζει, χωρὶς νὰ δυσκολεῖται. Αὐτὸς θὰ προσέχει πάντοτε τοὺς λόγους του καὶ τὰς κρίσεις του, ὥστε νὰ μὴ θίγῃ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ νὰ τοὺς οἰκοδομή.
- Ψαλ. 111,6 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται, εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος.
- Ψαλ. 111,6 Ὁ δίκαιος αὐτὸς ἄνθρωπος ποτὲ δὲν θὰ σαλευθῆ εἰς τὴν πίστιν του· εἰς τὴν ζωὴν του ποτὲ δὲν θὰ κλονισθῆ, ὥστε νὰ πέσῃ, ἀλλὰ θὰ μνημονεῦται δια παντός ἐκ μέρους τῶν ἄλλων.
- Ψαλ. 111,7 ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἐτοιμὴ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον.
- Ψαλ. 111,7 Δὲν θὰ φοβηθῆ τὰς ψευδεῖς καὶ συκοφαντικὰς διαδόσεις τῶν ἄλλων. Ἡ καρδία του εἶναι ἐτοιμὴ καὶ σταθερὰ στὸ νὰ ἐλπίζῃ πάντοτε στὸν Κύριον.
- Ψαλ. 111,8 ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῆ, ἕως οὔ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·
- Ψαλ. 111,8 Εἶναι στερεωμένη ἡ καρδία του καὶ ποτὲ δὲν θὰ φοβηθῆ ἀπὸ κανένα κίνδυνον, ἀλλὰ τουναντίον θὰ ἴδῃ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ νὰ ταπεινώνονται ἐνώπιον του.
- Ψαλ. 111,9 ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
- Ψαλ. 111,9 Αὐτὸς ἐσκόρπισε τὸν πλοῦτον του με ἀγάπην. Ἐδωκεν τοὺς πτωχοὺς. Ἡ ἀρετὴ του καὶ ἡ ἀγάπη του μένει στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ μνηεῖται παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ δύναμις του θὰ ἀνυψωθῆ εἰς μεγάλο ὕψος δόξης.
- Ψαλ. 111,10 ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακῆσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.
- Ψαλ. 111,10 Ὁ ἁμαρτωλὸς θὰ ἴδῃ αὐτὰ καὶ θὰ καταληφθῆ ἀπὸ ὀργήν. Θὰ τρίξῃ τὰ δόντια του, θὰ λύσῃ ἀπὸ τὸν φθόνον του, ἀλλὰ αἱ φθονεραὶ ἐπιθυμίαι του, ὅπως καὶ κάθε πονηρὰ ἐπιθυμία του ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, θὰ χαθῆ, θὰ πέσῃ στὸ κενόν.

ΨΑΛΜΟΣ 112 (Μασ. 113)

Ἀλληλουϊα.

- Ψαλ. 112,1 Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου·
- Ψαλ. 112,1 Δοξολογεῖτε, παῖδες, πάντοτε τὸν Κύριον. Ὑμνολογήσατε τὸ πάντιμον ὄνομα τοῦ Κυρίου.
- Ψαλ. 112,2 εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος,
- Ψαλ. 112,2 Ἄς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου πάντοτε δοξαζόμενον ἀπὸ τώρα καὶ ἕως στους ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
- Ψαλ. 112,3 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.
- Ψαλ. 112,3 Δοξαζόμενον ἄς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι καὶ τῶν δυσμῶν, εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν

της οικουμένης και της γης.

Ψαλ. 112,4

ύψηλός ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Ψαλ. 112,4

Μέγας, κυρίαρχος και ἐνδοξος ο Κυριος ἐπάνω εις όλα τα ἔθνη. Η δόξα του ξεπερνά τα ὑψη των ουρανῶν.

Ψαλ. 112,5

τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν

Ψαλ. 112,5

Ποιὸς ἄλλος εἶναι τόσον μέγας και ἐνδοξος, ὅσον εἶναι ο Κυριος και Θεὸς μας; Κανείς. Αὐτός εἶναι που κατοικεῖ εις τα ὑψη των ουρανῶν.

Ψαλ. 112,6

και τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ και ἐν τῇ γῆ,

Ψαλ. 112,6

Αὐτός ρίπτει ἕνα βλέμμα ευμενείας και καλωσύνης στους ταπεινοὺς, που υπάρχουν στον ουρανὸν και εις την γην.

Ψαλ. 112,7

ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν και ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα

Ψαλ. 112,7

Αὐτὸς ἀνασηκώνει ἀπὸ το χῶμα ἰσχυρόν και πλούσιον τον πεσμένον ἐκεῖ πτωχόν, τον δε δυστυχή και πεινασμένον, που κάθεται ἐπάνω εις την κοπριάν, τον ἀνυψώνει και τον δοξάζει,

Ψαλ. 112,8

τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ·

Ψαλ. 112,8

δια να τον βάλῃ να καθήσῃ μαζί με τους ἐπισήμους ἀνθρώπους, με τους ἀρχοντας του εκλεκτοῦ του λαοῦ.

Ψαλ. 112,9

ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Ψαλ. 112,9

Αὐτὸς ἐγκαθιστὰ μόνιμον και ἀμετακίνητον στον οἶκον της τῆν πρώην στείραν, διότι τῆν ἀναδεικνύει μητέρα εὐφραινομένην εις τα πολλὰ παιδιὰ της.

ΨΑΛΜΟΣ 113 (Μασ. 114)

Ἀλληλουϊα.

Ψαλ. 113,1

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,

Ψαλ. 113,1

Ὄταν ο ἰσραηλιτικός λαὸς ἐπραγματοποίησε τῆν ἐξοδὸν του ἀπὸ τῆν Αἴγυπτον, ὅταν οἱ ἀπόγονοι του Ἰακώβ ἐλεύθεροι ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τον βάρβαρον αἰγυπτιακὸν λαόν,

Ψαλ. 113,2

ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

Ψαλ. 113,2

τότε κυρίως ἡ Ἰουδαία ἐξεχωρίσθη ἀπὸ τα ἀλλὰ εἰδωλολατρικά ἔθνη και ἐγίνε ἀφιερωμένη στον Θεόν, ο δε ἰσραηλιτικός λαός, ἐτέθη ὑπὸ τῆν ἰδιαιτέραν διακυβέρνησιν και πρόνοιαν του Θεοῦ. Αὐτὸ ἄλλως τε μαρτυρεῖ το πλῆθος των θαυμαστῶν ἐργων.

Ψαλ. 113,3

ἢ θάλασσα εἶδε και ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω·

Ψαλ. 113,3

Ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα εἶδε τον ἰσραηλιτικὸν λαόν και ὑπεχώρησε, σχισθεῖσα εις δύο. Ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀνέκοψε το ρεῦμα του και ἐστράφη εις τα ὀπίσω, δια να δώσῃ διόδον στους Ἰσραηλίτας.

Ψαλ. 113,4

τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ και οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Ψαλ. 113,4

Τα ὄρη ἐσκίρτησαν ἀπὸ ἀγαλλίασιν ὡσάν κριοι και τα βουνὰ σαν τα ἀρνάκια των προβάτων.

Ψαλ. 113,5

τί σοὶ ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, και σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ψαλ. 113,5

Τι συνέβῃ εις σέ, ὦ θάλασσα, που ἐσχίσθης εις δύο και ὑπεχώρησες προ των Ἰσραηλιτῶν, και συ, Ἰορδάνη, που ἀνέκοψες τῆν ροὴν σου προς τῆν θάλασσαν, και ἐγύρισες προς τα ὀπίσω;

Ψαλ. 113,6

τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκίρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, και οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

Ψαλ. 113,6

Διατί σεις, ὄρη του Σινά, ἐσκίρτήσατε ὡσάν κριοι και τα βουνὰ ὡσάν ἀρνάκια προβάτων;

Ψαλ. 113,7

ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ

Ψαλ. 113,7

Ἐγιναν αὐτὰ, ἐπειδὴ ἐσημειώθη ἐκεῖ ἡ παρουσία του Κυρίου. Ἐσείσθη ἡ γῆ με τῆν ἐμφάνισίν του Θεοῦ του Ἰακώβ.

Ψαλ. 113,8

τοῦ στρέψαντος τῆν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων και τῆν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ψαλ. 113,8

Αὐτοῦ, ο ὁποῖος μετέβαλε τον ξηρὸν βράχον εις λίμνας ὑδάτων και τον ἀπότομον σκληρὸν γρανίτην εις πηγὰς ὑδάτων.

Ψαλ. 113,9

μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου και τῇ ἀληθείᾳ σου,

Ψαλ. 113,9

Ἐγιναν αὐτὰ προς χάριν ἡμῶν. Ὁμως οχι προς ἡμὰς, Κυριε, οχι προς ἡμὰς, ἀλλὰ στο πάντιμον Ὄνομά σου δώσε δόξαν. Εἰς σε και μόνον πρέπει ἡ δόξα δια τῆν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου, που ἐδείξες και δεικνύεις προς ἡμὰς, και δια τῆν ἀλήθειαν, τῆν ὁποῖαν μας φανέρωνεις.

Ψαλ. 113,10

μήποτε εἶπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Ψαλ. 113,10

Σῶζε μας πάντοτε σύμφωνα με τῆν ὑπόσχεςίν σου, δια να μη καταστραφῶμεν και εἶπουν τα εἰδωλολατρικά ἔθνη· Που εἶναι, λοιπόν, ο Θεὸς των;

Ψαλ. 113,11

ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ και ἐν τῇ γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.

Ψαλ. 113,11

Και ὁμως ο Θεὸς μας υπάρχει παντοῦ, στον ουρανὸν και εις τῆν γην, και όλα τα ἔργα, τα ὁποῖα ἠθέλησε και θέλει, ἐπραξε και πράττει.

Ψαλ. 113,12

τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον και χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·

Ψαλ. 113,12

Ἀντιθέτως τα εἰδῶλα των ἐθνῶν εἶναι κατασκευασμένα ἀπὸ ἀργυρον και χρυσόν, ἔργα ἀνθρωπίνων χειρῶν,

- Ψαλ. 113,13 στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται,
 Ψαλ. 113,13 που ἔχουν στόμα ἀλλὰ δεν ἠμποροῦν νὰ ομιλήσουν, ἔχουν οφθαλμοὺς καὶ δεν ἠμποροῦν νὰ ἴδουν,
 Ψαλ. 113,14 ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται,
 Ψαλ. 113,14 ἔχουν αὐτὰ ἀλλὰ δεν ἀκούουν, ἔχουν ρίνας καὶ δεν ἠμποροῦν νὰ ὀσφρανθοῦν.
 Ψαλ. 113,15 χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι
 αὐτῶν.
 Ψαλ. 113,15 Ἐχουν χέρια, ἀλλὰ δεν δύνανται νὰ ψηλαφήσουν, ἔχουν πόδια, χωρὶς καὶ νὰ ἠμποροῦν νὰ βαδίσουν, οὔτε
 δύνανται νὰ ἀρθρώσουν λέξιν ἀπὸ τους λάρυγγας αὐτῶν.
 Ψαλ. 113,16 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποισμένοι ἐπ' αὐτοῖς.
 Ψαλ. 113,16 Ὁμοιοι με τα εἰδῶλα αὐτὰ, τα νεκρά καὶ τα ἀψυχα, ας γίνουν καὶ ἐκεῖνοι, οἱ οἱποῖοι τα κατασκευάζουν καὶ ὅλοι
 ἐκεῖνοι, οἱ οἱποῖοι πιστεύουν εἰς αὐτὰ.
 Ψαλ. 113,17 οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
 Ψαλ. 113,17 Ὁ δε Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἤλπισεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ θα ἐλπίζῃ στον Κυριον, διότι αὐτὸς εἶναι βοηθὸς εἰς τὰς ἀνάγκας
 του, ὑπερασπιστὴς στους διαφόρους κινδύνους, που τον ἀπειλοῦν.
 Ψαλ. 113,18 οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
 Ψαλ. 113,18 Ὁ ιερατικὸς οἶκος του Ααρὼν ἤλπισε καὶ ἐλπίζει πρὸς τον Κυριον. Βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν εἶναι ὁ
 ἀληθινὸς Θεὸς.
 Ψαλ. 113,19 οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
 Ψαλ. 113,19 Οἱ προσήλυτοι ἀπὸ τα διάφορα εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, που σέβονται τον ἀληθινὸν Θεόν, ἤλπισαν καὶ ἐλπίζουν εἰς
 αὐτόν. Διότι εἶναι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς των.
 Ψαλ. 113,20 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν,
 Ψαλ. 113,20 Ὁ Κυριος μας ἐνθυμεῖται, μας ἔχει πάντοτε πρὸ οφθαλμῶν, μας ἠλόγησε με την προστασίαν καὶ τα ἀγαθὰ του
 καὶ θα μας εὐλογή. Θα εὐλογήσῃ την ιερατικὴν οἰκογενειάν του Ααρὼν!
 Ψαλ. 113,21 εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.
 Ψαλ. 113,21 Θα εὐλογήσῃ τους προσηλύτους, οἱ οἱποῖοι τον σέβονται, τους μικροὺς μαζὶ με τους μεγάλους.
 Ψαλ. 113,22 προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.
 Ψαλ. 113,22 Εἶθε νὰ προσθέσῃ ὁ Κυριος εἰς σας, εἰς σας καὶ εἰς τα τέκνα σας νέας εὐλογίας.
 Ψαλ. 113,23 εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
 Ψαλ. 113,23 Εἶθε νὰ εἰσθε σεις εὐλογημένοι παρὰ του Κυρίου καὶ εἰς δόξαν του Κυρίου, ὁ οἱποῖος ἐδημιούργησε τὸ σύμπαν, τον
 οὐρανὸν καὶ την γην.
 Ψαλ. 113,24 ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
 Ψαλ. 113,24 Ὁ ὑπεράνω του οὐρανοῦ των ἀστέρων ὑπέριστατος οὐρανὸς ἀνήκει στον Κυριον ὡς ἰδικόν του κατ' ἐξοχὴν
 ἐνδιαίτημα· την γην ὅμως ἔδωκεν ὡς κατοικίαν στους ἀνθρώπους.
 Ψαλ. 113,25 οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου,
 Ψαλ. 113,25 Βοήθησέ μας, Κυριε, νὰ ζήσωμεν εἰρηνικοὶ καὶ μακροχρόνιοι ἐδῶ εἰς την γην, δια νὰ σε δοξάζωμεν, διότι οἱ νεκροὶ
 δεν σε δοξάζουν, Κυριε. Αὐτοῖ, οἱ οἱποῖοι κατεβαίνουν κάτω στο σκότος του ᾄδου, δεν σε ἐνθυμούνται καὶ δεν σε
 δοξολογοῦν.
 Ψαλ. 113,26 ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
 Ψαλ. 113,26 Ἀλλὰ ἡμεῖς, που ζῶμεν, θα δοξολογήσωμεν τον Κυριον κατ' ὅλην την ζωὴν μας καὶ τώρα καὶ δια δε των ἀπογόνων
 μας στους αἰῶνας των αἰῶνων.

ΨΑΛΜΟΣ 114 (Μασ. 115)

Ἀλληλουῖα.

- Ψαλ. 114,1 Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου,
 Ψαλ. 114,1 Ἠγάπησά με ὅλην μου την καρδιά τον Κυριον, διότι ἔκαμε δεκτὴν καὶ θα κάμνη καὶ στο μέλλον δεκτὴν την θερμὴν
 προσευχὴν μου.
 Ψαλ. 114,2 ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
 Ψαλ. 114,2 Διότι ἐκλινε τὸ αὐτὶ του πρὸς ἐμέ, καὶ ἐγὼ θα τον ἐπικαλούμαι εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.
 Ψαλ. 114,3 περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾄδου εὔροσάν με· θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον,
 Ψαλ. 114,3 Θανάσιμοι πόνοι καὶ ἀγωνίαι θανάτου με ἔχουν περικυκλώσει. Φοβεροὶ κίνδυνοι με εὐρήκαν, οἱ οἱποῖοι ἀπειλοῦν
 νὰ με κρημνίσουν στον ἄδην. Θλίψιν καὶ ὀδύνην συνήνησα εἰς την πορείαν της ζωῆς μου.
 Ψαλ. 114,4 καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου.
 Ψαλ. 114,4 Ὑπὸ τὸ κράτος των ἀγωνιωδῶν αὐτῶν περιστάσεων ἐπεκαλέσθην δια της προσευχῆς τὸ ὄνομα του Κυρίου καὶ

είπα· Ω Κυριε, σώσε την ζωήν μου από τους τρομερούς κινδύνους.

Ψαλ. 114,5

ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Ψαλ. 114,5

Ὁ Κυριος εἶναι εὐσπλαγχνος καὶ δίκαιος. Αυτὸς στέλλει πλοῦσια τα ἐλεή του προς ημάς.

Ψαλ. 114,6

φυλάσσω τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθη, καὶ ἔσωσέ με.

Ψαλ. 114,6

Ὁ Κυριος φυλάσσει τα νήπια, τους αδυνάτους, τους ακάκους καὶ ἀδόλους κατὰ την καρδιαν ἀνθρώπων. Εγὼ ἐταπεινώθη, ὡς ἓνα νήπιον ἐνώπιόν του καὶ ὁ Κυριος δια την ταπεινώσιν μου αὐτὴν με ἔσωσε.

Ψαλ. 114,7

ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε,

Ψαλ. 114,7

Ὡ ψυχὴ μου, σύνελθε ἀπὸ την ταραχὴν καὶ ατονίαν, εἰς την ὁποίαν ἔχεις περιπέσει. Ξαναγύρισε εἰς την προτέραν σου ἀνάπαυσιν καὶ εἰρήνην, διότι ὁ Κυριος σε ἔχει πλέον ευεργετήσει.

Ψαλ. 114,8

ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρῶν καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Ψαλ. 114,8

Πράγματι ὁ Κυριος ἐγλύτωσε την ζωήν μου ἀπὸ τον θάνατον, τους ὀφθαλμούς μου τους ἀπήλλαξε ἀπὸ τα δάκρυα καὶ τους πόδας μου τους διεφύλαξε ἀπὸ ὀλισθήματα.

Ψαλ. 114,9

εὐάρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρῃ ζώντων.

Ψαλ. 114,9

Δια τοῦτο, ἐφ' ὅσον θα ζῶ, ἐφ' ὅσον θα υπάρχω εἰς την γην των ζώντων ἀνθρώπων, θα προσπαθῶ να πράττω πάντοτε το ευάρεστον ἐνώπιον Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΣ 115 (Μασ. 116)

Ἀλληλουϊα.

Ψαλ. 115,1

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθη, σφόδρα.

Ψαλ. 115,1

Ἐπίστευσα στον Θεόν, καὶ, φωτιζόμενος ἀπὸ αὐτὴν την πίστιν, ὠμίλησα την ἀλήθειαν καὶ εἶπα· ἐξ αἰτίας των πολλῶν θλίψεων ἐταπεινώθηκα πάρα πολὺ.

Ψαλ. 115,2

ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Ψαλ. 115,2

Εγὼ δε εἰς κατάστασιν ἐκστάσεως καὶ ἀναταραχῆς ευρισκόμενος εἶπα· Καθε ἄνθρωπος εἶναι ψεύστης· εἰς αὐτόν, λοιπόν, θα στηριχθῶ ἢ στον παντοδύναμον καὶ ἀληθινόν Θεόν;

Ψαλ. 115,3

τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ψαλ. 115,3

Τι ἀνταποδώσω στον Κυριον δι' ὅλας τας ευεργεσίας τας ὁποίας ἔχει κάμει προς ἐμέ;

Ψαλ. 115,4

ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ψαλ. 115,4

Θα πάρω καὶ θα πῶ οἶνον ἀπὸ το ποτήριον της εἰρηνικῆς θυσίας, που του προσφέρω δια την σωτηρίαν μου, καὶ πλήρης ευγνωμοσύνης θα αναφέρω καὶ θα επικαλεσθῶ το ὄνομα του Κυρίου.

Ψαλ. 115,5

τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ψαλ. 115,5

Τα τάματα, τα ὁποία ἔχω κάμει, θα τα ἀποδώσω προς τον Κυριον ἐμπροσθεν ὅλου του λαοῦ.

Ψαλ. 115,6

τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.

Ψαλ. 115,6

Τιμὰ ὁ Θεός, βραβεύει καὶ δοξάζει τους ἀφωσιωμένους εἰς αὐτόν, ὅταν μάλιστα ἀποθνήσκουν δια την ἀγάπην καὶ την δόξαν του.

Ψαλ. 115,7

ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου,

Ψαλ. 115,7

Ὡ Κυριε, ἐγὼ εἶμαι δούλος ἰδικός σου, εἶμαι δούλος ἰδικός σου, παιδί της δούλης σου. Σὺ ἐθραυσες τις αλυσίδες των μεγάλων καὶ πολλῶν δεινῶν μου, ἐξ αἰτίας των ὁποίων ἐκινδύνευα να ἀποθάνω.

Ψαλ. 115,8

σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ψαλ. 115,8

Εἰς σε λοιπόν θα προσφέρω θυσίαν δοξολογίας δια την διάσωσίν μου καὶ το Ὄνομά σου το σεδαστόν ἐπικαλούμαι καὶ θα επικαλούμαι.

Ψαλ. 115,9

τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

Ψαλ. 115,9

Τα τάματά μου προς τον Κυριον θα τα ἐκπληρώσω ἐγὼ δημοσίᾳ, ἐνώπιον ὅλου του λαοῦ του,

Ψαλ. 115,10

ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. 115,10

ἐκεῖ, εἰς τας αὐλὰς του ναοῦ του Κυρίου ἐντὸς της ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ 116 (Μασ. 117)

Ἀλληλουϊα.

Ψαλ. 116,1

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί,

Ψαλ. 116,1

Δοξολογεῖτε τον Κυριον ὅλα τα ἔθνη της γης, ἐπαινέσατέ τον ὅλοι οἱ λαοί.

Ψαλ. 116,2

ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. 116,2 Υμολογήσατέ τον, διότι το έλεός του εδείχθη προς ημάς μέγα και ακατανίκητον, η δε φιλαλήθειά του και η αξιοπιστία εις τας υποσχέσστου παραμένει στους αιώνας των αιώνων.

ΨΑΛΜΟΣ 117 (Μασ. 118)

Άλληλούϊα.

- Ψαλ. 117,1 Έξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ψαλ. 117,1 Δοξολογεῖτε συνεχῶς και ευχαριστεῖτε τον Κυριον, διότι είναι πανάγαθος, διότι αιώνιον και πλουσιόδωρον είναι το έλεός του.
- Ψαλ. 117,2 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 117,2 Ἀς διακηρύξῃ ὅλος ο ἰσραηλιτικός λαός, ὅτι είναι πανάγαθος, διότι είναι αιώνιον και πλουσιόδωρον το έλεός του.
Ψαλ. 117,3 εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 117,3 Ἀς διαλαλήσῃ το ιερατικόν γένος του Ααρών, ὅτι είναι πανάγαθος, ὅτι αιώνιον και πλουσιόδωρον είναι το έλεός του.
- Ψαλ. 117,4 εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ψαλ. 117,4 Ἀς διαλαλήσουν, λοιπόν, ὅλοι ὅσοι ευλαβούνται τον Κυριον, οἱ προσήλυτοι εκ των εθνών, ὅτι ο Κυριος είναι πανάγαθος, ὅτι αιώνιον και πλουσιόδωρον είναι το έλεός του.
- Ψαλ. 117,5 ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.
Ψαλ. 117,5 Ὅταν ευρισκόμην εις μεγάλην θλίψιν, παρεκάλεσα τον Κυριον και ο Κυριος έκαμε δεκτὴν την προσευχήν μου και μου έστειλεν άνεσιν.
- Ψαλ. 117,6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Ψαλ. 117,6 Ὅταν ο Κυριος είναι βοηθός και συμπαραστάτης μου, δεν θα φοβηθῶ ποτέ ἀπὸ τας απειλὰς και τας κακότητας του οἰουδήποτε ανθρώπου.
- Ψαλ. 117,7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθροὺς μου.
Ψαλ. 117,7 Ὁ Κυριος είναι ο παντοδύναμος βοηθός μου, δια τούτο και θα ἴδω ταπεινωμένους προ των ποδῶν μου τους εχθρούς μου.
- Ψαλ. 117,8 ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κύριον ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον·
Ψαλ. 117,8 Είναι ασυγκρίτως προτιμότερον και επωφελέστερον να ἔχη κανείς στηριγμένην την πεποιθήσιν του στον Κυριον η να εμπιστεῖται τον εαυτὸν του στους ανθρώπους.
- Ψαλ. 117,9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.
Ψαλ. 117,9 Προτιμότερον και επωφελέστερον είναι να ελπίζῃ κανείς στον Κυριον, παρά να ελπίζῃ εις την βοήθειαν των αρχόντων.
- Ψαλ. 117,10 πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ·
Ψαλ. 117,10 Ὅλα τα γύρω ἔθνη ἐχθρικῶς με περιεκύκλωσαν, εγὼ ὅμως με το ὄνομα του Κυρίου, το ὁποῖον και επεκαλέσθην, τους απέκρουσα και υπερήσπισα τον εαυτὸν μου.
- Ψαλ. 117,11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.
Ψαλ. 117,11 Με πολλήν ὀρμὴν και μανίαν με περιεκύκλωσαν, και εγὼ εν ὀνόματι Κυρίου τους απέκρουσα.
Ψαλ. 117,12 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.
Ψαλ. 117,12 Με περιεκύκλωσαν, ὅπως περικυκλώνουν αἱ μέλισσαι την κηρήθραν, ἦναφε πυρκαϊὰ μανίας μέσα των εναντίον μου, ὡσάν η φωτιά εις τα αγκάθια. Και εγὼ εν ὀνόματι Κυρίου τους απέκρουσα.
- Ψαλ. 117,13 ὡσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.
Ψαλ. 117,13 Με έσπρωξαν εχθρικαὶ χεῖρες, έχασα την ισορροπίαν μου και εκινδύνευσα να πέσω κάτω, ἀλλὰ ο Κυριος με έπιασε με το χέρι του και με εστήριξε.
- Ψαλ. 117,14 ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
Ψαλ. 117,14 Ὁ Κυριος είναι η δύναμίς μου, είναι η δοξολογία μου, αὐτός πάντοτε υπήρξε δι' ἐμέ σωτήρ.
Ψαλ. 117,15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,
Ψαλ. 117,15 Φωναὶ χαράς και αγαλλιάσεως, λόγω της σωτηρίας μας, ακοῦνται εις τας κατοικίας των δικαίων Ἰσραηλιτῶν. Η παντοδύναμος δεξιὰ του Κυρίου επραγματοποίησεν ἔργα δυνατὰ και αξιοθαύμαστα.
- Ψαλ. 117,16 δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
Ψαλ. 117,16 Η παντοδύναμος δεξιὰ του Κυρίου με ὕψωσε και με εδόξασε, η δεξιὰ του Κυρίου επραγματοποίησεν ἔργα δυνατὰ και θαυμαστά.
- Ψαλ. 117,17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.
Ψαλ. 117,17 Πιστεῦν ἀπολύτως εις την παντοδύναμον βοήθειάν του και διαλαλῶ, ὅτι δεν θα αποθάνω εγὼ και ο λαός μου,

- αλλά θα ζήσωμεν και θα διηγούμεθα τα θαυμαστά και καταπληκτικά αυτά έργα του Κυρίου.
- Ψαλ. 117,18 παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.
- Ψαλ. 117,18 Δια μέσου πολλῶν δοκιμασιῶν και παιδαγωγικῶν θλίψεων με επαιδαγόγησε και με ετιμώρησεν ο Κυριος, αλλά δεν με παρέδωκεν στον θάνατον και τον αφανισμόν.
- Ψαλ. 117,19 ἀνοιξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.
- Ψαλ. 117,19 Και τώρα σεις, ιερείς, ανοίξατέ μου τας πύλας του ναοῦ του Θεοῦ. Θα εισέλθω εις τας αυλάς του ναοῦ και θα δοξολογήσω τον Κυριον.
- Ψαλ. 117,20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
- Ψαλ. 117,20 Αὕτη εἶναι ἡ πύλη του ναοῦ του Κυρίου και μόνον δίκαιοι και ἐνάρετοι ἔχουν το δικαίωμα να διέλθουν δι' αὐτῆς προς τον ναόν.
- Ψαλ. 117,21 ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
- Ψαλ. 117,21 Εγώ, Κυριε, θα σε δοξολογήσω δια τα μεγαλεία σου, θα εκφράσω την ευγνωμοσύνην μου δια τας ευεργεσίας σου, διότι ἤκουσες ευμενῶς και εδέχθης την προσευχήν μου και ανεδείχθης σωτήρ μου.
- Ψαλ. 117,22 λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
- Ψαλ. 117,22 Εγώ, που εις την περίστασιν αὐτὴν προεικονίζω και προαναγγέλλω τον σωτήρα, ομοιάζω με λίθον, τον οποίον κατεφρόνησαν σκνηροὶ και ἀνίκανοι οἰκοδόμοι. Αὐτός ὁμως ο λίθος ἔγινεν εις τας χεῖρας του εμπείρου οἰκοδόμου θεμέλιος και ακρογωνιαίος λίθος του θείου οἰκοδομήματος.
- Ψαλ. 117,23 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
- Ψαλ. 117,23 Αὕτη ἡ πνευματικὴ οἰκοδομή, ἡ Εκκλησία της λυτρώσεως και σωτηρίας, εθεμελιώθη και οἰκοδομήθη εκ μέρους του Κυρίου και εἶναι αξιοθαύμαστος στους οφθαλμούς μας.
- Ψαλ. 117,24 αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Ψαλ. 117,24 Αὕτη εἶναι ἡ πανηγυρικὴ και χαρμόσυνος ἡμέρα, την οποίαν ο Κυριος ἔκαμε. Ἀς αγαλιασθῶμεν και ας ευφρανθῶμεν κατ' αὐτήν.
- Ψαλ. 117,25 ὦ Κύριε, σῶσον δὴ, ὦ Κύριε, εὐόδωσον δὴ.
- Ψαλ. 117,25 Ὁ Κυριε, σῶσον λοιπόν τον λαόν σου. Κατευόδωσον αὐτόν, στο να επιτύχη τον προορισμόν του.
- Ψαλ. 117,26 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.
- Ψαλ. 117,26 Ευλογημένος ας εἶσαι συ, ο ευσεβὴς ἰσραηλιτικὸς λαός, ο οποίος ἔρχεσαι στον ναόν του Κυρίου. Εις σας τους ευλαβεῖς δίδομεν τας ευλογίας, αι οποίαι αναβλύζουν ἀπὸ τον ναόν του Κυρίου.
- Ψαλ. 117,27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσαθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
- Ψαλ. 117,27 Ὁ Θεὸς και Κυριος μας μας εφώτισε με το φως της θείας του παρουσίας· Ὁργανώσατε και ευτρεπίσατε εορταστικὴν πομπήν, κρατοῦντες πυκνοφύλλους κλάδους και προχωροῦντες μέχρι των κεράτων του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
- Ψαλ. 117,28 Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
- Ψαλ. 117,28 Και ο λαός απαντά· Συ, Κυριε, εἶσαι ο Θεὸς μου, και σε εγώ θα δοξολογῶ πάντοτε. Συ εἶσαι ο Θεὸς μου και εγώ θα ανυμνῶ το μεγαλεῖον και την δόξαν σου. Θα σε δοξολογῶ δια το μεγαλεῖον σου, θα σε ευγνωμονῶ δια τας ευεργεσίας σου, διότι, Κυριε, ἔκαμες δεκτὴν την προσευχήν μου και ἔγινες ο σωτήρ μου.
- Ψαλ. 117,29 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Ψαλ. 117,29 Δοξολογεῖτε, λοιπόν τον Κυριον, διότι εἶναι πανάγαθος, διότι εἶναι αἰώνιον και πλουσιόδωρον το ἔλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ 118 (Μαθ. 119)

Ἀλληλουῖα.

- Ψαλ. 118,1 Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.
- Ψαλ. 118,1 Μακάριοι εἶναι οἱ ἀμειπτοι και ανεπίληπτοι εις τας πορείας της ζωῆς των. Αὐτοί, οἱ οποίοι ζουν και πορεύονται σύμφωνα με τον νόμον του Κυρίου.
- Ψαλ. 118,2 μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
- Ψαλ. 118,2 Μακάριοι εἶναι αὐτοί, που ερευνοῦν με ενδιαφέρον και μελετοῦν με ευλάβειαν τας μαρτυρίας και τα θελήματα του Κυρίου, δια να τα γνωρίσουν και τα εφαρμόσουν εις την ζωὴν των. Αὐτοί με ὅλην των την καρδίαν θα αναζητήσουν και θα ανεύρουν τον Κυριον.
- Ψαλ. 118,3 οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
- Ψαλ. 118,3 Δεν εἶναι μακάριοι οἱ αμαρτωλοὶ· διότι αὐτοὶ ἐργάζονται και εφαρμόζουν εις την ζωὴν των την παρανομίαν και δεν ζουν σύμφωνα με τας ἐντολάς του Θεοῦ.

- Ψαλ. 118,4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
Ψαλ. 118,4 Σὺ, ἔδωσες τὰς ἐντολάς σου εἰς ἡμᾶς, δια να τὰς τηρήσωμεν με κάθε προσοχὴν καὶ ακρίβειαν.
- Ψαλ. 118,5 ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοὶ μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
Ψαλ. 118,5 Εἶθε να εὐοδωθούνη αι πορείαι καὶ αι προσπάθειάι μου, στο να φυλάττω με ακρίβειαν τα προστάγματά σου.
- Ψαλ. 118,6 τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
Ψαλ. 118,6 Τοτε δεν θα εντροπιασθῶ, ὅταν με προσοχὴν καὶ ευλάβειαν ἔχω εστραμμένα τα βλέμματά μου εἰς ὅλας τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,7 ἔξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Ψαλ. 118,7 Θα σε δοξολογῶ με ειλικρίνειαν καρδίας, ὅταν θα ἔχω μάθει καὶ θα προσπαθῶ να εφαρμόζω τὰς ἐντολάς τῆς δικαιοσύνης σου.
- Ψαλ. 118,8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μὴ με ἐγκαταλίπης ἕως σφόδρα. -
Ψαλ. 118,8 Θέλω με ὅλην μου την καρδιά να φυλάξω τὰς ἐντολάς σου, συ δέ, Κυριε, ποτέ μη με εγκαταλείψης εἰς την προσπάθειάν μου αυτήν.
- Ψαλ. 118,9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
Ψαλ. 118,9 Με ποιὸν τρόπον θα κατορθώση καὶ θα επιτύχη ο νεώτερος εἰς την ζώήν του; Μονον ὅταν τηρῆ τοὺς λόγους σου.
- Ψαλ. 118,10 ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπόση με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
Ψαλ. 118,10 Με ὅλην μου την καρδίαν σε ανεζήτησα, Κυριε, μη παραχωρήσης να απομακρυνθῶ ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.
Ψαλ. 118,11 Εἰς τα βάθη τῆς καρδίας μου, ὡς πολῦτιμον θησαυρόν, ἔκρυσα τα λόγια σου, δια να μη αμαρτάνω ἀπέναντί σου.
- Ψαλ. 118,12 εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ψαλ. 118,12 Δοξασιμένος εἶσαι, Κυριε· διδάξέ με σαφέστερον καὶ βαθύτερον τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,13 ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.
Ψαλ. 118,13 Με τα χεῖλη μου διεκήρυξα προς ὅλους ὅλας τὰς ἐντολάς σου, τὰς ὁποίας συ μας ἐδίδαξες.
- Ψαλ. 118,14 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
Ψαλ. 118,14 Βαδίζων καὶ συμπεριφερόμενος σύμφωνα με τὰς ἐντολάς σου, εδοκίμασα τέρψεις, ὡς εἰάν ἡμην κάτοχος ὅλου του πλούτου τῆς γῆς.
- Ψαλ. 118,15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.
Ψαλ. 118,15 Εἰς την μελέτην των ἐντολῶν σου θα επιδοθῶ με χαράν καὶ θα καταβάλλω κάθε προσπάθειαν να κατανοήσω τοὺς δρόμους σου.
- Ψαλ. 118,16 ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
Ψαλ. 118,16 Θα μελετήσω με ὅλην την δύναμιν του νου καὶ τῆς καρδίας μου τὰ προστάγματά σου. Δεν θα λησμονήσω ποτέ τα λόγια σου.
- Ψαλ. 118,17 Ἄνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
Ψαλ. 118,17 Ἀνταπόδος εἰς ἐμέ τον δούλον σου τὰς δωρεάς σου ἀνάλογα με τον ζῆλον, που ἔχω προς μελέτην των ἐντολῶν σου. Ἐτσι θα ζήσω καὶ θα φυλάξω ἐγὼ τοὺς λόγους σου.
- Ψαλ. 118,18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.
Ψαλ. 118,18 Απομάκρυνε κάθε ἐπισκίασμα καὶ κάμε καθαρὸς καὶ φωτεινὸς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τότε ἐγὼ θα κατανοήσω βαθύτερον το θαυμάσιον περιεχόμενον του Νομου σου.
- Ψαλ. 118,19 πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ· μὴ ἀποκρύψης ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
Ψαλ. 118,19 Προσωρινὸς καὶ παρεπίδημος εἶμαι ἐγὼ εἰς την γῆν αυτήν. Μη ἀποκρύψης, λοιπόν, ἀπὸ ἐμέ τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
Ψαλ. 118,20 Ἀπὸ φλογερὸν πόθον πλημμυρίζει η ψυχὴ μου, στο να ἐπιθυμῆ να γνωρίζη, να εφαρμόζη καὶ να ἀπολαμβάνη την μελέτην των ἐντολῶν σου εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς τῆς.
- Ψαλ. 118,21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνους· ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
Ψαλ. 118,21 Ἐπέπληξες τοὺς ἀλαζόνας καὶ υπερηφάνους, που δεν καταδέχονται να γνωρίσουν καὶ εφαρμόσουν τον Νομον σου. Κατηραμένοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παρεκκλίνουν ἀπὸ την τήρησιν των ἐντολῶν σου.
- Ψαλ. 118,22 περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
Ψαλ. 118,22 Ἀφαίρεσε καὶ ἀπομάκρυνε ἀπὸ ἐμέ ὄνειδισμούς καὶ ἐξευτελισμούς εκ μέρους των ἐχθρῶν μου, διότι ἐγὼ με πόθον πολὺν ανεζήτησα καὶ ηθέλησα να γνωρίσω τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,23 καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολεσχεῖ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
Ψαλ. 118,23 Διότι πονηροὶ ἄρχοντες ἐκάθησαν εἰς συνέδριον καὶ εἰς σύσκεπιν, καὶ κατεφέρθησαν ἐναντίον μου. Ἐγὼ ὁμως ο δούλος σου με ενδιαφέρον καὶ ευλάβειαν ἐμελετοῦσα συνεχῶς τα προστάγματά σου.
- Ψαλ. 118,24 καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἔστι, καὶ αἱ συμβουλίαί μου τὰ δικαιώματά σου.
Ψαλ. 118,24 Πράγματι, ευλαβῆς πάντοτε μελέτη μου ἔχουν γίνεαι μαρτυρίαί, τὰς ὁποίας η Γραφή μας διδὲι δια σέ, τα δε προστάγματά σου εἶναι οἱ πολῦτιμοὶ σύμβουλοί μου.

- Ψαλ. 118,25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Ψαλ. 118,25 Ἀπὸ το βάρους τῆς θλίψεως καὶ τοῦ πόνου μου ἔπεσα λιπόθυμος καὶ αναισθητός· ἐκολλησα στο ἐδαφος. Κανείς δεν ἠμπορεῖ να με βοηθήσει. Σὺ ὅμως, Κυριε, σύμφωνα με τὰς υποσχέσεις σου δώσε μου ζωὴν.
- Ψαλ. 118,26 τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ψαλ. 118,26 Ἐξωμολογήτην πρὸς σε ὅλας ἐν γένει τὰς πράξεις μου καὶ τὴν πορείαν τῆς ζωῆς μου. Σὺ δὲ με ἤκουσες. Δίδαξε εἰς ἐμὲ τὰς ἐντολάς σου, δια να τὰς γνωρίσω καὶ συμμορφωθῶ πρὸς αὐτάς.
- Ψαλ. 118,27 ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
Ψαλ. 118,27 Συνέτισέ με, σύμφωνα με τὴν σοφίαν τῶν διδαγμάτων σου, καὶ ἐγὼ θα ἐντυφώ μελετῶν τὰ θαυμάσια ἔργα σου.
- Ψαλ. 118,28 ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
Ψαλ. 118,28 Ἀπὸ νυσταγμῶν καὶ ἀτονίας κατελήφθη ἡ ψυχὴ μου λόγω τῆς ἀθυμίας, ποὺ δημιουργεῖ ἡ θλίψις. Ἐνίσχυσέ με με τὰ λόγια σου καὶ ἀπάλλαξέ με ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασιν.
- Ψαλ. 118,29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
Ψαλ. 118,29 Καθε δρόμον ἀδικίας, συμπεριφορᾶν ἀμαρτωλῶν καὶ παράνομον, ἀπομάκρυνέ τὴν ἀπὸ ἐμέ. Με τὴν γνώσιν δε καὶ τὸ φῶς τοῦ Νομοῦ σου ἐλέησέ με καὶ ἐνίσχυσέ με.
- Ψαλ. 118,30 ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Ψαλ. 118,30 Ἐξέλεξα καὶ ἐπροτίμησα με ὅλην μου τὴν καρδίαν τὸν δρόμον τῆς ἰδικῆς σου ἀληθείας. Δια τοῦτο καὶ τὰς ἐντολάς σου, ποὺ εἶναι ἡ ἀλήθεια, δεν τὰς ἐλησμόνησα.
- Ψαλ. 118,31 ἐκολλήθη τὸς μαρτυρίοις σου, Κύριε· μὴ με καταισχύνης.
Ψαλ. 118,31 Προσεκολλήθη, Κυριε, με τὴν καρδίαν μου εἰς τὰς ἐντολάς σου, αἱ ὁποῖα μαρτυροῦν τὸ μεγαλεῖον σου ἀλλὰ καὶ τὸν δρόμον τῆς πορείας μας. Μὴ με ἀφήσης καὶ κατεντροπιασθῶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.
- Ψαλ. 118,32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. -
Ψαλ. 118,32 Ὄταν ἀπὸ τῆς καρδίας μου ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τῆς θλίψεως καὶ ἐδώσες εἰς αὐτὴν ἀνεσιν καὶ χαρὰν, τότε ἔτρεξα ἀκούρατος καὶ χαρούμενος τὸν δρόμον τῶν ἐντολῶν σου.
- Ψαλ. 118,33 Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
Ψαλ. 118,33 Φανέρωσέ μου, Κυριε, τὸν δρόμον τῶν ἐντολῶν σου καὶ θὰ ζητῶ με πόθον να βαδίζω πάντοτε αὐτόν.
- Ψαλ. 118,34 συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνησὼ τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
Ψαλ. 118,34 Δος μου σύνεσιν καὶ θὰ ἐρευνῶ, δια να μανθάνω λεπτομερέστερον καὶ βαθύτερον τὸν Νόμον σου, καὶ θὰ τὸν ἐφαρμόζω με ὅλην μου τὴν καρδίαν.
- Ψαλ. 118,35 ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
Ψαλ. 118,35 Ὁδήγησέ με, λοιπόν, σὺ τὸν δρόμον τῶν ἐντολῶν σου, διότι αὐτὸν ἐπόθησε ἡ ψυχὴ μου καὶ ἠθέλησε.
- Ψαλ. 118,36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
Ψαλ. 118,36 Καμε τὴν καρδίαν μου να αισθάνεται κλίση, πόθον καὶ ἀγάπην εἰς τὰς ἐντολάς σου καὶ οὐχ εἰς τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ πλοῦτου.
- Ψαλ. 118,37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδοῦ σου ζῆσόν με.
Ψαλ. 118,37 Στρέψε ἀλλοῦ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου, δια να μὴ ἰδῶ καὶ ἐπιθυμήσω τὰ μάταια καὶ προσωρινὰ καὶ ἐπιβλαβῆ τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Βοήθησέ με να πορευῶμαι κατ' ὅλην μου τὴν ζωὴν τὸν δρόμον τῶν ἐντολῶν σου.
- Ψαλ. 118,38 στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
Ψαλ. 118,38 Ἀσάλευτον καὶ ἀνεπισκίαστον ἐγκαθίδρυσε μέσα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ δούλου σου τὸν λόγον σου, δια να ἀυξηθῇ ἔτσι ἡ πρὸς σε εὐλάβειά μου.
- Ψαλ. 118,39 περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπόπτεισα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
Ψαλ. 118,39 Διῶξε μακρὰ ἀπὸ ἐμέ τὰς λοιδορίας καὶ τὰς ὕβρεις τῶν ἐχθρῶν μου, τὰς ὁποῖας διαισθάνομαι καὶ δειλιάζω. Ζητῶ δε ἀπὸ σε τοῦτο, διότι αἱ κρίσεις σου εἶναι πάντοτε ὠφέλμοι καὶ εὐεργετικά δι' ἡμᾶς.
- Ψαλ. 118,40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. -
Ψαλ. 118,40 Ἰδοὺ, ἐπόθησα τὰς ἐντολάς σου. Σὺ, ποὺ εἶσαι δίκαιος, περιφρούρησε καὶ παράτεινε τὴν ζωὴν μου.
- Ψαλ. 118,41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
Ψαλ. 118,41 Εἶθε να ἔλθῃ εἰς ἐμέ, Κυριε, τὸ ἔλεός σου καὶ δι' αὐτοῦ να σωθῶ σύμφωνα με τὸν ἰδικόν σου λόγον καὶ τὴν ὑπόσχασίν σου.
- Ψαλ. 118,42 καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
Ψαλ. 118,42 Καὶ τότε θὰ εἶμαι εἰς θέσιν να δίδω ἀπάντησιν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι με ἐμπαιζοῦν καὶ με υβρίζουν, διότι θὰ ἔχω στηρίξει τὰς ἐλπίδας μου εἰς τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν λόγων σου.
- Ψαλ. 118,43 καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
Ψαλ. 118,43 Ποτέ μὴ ἀφαιρέσης ἀπὸ τὸ στόμα μου, Κυριε, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου καὶ τὸ θάρρος να ομολογῶ αὐτὴν. Διότι ἐγὼ εἰς τὰς ἰδικὰς σου δικαίας κρίσεις καὶ ἀποφάσεις ἔχω ἐλπίσει.
- Ψαλ. 118,44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ψαλ. 118,44 Ἐτσι ἀπὸ σε βοηθούμενος θὰ τηρήσω κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς μου τὸν Νόμον σου, στὸν αἰῶνα καὶ στοὺς

αιώνας των αιώνων.

- Ψαλ. 118,45 και έπορευόμην έν πλατυσμῶ, ὅτι τὰς έντολάς σου έξεζήτησα.
Ψαλ. 118,45 Εβαδιζα την πορείαν της ζωής μου με άνεσιν και ηρεμίαν, διότι εξήτησα με πόθον να εφαρμόζω τας εντολάς σου.
Ψαλ. 118,46 και έλάλουν έν τοίς μαρτυρίοις σου έναντίον βασιλέων και ούκ ήσχυνόμην.
Ψαλ. 118,46 Ωμιλούσα περί των εντολών σου ενώπιον των βασιλέων και δεν ησθανόμην καμμίαν εντροπήν, κανένα δισταγμόν.
Ψαλ. 118,47 και έμελέτων έν ταίς έντολαίς σου, ἄς ήγάπησα σφόδρα.
Ψαλ. 118,47 Επέμενα εις την μελέτην των εντολών σου, τας οποίας πάρα πολύ ηγάπησα.
Ψαλ. 118,48 και ήρα τὰς χείράς μου πρὸς τὰς έντολάς σου ἄς ήγάπησα, και ήδολέσχουν έν τοίς δικαιώμασί σου. -
Ψαλ. 118,48 Με πολλήν ευλάβειαν και ιερὸν πόθον εσήκωσα τα χέρια μου προς τα βιβλία, που περιέχουν τας εντολάς σου, τας οποίας ηγάπησα και εις την μελέτην των δικαιωμάτων σου εγὼ εντυφούσα.
Ψαλ. 118,49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν έπήλπισάς με.
Ψαλ. 118,49 Ενθυμήσου τας υποσχέσεις σου προς εμέ τον δούλον σου, εις τας οποίας εγὼ έχω στηρίξει τας ελπίδας μου.
Ψαλ. 118,50 αὕτη με παρεκάλεσεν έν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου έζησέ με.
Ψαλ. 118,50 Η υπόσχσεις σου αυτή με παρηγόρησεν εις τας περιπετείας και θλίψεις της ζωής μου, διότι αυτός ο λόγος σου εχάρισε και περιεφρούρησε την ζωήν μου.
Ψαλ. 118,51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν έως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ούκ έξέκλινα.
Ψαλ. 118,51 Αλαζονικοί και αδιάντροποι άνθρωποι ασυστόλως καταπατούσαν τον Νομον σου. Εγὼ όμως δεν παρεξέκλινα ἀπὸ αυτόν.
Ψαλ. 118,52 έμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, και παρεκλήθην.
Ψαλ. 118,52 Ενεθυμήθην πάντοτε τας αιωνίας και δικαίας κρίσεις και εντολάς σου, Κυριε, και εις αυτάς ευρήκα παρηγορίαν.
Ψαλ. 118,53 άθυμία κατέσχε με ἀπὸ άμαρτωλῶν τῶν έγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
Ψαλ. 118,53 Αποκαρδίωσις και μελαγχολία με κατελάμβανεν, όταν έβλεπα τους αμαρτωλούς, αυτούς οι οποίοι εγκατέλιπον τον Νομον σου.
Ψαλ. 118,54 ψαλτὰ ήσαν μοι τὰ δικαιώματά σου έν τόπῳ παροικίας μου.
Ψαλ. 118,54 Εις τον τόπον, όπου εξόριστος κατοικούσα, έψαλλα τα προστάγματά σου, Κυριε, και τίποτε άλλο.
Ψαλ. 118,55 έμνήσθην έν νυκτι τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, και έφύλαξα τὸν νόμον σου.
Ψαλ. 118,55 Οχι μόνον κατά την ημέραν αλλά και κατά την νύκτα ενεθυμούμην, Κυριε, το πάντιμον Ονομά σου, και αυτή η ανάμνησις με ενίσχυσε και εφύλαξα τον Νομον σου.
Ψαλ. 118,56 αὕτη έγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου έξεζήτησα. -
Ψαλ. 118,56 Ποθος, που εγεννήθη μέσα μου και συνεχής προσπάθειά μου, ήτο αυτή, να επιζητώ και να προσπαθῶ να εφαρμόζω τα δικαιώματά σου.
Ψαλ. 118,57 Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
Ψαλ. 118,57 Σὺ είσαι, Κυριε, η κληρονομική μερίς μου· δια τούτο εγὼ απεφάσισα και είπα να φυλάττω πάντοτε τον Νομον σου.
Ψαλ. 118,58 έδεήθην τοῦ προσώπου σου έν ὄλη καρδίᾳ μου· έλέησόν με κατά τὸ λόγιόν σου.
Ψαλ. 118,58 Παρεκάλεσα με ὄλην μου την καρδίαν το άγιον πρόσωπόν σου. Ελέησέ με σύμφωνα με τας υποσχέσεις, που μας έχεις δώσει.
Ψαλ. 118,59 διελογισάμην τὰς ὁδοῦς σου και έπέστρεψα τούς πόδας μου εις τὰ μαρτύριά σου.
Ψαλ. 118,59 Με τον νουν μου εσκεπτόμην πάντοτε τους δρόμους, τους οποίους εχάραξε το άγιον θέλημά σου, και χάρις στους ευλαβείς αυτούς διαλογισμούς επανέφερα τους πόδας μου στο θέλημά σου και συνεμόρφωσα την ζωήν μου προς αυτό.
Ψαλ. 118,60 ήτοιμάσθην και ούκ έταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς έντολάς σου.
Ψαλ. 118,60 Προετοιμάσθηκα καταλλήλως εν ὄψει ενδεχομένων πειρασμῶν και δεν εκλονίσθην εις την απόφασίν μου να τηρήσω τας εντολάς σου.
Ψαλ. 118,61 σχοινία άμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, και τοῦ νόμου σου ούκ έπελαθόμην.
Ψαλ. 118,61 Αι παγίδες και αι επιβουλαί των αμαρτωλῶν, ως άλλα σχοινα δίκτυα, περιεπλέχθησαν επάνω μου. Αλλά εγὼ οὔτε τότε δεν ελησμόνησα τον Νομον σου.
Ψαλ. 118,62 μεσονύκτιον εξηγειρόμην τοῦ έξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Ψαλ. 118,62 Κατὰ το μεσονύκτιον εξυπνούσα, εσηκωνόμην ἀπὸ την κλίνην μου, δια να σε ανυμνολογήσω και σε δοξάσω δια τας δικαίας κρίσεις σου και ενεργείας σου.
Ψαλ. 118,63 μέτοχος εγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε και τῶν φυλασσόντων τὰς έντολάς σου.
Ψαλ. 118,63 Εἶμαι και εγὼ ένας ἀπὸ ὄλους εκείνους, οι οποίοι σε ευλαβούνται, Κυριε, και προσπαθούν να φυλάττουν τας εντολάς σου.
Ψαλ. 118,64 τοῦ έλέους σου, Κύριε, πλήρης ή γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. -
Ψαλ. 118,64 Απὸ τα έργα της φιλανθρωπίας και αγαθότητός σου είναι γεμάτη η γη. Διδαξέ με περισσότερον και

- αναλυτικότερον, δια να γνωρίσω βαθύτερον τα δικαιώματά σου.
- Ψαλ. 118,65 Χρηστότητα έποίησας μετά τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.
- Ψαλ. 118,65 Αγαθότητα και ευεργεσίας έδειξες και έπραξες προς τον δούλον σου, Κυριε, σύμφωνα με την υπόσχεσίν σου.
- Ψαλ. 118,66 χρηστότητα και παιδείαν και γνώσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς έντολαῖς σου έπίστευσα.
- Ψαλ. 118,66 Διδαξέ με καλωσύνην και ευεργετικότητα, αληθινήν παιδείαν και γνώσιν, διότι εγώ ακλονήτως έπίστευσα εις τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,67 πρό τοῦ με ταπεινωθῆναι εγώ έπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου έφύλαξα.
- Ψαλ. 118,67 Πριν δια της πατρικής σου διαπαιδαγωγήσεως εγώ ταπεινωθῶ, είχα αμαρτήσσει ενώπιόν σου. Δια τούτο τώρα εσυνετίσθην και εφύλαξα τους λόγους σου.
- Ψαλ. 118,68 χρηστός εἶ σύ, Κύριε, και έν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Ψαλ. 118,68 Πανάγαθος, Κυριε, και ευεργετικός είσαι συ. Και σύμφωνα με την καλωσύνην σου και μακροθυμίαν αυτήν διδαξέ με τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,69 έπληθύνθη επ' έμέ άδικία ύπερηφάνων, εγώ δέ έν ὅλη καρδιά μου έξερευνήσω τας έντολάς σου.
- Ψαλ. 118,69 Πολλάς και μεγάλας αδικίας έχουν διαπράξει εναντίον μου αλαζονικοί και εγωπαθείς άνθρωποι. Εγώ όμως παρ' όλα αυτά θα ερευνώ, θα μελετώ και θα μανθάνω πάντοτε τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,70 έτυρώθη ως γάλα ή καρδιά αὐτῶν, εγώ δέ τὸν νόμον σου έμελέτησα.
- Ψαλ. 118,70 Οπως σκληρύνεται το γάλα, όταν γίνεται τυρί, έτσι εσκληρύνθη και επωρώθη η καρδιά των αλαζονικών και εγωπαθών. Εγώ όμως εμελετούσα και θα μελετώ τον Νομον σου.
- Ψαλ. 118,71 αγαθόν μοι ὅτι έταπεινώσάς με, ὅπως αν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
- Ψαλ. 118,71 Ευεργετικόν και σωτήριον υπήρξε δι' εμέ το γεγονός, ὅτι δια της πατρικής σου παιδαγωγίας και των θλίψεων με εταπεινώσες, δια να μάθω έτσι καλύτερα τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,72 αγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ύπέρ χιλιάδας χρυσίου και άργυρίου. -
- Ψαλ. 118,72 Ο ιδικός σου Νομος, που εβγήκεν από το πανάγιον στόμα σου, είναι ασυγκρίτως προτιμότερος εις εμέ από θησαυρούς χρυσίου και αργυρίου.
- Ψαλ. 118,73 Αί χεῖρές σου έποίησάν με και έπλασάν με· συνέτισόν με και μαθήσομαι τὰς έντολάς σου.
- Ψαλ. 118,73 Τα χερίά σου με εδημιούργησαν από το χώμα. Αυτά με διέπλασαν και μου έδωσαν μορφήν και σώμα. Δος μου, λοιπόν και σύνεσιν δια να μάθω βαθύτερον και ευρύτερον τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,74 οἱ φοβούμενοί σε ὄφονται με και εύφρανθήσονται, ὅτι εις τούς λόγους σου έπήλπισα.
- Ψαλ. 118,74 Οι πιστοί εις σε, εκείνοι οι οποίοι σε ευλαβούνται, θα με ίδουν προκόπτοντα εις την αρετήν και θα ευφρανθούν. Διότι εγώ είχα στηρίζει και στηρίζω τας ελπίδας μου εις τα λόγια σου.
- Ψαλ. 118,75 έγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κριματά σου, και άληθεία έταπεινώσάς με.
- Ψαλ. 118,75 Εγνώρισα και έμαθα, Κυριε, ὅτι τα προστάγματα του Νομου σου είναι έκφρασις και πραγματοποιήσις της δικαιοσύνης. Δικαίως δε και επωφελώς δι' εμέ με εταπεινώσες δια των θλίψεων.
- Ψαλ. 118,76 γενηθήτω δὴ τὸ έλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
- Ψαλ. 118,76 Τώρα όμως ας έλθη η ευσπλαγχνία σου να με παρηγορήση σύμφωνα με την υπόσχεσιν, την οποίαν έχεις δώσει στον δούλον σου.
- Ψαλ. 118,77 έλθέτωσάν μοι οἱ οικτιρμοί σου, και ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου έστιν.
- Ψαλ. 118,77 Ας έλθουν, λοιπόν, εις εμέ οι οικτιρμοί σου και έτσι εγώ θα διαφύγω θανασίμους κινδύνους και θα ζήσω, διότι ο Νομος σου είναι μελέτη μου.
- Ψαλ. 118,78 αίσχυνθήτωσαν ύπερήφανοι, ὅτι άδίκως ήνόμησαν εις έμέ· εγώ δέ άδολεσχήσω έν ταῖς έντολαῖς σου.
- Ψαλ. 118,78 Ας κατεντροπιασθούν οι αλαζονικοί και εγωπαθείς, διότι, χωρίς εγώ να τους δώσω καμμίαν αφορμήν, χωρίς να τους αδικήσω εις τίποτε, παρανομούν εναντίον μου. Εγώ όμως, απολύτως ήσυχος, θα εντρυφώ συχνά εις την μελέτην του Νομου σου.
- Ψαλ. 118,79 έπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε και οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
- Ψαλ. 118,79 Από τον εξευτελισμόν αυτόν των υπερηφάνων ας διδαχθούν και ας επιστρέψουν προς εμέ, ὅσοι προηγουμένως εδειλίασαν και απεμακρύνθησαν και οι οποίοι εν τούτοις σε ευλαβούνται, Κυριε, και γνωρίζουν τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,80 γενηθήτω ή καρδιά μου άμωμος έν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως αν μή αίσχυνθῶ. -
- Ψαλ. 118,80 Είθε η καρδιά μου, με τον ιδικόν σου φωτισμόν, να γίνη άμειπτος και ακεραία εις την τήρησιν των εντολών σου, δια να μη εντροπιασθῶ και εγώ, ὅπως οι υπερήφανοι.
- Ψαλ. 118,81 Έκλείπει εις τὸ σωτήριόν σου ή ψυχή μου, εις τούς λόγους σου έπήλπισα.
- Ψαλ. 118,81 Απέκαμεν η ψυχή μου να σε παρακαλή και να περιμένη από σε την σωτηρίαν μου. Εν τούτοις εγώ στους λόγους σου έχω στηρίζει τας ελπίδας μου.
- Ψαλ. 118,82 έξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εις τὸ λόγιόν σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;
- Ψαλ. 118,82 Ητόνησαν και κοντεύουν να σβήσουν οι οφθαλμοί μου από την μελέτην των λόγων και των υποσχέσεών σου και με κάνουν συνεχώς να λέγω· Ποτε, Κυριε, θα με παρηγορήσης;
- Ψαλ. 118,83 ὅτι έγενήθην ως άσκός έν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου ούκ έπελαθόμην.

- Ψαλ. 118,83 Εκακουχήθηκα πάρα πολύ. Εγίνα κατάξηρος σαν το ασκί, που εσκληρύνθη εις την παγωνίαν και την πάχνην. Εν τούτοις ούτε προς στιγμήν δεν ελησμόνησα τα δικαιώματά σου.
- Ψαλ. 118,84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν;
- Ψαλ. 118,84 Ποσαι είναι ακόμη αι ημέραι της ζωής του δούλου σου; Ολίγαι. Ποτε, λοιπόν, συ θα αναλάβης την υπόθεσίν μου, θα εκφέρης και θα εφαρμόσης την δικαίαν σου κρίσιν εναντίον εκείνων, που με καταδιώκουν;
- Ψαλ. 118,85 διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἄδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.
- Ψαλ. 118,85 Φλυαρίας και ματαιότητος μου διηγούντο οι παράνομοι. Αυτά όμως δεν είναι δυνατόν κατά κανένα τρόπον να συγκριθοῦν με τον Νομον σου, Κυριε.
- Ψαλ. 118,86 πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.
- Ψαλ. 118,86 Ολαι αι ιδικαι σου εντολαι είναι αληθεια. Αδίκως αυτοι με κατεδίωξαν. Συ, λοιπόν, που μισεις την αδικιαν και αγαπάς την αληθειαν, σπεύσε να με βοηθήσης και να με προστατεύσης.
- Ψαλ. 118,87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,87 Ολίγον ακόμη και οι μανιώδεις εχθροι μου θα με απετελείωναν και θα με ἐρριπταν νεκρόν κάτω εις την γην. Εγὼ όμως δεν εγκατέλειψα ούτε παρέβην τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,88 κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. -
- Ψαλ. 118,88 Συμφωνα με το ἀπειρον ἐλεός σου γλύτωσέ με από τους φοβερούς αυτούς κινδύνους και περιφρούρησε την ζωὴν μου. Εγὼ δέ, πλήρης ευγνωμοσύνης δια την σωτηριάν μου, θα φυλάξω ακόμη περισσότερον τας εντολάς, που προέρχονται από το ἅγιον στόμα σου.
- Ψαλ. 118,89 Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.
- Ψαλ. 118,89 Ο λόγος σου, Κυριε, παραμένει αναλλοίωτος και αἰώνιος στον ουρανόν, διότι ἔχει ἕδραν και πηγὴν του σε τον ουράνιον Θεόν.
- Ψαλ. 118,90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.
- Ψαλ. 118,90 Η αληθειά σου παραμένει αμετακίνητος από γενεάς εις γενεάν. Εθεμελίωσες αυτην ασφαλή, ὅπως την γην, η οποία δια τούτο παραμένει.
- Ψαλ. 118,91 τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.
- Ψαλ. 118,91 Συ ἔδωσες την παντοδύναμον προσταγὴν σου και παραμένει η ημέρα. Διότι ὅλα ὅσα υπάρχουν είναι δούλα και υποτεταγμένα στο ἅγιον θέλημά σου.
- Ψαλ. 118,92 εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
- Ψαλ. 118,92 Εάν ο Νομος σου δεν ἦτο προσφιλὴς μελέτη και εντρύφημά μου, εγὼ θα εχανόμην ἐξ ολοκλήρου ἀνάμεσα εις τας περιπετείας και τας θλίψεις, που τόσον πολύ με εἶχαν ταπεινώσει.
- Ψαλ. 118,93 εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
- Ψαλ. 118,93 Εις τον αἰῶνα δεν θα ξεχάσω τα δικαιώματά σου, διότι δια μέσου αυτών συ μου ἔδωκες και διετήρησες την ζωὴν μου.
- Ψαλ. 118,94 σὸς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
- Ψαλ. 118,94 Ἰδικός σου ἄνθρωπος, ιδικός σου δούλος εἶμαι εγὼ, Κυριε. Σώσε με, διότι τας εντολάς σου με πολὺν πόθον ἐζήτησα και ηρεύνησα να μάθω.
- Ψαλ. 118,95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.
- Ψαλ. 118,95 Με παρεμόνευσαν με πολλὴν υπομονὴν οι αμαρτωλοι, δια να με ἐξοντώσουν. Αλλ' εγὼ προς τον Νομον σου εἶχα εστραμμένην την προσοχὴν και την διάνοιάν μου.
- Ψαλ. 118,96 πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. -
- Ψαλ. 118,96 Εἶδα ὅτι ὅλα αυτά, που οι ἄνθρωποι τα θεωροῦν τέλεια, πλοῦτη και δόξαν και τα ἄλλα αγαθά του κόσμου τούτου, εἶδα να ἔχουν ἓνα τέλος. Η εντολή σου ὁμως εκτείνεται εις ἀπέραντον χρονικόν διάστημα, αναλλοίωτος και ἐγκυρος.
- Ψαλ. 118,97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὄλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν.
- Ψαλ. 118,97 Ποσον πολύ ἠγάπησα πράγματι τον Νομον σου, Κυριε! Ολην την ἡμέραν αυτός είναι η μελέτη μου και το εντρύφημά μου.
- Ψαλ. 118,98 ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἔστιν.
- Ψαλ. 118,98 Με ἀνέδειξες σοφώτερον από τους εχθρους μου, με το να με διδάξης την εντολήν σου, διότι αυτη παραμένει πάντοτε κτήμα μου, γνώσις και σοφία μου.
- Ψαλ. 118,99 ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἔστιν.
- Ψαλ. 118,99 Εξεπέρασα ὅλους τους διδασκάλους μου εις γνώσιν και σοφίαν και σύνεσιν, διότι τα μαρτύρια του Νομου σου είναι η προσφιλὴς μελέτη μου.
- Ψαλ. 118,100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
- Ψαλ. 118,100 Ἀπέκτησα σύνεσιν πολὺ μεγαλυτέραν και από τους γεροντοτέρους μου, διότι εγὼ με πόθον πολὺν ἐζήτησα να μάθω και να εφαρμόσω τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,101 ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

- Ψαλ. 118,101 Επροφύλαξα τον εαυτόν μου, ώστε να μη βαδίσω ποτέ δρόμους πονηρίας. Και ηγωνίσθην εξ αντιθέτου να φυλάξω όλας τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,102 από τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
- Ψαλ. 118,102 Από τας εντολάς σου δεν παρεξέκλινα, διότι αναγνωρίζω ὅτι συ τας ἐνομοθέτησες προς καθοδήγησίν μου.
- Ψαλ. 118,103 ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
- Ψαλ. 118,103 Ποσον γλυκέα και ευχάριστα εἶναι τα λόγια σου στον λάρυγγά μου! Όταν τα προφέρω δια του στόματός μου, εἶναι γλυκύτερα παρά πάνω ἀπό το μέλι.
- Ψαλ. 118,104 ἀπό τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. -
- Ψαλ. 118,104 Μελετῶν τας εντολάς σου ἐπήρα σύνεσιν και σοφίαν. Φωτισμένος δε ἀπό αὐτάς ἐμίσησα κάθε δρόμον ἀδικίας, στον ὁποῖον πλανῶνται οι ἀμαρτωλοὶ ἄνθρωποι.
- Ψαλ. 118,105 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
- Ψαλ. 118,105 Φωτοβόλος λύχνος εἰς την πορείαν της ζωῆς μου εἶναι, ὁ Νόμος σου. Φως πλούσιον στους δρόμους μου.
- Ψαλ. 118,106 ὦμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- Ψαλ. 118,106 Ὠρκίσθην και ἀνέλαβα την υποχρέωσιν να τηρῶ ακριβῶς τας εντολάς του Νομου σου.
- Ψαλ. 118,107 ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
- Ψαλ. 118,107 Μεγάλας ταλαιπωρίας και ταπεινώσεις υπέστην ἀπό τους εχθρούς μου. Κυριε, σύμφωνα με την υπόσχεσίν σου, περιφρούρησε την κινδυνεύουσαν ζωὴν μου.
- Ψαλ. 118,108 τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.
- Ψαλ. 118,108 Δέξου, Κυριε, με ευμένειαν τας δοξολογίας και εκφράσεις ευγνωμοσύνης, τας ὁποίας με ὅλην μου την καρδίαν ἀναπέμπω προς σε. Διδαξέ με ευρύτερον και βαθύτερον τας εντολάς της δικαιοσύνης σου.
- Ψαλ. 118,109 ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- Ψαλ. 118,109 Η ζωη μου ευρίσκεται πάντοτε εἰς τα χέρια σου. Εγὼ δὲ ποτὲ δεν ἐλησμόνησα να μελετῶ και να εφαρμόζω τον Νομον σου.
- Ψαλ. 118,110 ἔθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
- Ψαλ. 118,110 Οι ἀμαρτωλοὶ μου ἔστησαν παγίδας, ἐγὼ ὅμως δεν ἐπλανήθην και δεν ἀπεμακρύνθην ἀπό τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,111 ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν.
- Ψαλ. 118,111 Κληρονομία μου και ἀναφαίρετος περιουσία μου ἐγίναν τα μαρτύριά σου. Διότι, αὐτὰ αποτελοῦν την ευφροσύνην και ἀγαλλίασαν της καρδίας μου.
- Ψαλ. 118,112 ἐκκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. -
- Ψαλ. 118,112 Ἐστρεψα με ὅλην μου την διάθεσιν την καρδίαν μου, στο να εφαρμόζω τας εντολάς σου πάντοτε. Διότι οι τηρηταὶ αὐτῶν θα ἀμειφθοῦν.
- Ψαλ. 118,113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
- Ψαλ. 118,113 Ἀνθρώπους παρανόμους ἐμίσησα, τον δε Νομον σου ἠγάπησα.
- Ψαλ. 118,114 βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
- Ψαλ. 118,114 Βοηθός και προστάτης μου εἶσαι συ, Κυριε. Εγὼ δε στους λόγους και τας υποσχέσεις και τας εντολάς σου ἔχω στηρίξει τας ἐλπίδας μου.
- Ψαλ. 118,115 ἐκκλινάτε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.
- Ψαλ. 118,115 Φυγετε μακρὰν ἀπὸ ἐμὲ οι ἄνθρωποι, οι ὁποῖοι μελετάτε και ἀγαπάτε και πράττετε την πονηρίαν. Εγὼ δε θα ἐρευνήσω βαθύτερον και θα μάθω σαφέστερον τας εντολάς του Θεοῦ μου.
- Ψαλ. 118,116 ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
- Ψαλ. 118,116 Ἀπλῶσε το προστατευτικὸ σου χέρι πιάσε με και συγκράτησέ με, σύμφωνα με την υπόσχεσίν σου. Σῶσε και περιφρούρησε την ζωὴν μου ἀπό τους κινδύνους και μη με ἐντροπιάσης σχετικῶς με τας ἐλπίδας, που ἔχω στηρίξει εἰς σέ.
- Ψαλ. 118,117 βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.
- Ψαλ. 118,117 Βοήθησέ με, διότι με την ἰδικὴν σου βοήθειαν θα σωθῶ ἀπό τους κινδύνους και ἔτσι ἀσφαλῆς και ἀπερίσπαστος θα μελετῶ πάντοτε τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,118 ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
- Ψαλ. 118,118 Ἐξουθένωσες και ἐξηυτέλισες ὅλους ἐκείνους, οι ὁποῖοι ἀπεμακρύνθησαν ἀπό τας εντολάς σου, διότι οι διαλογισμοὶ της διανοίας των και αι ἐπιθυμίας της καρδίας των ἦσαν ἀδικοι.
- Ψαλ. 118,119 παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
- Ψαλ. 118,119 Ἠρεῦνησα με τον νουν μου, ἐσκέφθην και εἶδα ὅτι παρέρχονται ὅλοι οι ἀμαρτωλοὶ της γης και εξαφανίζονται. Δια τοῦτο ἐγὼ ἠγάπησα τον Νομον σου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ σωτηρίαν και ἀσφάλειαν.
- Ψαλ. 118,120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. -
- Ψαλ. 118,120 Καρφῶσε και νέκρωσε δια του ἁγίου φόβου σου τα προς την ἀμαρτίαν κλίνοντα μέλη της σαρκός μου. Ζητῶ αὐτὴν την χάριν, διότι με τρομάζουν αι ἐναντίον της ἀμαρτίας τιμωρίαι σου.

- Ψαλ. 118,121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
Ψαλ. 118,121 Ἐπεδίωξα τὴν ευθύτητα καὶ δικαιοσύνην, τὴν ὁποῖαν συ θέλεις. Δια τοῦτο μὴ με παραδώσης εἰς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μου, ποὺ με ἀδικοῦν.
- Ψαλ. 118,122 ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
Ψαλ. 118,122 Δια τὸ καλόν μου καὶ πρὸς ἀσφάλειάν μου πάρε κάτω ἀπὸ τὴν προστασίαν σου ἐμὲ τὸν δούλον σου, ὥστε νὰ μὴ τολμήσουν νὰ διατυπώσουν ἐναντίον μου συκοφαντίας οἱ ὑπερήφανοι καὶ ἀν διατυπώσουν, νὰ μὴ γίνουν αὐταὶ πιστευταῖ.
- Ψαλ. 118,123 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
Ψαλ. 118,123 Ἀπέκαμαν τὰ μάτια μου περιμένοντα τὴν σωτηρίαν ἀπὸ σέ, καὶ τὴν ἐκλήρωσιν τῆς δικαίας ὑποσχέσεώς σου.
Ψαλ. 118,124 ποιήσον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.
Ψαλ. 118,124 Σὲ ἰκετεύω νὰ φερθῆς πρὸς ἐμὲ, τὸν δούλόν σου, σύμφωνα με τὸ ἔλεός σου, ὄχι σύμφωνα με τὰς ἰδικὰς μου πράξεις. Δια νὰ εὐαρεστώ δε πάντοτε εἰς σέ, διδάξέ με ἀκόμη περισσότερο τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,125 δοῦλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
Ψαλ. 118,125 Ἰδικός σου δούλος εἰμαι ἐγώ. Δος μου λοιπόν, Κυριε, σοφίαν καὶ σύνεσιν, δια νὰ γνωρίσω καὶ μάθω τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
Ψαλ. 118,126 Ἐφθασε δια τὸν Κυριον ὁ καιρὸς νὰ ἀντιδράσῃ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ δικαιοσύνην ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μου. Αὐτοὶ κατεπάτησαν καὶ κατεξέσχισαν τὸν Νόμον σου.
- Ψαλ. 118,127 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον.
Ψαλ. 118,127 Ἡ πονηρία καὶ ἡ κακότης ἐκείνων με ἔκαμε νὰ ἀγαπήσω ἀκόμη περισσότερο τὰς ἐντολάς σου περισσότερο ἀπὸ τὸ χρυσάφι καὶ τοὺς πολύτιμους λίθους.
- Ψαλ. 118,128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα. -
Ψαλ. 118,128 Δια τοῦτο συνεμορφούμην πρὸς ὅλας τὰς ἐντολάς σου, ἐμίσησα δε κάθε ἀδικῶν πράξιν.
Ψαλ. 118,129 Θαυμασὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρέυνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.
Ψαλ. 118,129 Βαθὺν θαυμασμόν μου προκαλοῦν αἱ ἐντολαί, ποὺ ὑπάρχουν στὸν Νόμον σου. Δια τοῦτο ἡ ψυχὴ μου τὰς ἠρέυνησε καὶ τὰς ἐμελέτησε με πόθον.
- Ψαλ. 118,130 ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.
Ψαλ. 118,130 Ἡ φανέρωσις καὶ ἡ ἀνάλυσις τῶν ἐντολῶν σου φωτίζει καὶ συνετίζει καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἀπλοϊκοὺς ἀνθρώπους.
- Ψαλ. 118,131 τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
Ψαλ. 118,131 Ἦνοιξα τὸ στόμα μου καὶ εἰσέπνευσα τὸν ζωογόνον αἶρα. Ἐτσι ἐλαχτάρησα καὶ λαχταρῶ τὰς ἐντολάς σου.
Ψαλ. 118,132 Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπῶντων τὸ ὄνομά σου.
Ψαλ. 118,132 Ρίξε ἓνα σπλαγγικὸ βλέμμα εἰς ἐμὲ καὶ ἐλέησέ με, σύμφωνα με τὴν ἀξιόπιστον ὑπόσχεσίν σου νὰ προστατεύῃς ἐκείνους, ποὺ σέβονται καὶ ἀγαποῦν τὸ ὄνομά σου.
- Ψαλ. 118,133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
Ψαλ. 118,133 Κατεύθυνε τὴν ζωὴν καὶ τὰ ἔργα μου σύμφωνα με τὸ λόγιόν σου, ὥστε καμμία παρανομία νὰ μὴ κυριεύσῃ τὴν ψυχὴν μου.
- Ψαλ. 118,134 λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
Ψαλ. 118,134 Γλύτωσέ με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ ἐγὼ θα φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
Ψαλ. 118,135 τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ψαλ. 118,135 Ἀς ἐπιλάμψῃ καὶ ἀς φωτίσῃ ἐμὲ τὸν δούλόν σου ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ καλωσύνη τοῦ προσώπου σου· διδάξέ με τὰ προστάγματά σου.
- Ψαλ. 118,136 διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. -
Ψαλ. 118,136 Εἰς τὰ ἀφθόνως ἀναβλύζοντα δάκρυά μου ἐβυθίσθησαν τὰ μάτια μου· καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἐτήρησα πάντοτε τὸν Νόμον σου.
- Ψαλ. 118,137 Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.
Ψαλ. 118,137 Δίκαιος εἶσαι, Κυριε, καὶ αἱ ἀποφάσεις σου εἶναι ὀρθαὶ καὶ εὐθεῖαι.
Ψαλ. 118,138 ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
Ψαλ. 118,138 Τα προστάγματά σου, Κυριε, τὰ ὁποῖα ὡς ἐντολάς ἔδωσες εἰς ἡμᾶς, εἶναι ἀπολύτως δίκαια καὶ ἀληθινά.
Ψαλ. 118,139 ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.
Ψαλ. 118,139 Με ἔλυωσεν ὡσάν κερὶ ὁ ζῆλός μου δια τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, διότι οἱ ἐχθροί μου ἐλησμόνησαν ἐντελῶς τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,140 πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
Ψαλ. 118,140 Εἶναι ὁμως ἀφρονες, διότι τὰ λόγια σου εἶναι ὀλοκάθαρα καὶ ἀπαστράπτοντα, ὅπως τὸ χρυσάφι, τὸ ὁποῖον ἐκαθαρίσθη στὸ πυρωμένο καμίνι. Δια τοῦτο ἐγὼ ὁ δούλος σου τὰ ἠγάπησα.

- Ψαλ. 118,141
Ψαλ. 118,141
νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Μικρὸς κατὰ τὴν ἡλικίαν, καταφρονημένος καὶ ἐξουδενωμένος εἶμαι μέσα εἰς τὴν κοινωσίαν. Ἀλλὰ τὰς ἐντολάς σου ποτὲ δὲν τὰς ἐλησμόνησα.
- Ψαλ. 118,142
Ψαλ. 118,142
ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
Ἡ δικαιοσύνη σου, Κυριε, εἶναι δικαιοσύνη αἰωνία καὶ ἀναλλοίωτος καὶ ὁ Νομος σου εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀλήθεια.
- Ψαλ. 118,143
Ψαλ. 118,143
θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με· αἱ ἐντολαὶ σου μελέτη μου.
Με εὐρήκαν θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, ἀλλὰ αἱ ἐντολαὶ σου, Κυριε, ἦσαν πάντοτε μελέτη καὶ παρηγορία μου.
- Ψαλ. 118,144
Ψαλ. 118,144
δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. -
Τὰ προστάγματά σου εἶναι δίκαια, αἰώνια καὶ ἀναλλοίωτα. Συνέτισέ με δια μέσου αὐτῶν, ὥστε νὰ ζήσω ἐγὼ σύμφωνα με τὸ ἅγιον θέλημά σου.
- Ψαλ. 118,145
Ψαλ. 118,145
Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
Με ὄλην μου τὴν καρδίαν ἐκέκραξα πρὸς σέ· ἄκουσε καὶ κάμε δεκτὴν, Κυριε, τὴν προσευχήν μου. Ἐγὼ δε θα ζητήσω νὰ μάθω καὶ νὰ κατανοήσω τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,146
Ψαλ. 118,146
ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κυριε· σῶσε καὶ περιφρούρησε τὴν ζωὴν μου, ποὺ κινδυνεύει, καὶ ἐγὼ θα φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,147
Ψαλ. 118,147
προέφθασα ἐν ἄωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
Πολὺ ἐνωρίς, πρὶν περάσῃ ἡ νύκτα, ἐγὼ ἐσηκώθηκα καὶ προσευχήθην με κραυγὴν πρὸς σε, διότι ἤλπισα εἰς τὰ λόγια σου.
- Ψαλ. 118,148
Ψαλ. 118,148
προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.
Ἦνοιξαν τὰ μάτια μου πολὺ ἐνωρίς, ἐνῶ ἀκόμη ἦτο βαθὺς ὄρθρος, δια νὰ μελετήσω τοὺς λόγους σου.
- Ψαλ. 118,149
Ψαλ. 118,149
τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
Ἄκουσε, Κυριε, τὴν φωνὴν τῆς δεησεώς μου, σύμφωνα με τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ κατὰ τὴν δικαίαν σου ἀπόφασιν περιφρούρησε καὶ παράτεινε τὴν ζωὴν μου.
- Ψαλ. 118,150
Ψαλ. 118,150
προσῆγγισαν οἱ καταδιώκόντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
Οἱ ἐχθροί μου, ποὺ ἀδίκως καὶ παραλόγως με καταδιώκουν, με ἐπλησίασαν, δια νὰ με ἐξοντώσουν. Αὐτοὶ ὅμως εὐρίσκονται μακρὰν ἀπὸ τὸ ἅγιον θέλημά σου.
- Ψαλ. 118,151
Ψαλ. 118,151
ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀλήθεια.
Ἀλλὰ σὺ, Κυριε, εἶσαι κοντὰ μου. Ὅλοι δε οἱ τρόποι ἐνεργείας σου πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι δίκαιοι καὶ ἀληθινοί.
- Ψαλ. 118,152
Ψαλ. 118,152
κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. -
Ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ, Κυριε, ἐγνώρισα καὶ κατενόησα τὰ μαρτύριά σου καὶ ἐπέισθην ἀπολύτως, ὅτι αἱ ἐντολαὶ σου ἔχουν αἰώνια τὰ θεμέλιά των.
- Ψαλ. 118,153
Ψαλ. 118,153
Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Ἴδε τὴν καταφρόνησιν καὶ τὴν ἐξουθένωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν με ἔχουν ρίξει οἱ ἐχθροί μου, καὶ σπεύσε νὰ με βγάλῃς ἀπὸ αὐτήν, διότι ἐγὼ δὲν ἐλησμόνησα ποτὲ τὸν Νόμον σου.
- Ψαλ. 118,154
Ψαλ. 118,154
κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
Σὺ, ὡσάν δίκαιος ποὺ εἶσαι, κρίνε με δικαιοσύνην τὴν ὑπόθεσίν μου καὶ ἀπάλλαξέ με ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου. Συμφωνᾶ δε με τὴν ὑπόσχεσίν σου περιφρούρησε καὶ παράτεινε τὴν ζωὴν μου.
- Ψαλ. 118,155
Ψαλ. 118,155
μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
Ἡ σωτηρία τῶν δικαίων εἶσαι σὺ. Ἡ σωτηρία ὅμως τῶν ἀμαρτωλῶν εἶναι μακρὰν, εἶναι ἀνύπαρκτος, διότι δὲν ἐζήτησαν νὰ μελετήσουν καὶ νὰ καταμάθουν τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,156
Ψαλ. 118,156
οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
Τὰ ἐλέη σου, Κυριε, εἶναι πολλὰ. Συμφωνᾶ με τὴν εὐσπλαγχνον κρίσιν σου περιφρούρησε καὶ παράτεινε τὴν ζωὴν μου.
- Ψαλ. 118,157
Ψαλ. 118,157
πολλοὶ οἱ ἐκδιώκόντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
Πολλοὶ εἶναι οἱ ἐχθροί μου, ποὺ με καταδιώκουν καὶ με καταθλίβουν. Ἐγὼ ὅμως ποτὲ δὲν παρεξέκλινα ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου.
- Ψαλ. 118,158
Ψαλ. 118,158
εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
Εἶδα ἀσυνέτους ἀνθρώπους νὰ ἀπορρίπτουν τὰς ἐντολάς σου καὶ ἐλυωνα ἀπὸ τὸν πόνον, διότι αὐτοὶ δὲν ἐτήρησαν τὰ λόγια σου.
- Ψαλ. 118,159
Ψαλ. 118,159
Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
Ἴδε ὅμως, Κυριε, ὅτι ἐγὼ ἠγάπησα με ὄλην μου τὴν καρδίαν τὰς ἐντολάς σου. Κυριε, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, χάρισέ μου ἀσφαλῆ καὶ μακρὰν τὴν ζωὴν.
- Ψαλ. 118,160
ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. -

- Ψαλ. 118,160 Αρχή, βάσις και περιεχόμενον των λόγων σου είναι η αλήθεια και όλα αι κρίσεις της δικαιοσύνης σου είναι αιώνιοι και αμετάθετοι.
- Ψαλ. 118,161 Ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.
- Ψαλ. 118,161 Ἀρχοντες ασεβείς με κατεδίωξαν χωρίς λόγον και αφορμήν. Δεν τους εφοβήθην. Από τους λόγους σου μόνον εδειλίασεν η καρδιά μου, μήπως τυχόν και τους παραβώ.
- Ψαλ. 118,162 ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.
- Ψαλ. 118,162 Εγώ θα χαρώ τόσο πολύ από την μελέτην, την αποδοχήν και εφαρμογήν των λόγων σου, ωσάν ο νικητής εκείνος ο οποίος ευρίσκει πολλά και πολύτιμα λάφυρα.
- Ψαλ. 118,163 ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
- Ψαλ. 118,163 Ἐμίσησα και εσχάθηκα την αδικίαν. Τον δε Νομον σου ηγάπησα.
- Ψαλ. 118,164 ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
- Ψαλ. 118,164 Πολλές φορές κατά το διάστημα της ημέρας σε εδοξολόγησα δια τας δικαίας κρίσεις σου.
- Ψαλ. 118,165 εἰρήνη πολλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
- Ψαλ. 118,165 Ειρήνη πολλή βασιλεύει εις την καρδίαν εκείνων, που αγαπούν και φυλάττουν τον Νομον σου. Δεν υπάρχει εις αυτούς σκάνδαλον, που να σκοντάπτουν επάνω του, να τους αναταράσση και να τους κλονίζη.
- Ψαλ. 118,166 προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
- Ψαλ. 118,166 Παντοτε, Κυριε, από σε περιμένα την σωτηρίαν, και τας εντολάς σου ηγάπησα.
- Ψαλ. 118,167 ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
- Ψαλ. 118,167 Η ψυχή μου εφύλαξε τας εντολάς σου, διότι θερμότατα τας έχει αγαπήσει.
- Ψαλ. 118,168 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε. -
- Ψαλ. 118,168 Εφύλαξα τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου, Κυριε, διότι έχω την συναίσθησιν ότι όλα αι πορεύει της ζωής μου ευρίσκονται ενώπιόν σου.
- Ψαλ. 118,169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
- Ψαλ. 118,169 Ἀς πλησιάσση, λοιπόν, ἐνώπιον του θρόνου της μεγαλωσύνης σου η δέησίς μου, Κυριε, και σύμφωνα με την ρητὴν υπόσχασίν σου ότι ακούεις τας προσευχάς μας, δος μου σύνεσιν και φωτισμόν.
- Ψαλ. 118,170 εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.
- Ψαλ. 118,170 Εἶθε να φθάσση εις σέ, Κυριε, η ιερὰ αὐτὴ αξίωσίς μου. Κυριε, σύμφωνα με την υπόσχασίν σου, γλύτωσέ με από τους διαφόρους κινδύνους, που απειλοῦν την ζωὴν μου.
- Ψαλ. 118,171 ἐξερευῶνται τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
- Ψαλ. 118,171 Εἶθε από την καρδίαν και τα χεῖλη μου να αναβλύζουν πλούσιοι ὕμνοι εις δόξαν σου. Και τούτο θα γίνη, όταν με διδάξης τα προστάγματά σου.
- Ψαλ. 118,172 φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
- Ψαλ. 118,172 Εἶθε η γλῶσσά μου να ομιλῆ και να διαλαλῆ πάντοτε τα λόγια σου, διότι όλα αι εντολαί σου είναι δικαίαι και ορθαί.
- Ψαλ. 118,173 γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.
- Ψαλ. 118,173 Ἀς απλωθῆ προς ἐμέ το προστατευτικὸ σου χέρι, δια να με σώσης, διότι ἐγώ, υπέρ πάντα τα ἄλλα, ἐπροτίμησα και ηγάπησα τας εντολάς σου.
- Ψαλ. 118,174 ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι.
- Ψαλ. 118,174 Με ὅλην μου την καρδίαν ἐπόθησα την σωτηρίαν, την ὁποίαν συ, Κυριε, δίδεις, και ο Νομος σου είναι παντοτεινὴ μου μελέτη.
- Ψαλ. 118,175 ζῆσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
- Ψαλ. 118,175 Χαρις εις την ιδιικήν σου προστασίαν θα ζήσω και θα σε μυνώ, αι δε δικαίαι κρίσεις σου θα με βοηθήσουν.
- Ψαλ. 118,176 ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.
- Ψαλ. 118,176 Ἐπλανήθην, Κυριε, σαν ἀπολωλός πρόβατον, μη με ἀφήσης· ἀναζήτησε ἐμέ τον δούλον σου, διότι ποτέ ἐγώ δεν ἐλησμόνησα τας εντολάς σου.

ΨΑΛΜΟΣ 119 (Μασ. 120)

Ἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 119,1 Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.
- Ψαλ. 119,1 Προς τον Κυριον εις περιστάσεις θλίψεων ἐκράξα δια της προσευχῆς και με εισηκούσε·
- Ψαλ. 119,2 Κύριε, ῥῦσαί τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδικῶν καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
- Ψαλ. 119,2 και τώρα, Κυριε, γλύτωσε την ψυχήν μου από χειλή, τα οποία ομιλοῦν ἐναντίον μου αδικίας και συκοφαντίας, από γλώσσαν, η οποία ἐξυφαίνει δολοπλοκίας.

- Ψαλ. 119,3 τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν;
 Ψαλ. 119,3 Ποία βοήθεια πρέπει να σου δοθῆ, ποία ενίσχυσις πρέπει να προστεθῆ ἐπὶ πλέον εἰς σέ, δια να αποκρούσῃς τὴν δολοπλόκον γλώσσαν;
- Ψαλ. 119,4 τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
 Ψαλ. 119,4 Θα σου δοθῶν τα ακονισμένα βέλη του παντοδυνάμου Θεοῦ, τα ωπλισμένα με ἄνθρακας πυρός, τα οποία κατακαίουν και ερημώνουν.
- Ψαλ. 119,5 οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.
 Ψαλ. 119,5 Ἀλλοίμονον! Διότι ἡ παραμονή μου εἰς τὴν ξένην γῆν παρετάθη ἐπὶ μακρόν. Κατεσκήνωσα μαζί με τοὺς σκηνίτας Κηδάρ, με τοὺς βαρβάρους απογόνους του Ἰσραήλ.
- Ψαλ. 119,6 πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.
 Ψαλ. 119,6 Ἐπὶ πολὺν χρόνον παρετάθη ἡ ξενητιά μου.
- Ψαλ. 119,7 μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.
 Ψαλ. 119,7 Με τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εμῖσούσαν τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ἤμην πάντοτε εἰρηνικός. Ὄταν συνωμιλούσα με αὐτοὺς, ἐκεῖνοι με ἐπολεμούσαν χωρὶς λόγον και ἀφορμὴν. Σώσέ με, Κυριε.

ΨΑΛΜΟΣ 120 (Μασ. 121)

Ῥδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 120,1 Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.
 Ψαλ. 120,1 Ἀπὸ τὴν ξένην χώραν ἐσῆκωσα τα μάτια μου πρὸς τα ὄρη Σιών, ἀπὸ ὅπου θα ἐλθῆ ἡ βοήθειά μου παρὰ του Κυρίου, δια να ἐπαναπατρισθῶ.
- Ψαλ. 120,2 ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
 Ψαλ. 120,2 Ἡ βοήθειά μου θα ἐλθῆ ἀπὸ τον Κυριον, ο ὁποῖος ἐδημιούργησε τον ουρανὸν και την γην.
- Ψαλ. 120,3 μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.
 Ψαλ. 120,3 Εἶθε, ὦ ψυχὴ μου, ποτὲ να μη σαλευθῆ το ποδὶ σου. Ποτὲ να μη νυστάξῃ και ἀδιαφορήσῃ δια σε ο Κυριος, ο ὁποῖος σε φυλάσσει.
- Ψαλ. 120,4 ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
 Ψαλ. 120,4 Ἰδοὺ, δεν θα νυστάξῃ, οὔτε θα κοιμηθῆ, οὔτε θα ἀδιαφορήσῃ ο Κυριος, ο ὁποῖος περιφρουρεῖ τον ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- Ψαλ. 120,5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου·
 Ψαλ. 120,5 Τουναντίον, ο Κυριος θα σε περιφρουρήσῃ ἀσφαλῆ, ὦ λαὸ του Ἰσραήλ. Ο Κυριος θα εἶναι ο παντοδύναμος σκεπαστὴς και υπερασπιστὴς σου, ο ὁποῖος θα ἰσταται συμπαραστάτης σου εκ δεξιῶν σου.
- Ψαλ. 120,6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
 Ψαλ. 120,6 Τότε κατὰ τὴν ἡμέραν ο ἥλιος δεν θα σε καυματίσῃ, οὔτε ἡ σελήνη θα σε βλάβῃ κατὰ τὴν νύκτα.
- Ψαλ. 120,7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος,
 Ψαλ. 120,7 Ο Κυριος θα σε προφυλάξῃ ἀπὸ κάθε κακόν. Θα φυλάξῃ τὴν ζωὴν σου ο Κυριος.
- Ψαλ. 120,8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος,
 Ψαλ. 120,8 Ο Κυριος θα φυλάξῃ τὴν εἴσοδόν σου και τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ το σπίτι σου· γενικῶς τὴν πορείαν τῆς ζωῆς σου και στο παρὸν και στο μέλλον.

ΨΑΛΜΟΣ 121 (Μασ. 122)

Ῥδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 121,1 Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.
 Ψαλ. 121,1 Ἐσκήρθησα ἀπὸ χαρὰν και ἀγαλλίαςιν, ὅταν, ἐνὸς ευρισκόμην εἰς ξένην χώραν, μερικοὶ προσκυνηταὶ μου εἶπαν· Θα πορευθῶμεν τώρα στον ναόν του Κυρίου.
- Ψαλ. 121,2 ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.
 Ψαλ. 121,2 Και ἰδοὺ, τα πόδια μας τώρα ἰστανται εἰς τας αὐλάς σου, ὦ Ἱερουσαλήμ.
- Ψαλ. 121,3 Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
 Ψαλ. 121,3 Ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία ἔχει οἰκοδομηθῆ ὡς πολυάνθρωπος, μεγάλη και λαμπρὰ πόλις, τῆς ὁποίας τα κτίρια συνέχονται το ἓνα με το ἄλλο, ὥστε να μη εἶναι ἀραιοκατωκημένη.
- Ψαλ. 121,4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου·

- Ψαλ. 121,4 Περισσότερον όμως ποθητή και αγαπητή είναι, διότι εκεί ανέρχονται αι διάφοροι φυλαί, αι φυλαί του λαού του Θεού, σύμφωνα προς την εντολήν του Κυρίου, δια να υμνήσουν και δοξολογήσουν το πάντιμον όνομά του Κυρίου.
- Ψαλ. 121,5 **Ότι εκεί έκάθισαν θρόνοι εις κρίσιν, θρόνοι επί οίκον Δαυϊδ.**
- Ψαλ. 121,5 Ηυφράνθη η Ιερουσαλήμ, διότι εκεί εστήνοντο θρόνοι δικαστικοί, θρόνοι δια την βασιλεύουσαν οικογένειαν του Δαυϊδ.
- Ψαλ. 121,6 **έρωτήσατε δὴ τὰ εις εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε·**
- Ψαλ. 121,6 Ω σεις οι προσκυνηταί, παρακαλέσατε τον Κυριον δια την ασφάλειαν, την ειρήνην και την ευημερίαν της Ιερουσαλήμ. Ω Ιερουσαλήμ! Ευτυχία ας υπάρχη πάντοτε εις εκείνους, οι οποίοι σε αγαπούν.
- Ψαλ. 121,7 **γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.**
- Ψαλ. 121,7 Ειρήνη ας βασιλεύς μέσα εις τα τείχη σου, τα οποία αποτελούν την δύναμιν, που σε περιφρουρεί. Αφθονία και ασφάλεια ας υπάρχη στους πύργους των θησαυρών σου και τους προμαχώνας σου.
- Ψαλ. 121,8 **ἔνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ·**
- Ψαλ. 121,8 Χαριν των αδελφών μου και των φίλων μου, που κατοικούν εις σέ, εύχομαι πάντοτε ειρήνην και ευημερίαν δια σέ.
- Ψαλ. 121,9 **ἔνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.**
- Ψαλ. 121,9 Χαριν του ναοῦ Κυρίου του Θεοῦ μας εξήτησα και ζητώ με θερμὴν προσευχὴν αγαθά δια σέ, ω Ιερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ 122 (Μασ. 123)

Ἦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 122,1 **Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.**
- Ψαλ. 122,1 Προς σε και μόνον έχω υψωμένα τα μάτια μου, Κυριε, ο οποίος κατοικεῖς στον ουρανό.
- Ψαλ. 122,2 **Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἴκτειρῆσαι ἡμᾶς.**
- Ψαλ. 122,2 Ἰδοῦ, ὅπως τα μάτια των δούλων είναι προσηλωμένα εις τα χέρια των κυρίων των, και οι οφθαλμοί της δούλης εις τα χέρια της κυρίας της, περιμένοντες από εκείνους αγαθά, ἔτσι και τα μάτια μας στρέφονται προς Κυριον, τον Θεόν μας και τον παρακαλουν, μέχρις ὅτου πλούσιον εκδηλώση προς ημάς το ἐλεός του.
- Ψαλ. 122,3 **ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως,**
- Ψαλ. 122,3 Ελέησέ μας, Κυριε, ελέησέ μας, διότι ἐπὶ μακρόν χρόνον εγεμίσαμεν από καταφρόνησιν και εξουθένωσιν.
- Ψαλ. 122,4 **ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνουσί, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.**
- Ψαλ. 122,4 Εγέμισε με το παραπάνω η ψυχὴ μας. Εἶθε η καταισχύνη να ἔλθῃ εναντίον των πλουσίων και αλαζονικῶν τυράννων μας, ο εξευτελισμός και η εξουθένωσις εναντίον των υπερηφάνων, οι οποίοι μας κατατυραννοῦν.

ΨΑΛΜΟΣ 123 (Μασ. 124)

Ἦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 123,1 **Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ·**
- Ψαλ. 123,1 Εάν ο Κυριος δεν ἦτο μαζί μας, βοηθός και υπερασπιστής μας, ας το ομολογήση λοιπόν ὅλος ο ισραηλιτικός λαός,
- Ψαλ. 123,2 **εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,**
- Ψαλ. 123,2 εάν ο Κυριος δεν ευρίσκετο μαζί μας, ὅταν οι εχθροὶ μας πάνοπλοι και ισχυροὶ εξηγέρθησαν εναντίον μας,
- Ψαλ. 123,3 **ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς·**
- Ψαλ. 123,3 ασφαλῶς και βεβαίως ζωντανούς θα μας κοτέπιναν, ὅταν η οργή των εἶχεν ἀνάψει εναντίον μας.
- Ψαλ. 123,4 **ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χειμάρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·**
- Ψαλ. 123,4 Το ορμητικόν ρεῦμα του μίσους και της κακίας των θα μας κατεπόντιζε και θα μας κατέπνιγε. Ποταμόν ορμητικόν από εκείνους, που σχηματίζονται τον χειμώνα, θα διήρχετο η ψυχὴ μας.
- Ψαλ. 123,5 **ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.**
- Ψαλ. 123,5 Ασφαλῶς θα διήρχετο η ψυχὰ μας βαθύτατον ὕδωρ, ὅπου πυθμὴν δεν υπάρχει, και θα κατεποντίζετο.
- Ψαλ. 123,6 **εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.**
- Ψαλ. 123,6 Ας είναι ὁμως ευλογημένον και δοξασμένον το ὄνομά του Κυρίου, ο οποίος δεν μας αφήκε να γίνωμεν θήραμα και τροφή στους ὀδόντας των αγρίων αυτῶν θηρίων, των εχθρῶν μας.
- Ψαλ. 123,7 **ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.**
- Ψαλ. 123,7 Η ζωη μας εγλύτωσεν από τα χέρια των, ὅπως το στρουθίον διαφεύγει την παγίδα των κυνηγῶν. Η παγὶς των εχθρῶν μας συνετρίβη και ημεῖς διεσώθημεν.

Ψαλ. 123,8
Ψαλ. 123,8

ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ἡ βοήθεια καὶ ἡ σωτηρία μας οφείλεται στον παντοδύναμον Κύριον μας, ο οποίος εδημιούργησε τον ουρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ 124 (Μασ. 125)

Ἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 124,1
Ψαλ. 124,1

Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Αὐτοὶ που ἔχουν στηριχθεὶς τὴν πεποίθησιν τῶν εἰς τὸν Κύριον, ομοιάζουν πρὸς τὸ ἀκλόνητον ὄρος τῆς Σιών, διότι ὅπως ἐκεῖνο, ἔτσι καὶ ὁ κάθε κάτοικος τῆς Ἱερουσαλήμ, που πιστεύει εἰς τὸν Θεο, ποτέ δεν θα κλονισθῇ.

Ψαλ. 124,2
Ψαλ. 124,2

ὄρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὅπως γύρω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ υπάρχουν λόφοι, οἱ ὁποῖοι τὴν προστατίζουν ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐχθρῶν, ἔτσι καὶ ὁ Κύριος ὡς ἀκατανόκητον ὄπλον εὐρίσκεται γύρω ἀπὸ τὸν λαὸν του, προστατεύων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ψαλ. 124,3
Ψαλ. 124,3

ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Δεν θα ἐπιτρέψῃ ὁ Κύριος νὰ πίπτῃ βασανιστικὴ καὶ τυραννικὴ ἡ ράβδος καὶ ἡ ἐξουσία τῶν ἀμαρτωλῶν ἐναντίον τῆς κληρονομίας τῶν δικαίων Ἰσραηλιτῶν. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθοῦν οἱ δίκαιοι ἀπὸ τὸν θρίαμβον τοῦ κακοῦ καὶ ἀπλώσουν καὶ αὐτοὶ τὰ χεῖρα τῶν εἰς ἔργα παρανομίας.

Ψαλ. 124,4
Ψαλ. 124,4

ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία·

Δεῖξε καὶ στείλε, Κύριε, τὰ αγαθὰ σου εἰς τοὺς αγαθοὺς ἀνθρώπους, εἰς αὐτοὺς που ἔχουν εὐκρινὴ καὶ ἀδόλον τὴν καρδίαν.

Ψαλ. 124,5
Ψαλ. 124,5

τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Αὐτοὺς ὅμως, οἱ ὁποῖοι παρεκκλίνουν εἰς τοὺς διεστραμμένους δρόμους τῆς πονηρίας, θα ἐξολοθρευθῇ ὁ Κύριος, μαζὶ με τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Εἶθε νὰ βασιλεύῃ ἡ εἰρήνη εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ 125 (Μασ. 126)

Ἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 125,1
Ψαλ. 125,1

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Ὅταν ὁ δίκαιος καὶ παντοδύναμος Κύριος ἐπανάφερῃ ἡμᾶς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ τῆς Βαβυλώνας καὶ ἀποκατέστησεν εἰς τὴν πατρίδα μας, ἠσθάνθημεν μεγάλην παρηγορίαν καὶ χαρὰν.

Ψαλ. 125,2
Ψαλ. 125,2

τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

Τότε ἐγέμισε τὸ στόμα μας ἀπὸ ἐνθουσιώδεις ἀναφωνήσεις χαρᾶς καὶ ἡ γλῶσσα μας ἀπὸ λόγια ἀγαλλιάσεως. Τότε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ εἰδωλολατρικοὶ, λαοὶ ἔλεγον· Ὁ Κύριος ἔκαμε μεγάλα ἔργα πρὸς χάριν τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Ψαλ. 125,3
Ψαλ. 125,3

ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι.

Πράγματι μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα ὑπὲρ ἡμῶν ἔκαμεν ὁ Κύριος. Δι' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἐγεμίσαμεν ἀπὸ χαρᾶν καὶ ἀγαλλίασιν.

Ψαλ. 125,4
Ψαλ. 125,4

ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Ἐπανάφερε ὅμως, Κύριε, καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας αἰχμαλώτους Ἰουδαίους, πολυαριθμούς, σαν χειμάρρους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν χειμῶνα γεμίζουν νερά καὶ ὀρμητικοὶ χύνονται πρὸς νότον.

Ψαλ. 125,5
Ψαλ. 125,5

οἱ σπεῖροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Ὅσοι με δάκρυα ἀπελπισίας ἐξ αἰτίας τῆς ξηρασίας σπεῖρουν τοὺς ἀγροὺς τῶν, ὅταν πέσουν αἱ βροχαὶ καὶ καρποφορήσουν οἱ ἀγροὶ τῶν, θα θερίσουν σκιρτώντες ἀπὸ ἀγαλλίασιν.

Ψαλ. 125,6
Ψαλ. 125,6

πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Οἱ γεωργοὶ μεταβαίνοντες στοὺς ἀγροὺς τῶν ρίπτουν τοὺς σπόρους με δάκρυα, διότι δεν γνωρίζουν, ἀν καὶ τι θα θερίσουν. Κατὰ τὸν θερισμὸν ὅμως ἐπανερχονται ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς με ἀγαλλίασιν φέροντες στοὺς ὄμους τῶν τὰ δεμάτια ἀπὸ τὰ μεστωμένα στάχυα. Ἐτσι καὶ ἡμεῖς πονεμένοι καὶ κλαίοντες ἐβαδίζαμεν πρὸς τὴν ἐξορίαν τῆς Βαβυλώνας. Χαίροντες δε καὶ ἀγαλλόμενοι ἐπανήλθομεν με τὴν βοήθειάν σου εἰς τὴν πατρίδα μας.

ΨΑΛΜΟΣ 126 (Μασ. 127)

Ῥδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 126,1 Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.
- Ψαλ. 126,1 Ἐὰν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος δεν οἰκοδομήσῃ και δεν ευδοκήσῃ εἰς την ανοικοδόμησιν ενός οἴκου, ματαίως εκοπίασαν οι οικοδομοῦντες αὐτόν. Ἐὰν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος δεν φυλάξῃ μίαν πόλιν, ματαίως ηγγρύπνησαν οι φρουροὶ της.
- Ψαλ. 126,2 εἰς μάτην ὑμῖν ἔστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἔσθιοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.
- Ψαλ. 126,2 Ἐὰν δεν ἔχετε δοθηθὸν τον Θεόν, ματαίως εξυπνάτε ἀπὸ τον βαθὺν ὀρθρον, δια να μεταβήτε εἰς τας εργασίας σας. Ματαίως, μόλις σηκωθήτε ἀπὸ την κλίνην σας η ἀπὸ την τράπεζαν του φαγητοῦ, σπεύδετε προς την εργασίαν σας· και ἔτσι τρώγετε τον ἄρτον σας με πολὺν κόπον και πόνον εἰς στιγμὴν, κατὰ την οἰοίαν ὁ Κύριος δίδει στους αγαπητοὺς του πιστοὺς ανθρώπους ἡρεμον ὕπνον·
- Ψαλ. 126,3 ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς.
- Ψαλ. 126,3 ἰδοὺ ποιά εἶναι η πολὺτιμος δωρεά του Κυρίου, που δίδεται ἀπὸ αὐτόν στους αγαπητοὺς του. Εἶναι τα παιδιά, οι ἀπόγονοι. Ο μισθὸς και η ἀμοιβὴ των δικαίων εἶναι τα τέκνα, καρπὸς της μητρικῆς γαστρὸς.
- Ψαλ. 126,4 ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.
- Ψαλ. 126,4 Ὡσὰν βέλη εἰς τα χέρια ἱκανοῦ και ἐμπείρου πολεμιστοῦ ομοιάζουν τα παιδιά των παραμερισμένων ἀπὸ τους ανθρώπους, ἀλλὰ πιστῶν στον Θεὸν γονέων. 5 Μακάριος εἶναι ὁ γονεὺς εκείνος, ὁ οἰοῖς θα ἀποκτήσῃ δια των παιδιῶν του ο,τι ἐπιθυμεί. Δεν θα ἐντροπιασθῶν οι γονεῖς αὐτοῖ των πολλῶν παιδιῶν, ὅταν συζητοῦν με τους ἐχθροὺς των εἰς τας πύλας της πόλεως.
- Ψαλ. 126,5 μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ κατασχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ 127 (Μασ. 128)

Ῥδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 127,1 Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
- Ψαλ. 127,1 Τρισευτυχισμένοι εἶναι ὅλοι ὅσοι φοβοῦνται και ευλαβοῦνται τον Κυριον, οι οἰοῖοι πορευονται και συμπεριφέρονται σύμφωνα με τας ἐντολάς του.
- Ψαλ. 127,2 τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, και καλῶς σοι ἔσται.
- Ψαλ. 127,2 Συ, που ευλαβεῖσαι τον Κυριον, θα τρώγῃς τους κόπους των χειρῶν σου, και ὄχι οι ξένοι και οι ἐχθροὶ σου. Εἶσαι καλὸτυχος και ευτυχισμένος, και ὅλα τα ζητήματά σου θα πάνε καλά.
- Ψαλ. 127,3 ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου.
- Ψαλ. 127,3 Η γυναίκα σου, μέσα εἰς τα δωμάτια του σπιτιοῦ σου, θα εἶναι ὡσὰν την κληματαριά της αὐλῆς σου, την γεμάτην καρπούς. Τα παιδιά σου θα παρακάθηνται ολόγυρα ἀπὸ την τράπεζάν σου, σαν νεόφυτα δένδρῦλλα ἐλαιῶν.
- Ψαλ. 127,4 ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
- Ψαλ. 127,4 Ἰδοὺ, ἔτσι θα εὐλογηθῇ κάθε ἄνθρωπος, ὁ οἰοῖς φοβεῖται και ευλαδεῖται τον Κυριον.
- Ψαλ. 127,5 εὐλόγησαι σε Κύριος ἐκ Σιών, και ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·
- Ψαλ. 127,5 Εἶθε, λοιπὸν, σε τον φοβούμενον αὐτόν, να σε εὐλογήσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ την ἀγίαν Σιών, ὅπου ὁ ἱερός ναὸς του, να ἴδῃς και να ἀπολαύσῃς τα ἀγαθὰ της Ἱερουσαλήμ ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς σου.
- Ψαλ. 127,6 και ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
- Ψαλ. 127,6 Εἶθε να ἴδῃς τέκνα των τέκνων σου. Εἶθε η εἰρήνη του Θεοῦ να βασιλεύῃ εἰς ολόκληρον τον ἰσραηλιτικὸν λαόν.

ΨΑΛΜΟΣ 128 (Μασ. 129)

Ῥδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 128,1 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·
- Ψαλ. 128,1 Πολλές φορές και ἀπὸ πολὺν καιρὸν, ὅταν ἀκόμη ὡς νεαρόν ἔθνος ηρχίσασμεν την ζωὴν μας εἰς την Αἴγυπτον, μας ἐπολέμησαν οι ἐχθροὶ μας. Ἀς το διακηρύξῃ αὐτὸ ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός.
- Ψαλ. 128,2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

- Ψαλ. 128,2 Πολλές φορές μας επολέμησαν οι εχθροί μας από την αρχήν της εθνικής μας ζωής και όμως δεν κατόρθωσαν να μας επιβληθούν και να μας εξοντώσουν.
- Ψαλ. 128,3 ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
- Ψαλ. 128,3 Καθήσαντες τυραννικά επάνω μας, εσφυροκοπούσαν εις την ράχιν μας οι ασεβείς ειδωλολατρικοί λαοί και επί πολὺν χρόνον επεξέτεινον την παράνομον αυτὴν συμπεριφορὰν.
- Ψαλ. 128,4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.
- Ψαλ. 128,4 Ἀλλ' ο δίκαιος Κυριος κατέκοψε και εταπεινώσε τους αυχένας των αλαζονικῶν αμαρτωλῶν αυτῶν τυράννων μας.
- Ψαλ. 128,5 αἰσχυνθῆτωσαν καὶ ἀποστραφῆτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.
- Ψαλ. 128,5 Ἀς κατεντροπιασθῶν και ασ στραφῶν εντροπιασμένοι προς τα οπίσω ὅλοι εκείνοι, οι οποίοι μισοῦν την αγίαν Σιών, την Ιερουσαλήμ.
- Ψαλ. 128,6 γενηθῆτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμαίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·
- Ψαλ. 128,6 Ἀς γίνουν ὅλοι αυτοὶ ὡσάν το χορτάρι, που φυτρώνει επάνω εις τα λιακωτά, και το οποίον, πριν κανεῖς το εκριζώση, ξηραίνεται μόνον του.
- Ψαλ. 128,7 οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων,
- Ψαλ. 128,7 Ἀπό αυτό το χορτάρι δεν ημπορεῖ ποτέ να γεμίση τα χέρια του ο θεριστής, ο οποίος θερίζει τα στάχυα, ούτε βέβαια και την αγκαλιάν του ο εργάτης, ο οποίος μαζεύει και δένει εις δεμάτια τα στάχυα.
- Ψαλ. 128,8 καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.
- Ψαλ. 128,8 Ούτε οι διαβάται θα εἴπουν προς εκείνους οι οποίοι, τυχόν, θα εμάζευαν τα χορταράκια αυτὰ· η ευλογία και η ειρήνη του Θεοῦ να εἶναι μαζί σας· ούτε και εκείνοι, φυσικά, θα απαντήσουν προς τους διαβάτας· Η ευλογία του Θεοῦ μαζί σας. Εν ὀνόματι του Κυρίου σας ευλογούμεν και ημεῖς.

ΨΑΛΜΟΣ 129 (Μασ. 130)

Ἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 129,1 Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε·
- Ψαλ. 129,1 Ἀπό τα βάθη της ψυχῆς μου, εις δυστυχίαν ευρισκόμενος, Εκραξα, Κυριε, προς σε.
- Ψαλ. 129,2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
- Ψαλ. 129,2 Κυριε, ἄκουσε και κάμε δεκτὴν την δέησίν μου. Ἀς γίνουν προσεκτικὰ τα αυτιά σου εις τα λόγια της δεήσεώς μου.
- Ψαλ. 129,3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
- Ψαλ. 129,3 Κυριε, Κυριε, εὐν παρατηρήσης και εξετάσης τας αμαρτίας μας, ποιός εἶναι δυνατόν να ανθέξη στο ερευνητικὸν βλέμμα σου και την δικαίαν καταδικαστικὴν ἀπόφασίν σου;
- Ψαλ. 129,4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
- Ψαλ. 129,4 Παίρνω ὁμως θάρρος, διότι γνωρίζω ὅτι εις σε υπάρχει το ἔλεος και η συγχώρησις.
- Ψαλ. 129,5 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.
- Ψαλ. 129,5 Δια το ὄνομά σου, Κυριε, το οποίον υπενθυμίζει αγαθότητα και φιλανθρωπίαν, με πολλὴν την υπομονὴν και εγκαρτέρησιν ἤλπισα εις σε. Η ψυχὴ μου, με ακλόνητον πεποίθησιν εις την φιλαλήθειαν των υποσχέσεών σου, υπομένει και περιμένει την βοήθειαν σου.
- Ψαλ. 129,6 ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
- Ψαλ. 129,6 Η ψυχὴ μου ἤλπισε και ελπίζει στον Κυριον, από βαθέος ὀρθρου μέχρι της προχωρημένης νυκτός. Εις τον Κυριον ὅλος ο ισραηλιτικός λαός ασ ελπίζει από βαθείας πρωΐας μέχρι προχωρημένης νυκτός.
- Ψαλ. 129,7 ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις,
- Ψαλ. 129,7 Διότι στον Κυριον υπάρχει το ἔλεος. Εις αυτὸν υπάρχει ανεξάντλητος και από αυτὸν χορηγεῖται πλουσία η βοήθεια προς σωτηρίαν.
- Ψαλ. 129,8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
- Ψαλ. 129,8 Και αυτὸς θα απαλλάξη τον ισραηλιτικὸν λαὸν από ὅλας τας αμαρτίας του.

ΨΑΛΜΟΣ 130 (Μασ. 131)

Ἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 130,1 Κύριε, οὐκ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθη ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
- Ψαλ. 130,1 Κυριε, δεν υψώθηκε από κενοδοξίαν και υπερηφάνειαν η καρδία μου, ούτε και εσήκωσα τα μάτια μου με ἔπαρσιν

απέναντι των άλλων. Δεν επεδίωξα δια λόγους φιλοδοξίας μεγαλεία, ούτε επεχείρησα πράγματα, που υπερβαίνουν την δύναμίν μου και την αξίαν μου, με σκοπόν να προκαλέσω τον θαυμασμόν.

Ψαλ. 130,2 εἰ μὴ ἔταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

Ψαλ. 130,2 Ἐάν δεν εζούσα και δεν εφερόμην με ταπεινοφροσύνην, εάν δεν ἔχω εξαρτήσει ὅλην μου την ὑπαρξιν ἀπὸ σε και προς σε δεν ἔχω υψωμένα τα βλέμματά μου, ὅπως το απογαλακτισμένον βρέφος προς την μητέρα του, ἔτσι ας ανταποδώσης εις την ψυχὴν μου, τιμωρίαν μεν εάν εφέρθην με υπερηφάνειαν, αμοιβὴν δε εάν ἔζησα με ταπεινοφροσύνην.

Ψαλ. 130,3 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. 130,3 Ὁλος ο Ισραηλιτικός λαός ας ἔχη στηριγμένες τας ἐλπίδας του προς τον Κυριον ἀπὸ τώρα και στον αἰῶνα του αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ 131 (Μασ. 132)

Ἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ψαλ. 131,1 Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ και πάσης τῆς πρᾶότητος αὐτοῦ,

Ψαλ. 131,1 Ἐνθυμήσου, Κυριε, τον Δαυιδ και ὅλην αὐτοῦ την ανεξικακίαν, την μάκροθυμίαν και την ταπεινοφροσύνην, δια των οποιῶν ευηρέστησεν εις σέ.

Ψαλ. 131,2 ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

Ψαλ. 131,2 Ἐνθυμήσου ὅτι ἐνορκον ἔδωκεν ὑπόσχεσιν εις σε τον Κυριον, ἔκαμε τάξιμον εις σε τον Θεόν του ισραηλιτικού λαοῦ.

Ψαλ. 131,3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,

Ψαλ. 131,3 Εἶπε· Δεν θα εισέλθω εις την σκηνήν που κατοικῶ, οὔτε θα ανεβῶ στο στρωμένο κρεβάτι μου,

Ψαλ. 131,4 εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου και τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν και ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, οὔτε θα παραδώσω τα μάτια μου στον ὕπνον και τα βλέφαρά μου στον νυσταγμὸν· δεν θα δώσω ἀνάπαυσιν στους κροτάφους μου,

Ψαλ. 131,5 ἕως οὔ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ψαλ. 131,5 μέχρις ὅτου εὔρω κατάλληλον τόπον δια τον Κυριον, δια την κατοικίαν του Θεοῦ του Ιακώβ.

Ψαλ. 131,6 ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ·

Ψαλ. 131,6 Ἀυτὰ εἶπεν ἐκεῖνος, ἡμεῖς δε το ἔθνος του Ισραήλ, ἰδοὺ ἠκούσαμεν ὅτι ἡ Κιβωτός της Διαθήκης ευρίσκετο εις Ἐφραθά, την ευρήκαμεν εις τας δασώδεις περιοχάς της Καριαθαρείμ.

Ψαλ. 131,7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὔ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ψαλ. 131,7 Τώρα ὁμως θα εισέλθωμεν εις την Ἱερουσαλήμ, εις τα σκηνώματα του Θεοῦ. Θα προσκυνήσωμεν στον τόπον, ὅπου εστάθησαν οἱ πόδες του, ὅπου υπάρχει ἡ ἐρὰ Κιβωτός της Διαθήκης.

Ψαλ. 131,8 ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ και ἡ κιβωτός τοῦ ἀγιάσματος σου·

Ψαλ. 131,8 Σηκω, λοιπόν, Κυριε, και αναπαύσου μονίμως πλέον στον λαόν σου· συ και ἡ ἐρὰ Κιβωτός σου, ἡ οποιὰ εως τώρα περιεπλανάτο ἀπὸ τόπου εις τόπον.

Ψαλ. 131,9 οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, και οἱ ὄσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Ψαλ. 131,9 Οἱ ιερεῖς σου ως ἐνδυμά των θα ἔχουν την δικαιοσύνην και οἱ ἄλλοι, οἱ αφωσιωμένοι εις σε Ἰσραηλιται, θα σκιρτοῦν ἀπὸ αγαλλίασιν και χαρὰν.

Ψαλ. 131,10 ἔνεκεν Δαυῖδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ψαλ. 131,10 Χαριν του πιστοῦ δούλου σου Δαυιδ μη ἀποκρούσης και μη ἀποστροφῆς το πρόσωπον του ἐκάστοτε χρισμένου ἀπὸ σε βασιλέως του Ισραήλ.

Ψαλ. 131,11 ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν και οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·

Ψαλ. 131,11 Ἐνορκον και αμετάθετον ὑπόσχεσιν ἔδωκεν ο Κυριος στον Δαυιδ και δεν θα την παραβῆ. Ἀπὸ τους απογόνους σου εἶπε, θα αναβιβάζω διαδόχους στον θρόνον σου.

Ψαλ. 131,12 ἐάν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου και τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, και οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ψαλ. 131,12 Ἐάν δε οἱ ἀπόγονοί σου τηρήσουν την διαθήκην μου, τας σαφεῖς και ρητάς εντολάς, τας οποιὰς εγὼ θα διδάξω εις αὐτούς, τότε αὐτοὶ και οἱ ἀπόγονοὶ των θα καθήσουν αιωνίως ἐπὶ του βασιλικῦ θρόνου σου.

Ψαλ. 131,13 ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ·

Ψαλ. 131,13 Ἀυτὰ εἶπεν ο Κυριος, διότι ἐξέλεξε δια τον εαυτόν του και ἠγάπησε την Σων ως μόνιμον κατοικίαν του και διεκήρυξε ρητῶς·

- Ψαλ. 131,14 αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν·
 Ψαλ. 131,14 Αυτή η Ιερουσαλήμ είναι η μόνιμος κατοικία μου εἰς αἰῶνας αἰώνων. Εδῶ θα κατοικήσω, διότι αὐτήν ἐγὼ ἐξέλεξα καὶ ἐπροτίμησα.
- Ψαλ. 131,15 τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων,
 Ψαλ. 131,15 Τα πρὸς διατροφήν των κατοίκων της θηράματα καὶ τὰ ἄλλα υλικά αγαθὰ ἐγὼ θα εὐλογήσω πλουσίως. Τους πτωχοὺς της θα τους χορτάσω με ἄρτους καὶ με ποικίλας τροφάς.
- Ψαλ. 131,16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
 Ψαλ. 131,16 Τους ἱερεῖς της θα τους ἐνδύσω με δύναμιν σωτηριώδη, καὶ οἱ ἀφωσιωμένοι εἰς αὐτήν ἄνθρωποι θα σκιρτοῦν με χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν.
- Ψαλ. 131,17 ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου·
 Ψαλ. 131,17 Ἐκεῖ, εἰς τὴν Ιερουσαλήμ, θα ἀναδείξω με λαμπρότητα τὴν βασιλικὴν δύναμιν του Δαυὶδ. Ἐγὼ δε προετοιμάσει ἐκεῖ ὡς λαμπρότατον ἀνέσπερον φῶς αἰώνιον βασιλέα, ἓνα ἀπὸ τους ἀπογόνους του Δαυὶδ, τον Μεσσίαν.
- Ψαλ. 131,18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.
 Ψαλ. 131,18 Τους ἐχθροὺς του χρισθέντος αὐτοῦ αἰωνίου βασιλέως, θα τους περιβάλω με καταισχύνην. Εἰς αὐτὸν δε τον ἴδιον θα ἀνθῆ καὶ θα εὐωδιάζη τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ 132 (Μασ. 133)

Ἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 132,1 Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;
 Ψαλ. 132,1 Τὶ ωραιότερον ἢ τὶ τερπνότερον ὑπάρχει, παρὰ το να κατοικῶν ἀδελφοί ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό;
 Ψαλ. 132,2 ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·
 Ψαλ. 132,2 Εἶναι ὡσάν τὸ ἅγιον εὐώδες μύρον, τὸ ὁποῖον ἐχύθη τότε εἰς τὴν κεφαλὴν του ἀρχιερέως Ἀαρῶν καὶ καταβαίνει στον πώγωνά του, τον πώγωνα του Ἀαρῶν καὶ φθάνει ἕως εἰς τὰ κράσπεδα του ἐνδύματός του.
 Ψαλ. 132,3 ὡς δρόσος Ἰερμῶν ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.
 Ψαλ. 132,3 Εἶναι ὡσάν τὴν δρόσον του ὄρους Ἀερμών, ἢ ὁποῖα κατεβαίνει καὶ φθάνει ζωογόνος ἕως εἰς τὰ ὄρη Σιών. Διότι ἐκεῖ, εἰς τὴν Σιών, ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς τὴν εὐλογίαν του, ζῶν παντοτεινὴν καὶ ἀτελείωτον.

ΨΑΛΜΟΣ 133 (Μασ. 134)

Ἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

- Ψαλ. 133,1 Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαϊς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
 Ψαλ. 133,1 Ἐμπρός, λοιπόν, δοξολογεῖτε τὸν Κυριον δια τὴν μεγαλωσύνην καὶ τὰ θαυμαστά αὐτοῦ ἔργα ὅλοι σεις, οἱ δούλοι του Κυρίου, οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ του, οἱ ὁποῖοι ἵστασθε ὀρθοὶ στον ναόν του Κυρίου, εἰς τὰς αὐλὰς του ναοῦ του Θεοῦ μας.
 Ψαλ. 133,2 ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
 Ψαλ. 133,2 Κατὰ τὰς νύκτας να ὑψῶντε τὰ χέρια σας, ἱερεῖς-λειτουργοὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν του ναοῦ του Κυρίου καὶ να δοξολογήτε τὸν Κυριον.
 Ψαλ. 133,3 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
 Ψαλ. 133,3 Καὶ οἱ ἱερεῖς πρὸς τὸν λαόν ἀπαντοῦν· Εἶθε, ὦ λαέ, να σε εὐλογήσῃ ὁ Κυριος ἀπὸ τὴν ἁγίαν Σιών. Αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ 134 (Μασ. 135)

Ἄλληλουῖα.

- Ψαλ. 134,1 Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον,
 Ψαλ. 134,1 Ὑμνοὺς καὶ δοξολογίας συνεχῶς να ἀναπέμπετε στο ὄνομα Κυρίου. Αἰνεῖτε σεις οἱ ἱερεῖς, δούλοι Κυρίου, τὸν Κυριον.
 Ψαλ. 134,2 οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαϊς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

- Ψαλ. 134,2 Σεις που ίστασθε υπηρετούντες ευλαβώς στον οίκον Κυρίου, εις τας αυλάς του ναού του Θεού μας.
- Ψαλ. 134,3 αινείτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν·
- Ψαλ. 134,3 Αινείτε τον Κυριον, διότι ο Κυριος μας είναι αγαθός, ἄξιος να του αναπέμπεται συνεχώς κάθε ὕμνος και δοξολογία. Ψαλατε, τη συνοδεία μουσικῶν οργάνων, ὕμνους στο Ονομά του, διότι αυτό είναι καλόν και ωφέλιμον.
- Ψαλ. 134,4 ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
- Ψαλ. 134,4 Ψαλατε εις αὐτόν, διότι ο Κυριος ημᾶς τους απογόνους του Ισραήλ ἐξελέξεν ως ιδικὴν του περιουσίαν, ως ιδικόν του λαόν.
- Ψαλ. 134,5 ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς.
- Ψαλ. 134,5 Εγώ, ο ισραηλιτικός λαός, ἔχω πλέον γνωρίσει καλά και μάθει, ὅτι είναι μέγας ο Κυριος. Ο Κυριος ημών είναι ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους τους ψευδεῖς θεοὺς.
- Ψαλ. 134,6 πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις·
- Ψαλ. 134,6 Αυτός δια της παντοδυναμίας, της πανσοφίας και αγαθότητός του, ἐδημιούργησεν ὅλα ὅσα ἠθέλησεν στον ουρανόν, εις την γην και την θάλασσαν, και εις ὅλα τα ἀβυσσαλέα βάθη των ὠκεανών.
- Ψαλ. 134,7 ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπᾶς εἰς ὑπερὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ,
- Ψαλ. 134,7 Αυτός είναι, ο οποίος υψώνει και κινεῖ τας νεφέλας ἀπὸ τα ἄκρα του ὀρίζοντος της γης και μετατρέπει τας ἀστραπᾶς εις βροχάς. Αυτός είναι, που βγάζει και ἐξαπολύει ἀσυγκράτητους ἀνέμους ἀπὸ τα θησαυροφυλάκιά του, εις τα ὁποία τους κρατεῖ κλεισμένους.
- Ψαλ. 134,8 ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
- Ψαλ. 134,8 Αυτός ἐκτύπησε δια θανάτου ὅλα τα πρωτότοκα της Αιγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκου του ἀνθρώπου μέχρι και του ζώου.
- Ψαλ. 134,9 ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
- Ψαλ. 134,9 Αυτός εις σέ, ὦ Αἴγυπτε, ἐξαπέστειλεν ὀλοφάνερα σημεῖα και καταπληκτικὰ θαύματα, στον Φαραῶ και εις ὅλους τους δούλους του Φαραῶ.
- Ψαλ. 134,10 ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιοὺς.
- Ψαλ. 134,10 Αυτός είναι, ο οποίος ἐκτύπησε πολλὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη και ἐθανάτωσε ἰσχυροὺς βασιλεῖς·
- Ψαλ. 134,11 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν, τὸν Σηὼν βασιλέα των Ἀμορραίων, και τον Ὠγ βασιλέα της Βασάν, και ἄλλους βασιλεῖς ὅλων των βασιλείων της Χαναάν.
- Ψαλ. 134,12 καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
- Ψαλ. 134,12 Αυτός ἔδωκε την χώραν ἐκείνων κληρονομίαν και ἰδιοκτησίαν, κληρονομίαν στον ἰδικόν του λαόν τον ισραηλιτικόν.
- Ψαλ. 134,13 Κύριε, τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
- Ψαλ. 134,13 Κυριε, ἀλησιμόνητον θα μείνη το ὄνομά σου στους αἰῶνας των αἰώνων δια μέσου ὅλων των γενεῶν.
- Ψαλ. 134,14 ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
- Ψαλ. 134,14 Διότι ο Κυριος θα κυβερνά και θα διεκδικῆ και θα υποστηρίξη τα δίκαια του λαού του και θα κάμπτεται εις τας ἰκεσίας αὐτῶν.
- Ψαλ. 134,15 τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσιόν, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
- Ψαλ. 134,15 Ἐξ ἀντιθέτου τα εἰδῶλα των διαφόρων εἰδωλολατρικῶν λαῶν είναι ἀργυρος και χρυσός, ἔργα ἀνθρωπίνων χειρῶν.
- Ψαλ. 134,16 στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,
- Ψαλ. 134,16 Ἐχουν στόμα και δεν ἠμποροῦν να ομιλοῦν, ὀφθαλμοὺς ἔχουν και δεν ἠμποροῦν να ἴδουν.
- Ψαλ. 134,17 ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωπισθήσονται, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
- Ψαλ. 134,17 Ἐχουν αυτιά και δεν ἠμποροῦν να ἀκούσουν. Δεν ὑπάρχει ἀναπνοή, δεῖγμα ζωῆς, στο στόμα των.
- Ψαλ. 134,18 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
- Ψαλ. 134,18 Ὅμοιοι προς τα νεκρά και ἀψυχα αὐτὰ εἰδῶλα ἀς γίνουν ὅλοι ἐκεῖνοι, που τα κατασκευάζουν και ὅσοι στηρίζουν την πίστιν και τας ἐλπίδας των εις αὐτά.
- Ψαλ. 134,19 οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρῶν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
- Ψαλ. 134,19 Σεις ὁμως, Ισραηλίται, ἀνυμνολογήσατε τον Κυριον, ἱερατικός οἶκος του Ααρῶν δοξολογήσατε τον Κυριον.
- Ψαλ. 134,20 οἶκος Λευί, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον,
- Ψαλ. 134,20 Σεις οἱ Λευῖται δοξολογήσατε τον Κυριον. Οἱ ευλαβούμενοι και φοβούμενοι τον Κυριον δοξολογήσατε τον Κυριον.
- Ψαλ. 134,21 εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
- Ψαλ. 134,21 Ευλογημένος και δοξασμένος ἀπὸ την ἀγίαν Σιών ἀς είναι ο Κυριος, που κατοικεῖ εις την Ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλουϊα.

- Ψαλ. 135,1 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,1 Δοξολογεῖτε συνεχῶς τὸν Κύριον, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι ἀνεξάντλητον καὶ αἰώνιον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,2 Δοξολογεῖτε συνεχῶς τὸν Θεόν, τὸν Κύριον εἰς ὅλους τοὺς Θεοὺς τῆς γῆς, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,3 Δοξολογεῖτε συνεχῶς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀπόλυτος ἐξουσιαστής καὶ κυρίαρχος ὅλων τῶν ἀρχόντων· διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,4 τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,4 Δοξολογεῖτε αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποίησεν ἔργα θαυμαστά μόνος του, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,5 τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,5 Αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τοὺς οὐρανοὺς με ἀπειρον σοφίαν, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,6 τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,6 Ἐστερέωσε τὴν γῆν ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,7 τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,7 Δοξολογεῖτε αὐτόν, ὁ ὁποῖος μόνος του, χωρὶς τὴν βοήθειαν κανενός, ἐδημιούργησε τὰ μεγάλα φῶτα, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,8 τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,8 Ἐδημιούργησε δηλαδὴ τὸν ἥλιον, δια να ἐξουσιάζῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,9 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,9 Ἐδημιούργησε τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, δια να ἐξουσιάζουν με τὸ φῶς τῶν κατὰ τὴν νύκτα, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Ψαλ. 135,10 Δοξολογεῖτε αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐκτύπησε με θάνατον τὰ πρωτοτόκα τῶν Αἰγυπτίων, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,11 καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Ψαλ. 135,11 Αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐβγαλεν ἐλευθέρων τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἐκ μέσου τῶν Αἰγυπτίων, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,12 ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,12 Τοὺς ἠλευθέρωσε με τὴν ἀκατανίκητον δυνάμιν του, με τὸν παντοδύναμον βραχίονα του, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,13 τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαίρεσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,13 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος διήρυσεν εἰς δύο τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,14 καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Ψαλ. 135,14 Αὐτόν, ὁ ὁποῖος διεβίβασε δια μέσου αὐτῆς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,15 καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,15 Αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐξετίναξε με ἀπέραντον ευκολίαν τὸν Φαραὼ καὶ ὅλην τὴν στρατιωτικὴν ἐκείνου δυνάμιν καὶ τοὺς κατεπόντισεν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,16 τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Ψαλ. 135,16 Αὐτόν, ὁ ὁποῖος καθωδήγησε καὶ ἐπροστάτευσε τὸν λαόν του εἰς τὴν ἐρήμον, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,17 τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Ψαλ. 135,17 Ἐκτύπησε καὶ κατέβαλε βασιλεῖς μεγάλων περιοχῶν, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του. 18 Ἐθανάτωσε ἰσχυροὺς βασιλεῖς, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.
- Ψαλ. 135,18 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Ψαλ. 135,18 Ἐθανάτωσε ἰσχυροὺς βασιλεῖς, διότι αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ ἔλεός του.

Ψαλ. 135,19 τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 Ψαλ. 135,19 Τον Σηὼν βασιλέα των Αμορραίων, διότι αἰώνιον και ανεξάντλητον εἶναι το ἔλεός του.
 Ψαλ. 135,20 καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 Ψαλ. 135,20 Και τον Ωγ βασιλέα της χώρας Βασάν, διότι αἰώνιον και ανεξάντλητον εἶναι το ἔλεός του.
 Ψαλ. 135,21 καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 Ψαλ. 135,21 Αυτός ἔδωκε την χώραν εκείνων κληρονομίαν και ιδιοκτησίαν, διότι αἰώνιον και ανεξάντλητον εἶναι το ἔλεός του.
 Ψαλ. 135,22 κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλω αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 Ψαλ. 135,22 Κληρονομίαν στους δούλους του τους Ισραηλίτας, διότι αἰώνιον και ανεξάντλητον εἶναι το ἔλεός του.
 Ψαλ. 135,23 ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
 Ψαλ. 135,23 Δοξολογεῖτε τον Κυριον, διότι εἰς ὅλας τας περιστάσεις, κατὰ τας οποίας ευρέθημεν υπό το κράτος δεινῶν, θλίψεων και εξευτελισμῶν μας ενεθυμήθη ο Κυριος. Διότι αἰώνιον και ανεξάντλητον εἶναι το ἔλεός του.
 Ψαλ. 135,24 καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
 Ψαλ. 135,24 Μας εγλύτωσεν από τα χέρια των εχθρῶν μας, διότι αἰώνιον και ανεξάντλητον εἶναι το ἔλεός του.
 Ψαλ. 135,25 ὁ διδοὺς τροφήν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 Ψαλ. 135,25 Αυτός δίδει τροφήν εἰς πάσαν σάρκα, εἰς κάθε τι το ὁποῖον ζη, διότι αἰώνιον και ανεξάντλητον εἶναι το ἔλεός του.
 Ψαλ. 135,26 ἔξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 Ψαλ. 135,26 Ὑμνεῖτε συνεχῶς και δοξολογεῖτε τον Θεόν του ουρανοῦ, διότι αἰώνιον και ανεξάντλητον εἶναι το ἔλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ 136 (Μασ. 137)

Τῷ Δαυῖδ, διὰ Ἰερεμίου· εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.
 Ψαλ. 136,1 Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσασμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.
 Ψαλ. 136,1 Εἰς τας ὄχθας των ποταμῶν της Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν δούλοι και ἐξόριστοι και εκλαύσαμεν ενθυμούμενοι την Ιερουσαλήμ.
 Ψαλ. 136,2 ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν·
 Ψαλ. 136,2 Εἰς τας ιτέας, που υψώνονται εἰς τας ὄχθας των ποταμῶν, οἱ ὁποῖοι διαρρέουν την χώραν, εκρεμάσαμεν θλιμμένοι τα μουσικά μας ὄργανα.
 Ψαλ. 136,3 ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ῥόδων καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ὅσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ῥόδων Σιών.
 Ψαλ. 136,3 Και τούτο, διότι αυτοί οἱ ὁποῖοι μας εἶχαν αιχμαλωτίσει και μεταφέρει εἰς την Βαβυλῶνα, μας ἐζήτησαν ἐκεῖ να ψάλωμεν τα ιερά ἄσματα. Αυτοί που μας εἶχαν ἀπαγάγει αιχμαλώτους από την πατρίδα μας, ἐζήτησαν να τους ψάλωμεν τους ιεροὺς ὕμνους και μας ἔλεγαν· Ψαλατε εἰς ἡμᾶς από τα ἄσματα της πατρίδος σας, της Σιών!
 Ψαλ. 136,4 πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;
 Ψαλ. 136,4 Και ἡμεῖς εἶπομεν· Πως θα ψάλλωμεν την ιεράν ᾠδὴν του Κυρίου εἰς ξένην εἰδωλοατρικὴν χώραν και θα λησμονήσωμεν την πατρίδα μας;
 Ψαλ. 135,5 ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, Ἰερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἢ δεξιά μου·
 Ψαλ. 136,5 Εἰς ἐὰν σε λησμονήσω, ὦ Ιερουσαλήμ, και θελήσω να ψάλλω με την συνοδείαν μουσικῶν ὀργάνων, ἐδῶ εἰς την ξένην χώραν, ἀς γίνῃ ἀναίσθητος και παράλυτος ἡ δεξιά μου χεῖρ.
 Ψαλ. 136,6 κολληθεῖν ἢ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἰερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
 Ψαλ. 136,6 Η γλώσσα μου, που θα τολμήσῃ να ψάλλῃ τας ιεράς ᾠδὰς, ἀς κολλήσῃ στον λάρυγγά μου, ἐὰν δεν σε ενθυμηθῶ, ἐὰν δεν προτάξω σε την Ιερουσαλήμ, ὡς την υψίστην χαράν και ἀγαλλίασιν της καρδίας μου.
 Ψαλ. 136,7 μνησθητι, Κύριε, τῶν υἰῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἰερουσαλήμ τῶν λεγόντων· ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
 Ψαλ. 136,7 Ενθυμήσου, Κυριε, και τιμώρησε τους εχθροὺς μας τους Ἰδουμαίους, οἱ ὁποῖοι κατὰ την τραγικὴν ἐκείνην ἡμέραν, που κατεστράφη ἡ Ιερουσαλήμ, ἔλεγαν προς τους εχθροὺς μας· Αδειάσατέ την, αδειάσατε την Ιερουσαλήμ από τους κατοίκους, καταστρέψατέ την από τα θεμέλιά της.
 Ψαλ. 136,8 θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἢ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοὶ τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν·
 Ψαλ. 136,8 Δυστυχία εἰς σέ, ταλαίπωρος και ἀθλία Βαβυλῶν, δια την ἐπαρσίαν σου και τας ἀδικίας που ἔχεις κάμει! Μακάριος θα εἶναι ἐκεῖνος, ο ὁποῖος θα σου ανταποδώσῃ ο,τι ἐκάμες εἰς ἡμᾶς, τα δεινά, τα ὁποῖα ἐπραξες εἰς βάρος μας.
 Ψαλ. 136,9 μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἔδαφιῖ τὰ νηπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.
 Ψαλ. 136,9 Μακάριος θα εἶναι ἐκεῖνος, ο ὁποῖος θα κρατήσῃ εἰς τας χεῖρας του τα βρέφη σου και θα τα συντρίψῃ κτυπῶν

αυτά στους βράχους.

ΨΑΛΜΟΣ 137 (Μασ. 138)

Ψαλμός τῷ Δαυῖδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

- Ψαλ. 137,1 Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
- Ψαλ. 137,1 Θα σε δοξολογήσω, Κυριε, δια τα μεγαλεία σου και θα σε ευχαριστήσω δια τας ευεργεσίας σου με ὅλην μου την καρδιά. Ενώπιον των ἁγίων ἀγγέλων, οι οποίοι περιβάλλουν τον θρόνον σου, θα ψάλλω ὕμνον προς σέ, διότι ἤκουσες και ἔκαμες δεκτούς ὅλους τους λόγους, τους οποίους προσευχόμενος σου απηύθυνα με το στόμα μου.
- Ψαλ. 137,2 προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.
- Ψαλ. 137,2 Θα προσκυνήσω με γυρισμένον το πρόσωπόν μου προς τον ναόν τον ἅγιόν σου και θα δοξολογήσω με ευγνωμοσύνης το Ονομά σου δια το ἔλεός σου και την φιλαλήθειάν σου, ὅπως αυτή κατεδείχθη εις την τήρησιν των υποσχέσεών σου. Διότι με τα καταπληκτικά ἔργα της μεγαλωσύνης σου απέδειξες, υπέρ παν ἄλλο ὄνομα, θαυμαστόν το ἅγιον Ονομά σου.
- Ψαλ. 137,3 ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.
- Ψαλ. 137,3 Εἰς οἰποιαδήποτε ἡμέραν και αν σε επικαλεσθῶ, Κυριε, κάμε δεκτὴν ἀμέσως την προσευχήν μου. Με την ιδικὴν σου δύναμιν, θα με προστατεύσης και θα μου δώσης εἰρηκὴν και μακράν ζωὴν.
- Ψαλ. 137,4 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.
- Ψαλ. 137,4 Ἀς σε δοξολογήσουν, Κυριε, ὅλοι οἱ βασιλεῖς της γης, διότι ἤκουσαν και εἶδαν με τα ἴδια των τα μάτια να εκπληρώνωνται ὅλαι αἱ υποσχέσεις, που εἶχες δώσει.
- Ψαλ. 137,5 καὶ ἄσάτωσαν ἐν ταῖς ὤδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου,
- Ψαλ. 137,5 Ἀς ψάλουν και αυτοὶ τας ιερὰς ὠδὰς του Κυρίου, διότι μεγάλη εἶναι η δόξα του Κυρίου.
- Ψαλ. 137,6 ὅτι ὑψηλὸς Κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.
- Ψαλ. 137,6 Διότι ο Κυριος εἶναι μέγας και κραταιός· ἐπιβλέπει στους ταπεινοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ και τους υπερηφάνους τους διακρίνει και τους γνωρίζει ἀπὸ μακράν ἀκόμη.
- Ψαλ. 137,7 ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζῆσεις με· ἐπ' ὄργην ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.
- Ψαλ. 137,7 Ἐὰν εις την πορείαν της ζωῆς μου περιπέσω εις θλίψεις, συ Κυριε, θα με σώσης ἀπὸ τους θανασίμους κινδύνους. Ἐναντίον των ὠργισμένων ἐχθρῶν μου ἠπλώσες τα παντοδύναμα χέρια σου και με ἔσωσεν η ἀκατανίκητος δεξιὰ σου.
- Ψαλ. 137,8 Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Ψαλ. 137,8 Ο Κυριος εἶναι πάντοτε ο υπερασπιστὴς μου και αὐτός θα ανταποδώση την δικαίαν τιμωρίαν υπέρ ἐμοῦ ἐναντίον των ἐχθρῶν μου. Κυριε το ελεός σου εἶναι αἰώνιον. Μὴ ἀδιαφορήσης δια τα ἔργα των χειρῶν σου.

ΨΑΛΜΟΣ 138 (Μασ. 139)

Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυῖδ, ψαλμός Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ.

- Ψαλ. 138,1 Κύριε, ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με·
- Ψαλ. 138,1 Κυριε, με εδοκίμασες, με ἐγνώρισες και ἔμαθες ποιός εἶμαι.
- Ψαλ. 138,2 σὺ ἔγνωσ τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου, σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμοὺς μου ἀπὸ μακρόθεν·
- Ψαλ. 138,2 Σὺ με ἐγνώρισες καλά και ὅταν ἀναπαύωμαι και ὅταν ἐγείρωμαι. Ὄλη η πορεία της ζωῆς μου κατὰ την ἡμέραν και κατὰ την νύκτα σου εἶναι γνωστὴ. Σὺ κατανοεῖς καλῶς τους διαλογισμοὺς μου ἀπὸ μακράν, πρὶν ἀκόμη συλληφθῶν εις την διάνοιάν μου.
- Ψαλ. 138,3 τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες,
- Ψαλ. 138,3 Ὀλόκληρον τον δρόμον της ζωῆς μου, ὅσον διήνυσσα μέχρι σήμερα και ὅσος ὑπολείπεται ἀκόμη συ τον γνωρίζεις μέχρι και των παραμικροτέρων λεπτομερειῶν. Ὄλας τας πορείας μου εκ των προτέρων γνωρίζεις, Κυριε.
- Ψαλ. 138,4 ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου.
- Ψαλ. 138,4 Και γνωρίζεις, ὅτι δεν ὑπάρχει δολιότης εις την γλώσσαν μου.
- Ψαλ. 138,5 ἰδοῦ, Κύριε, σὺ ἔγνωσ πάντα, τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.
- Ψαλ. 138,5 Ἰδοῦ, Κυριε, συ ὡς παντογνώστης ἐγνώρισες ὅλα, τα πρόσφατα και τα ἀρχαῖα. Σὺ με ἐπλασες και με ἔθεσες κάτω

από το προστατευτικόν σου χέρι.

Ψαλ. 138,6 ἔθουμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἑμοῦ· ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

Ψαλ. 138,6 Γεμάτος θαυμασμόν μένω εμπρὸς εἰς τὴν ακριβεστάτην γνῶσιν, τὴν ὁποίαν ἔχεις περὶ ἐμοῦ. Εἶναι ἀφθαστος καὶ ασύγκριτος, ἀδύνατον νὰ τὴν συλλάβω με τὰς ἀσθενεῖς διανοητικὰς δυνάμεις μου.

Ψαλ. 138,7 ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

Ψαλ. 138,7 Που εἶναι δυνατόν νὰ πορευθῶ, ὥστε νὰ εἶμαι μακρὰν ἀπὸ τὸ Πνεῦμά σου; Καὶ που νὰ καταφύγω, ὥστε νὰ μὴ εὐρίσκωμαι κάτω ἀπὸ τὸ ἰδικόν σου βλέμμα;

Ψαλ. 138,8 ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, πάρει·

Ψαλ. 138,8 Εἰὰν ἀναβῶ στὸν οὐρανόν, σὺ ὑπάρχεις ἐκεῖ. Εἰὰν καταβῶ στὸν ἄδην, σὺ παρευρίσκεσαι ἐκεῖ.

Ψαλ. 138,9 ἐὰν ἀναλάβωμι τὰς πτέρυγὰς μου κατ' ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

Ψαλ. 138,9 Εἰὰν ἀποκτήσω πτέρυγας καὶ κατὰ τὰ χαράματα με αὐτὰς πετάξω πρὶν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἄκρα τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ὅπου δὺει ὁ ἥλιος, ἐκεῖ σὺ ὑπάρχεις.

Ψαλ. 138,10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου.

Ψαλ. 138,10 Καὶ τὸ στοργικόν σου χέρι θὰ με καθοδηγήσῃ καὶ ἡ παντοδύναμος δεξιὰ σου θὰ με κρατήσῃ καὶ θὰ με υποστηρίξῃ.

Ψαλ. 138,11 καὶ εἶπα· ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου·

Ψαλ. 138,11 Εἰὰν εἶπω· ἀς ἔλθῃ λοιπὸν σκοτάδι νὰ με περιβάλλῃ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα καὶ νὰ με σκεπάσῃ καὶ ἡ σκοτεινὴ νύξ ἀς υποκαταστήσῃ τὸν φωτισμὸν τῆς ἡμέρας, ὥστε νὰ διέρχωμαι ἀθέατος ἐν τρυφῇ τὰς ὥρας τῆς ζωῆς μου, θὰ πλανηθῶ.

Ψαλ. 138,12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

Ψαλ. 138,12 Διότι τὸ σκότος δὲν εἶναι δια σε σκοτάδι, καὶ ἡ νύκτα εἶναι ἐνώπιόν σου φωτισμένη, ὅπως ἡ ἡμέρα. Τὸ σκότος τῆς νυκτός εἶναι ὅπως τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ὅλα ὀλόφωτα καὶ καθαρὰ εἶναι ἐνώπιόν σου.

Ψαλ. 138,13 ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου, Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου.

Ψαλ. 138,13 Διότι σὺ, Κυριε, ἔχεις ὡς κτήμά σου καὶ γνωρίζεις πολὺ καλὰ τοὺς νεφρούς μου, ὅλον δηλαδὴ τὸν ἐσωτερικόν μου κόσμον. Σὺ με ἀνέλαβες ὑπὸ τὴν προστασίαν σου ἀπὸ τότε, που ἤμην ἐμβρυον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς μου.

Ψαλ. 138,14 ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἔθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα.

Ψαλ. 138,14 Θὰ σε δοξολογῶ, λοιπὸν, με εὐγνωμοσύνην, διότι καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον εδειχθῆς ἀξιοθαύμαστος, ὥστε νὰ προκαλῆς κατάπληξιν καὶ φόβον. Θαυμαστά εἶναι τὰ ἔργα σου, Κυριε, καὶ ἐγὼ τὰ γνωρίζω καλὰ, πάρα πολὺ καλὰ ἀπὸ προσωπικὴν μου πείραν.

Ψαλ. 138,15 οὐκ ἐκρύβη τὸ ὅσοῦν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·

Ψαλ. 138,15 Δὲν ἔμεινε κρυπτός καὶ ἀγνωστος εἰς σε ὁ σχηματισμὸς τῶν οστέων μου, τὰ ὁποῖα διεμορφώοντο ἀφανῶς εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς μου. Δὲν ἔμεινεν ἀγνωστος καὶ ἀφανής εἰς σε ἡ ἀρχικὴ μου ὑπόστασις, ὅταν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς μου, ὡς εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς διεμορφώοντο.

Ψαλ. 138,16 τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς,

Ψαλ. 138,16 Τὸ ἀπλαστον καὶ ἀδιαμόρφωτον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς μου ἐμβρυον, τὸ εἶδαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ στὸ βιβλίον σου εἶναι γραμμένοι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ὑπὸ τὸ ἰδικόν σου βλέμμα θὰ διαπλασθῶν ἡμέραν με τὴν ἡμέραν ὡς ἐμβρυα καὶ θὰ μεγαλώσουν, καὶ οὐτε ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς δὲν θὰ ἀγνοηθῇ ἀπὸ σέ.

Ψαλ. 138,17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν·

Ψαλ. 138,17 Πολύτιμοι μου εἶναι οἱ φίλοι σου, ὦ Θεέ. Ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ πορεία τῆς ζωῆς τῶν καὶ ἐν γένει ἡ δυνάμεις τῶν, κάτω ἀπὸ τὸ προστατευτικόν σου χέρι, ὑπῆρξαν ἐξόχως ἰσχυραὶ καὶ σταθεροὶ.

Ψαλ. 138,18 ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμων πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμι μετὰ σοῦ.

Ψαλ. 138,18 Προσπαθῶ νὰ τοὺς καταμετρήσω, ἀλλὰ ἔχουν πληθυνθῇ καὶ ἀυξηθῇ περισσότερο ἀπὸ τὴν ἄμμων. Κοιμάμαι με τὰς ἱεράς αὐτὰς σκέψεις τῶν θαυμασίων σου. Σηκῶνομαι τὸ πρωὶ καὶ πάλιν εἶμαι μαζὴ σου, ἔχων εἰς σε νοῦν καὶ καρδίαν ἐστραμμένα.

Ψαλ. 138,19 ἐὰν ἀποκτείνης ἀμαρτωλοὺς, ὁ Θεός, ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνετε ἀπ' ἑμοῦ,

Ψαλ. 138,19 Εἰὰν ἐθανάτωνες τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἀμετανοήτους ἀμαρτωλοὺς, ἔργον δικαιοσύνης θὰ ἐπραττες, Κυριε. Ἄνδρες ἀσεβεῖς, ἄνδρες ἀιμοβόροι, ἀπομακρυνθήτε καὶ φύγετε ἀπὸ κοντὰ μου.

Ψαλ. 138,20 ὅτι ἐρισταὶ ἐστε εἰς διαλογισμούς· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

Ψαλ. 138,20 Διότι εἶσθε ἐριστικοὶ καὶ πάντοτε σκέπτεσθε φιλονεικίας καὶ μάχας. Ματαίως θὰ καταλάβουν τὰς ἰδικὰς σου πόλεις, Κυριε, διότι ἀπὸ αὐτὰς θὰ ἐκδιωχθῶν με τὴν ἰδικὴν σου δύναμιν.

Ψαλ. 138,21 οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

Ψαλ. 138,21 Εγὼ, Κυριε, δὲν ἐμίσησα αὐτοὺς τοὺς ἀσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι σε μισοῦν καὶ δὲν ἔλυωσα ὡς ἀν κερὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἀηδίας

- και αποστροφής μου προς τους εχθρούς σου;
 Ψαλ. 138,22 τέλειον μίσος έμισουν αυτούς, εις έχθρους έγένοντό μοι.
 Ψαλ. 138,22 Με όλην μου την καρδιά και την ψυχήν τους εμίσησα και εκείνοι έγιναν εχθροί μου.
 Ψαλ. 138,23 δοκίμασόν με, ό Θεός, και γνώθι την καρδιαν μου, έτασόν με και γνώθι τας τρίβους μου.
 Ψαλ. 138,23 Δοκίμασέ με, Κυριε, και μάθε καλά την καρδιά μου. Εξέτασε και μάθε τον τρόπον της ζωής μου.
 Ψαλ. 138,24 και ίδε ει όδός άνομίας έν έμοι, και όδήγησόν με έν όδω άιωνία.
 Ψαλ. 138,24 Και ιδε αν υπάρχη οδός παρανομίας εις εμέ. Εάν, δηλαδή, δεν έζησα, όπως συ θέλεις. Οδήγησέ με, Κυριε, μέχρι τέλους εις την οδόν της αιωνιότητας.

ΨΑΛΜΟΣ 139 (Μασ. 140)

- Εις τó τέλος· ψαλμός τῷ Δαυΐδ.
 Ψαλ. 139,2 Έξελοῦ με, Κύριε, έξ ανθρώπου πονηροῦ, από άνδρòς άδίκου ρύσαι με,
 Ψαλ. 139,2 Γλύτωσέ με, Κυριε, από πονηρόν άνθρωπον· από άδικον άνθρωπον σώσε με.
 Ψαλ. 139,3 οΐτινες έλογίσαντο άδικίαν έν καρδία, όλην την ήμέραν παρετάσσοντο πολέμους·
 Ψαλ. 139,3 Αυτοί συνεχώς σκέπτονται από μέσα των και καταστρώνουν σχέδια να με αδικήσουν. Ολην την ήμέραν προετοιμάζονται και ζητούν αφορμάς δι' έριδας και μάχας.
 Ψαλ. 139,4 ήκόνησαν γλώσσαν αύτῶν ώσει όφεως, ίòς άσπίδων υπό τὰ χείλη αύτῶν. (διάψαλμα).
 Ψαλ. 139,4 Ετρόχισαν την συκοφαντικήν των γλώσσαν, την έκαμαν ωσαν του φιδιού. Δηλητήριον οχιάς υπάρχει κάτω από τα χείλη των.
 Ψαλ. 139,5 φύλαξόν με, Κύριε, εκ χειρòς άμαρτωλοῦ, από ανθρώπων άδικων έξελοῦ με, οΐτινες διελογίσαντο τοῦ ύποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου·
 Ψαλ. 139,5 Φυλαξέ με, Κυριε, από το χέρι αμαρτωλού ανθρώπου. Γλύτωσέ με από άδικους ανθρώπους, οι οποίοι εσκέφθησαν να με ανατρέψουν και καταπατήσουν στο έδαφος.
 Ψαλ. 139,6 έκρυσαν ύπερήφανοι παγίδα μοι και σχοινία διέτειναν, παγίδα τοΐς ποσί μου, έχόμενα τρίβους σκάνδαλα έθεντό μοι. (διάψαλμα).
 Ψαλ. 139,6 Εγωΐσταί και ιδιοτελείς άνθρωποι μου έστησαν κρυφά παγίδα. Ηπλωσαν, ωσαν σχοινία, τα δίκτυα της δολιότητός των, δια να παγιδεύσουν τα πόδια μου. Και πλησίον στον δρόμον, από τον οποίον θα επερνούσα, ετοποθέτησαν προσκόμματα, δια να σκοντάψω.
 Ψαλ. 139,7 είπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εί σύ, ένώτισαι, Κύριε, την φωνήν τῆς δεήσεώς μου.
 Ψαλ. 139,7 Ενώπιον αυτού του κινδύνου είπα στον Κυριον· Συ είσαι ο Θεός μου. Ακουσε, Κυριε, και κάμε δεκτήν την φωνήν της δεήσεώς μου.
 Ψαλ. 139,8 Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, έπεσκίασας επί την κεφαλήν μου έν ήμέρα πολέμου.
 Ψαλ. 139,8 Κυριε, Κυριε, συ είσαι η δύναμις, δια της οποίας και μόνης εγώ θα σωθώ. Ερριψες την σκιαν της προστασίας σου, ως ισχυράν περικεφαλαίαν, επάνω στο κεφάλι μου κατά την ήμέραν, που εκείνοι με επολεμούσαν.
 Ψαλ. 139,9 μη παραδῶς με, Κύριε, από τῆς έπιθυμίας μου άμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' έμοῦ, μη έγκαταλίπης με, μήποτε ύψωθῶσιν. (διάψαλμα).
 Ψαλ. 139,9 Μη με παραδώσης, Κυριε, εις τα χέρια αμαρτωλού, πράγμα το οποίον βαθύτατα αποστρέφομαι. Εκείνοι συνέλαβαν και κατέστρωσαν εναντίον μου σχέδια εξοντώσεως. Μη με εγκαταλίπης και επιτύχουν τα σχέδιά των, δια να μη υπερηφανευθούν απέναντι των ανθρώπων σου.
 Ψαλ. 139,10 ή κεφαλή τοῦ κυκλώματος αύτῶν, κόπος τῶν χειλέων αύτῶν καλύψει αυτούς.
 Ψαλ. 139,10 Ο αρχηγός της συμμορίας των εχθρών μου έχει αλαζονικώς υψωμένην την κεφαλήν του. Ομως επάνω των θα πέση και θα τους σκεπάση η δολιότης και η συκοφαντία του στόματός των.
 Ψαλ. 139,11 πεσοῦνται έπί' αυτούς άνθρακες, έν πυρί καταβαλείς αυτούς, έν ταλαιπωρίαίς οῦ μη ύποστῶσιν.
 Ψαλ. 139,11 Θα πέσουν επάνω εις τα κεφάλια των αναμμένα κάρβουνα, θα τους ρίψης μέσα εις την φωτιάν, δεν θα ανθέξουν εις τας ταλαιπωρίας και τας τιμωρίας, που θα τους υποβάλης.
 Ψαλ. 139,12 άνήρ γλωσσώδης οῦ κατευθυνθήσεται επί τῆς γῆς, άνδρα άδικον κακά θηρεῦσει εις διαφθοράν.
 Ψαλ. 139,12 Ανθρωπος, ο οποίος έχει εριστικήν και συκοφαντικήν την γλώσσαν, δεν θα κατευοδηθή εις την γην αυτήν. Τον άδικον άνθρωπον θα τον κυνηγήσουν και θα τον συλλάβουν, ωσαν θήραμα, και θα τον οδηγήσουν εις την καταστροφήν αι ταλαιπωρίαί και αι συμφοραί.
 Ψαλ. 139,13 έγνων ότι ποιήσει Κύριος την κρίσιν τῶν πτωχῶν και την δικην τῶν πενήτων.
 Ψαλ. 139,13 Από το φως της διδασκαλίας σου και από την προσωπικήν μου πείραν, έμαθα και επείσθην, ότι ο Κυριος θα υπερασπίση την δικαίαν υπόθεσιν των πτωχῶν και θα αποδώση το δίκαιον στους εγκαταλελειμμένους και πτωχοῦς.

Ψαλ. 139,14 πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.
Ψαλ. 139,14 Ὅσον ὁμως και αν εις μερικὰς περιστάσεις επικρατὴ ἀδικία, οἱ δίκαιοι θα θριαμβεύσουν τελικῶς, θα δοξολογήσουν τὸ ὄνομά σου, Κυριε. Οἱ δε ευθεῖς και ειλικρινεῖς θα κατοικοῦν ασφαλεῖς μαζὴ σου, Κυριε.

ΨΑΛΜΟΣ 140 (Μασ. 141)

Ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

Ψαλ. 140,1 Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
Ψαλ. 140,1 Κυριε, πολλὰς φορὰς ἐκραξα πρὸς σέ. Καμε δεκτὴν τὴν προσευχὴν μου. Δώσε προσοχὴν εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου κάθε φορὰν, που με κραυγὴν ἰσχυρὰν ἀπευθύνομαι πρὸς σέ.
Ψαλ. 140,2 κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή.
Ψαλ. 140,2 Ἀς ἀνέλθῃ κατ'εὐθειάν ἡ προσευχή μου ὡς εὐάρεστον εὐώδες θυμίαμα ἐνώπιόν σου. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, ἡ ἀνύψωσις τῶν χειρῶν μου πρὸς σε ἀς γίνῃ δεκτὴ ὡς εὐάρεστος ἔσπερινή θυσία.
Ψαλ. 140,3 θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
Ψαλ. 140,3 Θέσε, Κυριε, φρουρὰν στο στόμα μου, ὥστε νὰ ἐλέγῃ καὶ μὴ ἀφήνῃ νὰ βγαίνουν ὅλα τὰ λόγια μου. Θέσε, Κυριε, θύραν, ὥστε νὰ περικλείῃ τὰ χεῖλη μου, δια νὰ μὴ ἐξέρχονται λόγοι κακοὶ ἀπὸ αὐτά.
Ψαλ. 140,4 μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Ψαλ. 140,4 Μὴ ἐπιτρέψῃς νὰ παρεκκλίνῃ ἡ καρδία μου εἰς λόγους καὶ ἀποφάσεις πονηράς, ὥστε νὰ παρασυρθῶ εἰς ἀνοήτους προφάσεις, δια νὰ δικαιολογήσω ὀλοφάνερες ἁμαρτίες μου, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι καταπατοῦν τὸν Νόμον σου καὶ ἐργάζονται τὸ κακόν. Δὲν θέλω νὰ συναναστρέφομαι καὶ νὰ ἔχω ἐπικοινωνίαν οὔτε με τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀνδρας αὐτῶν.
Ψαλ. 140,5 παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου· ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν·
Ψαλ. 140,5 Ἀς με διαπαιδαγωγῆσῃ ὁ δίκαιος, ἔστω καὶ με ἀυστηρότητα, τὴν ὁποῖαν ὁμως θα τοῦ ἐμπνέῃ ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη τοῦ καὶ συμπάθεια, καὶ ἀς με ἐλέγξῃ. Μυρωμένον εὐώδες ἔλαιον ἁμαρτωλοῦ νὰ μὴ ἀρωματίσῃ ποτέ τὴν κεφαλὴν μου. Δὲν ζηλεύω τὴν ευημερίαν τῶν ἁμαρτωλῶν, προσεύχομαι ἐξ ἀντιθέτου ποτέ νὰ μὴ μετάρχω εἰς αὐτήν.
Ψαλ. 140,6 κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν.
Ψαλ. 140,6 Διότι οἱ πρόκριτοι καὶ ἐπίσημοι μετὰξὺ αὐτῶν κατεποντίσθησαν εἰς τὴν θάλασσαν πλησίον ἀποκρήμων βράχων. Οἱ δίκαιοι θα ἀκούσουν τὰ λόγια μου αὐτά καὶ θα αἰσθανθῶν γλυκεῖαν καὶ δικαίαν ἱκανοποίησιν.
Ψαλ. 140,7 ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
Ψαλ. 140,7 Ὅπως οἱ βῶλοι τοῦ παχέος χῶματος ὅταν ρίπτονται εἰς τὴν γῆν, σπάζουν καὶ διασκορπίζονται ὡς χῶμα, ἔτσι θα διασκορπισθῶν ἄταφα τὰ ὀστᾶ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων παραπλευρῶς στο στόμα τοῦ ἀδου.
Ψαλ. 140,8 ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
Ψαλ. 140,8 Θα τιμωρηθῶν αὐτοί, διότι ἐγὼ πρὸς σε, Κυριε Κυριε, ἔχω ἐστραμμένα τὰ μάτια μου. Εἰς σε ἔχω στηρίξει τὴν ἐλπίδα μου. Μὴ ἐπιτρέψῃς νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ζωὴ μου ἀπὸ τοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους.
Ψαλ. 140,9 φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Ψαλ. 140,9 Φυλαξέ με ἀπὸ τὰς παγίδας, τὰς ὁποῖας αὐτοὶ ὀλόγουρά μου ἔχουν στήσει καὶ ἀπὸ τὰ προσκόμματα, τὰ ὁποῖα παρεβάλλουν στον δρόμον μου αὐτοί, που καταπατοῦν τὸν Νόμον σου καὶ ἐργάζονται τὸ κακόν.
Ψαλ. 140,10 πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.
Ψαλ. 140,10 Οἱ ἁμαρτωλοὶ θα πέσουν καὶ θα περιπλακοῦν εἰς τὰ δίκτυα τῆς δολιότητός τῶν, τὰ ὁποῖα εἶχαν κατασκευάσει καὶ στήσει δια τοὺς ἄλλους. Εἰγὼ ὁμως θα ζῶ μεμονωμένος, χωρισμένος ἀπὸ αὐτοὺς, ἕως ὅτου προσπεράσω σώως καὶ ἀβλαβῆς ἀπὸ τὰ πονηρὰ διαβουλίὰ τῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 141 (Μασ. 142)

Συνέσεως τῷ Δαυῖδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ· προσευχή.

Ψαλ. 141,2 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ψαλ. 141,2 Με θερμὴν μεγάλῳφονον προσευχὴν ἐκραξα πρὸς τὸν Κυριον. Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου τὸν παρεκάλεσα.
Ψαλ. 141,3 ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγεῶ.
Ψαλ. 141,3 Θα ἀφήσω νὰ χυθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ δέησίς μου. Θα ἐξαγγεῖλω ἐμπρὸς εἰς αὐτὸν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς μου.
Ψαλ. 141,4 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην,

ἔκρυψαν παγίδα μοι.

- Ψαλ. 141,4 Τώρα, που εμπρός στους μεγάλους κινδύνους λιποψυχώ και κινδυνεύω να χάσω την ζωήν μου, συ, Κυριε, έχεις γνωρίσει και γνωρίζεις πόσον αθώα υπήρξεν η πορεία της ζωής μου. Ομως εις την ευθείαν αυτήν οδόν, την οποίαν εβάδισα και βαδίζω, ἔστησαν κρυφά παγίδα οι εχθροί μου, δια να με συλλάβουν.
- Ψαλ. 141,5 κατενόουν εις τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ψαλ. 141,5 Στρέφω τα βλέμματά μου προς τα δεξιὰ, παρατηρῶ με προσοχὴν και αγωνίαν, δια να εὕρω βοηθόν, και δεν υπάρχει κανείς, ο οποίος να ἔχη ἐπίγνωσιν του κινδύνου, που διατρέχω, και να δύναται να με βοηθήσῃ. Εχάθηκε κάθε τρόπος διαφυγῆς ἀπὸ τον κίνδυνον αυτόν. Κανείς πλέον, οὔτε ἀπὸ τους φίλους μου, δεν φροντίζει δια την σωτηρίαν της ζωῆς μου.
- Ψαλ. 141,6 ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Ψαλ. 141,6 Χωρὶς καμμίαν πλέον βοήθειαν εκ μέρους των ἀνθρώπων κράζω με ὅλην μου την δύναμιν προς σε, Κυριε, και διακηρύττω· Συ εἶσαι η ἐλπίς μου· Συ εἶσαι η πολυτιμος κληρονομία μου εις την παρούσαν ζωὴν.
- Ψαλ. 141,7 πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα· ῥύσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
- Ψαλ. 141,7 Δῶσε, λοιπόν, προσοχὴν εις την δέησίν μου, διότι ἔχω κακοπαθήσει πολὺ και ἀποκάμει. Σώσε με ἀπὸ εκείνους, οι οποίοι με καταδιώκουν ζητούντες την εξοντωσίν μου, διότι εἶναι πολὺ ισχυρότεροι ἀπὸ ἐμέ.
- Ψαλ. 141,8 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὔ ἀνταποδῶς μοι.
- Ψαλ. 141,8 Βγάλε με ἀπὸ την φυλακὴν του σπηλαίου, ὥστε ελευθeros και γεμάτος ευγνωμοσύνην να δοξολογῶ το ἅγιον Ονομά σου. Οι δίκαιοι θα περιμένουν να ἴδουν την καλὴν ἐκβασιν, την οποίαν συ ως ἀμοιβὴν των ἐλπίδων μου θα δώσης.

ΨΑΛΜΟΣ 142 (Μασ. 143)

Τῷ Δαυΐδ, ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλώμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

- Ψαλ. 142,1 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- Ψαλ. 142,1 Κυριε, ἀκουσε και κάμε δεκτὴν την προσευχὴν μου. Ἀκουσε την ἱκετευτικὴν παράκλησίν μου ἐν ὀνόματι της φιλαληθείας σου και των υποσχέσεων, που μας ἔχεις δώσει. Εἰσάκουσόν μου ἐν ὀνόματι της δικαιοσύνης σου, η οποία ἀπαιτεῖ την προστασίαν του κάθε αθώου.
- Ψαλ. 142,2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- Ψαλ. 142,2 Μη θελήσης ὁμως να προβῆς εις λεπτομερὴ εξέτασιν της ζωῆς ἐμοῦ του δούλου σου, διότι κανείς ἀπὸ τους ζῶντας ἀνθρώπους ἐπὶ της γῆς δεν θα ευρεθῇ τελειῶς αθῶος και ἀναμάρτητος ἐνώπιόν σου.
- Ψαλ. 142,3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπεινωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος·
- Ψαλ. 142,3 Ἀκουσε, λοιπόν, Κυριε, το δίκαιον αἴτημά μου, διότι ἐχθρὸς ἀδίστακτος με καταδιώκει ζητῶν να μου ἀφαιρέσῃ την ζωὴν. Με ἐποδοπάτησε κάτω στο χῶμα, με ἐξητέλισε, με ἔχει καθίσει στο χεῖλος του τάφου. Με ἔχει οδηγήσει στο στόμα του σκοτεινοῦ ἄδου, ὅπου εὐρίσκονται οι ἀπὸ ἀρχαιότατα χρόνια νεκροί.
- Ψαλ. 142,4 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.
- Ψαλ. 142,4 Ἀπὸ τας βαρεῖας αὐτὰς θλίψεις ἔχει καταληφθῆ ἀπὸ ἀθυμίαν το πνεῦμα μου. Η καρδία μου ἐντὸς μου συνεχῶς ταράσσεται.
- Ψαλ. 142,5 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- Ψαλ. 142,5 Εἰς αὐτὴν την πολυδύνον κατάστασιν εὐρισκόμενος ἐνεθυμήθην παλαιὰς ἡμέρας εἰρήνης και ασφαλείας. Εβύθισα την σκέψιν μου εις τα ἔργα της ἰδικῆς σου προστασίας, ἐμελέτησα καλῶς τα ἔργα των χειρῶν σου.
- Ψαλ. 142,6 διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι. (διάψαλμα).
- Ψαλ. 142,6 Ἀπὸ την μελέτην αὐτὴν τονωθείς εις την πίστιν και την ἐλπίδα προς σέ, ὑψωσα ἱκετευτικὰς τας χεῖράς μου προς σε και η ψυχὴ μου, ὡσάν γῆ κατάξηρος, ἐζήτησε δρόσον και ἀναψυχὴν ἀπὸ σέ.
- Ψαλ. 142,7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- Ψαλ. 142,7 Ὅσον το δυνατόν ταχύτερον κάμε δεκτὴν, Κυριε, την προσευχὴν μου. Ἀπέκαμα πλέον, ὠλιγοψύχησε και κινδυνεύει να σβῆσῃ το πνεῦμα μου. Μη γυρίσης ἀλλοῦ το πρόσωπόν σου ἀπὸ ἐμέ. Διότι τότε θα ὁμοιάσω πλέον με τους νεκροῦς, οι οποίοι κατεβαίνουν οριστικῶς εις τον τάφον.
- Ψαλ. 142,8 ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ

- πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
 Ψαλ. 142,8 Εὐδόκησε, Κυριε, να ἀκούσω και να αισθανθῶ λίαν πρῶτῃ, συντόμως, το ἔλεός σου, διότι ἐγὼ εἰς σε μόνον ἔχω στηριξέ τις ἐλπίδας μου. Καμε γνωστὴν εἰς ἐμέ, Κυριε, τὴν ὁδόν, το ἅγιόν σου θέλημα, σύμφωνα πρὸς το ὁποῖον να ρυθμίσω τὴν πορείαν τῆς ζωῆς μου. Διότι πρὸς σέ ἐψώνω και παραδίδο ὁλόκληρον τὴν ψυχὴν μου.
- Ψαλ. 142,9 ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.
 Ψαλ. 142,9 Βγάλε με και ἐλευθέρωσέ με, Κυριε, ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου, διότι ἐγὼ πρὸς σε ἀπ' ἀρχῆς και μέχρι σήμερον καταφεύγω.
- Ψαλ. 142,10 διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
 Ψαλ. 142,10 Διδαξέ με, ποῖον εἶναι το θέλημά σου και δος μου τὴν ἀγαθὴν διάθεσιν να το ἐφαρμόζω πάντοτε, διότι συ εἶσαι ὁ Θεός μου. Το Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ θα με ὁδηγήσῃ εἰς τὴν εὐθειάν και εὐάρεστον εἰς σε ὁδόν.
- Ψαλ. 142,11 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 Ψαλ. 142,11 Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, που σημαίνει ἔλεος και ἀγάπην, θα περιφρουρήσῃς και θα παρατείνῃς τὴν ζωὴν μου. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου θα βγάλῃς τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τὴν βαρείαν θλίψιν, που οἱ ἐχθροὶ μου ἔχουν ἐπιφέρει.
- Ψαλ. 142,12 καὶ ἐν τῷ ἔλεεί σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.
 Ψαλ. 142,12 Με το ἔλεός σου αὐτό, που θα δείξῃς πρὸς ἐμέ, θα ἐξολοθρεύσῃς τοὺς ἐχθροὺς μου, θα καταστρέψῃς ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι θλίβουν τὴν ζωὴν μου, διότι ἐγὼ εἰμαι ἰδικός σου δούλος.

ΨΑΛΜΟΣ 143 (Μαθ. 144)

- Τῷ Δαυῖδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.
 Ψαλ. 143,1 Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·
 Ψαλ. 143,1 Δοξασιμένος ἀς εἶναι ὁ Κυριος και Θεός μου, ὁ ὁποῖος διδάσκει τα χέρια μου να χειρίζονται τὴν σπάθην κατὰ τὰς συμπλοκάς εἰς τὰς μάχας, και τα δάκτυλά μου να χρησιμοποιοῦν το τόξον κατὰ τοὺς πολέμους.
- Ψαλ. 143,2 ἔλεός μου και καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου και ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
 Ψαλ. 143,2 Αὐτός εἶναι το ἔλεός μου, το καταφύγιόν μου, ὁ προστάτης μου και ὁ ἐλευθερωτής μου, ὁ ὑπερασπιστής μου, και εἰς αὐτόν ἔχω στηριξέ τις ἐλπίδας μου· εἰς αὐτόν, ὁ ὁποῖος ὑποτάσσει ὁμονοημένον τὸν λαόν μου εἰς ἐμέ.
- Ψαλ. 143,3 Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ;
 Ψαλ. 143,3 Κυριε, τι εἶναι τάχα ὁ εὐτελής ἀνθρωπος, ὥστε να ἀποκαλύπτῃς και να καθιστᾷς τὸν εαυτόν σου γνωστόν εἰς αὐτόν; Ἡ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε να τὸν λογαριάζῃς και να τὸν λαμβάνῃς ὑπ' ὄψιν σου;
- Ψαλ. 143,4 ἄνθρωπος ματαιότητι ὠμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσει σκιὰ παράγουσι.
 Ψαλ. 143,4 Ὁ ἀνθρωπος εἶναι ὅμοιος πρὸς τὸ μάταιον και παροδικόν. Αἱ ἡμέραί του παρέρχονται ὡσάν σκια.
- Ψαλ. 143,5 Κύριε, κλῖνον οὐρανοὺς και κατὰβηθι, ἄψαι τῶν ὀρέων, και καπνισθήσονται.
 Ψαλ. 143,5 Συ ὁμως, Κυριε, που εἶσαι τόσοσ συγκатаβατικός πρὸς ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους, χαμήλωσε τοὺς ουρανοὺς και κατέβα. Ἐγγισε με τα χέρια σου τα βουνά και θα ἀνάψουν και θα γεμίσουν καπνόν.
- Ψαλ. 143,6 ἄστραπον ἀστραπὴν και σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου και συνταράξεις αὐτούς.
 Ψαλ. 143,6 Ἀστραφε ἀστραπὴν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου και θα τοὺς διασκορπίσῃς. Στείλε ἐναντίον τῶν τα βέλη σου, και θα τοὺς συγκλονίσῃς
- Ψαλ. 143,7 ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με και ῥῦσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτριῶν,
 Ψαλ. 143,7 Ἀπλωσε, Κυριε, τὸ χέρι σου ἀπὸ τὸ ουράνιον ὕψος, βγάλε με και γλύτωσέ με ἀπὸ τα πολλά ὁρμητικά ὕδατα, που ἀπειλοῦν να με πνίξουν· ἀπὸ τα χέρια δηλαδὴ τῶν ἀλλοεθνῶν ἀνθρώπων.
- Ψαλ. 143,8 ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, και ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
 Ψαλ. 143,8 Αὐτῶν, τῶν ὁποῖων τὸ στόμα ἐλάλησε δόλια και ἀσύστατα πράγματα και ἡ δεξιὰ τῶν χειρῶν εἶναι ὄργανον ἀδικημάτων.
- Ψαλ. 143,9 ὁ Θεός, ὠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι
 Ψαλ. 143,9 Ὁ Θεός μου, εἰς τὴν νέαν αὐτὴν συντριβὴν τῶν ἐχθρῶν μου, θα ψάλλω ἐγὼ πρὸς σε νέον ἄσμα εὐγνωμοσύνης. Με δεκάχορδον μουσικόν ὄργανον θα σε ὑμνολογήσω· σέ,
- Ψαλ. 143,10 τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυῖδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς,
 Ψαλ. 143,10 ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν διδεις νίκας και σωτηρίαν στοὺς βασιλεῖς· σέ, ὁ ὁποῖος ἐσωσες ἐμέ, τὸν δούλον σου Δαυῖδ ἀπὸ τὴν θανατηφόρον ῥομφαίαν τοῦ Γολιάθ.
- Ψαλ. 143,11 ῥῦσαι με και ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτριῶν, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα και ἡ δεξιὰ αὐτῶν

δεξιά ἀδικίας.

- Ψαλ. 143,11 Απάλλαξέ με και τώρα και γλύτωσέ με από τα χέρια των αλλοεθνών, των οποίων το στόμα ελάλησε και λαλεί ψευδολογίας, η δε δεξιά των χειρ είναι ὄργανον αδικίας.
- Ψαλ. 143,12 ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένοι, περικεκοσμημένοι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ,
- Ψαλ. 143,12 Αυτοὶ απολαμβάνουν σήμερον ὅλα τα αγαθὰ. Τα παιδιά των λόγω της νεότητός των ὁμοιάζουν σαν βλαστάρια καλῶς ριζωμένα και θαλερά. Αἱ θυγατέρες των εἶναι καλλωπισμένες και στολισμένες με κοσμήματα στο σώμα των, ὡσάν τα ἀγάλματα εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ.
- Ψαλ. 143,13 τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν,
- Ψαλ. 143,13 Αἱ αποθήκαι των εἶναι γεμάται ἀπὸ αγαθὰ. Ὑπερεκχυλίζουν ἀπὸ κάθε εἶδος· τα πρόβατά των εἶναι πολύτοκα. Πολλαπλασιάζονται ἀναρίθμητα στους βοσκοτόπους, ὅπου ἐξέρχονται πρὸς βοσκήν.
- Ψαλ. 143,14 οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς, οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν,
- Ψαλ. 143,14 Τα βόϊδια των εἶναι παχέα. Κανένας ἀπὸ τους τοίχους των οικοδομῶν των δεν ἔχει κρημισθῆ οὔτε και ἔχει υποστή καμμίαν ρωγμὴν. Δεν ἀκούεται κραυγὴ θρήνου και πόνου εἰς τας πλατείας των.
- Ψαλ. 143,15 ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.
- Ψαλ. 143,15 Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν σε και το θέλημά σου, ἐκαλοτύχησαν τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἀπολαμβάνει ἀπὸ τὰ αγαθὰ. Ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα μακάριος εἶναι ὁ λαός ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου ὁ ἀληθινὸς Θεὸς εἶναι ὁ Θεὸς και Κυριος του.

ΨΑΛΜΟΣ 144 (Μαθ. 145)

Αἰνέσεως τοῦ Δαυῖδ.

- Ψαλ. 144,1 Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 144,1 Θα διαλαλήσω το μεγαλεῖόν σου, ὦ Θεέ μου και βασιλῆά μου. Θα δοξολογήσω τὸ πάντιμον Ὄνομά σου πάντοτε και στον αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 144,2 καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 144,2 Καθε ἡμέραν θα σε δοξολογῶ και θα υμνῶ τὸ Ὄνομά σου, πάντοτε και στους αἰῶνας των αἰῶνων.
- Ψαλ. 144,3 μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
- Ψαλ. 144,3 Μέγας εἶναι ὁ Κυριος και ἀξιος να υμνῆται πολὺ, παρὰ πολὺ, διότι ἡ μεγαλωσύνη του εἶναι ἀπεριόριστος και ἀπροσμέτρητος.
- Ψαλ. 144,4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι.
- Ψαλ. 144,4 Καθε ἐρχομένη γενεὰ θα υμνή σε δια τα θαυμαστά ἔργα σου, και οἱ ἀνθρωποι θα διακηρύττουν πάντοτε τὴν παντοδυναμίαν σου.
- Ψαλ. 144,5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι και τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται.
- Ψαλ. 144,5 Τὴν μεγαλοπρεπὴ λαμπρότητα της αγιότητός σου θα υμνοῦν και θα διηγούνται τα θαυμαστά σου ἔργα.
- Ψαλ. 144,6 καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται.
- Ψαλ. 144,6 Τὴν ἀκατανίκητον δυνάμιν των φοβερῶν σου ἔργων ἐναντίον των ἀμετανοήτων ἀσεβῶν θα λέγουν μεταξύ των, και τὸ ἀπέραντον μεγαλεῖόν σου θα διηγούνται.
- Ψαλ. 144,7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.
- Ψαλ. 144,7 Θα ἀφήνουν να ἐκχυθῆ ἀπὸ τὴν καρδίαν των ἡ εὐγνώμων ἀνάμνησις των ἀναριθμῶν ευεργεσιῶν της καλωσύνης σου. Θα πλημμυρίζουν ἀπὸ ἀγαλλίαςιν δια τὴν δικαιοσύνην, τὴν ὁποίαν συ ἐφαρμόζεις πάντοτε.
- Ψαλ. 144,8 οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
- Ψαλ. 144,8 Οἰκτίρων και εὐσπλαγχνος εἶναι ὁ Κυριος, μακρόθυμος και πολυέλεος.
- Ψαλ. 144,9 χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
- Ψαλ. 144,9 Ἀγαθὸς και ευεργετικὸς εἶναι ὁ Κυριος πρὸς ὅλους γενικῶς, και τὰ ελεῆ αὐτοῦ ἀπλώνονται εἰς ὅλα τα ἔργα της δημιουργίας του.
- Ψαλ. 144,10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.
- Ψαλ. 144,10 Ἄς σε δοξολογήσουν, Κυριε, ὅλα τα δημιουργήματά σου, προ παντός δε ἄς εὐλογήσουν τὸ πάντιμον Ὄνομά σου οἱ ἀφωσιωμένοι εἰς σε πιστοί.
- Ψαλ. 144,11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι
- Ψαλ. 144,11 Αυτοὶ θα διαλαλοῦν τὴν ἐνδοξὸν βασιλείαν σου και θα διηγούνται τὴν παντοδύναμον κυριαρχίαν σου,
- Ψαλ. 144,12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς

- βασιλείας σου.
- Ψαλ. 144,12 δια να καταστήσουν γνωστήν στους άλλους ανθρώπους την παντοδυναμίαν σου και την ανυπέβλητον λαμπρότητα της βασιλείας σου.
- Ψαλ. 144,13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
- Ψαλ. 144,13 Ἡ ἰδική σου βασιλεία, Κυριε, εἶναι βασιλεία αἰωνία και η κυριαρχία σου απλώνεται εις ὅλας τας γενεάς.
- Ψαλ. 144,13^α πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ψαλ. 144,13^α Ο Κυριος εἶναι πιστὸς τηρητῆς των υποσχέσεών του και ἀμωμος εις ὅλα αὐτοῦ τα ἔργα.
- Ψαλ. 144,14 ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους.
- Ψαλ. 144,14 Ο Κυριος υποβαστάζει και στηρίζει ὅλους εκείνους, οι οποίοι κινδυνεύουν να πέσουν και να συντριβούν, και ανεγείρει αὐτούς, οι οποίοι ἔχουν πέσει και συντριβή.
- Ψαλ. 144,15 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
- Ψαλ. 144,15 Οι οφθαλμοὶ ὅλων στρέφονται με ἐλπίδα βοηθείας προς σέ, διότι συ δίδεις τὴν τροφήν των στον κατάλληλον χρόνον.
- Ψαλ. 144,16 ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.
- Ψαλ. 144,16 Ἀνοίγεις συ τας παντοδυνάμους και πλουσιοδῶρους χεῖρας σου και γεμίζεις κάθε ζωντανόν ον από ὅλα τα αγαθά, που του χρειάζονται.
- Ψαλ. 144,17 δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ψαλ. 144,17 Ο Κυριος εἶναι δίκαιος εις ὅλους τους τρόπους της ενεργείας του και ἀμωμος και ακατηγόρητος εις ὅλα αὐτοῦ τα ἔργα.
- Ψαλ. 144,18 ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.
- Ψαλ. 144,18 Εἶναι πάντοτε κοντά εις εκείνους, οι οποίοι τον επικαλοῦνται με πίστιν, εις ὅλους ὅσοι τον επικαλοῦνται με ελικρίνειαν καρδίας.
- Ψαλ. 144,19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς,
- Ψαλ. 144,19 Τα δίκαια θελήματα και αιτήματα αὐτῶν, οι οποίοι τον ευλαβούνται, θα εκπληρώση ο Κυριος, θα κάμη δεκτὴν τὴν δέησιν των και θα τους σώσῃ από τους διαφόρους κινδύνους.
- Ψαλ. 144,20 φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.
- Ψαλ. 144,20 Περιφρουρεῖ και φυλάσσει ο Κυριος ὅλους εκείνους, οι οποίοι τον αγαπούν. Ἐξ αντιθέτου δε θα παραδώσῃ στον ὄλεθρον ὅλους τους αμαρτωλοὺς.
- Ψαλ. 144,21 αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ψαλ. 144,21 Ὑμνους δοξολογίας και ευγνωμοσύνης θα λέγῃ το στόμα μου διαρκῶς προς τον Κυριον και κάθε ἄλλος ἄνθρωπος ας δοξολογῇ το ἅγιον Ονομά του πάντοτε και στους αἰῶνας των αἰώνων.

ΨΑΛΜΟΣ 145 (146)

- Ἀλληλουῖα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.
- Ψαλ. 145,1 Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
- Ψαλ. 145,1 Ω ψυχὴ μου, δοξολόγησε τον Κυριον!
- Ψαλ. 145,2 αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ψαλ. 145,2 Θα δοξολογῶ τον Κυριον καθ' ὅλον το διάστημα της ζωῆς μου. Θα ψάλλω προς αὐτόν ὕμνους, ἕως ὅτου ζω.
- Ψαλ. 145,3 μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
- Ψαλ. 145,3 Μὴ στηρίζετε τὴν πεποιθήσιν και τὴν ἐλπίδα σας στους ἄρχοντας, στους υἱοὺς των θνητῶν ἀνθρώπων, οι οποίοι δεν ἔχουν πάντοτε τὴν δύναμιν να σας σώσουν.
- Ψαλ. 145,4 ἐξλεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
- Ψαλ. 145,4 Του καθενός από αὐτούς, ὅσον ισχυρός και αν φαίνεται, το πνεῦμα θα ἐξέλθῃ από το σώμα κατά τὴν ὥραν του θανάτου του. Και το σώμα του θα ἐπιστρέψῃ εις τὴν γην του. Κατά δε τὴν ἡμέραν ἐκείνην του θανάτου θα χαθούν και θα διαλυθούν ὅλα τα σχέδιά του.
- Ψαλ. 145,5 μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ
- Ψαλ. 145,5 Μακάριος ὁμως εἶναι ἐκεῖνος, ο οποίος ἔχει ως βοηθόν του τον Θεόν του Ἰακώβ και ο οποίος στηρίζει τας ἐλπίδας του εις Κυριον τον Θεόν του.
- Ψαλ. 145,6 τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα,
- Ψαλ. 145,6 Εἰς αὐτόν, ο οποίος εδημιούργησε τον αυρανόν και τὴν γην, τὴν θάλασσαν και ὅλα ὅσα υπάρχουν εις αὐτά. Αὐτόν,

- ο οποίος τηρεί και φυλάσσει πιστώς τους λόγους και τας υποσχέσθου εις όλους τους αιώνας.
 Ψαλ. 145,7 ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους,
 Ψαλ. 145,7 Αὐτόν, ο οποίος κάμνει δικαίαν κρίσιν και αποδίδει το δίκαιον στους αδικουμένους. Δίδει τροφήν στους πεινῶντας. Ο Κυριος, αὐτός λύει τα δεσμά των σιδηροδεμένων αιχμαλώτων και τους δίδει την ελευθερίαν.
 Ψαλ. 145,8 Κύριος σοφοῦ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατεβράγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,
 Ψαλ. 145,8 Ο Κυριος δίδει σοφίαν στους τυφλοῦς με το φως της αληθείας του. Ο Κυριος ἀνορθώνει τους ηθικῶς και σωματικῶς συντετριμμένους. Ο Κυριος ἀγαπά τους δικαίους.
 Ψαλ. 145,9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὄρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανεῖ.
 Ψαλ. 145,9 Ο Κυριος περιφρουρεῖ και προστατεύει τους ξένους, αὐτός θα ἀναλάβῃ ὑπὸ την προστασίαν του τα ὄρφανὰ και τας χήρας, και θα ἐξαφανίση τας πορείας των ἀμαρτωλῶν.
 Ψαλ. 145,10 βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.
 Ψαλ. 145,10 Ο Κυριος θα βασιλεύσῃ στον αἰῶνα, ο Θεὸς σου, Σιών, εις ὅλας τας γενεὰς των γενεῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 146 (Μασ. 147,1-11)

Ἀλληλουῖα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

- Ψαλ. 146,1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.
 Ψαλ. 146,1 Ὑμνεῖτε και δοξολογεῖτε τον Κυριον, διότι εἶναι ευχάριστον και ωφέλιμον να ὑμνή κανεῖς αὐτόν. Εἶθε δε να γίνῃ γλυκὺς και ευχάριστος ο ὕμνος μας αὐτός προς τον Θεόν μας.
 Ψαλ. 146,2 οἰκοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει,
 Ψαλ. 146,2 Ἀς τον δοξολογήσωμεν, διότι ο Κυριος εἶναι αὐτός που ἀνοικοδομεῖ την Ἱερουσαλήμ. Αὐτός συγκεντρώνει τους διασκορπισμένους Ἰσραηλίτας ἀπὸ τας ξένας χώρας εις την πατρίδα των.
 Ψαλ. 146,3 ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν καὶ δεσμεῦων τὰ συντρίμματα αὐτῶν,
 Ψαλ. 146,3 Θεραπεύει τους συντετριμμένους κατὰ την καρδίαν ἀπὸ το βάρος των θλίψεων. Ὡσάν ἀριστος ἰατρός ἐπιδένει με θεραπευτικὸς ἐπιδέσμιους τα συντρίμματα αὐτῶν.
 Ψαλ. 146,4 ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
 Ψαλ. 146,4 Ἐχει καταμετρήσει και γνωρίζει τον ἀπεριόριστον ἀριθμὸν των ἀστέρων των διεσπαρμένων στον ουρανόν, ὡσάν να ἔχη δώσει ὄνομα στον καθένα ἀπὸ αὐτούς.
 Ψαλ. 146,5 μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
 Ψαλ. 146,5 Μέγας εἶναι ο Κυριος μας και μεγάλη ἡ δύναμις του και κανεῖς ποτέ δεν εἶναι εις θέσιν να καταμετρήσῃ, να συλλάβῃ και να περιγράψῃ την ἀπειρον σοφίαν του.
 Ψαλ. 146,6 ἀναλαμβάνων πράξις ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοῦς ἕως τῆς γῆς.
 Ψαλ. 146,6 Ο Κυριος ἀναλαμβάνει ὑπὸ την προστασίαν του τους πράους, τους δε υπερηφάνους και ἀμαρτωλοῦς θα τους ταπεινώσῃ και θα τους ρίψῃ κάτω μέχρις ἐδάφους.
 Ψαλ. 146,7 ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα
 Ψαλ. 146,7 Ἀρχίσατε, λοιπόν, να δοξολογήτε τον Κυριον. Ψάλατε προς τιμὴν του Θεοῦ μας ὕμνον με συνοδίαν κιθάρας.
 Ψαλ. 146,8 τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῆ ὑετὸν, τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,
 Ψαλ. 146,8 Ψάλατε εις αὐτόν, ο οποίος περιβάλλει τον ουρανόν με ευεργετικὰς νεφέλας, και με αὐτὰς προετοιμάζει την βροχὴν δια την γην. Και με την βροχὴν κάμνει να βλαστήσῃ, και εις αὐτὰ ἀκόμη τα ὄρη, χορτάρια και χλόη δια την ἐξυπηρέτησιν των ἀνθρώπων.
 Ψαλ. 146,9 διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
 Ψαλ. 146,9 Δοξολογήσατε αὐτόν, ο οποίος παρέχει τροφήν εις τα κτήνη, ὅπως ἐπίσης και εις τα μικρὰ πουλιά των κοράκων, τα οποία με τους κρωγμοὺς των φαίνεται σαν να τον επικαλοῦνται.
 Ψαλ. 146,10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ·
 Ψαλ. 146,10 Δεν ευαρεστεῖται ο Κυριος οὔτε και δίδει την νίκην στο ἰσχυρόν ἱππικόν οὔτε στους ταχείς και ἰσχυροὺς πόδας του ἀνθρώπου.
 Ψαλ. 146,11 εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 Ψαλ. 146,11 Ο Κυριος ευαρεστεῖται εις ἐκείνους, που τον ευλαβούνται· εις ὅλους αὐτούς, που ἐλπίζουν στο ἔλεός του.

ΨΑΛΜΟΣ 147 (Μασ. 147,12-20)

Ἀλληλουῖα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

- Ψαλ. 147,1 Ἐπαινεί, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεὸν σου, Σιών,
 Ψαλ. 147,1 Ω Ἱερουσαλήμ, ψάλλε ὕμνους και εγκώμια προς τον Κυριον! Δοξολόγει τον Θεόν σου, Σιών.
 Ψαλ. 147,2 ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί·
 Ψαλ. 147,2 Διότι ἐστερέωσε και ἔκαμε ισχυροὺς τους μοχλοὺς, με τους οποίους κλείονται ασφαλῶς αἱ πύλαι των νεοκτισμένων τειχῶν σου. Ο Κύριος ηυλόγησε τους υἱοὺς σου, οἱ οποίοι εὐρίσκονται ἐντὸς της περιοχῆς σου.
 Ψαλ. 147,3 ὁ πιθεῖς τὰ ὄριά σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·
 Ψαλ. 147,3 Αυτὸς εγκατέστησεν εἰρήνην εἰς τὰ ὄριά σου, σε περιφρουρεῖ ἀπὸ τους εχθροὺς σου και χορταίνει με ἐκλεκτὸν σίτον τὰ τέκνα σου.
 Ψαλ. 147,4 ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῆ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·
 Ψαλ. 147,4 Αυτὸς ἀποστέλλει την παντοδύναμον ευεργετικὴν προσταγὴν του δια την καρποφορίαν της γῆς. Και η προσταγὴ του ταχύτατα θα τρέξη προς την γην και θα γίνῃ ἀμέσως ἔργον.
 Ψαλ. 147,5 διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος·
 Ψαλ. 147,5 Αυτὸς εἶναι που δίδει χιόνι ολόλευκο, ὡσάν το μαλλί του προβάτου, ο οποίος σκορπίζει σαν στάκτην την ὀμίχλην.
 Ψαλ. 147,6 βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;
 Ψαλ. 147,6 Ρίπτει την χάλαζαν με ὄσπην ευκολίαν ημεῖς ρίπτομεν τὰ ψιχία του ψωμοῦ. Ποίος ἠμπορεῖ να υποστή και ἀνθέξη ἐμπρὸς στο ψύχος των πάγων και των παγωμένων ὀρητικῶν ἀνέμων;
 Ψαλ. 147,7 ἔξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτὰ· πνεῦσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ρυήσεται ὕδατα.
 Ψαλ. 147,7 Αυτὸς μόνος θα δώσῃ προσταγὴν και θα λυώσουν οἱ πάγοι και τὰ χιόνια, θα πνεύσῃ δηλαδή ο ευεργετικὸς ἀνεμὸς του, θα λυώσουν τὰ χιόνια και οἱ πάγοι και θα ρεῦσουν ὕδατα, δια να ποτίσουν ὄρη και πεδιάδας.
 Ψαλ. 147,8 ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα και κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.
 Ψαλ. 147,8 Αυτὸς ἀπεκάλυψε και κατέστησε γνωστὸν το ἅγιον θέλημά του στους ἀπογόνους του Ἰακώβ, τας ἐντολάς του και τὰ δικαία προστάγματά του στον ἰσραηλιτικὸν λαόν.
 Ψαλ. 147,9 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει και τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.
 Ψαλ. 147,9 Δεν ἐπραξεν ὁμως το ἴδιον και δια κάθε ἄλλο ἔθνος. Δεν ἐφανερώσε εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὰ παραγγέλματά του και τας ἐντολάς του.

ΨΑΛΜΟΣ 148

Ἀλληλουῖα· Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

- Ψαλ. 148,1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
 Ψαλ. 148,1 Σεις οἱ ἄγγελοι αἰνεῖτε τον Κυριον ἐπάνω ἀπὸ τους ουρανοὺς. Δοξολογεῖτε αὐτὸν μέχρι των ἀκρότατων περιοχῶν του ουρανοῦ.
 Ψαλ. 148,2 αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
 Ψαλ. 148,2 Δοξολογήσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ ἄγγελοι. Αἰνεσατέ τον και υμνεῖτε τον συνεχῶς ὅλαι αἱ ουράναι δυνάμεις του.
 Ψαλ. 148,3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα και τὸ φῶς.
 Ψαλ. 148,3 Δοξολογεῖτε αὐτὸν ὁ ἥλιος, η σελήνη· δοξολογεῖτε αὐτὸν ὅλα τὰ ἄστρα και το φως.
 Ψαλ. 148,4 αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν και τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
 Ψαλ. 148,4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ πνευματικοὶ ουρανοί, που ἐκτείνονται πέραν ἀπὸ τους ἀστρικούς ουρανοὺς. Ἀς ἐπαινήσῃ και δοξολογήσῃ τον Κυριον το ὕδωρ, το ὁποῖον εἶναι ἀποθηκευμένον ἐπάνω ἀπὸ τον ουρανόν.
 Ψαλ. 148,5 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
 Ψαλ. 148,5 Τα πάντα ἀς δοξολογήσουν το ὄνομά του Κυρίου, διότι αὐτὸς ἕνα μόνον λόγον εἶπε και ἐδημιουργήθησαν. Αυτὸς ἔδωσε διαταγὴν και ἀμέσως ἐκτίσθησαν.
 Ψαλ. 148,6 ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα και εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, και οὐ παρελεύσεται.
 Ψαλ. 148,6 Ἐνημόνισεν, ἐστερέωσε και ἔστησεν αὐτὰ ασφαλή στον αἰῶνα και στον αἰῶνα του αἰῶνος. Ἐξέδωκε παντοδύναμον πρόσταγμα, το ὁποῖον δεν πρόκειται να ἀκυρωθῇ.
 Ψαλ. 148,7 αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες και πᾶσαι ἄβυσσοι·
 Ψαλ. 148,7 Δοξολογεῖτε τον Κυριον και ἀπὸ την γην, τὰ θαλάσσια κήτη και ὅλαι αἱ θάλασσαι.
 Ψαλ. 148,8 πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·
 Ψαλ. 148,8 Το πυρ της ἀστραπῆς, η χάλαζα, η χιών, οἱ πάγοι, ο ὀρητικὸς ἀνεμὸς της καταιγίδος, ὅλα αὐτὰ που κινούνται και ἐκτελοῦν την παντοδύναμον προσταγὴν του.
 Ψαλ. 148,9 τὰ ὄρη και πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα και πᾶσαι κέδροι·
 Ψαλ. 148,9 Αἰνεῖτε αὐτὸν τὰ ὄρη τα υψηλά και ὅλοι οἱ λόφοι, ὅλα τὰ καρποφόρα και ὅλα τὰ ἄγρια δένδρα, ὅπως εἶναι αἱ κέδροι.
 Ψαλ. 148,10 τὰ θηρία και πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ και πετεινὰ πτερωτὰ·

- Ψαλ. 148,10 Τα άγρια θηρία της υπαίθρου και όλα τα κτήνη, τα ερπετά και όλα τα ιπτάμενα πτηνά.
 Ψαλ. 148,11 βασιλείς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·
 Ψαλ. 148,11 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλοι οἱ λαοί, οἱ ἄρχοντες καὶ ὅλοι οἱ δικασταὶ τῶν ἀνθρώπων.
 Ψαλ. 148,12 νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·
 Ψαλ. 148,12 Οἱ νέοι ἄνδρες καὶ οἱ παρθένοι, οἱ γεροντότεροι μαζὴ με τοὺς νεωτέρους.
 Ψαλ. 148,13 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.
 Ψαλ. 148,13 Ἄς υμνήσουν ὅλοι τὸ ὄνομά του Κυρίου, διότι αὐτοῦ μόνον τὸ ὄνομα ἐμεγαλύνθη καὶ ἐξυψώθη. Ἡ δοξολογία του ἀπλώνεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.
 Ψαλ. 148,14 καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.
 Ψαλ. 148,14 Ἐξυψώση καὶ θα ἐνισχύσῃ ὁ Κύριος τὴν δύναμιν του λαοῦ του. Ὑμνος καὶ δόξα θα ἀποδοθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἀφωσιωμένους πρὸς αὐτὸν, στοὺς ἀπογόνους του Ἰσραὴλ, στὸν λαόν, ὁ ὁποῖος τὸν πλησιάζει με πίστιν καὶ του εἶναι οικεῖος καὶ ἀγαπητός.

ΨΑΛΜΟΣ 149

Ἀλληλουῖα.

- Ψαλ. 149,1 Ἦσατε τῷ Κυρίῳ ἕσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
 Ψαλ. 149,1 Ψαλατε στὸν Κύριον καινούργιον ἄσμα δια τὰς πλουσίας αὐτοῦ εὐλογίας, καὶ ὁ αἶνος αὐτὸς ἄς ψαλῆ εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀφωσιωμένων δούλων του, τῶν Ἰσραηλιτῶν.
 Ψαλ. 149,2 εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
 Ψαλ. 149,2 Ἄς εὐφρανθῇ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς δια τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος ἀνέδειξεν αὐτὸν ἐκλεκτὸν λαόν του, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Σιών ἄς εὐφρανθῶν, ἄς σκιρτήσουν ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀγαλλίαςιν, διότι ἔχουν βασιλέα τὸν Θεόν.
 Ψαλ. 149,3 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ,
 Ψαλ. 149,3 Ἄς υμνολογήσουν τὸ ὄνομά του με ἱεροὺς εὐλαβεῖς χοροὺς ὑπὸ τὸν ἦχον τύμπανων καὶ με τὴν συνοδείαν κιθάρας.
 Ψαλ. 149,4 ὅτι εὐδόκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶξεις ἐν σωτηρίᾳ.
 Ψαλ. 149,4 Διότι ὁ Κύριος ἔδειξε καὶ πάλιν καὶ δεικνύει τὴν εὐμένειάν του πρὸς τὸν λαόν του. Θα δοξάσῃ καὶ θα χαρίσῃ σωτηρίαν στοὺς πρᾶους καὶ υπομονητικούς.
 Ψαλ. 149,5 καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
 Ψαλ. 149,5 Θα καυχῶνται οἱ ἀφωσιωμένοι δούλοι του δια τὴν ἐνδοξὸν ἐπιστροφὴν των, θα πλημμυρίζουν ἀπὸ ἀγαλλίαςιν δια τὴν ἀπελευθέρωσίν των καὶ θα κατακλίνωνται πλήρεις χαρὰς καὶ ἀγαλλιάσεως.
 Ψαλ. 149,6 αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν
 Ψαλ. 149,6 Αἱ δοξολογίαι καὶ τὰ ἐγκώμια τοῦ Θεοῦ των θα ὑπάρχουν πάντοτε, καὶ θα ἀπαγγέλλωνται δια τοῦ λάρυγγός των. Ταυτοχρόνως ὅμως αἱ μεγάλαι δίστομοι ῥομφαῖαι θα εὐρίσκωνται εἰς τὰ χέρια των,
 Ψαλ. 149,7 τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἔλεγμους ἐν τοῖς λαοῖς,
 Ψαλ. 149,7 δια νὰ ἀντεπεξέλθουν ἐναντίον τῶν ἐχθρικών λαῶν καὶ νὰ τιμωρήσουν αὐτούς·
 Ψαλ. 149,8 τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς,
 Ψαλ. 149,8 δια νὰ δέσουν τοὺς βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν με σιδηρὰ δεσμά καὶ τοὺς ἐνδόξους ἄρχοντάς των με σιδερένιες χειροπέδες,
 Ψαλ. 149,9 τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
 Ψαλ. 149,9 ὥστε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐναντίον αὐτῶν ἡ γραμμὴν εἰς τὰς προφητείας δικαία ἀπόφασίς του Θεοῦ. Καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς δικαίας αὐτῆς ἀποφάσεως θα εἶναι μεγάλη δόξα στοὺς ἀφωσιωμένους του Ἰουδαίους.

ΨΑΛΜΟΣ 150

Ἀλληλουῖα.

- Ψαλ. 150,1 Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·
 Ψαλ. 150,1 Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον εἰς τὰ ἅγια αὐτοῦ σκηνώματα, στὸν ναόν καὶ τὸ θυσιαστήριόν του. Αἰνεῖτε αὐτὸν ὅλοι ὅσοι ζῆτε κάτω ἀπὸ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, ἔργον τῆς παντοδυναμίας του.
 Ψαλ. 150,2 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
 Ψαλ. 150,2 Αἰνεῖτε αὐτὸν δια τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα του, που μαρτυροῦν τὴν παντοδυναμίαν του. Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὴν ἀπειρον αὐτοῦ μεγαλωσύνην καὶ δόξαν.
 Ψαλ. 150,3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·

Ψαλ. 150,3 Αινείτε αυτόν με τον ήχον της σάλπιγγος, αινείτε αυτόν με λύραν και κιθάραν.
Ψαλ. 150,4 αινείτε αυτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αινείτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·
Ψαλ. 150,4 Αινείτε αυτόν με τύπανα και ιερούς χορούς, αινείτε αυτόν με έγχορδα και με άλλα μουσικά ὄργανα.
Ψαλ. 150,5 αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Ψαλ. 150,5 Αινείτε αυτόν με κύμβαλα που αναδίδουν γλυκείς και ωραίους ήχους, αινείτε αυτόν με κύμβαλα που αλαλάζουν.
Ψαλ. 150,6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ἀλληλουΐα.
Ψαλ. 150,6 Καθε τι το οποιον αναπνεει, ας αινεση και ας δοξολογηση τον Κυριον. Αινειτε τον Κυριον.

ΨΑΛΜΟΣ 151

Οὗτος ὁ ψαλμὸς τοῦ Δαυῖδ ἐστι· καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Ο ψαλμὸς αὐτὸς συνετέθη ἀπὸ ἀγνωστον ποιητὴν εἰς χρόνους μεταγενεστέρους τοῦ Δαυῖδ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου· ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς μου.

Μικρὸς και ἀσημος ἤμην μεταξύ των ἀδελφῶν μου. Νεώτερος κατά την ηλικίαν εἰς την οἰκίαν του πατρὸς μου. Δι' αὐτὸ και ἐβόσκα τα πρόβατα του πατρὸς μου.

Ψαλ. 151,2 αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμωσαν ψαλτήριον.

Ψαλ. 151,2 Τα χέρια μου κατεσκεύασαν μουσικόν ὄργανον και τα δάκτυλά μου συνηρμολόγησαν ψαλτήριον, δια να ανυμνολογῶ τον Κυριον.

Ψαλ. 151,3 καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσει.

Ψαλ. 151,3 Ποίος είναι ικανός και ἀξιος να ανυμνολογήση τον Κυριον; Αὐτὸς ὁμως ο ἴδιος ο Κυριος, αποβλέπων εἰς την αγαθὴν διάθεσιν της καρδίας μου, θα κάμη ευμενῶς δεκτὸν τον ὕμνον, που θα του ψάλω.

Ψαλ. 151,4 αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἤρε με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς μου καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.

Ψαλ. 151,4 Αὐτὸς ἐστειλε τον ἀγγελὸν του και με ἐπήρε ἐξαφνα ἀπὸ τα πρόβατα του πατρὸς μου και με ἐχρισε με το ἐλαιον, με το οποιον χρίονται οι βασιλεῖς.

Ψαλ. 151,5 οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος.

Ψαλ. 151,5 Οι ἀδελφοί μου ἦσαν ωραίοι και εὐσωμοι, ἀλλά δεν ευηρεστήθη εἰς αὐτοὺς ο Κυριος.

Ψαλ. 151,6 ἐξήλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ·

Ψαλ. 151,6 Εξήλθον, δια να αντιμετωπίσω και μονομαχήσω με τον ἀλλόφυλον Γολιάθ, και εκείνος με κατηράσθη επικαλεσθεῖς εναντίον μου τα εἰδωλά του.

Ψαλ. 151,7 ἐγὼ δέ, σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἰῶν Ἰσραὴλ.

Ψαλ. 151,7 Εγὼ ὁμως ἀνέσπασα την ιδικὴν του μάχαιραν και τον απεκεφάλισα. Απεμάκρυνα δε ἔτσι και ἐξήλειψα την εντροπήν του ισραηλιτικου λαου.